

TUE 67

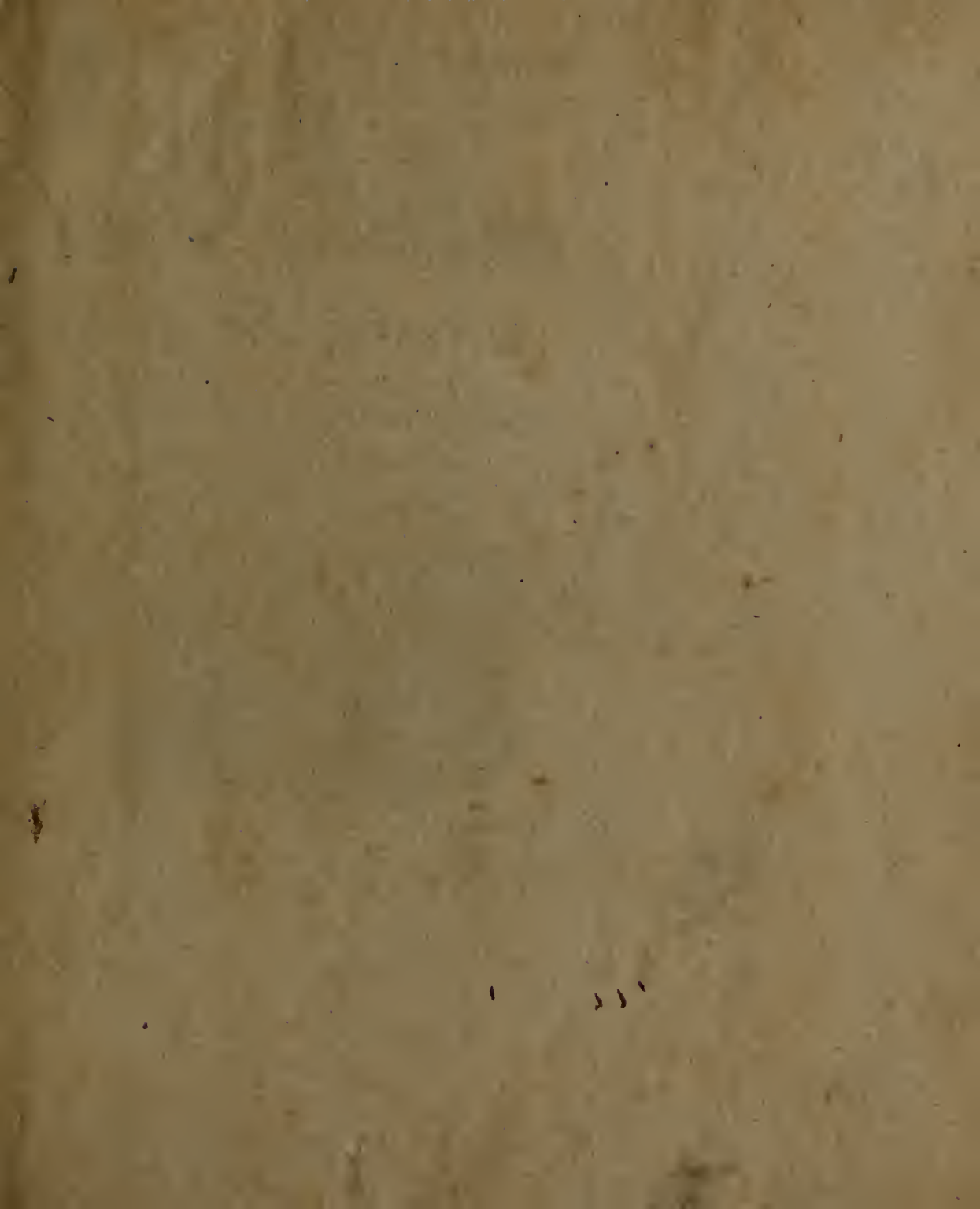
LIBRARY
OF
TUFTS COLLEGE.

THE GIFT OF

*Wm B. Fowle, Esq. Boston.
April, 1860.*

*From the Libr^y of the late
Rev. Wm Bentley D.D. Salem*

(6626.)

GEORGII LVDOVICI BOEHMERI

POTENT. M. BRITANNIAE REGI A CONSILIIS
IVSTITIAE INTIMIS ET IVRIS ANTECESSORIS
IN ACADEMIA GEORGIA AVGVSTA

PRINCIPIA
IVRIS CANONICI

SPECIATIM
IVRIS ECCLESIASTICI
PVBLICI ET PRIVATI
QVOD PER GERMANIAM OBTINET.

EDITIO TERTIA EMENDATIOR.

CVM PRIVILEGIO ELECTORALI SAXONICO.

GOTTINGAE
APVD VIDVAM ABRAMI VANDENHOECK
MDCCLXXIV.

KBR 1005.B63P741774

ILLVSTRISSIMIS

ATQVE

EXCELLENTISSIMIS

DOMINIS

POTENTISSIMI MAGNAE BRITANNIAE
REGIS

PRINCIPIS ELECTORIS BRVNSVICO-
LVNEBVRGICI

STATVS ADMINISTRIIS

ET

CONSILIARIIS INTIMIS

DOMINO
GERLACO ADOLPHO
L. B. DE MVNCHHAVSEN
DYNASTAE IN STRAVSFVRTH REL.
POTENTISSIMI M. BRITANNIAE REGIS
ELECTORIS BRVNSVICO - LVNEBVRGICI
PRIMARIO STATVS ADMINISTRO
REGIAE ELECTORALIS CAMERAEPRAESIDI
VNIVERSITATIS GEORGIAE AVGVSTAE
CVRATORI

DOMINO
CAROLO DIEDERICH
L. B. DE FVRSTENSTEIN
DYNASTAE IN MADELVNGEN, FVRSTENSTEIN
WELLIGERODE ET IMMICHENHEIM REL.
REGIS STATVS ADMINISTRO
ET MAGNO PER DVCATVM CELLENSEM
ADVOCATO

AKA-41732

DOMINO
LEVINO ADOLPHO
L. B. DE HAKE
OHRAE DIDERSENII BVCHHAGENII
ET DASSELII TOPARCHAE, REL.
REGIS STATVS ADMINISTRO
ET CONSISTORII REGII ELECTORALIS
PRAESIDI

DOMINO
BVRCHARDO CHRISTIANO
L. B. DE BEHR
DYNASTAE IN STELLICHTE REL.
DVCATVS LVNEBVRGICI PINCERNAE ET
DAPIFERO
AC
PRINCIPATVS VERDENSIS MARESCHALLO
HEREDITARIO
REGIS STATVS ADMINISTRO

DOMINO
FRIDERICO AVGVSTO
L. B. DE HARDENBERG
DYNASTAE IN SCHLOEBEN REL.
REGIS STATVS ADMINISTRO

DOMINO
ALBERTO FRIDERICO
L. B. DE LENTHE
DYNASTAE IN LENTHE
REGIS STATVS ADMINISTRO
PRAESIDI CAMERAE REGIAE
ELECTORALIS
VNIVERSITATIS GEORGIAE AVGVSTAE
CVRATORI.

*DOMINIS SVIS
INDVLGENTISSIMIS*

ILLVSTRISSIMI DOMINI
MAECENATES INDVLGENTISSIMI

Quod in Academia, quae patrocini-
o et tutela VESTRA laetatur, natum
est quaecumque iurisprudentiae eccle-
siasticae specimen, sub VESTRA tutela
in lucem prodire, vestrisque sacrum esse
cupio nominibus, munerum et merito-
rum gloria eminentissimis. In quo pia
mente offerendo multiplici officio desun-
gor, tum ut grati et deuoti erga VOS
animi testimonium perhibeam, tum ut
apud VOS literati otii et negotii ratio-
nes deponam. Nec VOBIS, INDVLGEN-
TISSIMI MAECENATES, displicere ar-
bitror cultum, quem tantis Maecenati-
bus praestare par est, quorum summa
doctrinae atque eruditionis aestimatio
est, et quorum sub cura atque indulgen-
tia musae, in hoc domicilio benignissime
receptae, feliciter degunt. Itaque se-
rena

rena fronte suscipiatis, precor, lucubrationes, tenues quidem, attamen excolendae nobilissimae illius iurisprudentiae partis causaparatas, quae ab ea cura et prouidentia, qua summam rerum ecclesiasticarum in patriae prouinciarum salutem vice sacra moderamini, rerumque imperii ecclesiasticarum subinde vulneratarum causam agitis, regiminis ecclesiastici prouidentissimi exempla capit. Deum Optimum Maximum vero supplex rogo, ut vos, et ut GENTES VESTRAS, tam prosapiae vetustissimae gloria quam virtutum laude florentissimas, diu saluas et incolumes seruet et tueatur, rataque esse iubeat vota pro patriae, VESTRIS consiliis recreatae, pace et tranquillitate. Ita vouet

ILLVSTRISSIMORVM
NOMINVM VESTRORVM

Deb. Göttingae,
A, d. XX. Febr. clbcccclxvii.

cultor obsequiosissimus
GEORGIVS LVDOVICVS BOEHMER.

PRAEFATIO.

Iudicio Tuo, HUMANISSIME LECTOR, sub-
iicio principia iurisprudentiae ecclesiasti-
cae, in quibus concinnandis periculum
facere vix sustinuerim, nisi fautorum et ami-
corum studiis prouocatus. Obtemperaui
et audendum aliquid esse existimaui; quamuis
me longe abesse intelligam a doctrinis, erudi-
tione et meritis eorum, qui in hac iurispru-
dentiae parte excolenda tanta cum laude ver-
sati sunt.

Animus non fuit, iuris Canonici, quaquap-
patet, principia tradere, sed haec metiri in-
pri-

primis ex usu, quem seruat in Germania. Fuerunt et *iuris Canonici* perinde ac *iuris Romani* eadem fata, vt tamquam *ius peregrinum*, in folio Italiae natum compositumque, in Germania usu et obseruantia sit *receptum*: receptum vero *mutationes plurimas* subierit tum inter Catholicos tum inter Augustanae confessioni addictos.

Fuit itaque praecipuum consilium, deligere et apte componere, quae ad vtriusque Ecclesiae Romanae et Euangelicae statum in Germania intelligendum pertinerent, et tradere iuris ecclesiastici *externi, publici et privati*, principia; tum exponere simul, quae *inter vtriusque religionis consortes* inter se constituta sunt iura. Vtilissima est ea scientia: et facit *nexus ecclesiarum* in Germania et in eodem saepius territorio, vt Ictus supersedere nequeat intelligentia eorum, quae tum *diuersae ecclesiae* iura respiciunt, tum quae inde usu seruata sunt in *institutis communibus*, et *specialibus legibus* culta et determinata in nostra ecclesia.

II. In iure Ecclesiastico Protestantium exponendo vsus sum principio: iura *potestatis ecclesiasticae*, quae tum penes ecclesiam, quatalem, *ab origine* sunt, tum eidem *imperantium beneficio* data, indeque *ecclesiastica effecta* sunt, in *Principes et Magistratus Euangelicos* delata esse ipsa ecclesia desiderante et consentiente, et eius salute id exigente, eaque non minus *publicis* esse firmata; nec deesse hodiernum iura, quae et *cum ecclesiae consensu* sint peragenda: denique ab his omnibus sedulo separanda esse, quae *ex imperio ciuili* descendunt *iura imperantium circa sacra*, quae partem faciunt maiestatis et superioritatis territorialis; et ideo *ratione Territorii et Superioritatis* vniciuique Statui Imperii in negotio religionis competere dicuntur in *Instr. Pac. Westph. art. V. §. 30.*

III. Antiquum est illud principium, ipsis rerum argumentis et ecclesiae institutis et ipso *distincto exercitio* eorum, quae *iuris circa sacra* et quae *potestatis ecclesiasticae* sunt, comprobatum. Est illud publice agnitum ab
ipsis

ipsis Principibus Euangelicis, qui in ipso exercitio potestatis ecclesiasticae *summi episcopi* personam se sustinere stilo publico professi sunt. Quae vero potest idonea eius rei dari ratio, quod vno veluti concentu conspirauerint Principes Imperii Euangelici in adhibendo isto *artis termino*, eoque in *designandis iuribus potestatis ecclesiasticae* dudum recepto, nisi quod ea, quae ad ecclesiam dirigendam pertinent, alio titulo quam iure imperii ciuilibus, iure videlicet *potestatis ecclesiasticae*, ad ecclesiam pertinentis,¹ et nomine ecclesiae, ceu summos illius episcopos, se exercere profiterentur? Non sine fructu in indagandis regiminis ecclesiastici originibus legere iuuat SECKENDORFII aeternum *de Lutheranism* opus, in quo quae inter Reformationis auspicia de ecclesiae gubernatione acta sint consilia, diligenter exposita sunt. Si ponere liceret, quod placuit Celeberrimo MOSERO, dum in alia omnia abit, in indagando fundamento huius potestatis spectandum esse id, quod *facti* est; palam est, id *facto* contigisse, quod principes Euangelici dupli-

duplicem personam, *principis* et *Episcopi*, se sustinere agnoscerent, eaque quae potestatis ecclesiasticae sunt, alio titulo quam iure potestatis territorialis sibi tribuerent, et iure episcopali exercerent.

IV. Respicit hoc principium *originem acquisitionis* ab *ecclesia*: eique firmando accesserunt *pacta publica* *Pacesque Religiosae*, quibus de tollenda vel suspendenda Praelatorum Catholicorum iurisdictione per ecclesiam Evangelicam transactum, tum *pacta prouinciarum fundamentalia*, quibus delegitimo potestatis ecclesiasticae exercitio cum *Statibus prouincialibus* subditisque conuentum est. Itaque et *pacta publica* *specialem titulum* iurisdictionis ecclesiasticae Statuum Imp. Evangelicorum praestant: eodemque non minus vti solent Status Imperii Evangelici. In literis eorum ad Imperatorem datis a. d. 4. April. 1750. in *Io. Car. KÖNIGII selectis iuris publ. nouiss. tom. XXIII. p. 356. iurisdictione ecclesiastica vocatur eines der edelsten Rechte Euangelischer Statuum, welche dieselben nach denen ob-*
ban-

bandenen Pactis publicis in dero Landen priuative exerciren.

V. Obseruare iuuat hoc loco, in *mitiori* iurium potestatis ecclesiasticae *exercitio*, quo vsi sunt *Status Imperii Euangelici*, honorem frequenter habitum esse clericis, in iisdem in rerum ecclesiasticarum consilium adhibendis, partibusque administrandae iurisdictionis ecclesiasticae ipsis demandandis. Sed emerfit inde in hominibus dominandi ingenio ductis, idem fere clericalis auctoritatis abusus, quo premitur ecclesia Romana, vt iura commissa *velut propria* exercere, in iisque obeundis *arbitrium, immunitatem, et exemptionem* tueri contenderent. Eius rei exempla vidit superioris seculi aetas, et nonnulla recenset *Ioannes SCHWARTZKOPP*, Serenissimi Ducis Brunsvico-Guelpherbytani minister et Cancellarius, in Consilio, ea de re dato, quod exhibet *Christianus THOMASIVS* in *Iuristischen Haendeln Part. II. p. 540.* qui et ipse vim clericorum, ipsorum malo, expertus est, prout docent fata et litigia ab ipso eodem loco *Part. III. p. 1. f.* exposita.

Quos

Quos conatus cum grauiter ferrent multi; tum ad eosdem impugnandos animi conuerſi ſunt. *Samuel PUFENDORFIVS*, praeſtantis doctrinae vir, in libello *de habitu religionis ad vitam ciuilem*, papatum velut impugnaturus, impugnavit clericorum ſuae eccleſiae affectatum imperium, et *ministerium* tantum clericis commiſſum eſſe oſtendit, *potestatem eccleſiaſticam* vero penes eccleſiam eſſe, et Po- teſtati ciuili ſubordinatam; denique alia eſſe iura *Principis*, quae ex *inſpectione ſeculari* in eccleſiam eiusque inſtituta deſcendunt, et per *tutelam* eccleſiae publicam determinantur, et alia ipſius *eccleſiae* iura. Sed ulterius progreſſus *THOMASIVS*, adoptata eorum ſenten- tia, qui iam multum auctoritati principis tri- buerant, nec habita eorum, quae *eccleſiae*, et quae principi, *qua principi*, competunt, ratione, omnem etiam poteſtatem eccleſia- ſticam impugnaturus, *imperium ciuile* fontem iurium in eccleſiam conſtituit, ex *ſuperiori- tate territoriali*, non qualem fert *Sacri Rom. Imperii* formula, ſed qualem ipſe exiſtimauit, iura principis Euangelici in Sacra deſcendere opina-

opinatus. Nacta est haec opinio fautores, quamuis a multis deinceps *temperata* et ad aequiora principia reuocata: sed et illa aliis Viris doctis locum fecit eam examinandi accuratius, et *separandi*, quae in ea miscentur, *iura imperii in ecclesiam, et ipsius ecclesiae iura*. Quae quamquam ab eodem Principe Evangelico exerceantur: tantum tamen abest, ut ideo eodem titulo competant, ut potius iura *potestatis ecclesiasticae, ecclesiae, qua ecclesiae, et iure vniuersitatis* competentia, principi non alia ratione, quam ex *ecclesiae consensu*, obuenire potuerint.

VI. Nec praeter rem esse videtur, indagare origines errorum in miscendis diuersis iuribus Ecclesiae et Imperii circa eandem Sacrorum materiam. Primo enim negligi obseruamus, quod negligere par non est, *diuersum et essentiale* vtriusque iuris *fundamentum*; quod tum continetur in *iure Collegii et Vniuersitatis*, quo fruitur ecclesia, tum in *iure Imperii ciuilibus*, ex quo iura Imperantis circa sacra proficiscuntur. Posita ecclesia
in

in republica, tum non modo ponuntur ecclesiae iura, ipsius ceu *Vniuersitatis* propria, verum etiam intelliguntur iura *Imperantis* in eandem. Porro distinguuntur vtraque iura *diuerso fine*, cum aliud sit, ordinare in ecclesia, quae ad *finem eius* obtinendum promouendumque pertinent, et aliud, definire ea, quae in ecclesia respectum habent ad *reipublicae* salutem, tranquillitatem et tutelam. Discrimina vtriusque iuris, diuersis fundamentis superstructa, luculenter exposuit illustris CRAMERVS peculiari dissertatione *de iure circa sacra collegiali et maiestatico*. Nihil ad rem facit, vtriusque potestatis iura coniuncta esse in eadem Principis Evangelici persona: sunt enim eadem coniuncta in eadem Episcopi Imperii persona, neminemque fugit, iura dominii directi et iura superioritatis territorialis vnita frequenter esse in eadem principis persona: quae vero sua natura sunt semperque fuerunt separata, talia esse permanent in eadem persona.

VII. *Deinde* incanta et inidonea argumentatione duci eos animaduertes, qui vel ex

**

cura

cura principis circa *salutem publicam*, cui adiuncta est religionis causa, vel ex *inspectione seculari* in ecclesiam deriuandum esse censent, quidquid est iuris circa Sacra. In quo fallunt omnino; cum inde tantum descendant iura, quae tum in determinando *religionis exercitio* in republica, ideoque in *iure ecclesiae* concedendo, tum in eo cauendo prospiciendoque, ne quid res publica detrimenti ex ecclesiae institutis capiat, tum in *tutela publica* versantur. Atque haec quidem omnia sunt *iura circa sacra maiestatica et territorialia*, quae late dimanant per omnia sacrorum argumenta, et ex quibus profisciscuntur *iura imperii specialia* in *concilia*, in *leges ecclesiasticas*, in *dies festos*, in *liturgiae actuumque sacrorum celebrationem*, in *bona eorumque acquisitionem*, in *beneficia eorumque erectionem et collationem*, et in alia similia, quae tum ab aduocatia publica descendunt ad vim civilem auctoritatemque publicam institutis ecclesiae in republica tribuendam, tum ab inspectione seculari in ecclesiam pendent, et maximam partem sunt *iura negatiua*, seu
iura

iura cauendi et efficaciter impediendi, ne ex his reipublicae noceatur. Quemadmodum vero ex cura salutis publicae sine iniuria deduci nequeunt et imperio tribui iura, quae sunt vel *singulorum* vel *uniuersitatum* propria: ita nec *imperio* vindicare par est iura, quae sunt *ecclesiae*, et vno verbo potestatis ecclesiasticae esse dicuntur, in definiendis his omnibus, quae ex fine ecclesiae exiguntur.

VIII. Est *tandem* et illud cauendum, ne ex sola *naturalis iuris* disciplina aestimemus *superioritatis territorialis* rationem, et inde descendens ius circa sacra territoriale: quasi idem omnino sit Germaniae territoriorum status, qui est principatum in statu naturali, ut quidquid vi imperii ciuilis licet, idem liceat iure superioritatis. Certe si superioritas territorialis continet imperium ciuile per territoria Germaniae constitutum, maiestati-que S. R. I. subordinatum, si formula eius tum legibus et obseruantia imperii tum legibus territorii fundamentalibus definitur: *iuris territorialis circa sacra* in Germania nulla

alia est ratio, quam qualem esse patiuntur Imperii formula imperiique leges. Sunt omnino et fuerunt olim *potestatis secularis* et *iurisdictionis ecclesiasticae* rationes in Germania adeo separatae, vt nec *Imperatori* per Imperium nec *Statibus Imperii* per territoria competere, quae apud ecclesiam eiusque antistites erat, iurisdictionis ecclesiastica, et de iustis tantum contenderetur vtriusque potestatis limitibus: in quo ex *medio* et *hodierno aeuo* adeo conspirat imperii formula, vt nec hodiernum potestas et iurisdictionis ecclesiastica, stricte sic dicta, partem faciat vel *imperatoriae maiestatis* vel *superioritatis territorialis Statuum imperii Catholicorum*; etiamsi ceteroquin iisdem salua sint, quae ex *imperio civili*, et speciatim ex iure reformandi exercitium religionis, ex aduocacia et ex inspectione seculari descendunt iura in sacris. Quae cum fuerit formula Imperii potestatisque Statuum imperii *eo tempore*, quo sacra puriora nata sunt in Germania; id quod non minus *in facto* notorio positum est; cum porro nec Status Imperii *Euangelici* maiori pote-

potestate fructi sint, quam ferebat imperii formula: certe *constitutionis Germanicae* ignarum esse oportet, qui ex superioritate territoriali, quam ab imperio nexu potissimum feudali acceptam ferunt Status imperii, deducere vellet potestatem ecclesiasticam, quae ne quidem est Imperatoris et Imperii. Vera itaque est communis maiorum nostrorum sententia, qui iura potestatis ecclesiasticae Statuum imp. Evangelicorum non ex superioritatis territorialis rationibus sed ex eodem fonte et titulo speciali explicuerunt, ex quo ipsi Status Evangelici eandem, tamquam *ius a Superioritate territoriali separatum*, sibi tribuerunt: etiamsi fines utriusque potestatis, in eodem principe coniunctae, non ubique accurate distinxerint.

IX. *Denique* in explicanda politia ecclesiae Evangelicae, in qua non quaeritur, quae ratione ordinari potuerit, sed ordinata sit, non rectius iudicium inferri arbitror, quam inspectis eius originibus. Datum primum est religioni Evangelicae liberum per specialia territo-

ritoria exercitium auctoritate Statuum Imp. Euangelicorum et ex *iure reformandi* illis competente. Nata inde est *ecclesia specialis* cuiuslibet territorii, eademque *sub Principe suae confessionis unita*; quem non modo tamquam membrum, sed et tamquam caput, et statorem, et conditorem venerata est.

Erat tum ea eius politia, ut singulis ecclesiis praeessent *pastores*; plures unius districtus ecclesiae subiectae essent unius *Superintendentis* inspectioni *ecclesiasticae*; et causae ecclesiae per territorium ordinandae agerentur in *synodis*, sub Principum auctoritate et directione; adeo ut praecipuae partes potestatis ecclesiasticae coniunctim exercerentur *ab Ecclesia* et a Principe suae confessionis.

Quamquam sub primordiis reformationis causae ecclesiasticae et matrimoniales cognitioni et decisioni vel *parochi* vel *Superintendentis* relinqueruntur: non multo post tamen agnitum est, *fieri non posse, ut singuli Pastores in ecclesiis tantum eruditionis et iudicii haberent,*

ut

ut has controuersias recte diiudicare possent; indeque ex re ecclesiae visum est, constituere in locis opportunis consistoria, quae cognoscerent et iudicarent causas matrimoniales christianis sententiis, Pastorum curam et inspectionem agerent, disciplinam ecclesiasticam exercerent, tutela politicae potestatis promouendam: ita videlicet rationes subducuntur in formula de totius ecclesiae gubernatione, a. 1545. a Wittebergensibus adornata et iudicio Statuum Imp. Euangelicorum probata apud SECKENDORFFI VML. c. lib. III. p. 535. Prima iam consistorii rudimenta, valde probante Luthero, Witebergae a. 1539. et Lipsiae a. 1543. posita sunt: eaque principia in vsum deducta locum fecerunt politiae, in tot territoriis conspirantis, in iudiciis constituendis ad iura ecclesiae exercenda.

Sed turbabant eo tempore exercitium potestatis ecclesiasticae episcopi ecclesiae Romanae, vindicias veteris iurisdictionis episcopalis suscipientes, de eaque publice contentendentes vsque ad tempora Pacis Religio-

fae. Agebant tum ecclesiae suae causam *Status Imp. Evangelici*, eandemque tuebantur non ex eo, quasi illa ipsis competeret *ex territorii iure*, quod nemini tum ex constitutione Germanica in mentem venit, sed quod Episcopi sua potestate *abuterentur* in necem ecclesiae (*), ob quem *abusum* eadem *reuocata* erat

*) Sub initiis reformationis iurisdictio episcopalis nequidem simpliciter negata est episcopis. Nec incognita sunt, quae de ea retinenda acta sunt consilia, modo eam ita exercerent, ut salva esset causa purioris religionis; quod obtineri nulla ratione potuit. Rei illustrandae egregie inseruit *Ordinatio Mauritii Saxoniae Electoris de a 1543.* in *Corp. iur. Sax. p. 16.* data ad Statuum provinciarum querelas de eo, quod Episcopi Merseburgensis et Misnensis officio suo prorsus deessent in causis ecclesiam Evangelicam concernentibus. *Weil wir dann von unserer Landschaft Ausschuss unterthaenig angelangt, das wir Einsehen thun wolten, das die Bischöfe in unsern Landen der Bischoflichen Amt und Consistoria christlich und der göttlichen Schrift*

erat in Articulis Schmalcaldicis. Tandem in Pace Religiosa de iurisdictione episcopali, non tamquam de causa superioritatis territorialis, sed vnice de ea, tamquam *de causa religionis*, transactum, et huius securitati per suspensionem iurium episcopaliū prospectum, eaque causa et futurae amicabili dissidiorum religionis compositioni reservata est. Rediit itaque res ad causam cuiuslibet ecclesiae particularis, siue haec sub principe eiusdem religionis in eodem territorio vnita, siue illa constituta esset sub principe diuersae religionis: et exercitium potestatis ecclesiasticae vi eius, quae iam placuerat,

* 5

Schist gemäs übeten und hielten: haben wir die beyde Bischöfe zu Meissen und Merseburg durch etliche desselben Ausschusses ihres Amts treulich und fleisig erinnern lassen. Weil sie aber dazu nicht zu vermögen: werden wir verurthsacht, etlichen Praelaten aufzulegen, in vnsern Landen das bischofliche Amt mit der Visitation und sonst christlicher heiliger göttlicher Schrift gemäs auszurichten.

cuerat, politiae delata est ad *iudicia ecclesiastica*, a *Statibus Imp. Evangelicis*, a *Nobilibus immediatis*, et a *magistratu quoque mediato* sub principe diuersae religionis constituta. Ita tandem potestas ecclesiastica, et quae huic ex iure ecclesiastico communi adiuncta erant, iura *patientis et acquiescentis ecclesiae*, et *ipso exercitio*, ad Status Imp. Evangelicos transierunt, firmataque sunt in particularibus territoriis per *pac̃ta publica recessusque prouinciales*. Et docet sequiorum temporum historia, eam *susceptam* esse a Statibus Imp. Evangelicis tamquam potestatem, a superioritate territoriali per formulam imperii et per ipsorum agnitionem distinctam, siquidem ipsi in eius exercitio veluti *episcopi ecclesiae suae* personam se sustinere professi sunt stilo vetere, eoque *publico* et ad designandam *potestatem ecclesiasticam* recepto. Emergit inde illud *praecipuum* Statuum Evangelicorum, quod potestas ecclesiastica, quae separata est in principe imperii Catholico a superioritate territoriali, Statibus Imp. Evangelicis *speciali titulo* acquisita, indeque *adiuncta*

iuncta sit superioritati territoriali, seruata eadem eiusdem *immunitate*, qua per constitutionem Germanicam haud obnoxia est S. R. I. tribunalium, quibus nulla in causis ecclesiasticis data est, iurisdictioni.

X. Quae cum ita sint, nec alia principia adoptare par est in explicanda potestate et iurisdictione ecclesiastica Statuum Imp. Evangelicorum, quam ex quibus ea secundum *formulam Imperii* et secundum *politiam ecclesiae Evangelicae* iisdem acquisita est, et ex quibus eadem non minus obuenit *aliis*, superioritate territoriali non instructis. Nec habent, qui his principiis in iurisprudencia Ecclesiastica Evangelicorum insistant, quod de male cohaerente iurisprudencia conquirentur: quod vtique facere oportet eos, qui ex ascititio peregrino principio superioritatis territorialis aestimant iura et instituta, quae per eam non determinantur, sed alios natales habent.

XI. Tentavi et eius rei periculum facere in pertexendis, quae in lucem prodeunt, iuris prudentiae ecclesiasticae principiis. Ordine usus sum naturali, qui praeponenda esse iubet, quae ad reliqua intelligenda viam sternunt. In *Parte generali* persecutus sum principia, quae tum in genere ad *indolem ecclesiae* eiusque *nexum cum republica*, tum in specie ad *utriusque ecclesiae* in Germania approbatae *origines*, ad *utriusque nexum* legibus publicis constitutum, et ad *historiam legum ecclesiasticarum* pertinent.

In *Parte speciali* quatuor libris complexus sum specialia iuris ecclesiastici principia. In ecclesia videlicet, quae vniuersitas est religionis Christianae colendae causa consociata et ministerio instructa, tria maxime momenta consideranda sunt; tum ea, quae *ministerium*, tum quae *potestatem ecclesiasticam*, tum quae *cultum diuinum* respiciunt. Praemissi LIBRO I. quae ad *ministerii* potestatem spectant, quae *ordinatione* tribuitur: a qua quippe

pestatus clericorum eorumque iura in genere dependent.

Ab his, quae ordinis sunt, transii LIBRO II. ad *potestatem* seu *iurisdictionem ecclesiasticam*, in cuius exercitio regimen ecclesiasticum versatur. Cum ratione eorum, qui *regimini ecclesiastico* praesunt, prorsus diuersa sit ecclesiae Romanae et Euangelicae politia: seiunxi *regiminis ecclesiastici* in *vtraque ecclesia* tractationem per speciales sectiones. Tandem in postrema Sectione *partes regiminis ecclesiastici generales* exposui, quae in *potestate leges ferendi*, in *iurisdictione contentiosa* et in *Visitandi potestate* consistunt.

Iura circa *cultum publicum* persecutus sum LIBRO III. expositisque vtraque priori sectione iuribus, quae circa *actus sacros* eorumque celebrationem quaeque circa *matrimonium* versantur, sectione *tertia* de *uniuersitatibus*, religionis causa institutis, sectione *quarta* de *officiis et beneficiis ecclesiasticis*, quae maxime cultus diuini causa ordinata sunt, denique

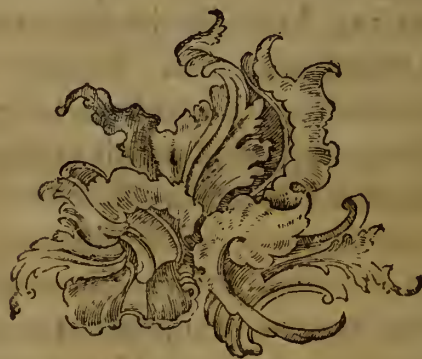
que *posteriori* sectione de *rebus bonisque* cultui diuino inferuentibus et ecclesiae acquisitis egi. Histamen LIBRO IV. subiunxi tractationem eorum, quae *iurisdictionis ecclesiasticae* exercitium *in iudicio* concernunt; quibus non minima pars eorum, quae in *fora secularia* transferunt, continetur.

In singulis explicandis ea ratione versatus sum, vt traditis cuiuslibet negotii notionibus et originibus, iura et obligationes inde descendencia et quae ad modum illa exercendi pertinent, exposuerim, memor artis, quam Serui Sulpicii exemplo imitandam proponit Cicero, in Bruto, c. 41. *quae doceret, rem vniuersam tribuere in partes, latentem explicare definiendo, obscuram explanare interpretando: ambiguam primum videre, deinde distinguere, postremo habere regulam, quae vera et falsa iudicarentur, et quae quibus propositis essent quaeque non essent consequentia.* Diligenter indicaui fontes, ex quibus fundamenta iuris tutissime hauriuntur, interspersis quoque scriptorum cuiuslibet argumenti idoneo-

idoneorum allegationibus, maxime vbi de instituti ecclesiastici originibus vel de ostendendo iurium vsu, vel de controuersis agebatur: vt et ipse, Beneuole Lector, intelligas, quibus ducibus militauerim, et quibus, si visum sit, proficere liceat in vberiore eorum scientia capessenda, quorum primas tantum lineas hoc loco ducere datum est.

Ita fere praefatus sum, cum primum anno clō lō cclxii. haec principia iuris ecclesiastici in lucem prodirent. Operae iisdem conscribendis impensae fructum vberrimum me cepisse puto, quod peritis et aequis rerum arbitris ea non displicuisse sed et probata esse intellexerim. Post alteram, quae anno clō lō cclxvii. prodiit editionem, in adornanda noua occupatus, totius quidam libelli ordinem non nisi in paucis immutauī: quae vero in singulis capitibus exposita sunt, sub secundas curas reuocaui, in principiis exactius determinandis, omnibusque concinnius exponendis sollicitus. Denique ex commodo eorum, quorum studiis
infer-

in seruiio, esse existimaui, in calce adiungere
praecipuum iuris ecclesiastici Germanici fon-
tem, *Instrumentum pacis Osnabrugense Caesa-*
reo Suecicum. Quae recognita iuris ecclesia-
stici principia iam Tuo, Humanissime Lec-
tor, iudicio lubens committo. Dab. Goet-
tingae mense April cdo 10 cclxxiv.

PARS

(a) In hac rationes assensus vnice repetuntur a veritate doctrinae, non ab auctoritate docentis. *Seruitus conscientiae* est, si iudicium de sacris internis vnice subiectum est alterius praescripto. *Imperium in aliorum conscientias* sibi arrogat iniuste, qui sibi dari postulat ius cogendi alterum, ad iudicium de sacris internis vnice ex ipsius praescripto formandum. Tyrannidem sacram appellat Io. Vlr. L. B. DE CRAMER de iure circa Sacra Colleg. et maiest. §. 28. Conf. B. Parentis diff. praelim. tom. II. Iur. Eccl. de iure circa libert. conscient. §. 54.

(b) (Phil. Eb. Zechii) meditat. de orig. et indole iuris reformandi P. I. c. 2. §. 23. 24.

§. 4. ECCLESIA CHRISTIANA est societas hominum, per eandem fidem Christianam vnitorum, de religione Christiana colenda. 1) Initur libero coeuntium consensu (a): eamque 2) constituunt omnes, in eam coeuntes, eademque fide vniti. 3) Communis eius finis est cultus diuinus, ex eadem fide christiana instituendus: in quo obtinendo commune ecclesiae bonum, et in eiusdem haud impedita perfruitione salus ecclesiae, prima eius lex, versatur (b).

(a) de Origine Coetuum inprimis post Christi ascensionem vid. Io. Ge. PERTSCH in hist. eccles. sec. I. c. 8. 9.

(b) B. Parens in diff. Praelim. tom. I. Iur. Eccles. de suprema lege ecclesiastica.

§. 5. Vnio in cultum diuinum ex eadem fide Christiana instituendum est *vinculum ecclesiae*; et fides, in quam vnio facta est, eius *symbolum* est seu

Q.ia pugnat cum fine ista p. et sic.

quo. Lib. 6. cap. 1. p. 417

confessio. 1) Salua seruata *vnione fidei*, eadem ecclesia manet in posteris, illaque sublata, haec interit; 2) a *diuersa* fidei Christianae confessione oritur diuersitas ecclesiarum, vt Graeca, Romana, Euangelica cet. 3) In eadem ecclesia non potest admitti facultas, doctrinas cum *confessione ecclesiae* pugnantes profitendi et disseminandi (a), salua ceteroquin facultate ab ea dissensus causa recedendi.

(a) Non commiscenda est *libertas Conscientiae* (§. 2.) cum *libertate sentiendi, p. ostendi, docendi*, quidquid placuerit: quae omnino est ecclesiae et reipublicae exitiosa. Haec miscet Io. Casp. BARTHEL. in diss. *de eo quod circa libertatem conscient. in negotio relig. iustum est in Praef.*

§. 6. Ecclesia, cuius membra sunt singuli Christiani, est *simplex*, cuius membra sunt simplices ecclesiae, est *composita* societas. Est haec vel *uniuersalis*, vel *particularis*, prout constat vel ex omnibus *per orbem terrarum*, vel ex omnibus *per eandem regionem* constitutis ecclesiis eiusdem fidei.

§. 7. Posita ecclesia, ponitur *POTESTAS ECCLESIASTICA*, quae est *ius determinandi ea, quae pertinent ad ecclesiae finem obtinendum et promouendum* (a). Competit 1) ecclesiae, qua *societati*, et est *ius ipsius proprium*, et *ab origine* ius omnium ecclesiae membrorum commune (b); quo nomine ecclesia *aequalis societatis* iuribus fruitur: 2) determinatur per *finem ecclesiae* eiusque *salutem*; ideo-

ideoque 3) pertinet tam ad *sacra externa* quam ad *ecclesiastica*. Produci vero nequit ad *sacra interna* singulorum, ac salua conscientiae libertate exercenda est. (§. 3.)

(a) Receptum est vocabulum *poteſtatis* in iure ſocietatis vel collegii et eccleſiae designando. vid. *Benign. BOSSVET de poteſtate eccleſiaſtica cleri Gallic. Giſb. VOETIVS de Politia eccleſ. P. 3. lib. 4. p. 770.* Vocatur etiam *ius collegiale circa Sacra*. *PAVLVS eccleſiae tribuit ius curandi et efficiendi, vt omnia ordine et decenter peragantur. I. Cor. XIV. v. ult.* vid. *Sam. PVFFENDORFF de habitu relig. ad Statum civil. §. 39. Io. Vlr. L. B. DE CRAMER l. c. §. 15. 32. Cbrist. Matth. PFAFFIVS de iure ſacrorum abſoluto et collegiali. Io. Ern. FLOERCKE in Praenot. iurispr. eccl. obf. 11.*

(b) *Dav. BLONDELLVS de regimine plebis in eccleſia.*

§. 8. *Iura ſingula, quae inſunt poteſtati eccleſiaſticae, ſunt IVRA ECCLESIAE COLLEGIALIA:* quae fere redeunt ad haec momenta (a), 1) ad ius adornandi *cultum diuinum* tum ratione actuum ſacrorum, tum ratione modi, temporis et loci, 2) ad ius determinandi ea, quae inſtar *medii* ſe habent ad eundem promouendum, et 3) ad ius remouendi in eccleſia *impedimenta* finis communis. Sunt vero illa vel iura *plurium eiusdem fidei eccleſiarum*, per regionem vnitarum, COMMVNIA, vel ſingulis eccleſiis PROPRIA.

(a) *Io. Ern. FLOERCKE de iure principis circa ſacra ſubditorum diuerſae relig. Sect. I. §. 3. ſ. Io.*

Laur. MOSHEIM Kirchenrecht der Protestanten p. 449. Iust. Car. WIESENHAVERN de iure conuentionali sacrorum dirigend. §. II. Horum numero sunt, ius coeundi in conuentus et synodos, mutuaque conuentione condendi symbola, leges conuentionales, normamque agendorum in ecclesia, poena conuentionali munitam, quae est disciplina ecclesiastica; ius constituendi ecclesiae ministros, aliisque committendi tam directionem, quae est potestas, omnia ea peragendi, quae in peragendis ecclesiae negotiis ab vno nomine omnium peragenda sunt, quam inspectionem ecclesiasticam, quae consistit in potestate curandi et efficiendi, vt politia ecclesiae salua seruetur; ius conuentionale lites in ecclesia ortas dirimendi, administrationi bonorum ecclesiasticorum prospiciendi, aliaue similia iura. Praxin eorum in primitiua ecclesia tradunt auctor anonymus Tr. de regimine ecclesiae primitiuae edit. a B. Parente in app. hist. eccles. trium prior. sec. 10. Franc. BVDDEVS de ecclesia apostolica. B. Parens in diff. iur. eccles. ant. diff. III. de confoederata Christianorum disciplina et diff. XII. de statu extraordinario ecclesiae primitiuae.

§. 9. *Exercitium potestatis ecclesiasticae, iurumque ecclesiae collegialium est REGIMEN ECCLESIASTICVM (a).* Ecclesiae ius non minus ac arbitrium est, vtrum ipsa hoc in conuentibus exercere, an vero, quod omnino prudentiae est, id eiusue partes vni pluribusue deferre, et qua lege deferre velit. Ipsa determinatio eorum, quae ad finem ecclesiae obtinendum pertinent, vi potestatis ecclesiasticae facta, est POLITIA, ordo, ordinatio ecclesiae.

(a) Regiminis verbo exercitium cuiusunque potestatis significatur, et qualis est potestas, tale est regimen.

§. 10.

§. 10. MINISTERIVM V. D. est *officium* in ecclesia, quod in *praedicatione Verbi* et in *sacris in salutem membrorum ecclesiae administrandis* versatur: ideoque continet *curam animarum*. Munus est, *fini ecclesiae* inseruiens, indeque *a Christo* in condenda ecclesia institutum: doctrinis, pio affectu ipsoque exemplo instruendum, *imperio* vero et *coactione* destitutum (§. 2. 3.) (a).

(a) Hoc PETRI praeceptum est *I. Ep. V. 2. 3.* Idem est monitum CHRISTI, Apostolis datum, *Matth. XX. 25. Luc. XXII. 25. 26. 27.* Praxin primitivae ecclesiae exponit *B. Parens* in *diff. iur. eccles. diff. III. §. 12.*

§. 11. Cum fini ecclesiae obtinendo et promo- uendo inseruiat ministerium: 1) constitutio eius fit iure *potestatis ecclesiasticae*, (§. 7.) et est pars *politiae ecclesiasticae*; (§. 9.) 2) *functiones* ministerii *a Potestate ecclesiastica* dependent, et per eam *determinari* possunt. Ecclesia, sub *hac politia* considerata, est consociatio de religione *sub ministerio pastorum* colenda.

§. 12. Erroneum itaque est, ministerio inesse *potestatem ecclesiasticam*, eamque 2) pastoribus *iure proprio* competere, et *iure quodam diuino*. Huiusmodi errores, clero proficui et gratissimi, ab eoque propugnati et propagati, omnes fere ecclesias turbarunt (a). Nata inde est *politia ecclesiae inae-*

qualis, eaque hierarchia, qua potestas ecclesiastica, ad sacra interna producta, ministris ecclesiae iure proprio eoque diuino vindicatur.

(a) Errorum *origo* ex eo potissimum coepit, quod ministris *ab ecclesia* delatum sit exercitium *iurium nonnullorum collegialium*: quorum *administratio*, prout idem in partibus imperii ciuilis saepius contigit, conuersa est in *propriam* potestatem.

*Sic ut. h. part. in tractatu
de eo quod dicitur circa act. 17. 9.*

§. 13. Inter ecclesias *diuersae fidei et religionis* eadem iura et obligationes intercedunt, quae inter *diuersas societates liberas*. 1) Neutri ecclesiae *in alteram* vel in *eius sacra* ius aliquod competit, et altera ab altera est independens; 2) inter easdem *iure diuino*, et maiori adhuc *religionis vinculo*, damnantur laesiones, turbationes et persecutiones (a), 3) inter easdem nullum aliud *religionis dissidia componendi* remedium est, quam *mutua tolerantia* et *amicabilis compositio*. Bellissime *Christianum* remedium vocatur, tamquam *Christianae religioni* verae *vnice* conueniens.

*Sic ut. h. part. in tractatu
de eo quod dicitur circa act. 17. 9.*

(a) Non maior nec magis exitiosa est *superstitio*, quam *cultum Dei* quaerere in actionibus a Deo damnatis, scilicet in *persecutionibus* et *laesionibus*, religionis causa illatis.

TIT. II.
DE NEXV ECCLESIAE CVM
REPVBLICA.

*Supra Debatum religionis et fidei
huius*

ARGVMENTVM.

§. 14. *Deuotio domestica et exercitium religionis.* 15. *Deuotio domestica simplex et qualificata.* 16. *Relig. exercitium publicum et priuatum.* 17. *Religio in republ. recepta.* 18. *Dominans, vel secundum quid recepta.* 19. *Eccle-* *sia publica et priuata.* 20. *Ius circa Sacra,* 21. *continet ius reformandi.* 22. *Inspectionem secularem in eccl.* 23. *Aduocatiame ecclesiasticam* 24. *Eius discrimen a potestate ecclesiastica.* 25. *leges fundamentales circa sacra.*

§. 14. A religione diuersum est exercitium eius in republica. Potest hoc competere vel singulis, qua talibus, vel pluribus, qua *societati*. DEVOTIO DOMESTICA est ius singulorum, cultum diuinum seorsim et saltem in familia secundum suae religionis confessionem instituendi, pastorum ministerio non interueniente. EXERCITIVM RELIGIONIS vero in specie sic dictum, est ius, *religionem in societate sub ministerio pastorum in republica colendi.*

*Exercitium religionis grammaticae;
consistit in doctus qua erant
a doctrina a ciuilibus*

§. 15. *Deuotio domestica* vel SIMPLEX est, vel QUALIFICATA, *si est coniuncta cum* IURE PRIVATORVM SACRORVM, seu iure habendi proprium sacerdotem. ILLA non nisi ea sacra continet, quae ex religionis principiis peragi possunt *absque inter-*

uentu pastoris: HAEC tribuit ius, sacra peragendi interuentu pastoris.

§. 16. *Exercitium religionis* duplex est, vel PRIVATVM, ad *sacra intra ecclesiam peragenda* adstrictum, vel PVBLICVM, ad sacra omnia perti-
nens, quorum celebratio, *etiam extra ecclesiam*, in republica sese exferere potest (a). Vtrumque fit *interueniente ministerio pastorum*.

(a) HENNIGES in *medit. ad Instr. Pac. art. V. §. 31. p. 532.*

§. 17. *Ius concedendi exercitium religionis* in re-
publica est *ius imperii ciuilis*: eoque concessio, com-
petit *ius coeundi in republica in ecclesiam*, et per
consequens exercendi *iura collegialia ecclesiae*; (§. 7. 8.) quae sunt *annexa exercitii religionis*. De-
uotio domestica est *iuris et libertatis naturalis* (§. 3.).

§. 18. Concessio religionis exercitio, RELIGIO
in republica *RECIPi* et *ciuilitèr approbari* dicitur
(a). *Recepta religio* vel *dominans* est, seu *simpli-*
citer recepta, cui *omne religionis exercitium* datum
est per reipublicae territorium, vel *secundum quid*
recepta, cui non nisi *determinatum exercitium* per
certam territorii partem concessum est. Dominans
ergo religio in republica esse potest, siue *imperans*
eidem addictus sit, siue non addictus.

(a) Di-

*Receptio tacita in imperio recipi
cuius loci religio imper.*

(a) Diuersa sunt, recipere et tolerare *religionem*, et tolerare in republica *addictos religioni haud approbatae*, quod idem est, ac eis *iura societatis civilis permittere*: et fieri debet *salua deuotione domestica*.

§. 19. Ecclesia vel PUBLICA est, quae religionis exercitio publico et communione iurium in re publ. fruitur, vel PRIVATA, quae priuato religionis exercitio iuribusque in republica fruitur speciatim concessis.

§. 20. Ecclesia reipublicae eiusque subest, quousque pertinet imperium ciuile, idque patitur reipublicae forma. IVS CIRCA SACRA, quod et *maiestaticum* dicitur, continet ius imperii ciuilis in ecclesiam, ideoque est ius, vi imperii ciuilis determinandi ea, quae in ecclesia respectum habent ad reipublicae salutem vel ad tutelam publicam. Competit ergo principi, qua principi (a).

(a) c. ²⁰ ~~27~~. C. ²³ ~~20~~. qu. 5. Sam. PUFFENDORFII tr. de habitu relig. ad stat. ciuil. §. 43. 44. Io. Vlr. de CRAMER de iure maiest. et colleg. circa sacra §. 17. et in Obs. iur. tom. I. obs. 419. §. 6. Hugo GROTIUS de imperii suprema potestate circa sacra. Herm. CONRING de maiestatis ciuilis auctoritate et off. circa sacra. Dan. NETTELBLADT de imperii sacri stat. Protest. natura.

§. 21. Sub iure circa sacra continetur I. IVS REFORMANDI EXERCITIUM RELIGIONIS quod est ius imperii ciuilis, determinandi exercitium religionis in republica. 1) Obiectum eius sunt exercitium

*reformare, tunc in proprium
statum redigere.
Quod cum respicit ius t. e.
t. religio a
quod in exercitio
tunc in memoriam
reducitur: et tunc
id*

2. Part. 3. 1. tium religionis in republica *publicum priuatum-*
ue, eiusque *iura annexa* (§. 16.): 2) eius *determi-*
natio consistere potest in iisdem concedendis, am-
 plicandis, restituendis, negandis, restringendis (a).
 3) Est ius *imperii ciuilis* circa sacra (b): et cuius
 est regio, eius est religionis exercitium determinan-
 di ius. Per ius reformandi ergo tribuitur ius *eccle-*
siae publicae vel priuatae (§. 19).

(a) Non ergo consistit in iure disponendi de aliorum
 religione, quae nemini mortalium competit, nec im-
 peranti de ciuium suorum religione.

(b) In *Inst. Pac. Osn.* art. V. §. 39. *Caesareae*
maiestati ius reformandi exercitium religionis non
minus quam aliis regibus et principibus tribuitur.
 Conf. Praefatio ad *B. Parentis* tom. III. *Consult.*
et decis. Part. I. §. 4. f.

§. 22. II. INSPECTIO SECVLARIS in *eccle-*
siam (a), quae est ius *imperii ciuilis*, curandi et effi-
 ciendi, ne *salus et tranquillitas publica* detrimenti
 quid ex *ecclesia* et ex *exercitio potestatis ecclesiasti-*
cae capiat. Ex hac descendunt *iura negatiua*, im-
 pediendi et cauendi, ne reipublicae per instituta ec-
 clesiae noceatur.

(a) Haec non miscenda est cum *inspectione ecclesiasti-*
ca, quae est ius *ecclesiae*, curandi et efficiendi, vt po-
 litia ecclesiastica salua sit, et disciplina ecclesiastica
 obseruetur.

§. 23. III. ADVOCATIA ECCLESIASTICA,
 quae est *Ius imperii ciuilis tuendi et defendendi ec-*
cle-

clesiam et iura ei, competentia. Pertinet tum ad *impedimenta cultus diuini* in republica remouenda, tum ad *tuendum exercitium potestatis ecclesiasticae*, vbi hoc executione et publico auxilio indiget, tum denique ad *repellendam aliorum vim et iniurias*, nec non *ad tuenda iura* in litem vocata (a). Posterioris generis defensio, per administrationem iustitiae praestanda, est ipsa iurisdictio, quae in defectu decisionis conuentionalis, in litibus ecclesiae eiusue membrorum omnium naturali ratione ad implorationem litigantium fundata est.

(a) Io. Casp. BARTHEL *de iure reform. antiquo art.* 8. tom. I. op. p. 191. 222.

§. 24. Ius circa Sacra maiestaticum itaque a *potestate ecclesiastica iuribusque collegialibus* ecclesiae, (§. 7. 8.) aequè diuersum est ac *ius imperii ciuilis* differt a *iure quaesito* vel singulorum vel societatum in republica. Iura potestatis ecclesiasticae ergo principi, *qua principi*, non competunt: nec ei competere possunt, quam ex ipsius *ecclesiae consensu* (a). Hoc *interueniente*, potestatis ecclesiasticae exercitium *coniungitur* cum imperio ciuili, iisdem tamen limitibus circumscriptum, quibus ab origine est apud ipsam ecclesiam, et non nisi ex ecclesiae *salute* et *salua conscientiae libertate* obeundum (§. 7.). Huiusmodi vero delatione *non interueniente*, potestatis ecclesiasticae exercitium

citium ecclesiae *proprium* permanet, et ab imperio civili *separatum*, eidem tamen *subordinatum*.

(a) Prudentiae esse, monet Io. Vlr. L. B. DE CRAMER *in cit. diff.* §. 58. principi administrationem iurium collegialium relinqui, nisi tali religioni deditus sit, vi cuius diuersae religionis consortes persequi impellitur.

§. 25. Ius circa sacra, ad analogiam omnium iurium imperii civilis, restringitur tam per *salutem reipublicae*, quam per *leges reip. fundamentales*, et ex harum norma exercendum est. Sunt vero *leges FUNDAMENTALES CIRCA SACRA leges publicae*, quibus definitur *exercitium iurium imperantis circa ecclesiam*. Pertinent 1) ad definiendum *modum*, eadem exercendi, 2) et quidem ad exercitium tam iurium *maiestaticorum* circa ecclesiam, quam iurium *collegialium*, quoad imperanti delata sunt: nec vlla maior, quam ad eas observandas est imperantis obligatio.

TIT. III.
ORIGINES HIERARCHIAE IN
ECCLESIA ROMANA.

ARGUMENTVM.

§. 26. *Status ecclesiae primitivae.* 27. *Confoederatio ecclesiarum per provincias.* 28. *Potestas ecclesiastica penes episcopos, Metropolitanos et synodos.* 29. *Iura imperatorum in ecclesia.* 30. *Unio ecclesiarum per orbem Romanum.* 31. *Primatus Pontificis.* 32. *Hierarchiae natales.* 33. *Systema Papale et episcopale.* 34. *Nexus ecclesiae erga rem publicam.*

§. 26. Ecclesiae primitivae haec politia fuit, quod sacris dirigendis praecessent PRESBYTERI, episcopi promiscue dicti (a); his in negotiis ecclesiae inseruirent DIACONI, ex utroque sexu passim assumpti (b); negotia ecclesiae alicuius momenti ipsius ECCLESIAE consensu tractarentur (c). Primi inter presbyteros in coetibus maioribus per ciuitates, iam circa finem seculi I., occasione schismatum EPISCOPI nomine distincti (d), et partem inspectionis ecclesiasticae nacti in coetus minores, per pagos vicinos constitutos, dignitate et auctoritate praeeminuerunt ceteris presbyteris, in consortium dirigendae ecclesiae cum ipsis vocatis.

(a) Io. LAUR. MOSHEIM de reb. Christ. ante Constant. fec. I. §. 13. 17. 37. 44. 45. 48. Christ. Matth. PFAFFIUS in Orig. iur. eccl. c. 2. art. 1. 2. Promiscua presbyteri et episcopi appellatio euincitur, Act. XX. 17. 28. Tit. I. 5. 7. Philip. I. 1.

(b)

*Presbyteri i.e. ministri
episcopatus i.e. administratores ecclesiae.
Diaconi ministri ecclesiae. Erant etiam
constituta Diaconissa.
cfr. Ziegler de. Minister + Diakon.*

- (b) *Ios. BINGHAM Orig. et ant. eccl. lib. 2. c. 20. Casp. ZIEGLERVS de diacon. et diaconiss. c. 8.*
 (c) *Act. XX. 2. XV. 2. XXI. 7. Pfaffius l. c. p. 40. et 89. Mosheim in hist. eccl. sec. 1. p. 44. f. et p. 205.*
 (d) Ita *Hieronymus in c. 24. D. 93. c. 5. et 10. D. 95. Conf. B. Parens in diff. ad Plin. et Tertull. diff. VII. §. 41. diff. VIII. §. 8. Apologiam pro sententia Hieronymi scripserunt Dav. BLONDELL et Claud. SALMASIVS de episc. et presb. aduersarios nacti Dionys. PETAVIVM de hierarchia eccl. et Nat. ALEXANDRVM diff. 44. hist. eccl. sec. IV. Ampliorem scriptorum recensum dat. PFAFFIVS l. c. p. 55. f.*

§. 27. Inter tot speciales ecclesias, solo *fidei eiusdem vinculo unitas (a)*, non fuit *nexus subordinationis*, sed *NEXVS CONFOEDERATIONIS*, qui primum sec. II. interuenit inter *eiusdem prouinciae ciuilis ecclesias*. Euidens illius confoederationis argumentum est coitio ecclesiarum in *synodos* seu conuentus prouinciales, et tractatio *causarum ecclesiasticarum communium* in iisdem (b); conditis *regulis conuentionalibus*, quas *canones* dixerunt.

- (a) *Io. Rud. KIESLING de stabili primit. eccl. epe literarum communicat. connubio §. 20. f.*
 (b) *Auctor anonym. tr. de regimine eccl. eccl. primit. cap. 8. MOSHEIM de reb. Christian. ante Constant. sec. I. §. 48. p. 103. et sec. II. §. 21. p. 258. §. 22. 23. p. 264. 269. Idem in instit. hist. eccl. p. 81. Christ. Wilb. Franc. WALCHII hist. der Kirchenversammlungen p. 113. seq.*

§. 28. Inde 1) *exercitium iurium collegialium communium* per ecclesias eiusdem prouinciae delatum est in prouinciae synodos: indeque 2) origo
 coe-

coepit episcoporum *metropolitanorum*, qui ab ipsa *metropoli* prouinciae honorem prae reliquis *eiusdem prouinciae* episcopis, et praerogatiuam in synodis habendis nacti sunt (a). Quod institutum 3) consuetudine ita iam sec. III. promotum est, ut magna *iurium collegialium* pars delata esset tam ad *episcopos* (b), quam ad *prouinciae* synodos, ecclesiis ipsis in eo acquiescentibus.

(a) *Lud. Ell. du PIN de antiqua eccles. discipl. diff.*
I. §. 6, 7. 8.

(b) *MOSHEIM de reb. Christ. ante Constant. M. gestis* p. 587.

§. 29. Constantinus M. eiusque successores cura eorum, quae *intra ecclesiam* sunt, hoc est, ministerio V. D. et potestate ecclesiastica, episcopis et conciliis relicta (a), summa cura eius *externa*, supremam ciuilem in sacra inspectionem, tutelam, et iurisdictionem in causis litibusque, interna non respicientibus, exercuerunt (b).

(a) *EVSEBIUS in Vita Constantini M. lib. 4. c. 24. et 27.*

(b) *L. 17. 20. 23. C. Th. de episc. et Cler. L. I. C. Th. de relig. Iac. GOTHOFREDVS tom. VI. Cod. Theod. p. 50. 55. 58. 333. B. Parens in obs. ad Petrum de Marca de conc. sac. et imp. lib. V. c. 3. p. 114. f. Franc. BALDVINI Constantinus M. seu de Constantini Imp. legibus ecclesiast. et ciuil. edit. in tom. I. iurisprudentiae Rom. et Atticae p. 570.*

§. 30. Rebus Christianorum amplificatis, successit maior ecclesiarum per orbem Romanum conso-

B

ciatio,

ciatio, ad formam politici regiminis (a): eaque locum dedit tum *conciliis oecumenicis*, ab ecclesiis omnibus orbis Romani congregatis (b), tum nouis *honorum gradibus*, quibus distinguuntur *primates*, nomine Iudaico *Patriarchae* salutati (c), ceu *primi* inter *metropolitanos* eiusdem *ciuilis multarum prouinciarum dioeceseos*. Ad hos pertinent *Romanus* per Occidentem et *Alexandrinus* ac *Antiochenus* per Orientem: quibus *Hierosolymitanus* ob honorem urbis, et tandem *Constantinopolitanus*, velut *nouae Romae* praesul, socius adscriptus est, loco proximo *post Romanum* huic assignato in Concilio Constantinopolitano II. a. 450. (d).

(a) *can. 2. Concil. Taurirensis* circa a. 397. habiti. *Petr. de MARCA de primatu Lugdunensi* §. 2. *MOSHEIM instit. bist. eccles. p. 156.*

(b) Primum concilium oecumenicum *Niceae* in *Bythynia* a. 325. a *CONSTANTINO M.*, alterum *Constantinopoli* a *THEODOSIO M.* a. 381. tertium *Ephefi* a. 431. a *THEODOSIO II.* quartum a *MARCIANO Chalcedone* a. 451. conuocatum est. In his agnita sunt imperatorum iura in iisdem conuocandis dirigendisque et Canonibus auctoritate imperiali approbandis. Vid. *WALCHII bist. der Kirchenversaml. p. 145. 225. 229. 307.*

(c) *Philip. BERTERIVS Pithanon diatr. 2. c. 1. et 2. in OTTONIS thes. Iur. Rom tom. IV. p. 858. du PIN l. c. diff. I. §. 8. I. Iac. MASCOV de primat. metropol. et episc. Germ §. 2. 3.*

(d) *c. 6. D. 22. Can. 28 Concil. Chalced. Petr. de MARCA de Constantinopolitani patriarchatus institutione Concil. Chalced. can. 28.*

§. 31. Inter patriarchas, auctoritate inter se omnino pares, *Romano* inter varias cum *Constantinopolitano* desuper contentiones, primus *honoris locus* relictus est (a). Honoris primatus per ignorantiae et superstitionis secula, maxime sub efficto vicariatus Christi colore (b), et ipso gladii spiritualis usu, increpescens, in *potestatis primatum* abiit; in quo firmando *Gregorii VII. Innocentii III. et Bonifacii VIII.* studia eminuerunt (c).

- (a) Vid. NOV. 131. c. 2. *Ellies du PIN. l. c. diff. IV.*
§. 2. p. 327. MOSHEIM in *inst. hist. eccl.* p. 266.
(b) Hoc commentum impugnat du PIN *l. c. diff. IV.*
p. 304. f.
(c) MOSHEIM *l. c.* p. 325. 368. 394. 456. 506. § 13.
568. *Christian. Wilb. Fr. WALCHII histor. der*
Rom. Paepste p. 210. 280. 350.

§. 32. *Conditā est inter hos progressus inde a sec. X. per occidentem ecclesia ROMANA seu LATINA: adoptata forma reipublicae, a forma regiminis politici in orbe Romano repetita, eaque constituta sub imperio Pontificis Romani eique subordinatorum Anstium: in qua 1) his vindicata est potestas ecclesiastica, ceu propria et sub colore iuris diuini, eaque 2) ad sacra interna cum imperio cogente producta est 3), et aucta ex asserta iurisdictione ecclesiastica contentiosa (a). Ita vero omnes ecclesiae ex nexu confederationis (§. 25.) reuocatae sunt in nexum subordinationis (b).*

(a) Principio episcopis 1) tantum *notio de causis ecclesiae* relicta est, *iure collegiali* competens; haec 2) aucta sub Imppp. Rom. data *episcopali audientia* L. 7. C. de Ep. audient. et 3) sub Francis iurisdictione ecclesiastica ipsis *demandata*. *Petr. de MARCA de Conc. Imp. et sac. lib. IV. c. 7. et 10. et B. Parens* in obs. ad l. c. p. 102. Haec tandem 4) ex *administratoria in propriam* inde a fec. XII. abiit.

(b) Inde Io. Casp. BARTHEL *de iurereform. t. I. op. p. 113.* ecclesiam vocat *coetum hominum eiusdem fidei Christianae professione et eorumdem sacramentorum communione coniunctum sub subordinato siue hierarchico regimine pastorum.*

§. 33. Inter hierarchiae natales non minor fuit inter antistites de *summa potestate ecclesiastica* contentio: ex eaque *duplex* natum est systema, *alterum* PAPALE (a), per *proprias pontificum constitutiones* efformatum, quo plenitudo potestatis *penes solum pontificem* esse, ceteri vero episcopi ab eo tantum vocati censentur in *partem sollicitudinis*, qualem ipse eis relinquere voluerit: *alterum* EPISCOPALE (b), quo omnis potestas ecclesiastica penes ecclesiam, in conciliis congregatam, et *singulis episcopis* portio gregis adscripta esse existimatur, *pari potestate* et *iure proprio* regenda, salua tantum Pontificis *honoris primatu*, saluisque *praerogatiuis*, observantia pactisue definitis.

(a) Vid. Eugenii LOMBARDI *Regale Sacerdotium*, Pont. Rom. *assertum*, et amplissima scriptorum series in Io. Thomae ROCAERTI *Bibliotheca Max. Pontif.* tom. XXI. Sed vid. Guil. BARCLAYVS de *Potestate Papae*, Claud. SALMASIVS de *primatu*
pa-

papae. *Anecdotes ecclesiastiques de la Police et de la discipline Ecclesiastique.*

- (b) Quod publice defensum per declarationem Cleri Gallicani de a. 1682. art. 2. De *libertate eccles. Gallicanae* vid. Petr. PITHOEVS *Oper. p. 511.* et Petr. PUTEANVS, nec non (du Boulay) *Histoire Droit public Ecclesiastique françois.* Conf. Iustini FEBRONII de *statu ecclesiae et legitima potestate Rom. Pontif.* liber singularis. 1763. Mart. GERBERT de *legitima ecclesiast. Potestate circa Sacra et Profana.* Eiusdem tr. de *communione potest. Eccles. inter Pontif. et Episcop.*

§. 34. Ecclesia, ratione internae formae ita adornata, de exemptione a republica contendere coepit (a): et vicit passim, prout fere fieri solet, inter ipsas contentiones. Actum est non modo 1) de *independentia potestatis et iurisdictionis ecclesiasticae*, iuribus secularis imperantium inspectionis in ecclesiam in litem reuocatis, sed et 2) de republica et de imperio ciuili *ecclesiae subiiciendo* (b): aduersus quae molimina non nisi difficulter iura reipublicae vindicata (c), et quae seruata sunt iura circa sacra, in singulis regnis *obseruantia pactisque publicis* definita sunt.

- (a) Origo huius exemptionis in Germania coepit a Concordato inter HENRICVM V. et CALIXTVM II. a. 1122. inito. Historiam contentionis inter imp. et sacerdot. scripsit Christ. THOMASIVS.

- (b) Id egerunt Pontifices variis constitutionibus, postulationi suae, vt solent, colorem iuris diuini obtententes. Marc. Ant. MARCELLVS de *iure seculari pontificum Rom.* Vid. Constitutio INNOCENTII III. in c. 34. X. de *Elect.* c. 13. X. de *iudic.*

*Petrus a Mar. de concordia sacro v.
fuit in ur. q. is per J. H. Bach,
mar. r. p. f. r. t. i. n. o. 1768.*

c. 12. X. de iudic. r. o. d.

dic. c. vn. §. 5. X. de sacra vñt. eiusque epistolae de negotio Imp. apud Steph. BALVZIVM lib. XV. BONIFACII VIII. in c. 1. Extr. comm. de maiorit. (reuocata a Clemente V. in c. 2. Extrau. Comm. de priuil.) CLEMENTIS V. in Clem. vn. de iureiur. et in Clem. 2. de sent. et re iud. IOANNIS XXII. in c. vn. extrau. ne sede vac. et in c. vn. extrau. Com. de consuet. Quae omnes similesque constitutiones inter ipsos pontificios hodie nullius momenti habentur. Conf. Auctor iuris publici ecclesiast. Catholicorum c. V. §. 55.

(c) Constitutio LVDOVICI BAVARI et Ordinum Imp. de a. 1338. Io. SCHILTERVS *de libertate eccles. Germ. lac. Benign.* BOSSVETVS *in defensione declarationis, quam de potestate ecclesiastica sonxit Clerus Gallicanus 19 Mart. 1682.* edit. Luxemburgi 1730. *Ad. Franc.* KOLLARIUS *de orig. es vsu perpetuo potestatis legislatoriae circa Sacra Apostolicorum Regum Hungariae.* Vindob. 1764.

TIT. IV.

ORIGINES POLITIAE ECCLESIAE EVANGELICAE.

ARGVMENTVM.

§. 35. *Reformatio Sacrorum.* 36. *Initia Politiae ecclesiae.* 37. *Augustana Confessio.* 38. *Religionis exercitium per Imperium.* 39. *Ius circa Sacra Statuum Evangelicorum.* 40. *Iura papalia et episcopalia reuocata et suspensa.* 41. *Sententia ecclesiae, de potestate ecclesiastica per iudicia exercenda.* 42. *Haec ipso ecclesiae consensu per constituta iudicia delata Statibus Evangelicis,* 43. *et ab iis suscepta, tamquam potestas, a superioritate distincta,* 44. *Eadem et aliis obuenit ex ecclesiae consensu.* 45. *Nexus ecclesiarum per Germaniam.*

§. 35. *Sacrorum reformatione, quam tum religio-*

ligionis corruptae placitisque humanis inuolutae, tum hierarchiae, in dominationem in conscientias abeuntis, rationes desiderabant (a), B. MARTINI LUTHERI sociorumque cura inde ab a. 1517. suscepta, de condenda ecclesia prius cogitatum non est, quam Luthero sociisque eius et amicis improvido zelo Leonis X. a. 1520. a communione suae ecclesiae exclusis (b). Tum vero coacti passi sunt discidium, tale omnimodo, quale patiebatur primaeva ecclesia in secessu a Iudaica (c): et doctrina euangelica inter medias persecutiones, admiranda omnino Dei prouidentia, docendo et praedicando propagata est, integris coetibus, per Germaniae prouincias et per extera regna, puriora sacra amplectentibus.

(a) Vid. *Lud. a SECKENDORFF in bist. Lutheranismi lib. 1. §. 2. add. 1. 2. 3. 4.*

(b) *Io. Laur. MOSHEIM bist. eccl. p. 659. sq.*

(c) *Act. XIII. 46. 50. XIV. 2. 19. 23. II. Corinth. VI. 14. sq. Verius, regerebat Melanchthon Eccio in colloquio Wormatiensi, ex ipsorum coetibus expulsi sumus violentis edictis, excommunicationibus et noua acerbitate, quae in ecclesia non fuit usitata. Vid. de SECKENDORFF l. c. L. 3. §. 8. n. 15. p. 297.*

§. 36. Datum est ab initio Religioni euangelicae liberum exercitium per territoria imperii, idque virtute iuris reformandi Statibus Imp. competentis. (§. 21.) Adornata primum est politia eccle-

*celibatus in ecclesia
a. 1446.*

*St. Lutheri de Lut. m. n. p. t. s. x
communicatione.
Lutheri de Lut. m. n. p. t. s. x
30 m.*

siae in Saxonia per *ordinationem Visitationis*, a *Luthero* et *Melanchthone* conscriptam, et sub auspiciis *Joannis Electoris* promulgatam (a): quae et in aliis ecclesiis sponte adoptata, locum fecit *politiae ecclesiasticae*, in plerisque momentis consentientis (b).

(a) *Vit. Lud. de SECKENDORFF* l. c. lib. II. §. 36. n. 8. p. 103. De prima visitatione a. 1525. et de altera a. 1527. dirigente *Luthero* suscepta, vid. *Idem* lib. 2. §. 7. n. 4. p. 23. et lib. 2. §. 36. p. 100. Prodiit ordinatio visitationis a. 1528. sub tit. *Unter-richt der visitatorum an die Pfarrer im Churfürstenthum Sachsen*. Hanc ceu *primitias plantationis Evangelicae et tanquam regulam cultus diuini et ceremoniarum* in Thuringia et Misnia obseruari curauit *Henricus Landgravius* a. 1539. vid. *Idem* lib. 3. §. 77. p. 254.

(b) De Reformatione in Pomerania, ad exemplum Saxonicarum ecclesiarum, in Comitibus prouincialibus a. 1535. a *Philippo* Duce suscepta vid. *SECKENDORFF* l. c. lib. 3. §. 50. p. 141. De ordinatione *Ioachimi* II. Elect. Brandenb. de a. 1539. *Idem* lib. 3. §. 75. p. 236.

§. 37. *Doctrinarum fidei secundum sacram scripturam*, tamquam vnicam credendi normam, emendatarum complexus continetur in celeberrima CONFessione, a *B. Luthero* stilo inprimis *Philippi Melanchthonis* adornata, a *Statibus imp. Evangelicis* subscripta, confirmata, et in symbolum fidei in *Comitiis Augustanis* a. 1530. publice proposita (a). Ab hac formam stabilem accepit ecclesia, de religione secundum confessionem Augustanam sub ministerio pastorum colenda, consociata.

(a)

(a) Vid. *Ern. Salom. CYPRIANI* nec non *Christ. Aug. SALIGS Historie der Augspurgischen Confession*, et *Io. Ioachimi MÜLLERI historie von der Evangelischen Staende Protestation und Augspurg. Confession*. Ab ea descendit appellatio *Augustanae Confessionis addictorum*, vti nomen *Protestantium* a protestatione Statuum Euangelicorum aduersus decretum Spirense de a. 1529. interposita. *Euangelicorum* et ecclesiae *Euangelicae* appellatio ad ipsas ecclesiae doctrinas est accommodata. Quatenus in *duas* partes abit, distinguuntur ecclesiae *Lutheranae* et *Reformatae* appellatione. Egregie MOSHEIMIVS in *instit. hist. eccl.* p. 734. *Nec Lutheranae vocabulum respuit, ne ingrata erga illum videatur, qui nebulas, Euangelium obscurantes, princeps dissipauit.*

§. 38. Religionis Exercitium per Imperium Rom. Germ. ecclesiae datum est ex iure reformandi, Imperatori et imperio competente, et primo quidem per PACEM NORIMBERGENSEM de a. 1532. deinde per TRANSACTIONEM PASSAVIENSEM de a. 1552. et maxime per PACEM RELIGIOSAM, inter Imperatorem et Status imp. Catholicos ab vna et inter Status imp. Euangelicos ab altera parte in comitiis Augustanis a. 1555. conclusam, qua iura circa liberum vtriusque religionis exercitium et circa bona ecclesiastica definita sunt. Idem actum est a. 1648. PACE WESTPHALICA, quae Pacis Religiosae confirmationem et ulteriorem declarationem complectitur (a).

(a) *Io. SCHILTERVS de pace religiosa. Christoph. LEHMANNI acta publica de pace Relig. Tob. PFANNERI historia pacis Westphal. Ad. ADAMI* *rela-* *fol. Tom. IV.*

... et meditatione. ...
 t. ... Westphalicae. ...
 ... Ch. 9. ...
 ... 6. ...

relatio histor. de pacificatione Osnabr. 10. Octb.
 DE MEIERN acta pacis Westphalicae. 1648.

§. 39. In conditam ecclesiam Status imp. Evangelici exercuerunt duplex ius, alterum, IVS CIRCA SACRA TERRITORIALE, quod Statui immediato ratione territorii et superioritatis in negotio religionis competit (a), id est, ius reformandi, advocatiam, et inspectionem civilem in ecclesiam (§. 20.), alterum, EXIVRE FOEDERIS descendens, in causis ecclesiae communibus, communi studio Statuum Imp. Evangelicorum tractandis (b).

(a) Ita vocatur ius circa sacra in instr. Pac. Osn. art. V § 30.

(b) Vid. Proposit. Statuum Imp. de a. 1541. apud Frid. HORTLEDERVM de caus. belli Germ. lib. I. c. 37. p. 414. n. 562.

§. 40. Iura papalia et episcopalia, in abusum quippe et in exitium ac persecutionem ecclesiae conuersa, a. 1537. reuocata sunt ab ecclesia in Articulis Schmalcaldicis (a). Post multas lites tandem de iisdem transactum est sub tutela Statuum imp. Evangelicorum in Pace Religiosa et Westphalica, adinuento transactionis aeternae remedio, suspensione videlicet iurium episcopaliū vsque ad Christianam diffidii religionis compositionem, et si haec obtineri non posset, in perpetuum (b).

(a) tit. de Potestate et primatu Papae et de Potestate et iurisdic. episcoporum. In Pontifice non solum

... de iure ...
 ...
 ...
 ...

solum abusus, sed et ipsam potestatem vsurpatam, in *episcopis* non potestatem, sed *eius abusus* impugnabant Euangelici, non nisi ipsa necessitate et concordiae remediis frustra tentatis, ad eam reuocandam adducti. vid. SECKENDORFF l. c. *L. III. §. 78. addit. l. II. p. 263. 266. et §. 119. p. 531. 537.*

(b) *Pax Relig. de a. 1555. §. 15. 29. 20. Inst. Pac. Osn. art. V. §. 48. et §. 14. in f.*

§. 41. De *ordinanda ecclesiae politia* fuit haec communis ecclesiae sententia: 1) MINISTERIVM in ecclesia esse necessarium, idque ex norma Euangelii exercendum (a), 2) POTESTATEM ECCLESIASTICAM esse penes *ecclesiam*, subordinatam tamen *tutela et inspectioni ciuili*, 3) *illius EXERCITIVM*, maxime in ecclesia per regiones dirigenda, per IUDICIA ECCLESIASTICA esse obeundum, iisque simul committendas esse partes *fori ecclesiastici*, quas hactenus exercuerant *episcopi* (b).

(a) Aug. Conf. art. 28. In formula de *tota ecclesiae gubernatione*, a Luthero eiusque sociis a. 1545. proposita, et a Statibus Euangelicis approbata, apud SECKENDORFFIVM l. c. lib. 3. §. 119. p. 522. haec illius momenta referuntur; eam consistere 1) *in vera et pura Euangelii doctrina*, 2) *in legitimo usu sacramentorum*, 3) *in conseruatione ministerii euangelici et obedientia erga pastores ecclesiarum*, 4) *in conseruatione honestae et piae disciplinae*, per iudicia ecclesiastica seu iurisdictionem ecclesiasticam 5) *in conseruandis studiis necessariae doctrinae et scholis*; denique 6) *republicam praestare ecclesiis hospitibus, ab illa seuendam, tuendam et adiuuandam esse ecclesiam et euangelii propagationem.*

(b) Vid. Art. Schmalcald. tit. de iurisdic. episcoporum. Formula cit. de gubernat. eccles. de a. 1545. cap. IV.

IV. apud SECKENDORFFIUM l. c. p. 534. et Propositio Stat. Euangel. de a. 1545. apud Frid. HORTLEDER. *de caus. belli Germ. lib. I. c. 37. p. 384.*

§. 42. Ex his principiis adornata est ecclesiae politia: et per iudicia ecclesiastica, cura et auctoritate Statuum Imp. Euangelicorum constituta, ad ipsos transiit regimen ecclesiasticum prouinciae, per consistoria exercendum (a). Quod sicut factum est ex approbata communi ecclesiae politia: ita comprobatum est consensu ecclesiae vel expresso vel tacito; prout id in singulis territoriis euincunt tum Recessus Prouinciales, quibus iura principum circa potestatis ecclesiasticae exercitium per particularia territoria definita sunt, tum ordinationes vetustae ecclesiasticae, ex statuum prouincialium consensu, et ministris ecclesiae in partes vocatis, conditae (b).

(a) Ante constituta iudicia ecclesiastica, regimen ecclesiae in dioecesi fuit penes Parochos et Superintendentes, et in prouincia penes Visitatores et Synodos. SECKENDORFF l. c. lib. 2. p. 101. 103. 105. lib. 3. p. 196. 220. 263. 453. Mich. Henr. REINHARD. *de statu causar. matrim. temp. reform. diss. 2. P. 2. §. 1.*

(b) Ordinatio ecclesiast. Duc. Luneb. Iulii de a. 1594: in Praef. Art. gener. Sax. Elect. Augusti de a. 1580. in Praef. Ord. Consist. Culmbacensis Georgii Friderici de a. 1594. tom. 1. Const. p. 254. Ord. eccl. Ioachimi de a. 1540. tom. 1. Const. March. p. 6.

§. 43. Itaque 1) Potestas ecclesiastica Statibus Imp. Euangelicis obuenerit ex ecclesiae consensu: (a) neque enim illam, tamquam ius ecclesiae, sibi affe-

asserere potest imperans absque conventione expressa vel tacita cum ecclesia; (§. 24.) eaque 2) ab illis suscepta et exercita est tamquam potestas, a *superioritate territoriali distincta*, et tamquam *ius ecclesiae proprium*. Principes ipsi in eius exercitio *summi episcopi* personam se sustinere, stilo publico professi sunt, servata etiam *iurium episcopaliū*, quibus potestas ecclesiastica continetur, appellatione ex *stilo vetere* eoque *recepto* (b).

Aug. 26. T. W. 2. 2. 47.

(a) *Cbrist. Matth.* PFAFFIVS *de iure sacrorum ab-*
soluti et collegiali. Io. Vlr. L. B. DE CRAMER
de iure circa sacra collegiali et maiest. Iust. Contr.
WIESENHAVERN *Grundsätze des Kirchen-*
Rechts der Proteſtirenden P. I. c. V. Scriptores
plures recenset Io. Ern. FLÖRCKIVS *in praenot.*
iurispr. eccles. obs. XI.

1. In Textor ej. Christi. Tumulus usqueque
 se deponunt ut in claretur in se sed.
 2. In Textor. Fundamentum enim exstitit.
 3. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 4. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 5. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 6. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 7. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 8. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 9. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.
 10. In Textor. In Textor. In Textor. In Textor.

(b) *Henr. LINCKIUS de iur. episcop. Cap. IV. Sam. STRYK de iure episcopali Princ. Euangel. Reichs-Fama P. VII. c. 8. n. 10. 11. 13. 14.*

§. 44. Nec alia ratione, quam ex *ecclesiae consensu*, *nobilibus immediatis A. C. additis* (a), et passim magistratui *ciuitatum municipalium* (b), ac *nobilibus mediatis iura specialia* potestatis ecclesiasticae per ecclesias suorum districtuum obuenerunt, *iudiciis ecclesiae* videlicet eorum cura ex *recepta politica* constitutis. Vbi vero *ab ipsis ecclesiis* ordinata sunt *consistoria et presbyteria*: exercitium iurium collegialium etiam penes haec perstitit (c).

(a) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 28.*

(b) Exemplo sunt ciuitas Stralsundensis, Stadenfis, Lu-

Luneburgensis, quae quamquam pareant principibus Evangelicis, *iure consistorii* tamen fruuntur. MEVIVS *P. II. dec. 308.* Henr. LINCKIVS *de iure episcopali* p. 116.

(c) De eiusmodi consistoriis ecclesiarum reformatarum vid. *Frid. Es. PVFENDORFIVS obs. iur. tom. III. obs. 99.*

§. 45. *Ecclesiae particulares omnes, Augustanae confessioni addictae, eodem regimine externo in certo territorio Germaniae unitae, faciunt ECCLESIAM EVANGELICAM PARTICVLAREM.* Omnes vero *ecclesiae Evangelicae singulae et particulares, eodem unionis fidei vinculo, per Germaniam unitae, constituunt vniuersam ECCLESIAM EVANGELICAM GERMANICAM.* Inter particulares *diuersorum territoriorum* Ecclesias intercedit, *non subordinationis, sed unionis et confederationis* nexus, qui innititur foederi publico Statuum imperii Evangelicorum de tuendis et defendendis iuribus, per Leges imperii fundamentales ecclesiae acquisitis: quo foedere confociatum est CORPVS EVANGELICVM (a).

(a) *Gottl. Sam. TREVER de comitiis corporis evangelici cap. I.* Inter coetus infinitos primitivae ecclesiae nullus nisi *unionis fidei nexus*, nullaque externa coniunctio fuit, nisi per nexum confederationis, inter vnius provinciae ciuilis diuersas ecclesias. (§. 27. 30.)

TIT.

act. Publ. tom. VI. p. 423. et protestatio nomine Benedicti XIV. ab eius legato Georgio ab Auria interposita d. 22. Ian. 1742. in Fabri Staats-Canzlei tom. 83. p. 136.

(d) *art. V. §. 50. Capitul. Caesar. nouiss. art. 2. §. 6.*

§. 47. Pace Religiosa *Augustanae Confessioni addictis* idem ac *Catholicis* per Imperium R. G. datum est *religionis exercitium* (a): idque in *Pace Westphalica* ita declaratum est (b), ut quidquid iuris, religionis intuitu, ceteris Catholicis et *Augustanae Confessioni addictis* statibus et subditis per leges imperii tributum est, id etiam iis, qui inter hos *Reformati* vocantur, competere debeat. Est ergo utraque Religio, *Catholica* et *Euangelico-Lutherana* et *Reformata*, aequali iure per Imperium recepta et approbata (c) (§. 13). Ne vero praeter nominatas religiones *alia* in Imperio R. G. recipiatur vel toleretur, simul cautum est.

(a) *Pax relig. de a. 1555. §. 15. 16. 25.*

(b) *Instr. Pac. Osn. art. VII. §. 1.*

(c) *Pax relig. de a. 1555. §. 17. et I. P. O. art. VII. §. 2.* Obseruandum tamen, 1) differre omnino, recipere et tolerare *religionem*, quod fit concessio vel permissio religionis exercitio, et tolerare *personas religioni addictas*, quod fit sine religionis exercitio (§. 17.) 2) aliam tolerantiam *necessariam* esse, quae ex lege praestanda est, aliam *voluntariam*, quae pendet a voluntate eius, qui iure reformandi in territorio pollet.

§. 48. Vnde 1) iura utriusque religionis ex Pace Religiosa et Westphalica sunt AEQVALIA: eo-
que

que nomine *tum* inter *Ordines imperii* vtriusque religionis *mutua et exacta aequalitas* intercedit, ut quod *uni iustum est*, *alteri iustum esse debeat*, nisi ius praecipuum ex ipsis legibus publicis descendat, (a) *tum* vtriusque religionis *subditi* *communione eorundem iurium* fruuntur, *aequali iustitia et protectione tuti* (b), ideoque siue Catholici siue Augustanae Confessioni addicti subditi fuerint, nullibi *despicatui* habendi, vel iura eis neganda sunt, *hereticis* alioquin negata (c).

(a) I. P. Osn. art. V. §. 1. et 35.

(b) I. P. O. art. V. §. 35.

(c) I. P. O. l. c. §. 35.

§. 49. II. *Vtriusque religionis exercitium* LIBERVM esse debet, id est, *ab omni vi, coactione et turbatione immune*. Prohibita ergo est 1) inter vtramque partem omnis *violentia, via facti vel turbatio* in eodem adhibita (a); 2) *salua cuilibet* est facultas, *alterutram religionem* suo conscientiae iudicio *prosequendi*, eamque sine iurium dispendio *mutandi*, vnico tantum casu, qui personas ecclesiasticas concernit, secundum *art. V. Instr. Pac. §. 15.* excepto et *reservato*; 3) *nemini religionis intuitu et pro ea deferenda* vis metusue, laesiones, vel alia incommoda inferenda (b); nec 4) alterutri religioni addictis quidquam iniungendum vel imperandum, *confessioni vel conscientiae repugnans*;

C

(c)

I. P. O. art 5 § 34.

*Haec in mente reservatio
est in mente
H. S. Trick e reservatio ecclesiae
in mente in cir Westphalica.*

(c) nec 5) alia probata sunt remedia, *diffidia religionis componendi*, quam quae cum conscientiae libertate consistunt, *amica* videlicet et *Christiana*.
(d) (§. 13.).

(a) *I. P. O. art. V. §. 1. et 31.*

(b) *Pax Relig. de a. 1555. §. 15. 16. 23. I. P. O. art. V. §. 34.*

(c) *I. P. O. art. V. §. 48.*

(d) *Pax Relig. §. 25. I. P. O. art. V. §. 14. 25. 31. 52.*

§. 50. III. NORMA GENERALIS utriusque religionis exercitii iuriumque ei annexorum repetita est a sola *actuali eorumdem possessione*, in qua alterutrius religionis consortes anno 1624. fuerunt (a). *Tempus, pro hac norma in Pace Westpalica constitutum*, TERMINVS DECRETORIVS vocatur, isque est vel ANNVS vel DIES DECRETORIVS, prout vel annus 1624. comprehensa quacunque anni parte, vel dies prima Ianuarii huius anni eo fine praefinitus est (b).

(a) In art. V. I. P. O. §. 33. cauetur, vt *observantia anni 1624. instar regulae obtineat*. In art. V. §. 25. *Vnicum solumque huius transactionis, restitutionis observantiaeque futurae fundamentum* vocatur.

(b) Vid. *I. P. O. art. V. §. 2. 14. 20. 23. 25. 26. 29. 31. 32. f. Historiam statuti termini explicant Henr. HILDEBRAND de anno decretorio et Gotb. Dan. HOFFMANN de die decretorio.*

§. 51. Cum sola *possessio actualis* accepta sit pro *norma generali* exercitii religionis eiusque iurium:

271. Dittmar. de anno decretorio.

rium: 1) perinde est, siue illa *longo usu* siue *pactio* vel *privilegio* siue *sola obseruantia* acquisita sit (a); 2) eadem *vim tituli* habet, et ius perfectum tribuit ad ea, quae intuitu religionis possessa sunt, reiecta omni *iuris* et *facti* persecutione, in *iudicio* vel *extra illud* suscepta (b): 3) *turbati* in illa defendendi, et quocunque modo *destituti*, sine omni exceptione restituendi (c), nec aliter 4) ratae et firmae sunt cuiusque generis *dispositiones* et *transactiones*, antea initae, quam quatenus *obseruantiae dicti anni* non aduersantur (d). 5) Inter *eiusdem religionis* consortes vero terminus decretorius regulam non constituit (e), nisi quaestio sit de iuribus, quorum possessio olim ex anno decretorio aduersus *alterius religionis* consortes iam *acquisita* est (f).

(a) I. P. O. art. V. §. 14. 31.

(b) I. P. O. art. V. §. 14. et 25.

(c) I. P. O. art. V. §. 32. sq. art. XVII. §. 4.

(d) I. P. O. art. V. §. 25. 33.

(e) Io. Vlr. L. B. DE CRAMER obseru. iur. Cam. obs. 419. §. 46.

(f) Io. Valent. STRAVSS de possessore Catholico non obligato ad bona secularisata pristinis vsibus eccles. restituenda §. 49.

De clausula pacis Regiswicensis
Cramer. obs. 419. obs. 570.

§. 52. Quidquid aduersus exercitium vtriusque religionis iuraque, eius intuitu, ex pace religiosa et Westphalica competentia, suscipitur, GRAVAMEN RELIGIONIS est, illico reparandum (a). Ad

tuenda iura vtriusque religionis 1) constituta est *aduocatia et iurisdictio Caesarea* (b); 2) in iisque tuendis, Status imp. iuribus et obligationibus *compaciscentium* funguntur (c).

(a) I. P. O. art. V. §. 32. art. XVII. §. 3. *Recess. Exec. Norimb.* §. 3. *Capitulat. Nouiss.* art. I. §. 11.

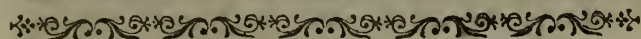
(b) I. P. O. art. V. §. 54. *Capitulat. Caesar. art. I. §. ult.* Differt haec aduocatia ab *aduocatia ecclesiae Romanae et sedis pontificiae*: nec haec aduersus *illam* allegari potest. *Capitul. Caesar. art. I. §. 10.*

(c) I. P. O. art. XVII. §. 5. 6. Conf. Ge. *Cbrist. GEBAYER de iure corpor. Euang. valide intercedendi mutationibus anni decretorii* Sect. 3. 4 et diff. mea de *grauamine communi S. R. I. Statuum* §. 24. *D. Ge. STRVEEN Neben Siudentom. IV. p. 289.*

§. 53. A religione vel Catholica vel Euangelica, quae vi anni decretorii *per territorium* simpliciter recepta adeoque *dominans* est (§. 17.), ipsum territorium vel *Catholicum* vel *Euangelicum* vocatur; siue dominus territorii *eidem* siue *diuersae religioni* sit addictus (a). *Mixtum* vero territorium est, si vtraque religio *vi anni decretorii* per illud recepta est (b). In eorum vnoquoque religionis exercitium *idem* permanere debet, quale fuit in *anno decretorio* (c). Exceptio constituta est in territorio *oppignorato*, per *restitutionem* ad dominum diuersae religionis reuerso, in quo huic publicum suae religionis exercitium *introducere* permittitur; saluo tamen subditorum religionis suae exercitio (d).

(a)

- (a) I. P. O. art. XIII. §. 7. 8.
 (b) I. P. O. art. V. §. 23.
 (c) I. P. O. art. V. §. 23. 25. 26. 31. 33.
 (d) I. P. O. art. V. §. 27.

TIT. VI.

NOTITIA LEGVM ECCLESIA-
STICARVM.

ARGVMENTVM.

- §. 54. *Ius ecclesiae primi-*
tiuae. 55. *et sub Impp.*
Christianis. Codex Ca-
nonumeiusque versio Dio-
nysiana. 56. *Decreta Pon-*
tificum. Eorum spuria
Pseudo Isidori collectio.
 57. *Collectiones Regino-*
nis Burchardi et Iuonis.
 58. *Decretum Gratiani.*
 59. *Decretales Gregorii*
 IX. 60. *Liber sextus* *Decretalium.* 61. *Cle-*
mentinae. 62. *Extraua-*
gantes constitutiones. 63.
Auctoritas iuris Can. ex
receptione. 64. *Restri-*
cta per iura specialia in-
ter Catholicos, 65 *per*
iura inter Catholicos et
Protestantes communia.
 66. *per Leges ecclesiasti-*
cas Protestantium. 67.
Vsus iuris Can.

§. 54. Primitiuae ecclesiae duplex ius fuit, *par-*
ticulare, cuilibet ecclesiae proprium, antistitum et
 plebis consensu rogatum, et *commune*, maxime apo-
 stolorum praeceptis introductum, vel in confoede-
 ratarum ecclesiarum conuentibus constitutum (a).
 Vim *iuris comventionalis* habent CANONES concilii-
 lorum, ab episcopis et presbyteris nomine ecclesia-
 rum vi iuris collegialis rogati. Suppositi sunt CA-

non *nomocanones* (f) ad ostendendam canonum cum legibus ecclesiasticis harmoniam.

(a) Iuris ecclesiastici orientalis collectionem ediderunt *Guil. VOELLVS* et *Henr. IVSTELLVS* in *biblioth. iur. Can. vet.* duobus tomis et *Ioan. LEVNCLA-VIVS* in *iure Graeco Rom.*

(b) Hanc exhibet *IVSTELLVS* l. c. tom. I. p. 275. De eius usu in Italia, Gallia, Hispania, Anglia, vid. *Petr. COVSTANTIVS tom. I. epist. Pontif. Rom.* in praef. n. 150. *Bernh. Zeger van ESPEN* in *Comm. ad Canones iur. vet. diss. VI. VII. et VIII. tom. III. op. p. 23. f.*

(c) Editā est a *VOELLO* et *IVSTELLO* l. c. tom. I. p. 97. sub titulo: *Codex Canonum vetus ecclesiae Romanae*. Splendidior editio sub eodem titulo est *Franc. PITHOEI Parisiis* 1687. in f.

(d) Sanctio *Nouellae* 131. ad calcem huius codicis deinceps adscripta est, ceu obseruat. *Io. DOVIATIVS* l. c. p. 405. Conf. *IVSTELLVS* l. c. in praef. *huius codicis* p. 17.

(e) Tale compendium sec. VI. scripsit *Fulgentius FERRANDVS*, ecclesiae Carthaginensis Diaconus in *breuiatione canonum*, et sec. VII. *CRESCONIVS*, episcopus Africanus, in *breuiario canonico*. Vtrumque exhibent *IVSTELLVS* l. c. p. 447. 456. *Franc. PITHOEVS* in *Cod. Canon. eccl. Rom.* p. 303. 314. *Io. MEERMANN* in *nouo thesaur. iur. tom. I.* p. 150. cum notis *Flav. Franc. HAVTESERRE*.

(f) *Nomocanonem* sec. VI. scripsit *Ioannes SCHOLASTICVS*, praesbyter Antiochenus et apocrisiarius, et post eum *PHOTIVS*, Patriarcha Constantinopolitanus, in *Nomocanone* a. 883. confecto. Vtrumque edidit *VOELLVS* et *IVSTELLVS* l. c. tom. II. p. 603. 789.

§. 56. Accessit III) ius PONTIFICIVM, collectum ex *decretis Pontificum*, hoc est, ex eorum responsis et epistolis, ad aliorum consultationes datis:

quae in honore fuerunt perinde ac alia *doctorum ecclesiae* scripta (a). Prostat duplex eorundem collectio, altera *genuina*, *privato studio eiusdem* DIONYSII (b) adornata ex epistolis Pontificum, inde a Siricio vsque ad *Anastasium* viventium; et *Codici Canonum*, tamquam *pars altera*, adiecta: *altera spuria*, in fine sec. VIII. ab impostore conficta sub adoptato nomine ISIDORI, quae est *suppositiorum interpolatorumque decretorum congeries* (c), mirumque in modum profuit *Pontificibus* in acquirendis iuribus papalibus reservatis (d).

(a) c. 3. D. 15. §. 1. et 16.

(b) Vid. Praef. Collectionis apud VOELLVM ET IVSTELLVM l. c. tom. I. p. 183.

(c) D. BLONDELL in *Pseudo Isidoro et Turriano* vulgante ed. a. 1628. ESPENIVS in diss. de *Collectione Isidori* tom. III. op. p. 451. Nouam collectionis censuram meditatus est PETR. CONSTANTIVS l. c. §. 1. n. 161. p. 131.

(d) PETR. GIBERTVS in *Corp. iur. Can. tom. II. tit. 7. Sect. 25. per tot. p. 118. f. FEBRONIVS de statu ecclesiae c. VIII. p. 517.*

§. 57. Ex his canonum et decretorum codicibus, nec non ex legibus ecclesiasticis Imperat. Rom. capitularibus Francorum, et dictis patrum, *collectiones privatae*, seruatō materiārum ordine, *scientiae causa* concinnatae sunt in Germania et Gallia: quales inchoante sec. X. REGINO, *abbas Prumiensis* suāsu Rathbodi, Archiepiscopi Treuirensis, sub

ini-

*... in honorem quoniam ...
... in honorem ...
... in honorem ...*

*Qua cum sec. IX in Germania introducta
Iohannis collectio scriptorum et
interpolatorumque decretorum congeries
Moguntinarum.*

initium sec. XI. (a) BVRCHARDVS (b), *Wormatiensis episcopus*, et initio sec. XII. IVO, *Carnotensis episcopus*, dederunt (c).

(a) REGINONIS *de disciplina ecclesiastica veterum praesertim Germanorum libros duos* edidit Ioach. HILDEBRANDVS Helmstadii in 4. a. 1659. Prae-stantior est editio Steph. BALVZII cum eiusdem notis, Parisiis 1671. in 8.

(b) Brochardus vocatur in c. 2. X. *de spons. duor.* Collectio eius prodiit sub tit. BVRCHARDI *Wormat. Episcopi decretorum libri XX. ex consiliis et orthodoxorum patrum decretis tum etiam diuersarum nationum synodis, ceu loci communes, congesti* Coloniae 1548. in f.

(c) IVONIS duplex est collectio, altera maior, quae *decretum* vocatur, *XVII. partibus* constans, edita Louanii a. 1561. in f. cura Ioannis Molinaei, Louanii Professoris: altera *minor*, et in arctiorem formam contracta studio Hugonis Cathalaunensis, quae *Pannormia* vocatur, constans *VIII. partibus*, edita Basileae 1499. in 4. cum praef. Sebast. Brandt sub tit. *Liber decretorum seu Pannormia Iuonis.*

§. 58. Collectiones istae, priuatae licet omnes, *ius antiquum Ecclesiasticum* continent. His vsus est GRATIANVS, *Monachus Benedictinus* in Monasterio S. *Felicit Bononiensi*, in concinnando DECRETO, quod primam partem facit *corporis iuris Canonici*. Conscriptum est in vsus *praelectionum academicarum*, et in hos vsus a. 1152. approbatum ab Eugenio III. ad preces Academiae Bononiensis (a). Commendationis multum ei accessit apud Aulam Romanam a *spuriis*, quae repetiit, *Pseudo Isidori de-*

cretis (b). Ex usu academico sensum in multis obtinuit forenses: mox glossis illustratum, tandem iussu PII IV. et V. et GREGORII XIII. a. 1580. correctum et emendatum est, interueniente opera XXXV. doctorum virorum (c). Diuisum est in tres partes: prima continet CI. distinctiones, altera XXXVI. causas et singulae causae suas quaestiones, tertia tractatum de consecratione, in V distinctiones diuisum. Canones, sub nomine *Palea* eidem interspersi, ab aliena manu sunt (d).

(a) Testimonium Calendarii archigymnasii Bononiensis ex notis Alex. MACHIAVELLI ad Car. Sigonii hist. Bonon. t. III. p. 128. protulit B. Parens in Praef. ad iur. Can. tom. I. §. 12. lit. g.

(b) ESPENIVS in diff. Prooem. ad Comm. in Decret. Grat. §. 7. tom. III. op. p. 498.

(c) Ant. AVGVSTINVS de emendat. Decreti Gratiani lib. I. dial. 1. Fr. FLORENS de methodo et auctorit. Decret. Grat. tom. I. op. p. 50. Iust. FONTANINI in praef. ad Io. A TURRECREMATA Gratiani decretorum libros V. secundum Gregorianos decretalium libros distinctos §. 8. Romae 1727.

(d) B. Parens in cit. Praef. §. 18. p. 29. et §. 26. p. 41.

§. 59. Alterum Corporis iuris canonici partem faciunt DECRETALES, quae sunt Pontificum tum in conciliis tum extra illa edita decreta et constitutiones. I. DECRETALES GREGORII IX. ex quinque antiquis decretalium collectionibus (a) et ex ipsius Gregorii decretalibus secundum materiarum ordi-

ordinem in V. libros digestae sunt iussu ipsius, et opera *Raymundi de Penna forte*, Capellani eius et poenitentarii. Collectio a. 1234. perfecta (b), rescriptis Gregorii IX. ad academiam Bononiensem et Parisiensem transmissa est ad vsum academicum et forensẽ illis conciliandum.

- (a) PRIMA antiqua decretalium collectio est BERNHARDI CIRCAE, Praepositi Papiensis, cuius maximam partem faciunt canones *Concilii Lateranensis III.* de a. 1179. *Io. Christ. KOCH Pr. de Breuiario extrauagantium Bernardi Circae Giesſae* 1772. ALTERA est *Ioannis Vallenſis*. TERTIA ex *Innocentii III.* epistoli studio *Petri Beneuentani* a. 1210. de qua agit Dn. KOCH in pr. *de Innoc. III. Collect. Decretal.* prima Giesſae 1772. QVARTA sub auspiciis *Innocentii III.* maxime ex concilio *Lateranensi IV.* a. 1216. QVINTA iussu *Honorii III.* 1227. adornata est. Quatuor priores edidit *Ant. AVGVSTINVS* in *antiquis collectionibus Decretal.* Paris. 1609. posterio- rem *Innocent.* CIRONIVS in *quinta compilatione Decretalium Honorii III.* Tolosae 1645.
- (b) Rescriptum Gregorii IX. *dat. Spoleti Non. Sept.* 1234. excitat *Oder. RAYNALDVS* in *annal. eccles.* ad a. 1234. n. 26. t. XIII. p. 417.

§. 60. II.) SEXTVS DECRETALIVM LIBER iussu BONIFACII VIII. ex ipsius et antecessorum praesertim *Innocentii IV.* et *Gregorii X.* decretalibus (a) confectus digestusque ad ordinem V. librorum decretalium Gregorii IX. Publicatus est Romae 1298. (b) commendatusque academiae Bononiensi ad vsum scholae et fori (c).

- (a) Fontes eius sunt duae collectiones canonum vtriusque concilii Lugdunensis, *primi* sub Innocentio IV.

a. 1245. et *secundi* sub Gregorio X. a. 1274. habiti, secundum methodum decretalium collectae, editae a B. Parente in append. *Corp. iuris Can.* p. 352.

(b) Editus est v. *Non. Mart. anno IV. Pontificatus*, qui incidit in annum 1298. et qui notatur in RICOBALDI *bist. Pontif.* apud ECCARDVM t. I. *script. med. aevi* p. 1220.

(c) Eundem ad *Academiam Parisensem* missum esse, docuit Io. Christ. KOCH in pr. de *Bonifacii VIII sexto Decret. libro. Glessae* 1772. quamquam receptionem eius in Gallia impediuerint dissidia inter Bonifacium VIII. et Philippum Pulchrum, de quibus vid. ESPENIVS in diss. ad *libr. VI. decret. tom. IV. oper.* p. 87. f.

§. 61. III. CLEMENTINAE Constitutiones, iussu *Clementis V. ex Concilii Viennensis*, a. 1311. habiti, aliisque ipsius constitutionibus collectae, in consistorio Cardinalium propositae sunt a. d. 12. April 1313. Missa haec collectio est ad *Academiam Aurelianensem* per epistolam ipsius Clementis (a). Sed ipsi dein displicuisse dicitur, post fata eius demum a *Ioanne XXII.* in academia *Bononiensi* publicata a. d. 8. Nov. 1317.

(a) Hanc edidi in diatriba de *Clementinis* §. IX. quae inserta est *Observat. iur. Can. N. 1.*

§. 62. IV. EXTRAVAGANTIUM CONSTITUTIONVM duae sunt collectiones: *altera* IOANNIS XXII. decretales, per XIV. titulos circa a. 1340. digestas, *altera* diuersorum pontificum decretales continet, quae *communes* dicuntur. Haec desinit in Sixto IV. qui 1483. obiit. Vtraque, licet *privata*,

cor-

quod inter Catholicos in Germania receptum est in subsidium (b), 3) per STATUTA SYNODALIA et alia iura *particularia* in praelatorum dioecēsibus (c).

(a) De his tollendis iam actum est in Concilio *Constantiensi* et *Basileensi* a. 1414. et a. 1432. Vid. *Iac. Frid. GEORGII Graeamina aduersus sedem Rom. lib. I. c. V. et VI. p. 189.* quamquam haec concilia parum grata fuerint aulae Romanae. Historiam et usum concordatorum tradit *Io. Casp. BARTHEL de Concordatis Germaniae* t. II. op. p. 271. *Io. Iac. MOSER in Staats-Recht lib. I. c. 18. tom. I. p. 335.*

(b) ESPENIVS in *iure Can. nouiss. tom. IV. Oper. p. 169. not. a.* Historiam concilii Trid. dederunt *Paul. SARPI, PALLAVICINI, et Christ. Aug. SALIGIVS.*

(c) *Capitulat. Caesar. nouiss. art. XIV. §. I. wie auch eines jeden Ertz- und Bischoffen oder deren Dohm-Capitulen absonderliche Priuilegia, hergebrachte Statuta und Gewohnheiten allerdings beobachtet.*

§. 65. II. Inter Catholicos et inter Protestantes iuri Canonico non minus derogatum est per iura inter eosdem communia, per *Transactionem Passauensem, Pacem Religiosam, Pacem Osnabrugensem* (a), *Recessus et Constitutiones Imperii*, quoad de *causis ecclesiasticis* disponunt.

(a) *I. P. O. art. XVII. §. 3.*

§. 66. III. Inter Protestantes eidem derogatum est per *leges ecclesiasticas* cuiuslibet ecclesiæ vel territorii Euangelici. Sunt illae vel *PUBLICAE, quibus iura inter Dominum territorii et inter status pro-*

prouinciales et subditos circa ecclesiam, vel PRIVATAE, quibus iura et obligationes membrorum ecclesiae inter se definiuntur. Ad illas pertinent Recensus prouinciales: hae inprimis ordinationes ecclesiasticae dicuntur, et vel generales sunt vel speciales, prout vel ecclesias vnius territorii vel ecclesias certae ciuitatis concernunt (a). Parem cum illis vim habent obseruantiae ecclesiasticae. Atque his legibus ius ecclesiasticum particulare publicum et priuarum cuiuslibet territorii Euangelici determinatur (b).

(a) Notitiam ordinationum ecclesiasticarum dedit *Herm. Casp. KOENIG in bibliotheca agendorum. §. 1713. Conf. Io. Ern. FLOERCKE in praenot. iurispr. eccl. p. 45. et 131.*

(b) *Iulii Bernh. DE ROHR vollstaendiges Ober-Saechsisches Kirchen-Recht. I. Henr. Christ. DE SELCHOW Anfangsgründe des Braunschweig Lüneb. Privat-Rechts Part. II.*

§. 67. Seruatus est vsus iuris Canonici inter Protestantes tum in secularibus tum in institutis ecclesiasticis communibus, quoad eius principia Augustanae Confessioni, indoli ecclesiae Euangelicae et libertati conscientiae non aduersantur, et quoad eius auctoritas per leges imperii, et per leges ecclesiasticas speciales vel per obseruantiam non est restricta. (§. 65. 66.) Hac ratione est ius commune et subsidiarium. Itaque prorsus non obtinet 1) in institutis ecclesiasticis haud receptis, nec 2) in iuribus, quae sacra interna definiunt, nec 3) in sanctionibus, quarum
ratio

ratio unica in doctrinis, cum Augustana Confessione vel indole ecclesiae Evangelicae pugnantibus, posita est (a).

(a) Conf. Casp. ZIEGLERI diff. prael. ad Lancelotti inst. iur. Can. lo. Frid. RHETIVS de auctorit. iur. Can. inter A. C. Consortes. B. Parens de media via in studio et applicat. iur. Can. inter protestantes. tom. I. exercit. ad Pand. p. 344.

TIT. VII.

DE IVRE ET IVRISPRVDENTIA ECCLESIASTICA.

ARGVMENTVM.

§. 68. *Ius et iurisprudentia ecclesiastica.* 69. *Ius ecclesiasticum naturale et positivum.* 70. *Publicum et priuatum,* 71. *Catholicorum et Protestantium* 72. *quatenus sit externum et internum?* 73. *Viriisque exponendi ratio,* 74. *fontes* 75. *subsidia.*

§. 68. LEGES ECCLESIASTICAE sunt, quae determinant iura et obligationes circa religionis exercitium et circa ecclesiam. Earum complexus est IVS ECCLESIASTICVM. IVRISPRVDENTIA ECCLESIASTICA est scientia iuris ecclesiastici, eiusque applicationis ad negotia ecclesiastica.

§. 69. *Ius ecclesiasticum vel NATVRALE est, quod determinatur per naturam et essentiam eorum, quae religionem et ecclesiam respiciunt (a), vel po-*

SITI-

SITIVVM, quod constituitur *voluntate* eorum, qui potestatem ecclesiasticam vel ius circa Sacra exercent.

(a) vid. Ge. God. KEVFELII *elementa iurisprud. ecclesiast. vniuersalis*. Ifr. Gottl. CANTZIVS in *disciplinis moralib. P. IV. et V. Ioach. Ge. DARIUS in instit. iurispr. vniuers. sect. VII. et Dan. NETTELBLADT syst. iurisprud. natur. lib. 3.*

§. 70. Ratione obiecti est vel PUBLICVM, quo iura et obligationes inter Superiorem et inter membra ecclesiae, vel PRIVATVM, quo iura et obligationes membrorum ecclesiae inter se determinantur. Publicum concernit tum Superiorem in ecclesia, tum Superiorem reipublicae (§. 22.)

§. 71. Ratione ecclesiarum, per Germaniam receptarum, ius ecclesiasticum est vel ROMANO CATHOLICORVM, vel EVANGELICORVM. Vtrumque vel publicum vel priuatum est (a).

(a) Marc. Ant. de DOMINIS de *republ. ecclesiastica*. Io. Franc. BESSELIUS *ius publicum Romano ecclesiasticum*. Anonymi *principia iuris publici eccles. Catholicor.* Io. Ge. ESTOR *delineat. iur. publ. eccles. protestantium*. Iust. Car. WIESENHAVERN *Grundsätze des Kirchen-Staats-Rechts der Protestirenden.*

Tom. 3. Col. 177
Heck. in ante. tractat. iur. i. v. eccl. cap. 1.
177
177
Anon. in e. Haller. P. 2. cap. 1.
Mus. Teat. eccl. tract. Kirchenrecht.

§. 72. Ius ecclesiasticum Catholicorum vel EXTERNVM est, quod in *determinandis sacris externis et ecclesiasticis*, vel INTERNVM, quod in *determinandis sacris internis* versatur (§. 2.) (a). Sed quae ad Sacra interna pertinent, rectius *doctrinis* fi-

D

dei

dei et praeceptis religionis quam legibus definienda sunt: eaque instructioni et curae *pastorali* in ecclesia *Euangelica* relictæ sunt. Cumque in his nullus sit iuris Canonici usus: in tradendo *iure externo* tantum versabimur.

(a) Hierarchia videlicet et potestas ecclesiastica *producta* est ad *sacra interna*, eoque ipso occasio nata, eandem sub *colore peccati* mirum in modum extendi. c. 13. X. *de iudiciis*.

§. 73. Ius ecclesiasticum *externum* Catholicorum et Euangelicorum *coniunctim* commode tractari potest, idque tum ob *fontes* magna ex parte communes, tum ob *obiecta eadem*, in quibus discernenda sunt, quae per diuersa religionis et regiminis externi principia diuersimode determinantur, tum denique ob *utriusque ecclesiae* per Germaniam *nexum*. IURIS-PRVDENTIA ECCLESIASTICA GERMANICA, ita considerata, est *scientia iuris ecclesiastici*, quod in *ecclesia Catholicorum et Euangelicorum per Germaniam obtinet*.

§. 74. Utriusque iuris ecclesiastici *Fontes communes* sunt *Ius Diuinum*, in sacris literis propositum, (a) quatenus praescribit normam agendorum, cuius rationes nec *reipublicae* et *ecclesiae iudaicae* statum nec *solas temporum circumstantias* respiciunt, *Ius Canonicum*, quoad receptum (§. 64. 67.), *Leges imperii*, iniisque *Pax Religiosa* et *Westphalica*, *Ius Ro-*

Romanum. *Fontes proprii* vero iuris ecclesiastici vel Catholicorum vel Evangelicorum ex eis, quae §. 64. 66. proposita sunt, intelliguntur.

- (a) Ger. MASTRICHT *bist. iur. eccles.* n. 38. p. 20.
 Io. SCHILTERI *inst. iur. Can. lib. I. c. 2. §. I. f.*
 Io. LAUR. MOSHEIM *Kirchen-Recht der Protestanten* p. 215. Auctor anonymus *iuris publ. eccl. Cathol. c. I.*

§. 75. *Subsidia* iurisprudentiae ecclesiasticae specialia sunt historia ecclesiastica, imprimis Germaniae,

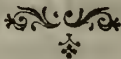
(a) notitia antiquitatum ecclesiasticarum (b), historia iuris Canonici, studium conciliorum (c), notitia literaria scriptorum ecclesiasticorum (d).

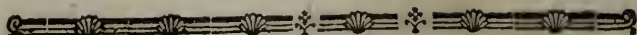
- (a) Io. SCHILTERVS *de libertate ecclesiarum Germ.*

- (c) Ios. BINGHAM *Origines seu antiquitates ecclesiast.* B. Parentis *origines praecipuarum materiarum iuris ecclesiast.* Io. Sam. BRUNQVEL in *diff. de utilitate ex histor. et antiquit. sacris in iurisprudentiae ecclesiasticae studio capienda* praemissa Innoc. Cironii *obs. iuris Can.* Blasius Vgolinus in *thesauro antiquitatum sacrarum* Venetiis 1763.

- (c) Fr. SALMON *traité de l'Etude des Conciles et de leur Collections.*

- (d) Ellies du PIN *bibliothèque des auteurs ecclesiastiques* tom. XII. Christ. Gottl. BVDERI *biblioth. iuris selecta* cap. XV. Dan. NETTELBLADT *Initia historiae litterariae iuridicae. uniuers.* §. 422. f.

PARS SPECIALIS.

LIBER I.

DE MINISTERII POTESTATE SEV DE ORDINE ET INDE DEPENDENTE STATV ECCLESIASTICO.

TIT. I.

DE STATV ECCLESIASTICO IN GENERE.

ARGVMENTVM.

§. 76. *Status ecclesiasticus omnium membrorum ecclesiae communis.* 77. *Status clericalis.* 78. *Status ecclesiasticus, in specie ta-* *lis.* 79. *Discrimen inter personas ecclesiasticas et clericos.* 80. *Status religiosus.*

§. 76. STATVS ECCLESIASTICVS in sensu generali est status, a quo pendent iura et obligationes in ecclesia. Est is vel COMMVNIS omnium membrorum ecclesiae, vel SPECIALIS, seu certorum membrorum ecclesiae proprius. Communis determinatur per iura et obligationes, quae Christiano, qua membro ecclesiae, competunt (a). Acquiritur tum iure natiuitatis et suscepti baptismi (b), tum ex receptione in ecclesiam: acquisitus conseruatur, donec quis esse desinit membrum ecclesiae: idemque probatur professione eiusdem fidei publicae, et communione sacra-

sacramentorum, nec non iudicio ipsius ecclesiae, quo quis pro membro eius agnoscitur (c).

(a) In sensu generali personae ecclesiasticae vocantur omnes, qui statu ecclesiastico communi fruuntur, siue laici siue clerici sint. Arn. CORVINVS de personis et benef. eccl. l. 1. tit. 1. n. 3.

(b) c. 3. X. de presbytero non baptiz. Ant. RICCIOLVS tr. de neophytis adiectus tr. de iure person. ex tra ecclesiae gremium existent. Romae 1622.

(c) B. Parens in iur. Eccles. lib. I. tit. 1. §. 61. Io. Gottl. GONNE de probatione religionis §. 26. LONDORP Acta Publ. tom. VI. art. 39. p. 46.

*Non amittitur ignorantia articuli
fidei: nec diffidit in quosdam articulos
fidei ~~et~~ inter Protestantos, bene tamen
inter Catholicos.*

*Haec non est iura circa sacra prima
Catholicos.*

§. 77. Inter status ecclesiasticos *speciales* praecipui sunt I. STATUS CLERICALIS, qui iure antiquo quidem ab ipsa *functione ministerii* in certa ecclesia alicui demandata, sed inde a *sec. XII.* aestimatus est a sola POTESTATE MINISTERII, qua intelligitur *facultas ab ecclesia data, peragendi functiones, quae ministerio V. D. insunt* (§. 10.), in qua designanda mirifice placuit ORDINIS appellatio (a). Sunt inde Christiani vel CLERICI, qui auctoritate ecclesiae ad ministerium canonicè dicantur, vel LAICI, qui ad illud non dicantur (b). Fit illa destinatio inter Catholicos aequè ac inter Protestantos *collato ordine*: ideoque clericus est, cui collatus est Ordo. Sed seruatur praeterea in ecclesia Romana *generalis destinatio per primam tonsuram* (c): in eaque ideo clerici vel ordinati sunt vel tonsurati (d).

c. II. t. Decret. de episcopis et clericis.

- (a) Bernh. Zeger VAN ESPEN in *Iure eccles. uni.* uerso p. 2. sect. 1. tit. 8. c. 6. tom. I. oper. nouae edit. de a. 1753. p. 515. Lud. ENGEL in *Collegio uniu. iur. Can. lib. I. tit. 55. §. 1.*
- (b) c. 7. C. 12. qu. 1. c. 1. D. 21. Eodem sensu Claud. FLEVRY in *inst. iur. eccl. P. I. c. 3. §. 2.* clericos vocat *Christianos seruitio ecclesiae dicatos.*
- (c) *Ceremonia* est, qua quis interueniente solenni crimine refectione canonice praeparari et disponi dicitur ad ordinem suscipiendum. c. *ult. de temp. Ordin.* in 6. Origines eius ad sec. VII. refert Jo. MORINVS de *ordinat. P. 3. ex. 15. c. 3.* Conf. Lud. THOMASSINVS de *vet. et noua eccl. discipl. P. I. L. 2. c. 3.*
- (d) c. 6. X. de *transact. c. 11. X. de aetat. et qual. praef. c. ult. X. de temp. ord. in 6.*

§. 78. II. STATUS ECCLESIASTICVS, in specie sic dictus est, quem quis habet per *collatum officium ecclesiasticum*: siue hoc sit *officium sacrum*, quod in functionibus ministerii versatur, siue *officium ecclesiasticum simplex*, quod in ministerio quidem non versatur, quo tamen *administrantur alia, quae ad ecclesiam pertinent.* Vocantur inde personae vel ECCLESIASTICAE vel POLITICAE (a), prout vel sunt in officio ecclesiae, vel in eodem non sunt.

- (a) Ab ecclesiasticis politici distinguuntur in *Instr. pac. Osn. art. XVII. §. 2.* qui et passim *seculares* dicuntur.

§. 79. Non omnes clerici sunt in officio sacro vel ecclesiastico: nec omnes personae ecclesiasticae sunt clerici (a), v. c. Abbatissae.

(a)

(a) Clerici. et personae ecclesiasticae distinguuntur in c. 12. de Elect. in 6. et passim. ESPENIVS in obs. ad Canon. Gregorii X. tom. IV. op. p. 129.

§. 80. III. STATVS RELIGIOSVS seu REGVLARIVM determinatur per vitam, speciali cultui diuino dicatam, et ex praescripta norma seu regula agendam: ab eaque alii regulares alii seculares dicuntur, prout ad talem vitam solenniter obstricti sunt, vel non obstricti. Clerici non minus, quam laici, regulares et seculares esse possunt.

*Clerici regulares. Clerici - regulares.
Clerici seculares. Clerici - seculares.
Laicus regu. a. i. laicus. Laicus.*

TIT. II.

DE DISCRIMINE CLERICORVM RATIONE ORDINVM IN ECCLESIA ROMANA.

ARGVMENTVM.

§. 81. *Ordinum gradus.* 82. *Discrimen clericorum*
Ordines maiores. 83. *a collatis ordinibus.*
Quatuor ordines minores.

§. 81. *Ordinis*, cuius in clerico praecipua ratio habetur (§. 77.), plures introducti sunt *gradus* in ecclesia Romana: postquam in primis praecipua ministerii ratio posita est in sacerdotio seu facultate celebrandi sacrificium eucharisticum (a). Per singulos ordinis gradus designatur *facultas* seu *potentia*, *peragendi functiones determinatas*, quae ad sacer-

dotium referuntur. Singuli ordinis gradus diuerfos ordines constituunt.

(a) Io. MORINVS de sacris ecclesiae ordinat. P. III. c. 2. §. 6.

§. 82. Ordines maiores et sacri vocantur, quibus tribuitur facultas peragendi ea, quae ipsam sacerdotii functionem concernunt. Inter illos refertur 1) ORDO EPISCOPALIS, quo ad functionem sacerdotii et ad iura singularia eidem annexa (a) facultas tribuitur; 2) ORDO PRESBYTERALIS, quo ad nudam sacerdotii functionem potestas datur; 3) ORDO DIACONALIS, quo datur potentia operas vulgares praestandi alteri in functione sacerdotii. Episcopus est, cui ordo episcopalis, presbyter, cui ordo presbyteralis, et diaconus, cui ordo diaconalis confertur (b). Duo priores in sacerdotio esse, posterior, eique subordinatus subdiaconus in nudo ministeria esse dicuntur.

(a) Qualia sunt potestas ordinandi, confirmandi, consecrandi, ungendi reges, chrismata conficiendi: cuiusmodi actus ordinis episcopalis PONTIFICALIA dicuntur c. 1. §. 8. 9. D. 25. c. 9. X. de aetate et qual. praefig.

(b) c. 1. §. 8. 9. D. 25. c. 1. §. 7. 8. II. D. 21. c. 1. §. 3. X. de Sanct. trinit.

§. 83. Ordines minores et non sacri vocantur, quibus datur facultas, obeundi determinatas functiones,

Clerici

Facultatem peragendi ea quae sunt functionem concernunt

Ordines maiores

1. Episcopus 2. Presbyter 3. Diaconus

Ordines minores 1. Subdiaconus 2. Acolitus 3. Exorcista 4. Leuitus 5. Ministrus

non

Ordines minores

1. Acolitus

2. Exorcista

3. Leuitus

4. Ministrus

nes, quae sacerdotio ex usu ecclesiae sunt subordinatae, quales in officio *ostiarii*, *lectoris*, *exorcistae*, *acolythi* continentur (a). A collata potestate obeundi ea, quae sub praedictis officiis olim continebantur, *clerici minorum ordinum* vocantur.

(a) c. 1. D. 21. c. 1. D. 25. c. 16. 17. 18. 19. D. 23.
De eorum origine vid. Io. MORINVS de ordinat.
P. III. ex. II. c. 1. p. 152.

§. 84. A *differentia ordinum* pendet in ecclesia Romana discrimen clericorum ordinatorum in eos, qui sunt vel *maiorum* vel *minorum ordinum*. Clerici, *qua tales* distinguuntur a *collato ordine*, et vi huius tantum *potentiam* habent ea, quae sui ordinis sunt, peragendi, a qua *validitas actus* aestimatur (a), non vero *ius*, eadem in certa ecclesia exercendi; quod aliunde pendet videlicet a collato officio vel alia speciali concessione (b). Differt inde *clericus in genere*, cui vel *solus ordo*, vel *sola prima tonsura* data est (c), a clerico, *certae ecclesiae* adscripto ad functiones in ea exercendas.

(a) c. 1. X. de ordinatis ab episc. qui renunc.

(b) Augustini BARBOSA in iure eccles. lib. I. c. 34. n. 35.

(c) Hanc in rem observandum 1) *minores ordines* non conferri eorum obeundorum causa, sed ut his velut gradibus. licet eosdem ipso exercitio non ingrediantur, conscendant ad maiores: ideoque monet MORINVS l. c. P. III. ex. II. c. 1. p. 159. ab omnibus suscipi hos ordines, sed numquam ab his, qui eos susceperunt, exerceri; praesertim cum officium *ostiarii*

iii et *acolythi* ut plurimum a laicis, officium lectoris et exorcistae a presbyteris exerceatur: deinde 2) nec *diaconos* vel *subdiaconos* constitui, ut habeantur, qui diaconorum vel subdiaconorum functiones obeant, quippe quas supplent ipsi presbyteri, sed ut etiam per hos ordines ascendatur ad presbyteratum; quod agnoscit ESPENIUS in iur. *Eccles. P. I. tit. 1. c. 3. §. 8. et 13.* Presbyteros, in genere ordinatos, *Vtapienses* vocat Franc. DVARENVS de *sacris ecclesiae ministeriis lib. I. c. 16. p. 110.* ut ab aliis, qui certas ecclesias regunt, distinguantur. Ex quibus intelligitur, quam otiosa cum ipsa tonsura sit illa ordinum et clericorum diuisio, suo merito a nostratibus repudiata.

TIT. III.

DE DISCRIMINE CLERICORVM RATIONE OFFICIORVM IN ECCLESIA EVANGELICA.

ARGVMENTVM.

§. 85. Clericorum nullum
discrimen ratione ordinis.	nis, 87. ratione inspectionis ecclesiasticae.
86. Discrimen eorum ratione officiorum sacrorum, eorumque subordinatio-	simplicia munera ecclesiastica admoti, clerici non sunt.

§. 85. Ratione ordinum in ecclesia Evangelica Germanica nullum est clericorum discrimen: est enim ordo unus tantum, quo tribuitur omnis ministerii potestas, qualis a Christo data est. Rectius ratione officiorum sacrorum, eorumque subordinationis, constitutum est clericorum discrimen, idque ad analogiam primitivae ecclesiae.

§. 86.

§. 86. *Officia sacra* vel versantur in *sola administratione eorum*, quae *ordinis* sunt, vel annexam simul habent *inspectionem ecclesiasticam in plures ecclesias*. Ratione illius I. clerici sunt vel PASTORES seu PRESBYTERI, quibus *integrum ministerium*, vel PRAEDICATORES seu CONCIONATORES, quibus praecipua ministerii portio, in *praedicatione verbi diuini* consistens, in certa ecclesia confertur. Inter plures *eiusdem ecclesiae pastores*, alius est PASTOR PRIMARIUS, cui simul directio sacrorum in eadem ecclesia committitur, alii *subleuandae functionis pastoralis* causa eidem adiuncti, DIACONI, vel SVBDIACONI vel *simili appellatione* distinguuntur. Hi in nexu subordinationis et obseruantiae sunt erga pastorem primum (a).

(a) Io. BRUNNEMANNVS in iur. Eccl. L. 3. c. 1. §. 15. Dav. MEVIUS P. 3. dec. 218. Casp. ZIEGLERVS de diaconis et diaconiss. cap. 8. B. Parens in iure ecclesiast. Lib. 1. tit. 23. §. 18. Simile eisdem sunt *vicepastores*, de quibus agit ESPENIVS iur. Eccl. P. 1. tit. 3. c. 2.

§. 87. II. Ratione *inspectionis ecclesiasticae*, SVPERINTENDENS seu *inspector* est *pastor ecclesiae*, cui *inspectionis ecclesiasticae officium per plures ecclesias* confertur. SVPERINTENDENTIS idem est ac EPISCOPI in primitiua ecclesia officium, eaque appellatione eundem Hieronymus designat (a).

(a) in c. 5. D. 95. c. 24. D. 93.

§. 88.

§. 88. Officia, quibus *nudum ministerium* in executione actuum ordinis praebetur, mere ecclesiastica sunt, nec ordinem annexum habent. Qui his funguntur, veluti *custodes* seu aeditui, *Cantores*, *ludimagistri*, *clericorum* numero non sunt (a) sed *personae ecclesiasticae et ministri ecclesiae* (§. 78.)

(a) Incongrue et in sensu improprio hos *clericos* vocat CARPZOVIVS in *iurispr. eccl. P. I. dec. 75. n. 10.* eosque cum *clericis minorum ordinum* comparat; nec accurate *clericos et personas Ecclesiasticas* a se inuicem discernit. Ob officium, ecclesiae praestandum, eosdem *ministros ecclesiae* appellat *lib. I. def. 75.* quo nomine eosdem compellat RESPENIVS in *iur. eccles. P. I. tit. 4. c. 2. §. 4.*

TIT. IV.

DE IVRIBVS CIRCA ORDINATIONEM IN ECCLESIA ROMANA.

(Lib. I. tit. XI. *de tempor. ordinationum et qualitate ordinand.* Tit. XII. *de scrutinio in ord. fac.* Tit. XIII. *de ordinatis ab episcopo.* Tit. XIV. *de Aetate et qualit. praeficiendorum.* Tit. XV. *de S. Vnctione.* Tit. XVI. *de Sacramentis non iterandis.* Tit. XVII. *de filiis presbyter. ordin. vel non.* Tit. XVIII. *de seruis non ordin.* Tit. XIX. *de obligatis ad ratiocinia ordin. vel non.* Tit. XX. *de corpore vitiatis ord. vel non.* Tit. XXI. *de bigamis non ordin.* Tit. XXII. *de clericis peregrinis.*)

ARGVMENTVM.

- §. 89. *Ordinatio.* 90. *Ius ordinandi episcopale.* 91. *Ordinationum species.* 92. *Titulus ordinationis.* 93. *Qualitates ordinandorum.* *Irregularitas.* 94. *Quinam irregulares.* 95. *Scrutinium in ordine.* 96. *Forma ordinationis.* *Consecratio.* 97. *Vis ordinationis.*

§. 89. ORDINATIO ex nouiori ecclesiae disciplina est actus sacer, quo confertur ordo (a). Est ergo modus, quo quis fit clericus. Peragitur inter ritus sacros: quos inter est *manuum impositio*, ritus ecclesiasticus perantiquus (b).

(a) Quoad in ordinatione *sacramentum* quaeritur, eius consideratio est *theologica*. Iuridice accepta consideratur tamquam *ceremonia sacra, qua inaugurantur clerici, iisque ordo confertur*: prout eam describit BENEDICTVS PP. XIV. de synodo dioecessana p. 299.

(b) B. Parens in iure eccl. lib. I. tit. XI. §. II: 16.

§. 90. IUS ORDINANDI est ius ordinem conferendi: in eoque continetur ius, ordinationem *decernendi*, et dandi aliis *licentiam* ordinandi (a). Est illud pars potestatis ecclesiasticae, episcopis vindicata ex instituto ecclesiastico (b). Vnde et ipsa *functio ordinationis* actibus ordinis episcopalis accensetur (c).

(a) c. 3. X. de temporibus ordinat. in 6.

(b) Hoc aperte agnoscit Franc. de ROYE in institut. iur. Can. lib. I. c. 10. p. 51. et subobscurè ESPE-
NIVS in iur. eccl. P. 2. Sect. I. tit. 9. c. 2. Conf. c. 24. D. 93. Dav. BLONDELL de episcop. et presbyt. Sect. 3. p. 309. Imaginarius ordinationis conceptus est, quo non ex iure ecclesiae, sed quasi per

per manum ex opinata successione episcoporum in locum apostolorum potestas ordinandi deducitur. Dionys. PETAVIUS *de potestate consecrandi sacerdotibus a Deo concessa.*

(c) c. 1- 2. 3. X. *de temporibus ordinat. in 6.*

§. 91. Quot sunt ordines, tot habentur *ordinationum species*, quibus singulis confertur potestas peragendi ea, quae singulorum ordinum sunt. Conferri vero debent *per gradus* et servatis *interstitiis* (a), intra quae in singulis ordinibus subsistendum est.

(a) c. 1. 2. D. 59. c. 1. 5. D. 70 c. vn. X. *de Clerico per saltum promot.* LEO. ALLATIVS *de aetate et interstitiis in ordine servand.* p. 69. Lud. THOMASSINVS *de discipl. eccles.* P. 4. lib. 2. c. 2.

§. 92. *Titulus ordinationis iure antiquo* est officium sacrum, in certa ecclesia obeundum: sine quo nemo poterat valide ordinari (a). Ex nouiori ecclesiae disciplina *tituli* in hoc sensu nulla amplius ratio habetur, et omnis ordinatio est *absoluta*. Alio sensu requiritur ordinationis *titulus*, quatenus denotat *sufficiens vitae subsidium ad vitam clerico conuenientem agendam* (b). Talis est titulus vel *beneficii*, vel *patrimonii* certi et sufficientis, vel *pauPERTATIS*. Ordinatio, sine tali titulo facta, non quidem, ut olim, irrita est, sed ordinator ad ordinatum *alendum* obligatur (c).

(a) c. 6. Concil. Chalced. c. 2. D. 70. ESPEN l. c. p. 517.

(b)

ut ratio plus a. c. 1. 5. de temporibus
sed particulae peraguntur.

op. de a. c. 1. 5. de temporibus
quod de m.
Sed particulae peraguntur.

(b) c. 4. X. de Praebend. c. 13. X. de aetat. et qualitat. praef. Canones circa nouum titulum ordinationis collegit Io. Petr. GIBERTVS in Corp. iur. Can. Part. II. tit. 9. p. 291. 296. De ordinatione ad titulum patrimonii et paupertatis scripsit Io. Cbrist. Wilh. STECK.

(c) c. 2. 4. 16. de praehend.

§ 93. In ordinando desiderantur tum *habilitas* ad obeundum ministerium, tum *qualitates*, *canonibus determinatae*, ad illud ex *utilitate ecclesiae* et ex *dignitate status clericalis* obeundum. Ex illius defectu *incapax* (a), et ex harum defectu *inidoneus* et *irregularis* vocatur. *Irregularitas* inde dicitur defectus *qualitatis*, *canonibus determinatae* (b), ob quam quis impeditur ordines suscipere susceptus exercere.

(a) Non baptizati et foeminae incapaces sunt, et ne valide quidem ordinantur c. 1. X. de presbytero non baptizato c. 25. 29. D. 23. Arn. CORVINVS de beneficiis et pers. eccles. L. 2. tit. 16. §. 4.

(b) c. 18. X. de sentent. excommunic. Vocabulum *irregularitatis* ante sec. XIII. ignoratur, et ab hoc demum tempore multa ad irregularitatem relata sunt. ESPEN I. E. P. 2. S. I. tit. 10. c. 1. §. 5. Iul. CAPONVS Ict. Neapol. in instit. iur. Can. L. 1. tit. 25. p. 159.

§ 94. Contrahitur *irregularitas* 1) ex defectu *aetatis*, singulis Ordinibus statuta (a), 2) *natalium legitimum* et *ingenuorum* (b), et 3) *scientiae* (c), 4) ex vitio *corporis*, executionem ordinis impediante, vel scandalum pariente (d), 5) ex iudicio *sanguinis*, quod

quod quis egit vel promouit (e), 6) ex *bigamia*, in quam quis etiam incidisse creditur per *secundas nuptias*, vel per nuptias *cum vidua* (f), 7) ex *crimine publico* et manifesto (g), 3) ex *homicidio voluntario*, (b) 9) ex obligatione ad *rationes ex administratione publica* vel priuata reddendas (i). In his impedimentis episcopis dispensandi ius est (k), nisi sint Pontificis dispensationi reseruata.

- X (a) In Minoribus sufficit aetas septennio maior: in diacono XXII. in ~~diacono~~ diacono XXIII. in presbytero XXV. annus incoeptus, in episcopo XXX. exactus desideratur c. 1. D. 77. Clem. 3. de aet. et qual. praef. c. 7. X. de Elect. Conc. Trid. sess. 23. de ref. c. 12.
- (b) c. 1. 4. 8. X. de seruis non ordinandis. c. 7. 14. 17. 18. X. de filiis presbyterorum.
- (c) In minoribus ordinibus saltem peritia linguam latinam legendi et scribendi, in maioribus scientia ad functionem ordinis necessaria desideratur. Conc. Trid. c. 1. c. 4.
- (d) c. 6. D. 55. c. 2. 4. de corpore vitiat. c. 2. X. de Clerico aegrotante.
- (e) c. 5. 9. X. ne cler. secul. negot. c. 4. X. de rapt. c. 10. X. de excess. prael.
- (f) c. 8. D. 50. c. 1. 2. X. de digamis non ordinand.
- (g) c. 23. D. 50. c. ult. X. de testib.
- (h) c. 24. X. de homicid. c. 3. eod. in 6. Clem. vn. eod.
- (i) c. 1. X. de obligatis ad ratiocinia.
- (k) c. 1. de aet. et qual. praef. in 6. c. 12. X. de fil. presb. c. 1. 2. eod. in 6. c. 1. X. de corp. vitiat. c. 2. 4. X. de digam. non ordinand. Conc. Trid. sess. 24. dec. 2. de ref. c. 6. Pirrh. CORRADVS de prax. dispens. L. 3. c. 6. n. 9.

§. 95. Decernendae ordinationis causa requiritur SCRUTINIVM, seu *inquisitio in ea, quae secundum canones in ordinando desiderantur*. Dirigendum est tum in *titulum* ordinationis, tum in *impedimenta canonica*, tum in *scientiam* ordinandi, praeuio examine (a). *que a magis potest innotescere in sacris.*

(a) c. vn. de scrutinio in ordine faciendo c. i. X. de eo qui furtive ordines suscepit c. 45. X. de Simonia c. 13. de electione. Petr. GIBERTVS l. c. tit. 9. Sect. 26. p. 284.

§. 96. Ordinatio facienda est ex forma solenni in ecclesia recepta (a), et tempore per canones definito (b). Solennior est *episcopalis*, qua ordo episcopalis confertur, quae ab interueniente chrismatis *unctione* speciatim CONSECRACTIO vocatur (c).

(a) c. 8. 11. 15. sq. D. 23. c. 3. 9. 16. X. de tempor. ordin. c. vn. §. pen. X. de sacr. unct. Io. MORINVS de ordinat. P. III. exerc. 2. et seq.

(b) c. 5. D. 75. c. 1. 3. 8. X. de temp. ordinat.

(c) c. 7. D. 23. c. 1. 4. et 64. c. 1. 2. D. 66. c. v. X. de sacra unct. Pontificale Rom. p. 75.

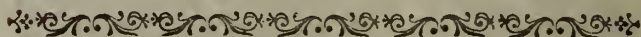
§. 97. Ordinatio canonice peracta 1) *potentiam* tantum dat sacra, quae cuiusque ordinis sunt, *valide* peragendi, 2) *statum clericalem* tribuit iuraque et commoda eidem annexa; 3) *iterari* non debet, et si quid in ea non legitime actum, caute tantum supplendum (a). Denique 4) *ordinationi maiorum ordinum*, qui in sacerdotio sunt, ea vis asseritur, ut *quia effectus solennior.*

E cara-

caracterem imprimat, qualis nec deleri nec auferri possit: quamquam eius vis et virtus ab ecclesia suspendi queat (b).

(a) c. 10. D. 67. c. 25. C. I. qu. 7. c. I. de sacram. non iterand.

(b) c. 97. C. I. qu. 1. Concil. Trident. sess. 23. de ref. c. 4. GONZALEZ in Comment. ad Decret. tit. de Clerico excomm. deposito vel interd. ministrante n. 7. Tom. V. p. 420. Io. MORINVS l. c. P. III. ex. III. c. I. ex. V. c. 9. §. 10. Subdiaconatus et ordines minores caracterem non imprimere censentur. Idem l. c. ex. XI. c. I.

TIT. V.

DE IVRIBVS CIRCA ORDINATIONEM IN ECCLESIA EVANGELICA.

ARGVMENTVM.

§. 98. Ius ordinandi, eius- que exercitium. 99. Or- dinationis titulus. 100. Qualitates ordinando-	rum, 101. Scrutinium. 102. forma ordinationis. 103. Eius effectus.
---	--

§. 98. Iura circa ordinationem in ecclesia Euan-
gelica specialius determinantur, tum per politiam ec-
clesiae, tum per veram indolem ministerii. Ius OR-
DINANDI (§. 90.) est ius ecclesiae (a): Cuius EXER-
CITIVM in decernenda ordinatione eaque aliis com-
mittenda est penes iudicia ecclesiae (b), ipsa FUN-
CTIO ordinationis vero penes superintendentes, a-
liosue,

Wachner in responsu T. I. resp. 34.

liosue, quibus ex decreto iudicii ecclesiastici committitur (c).

(a) Vid. ARTICVL. SCHMALC. *tit. de potestate et iurisd. episcop.* LUTHERI sententiam nerveose proponit *Vit. Lud. DE SECKENDORFF in bist. Lutheranisui lib. 3. §. 22. p. 60. 61.*

(b) Vid. *formula de ecclesiae gubernatione de a. 1545.* apud SECKENDORFFIVM l. c. *lib. 3. §. 119. n. 13. p. 524.* CARPZOVII *iurisprud. eccles. lib. I. tit. 4. def. 51.* *Christ. WEBER de iure Consistoriorum c. 27. sect. 6.*

(c) Ordinatio, olim subinde a *presbyteris* peracta, ex *instituto ecclesiae* praecipuam functionem *episcopi*, seu *superintendentis*, constituere coepit. Huc pertinet sententia Hieronymi in c. 24. D. 93. *Quid enim facit, excepta ordinatione, episcopus, quod presbyter non faciat.* Vid. *Dav. BLONDELL l. c. Cusp. ZIEGLERVS de episcopis lib. 3. c. 8. n. II. 15. nec non in tr. de Superintendente cap. 14. Io. BRUNNEMANNIUS eccl. lib. I. c. V. §. 19.*

§. 99. Ordinatio tantum una est, eaque hoc solo sine fit, ut quis habilis declaretur ad ministerium, eiusque in ecclesia obeundi facultas ipsi tribuatur. Hinc *Titulus* ordinationis est *generalis* et *unicus* videlicet *functio officii sacri* (a).

(a) Arg. c. 2. *Concilii Chalcedon. c. 2. D. 70. Io. BRUNNEMANN l. c. p. 22. Car. Wilb. LOESCHER de ordinat. sine titulo clerico protestantium collata licita et utili.*

§. 100. In *Ordinandis* exiguntur *qualitates*, quas indoles ministerii et existimatio status ecclesiastici requirit; prout vel *iure diuino*, vel *ordinationibus ec-*

elestasticis sunt definitae (a). Iuris Canonici sanctiones (§. 94), quoad cum his conspirant, nec cum aliis doctrinis ecclesiae pugnant, in subsidium obtinent.

(a) I. Tim. III. Tit. I. 6. 7. 8. *Aetas XXV. annorum* definita est in plerisque ordinationibus. Ut ordinandi *indigenae* sint, non desideratur, nisi ubi id iure particulari cautum est.

§. 101. Ad decernendam ergo ordinationem requiritur *scrutinium*, quod est penes *consistorium* (§. 98). In eo tam *doctrinae* et *scientiae*, quae praeuio examine fit, quam reliquarum *qualitatum* inuestigatio fit, non quidem more iudiciario (a), ita tamen per idonea vitae morumque testimonia instruenda, ut de iis sufficienter constet (b).

(a) c. 43. §. 1. *de elect. in 6.*

(b) De scrutinio rite instituendo agit B. *Parens* in Iur. eccl. lib. I. tit. 12. §. 9. Instituto laudabili erecta passim sunt *seminaria Candidatorum*; vel habentur *matriculae expectantium Candidatorum*, in quas studiorum omnesque vitae eorum rationes rite exploratae referuntur, seruata curatori in eorum vitam inspectione: de quibus vid. *Ordinat. eccles. D. Sax. Ernesti* de a. 1667. p. 26. et *Hassiacae* de a. 1723. p. 31. et *Constitutio regia* d. 27. Sept. 1735. in *Corp. Constit. Calenb.* tom. I. p. 889.

§. 102. Ordinatio facienda est ex *forma* in ecclesia approbata (a), et quidem vel *die dominico* vel alio *festo* (b), publice *in ecclesia*: et satis fini eius conuenienter peragi solet *in ecclesia principali* totius pro-

prouinciae vel dioecefes: Cum vnice ex salute ecclesiae peragenda sit: *gratis* nec ob pretium conferenda est (c); etiamsi non reprobentur honoraria, iam olim probata (d).

(a) Forma, a *Luthero* ad rationes ministerii in Euan-
gelio constituti adornata, repetita fere est in omnibus
Constitutionibus ecclesiasticis.

(b) c. I. D. 75. c. 3. X. *de temporib. ordinat.*

(c) *Concil. Chalced. can. 2. c. 1. C. 8. qu. 1.*

(d) NOV. 56. c. 1. NOV. 123. c. 3.

§. 103. Per ordinationem *generatim* confertur
omnis *potestas ministerii*; nec quis sine ea *officio sa-*
cro in ecclesia defungi potest (a). Nec ratio intel-
ligitur, cur semel *legitime* collata, iteranda sit (b):
quamquam in qualibet officii sacri collatione specialis
introductio interueniat, ab *ordinatione* omnino di-
uerfa.

(a) c. I. X. *de clerico non ordinato ministrante.*

(b) Io. SCHILTER *in instit. iur. Can.* lib. I. tit. 15.

§. 6. Io. BRVNEMANN l. c. lib. I. c. v. §. II.

TIT. VI.

DE IVRIBVS ET OBLIGATIONIBVS
CLERICORVM IN GENERE.(Lib. III. Tit. I. *de vita et honestate clericorum.*Tit. II. *de cohabitatione clericor. et mulierum.*Tit. III. *de clericis coniugatis.* Tit. L. *Ne clerici
vel monachi secular. negotiis se immisceant.* Lib.V. Tit. XXIV. *de clerico venatore.* tit. XXV. *de
clerico percussore.)*

ARGVMENTVM.

§. 104. *Ex statu clericali absint a negotiis secularibus.* 107. *Obligatio ad
vitae honestatem, 105. ad coelibatum.* 108. *iura
decorum clericale, 106. ut clericorum.*

§. 104. Obligationes et iura, quae per statum clericalem et ecclesiasticum determinantur, ad Clericos in genere pertinent. Vi eius I. obstringuntur ad VITAE HONESTATEM in agendis, quae praeceptis religionis conueniunt, et omittendis, quae his aduersantur (a): iisque ideo ebrietas, alea, consortiumque suspectum cum mulieribus tam extra domum, quam in domo, multoque magis concubinatus sub poenis arbitrariis fugienda sunt (b).

(a) I. Petr. V. 3. Tit. II. 7. II. Cor. VI. 3. c. 1. 4.
D. 35. c. 14. X. de Vita et honest. clericorum.

(b) c. 15. X. eod. c. 3. 4. 6. X. de Cohabitatione cleric. et mulierum c. 6. D. 32.

§. 105.

Propter ebrietatem et aleam.

De episcopo. 4. 12. c.

§. 105. II. Actiones externas, iure communi non determinatas, *statui clericali conuenienter attemperare* tenentur, quod est DECORVM CLERICORVM, per canones et constitutiones ecclesiasticas in vestitu decenti, in omittenda venatione, in fuga tabernarum et popinarum et in totius vitae decora ratione definitum (a).

(a) c. 2. 4. 5. 14. 15. X. *de vita et honest. clericor.*
c. 1. 2. X. *de Clerico Venatore* c. 1. X. *de clerico percussore* Andr. DV SAVSSAY *panoplia sacerdotalis seu de venerando sacerdotum habitu.* Lutetiae Paris 1658.

§. 106. III. ClericianEGOTIIS SECVLARIBVS, iis videlicet, quae in *communem utilitatem aliorum in republica* suscipiuntur, alieni esse obligantur, ne illis tractandis intenti ab officio sacro auocentur. Iisdem 1) interdicta est *negotatio, venditio et conductio negotiatoria*, exercitium artium *illiberalium* lucri causa susceptum (a), 2) *praxis* Medicinae, Chirurgiae, et iurisprudentiae (b), 3) militia (c), 4) *iurisdictionis criminalis* exercitium (d), 5) *administratio tutelae vel curae* (e), vel 6) procuratio negotiorum forensium (f). Clerici, his similibusque negotiis sese immiscentes, iudicii ecclesiastici decretis ad officium reuocantur (g).

(a) c. 1. C. 14. qu. 4. c. 1. 6. X. *ne clerici vel monachi secular. negotiis se immisceant.* NOV. 123. c. 6. Henr. LINCKIUS *de clerico artifice et negotiatore*
c. 3. iura tamen realia, praediis inhaerentia. exercere, illis
E 4

*Boehmer. Da iuribus ex statu m. i. a
veterum Germanorum dependentibus
in tutela legitima*

illis non est interdictum. *Michael GRASSVS de negotiatione Clericis interdicta p. 110.*

(b) c. 1. 3. 6. 9. X. *ne clerici secul. negot.* quorum pertinet procurationis iudicialis et notariatus officium c. 4. 8. X. *eod.*

(c) c. 36. D. 50. c. 2. X. *de vita et honestat. cler.*

(d) c. 5. 9. X. *ne clerici secul. neg.* c. 4. X. *de rapt.* Praelatis tamen Iurisdictionem criminalem sine metu irregularitatis aliis delegare permittitur c. 3. *ne clerici secular. negot. in 6.*

(e) L. 32. 33. §. 7. C. *de episc. et cler.*

(f) c. 4. X. *ne cler. sec. negot.*

(g) c. ult. X. *eod.* CARPZOV *iurispr. eccl. lib. I. def. 148.*

§. 107. Singularis est ecclesiae Romanae disciplina, quod clericos *maiorum ordinum* sub legem *coelibatus* vocauerit, *matrimonio* eisdem sub poena nullitatis et sub grauiori censura interdicto (a). *Minorum ordinum* clericis aequae ac *tonsuratis* seruatum est *connubii ius*, ita tamen, vt coniugati *beneficio*, si quod habent, et spe ad *maiores ordines* adspirandi excidant (b). In ecclesia *Euangelica* restituta est clericis, quae eis *lege diuina* et ex *praxi primaeuae ecclesiae* debetur, *coniugii libertas* (c).

(a) c. 1. 4. X. *de clericis coniugatis* Orientalis ecclesiae contraria sententia et praxis et olim fuit et etiamnum est, c. 12. 14. D. 31. c. 6. X. *de Cleric. coniug.* RESPENIVS *in observ. ad Decretum Grat. t. 3. op. p. 528.* Praeconcepta *vitae asceticae* opinio in coelibatu quaesita occasionem dedit prohibitioni, ante sec. XI. non nisi *particularibus conciliis* constitutae. Inde et lex Gregorii VII. de coelibatu clericorum graues vbique fere contentiones inter tot clericos coniuga-

A. P. 1079.

iugatos excitavit, expositas a *Io. Laur. MOSHEMIO* in *Instit. bist. Eccl.* p. 406. Consilia MAXIMILIANI II. de ea abroganda continet eius constitutio de a. 1564. in *GOLDASTI tom. II. Confit. imp.* p. 387.

(b) c. 3. 5. X. de cleric. coniug. cum rerum ecclesiasticarum substantia per tales (coniugatos) soleat deperire.

(c) Conf. SECKENDORFFII *bist. Luth. L. I. §. 166.* p. 292. et *L. II. §. 6. p. 20. seq.*

§. 108. Sunt et iura clericorum singularia, ex statu clericali descendencia, quod 1) gaudeant privilegio fori ecclesiastici (a), quod et ad omnes personas ecclesiasticas productum est; quod 2) a muneribus et functionibus publicis personalibus immunes sint (b), iisdemque 3) specialis reuerentia debeatur, qua utique digni sunt, qui ministerio actu funguntur (c).

(a) c. 38. C. 11. qu. 1. Auth. Statuimus C. de episc. et cler. c. 3. 12. X. de foro competente.

(b) L. 6. C. de Episc. et cleric. Nov. 131. c. 5. c. 4. de Censib. in 6. c. 3. et 7. X. de immunit. eccles.

(c) *Christ. THOMASIVS* de officio principis Euangel. circa augenda salaria et honores ministror. eccles. §. 8. f. Sanctitas clericorum poena excommunicationis munita est in ecclesia Romana; quod est privilegium canonis c. 29. C. 17. qu. 4. c. vn. X. de cleric. coniug. in 6. c. 10. et 54. X. de sent. excommunicat.

LIBER II.
DE
REGIMINE ECCLESIASTICO.

SECTIO I.
DE REGIMINE ECCLESIASTICO
IN ECCLESIA ROMANA.

TIT. I.
DE REGIMINE ECCLESIASTICO
IN GENERE.
(Lib. I. Tit. 33. *de maiestate et obedientia.* Tit.
32. *de officio iudicis ordinarii.*)

ARGVMENTVM.

<p>§. 109. <i>Potestas eccles. nomine iurisdictionis designatur.</i> 110. <i>Iurisdictionis interna et externa.</i> 111. <i>Statutaria et iudiciaria.</i> 112. <i>Civilis et criminalis.</i> 113. <i>Regimen ecclesiasticum.</i> 114. <i>universale et particulare.</i> 115. <i>Divisio ecclesiae pro ratione regiminis ecclesiastici.</i> 116. <i>Iurisdictionis</i></p>	<p><i>exercendae causa, officia constituta, sacra et ecclesiastica,</i> 117. <i>Dignitates vel officia simplicia,</i> 118. <i>Iurisdictionis vel iure officii competit vel vi concessionis. Hinc ordinaria est vel delegata,</i> 119. <i>Propria vel vicaria.</i> 120. <i>quinam eius capacities.</i> 121. <i>Eius competentia.</i></p>
---	---

§. 109. Progredimur ad *potestatem ecclesiasticam* (§. 7.), cuius exercitium est regimen ecclesiasticum

cum. (§. 9.) *Potestas ecclesiastica*, sua natura et ab origine collegialis (§. 7.), et successu temporis ad rationes imperii ciuilis efformata, nomine IURISDICTIONIS ECCLESIASTICAE designatur (a): eoque sensu generali est *potestas publica ecclesiae*, ius dicendi de his, quae pertinent ad ecclesiam (b). In *systemate Papali* haec residere creditur in solo pontifice: in *systemate Episcopali* vero esse censetur penes ecclesiam, in Concilio generali repraesentatam (§. 33) (c).

(a) Inconcinne prorsus *ex iure clauium et ex iure pascendi* deducitur. Vtroque tantum ministerii potestas designatur, non coactiua et iurisdictionalis: quod luculenter ostendit *Marc. Ant. DE DOMINIS, de potestate ecclesiast. lib. V. cap. 1. et 2.*

(b) *Ant. Dad. ALTESERRA in vindictis iurisdictionis ecclesiast. lib. 2. c. 1. 2. 3. Petr. LEVRENIUS de foro beneficiario P. I. qu. 310. Iac. WIESTNER in institut. Canonicis lib. I. tit. 32. §. 2.*

(c) c. 4. X. de usu pallii. Quaestio haec agitata est in concilio Tridentino sed non decisa. PALLAVICINVS *hist. concil. Trid. lib. 18. c. 14. BENEDICTVS P. P. XIV. de synodo dioecessana L. 1. c. 4. p. II.* Ex instituto hoc argumentum tractat Io. LAVNOIVS *lib. 2. epist. 5. T. V. op. p. 213. f. Petr. de MARCA de conc. sacerdot. et imp. L. V. c. 26. ibique Baluzius in app. ESPEN T. III. op. p. 554. Io. Petr. GIBERT in corp. iur. Can. P. II. p. 6.*

§. 110. Iurisdictio ecclesiastica I. *ratione sacrorum* tam externorum quam internorum (§. 2.), quippe ad quae incongrue producta est potestas ecclesiastica (§. 12.), vel EXTERNA est vel INTERNA (a).

Iura

Iura quae utrique insunt, simul sumta, *plenitudinem potestatis* efficiunt.

(a) Vid. quae circa hanc monet *Casp. ZIEGLERVS de iurib. maiestatis lib. I. c. 13. §. 15.* Vocatur etiam *spiritualis iurisdictio c. 6. de praebendis in 6.* Veriatur imprimis in *cura animarum* et in legitimo exercitio eorum, quae *ordinis* sunt. Actus ministerii videlicet quoad validitatem ad *ordinem*, quoad legitimum exercitium ad *iurisditionem internam* referuntur. Vnde et haec parochi tribuitur *c. 12. X. de poenitent. et remiss. Petr. LEVRENIUS l. c. P. 2. qu. 443.*

§. 111. II. *Ratione potestatis ius dicendi* iurisdictio ecclesiastica est vel *STATVTARIA* (a) vel *IUDICIARIA*, prout versatur vel in statuendis his, quae pertinent ad ecclesiam, vel in *definiendo eo, quod secundum leges in causis ecclesiae iustum est.*

(a) *Iurisditionem legislatoriam* eam appellat *Io. Casp. BARTHEL de iure reform. antiquo art. 2. §. 8. p. 134. et art. 3. 4. 5.*

§. 112. III. *Ratione causarum*, ecclesiae subiectarum, est vel *CIVILIS* vel *CRIMINALIS*, quae et *disciplinaria* et *coercitiua* vocatur, prout continet potestatem ius dicendi vel in causis *iura priuatorum concernentibus*, vel in causis *iura ecclesiae* concernentibus in *puniendo eo, quod aduersus leges commissum est.*

§. 113. *REGIMEN ECCLESIASTICVM* est *exercitium iurisditionis ecclesiasticae*: eique respondet *subiectio et obedientia* membrorum ecclesiae (a).

SUPERIORES in ecclesia sunt, quibus competit *regimen ecclesiasticum*, eique subiecti subditi sunt.

(a) c. 5. 6. 12. X. de maiorit. et obed. c. 11. 16. X. de off. vid. ord. c. 10. C. 18. qu. 2. c. 6. D. 23.

§. 114. *Regimen ecclesiasticum* ratione ecclesiae vel VNIVERSALE est, quod in *ecclesiam vniuersam*, vel PARTICVLARE, quod in *eius partem* exercetur. Vniuersale respectu ecclesiae summum est, nectamen *absolutum*, respectu reipublicae vero *subordinatum* est iuri maiestatico circa sacra (a). Particulare in ecclesia *subordinatum* est regimini vniuersali; idque vel *plenum* vel *minus plenum* esse potest, prout vel omnia regiminis externi vel interni iura per partem ecclesiae exercenda complectitur (b), vel quaedam eorum tantum.

(a) M. Ant. DE DOMINIS de republ. eccles. lib. VI.
per tot.

(b) ESPEN. iur. eccl. P. I. tit. 16. c. 1. §. 9.

§. 115. A varia determinatione *regiminis ecclesiastici*, per certas regiones constituti, descendit diuisio ecclesiae Romanae I. in *dioeceses*, quarum quaelibet est *regio*, *regimini ecclesiastico pleno et subordinato episcopi subiecta*; diuisa iterum in varias speciales ecclesias, maxime *parochias*; II. in *prouincias ecclesiasticas*, quarum quaelibet constituit *corpus plurimum dioecesum*, sub determinato *regimine ecclesiastico subordinato archiepiscopi coniunctarum*. Plures
pro-

prouinciæ sub determinato patriarchæ regimine vnitæ, III. *patriarchatum*, et omnes dioeceses et prouinciæ, sub Pontificis regimine vniuersali vnitæ, IV. *ecclesiam Pontificiam* constituunt (a).

(a) *Aubert. MIRAEI notitia episcopatum orbis Christiani L. I. c. 21. sq. Petr. Ios. CANTELIVS metropolitanarum urbium historia prooem. p. 4. Dionysius PETAVIVS de hierarchia eccles. lib. 3. c. 14. sq. CAROLI a S. Paulo Geographia sacra seu notitia dioecesium omnium veteris ecclesiae cum not. Lucae Holstenii. Amstelodami 1711. Dionysii SAMMARTHANI Gallia Christiana in prouincias ecclesiasticas distributa. noua edit. Parisiis 1715.*

§. 116. Iurisdictionis ecclesiasticæ exercendæ causa constituta sunt OFFICIA PVBLICA in ecclesia, quæ consistunt in exercitio et administratione eorum, quæ vi iurisdictionis in ecclesia gerenda vel exequenda sunt: ideoque vel in ipsa iurisdictione ecclesiastica vel in negotiorum vi illius gerendorum vel exequendorum administratione versantur (a). SACRA sunt, quæ regimen internum, ECCLESIASTICA vero, quæ regimen externum respiciunt (§. 79.).

(a) c. 38. X. de Simonia. Petr. GREGORIUS Tholosanus in synt. iur. vniu. lib. 15. c. 39.

§. 117. Inter Officia ecclesiastica alia sunt DIGNITATES seu PRAELATURAE, quibus ipsa iurisdictione ecclesiastica externa, et eius intuitu publica dignitas ecclesiastica ex politia ecclesiae annexa est (a);
alia,

non est iurata quæ iurata non est.

alia, quibus haec non annexa est, OFFICIA SIMPLICIA vocantur, quae in negotiorum ecclesiasticorum vel gerendorum vel exequendorum administratione versantur. Si et haec *specialem praeeminentiam* ecclesiasticam annexam habent, PERSONATVS nomine veniunt.

(a) DIGNITATIS appellatio hoc sensu in *nomen artis* abiit. tot. *tit. de praebendis et dignitatibus*. Conf. BENEDICTVS PP. XIV. *de synodo dioecessana* L. 3. c. 1. p. 62. Henr. PIRHING l. c. L. I. tit. 23. §. 3. *Personatus* in sensu generali *dignitas minor* appellatur c. 8. X. *de Constitut. Ant. Dad. ALTESERRA in Comm. ad Decret. p. II.*

§. 118. Iurisdictio ecclesiastica, quaquā patet, tam interna quam externa (§. 110.) *vel* ex politia ecclesiae annexa est *officiis et Dignitatibus*, *vel* aliis committitur ex speciali superiorum concessione (a). Est inde iurisdictio vel ORDINARIA, quae competit *vi officii sacri vel Dignitatis*, cui est annexa; vel DELEGATA, quae non competit iure officii sed *vi specialis concessionis*; siue haec facta sit in *certa causa* siue in *certo causarum genere*. Iurisdictio, iure *Dignitatis* competens, in sensu eminenti ORDINARIA dicitur: et ORDINARII vocantur, qui iurisditione pollent iure *Dignitatis* (b).

(a) Veluti *privilegio, consuetudine et praescriptione* c. 6. X. *de Except.* c. 18. X. *de praescript.* c. 10. X. *de off. archid.* c. 3. §. 2. X. *de appellat. in 6.*
(b) tot. *tit. de Officio iudicis ordinarii* c. 7. eod. in 6. I. P. GIBERT l. c. tom. 2. tit. 7. p. 79. et 100.

§. 119.

§. 119. Vtraque *ratione exercitii* vel PROPRIA est, quam quis exercet *nomine proprio*, vel VICARIA et MANDATA, quam quis exercet *vice* et ex *mandato* alterius. Vicaria *alienae iurisdictionis* exercitium continet (a).

(a) c. 2. de *Consuet.* in 6. c. 3. de *appellat.* in 6. Differt itaque *mandata* iurisdictionis a *delegata*, quod illa vi mandati, *haec* vi concessionis exerceatur. Delegata, eo quod vi concessionis competat, *propria* iurisdictionis est, ideoque *distincta* a iurisdictione delegantis, quamquam inferior et iurisdictioni delegantis subordinata. Contra vero *mandata eadem* est cum iurisdictione *mandantis*. Henr. PIRHING in *iure Can. lib. I. tit. 29. Sect. I. §. I. tom. I. p. 535.*

§. 120. Qui itaque *officii sacri* et *Dignitatis*, iidem et *annexae iurisdictionis* capaces sunt. Iurisdictionis *internae* clerici tantum, *externae* vero omnes capaces censentur, qui capaces sunt *Dignitatis*, ideoque *clerici* et *personae ecclesiasticae*, etiam *foeminae*, in dignitate constitutae. *Laici* *seculares* vero eiusdem incapaces habentur (a).

(a) c. 10. X. de *constitutionibus* c. 2. X. de *iudiciis* c. 18. X. de *foro compet.* c. 12. X. de *rebus eccles. non alienand.* De Abbatissis et Praepositis vid. Franc. SCHMIER in *iurisprud. canon. Lib. I. tr. V. c. 6. §. 6. n. 113. 114. tom. I. p. 565.* Rationem reddit I. P. GIBERT l. c. p. 18. quod *iurisdictionis ecclesiasticae externa sit iuris positiui, ideoque ab ecclesia concedi possit, cui vult.* Vid. GIBERT. l. c. p. 76. 78. et notae praemissae ad ALTESERRAE *vindicias iurisd. eccl. P. I. p. 7.*

§. 121.

§. 121. Legitimum iurisdictionis exercitium definitur ratione *districtus assignati*, tum ratione *causarum*, tum ratione *personarum* ei subiectarum. Cum iurisdictione dicatur *competens*, quatenus exercitium eius *in certa causa* competit: competentia iurisdictionis ecclesiasticae triplici modo aestimari potest (a).

(a) c. 3. 4. X. de temporib. ordinat. c. 11. X. de off. iud. ordinat.

TIT. II.

DE PONTIFICE ROMANO.

ARGUMENTVM.

§. 122. Pontifex Romanus.	Papatus. Plenitudo potestatis.
123. Iura papalia communia et reservata.	126. Subiectio erga Pontificem immediata et mediata.
124. reservata sunt vel primaria vel secundaria.	127. obiectum potestatis papalis.

§. 122. PONTIFEX ROMANVS est *urbis Romae episcopus*, ad Regimen *uniuersale ecclesiae Romanae constitutus* (a): ideoque est huius ecclesiae superior (§. 121.) Per dignitatem *urbis* ad praecipuam dignationem, *archiepiscopi* et *patriarchae* praerogatiuam, *honorisque primatum* (b), ab hoc per gradus, per artes, per secula ascendit ad potestatis primatum, colore *vicariatus diuini* firmatum (c).

(a) c. 13. X. de iudiciis c. 13. Extrav. Comm. de praehend. et dignit.

F

(b)

vicariatus diuini de pontificis Gregorij. 127.

(b) Monet ESPRINVS in iur. eccl. P.I. tit. 21. c. 3. episcopi, archiepiscopi, patriarchae et primatus honores in gestis pontificum semper distinguendos esse. De origine et incrementis primatus vid. *Ellies DUPIN de ecclesiae disciplina diff. IV. Phil. MORNAEI historia papatus. Sam. PUFFENDORFF von der Monarchie des Stuhls zu Rom. Ernst. Sal. CYPRIANVS vom Ursprung und Wachsthum des Papstthums.*

(c) Mirum est, proferri Pontifice, et ferri in ecclesia potuisse dicta, *Pontificem non puri hominis, sed veri Dei vicem gerere in terris, c. 3. X. de translat. episc. Dei locum tenere in terris, c. vn. X. ut beneficia sine diminut. confer. et Christi Vicarium agere, c. 2. 4. X. de translat. episc. c. 4. X. de elect. c. 13. X. de iudic. c. 8. X. de rerum permut. c. 3. X. de Verb. Signif. in 6. Clem. 2. de Sentent.*

§. 123. Iura PAPALIA sunt, quae pontifici per ecclesiam Romanam competunt; eaque vel COMMVNIA, quae simul sunt penes uniuersam ecclesiam, vel RESERVATA, quae sunt iura, ei soli propria. Haec ab eo solo extra concilium, illa in concilio generali exercentur, cui et ipse ex concilii Constantiensis et Basiliensis decretis subiectus est.

§. 124. RESERVATA papalia, inde a sec. XI. maxime per dictatus Gregorii VII. constituta, vel PRIMARIA sunt, quae ex regimine ecclesiae uniuersali et ex subordinatione regiminis particularis descendunt (a), vel SECUNDARIA, quae pendent a speciali acquisitione (b). Haec in singulis regnis per specialia concordata et per obseruantiam specialem definita sunt, et in Germania speciatim per Concordata Nat. Germ. de a. 1448. (c).

(a)

de primis 2. notis p. 1. c.

Jean L'Infant Histoire du Concile de Constance

Confirmata Nov. Cap. Pas. art. 11.

(a) ESPEN. iur. eccl. P. I. tit. 16. c. 2. et 3.

(b) Haec originem ducunt ex spuris Pseudo Isidori *Decretalibus* (§. 55.), quarum praesidio Pontifices usurpare coeperunt concurrentem cum quolibet ordinario iurisdictionem, potestatem sibi RESERVANDI iura cuiuslibet ordinarii propria, eumque in bonum exercitio PRAEVENIENDI, indeque deductas CAVSAS MAIORES, quae sunt *causae regiminis ecclesiastici particularis*, sub colore gravitatis earum, a iurisdictione Ordinarii exemptae et Pontifici reservatae. I. P. GIBERT in Corp. iur. Can. T. II. p. 118. usque ad p. 147. FEBRONIVS c. 4. p. 185. f. Inter nationum gravamina actum est de iisdem vel tollendis vel restringendis in concilio Constantiensi, Basileensi, et Tridentino, et tandem in concordatis Nationum. Io. Christ. BARTHEL de concordatis Germ. diff. prael. c. II. S. 6. t. I. op. p. 242. et diff. gener. c. 2. S. I. p. 321. f.

Jon. Carvais, de causis maioribus
J. H. Boehmer. Diss. de causis maioribus

*Concordata Gallicana. 1485. et 1516. inter Franci-
scum I. et Leo. X.*

*Qua episcopus bambergensis et theopolita
non agnovit.*

(c) Capitulatio Caes. arr. XIV. §. 1. 3. 4. 5.

§. 125. Complexus iurium papalium communium et reservatorum in regimine interno et externo ecclesiae universalis PAPATVM constituit. Iura ista simul sumta efficiunt plenitudinem potestatis papalis (a).

(a) c. 4. X. de auctorit. et usu pallii. Petr. de MARCA de Conc. Sac. et imp. lib. V. c. 26. §. 5. f. ESPEN. in iur. eccl. P. I. tit. 21. c. 3. novae edit. Tom. I. p. 192. Io. GERSON de auctoritate ecclesiae Tom. I. op. p. 145. Sed de plenitudinis potestatis significato admodum contenditur, isque aliter accipitur in aula Romana. vid. Io. Bapt. BRASCHIVS de libertate ecclesiae in confer. benef. Tom. III. cap. 15. p. 290.

§. 126. Papatui respondet subiectio omnium ecclesiae Pontificiae membrorum erga Pontificem et ecclesiam (a); ex qua dimanavit mos Imperatorum et

Regum, sub auspiciis regiminis Pontificis testandi *obseruantiae significationem* per *legatos obedientiae* (b). Subiectio vel *immediata* est, quae Pontifici nullo intermedio praelato(c), et *mediata*, quae eidem median- te alio praelato debetur. In personas *immediate* subiectas exercet iurisdictionem *immediatam*: in mediatas, iurisdictioni ordinariorum subiectas, non nisi *iura reseruata*: quorsum pertinet iurdictio in suprema instantia (d).

(a) c. 5. X. de maiorit. et obed. c. 13. X. de iudic.

(b) Cbrist. Gottl. BVDER de legatis obedientiae Ro- manae missis cap. I. et II.

(c) Haec aucta est per frequentes *exemtiones* eccle- liarum et personarum ecclesiasticarum a iurisdictione ordinariorum. *Erasmus ACHOKIER* de iurisdic- tione ordinarii in exemptos deque illorum exemptione ab ordin. iurisdictione. P. I. qu. 1. Ge. Henr. AY- RER de potestate Pontificis circa exemptiones. cap. II. §. 3. f.

(d) Concil. Trident. sess. XXIV. de reform. c. 20. Tri- bunal Pontificis supremum est *Rota Romana*, de qua vid. Io. Bapt. Cardinalis DE LVCA in relatione cu- riae Romanae for. t. III. op. p. 96. f. B. Parens in Praef. ad Mevii decisiones §. X. f.

§. 127. Potestas papalis adstricta est ad *sacra ec- clesiae Pontificiae*: et quidquid haec non concernit, nec eidem obnoxium est. Vnde 1) *imperium civile* ei prorsus non est obnoxium (a), nec ideo constitu- tiones iuris canonici ad imminuenda iura maiestatis emanatae, vllam vim habent (§. 34.) nec 2) *sacra ec- clesiae orientalis*, nec *sacra ecclesiae Evangelicae* eidem vlla ratione obnoxia sunt (b).

(a)

7. Petr. de Eubwig de iure nominandi Reges.
idem. Nominatio pontificis contra coronam Boru-
sicam.

*De curia Pontif. Romani vid:
Tableau de la cour de Rome,*

(a) *Ellies du PIN de antiqua ecclesiae discipl. diff. VII. in qua probatur, pontificem aut ecclesiam nullam habere in reges eorumque bona auctoritatem directam vel indirectam, nec posse reges ab ipsis ullatenus deponi, aut eorum subditos a fide et obedientia eximi. Io. SCHILTER de libert. eccl. Germ. lib. IV. V. VI. Io. Ge. ESTOR in vindiciis libert. eccl. Germ. contra appellat. ad Pontif. legat. Sect. IV. Pragmatische Geschichte der Bulle in Coena Domini. Francof. 1772.*

(b) *Iura papalia inter Evangelicos omni validitate et executione destituta declarantur in Instr. Pac. Osn. art. V. §. 19. Conf. Articuli Sahmalcald. tit. de potestate Papae.*

TIT. III. DE CARDINALIBVS.

ARGVMENTVM.

§. 128. *Cardinales, eorumque ordines. 129. Consistorium et congregaciones cardinalium. 130. Eorum constitutio. 131. de Cardinale, protectore nationis.*

§. 128. *CARDINALES sunt Praelati, ecclesiis maioribus, quae Romae et in eius vicinia sunt, praefecti, et a Pontifice in consilium assumpti in regimine ecclesiastico vniuersali (a). Senatum ecclesiasticum Pontificis constituunt: in quo tres ordines sunt Cardinalium, episcoporum, presbyterorum et diaconorum, aucti omnes dignitate, prout creuit episcopi Romani auctoritas, et in proxima post eum dignitate constituti. Numerum eorum LXX. definiuit Sixtus V. (b)*

(a) c. 17. de elect. in 6. c. vn. Extrav. Io. XXII. de praeb. c. 3. X. de postulat. Cardinalis appellatio olim communis fuit clericis ordinariis ad differentiam aduentitiorum et subsidiariorum c. 2. X. de offic. Archiepiscoporum c. 3. 4. D. 79. Praecipuum in eligendo pontifice negotium Nicolaus II. a. 1059 tribuit episcopis cardinalibus et clericis cardinalibus in c. 1. D. 23. Lud. Ant. MVRATORIUS diff. 61. de Cardinalium institutione in tom. V. Antiquit. Italiae t. V. p. 156. MOSHEIM hist. Eccles. p. 399.

(b) Onuphrius PANVINIUS de episcopatibus, titulis et diaconiis Cardinalium p. 20. Hieron. PLATI de Cardinalis dignitate et officio. Iac. COHELLI notitia cardinalatus et de praecipuis Romanae aulae officialibus p. 21. Io. GE. ESTOR de Cardinale impubere diatr. I. cap. II. et III. Titulus Eminentiae illis tributus est ab Urbano VIII. a. 1630. vid. Valent. Ferd. DE GVDENVS Codex diplom. Tom. IV. n. 359. p. 799.

§. 129. Vniuersum collegium Cardinalium, coram Pontifice congregatum, *Consistorium*, et causae regiminis ecclesiastici ad illud ex obseruantia deferendae *consistoriales* vocantur: in quibus eorum suffragia censentur consultatiua (a). *Congregationes Cardinalium* sunt collegia particularia Cardinalium, quibus certum genus causarum ecclesiasticarum a Pontifice committitur (b).

(a) Cardinalis de LVCA in relatione Curiae Romanae disc. 5. n. 6. Petr. DE MARCA de conc. sac. et imp. L. I. c. 9. n. 7. 8. Gabriel PALAEOTVS de sacri consistorii consultationibus.

(b) Quales sunt *Congregatio inquisitionis*, *Congregatio indicis*, *Congregatio pro interpretatione Concilii Tridentini*, *Congregatio super negotiis Episcoporum et Regularium*, *Congregatio rituum*. Recenset

set easdem ESPENIVS in *lure Eccl. P. I. tit. 22. cap. III. usque ad c. X.* decretisque earundem, nisi legitime publicatis, imperantiumque consensu probatis, extra Italiam vim non tribui docet.

§. 130. *Constitutio et Promotio* eorum fit a solo Pontifice in Consistorio Cardinalium (a). Ius tamen *nominandi* aliquem, in Cardinalem promouendum, diuturno vsu et obseruantia Imperatori aliisque Regibus obuenit (b).

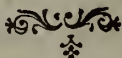
Hoffmann. inedita documenta. V. 2. p. 251.

(a) Io. MABILLON in Museo Italico tom. II. p. 424.

(b) Vid. Io. Iac. MOSERI *Staats-Recht* tom. IV. c. 44. p. 7.

§. 131. Ex nexu inter sacerdotium et imperium inualuit, vt regna et respublicae vnum ex Cardinalibus assumant *Protectorem*. Nationis Germanicae Protectorem designat Imperator ad *procuranda negotia ecclesiastica Germaniam concernentia* in Aula Romana (a).

(a) Vid. *Capitul. Caesar. nouiss.* art. 23. §. 4. et MOSERVS l. c. tom. IV. p. 12. sq. Io. Gottl. BOEHME de *Nationis Germanicae in curia Rom. protectione*.

TIT. IV.
DE LEGATIS PAPALIBVS.

(Lib. I. Tit. XXX. de Officio Legati.)

ARGVMENTVM.

§. 132. Legati papales. 133. legatorum datorum. 135.
Dati vel nati. 134. Iura Limites eorum potestatis.

§. 132. In iurium papalium in exteris regnis exercitio Pontifex inde a sec. XI. vbi coepit LEGATIS (a), quibus partes regiminis ecclesiastici vniuersalis per determinatas prouincias committit (b).

(a) Vfus est iisdem ad auctoritatem papalem per regna firmandam, et ad exercendam cum quolibet Ordinario iurisdictionem, eodem aevo assertam. ESPENIVS in iur. eccl. P. I. tit. 21. c. 4. tom. I. p. 193. Arcanum dominationis papalis in his legationibus collocat Petr. DE MARCA de Conc. Sac. et imp. lib. V. c. 47.

(b) c. 1. X. de officio legati c. 2. eod. in 6. Differentiam eorum a legatis, ad negotia ecclesiastica expedienda dimissis, qui antiquiores sunt, olim apocrisarii et responsales dicti, explicat ESPENIVS in iur. Eccl. P. I. tit. 22. Ianus A COSTA in Comment. ad Decret. p. 153. Ab iisdem hodie differunt legati Pontificis, ad negotia Status publici apud exterarum gentes expedienda constituti.

§. 133. Legati vel DATI sunt, vel NATI, prout tales sunt vel ex speciali Pontificis constitutione, vel vi Dignitatis, cui officium legati ex privilegio Pontificis annexum est (a). Id in praecipuis archiepiscopatibus annexum est Dignitati archiepiscopali;

et

lect. in 6. c. 23. X. de priuileg. Ianus A COSTA in Comin. ad Decretal. p. 282. Franc. ZYPAEVS in iure pontificio nouo lib. I. p. 47.

(b) *c. 1. b. t. in 6.*

(c) *Hodie eis negatur ius procurationes exigendi, eisdem datum in c. 17. 23. X. de Censibus. De rapacitate eorum in his exigendis conquestus Fridericus I. in epistola ad Hadrianum IV. apud Melch. GOLDASTVM tom. I. Const. imperial. p. 263. Hanc nec non iniqua eorum olim per prouincias patrata facinora describit Petr. de MARCA l. c. lib. V. c. 49. 50. 51. 52. 53. 54.*

(d) *Ita Franc. FLORENS tom. II. Oper. p. 172. THOMASSINVS P. I. lib. 2. c. 119. P. de MARCA l. c. lib. V. c. 56. ESPENIVS l. c. p. 195.*

(e) *I. Iac. MOSERI Staats-Recht Tom. III. p. 156. Tom. IV. p. 2.*

§. 135. Legati in exercitio iurium Papalium obstringuntur *legibus iisdem*, quibus haec ipsa circumscripta sunt, et in *Germaniâ* inprimis *Concordatis* et *Concilio Tridentino* (§. 124.) (a). Itaque iurisdictionem *ecclesiasticam* exercere nequeunt nisi saluo iure *primae instantiae*, et in causis tantum per appellationem ad eos delatis (a). Iurisdictione *secularis* illis non competit; et per leges *Imperii* improbatatur recursus ad Nuncios in *causis secularibus* (b), irritis declaratis eorum decretis, in his causis datis.

(a) *Concil. Trid. sess. XXIV. de reform. c. 20. Io. Ioach. MVLLERI Reichstagsbeatrüm sub Maximil. I. P. IV. c. 20. p. 232. Tribunal nunciorum ad iurisdictionem per assignatam prouinciam exercendam constitutum, NVNCIATURA vocatur. In Germania alius Nuncius Viennae, alius Coloniae, alius Lucernae, quilibet eorum per regiones sibi assignatas eam*

eam exercet. *Diet. Herm. KEMMERICH de iudiciis nunciaturae apostolicae in Germ. c. 2.*

(b) *Rec. Imp. a. 1654. §. 164. Capitul. Caesar. no- uiff. art. 14. §. 4. Ge. Melch. de LVDOLPH de iurisdic- t. officialium in caus. ciuil. Tom. I. Obs. forens. p. 324. Io. Ge. ESTOR in vindiciis libert. eccl. Germ. contra appellat. ad Pontificis nuncios Sect. III.*

TIT. V.

DE IVRIBVS EPISCOPORVM IN SPECIE DE IVRE DIOECESANO.

(Lib. I. Tit. XXXI. de officio iudicis ordinarii.)

§. 136. *Ius dioecesanum. E- piscopus. Episcopus dioecesanus. 137. Indoles. iuris dioecesani. 138. Iu- ra in eo contenta. 139. Sunt episcopo propria. 140. Territorium et dioe- cesis Germaniae episco- porum. 141. Exemptio a iure dioecesano.*

§. 136. Ad regimen ecclesiasticum particulare pertinet I. IVS DIOECESANVM, quod continet iurisdictionem ecclesiasticam subordinatam plenam per dioecesim (§. 114.). EPISCOPATVS est Dignitas seu praelatura, cui iurisdic- tio ecclesiastica subor- *dicta.* dinata per dioecesim sub honore episcopi annexa est. Ad episcopatum promotus, est EPISCOPVS DIOECESANVS (a).

(a) Latior est iuris episcopalis significatus, quo etiam iura ordinis episcopalis continentur. In sensu speciali ius dioecesanum ius episcopale vocatur, id est, omne ius, quod vi iurisdictionis episcopo datum est in

in sua dioecesi. *Ian, A COSTA in Comm. ad Decretal. p. 199.*

§. 137. Ius dioecesanum I. complectitur omnem potestatem ecclesiasticam, *internam et externam, per dioecesim* (§. 110.) (a), quamquam *subordinatam* (b): II. *Adstrictum est ad dioecesim* (c), in hac vero *fundatum est in omnes res et loca ad ecclesiam pertinentia et in omnia ecclesiae membra* (d). III. *Tribuitur sola promotione ad Episcopatum* (e).

(a) c. 16. 18. X. de Off. iud. ordin. ESPENIVS in iur. Eccl. P. I. tit. 16. c. 4. §. 9. Tom. I. p. 126.

(b) c. 11. 12. X. eod. c. 3. de appellat. in 6.

(c) c. 7. 8. C. 9. qu. 2. Clem. vn. de foro comp. c. 18. X. de Decim. c. 9. 12. X. de Praescript.

(d) c. 7. de offic. Ordinarii in 6. c. 3. X. de paroch. c. 7. de privileg. in 6.

(e) c. 7. §. 1. c. 15. X. de Electione.

§. 138. Iura singula, quae iuri dioecesano insunt, vel concernunt *cognitionem et decisionem causarum potestati ecclesiasticae subiectarum*, vel *reliqua iura potestatis ecclesiasticae in ecclesia per dioecesim regenda*: illa ad *LEGEM IVRISDICTIONIS* (a), haec ad *LEGEM DIOECESANAM* pertinere dicuntur (b). Annexa his sunt *iura Status*, quae sunt *iura honoris* per dignitatem episcopalem competentia.

(a) c. 18. X. de off. iud. Ord. I. C. BARTHEL de iure reform. nouo art. 2. §. 1. t. I. op. p. 262. Greg. ZAHLWEIN in iur. eccl. t. IV. p. 167. Steph. RAVTTENSTRAVCH in instit. iur. eccl. Germ. §. 443 sq.

(b)

membra quae sunt iura obedientiam canonicae. sola prom: Ordinis collatio erga non necessario requiritur.

(b) c. 16. c. 18. X. de off. iud. Ord. c. 8. C. 10. qu. 3. c. 6. 14. 21. X. de Censib. c. 9. X. de maior. et obedi. BENEDICTVS PP. de Synod. dioecesi. p. 11. ALTESERRA in vindic. Iurisd. eccl. lib. 2. c. 2. p. 87. 90.

§. 139. Quaecunque iuri dioecesano insunt, siue ad *legem iurisdictionis* siue ad *legem dioecesanam* pertineant, *episcopo* competunt iure *Dignitatis* seu *praelaturae*, ideoque sunt iura *Ordinaria*, et episcopus est *Ordinarius per dioecesim* (a). Differunt ergo 1) a iuribus *Ordinis episcopalis*, adeo ut possit quis esse episcopus *dioecesanus*, licet ratione *Ordinis* non sit episcopus (b); 2) a iuribus *imperii civilis circa Sacra*, ac proinde a iure reformandi (§. 18.) (c).

(a) c. 3. etc. 7. de off. Ord. in 6. c. 13. X. de for. Comp.

(b) Ad ordinationem tamen episcopalem intra *tres menses* petendam tenetur, nisi impetrato *indulto papali Concilii Trid. Sess. 22. de reform. c. 2.*

(c) I. V. DE CRAMER *Obs. iur. tom. II. obs. 577.*

§. 140. Episcopi in *Germania*, ratione Imperii Rom. Germ. vel *immediati* sunt vel *mediati*. Habent *Immediati* 1) *territorium S. R. I. seculare*, episcopatus annexum, in quo duplicem repraesentant personam, *principis* et *Status Imp.* in exercenda superioritate territoriali, et *Episcopi* in exercenda iurisdictione ecclesiastica et iure dioecesano: 2) *dioecesim latiore*, per certa vicina statuum imperii *secularium territoria* pertingentem, iuri *dioecesano* seu *episco-*

II. Part. Vol. 1. et 22.

episcopali tantum subiectam (a). In hac agitur de concordia *superioritatis territorialis* et *iuris dioecesan*, quae obtinetur seruatis limitibus, qui utriquetum ex natura causarum *secularium* et *ecclesiasticarum*, tum *pactis publicis* et *obseruantia* constituuntur (b).

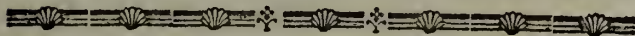
(a) Suspenso itaque iure episcopali intuitu A. C. ad dictorum cautum est in *I. P. art. V. §. 48.* ut *intra terminos territorii* cuiusque episcopi *ius Dioecesanum*, et *iurisdictio ecclesiastica* se contineat.

(b) Concordata inter *Wilhelmum* D. Bauariae et inter *Archiepiscopum Salisburgensem* ceterosque *per Bauariam* episcopos a. 1583. inita exhibet *Wigul. HUNDIVS* in *Metropoli Salisburgensi* Tom. I. p. 63. et simile *Concordatum* inter *Maximilianum Emanuelem* et *Augustanum* episcopum de a. 1631. est in *Eusebii AMORT vindictis iurid. eccles.* p. 429.

§. 141. EXEMPTIO est liberatio a iure dioecetano seu a iurisdictione Ordinarii; eaque vel *totalis* est vel *partialis*, prout fit ab vniuersa iurisdictione ordinarii, vel a determinatis eius iuribus. Cum iurisdictione ordinarii iure communi per dioecesim fundata sit (§. 146.): exemptio non acquiritur, nisi 1) vi *privilegii*, a Pontifice consensu Ordinarii impetrati (b), vel 2) *praescriptione* XL. annorum *titulata* vel *immemoriali* (c). In *totum exempti* immediate subsunt Pontifici (d): *secundum quid exempti* iure nouo subsunt episcopis dioecetanis tamquam *delegatis papalibus* perpetuis (e).

(a)

- (a) c. 10. 18. X. de Priuilegiis in 6. c. 1. de V. S. in 6. ESPEN in I. E. P. III. tit. 12. c. 2. 3. 5.
- (b) c. 3. X. de restit. in int. c. 4. 9. X. de confirm. vii. li. c. 10. 13. 17. X. de Priuileg. 10. Petr. GIBERT in corp. iur. Can. P. p. 438.
- (c) c. 3. X. de restit. in int. c. 15. et 18. X. de praescript. 10. SCHILTERVS de libert. eccles. Germ. lib. 7. c. 2. §. 10. Ge. Henr. AYRER de pontificis R. potestate circa exemptiones abbatum Sect. II. §. 14. 15. Totalem exemptionem cum iure separati territorii et iurisdictionis praescriptione XL. annorum acquiri non posse, sed immemoriam requiri, decreto Papali de a. 1728. decisum refert Io. Casp. BARTHEL de Pallio c. 8. §. 12.
- (d) Clement. 2. de statu monach. Ge. Henr. AYRER l. c. Sect. IV. §. II.
- (e) Concil. Trident. sess. 6. de reformat. c. 4. sess. 14. c. 4. 5. sess. 25. c. 6.

TIT. VI.

DE PAROCHIIS ET IVRIBVS
PAROCHORVM.

(Lib. III. Tit. XXIX. de Parochiis et alienis Parochianis.)

ARGVMENTVM.

§. 142. Parochia. 143. Eius Parochiani. 145. Iura constitutio et fines. 144. parochialia.

§. 142. Dioeceses descriptae sunt in PAROCHIAS (a), quarum singulae continent *determinatum districtum, intra quem habitantes, vi politiae ecclesiasticae*

fiasticae, coetum constituunt de religione sub regimine interno presbyteri colenda. Presbyter, penes quem iure officii est regimen internum parochiae PAROCHVS vocatur (b). Solet etiam ipse coetus parochia vocari.

(a) Origo parochiarum seculo IV. antiquior non est. Vid. B. Parens in iure Parochiali Sect. 2. c. 2. §. 43. 47. I. P. GIBERT in corp. iur. Can. Tom. II. p. 208.

(b) Ad regimen parochiae assumtus dicitur in c. 7. §. 2. X. de Elect. c. 14. eod. in 6. nec non rector curatus c. 3. X. de off. iud. ord. c. 3. X. de eccl. aedific. Clem. 2. de Sepult.

§. 143. Cum constitutio parochiarum in republica vel maxime concernat publicum exercitium religionis: ius concedendi erectionem parochiae dependet a iure reformandi (§. 19). Ipsa vero constitutio parochiae eiusque finium in dioecesi est iuris dioecesani (a). Fines parochiales, auctoritate ecclesiastica definiti, iuris publici esse censentur, praescriptioni ordinariae haud obnoxii, si de illis indubitata fide constat (b).

(a) c. 3. X. de ecclesiis aedific. Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 13.

(b) c. 4. X. de parochiis. Si de finibus certis non constat, praescriptioni 40 annorum locus est c. 9. X. de praescript. B. Parens l. c. Sect. III. c. 3. §. 13.

§. 144. Parochiae subiecti Parochiani vocantur; qui tales sunt vel ex lege vel ex libera voluntate.
I. Ex Lege seu ex politia ecclesiae parochiani sunt omnes

omnes *eidem religioni addicti*, intra parochiam *domicilium* constituentes, nisi *exemptio* doceatur (a). *Duplici domicilio instructus*, in utroque est parochianus (b); et *uxor*, eisdem cum marito sacris addicta, una cum liberis et domesticis eiusdem est parochiae, cuius est maritus (c). II. Ex *spontanea additione* tales fieri possunt *peregrini*, ad tempus in loco habitantes (d): qui alioquin parochiani non sunt, nisi quoad sacra talia, quorum administratio ex politia ecclesiae *ad locum habitationis* adstricta est. *Diversae religioni* addicti, licet intra parochiam commorantes, parochiani non sunt, siue religionis suae exercitio publico vel privato siue tantum domestica deuotione fruantur (e).

(a) c. 5. X. de parochiis. Ordinum religiosorum privilegia frequentes *exemptiones* continent.

(b) c. 2. de Sepulturis in 6.

(c) c. 7. X. de sepulturis.

(d) c. 5. X. de paroch. c. 3. de Sepult. in 6.

(e) Instr. Pac. Osn. art. V. §. 31. 34.

§. 145. IUS PAROCHIALE est, quod parochi *regiminis interni per parochiam* competit (a). Continet I. ius *administrandi sacra parochialia*, qualia sunt sacra omnia, vi *ordinis presbyteralis* peragenda (b). II. Adstrictum est *ad Parochiam* (c), nec competit in *aliena* parochia nec intuitu *alienorum* parochianorum sine parochi ordinarii consensu.

G

vel

vel superioris concessione. III. Coniunctum est cum *iure cogendi* parochianos ad sacra in propria parochia percipienda et cum *iure arcendi* alienos parochianos (*d*), nec non IV. cum *iure exigendi* a parochianis praestationes, in usus ecclesiae parochialis vel in stipendium parochi legitime impositas (*e*).

(*a*) c. 10. X. de praescriptione.

(*b*) c. 4. 5. X. de paroch. Clem. 2. de sepult. Clem. 2. §. ult. de relig. dom.

(*c*) c. 2. 3. X. de Paroch. c. 12. X. de poenitent. et remiss. c. 1. C. 13. qu. 1. c. 6. D. 71.

(*d*) c. 2. X. de paroch. c. 4. C. 9. qu. 2.

(*e*) c. 10. X. de praescript. c. 9. X. de his quae fiunt a prael. c. 6. 7. 20. X. de decimis c. 42. X. de Simonia.

TIT. VII.

DE IVRIBVS ARCHIEPISCOPORVM ET PRIMATVM, IN SPECIE DE IVRE METROPOLITICO ET PATRIARCHICO.

ARGVMENTVM.

§. 146. Ius Metropolita-	Iura reseruata qualia?
num. Archiepiscopus 147.	149. Episcopi prouinciae
Iura Metropolitana com-	exempti et suffraganei.
munia et reseruata. 148.	150. Ius patriarchicum.

§. 146. Dioeceses omnes vnus prouinciae, saluo iure dioecesano, sunt in nexu subordinationis erga pro-

prouinciam eiusque primarium episcopum (a). Ortum inde est II. IVS METROPOLITICVM, quod continet *complexum determinatorum iurium regiminis ecclesiastici particularis per prouinciam in dioeceses eidem subordinatas.* Episcopus, ad hoc vocatus, METROPOLITANVS est, in Occidente ARCHIEPISCOPVS dictus.

(a) c. 2. 4. 8. C. 9. qu. 3. c. 9. II. X. de off. iud. ord. c. 13. X. de arbitris c. 13. X. de maiestate et obed. c. 8. X. de excessib. Praelat. Ant. Dad. ALTESERRA in vind. iurisd. eccl. L. VIII. c. 12. 13. Petr. Ios. CANTELIVS in Metrop. urbium bist. civ. et ecclesiast. Nexus subordinationis originem duxit a *nexu confederationis* diocesium vnus prouinciae (§. 27. 28.)

§. 147. Inter iura metropolitica alia *honoris* iura sunt, dignitati archiepiscopali annexa; alia *iurisdictionis*, quae ex *subordinatione diocesium* descendunt, et vel solius archiepiscopi propria eique *reseruata* sunt, vel *communia*, cum consensu episcoporum omnium totius prouinciae in concilio prouinciali exercenda (a). Haec olim insignia fuerunt, sed pleraque *increscēte Pontificis potentia* interuersa et huic sub colore *maiorum causarum* asserta (§. 124.) (b).

(a) c. 4. 6. 17. D. 18. c. 25. X. de accusat.

(b) Historiam infracti iuris metropolitici recenset Petr. DE MARCA de conc. sacerdot. et imp. lib. 6. c. 14. 15. et ESPENIVS in iur. Eccl. P. I. tit. 19. et 20.

§. 148. Inter *reſeruata* archiepiſcopi iura pertinet *conuocatio* et *directio* concilii prouincialis, *uifiſtatio* totius prouinciae, non tamen prius, quam cauſa in concilio prouinciali probata, inſtituenda (a), nec non *iuriſdictio eccleſiaſtica ordinaria*, maxime *conſentioſa*, eaque tam *immediata* in prouinciae epiſcopos (b), quam *mediata* in eorum dioceſanos, cauſa per appellationem ad ipſum deuoluta. Haec eſt iuriſdictio *ſuperioris inſtanciae*, ſaluo iure dioceſano in metropoli exercenda (c).

(a) c. 14. 21. 25. X. de Censib. c. 1. et ult. eod. in 6. Conc. Trid. ſeſſ. 24. de reform. c. 3.

(b) Cognitio de criminibus epiſcoporum maioribus Pontifici, et de minoribus Concilio Prouinciali reſeruata eſt in Conc. Trid. ſeſſ. 13. c. 8. et ſeſſ. 24. c. 5. de reformat.

(c) c. 11. X. de off. iud. ord. c. 1. et 5. eod. in 6. c. 1. de foro comp. in 6. c. 66. X. de appell. c. 3. eod. in 6. c. 1. X. de offic. legat. c. 7. X. de ſent. excomm.

§. 149. *Episcopii prouinciae*, Metropolitano ſubieſti, *ſuffraganei*, eidem vi impetratae exemptionis non ſubieſti, *exempti* dicuntur (a). *Suffraganei* ſub muneris ſui auſpiciis metropolitano ſuo ſubiectionem iureiurando firmare tenentur (b).

(a) c. 10. C. 3. qu. 6. c. 51. 52. C. 16. qu. 1. c. 11. X. de Elect. c. 1. de Censib. in 6. c. 1. de foro Compet. in 6. Suffraganei *Archiepiſcopi Moguntini* ſunt epiſcopus *Eichſtadienſis*, *Herbipolitanus*, *Paderbornenſis*, *Hildeſemenſis*, *Wormatienſis*, *Spirenſis*, *Auguſtanus*, *Argentoratienſis*, *Conſtantienſis*, *Curienſis*; Suffraganei *archiepiſcopi Treuirenſis* ſunt Me-

Metensis, Tullensis, Verdunensis; *Archiepiscopi* *Coloniensis* suffraganei Leodiensis, Monasteriensis, Osnabrugensis; *Archiepiscopi Saltsburgensis* suffraganei, Frisingensis, Brixienfis, Gurzensis, Lauan-
tinus, Secouienfis, Chiemenfis. *Pragensi* Lito-
mericenfis et Regino Gradecienfis, *Viennensi* Neo-
stadienfis subiecti sunt. *Exempti* episcopi sunt Bam-
bergenfis, Passauiensis, Ratisbonenfis, Olomucen-
fis, Wratislauenfis. Vid. Io. Iac. MASCOW de *pri-*
matibus metropolit. et episc. Germ. §. 21. f. Io. Fr.
BESSEL de *iure publ. Romano ecclesiast.* diff. V.
p. 270. f. Io. Iac. MOSER *Staatsrecht* t. XI. c. 35.
p. 216. f. Marc. HANSITZIVS in *Germania Sa-*
era tom. III. Diff. mea de *Originib. praecip. iu-*
rium Archiep. Coloniens.

(b) c. 13. X. de *maiorit. et obedient. Concordata*
Nat. Germ. §. 3. ibi: *Prouisi Metropolitanis suis*
et aliis praestent debita iuramenta et alia, ad quae
de iure tenentur.

§. 150. III. Ius *Patriarchicum* vel *Primatiae*
continet determinata iura regiminis ecclesiastici par-
ticularis per plures prouincias ex earum subordina-
tione competentia. Qui eo pollent, *Primates* sunt
vel *patriarchae minores*. Pleraque eius iura sunt
totius patriarchatus *communia*, in Concilio *Natio-*
nali exercenda: pauca illis solis *referuata*, per ca-
nones speciatim definita (a); ad quae pertinet con-
uocatio et directio conciliorum nationalium, et ius
appellationum a Metropolitanorum iudiciis (b).
Saepius *primatis* nomen tantum *honoris titulum* de-
notat, quo distincti sunt archiepiscopi (c).

(a) c. 8. C. 9. qu. 3. c. 9. X. de *off. iud. ord.* c. 23.
X. de *priuileg.*

(b) Nov. 123. c. 22. c. 3. C. 6. qu. 4. ALTESERRA
l. c. L. VIII. c. 14.

(c) Petr. de MARCA de conc. sacerdot. et imp. L. VI.
c. 19. et in *diff. de Primatibus* §. 51. Phil. Bernh.
ZECH de orig. fat. et iurib. primarum Germ. cap.
2. 3. Io. Iac. MASCOV l. c. §. 5. I. P. de LVDE-
WIG de iuribus primatus Germ. archiepiscopatus
Magdeb. tom. II. op. p. 769.

TIT. VIII.

DE AVCTORITATE ET VSV PALLII.

(Lib. I. Tit. VII. de auctoritate et usu pallii.)

ARGUMENTVM.

§. 151. Pallii ratio.	152.	154. Obligatio illud peten-
Eius vis et auctoritas.		di et modus concedendi.
153. Ius illud concedendi.	155.	Eius usus restrictus.

§. 151. Ad iura honoris archiepiscopalis pertinet honor pallii. Patriarchis pallium olim in signum honoris Imperatorum indulgentia concessum esse constat. A Pontifice vel inde a sec. VIII. datum est Archiepiscopis in honoris argumentum, quo distinguerentur in peragendis actibus Ordinis episcopalis: quo collato, hos sibi obnoxios et subiectos reddere coepit (a). Transit denique in formam hodiernam, qua id constituunt Fasciae duae quatuor circiter digitorum latae, ex candida lana contextae, crucibusque distinctae, et in utraque extrema parte iun-

iunctae, ita vt reliquis vestimentis pontificalibus impositae, humeros ante et retro a dextra et a sinistra cingant (b).

- (a) Origines Pallii explicant *Petr. de MARCA de Conc. Sac. et imp. lib. 6. c. 6. 7. Franc. FLORENS Oper. t. 1. p. 222. Theod. RVINARDVS in disquis. hist. de pallio archiepiscopalic. 13. I. C. BARTHEL de pallio. c. I. II. III. ESPENIVS in I. E. P. I. tit. 19. c. 8.*
 (b) Solennem illud conficiendi et in altari, B. Petro dicato, benedicendi rationem tradit ESPENIVS l. c. c. 7. §. 7.

§. 152. Introducto vsu pallii, inualuit principium:
 I. per pallium conferri plenitudinem Pontificalis potestatis, seu exercitium iurium pontificalium (a).
 Ex quo intelligitur, ea, quae ius dioecesanum vel iurisdictionem concernunt, a pallio non pendere (b).

- (a) c. 3. X. b. t. c. 8. §. 1. D. 100. c. 28. X. de Elect. ESPEN. l. c. tit. 19. c. 7. §. 14. BARTHEL l. c. c. X. §. 6. Huc pertinet ius inungendi et coronandi Reges: vt exemplo illustrat OTTO Frisingensis Chron. lib. 7. c. 22.
 (b) c. 11. 15. X. de Electione.

§. 153. II. Ius concedendi pallii vsum refertur ad reservata papalia (a). Observantia communi annexum est archiepiscopatibus (b), et iure privilegii nonnullis episcopatibus tam exemptorum (c) quam suffraganeorum episcoporum (d), saluo horum erga Metropolitanum nexu. Virum ad concessionem pallii, Suffraganeo faciendam, Metropolitanis con-

sensus ex Germaniae obseruantia requirendus sit, disputatum est, in pallio Episcopo *Herbipolitano* a. 1753. concessio (e).

(a) c. 23. X. de priuilegiis.

(b) c. 1. D. 100. c. 3. X. h. t.

(c) In Germania pallii vsum habet Episcopus *Bambergensis*; et Episcopus *Passauiensis* inde ab a. 1728. vid. MOSERI *Staats-Recht* tom. XI. p. 237.

(d) c. 15. X. de praesumpt.

(e) Vid. Io. Casp. BARTHEL de pallio c. 6. 7. 8. et Io. Ge. PERTSCHII diff. iur. Can. de orig. vsu et auctoritate pallii archiepiscopalis, vbi simul iura sedis Moguntinae contra Herbipolensem de collato huic nuper pallii vsu vindicantur. *Selecta Iuris Publ. nouiss.* tom. 31. c. 2. tom. 32. c. 4.

§. 154. Etiam si ius pallii *praelaturae* annexum sit: praelato tamen, nouiter prouiso, non prius acquiritur, quam legitime petatum sit et impetratum, Petere illud tenetur intra *tres menses* a die consecrationis sub iactura praelaturae (a). Decretum ritu solenni, et praestito prius *fidelitatis* et *subiectionis iureiurando*, praelato vel eius speciali procuratori, a Pontifice vel ab eius delegatis traditur (b). *Gratis* illud tradi (c), in vsu amplius non est, sed redimendum solutione *taxae*, consuetudine firmatae.

(a) c. 1. D. 100. c. vn. Extrav. Comm. b. t.

(b) c. 4. X. de elect. c. 23. X. de priuil. Ritum traditionis recenset C. BARTHEL l. c. cap. 9. §. II.

(c) quod vult c. 3. D. 100. vid. BARTHEL l. c. c. II. §. 16. f. B. Parens in l. E. lib. 1. tit. 7. §. II. 12.

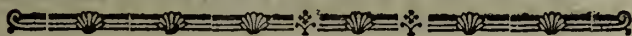
§. 155. Pallii, archiepiscopo vel episcopo traditi vsus adstrictus est ad eius personam, et ad *prouinci- am* vel *dioecesim*, cui praeest (a), et ad *pontificalia*, inter missarum solennia determinatis diebus peragen- da (b). Hinc *duplici pallio* indiget, qui praeest dua- bus ecclesiis, honore pallii insignitis; et ad aliam si- milem sedem translatus ad *nouum pallium* impetran- dum obligatur (c): nec id *commodari* alteri potest, et palliatus cum eo *sepeliendus* (d).

(a) c. 1. c. 4. §. 2. c. 5. 6. X. b. t.

(b) c. ult. X. b. t.

(c) c. 4. in f. X. de *postulat. praelatorum*.

(d) c. 2. X. b. t.

TIT. IX.

DE REGIMINE ECCLESIASTICO VICARIO.

(Lib. I. tit. XXVIII. de *officio vicarii*. tit. XXIII. de *Officio archidiaconi*. tit. XXIV. de *officio archipresbyteri*.)

ARGVMENTVM.

§. 156. *Vicarii vel dati vel* coni. 159. *eorum iura*. 160. *nati*. 157. *Vicarii in acti-* 2) *vicarii dati*. 161. *illo-* bus *Ordinis*. 158. *et in iu-* rum *iurisdictio vicaria*. *risdictione*. 1) *Archidia-*

§. 156. *Vicarii* sunt, qui constituuntur ad ob- eundas vices Ordinarii in certis functionibus regimi- nis ecclesiastici. Dantur vicarii cuiuslibet Ordina-

rii: alii DATI, alii NATI dicuntur, prout tales sunt vel *ex speciali constitutione*, vel *iure officii*, cui ex politia ecclesiae annexa est vicaria potestas.

§. 157. *Vicarii episcopi* differunt pro diuersitate iurium, quae inuoluit ius episcopale. Sunt alii vicarii in his, quae *Ordinis*, alii in his, quae *iurisdictionis* sunt. Pertinent ad illos 1) vicarii episcopi in actibus *ordinis presbyteralis*, quos inter olim conspicuus fuit ARCHIPRESBYTER (a): 2) vicarii in actibus *ordinis episcopalis*, seu in PONTIFICABILIBVS (b).

(a) c. 1. c. 3. *X de off. archipresb.* FLEURY in *inst. iur. eccl. P. I. c. 18. §. 6.* ESPEN in *iur. eccl. P. I. lib. I. tit. 6.*

(b) Tales olim erant 1) *Chorepiscopi*, rurales videlicet episcopi, episcopo Ciuitatis subiecti. c. 3. 4. 5. D. 68. B. Parens in *diff. iur. eccl. diff. V. §. 5. seq.* hodie vero 2) *episcopi titulares*, qui sunt episcopi *ordinati ad episcopatus extinctos*. Inualuit videlicet inde a sec. XIII. mos ordinandi episcopos ad solum *titulum episcopatum extinctorum*: iique hodiernum a pontifice, vi iuris reseruati, hoc fine ordinantur, vt sint, qui adhiberi possint *ad vicaria munia aliorum subleuanda*. ESPENIUS in *iur. eccl. P. I. tit. 15. c. 4. tom. I. tit. 15. c. 4. p. 117. tom. III. p. 387.*

§. 158. Ad Vicarios in his, quae iurisdictionis sunt, pertinent I. ARCHIDIACONI (a), qui olim *ex mandato episcopi* ad vicarias functiones admoti (b), tandem diuturno vicarii muneris vsu facti sunt *vicarii nati episcoporum, in determinatis regiminis eccle-*

clestastici iuribus, per dioecesim vel certum eius districtum exercendis (c).

(a) c. 2. X. de off. archidiaconus.

(b) c. 11. 14. 20. 21. 23. 26. D. 93.

(c) Vnus olim per dioecesim erat archidiaconus: incrementibus dioecesibus, plures constituti sunt, et singulis distincti dioeceseos districtus assignati, archidiaconatus dicti vel *banna archidiaconalia*, plures parochias continentia. c. 12. X. de off. iud. del. c. 6. et 10. X. de off. archid. c. 54. §. 4. X. de elect.

§. 159. Differunt iura archidiaconorum vicaria, prout aestimantur vel iure *Decretalium*, quo illis tribuitur *inspectio ecclesiastica* cum iurisdictione *correctiva* (a), vel iure *speciali*, quo illis consuetudine vel privilegio acquisita est *iurisdictionis ecclesiastica contentiosa* (b), vel ex *novioris aevi observantia*, quo iura eorum ob *abusum* passim sublata vel restricta sunt. Est vero eorum potestas et iurisdictionis *ordinaria*, utpote *officio archidiaconali* annexa, inferior tamen et episcopo *subordinata* (c).

(a) c. 1. 5. et 7. X. de off. archidiaconus. c. 54. §. 4. X. de Elect. c. 2. X. de excessib. praelator.

(b) c. ult. X. b. t. Nic. IANVARIUS de iure et officio archidiaconus. c. 7. et 8. inter opera Fr. FLORENTIS t. I. p. 356. IANUS a COSTA in comment. ad Decretal. p. 130. 437.

(c) c. 1. 6. 7. 9. X. de off. archidiaconus. c. 3. de Appell. in 6. Conc. Trid. sess. 24. c. 20. Io. GE. PERTSCH von Archidiaconen und Officialen cap. 10. Io. PAUL. KRESS. Erläuterung des Archidiaconal-Wesens. c. V. §. 5. f. Tob. REINHARDT in obs. ad Christianaei decision. Vol. I. obs. 29. Laurentius a DRIPT.
in

in speculo archidiaconali p. 128. sq. lan. a COSTA
l. c. p. 130.

§. 160. Maior usus inde a sec. XII. esse coepit II, vicariorum datorum (a). Vocantur OFFICIALES et VICARII IN SPIRITVALIBVS, quibus vicaria episcopi potestas in iurisdictione ecclesiastica aliisque partibus iuris dioecesani vel per dioecesim vel per speciales eius districtus exercendis committitur (b), qui inde vel generales sunt, vel spectrales.

(a) Ante sec. XII. eorum mentio non occurrit. c. 15. X de institut. c. 15. X. de off. iud. del. quod ex usu Galliae ESPENIVS in lur. Eccl. p. III. tit. 5. c. 1. §. 21. et ex obseruantia ecclesiae Treuirensis docet Nic. Ab. HONTHEIM in bist. dipl. Treuirensi tom. I. p. 639. Primum in ecclesia Moguntina vicarium generalem a. 1391. constitutum refert Val. Ferd. de GVDENVS in Cod. diplom. tom. 2. p. 423. Constitutio eorum simul pertinuisse videtur ad reuocandam archidiaconorum potestatem. THOMASSINVS de eccl. disc. P. I. L. 2. c. 8. n. 3. ESPEN. l. c. §. 19.

(b) c. 2. de off. vicarii in 6. c. 3. de temp. ordinat. in 6. Clem. 2. de rescript. Io. Petr. GIBERT in corp. iur. Can. P. 2. p. III. ESPEN. lib. I. tit. 12. t. I. p. 81. Petr. LEVRENIUS de Vicario episcopi. qu. 139.

§. 161. Toto regimine ecclesiastico ad normam regiminis politici efformato, iurisdicção, quae illis olim committi solebat, hodie demandatur dicasteriis ecclesiasticis, quibus vice episcopi praeest officialis vel Vicarius generalis, et quibus subordinata sunt iudicia officialium foraneorum vel archidiaconorum, ubi hi supersunt (a). In nonnullis episco-

pa-

patibus *Germaniae* iisdem usu et obseruantia vel speciali Commissione episcopi simul relictæ est *iurisdic-
dictio secularis* (b). Quod ubi euenit, simul Legi-
bus imperii prospectum est (c), ne ab eis in *causis
secularibus* ad iudicia *ecclesiastica* appelletur.

*Sancti ante card. Dele p. iur. dict.
in ecclesiastica.*

(a) c. 3. pr. de appellat. in 6. c. 2. de Consuet. in 6.

(b) De ecclesia Treuirensi vid. Nic. ab HONTHEIM
in *hist. dipl. Treuir. tom. II. p. 541. et tom. III. p.
207. et 205.* De Coloniensi, Monasteriensi et Leo-
dienti vid. Ge. Melch. de LVDOLPH de *iurisdic-
t. officialium in causis ciuilibus tom. I. obs. Camer. p.
309. sq.*

(c) *Rec. Imp. de a. 1654. §. 164. Capit. Caesar. no-
uiss. art. XV. §. 5.*

SECTIO

SECTIO II.

DE REGIMINE ECCLESIASTICO
ECCLESIAE EVANGELICAE.

TIT. I.

DE REGIMINE ECCLESIASTICO ECCLESIAE
EVANGELICAE IN GENERE.

ARGUMENTVM.

- §. 162. *Suspensio iurisdictionis ecclesiasticae.* 163. *Ratio ecclesiae vniuersae.* 164. *Politia ecclesiae particularis.* 165. *Discrimen eorum quae sunt ministerii et regiminis.* 166. *Ius episcopale.* 167. *Statibus Euangelicis speciatim acquisitum.* 168. *Eius discrimen a iure circa sacra territoriali.* 169. *Eius indoles.* 170. *Eius exercitium est regimen ecclesiasticum.* 171. *Iura eius communia et propria.* 172. *Reservata et vicaria.* Vicaria consistunt in iurisdictione et inspectione ecclesiastica, 173. *quae et vi acquisitionis aliis obuenire potest.* 174. *Subiectio clericorum et laicorum.* 175. *Regimen ecclesiasticum immutari nequit, domino territorii religionem mutante.*

§. 162. *Separatio ecclesiae Euangelicae a nexu regiminis ecclesiae Pontificiae iusta ex causa et sub tutela Statuum imper. Euangelicorum suscepta (§. 40.), consummata est per pacem Religiosam (a), et Westphalicam. Per hanc (b) Ius dioecesanum et tota iurisdictione ecclesiastica cum omnibus suis speciebus aduersus Augustanae confessionis Electores, principes, status, comprehensa libera Imp. nobilitate, eorum-*
que

que subditos, tam inter Catholicos et A. C. addictos quam inter solos A. C. Status usque ad compositionem Christianam dissidii religionis suspensa est, simulque conuentum, vt intra terminos territoriicuiusque (§. 140.) ius dioecesanum et iurisdictio ecclesiastica se contineret, et si quid iurium papalium in bonis Statuum A. C. ecclesiasticis praetenderetur, id validitate et executione a brachio seculari impertienda careret (c). Etiam si vero de religionis dissidiis amicabiliter conueniri non possit: haec *suspensio* tamen, perinde ac ipsa transactio Westphalica (d), perpetua est, ideoque vim et potestatem habet abrogationis.

(a) *Pax rel. de a. 1555. art. 20. 25.*

(b) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 48.*

(c) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 19.*

(d) *I. P. O. art. V. §. 14. in f. Pax rel. de a. 1555. art. 25.*

§. 163. *Ecclesia Euangelica Germanica vniuersa* cum potestate ecclesiasticam numquam in aliquem transulerit, superiorem in sacris non habet, et collegium aequale et liberum est in Imperio R. G. Speciali regimine non indiget (a): cum et causam eius agat *corpus Euangelicum*, quo confociati sunt Status imp. ratione *territoriorum* suorum *Euangelicorum*, de eis communi consilio tractandis et promouendis, quae *causas communes* ecclesiae Euangelicae et conseruationem iurium, per *Pacem Religiosam* et *Westphalicam* constitutorum, concernunt (§. 45.52) (b).

(a)

(a) Ad normam ecclesiasticam tamen *communi conuentione Ecclesiae Evangelicae Germanicae* sanciendam passim prouocatur in *Ordinationibus ecclesiasticis*. vid. *Artic. Sax. General. art. 9.*

(b) DE SCHAVROTH *coll. concl. corp. Euang. tom. II. p. 492.* Io. Iac. MOSER *Staatsrecht tom. IX. c. X. p. 116. f. Io. Car. KOENIG de iure intercedendi corp. Euang. in causis religionis in app. n. 2. p. 68.*

§. 164. Quaelibet ecclesia Evangelica *particularis* constituit collegium in territorio, communi regimine externo unitum (§. 45.). Illius *politia*, vi *potestatis ecclesiasticae* ab ecclesia adornata, et legibus publicis in singulis territoriis speciatim constituta (§. 42), vim habet constitutionis *perpetuae* et *fundamentalis*, non sine ecclesiae consensu innouandae.

§. 165. Vi *politiae* alia pertinent ad MINISTERRIVM, quod per *art. 28. August. Confess.* reuocatum est ad limites, in *lege Evangelii* constitutos; alia ad REGIMEN ECCLESIASTICVM, quo exercentur iura in sacris externis ecclesiae dirigendis. *Illorum* administratio annexa est *officiis sacris curatis*, *subordinata* tamen regimini ecclesiastico.

§. 166. *Complexus iurium, quae Domino territorii Evangelici in Sacra externa ecclesiae Evangelicae sui territorii vi delatae potestatis ecclesiasticae competunt*, vno nomine et termino artis, stilo publico probato, IVS EPISCOPALE vocatur. In eo continentur tum 1) iura *potestatis ecclesiasticae* (§. 7. 8.),
ec-

ecclesiae non minus iure *diuino* et *naturali* quam *iure ecclesiastico* Germaniae communi competentia, tum 2) iura potestati ecclesiasticae *annexa* (a), quoad haec videlicet cum *principiis religionis* et *statu ecclesiae* consistere poterant. Secundum hanc limitationem eidem insunt iura antehac tam papalia quam episcopalia (b).

(a) De *abusibus* potestatis ecclesiasticae emendandis tantum actum est in Augustana Confessione: ideoque in eius *Apologia* art. XIV. de *potestate eccl.* non modo diserte declaratur: *in unser Confession ist nichts geredt wider der Kirchen-oder Priester-Freiheisen, damit sie von weltlicher Obrigkeit, Kaysern, Königen und Fürsten begnadiget sind*: sed et iura potestatis ecclesiasticae exponuntur in A. C. art. 28. in *Apologia* A. C. §. 14. et in *Artic. Schmalcald. tit. ult.*

(b) Sam. STRYK de *iure papali principum Euangel.* c. 11. §. 12. Dan. NETTELBLADT de *imperii sacri Siatuum protestant. natura* §. 37. Ge. Ernst. Lud. PREVSCHEN in tr. daß ein *Catholischer Landesherr in Kirchen und Ebe-Sachen Euangel, Untertbanen zu erkennen nicht befugt*, cap. X.

§. 167. Haec iura, sub nomine *IVRIS EPISCOPALIS*, Domino territorii euangelici *delata* ab eo-que *suscepta* sunt *mutuo Domini* et *ecclesiae sui cuiusque territorii consensu*, et *Salute ecclesiae* id exigente (§. 41. 43) (a). Eadem denique in singulis territoriis *pactis publicis* inter Dominum territorii et ordines prouinciales curatius definita (b), nec non *suspensione totius iurisdictionis ecclesiasticae* in securo loco constituta sunt (§. 159.).

H

(a)

(a) Haec ab *origine reformationis* fuit ecclesiae sententia, ex eaque status Imp. Euangelici regimen ecclesiae sibi *filio publico* tribuerunt. CARPZOV in *iurispr. eccl. lib. I. def. 2.*

(b) Mox a primordiis reformationis causae ecclesiasticae, tamquam causae totius prouinciae communes, in comitiis prouincialibus tractatae, et per recessus prouinciales definitae sunt. (Hertius) de *iure reformandi stat. Imp. p. 24.* Vis horum pactorum publicorum confirmatur in *Inst. Pac. Osn. art. VII. §. I.*

§. 168. Cum *ius episcopale* Statibus Imp. Euangelicis ex politia ecclesiae non nisi vi *specialis tituli* obuenerit: illud *non est pars Superioritatis territorialis*, sed tantum *coexistere* coepit superioritati territoriali Statuum Euangelicorum (a). Differt ergo 1) a iure circa sacra *territoriali* omnium imp. Statuum *communi* (b), quod partem continet iuris *maiestatici* circa sacra (§. 23.) statibus imp. etiam *sub hierarchia* seruata et a *superioritate territoriali* dependentem: differt 2) a *iure reformandi*, tamquam parte iuris circa sacra territorialis (§. 23.) (c).

(a) Io. Vlr. de CRAMER de *iure circa sacra maiest. et colleg. §. 69.* Io. Steph. PÜTTERI *Ius publ. Germ. §. 428.*

(b) Hoc inter *antiqua iura* Statuum Imp. in *Pac. Osn. art. VIII. §. I.* recensetur tamquam *liberum ius territoriale tam in ecclesiasticis quam in politicis.* In art. V. §. 30. vocatur *ius ratione territorii et superioritatis unicuique Statui immediato competens.* Ad hoc restringenda sunt ea, quae exposuerunt Io. Ge. REINHARD de *iure principum Germ. cum primis Saxoniae circa sacra ante tempora reformationis* et Io. P. de LVDEWIG de *principum S. R. I. potestate in sacris ante paces religiosas.*

(c)

(c) Hoc ius tum ex iure *superioritatis* pendet *I. P. O. art. V. §. 31.* tum ius est *omnium Principum, Regum et Statuum immediatorum commune art. V. §. 39.* Ideoque erroneum est, *ius reformandi* pro synonymo *iuris dioeceseos et iurisdictionis ecclesiasticae* haberi posse, quo principio tamen utitur *Io. Casp. BARTHEL de iure reform. nouo art. I. §. 2.*

§. 169. Ius episcopale statuum Euangelicorum est
 1) *summum* et a iurisdictione tribunalium imperii *liberum et immune (a)*, cum iura acquisita contineat, qualia et ante reformationem ab ea independentia fuerunt: in se tamen 2) est *limitatum*, quatenus eius exercitium tam ex *Augustana Confessione* et *legibus prouinciae fundamentalibus*, quam ex *natura potestatis ecclesiasticae*, circumscriptum est, quippe quae eadem lege penes dominum territorii est, qua ab origine est penes ipsam ecclesiam (§. 24.). Ex quibus intelligitur quid sit *officium circa sacra*, quod continet complexum *obligationum* in sacris ecclesiae Euangelicae ex eius salute et ex norma patrum publicorum regendis.

*Rec. v. g. in Pectoratu et Ducatu Brunsvicensi
 litera reg. recepta ab Electore et Duca
 sequuntur, quas et didici Luigius in Pford
 tunc non tam cum ipso, N. g. H. H. in d. p.
 1082.*

(a) Deo tantum eiusque supremo iudicio rationibus de eius exercitio reddendis se obnoxios esse profitentur *Status Evangelici* in literis publicis, quas exhibet *Eb. Christ. Wilb. de SCHAVROTH in Collect. Concl. Corp. Euang. tom. I. p. 290. Io. Iac. HELFFERICH de independentia iuris circa sacra Stat. Imp. Euangel. §. 8. f. vid. Obs. iur. Canon. obs. V.*

§. 170. REGIMEN ECCLESIASTICVM est exercitium iurium, quae iuri episcopali insunt, per ecclesiam

clesiam Euangelicam certi territorii (a). Continet
 1) exercitium potestatis ecclesiasticae, et iurium antehac papalium et episcopalium (§. 163.), 2) in dirigendis *sacris externis* ecclesiae tantum versatur (§. 7.), nec pertinet ad *interna* sacra singulorum, quippe *ministerio* concredita (§. 11. 162.) (b): 3) ex norma *legum* prouinciae *fundamentalium*, ex *salute* ecclesiae, et *salua conscientiae libertate* exercendum est (§. 24.) (c).

(a) Theod. REINKINGK de *regimine secul. et ecclesiastico* P. III. Vti exercitium *iuris episcopalis* regimen ecclesiasticum constituit; ita exercitium *iuris circa sacra territorialis* ad regimen seculare pertinet.

(b) *Augustana Confessio* art. 28.

(c) *Inst. Pac. Osn. art. VII.* §. 1.

§. 171. *Iura regiminis ecclesiastici* Domini territorii Euangelici vel sunt COMMVNIA, quorum exercitium adstrictum est ad consensum *ecclesiae* Euangelicae ipsius territorii, vel PROPRIA, in quorum exercitio ecclesiae consensu opus non est. Ad iura communia pertinent 1) iura ecclesiae *collegialia*, quoad *innouationem* in religione et in ecclesia respiciunt (a), 2) iura, quae ex norma *legum* prouinciae *fundamentalium* ad consensum *ecclesiae* adstricta sunt. A formûla cuiuslibet particularis ecclesiae pender, vtrum ecclesiae, vel in *synodis* congregatae, vel ab *ordinibus prouincialibus* repraesentatae, consensus desideretur,

(a)

(a) In constituenda ecclesia omnia acta sunt *ex ecclesiae consensu*. In *triplici ordine*, quem Veteres in ecclesia constituunt, *Magistratus* videlicet, *Ministrorum V. D.*, et *plebis* non apta quidem continentur *membrorum ecclesiae* diuisio, recte monente P V F FENDORFIO de *habitu religionis ad vit. civ.* §. 32. in eodem tamen proponitur *modus exercendi potestatem ecclesiasticam*, ex ecclesiae politia. Traditum inde est a maioribus, in *innouandis his*, quae ad ecclesiam pertinent, magistratum iure proprio *aduocatae*, ipsam ecclesiam vero, in *ministris* et *populo* consideratam, virtute *potestatis ecclesiasticae* concurrere; ideoque etiam si potestas ecclesiastica, *quoad exercitium, magistratui* relicta sit, nihil tamen in ecclesia *innouari* posse, nisi ipsa *ecclesia*, iisque, qui eam repraesentant, in partes vocatis. CARPZOVIVS *decision. illustr. Part. II. Dec. 113. n. 22. et iniurisprud. eccl. lib. I. def. 69. lib. II. def. 247. Io. SCHILTER in instit. iuris Canon. lib. 2. tit. 1. §. 8.*

§. 172. Iura regiminis ecclesiastici *propria* sunt vel VICARIA, quorum exercitium ex politia ecclesiae certis officiis ecclesiasticis annexum est, vel RESERVATA, quorum exercitium est penes *ipsum territorii Dominum*, vel nomine eius penes *consilium sanctius* (a). Versantur vicaria iura in ecclesia secundum leges ecclesiasticas *dirigenda*, videlicet 1) in *iurisdictione ecclesiastica*, in specie sic dicta, et 2) in *Inspectione ecclesiastica*, quae est potestas curandi et efficiendi, ut quae ad ecclesiam et ad cultum diuinum externum pertinent, ex norma legum ecclesiasticarum peragantur (b) (§. 8.). Vtraque ratione subordinationis vel *superior* esse potest, cui subordinatum est exercitium omnis iurisdictionis et

inspectionis ecclesiasticae vnus prouinciae, vel inferior, quae priori est subordinata.

(a) In Saxonia exercitium iurium referuatorum vi specialis commissionis demandatum est Senatui Ecclesiastico. CARPZOV. in iurisprud. ecclesiast. lib. 1. tit. 1. def. 12. n. 18. Christ. Ge. WABST Verfassung des Churfürstenthums Sachs. Sect. V. c. 2. §. 7. B. Parens in iur. Eccles. lib. 1. tit. 28. §. 49. 50. 51. 52.

(b) Episcopalis sollicitudo vocatur in c. 10. X. de officio archidiacon.

§. 173. Nihil impedit, quo minus tam iurisdictio, quam inspectio ecclesiastica inferior per certum territorii districtum speciali titulo et subordinata ratione possit etiam a laicis acquiri, et quidem tam concessione domini territorii Euangelici, quam consuetudine (a) et praescriptione immemoriali (§. 118.). Propria est, quae competit vi specialis acquisitionis: eaque passim obuenit dominis territorii subalterni, magistratui ciuitatum municipalium, dominisque praediorum mediatas (b).

(a) Huius consuetudinis rationes sunt, quod quae potestatis ecclesiasticae sunt, personis, iurisditione vniuersali iam instructis, ex ecclesiae consensu et ipso usu et obseruantia obuenerint (§. 43.). De his conf. B. Parens tom. I. Consult. et Decis. P. I. resp. XXXV. n. 46. f. et resp. XXXIII. XXXIV.

(b) Henr. LINCK de iure episcopali cap. 15. n. 101. f. Nic. Christ. LYNCKER resp. 76. et 176. Mich. Henr. GRIBNER de iure territorii subordinati diff. post. §. 7. Christ. DONDORFF de iurisd. ecclesiast. quatenus magistratui municipali in specie hexapolitano competat c. 3. §. 14. in Christ. God. HOFF-

MAN-

Inspectio iurisdictione concessa, in dubio ecclesiastica non comprehenditur. Aliunde arguitur, quia in concessione argumentum est, quod iurisdictionis materiam intendit, quod in iurisdictione propria est, quae competit vi specialis acquisitionis, eaque passim obuenit dominis territorii subalterni, magistratui ciuitatum municipalium, dominisque praediorum mediatas.

MANNI script. rer. Lusat. tom. III. n. 4. *B. Parens*
in *Iur. Eccl.* lib. I. tit. 28. §. 26. 27.

§. 174. Regimini ecclesiastico respondet *subiectio*. Quousque 1) *illud* patet (§. 167.), eousque *haec* pertinet, 2) eaque obstringuntur omnia ecclesiae membra, *laici* et *clerici*, et 3) specialius *clerici* ratione officii sacri et ecclesiastici ex fide gerendi, qui eo nomine his, quorum iurisdictioni ecclesiasticae immediatae subsunt, subiectionem et fidem ministerii *iuriurando* promittere tenentur (a).

(a) c. 10. 13. *X. de maiorit. et obedientia*. Inde ius exigendi iuramentum fidelitatis est annexum iurisdictionis ecclesiasticae. *B. Parens conf. et Dec.* tom. I. P. 2. resp. XXXIV. n. 85. et 109.

§. 175. Cum politia ecclesiae in territoriis Evangelicis vim constitutionis perpetuae et fundamentalis habeat (§. 164.): eadem salva quoque persistere debet in casu *mutationis religionis*, qui in persona *domini territorii* contingit, ideoque et *regimen ecclesiasticum* tale persistere, quale est ex *politia ecclesiastica* constitutum, per ecclesiae membra sub auctoritate Domini territorii gerendum. Huic vero fas non est, sub vlllo vel *iuris territorialis* vel *iuris episcopalis* alione praetextu *sacris alterius confessionis*, hactenus ibi receptis, vlllum impedimentum aut praeiudicium *directe* vel *indirecte* asferre (a). Atque hoc in vtroque mutationis casu, siue dominus territorii *alteri*

sacrorum Evangelicorum parti addictus, siue Catholicus praeesse incipit, obtinere debet tam ex analogia iuris et paritate rationum earundem, quam ex exemplo in episcopatu Osnabrugensi constituto (b): eoque collineant pacta publica a Domino territorii cum Ordinibus provincialibus et subditis in eius rei securitatem in vim legis fundamentalis inita (c). Fallunt omnino, qui in hoc mutationis casu iura papalia et episcopalia suspensa reuiviscere censent: cum horum suspensio manifesto aduersus Statuum A. C. addictos subditos, ideoque aduersus totam ecclesiam territorii Evangelici, usque ad compositionem Christianam dissidii religionis conuenta sit (§. 159).

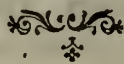
(a) I. P. O. art. VII. §. 1.

(b) I. P. O. art. XIII. §. 8.

(c) Sanctiones affecutionis Status religionis in Saxonia exhibentur in Codice Augusto tom. I. p. 4. et p. 347. in FABRI Staats-Canzl. tom. 31. p. 644. 679. 699. De ducatu Wurtembergico vid. SCHAVROTH l. c. tom. III. p. 833. De Hassia vid. MOSERI Staats-Archiv anni 1755. tom. I. p. 164. et tom. I. p. 702.

*Impugnauit haec sanctiones De Jekstadt. in tractatu: Vindicta iuris territoria-
lis aduersus capitulationem et liberta-
rarum reuocatum abusus. Didit. Ullo-
gus hunc tractatum tractatum in lingua
Germanicam cum notis in quibus re-
fuit eam auctorem*

*Exemplum in I. P. O. art. V. §. 27 non obstat.
quia specialis casus exceptus est. Ab excepti-
one vero non fit regula. Differt etiam in eo
quod hic casus condum acquisitum cum vero
post P. Westph. subditi eius quod situm habeant.*

TIT. II.

DE REGIMINE ECCLESIASTICO VICARIO IN SPECIE DE IVRE CONSISTORII.

ARGVMENTVM.

§. 176. *Consistorium.* 177. *circa illa.* 181. *Iura eorum ordinaria et extraordinaria.* 182. *Subleclio immediata erga consistorium.* 183. *Consistoria mediatorum.*
Eius constitutio pars politiae. 178. *Ius illud constituendi.* 179. *Consistoria prouincialia.* 180. *Iura principis euangelici*

176. Regimen ecclesiasticum vicarium (§. 136.) exercetur per consistoria (a) et Superintendentes. CONSISTORIUM in genere est *collegium*, quod constituitur ad exercenda determinata iura potestatis ecclesiasticae per ecclesiam certae regionis.

(a) *Romanis* consistorium est collegium eorum, quorum consilio utebatur imperator in partibus regiminis ciuilibus explicandis, *Iac. GODOFREDVS in Comment. ad Cod. Theod.* tom. I. p. 67. et tom. II. p. 96. Translatum deinde est ad *confessum presbyterorum*, qui aderant episcopo in rebus ecclesiae tractandis, quo sensu et *consistorium Cardinalium* appellatur. *Car. du FRESNE in Glossar.* tom. II. nouae edit. p. 992. nec non ad *collegia iudicantium c. 2. X. de sentent. et re iudic. et ad curias episcopales.* *Henr. LINCKIUS de iure episcopali* p. 575.

§. 177. Pars politiae ecclesiasticae est, *iurisdictionem et inspectionem ecclesiasticam* in ecclesia Evangelica exerceri per consistoria: eaque tum innititur principiis communibus, in ecclesia agnitis (a), tum confirmata est *particulari obseruantia ecclesia-*

rum legibusque prouinciae fundamentalibus, et exinde legem perpetuam accepit (b).

(a) In *Articulis Schmalcaldicis tit. de potestate et iurisd. episc.* anno 1537. placuit, ea, quae ad potestatem ecclesiasticam pertinent, *iudiciis ecclesiae* esse demandanda. Idem propositum in formula de *gubernatione ecclesiae* de a. 1545. supra in nota §. 41. excitata. Prima consistorii rudimenta, valde probante LUTHERO, Wittebergae a. 1539. et Lipsiae 1543. posita sunt. *Viz. Lud. de SECKENDORFF in bist. Lutheranismi* L. III. §. 72. n. 7. et 110 n. 5. p. 219. 455. 456. *B. Parens in iure eccles.* Lib. I. tit. 28. §. 11. *Es. Frider. PFENDORF obseruat. iuris* tom. I. obs. 166.

(b) *Math. STEPHANI* in tr. de iurisdictione lib. III. P. I. c. 15. n. 8. ex vsu terrarum Euangelicarum obseruat, consistoria ex consensu statuum prouincialium et subditorum esse ordinata. *MEVIVS P. III. Dec. 415. n. 9. in f. Nic. Christ. LYNCKER Vol. I. Resp. X. n. 18. f. CARPZOV in iurispr. eccles. lib. I. def. 11.*

§. 178. *Ius consistorii* est ius constituendi consistorium. Est illud *ius potestatis ecclesiasticae*; ideoque tum 1) *ius ecclesiae* in exercendis iuribus collegialibus (§. 8.), tum 2) *ius eorum*, quibus *potestas ecclesiastica speciali titulo* competit. Est ergo non minus *ius domini territorii Euangelici* (§. 164.), quam *mediatorum*, quoad his partes potestatis ecclesiasticae sunt acquisitae (§. 170.).

§. 179. Consistorium *PROVINCIALE* est, quod constituitur ad exercenda *determinata iura potestatis ecclesiasticae* per ecclesiam certi territorii. Constitui-

stituitur vel a domino territorii Euangelici virtute iuris episcopalis ad iura regiminis ecclesiastici vicarii exercenda, vel nomine ipsius ecclesiae ex legis publicae dispositione. De hoc agendum est tit. VI.

§. 180. Ius Domini territorii Euangelici circa constitutionem consistorii Prouincialis pertinet ad iura reseruata regiminis ecclesiastici (§. 169): idque speciatim continet 1) ius constituendi membra consistorii, veluti praesidem, directorem, assessores, eaque ex utroque ordine, clericali et politico, assumendi (a); 2) ius ferendi Ordinationes consistoriales, quibus iura et officia Consistorii secundum politiam ecclesiae definiuntur.

Abde r. de Ordinationibus consistorialibus in primis in Saxonia.

(a) Iac. BRUNNEMANNVS in iure Eccl. lib. III. c. I. §. 5. LVDOVICI l. c. c. III. §. I. f. MEVIVS P. IV. dec. I. Mart. SCHRADERVS de causis fori ecclesiast. praef. Non desunt exempla, principes Euangelicos ipsos consistorii egisse praesides. Ioannes Fridericus II. Dux Saxoniae in Ordinatione Consistoriali de a. 1561. sibi sumit praetidium. In solchem Consistorio wollen wir, als der Landesfürst, der Oberste Praesident seyn, und demselbigen in eigener Fürstlichen Person mit Gottes gnaediger Hülf jedesmal beywohnen.

§. 181. Iura regiminis ecclesiastici vicarii, consistorio prouinciali concessa, vel ordinaria sunt, quae iuxta politiam ecclesiae ex regula ei demandantur (a), vel extraordinaria, quae ei non competunt nisi vi specialis commissionis (b). Illa consistunt 1) in iuris-

Causae contentiosae separatae tamen interdum sunt. et iudicio secularibus subiectae. e.g. in terris Electoris Brandenburg:

iurisdictione ecclesiastica contentiosa, quae tantum est iurisdictionis inferioris instantiae, cum subordinata sit supremis provinciae tribunalibus, quibus demandata est iurisdictionis ecclesiastica superioris instantiae (c); II) in inspectione ecclesiastica dirigente, quae est superior, quoniam continet ipsum vicarium ius episcopale domini territorii Evangelici, ideoque ipsi tantum est subordinata.

(a) CARPZOV *iurispr. eccl. lib. 3. def. 2. LVDOVICI l. c. c. 6. Christ. WEBER de iure consistor. cap. 26. in Abasv. FRITSCHII iur. eccles. tr. V. p. 759. Dav. MEVIVS Part. III. decis. 257. B. Parens in iur. eccles. lib. I. tit. 28. §. 50.*

(b) Andr. BEYER in add. ad Carpzovii l. E. lib. I. def. 12. WABST *Verfassung des Churfürstenthums Sachsen S. 2. c. 3. 8. p. 160.*

(c) Dav. MEVIVS P. IV. dec. 1. B. Parens in iur. Eccles. lib. I. tit. 28. §. 38. 39. 42. *Ordinat. Tribunal. Cellenf. P. I. tit. 1. §. 3.*

§. 182. Regimini ecclesiastico vicario Consistorii provincialis 1) omnia ecclesiae membra, sine discrimine status, in omnibus causis consistorialibus per provinciam assignatam immediate subiecta sunt (§. 171.), ideoque consistorium iura consistorialia immediate exercet (a). 2) Ipse vero dominus territorialis Evangelicus in causis priuatis ecclesiasticis consistorio suo non subest, quamquam eius decisioni sponte se submittere possit (b): 3) ipsi vero saluum est ius, certas causas ecclesiasticas, speciali iuris ratione id virgente, a consistorio auocandi (c).

(a)

Mev p. 2. Dec. 134.

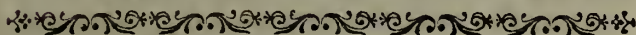
(a) Io. Henr. BERGERI *electa Processus matrimon.*
ih. 13. 14. Io. Balthaf. WERNHER *Obseru. forensf.*
part. VI. obs. 451.

(b) B. Parens in iur. Eccl. lib. I. tit. 28. §. 41.

(c) CARPZOV *iurispr. eccl. lib. III. def. 14. n. 4.*
B. Parens in I. E. lib. I. tit. 28. §. 44.

§. 183. A consistoriis prouincialibus differunt *Consistoria mediatorum*, quae constituuntur ad exercendas partes *inspectionis* et *iurisdictionis ecclesiasticae*, mediatis vi specialis tituli acquisitas (§. 170.) (a). Per *limites huius acquisitionis* 1) definiuntur iura horum consistoriorum, eaque 2) *subordinata* sunt consistorio prouinciali, nisi ab hoc exempta, et Domino territorii immediate subiecta sint.

(a) Dav. MEVIVS *P. III. dec. 114. Iac. Frid. LVDOVICI Consistorial Process c. 3. §. 18. 19. B. Parens in Iure Eccl. lib. I. tit. 28. §. 27. 29.* De iure consistorii senatui ciuitatis Luneburgensis competente vid. *Es. PVFENDORF in introd. ad Proc. Brunsvic. P. I. c. 3. §. 19.*

TIT. III.

DE IVRIBVS SVPERINTENDENTIVM.

ARGVMENTVM.

§. 184: *Diuisio ecclesiae ratione inspectionis.* 185. *Superintendentes.* 186. *Ius eos constituendi.* 187. *Iura et officia.* 188. *Iurisdictione carent.* 189. *Quaedam eorum functiones adscitis patronis vel praefectis principum peragendae.*

§. 184.

§. 184. Ecclesia cuiusque territorii Evangelici ratione *inspectionis ecclesiasticae subordinatae*, per certas regiones constitutae, diuiditur in *dioeceses*, easque vel *speciales*, quae plures parochias, vel *generales*, quae plures dioeceses, *communi inspectioni ecclesiasticae* subiectas, continent (a).

(a) Politiam ecclesiasticam in terris Brunsvico-Luneburgicis exhibet *Ordinatio Superintendentium* in tom. I. *Corp. Const. Calemb.* tom. I. p. 259. De Politia Saxoniae vid. *Christ. Gottl. WABST Verfassung des Churfürstenthums Sachsen* p. 154. *Iul. Bernb. ROHR Obersächsisches Kirchen-Recht* lib. II. c. 2. §. 3.

§. 185. SUPERINTENDENTES sunt *pastores ecclesiae, ad inspectionem ecclesiasticam subordinatam per dioecesim exercendam constituti*. Sunt instar episcoporum primitivae ecclesiae (§. 87.): eorumque constitutio est pars *politiae* ecclesiae Evangelicae (a). Distinguntur in *speciales* et in *generales* iuxta distinctionem dioecesium (§. ant.) (b).

(a) *B. Parens in Iur. Eccl. lib. I. tit. 31. §. 77. 78.* De eis constituendis mox *sub primitiis reformationis* actum est. Vid. instructio, stilo Lutheri adornata, sub tit. *Unterricht der Visitatorum an die Pfarrer im Churfürstenthum Sachsen* de a. 1528. SECKENDORFF *histor. Lutheranismi* lib. II. §. 36. n. 28.

(b) *Ge. Henr. AYRER de Adiunctis Superintendentium Veteris ecclesiae chorepiscoporum propagine.*

§. 186. *Ius constituendi Superintendentes*, limitesque determinandi inspectionis eis commissae dependet a *iure inspectionis ecclesiasticae*, tamquam parte

parte potestatis ecclesiasticae. Est ergo tum ius ecclesiae, exemplo primitivae ecclesiae, tum vi regiminis ecclesiastici ius Domini territorii Evangelici, quod pertinet ad eius iura reservata (§. 163. 169.)

(a), tum ius eorum, quibus inspectio ecclesiastica speciali titulo acquisita est (§. 170.) (b).

(a) CARPZOV iurispr. eccles. lib. I. def. 19.

(b) B. Parens Consult. et decis. tom. I. p. I. resp.

XXXIV. n. 96. 109. LVDOVICI Einleitung zum Consistorial-Proceß c. IV. §. 3. Dav. Ge. STRVBEN
Rechtliche Bedencken tom. I. N. CLXXXII. p. 465

§. 187. Per demandatam inspectionem ecclesiasticam certae dioeceseos determinantur tum iura et officia Superintendentium ratione ecclesiarum, clericorum, locorum et bonorum ecclesiasticorum per dioecesim (a), tum obligatio ad convenientem obedientiam et reuerentiam eis exhibendam (b). Ex more primitivae ecclesiae iure praecipuo servata illis est functio ordinationis, ideoque alii constitui non possunt quam ordinati. Solet vel ideo officium superintendentis coniungi cum officio quodam pastoralis (c).

(a) Officium eorum sigillatim explicat Casp. ZIEGLERVS in tract. Superintendens ad normam constit. eccl. in Sax. adornatus. cap. VIII. et sq. Christ. Gottl. LEHMANNVS de officio Superintendent. in Elect. Sax. c. 25.

(b) Conf. c. 3. D. 94. c. 7. D. 95. B. Parens in iur. eccl. lib. I. tit. 31. §. 82. 85.

(c) ZIEGLERVS l. c. c. 4. §. 7. STRYK in not. ad Brun-

In ecclesia evangelica hildesienfi ipsa ecclesia ius constituenda retinuit. Quod impugnatum ab Episcopo Clemente Augusto Electore Colonicensi. qui praecipue fundavit in Art. V. § 30. J. P. O. inter alia sed minus recte.

Brunnemanni Ius eccl. lib. 2. c. 8. §. 21. ROHR l. c. §. 4. 5.

§. 188. *Inspectio ecclesiastica* superintendentis *adstricta* est ad *dioecesim*, et subordinata *consistorio* provinciali; destituta vero est iurisdictione: ideoque 1) eas inspectionis partes non comprehendit, quae causae *cognitionem iudicalem* desiderant, de quibus superintendens ad Consistorium referre tenetur (a), 2) nec coram eo *forum* vel *instantia* est, sed tantum *audientia*, ad *amicabilem compositionem* vel ex *partium* voluntate, vel ex *consistorii* commissione, vel ex *praescripto legis ecclesiasticae* inter litigantes tentandam (b).

(a) Idem officium est *archipresbyteri*, cuncta referre ad episcopum, nihilque ordinare c. 4. X. *de officio archipresbyteri*.

(b) c. 7. 11. D. 90. BRUNNEMANNI *Ius Eccl. lib. 1. c. 6. m. 2. §. 4. lib. 311. c. 1. §. 34.* Legibus ecclesiasticis passim cauetur, in litibus inter ecclesiae ministros et aduersus eosdem, *amicabilem compositionem* coram Superintendente prius tentandam esse, quam causa ad *consistorium* deferatur. CARPZOV *Iurispr. eccl. lib. III. def. 4. Dav. MEVIUS Part. III. dec. 218. n. 15. et Part. VII. dec. 26. n. 2. 3.*

§. 189. Sunt *quaedam* inspectionis ecclesiasticae *partes*, maxime quae statum oeconomicum ecclesiarum, earum visitationem, et clericorum introductionem respiciunt, quae peragi a Superintendentibus debent adscitis vel *patronis* ratione ecclesiarum patronatarum, vel *praefectis principum* quoad ecclesias praefectu-

fecturarum; vt videlicet hi *poteſtate ſeculari* ea promoucant, quae eadem indigent (a). Eodem ſine paſſim ordinata ſunt *conſiſtoria inferiora* ad inſpectionem eccleſiaſticam ſubordinatam per dioceſes exercendam, quibus Superintendens et praefectus principis intereſt (b).

*ſua in nonnullis locis ius cognoscendi
cauſas habent: ſed non decedendi.*

(a) Vid. *Superintendentz-Ordnung* in tom. I. *Conſt. Calenberg.* p. 246. 248. 250.

(b) *Casp. ZIEGLER l. c. cap. 16. §. 8. et II.*

TIT. IV.

DE PAROCHIIS EARVMQVE IVRE.

ARGVMENTVM.

§. 190. *Parochiae ratio.* *nes parochianorum. Pa-*
191. *Eius conſtitutio.* 192. *rochiani et ſacra pa-*
 rochialia. 193. *Obligatio-*

§. 190. Diuiſio eccleſiae in *parochias*, ex antiqua eccleſiae politiā retenta, partem facit *politiā* eccleſiae Euangelicae. PAROCHIA, pro ipſo coetu accepta (a), eſt *uniuerſitas, auctoritate eccleſiaſtica intra certum diſtrictum conſtituta, de religione ſecundum Auguſtanam Confeſſionem ſub miniſterio paſtoris colenda*. Iura parochiae iure Canonico non ex iure coetus, cuius nullum ius eſſe cenſetur, ſed ex iure *parochi in coetum* (a) (§. 145.), inter Proteſtantes vero ſimul *ex iure coetus* aeſtimantur, hoc eſt,

I

ex

ex iure *uniuersitatis*, auctoritate ecclesiastica adornatae (b).

(a) Aug. BARBOSA de iure *parochi* cap. 3.

(b) Ge. Ad. STRUVIUS de iure *paroch.* c. 3. B. Parens in tr. de iure *parochiali* S. II, c. I. §. 26.

§. 191. *Constitutio parochiarum* dependet a potestate ecclesiastica (§. 143.), pertinetque ad iura *reseruata regiminis ecclesiastici*, non vero ad iura *vicaria* tribunalibus principis data (§. 169.). Quae vero iura circa constitutionem *parochiarum*, eadem circa mutationem, dismembrationem, vel unionem earundem obtinent (a).

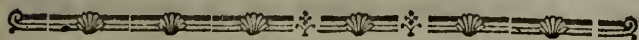
(a) B. Parens l. c. sect. 2. c. I. §. 22. f. Es. Frid. PVFENDORF *observ. iur. univ. tom. III. obs.* 127. §. 6. p. 349.

§. 192. Constitutis *parochiis*, quodlibet ecclesiae membrum *certae parochiae* addictum esse debet, nisi habeat *ius priuatorum sacrorum*; quo tum ipse *dominus territorii Evangelici* tum alii ex eius concessione fruuntur. Ceterum quae de *parochianis*, nec non de *sacris parochialibus* cauta sunt iure Canonico; (§. 144.) eadem obtinent inter Protestantes.

§. 193. Obligationes *parochianorum* tum ad *sacra parochialia* in *parochia* percipienda, tum ad *onera parochialia* praestanda ex natura *uniuersitatis parochialis* descendunt, et eadem sunt, prout iure Canonico

nico sunt definitae (§. 145.). *Prior obligatio non amare tractanda, sed ex natura religionis moderanda est, ex eaque, si iusta causa suaserit, Superioris auctoritate aliquid relaxandum est (a). Posterior obligatio, quae bona concernit, perfecta est.*

(a) BRUNNEMANNI *Ius Eccl.* lib. II. c. I. m. I.
§. 7. Io. Balb. WERNHERI *principia iur. eccles.*
c. VIII. §. 12.

TIT. V.

DE REGIMINE ECCLESIASTICO PRIVATO.

ARGVMENTVM.

§. 194. *Ratio regiminis ecclesiastici privati.* 195. *Officia ecclesiae privata.* 196. *Presbyterium.* 197. *Ministerium ciuitatis.*

§. 194. In nexu tot ecclesiarum, quae omnes per territorium communi regimine ecclesiastico diriguntur, *singulae ecclesiae*, tamquam totidem *uniuersitates*, non modo *communione omnium iurium* in re publica in iudicio et extra iudicium fruuntur (a), verum etiam *iuribus collegialibus propriis*, iis videlicet, quae in eorumdem in principes suae confessionis delatione ipsis usu et obseruantia seruata sunt (b). *Regimen ecclesiae priuatum* est exercitium iurium collegialium, unicuique ecclesiae priorum; idque regimini ecclesiastico publico subordinatum est.

(a) *B. Parens in iure parochiali Sect. III. c. 1. §. 7. Sect. VI. c. 2. §. 31. f.*

(b) Huc pertinent iura circa eligendos vocandosque ecclesiae ministros, circa bona ecclesiae administranda, circa pauperes, circa disciplinam ecclesiasticam et similia. De utilitate *specialis regiminis* in singulis ecclesiis agit Io. BRUNNEMANNVS in iur. Eccl. lib. I. c. 6. m. 9. §. 5. 6.

§. 195. Ecclesiae haec iura vel in *conuentu* exercent, vel ea *ministri* aliisue *ecclesiae membris* administranda committunt. Horum numero sunt *PROVISORES ECCLESIAE*, quibus *administratio bonorum ecclesiae et cura eleemosynarum committitur* (a): qui *tutorum et curatorum* ad instar habentur (b). Horum constitutio est negotium ecclesiae, inspectioni *Superintendentium* subordinatum (c).

(a) Henr. LINCKIUS de iure episcopali c. 10. n. 18.

(b) Clem. 2. de domib. velig.

(c) *B. Parens* l. c. Sect. VI. c. 1. §. 19. 23.

§. 196. *PRESBYTERIVM* seu Collegium Seniorum est *collegium membrorum ecclesiae*, ad iura eius *collegialia exercenda constitutum*: ac proinde in exercitio iurium collegialium, ei commissorum, *ecclesiam* repraesentat (a).

(a) *B. Parens* in Ius Eccl. lib. I. tit. 24. §. 15. 24. f. Gisb. VOETIUS in Polit. eccl. P. 2. lib. 2. tract. III. c. 4. 5. 6. In ecclesiis *Evangelico Lutheranis* plerumque ea tantum, quae ad statum ecclesiae oeconomicum vel etiam ad constitutionem ministrorum ecclesiae pertinent, in ecclesiis *Reformatis* plura iu-

Cramer. Tr. Off. par. p. 321.

ra collegialia et imprimis disciplina ecclesiastica ei committi solent. Vid. *Discipline ecclesiast. des Eglises réformées chap. V. Ordinati presbyterialis Hassia-ca. Es. Frid. PUFENDORF obs. iur. tom. III. obs. 99.*

§. 197. Differt ab eo MINISTERIUM *ciuitatis*, quod est Collegium pastorum *unius ciuitatis*, de eis communi cura tractandis, quae pertinent ad *officium pastorale*, ex communi ecclesiarum ciuitatis salute administrandum. Iura eius per obseruantiam determinantur, praesertim cum eidem passim *iura quaedam presbyterii* acquisita sint (a). Presbyterium non minus quam ministerium ciuitatis inspectio, ni *Superintendentium* et iurisdictioni *consistorii* subest.

(a) B. Parens in *I. E.* lib. I. tit. 24. §. 16.

TIT. VI.

DE REGIMINE ECCLESIASTICO SVB DOMINO TERRITORII DIVERSAE RELIGIONIS.

ARGVMENTVM.

§. 198. *Fundamentum huius regiminis.* 199. *Publicum est, vel priuatum.* 200. *In eius securitatem in Catholicorum subditos A. C. addictos iurisdic-tio episcoporum suspensa.* 201. *quae tribui non potest domino territorii Ca-*

tholico. 202. *ius Consistorii.* 203. *Iura eadem Catholicorum sub principe Evangelico.* 204. *Regimen ecclesiasticum priuatum inter protestantes quatenus duas partes faciunt.*

§. 198. Ecclesiae, sub principe diuersae religionis constitutae, exercitium religionis vel ex *observantia anni decretorii* habent, vel ex *sola speciali principis indulgentia*. In utroque casu, *dato et concessio religionis exercitio*, permittitur quoque censentur huius annexa, iura videlicet *ecclesiae collegialia* (§. 14.) permittiturque *proprium ecclesiae regimen* (§. 191.) (a). Sed *modus illa exercendi* in priori casu ab *anni decretorii observantia*, in altero a forma et lege *concessionis* (b) dependet.

(a) Huic argumento illustrando inserti sunt ea, quae pertinent ad *regimen ecclesiae Christianae sub Imperatoribus gentilibus*: de quo egit B. Parens in *dissert. iur. eccles. diff. III. de confoederata Christianorum disciplina* et diff. XII. *de extraordinario primitivae ecclesiae statu*.

(b) Constitutiones, quae respiciunt exercitium religionis iuriumque ei annexorum, Catholicis ex *speciali indulgentia* Hanouerae datum, extant in tom. I. *Corp. Constit. Calemb. p. 1028. et sq.*

§. 199. Pertinet ergo *regimen ecclesiasticum proprium* ad ANNEXA *exercitii religionis*, subditis A. C. sub domino territorii diuersae religionis ex anno decretorio competentis. Pendet vero ab *anni decretorii observantia*, utrum illud sit publicum, quod per consistorium exercetur (§. 179.) (a), an vero *privatum*, quale conueniens est politicae ecclesiae (§. 195. 196.). Exercet huiusmodi consistoriam iura ipsius ecclesiae in administranda *potestate et iurisdictione*.

risdiotione ecclesiastica, et in his ecclesiam repraesentat (b).

(a) I. Pac. Osn. art. V. §. 31. ibi: *retineant id*, (siue publicum siue priuatum religionis exercitium) *etiam in posterum unacum ANNEXIS*, QVATENVS illa dicto anno exercuerunt aut exercita fuisse probare poterunt. Cuiusmodi annexa habentur INSTITVTIO CONSISTORIORVM, Ministeriorum tam scholasticorum quam ecclesiasticorum, ius patronatus aliaque similia iura; nec minus maneant in possessione omnium dicto tempore in potestate eorundem consistoriorum templorum, fundationum, monasteriorum hospitalium cum omnibus pertinentiis redditibus et accessionibus. Dn. STRVBEN *Nebensund. tom. II. tract. VI. §. 19. p. 182.*

Pass. de annexis religionis exercitiis.

(b) Ab obseruantia anni decretorii pendet vtrum subditi dicto anno habuerint *proprium* consistorium, an subfuerint *consistorio vicino*, ad analogiam Catholicorum, qui subinde subsunt vicino episcopo. Dn. STRVBEN l. c. *tom. II. tr. VI. §. 14. p. 121. f.*

§. 200. Vt ecclesiis Euangelicis, quae sunt in territoriis Catholicorum, saluum esset *proprium regimen ecclesiasticum*: suspensa est *tota iurisdictio ecclesiastica episcoporum* aduersus Catholicorum A. C. additos status provinciales et subditos et quidem I. in omnibus casibus, qui *Augustanam Confessionem vlla ratione concernunt*, prorsus omnino et *generaliter* et sine vlllo respectu ad annum decretorium, II. in casibus vero, qui A. C. *nullatenus concernunt*, addita vnica *exceptione*, per normam generalem anni decretorii determinata, *vt Catholicorum A. C. additi status provinciales et subditi, qui a.*

1624. ecclesiasticam iurisdictionem agnouerunt, in iis casibus modo dictae iurisdictioni subsint, qui Augustanam Confessionem nullatenus concernunt; modo ipsis occasione processus nihil iniungatur A. C. vel conscientiae repugnans (a).

(a) I. Pac. Osn. art. V. §. 48. Haec dispositio innitur sanctioni pacis Religiosae de a. 1555. §. 20. qua iurdictio episcopalis generatim suspensa est *wider der Augsburgischen Confession, Religion, Glauben, Bestellung der Ministerien, Kirchengebräuchen, Ordnungen und Ceremonien.*

Quod contendit Thomaeus: in iudicio iuris reformandi: quod vero refutavit Thomaeus in iudicio placito: in unum Evangelicorum ecclesiae stilis aspersum.

§. 201. Huius rei consequens est, ut nisi frustratam publicae transactionis fidem dicere velis, suspensam iurisdictionem ecclesiasticam tribui rursus non possit dominis territoriorum Catholicis. His saluum quidem est ius territoriale circa sacra etiam intuitu subditorum A. C. addictorum, et inde dependens ius reformandi per leges imperii determinatum, ius inspectionis secularis et ius protectionis: sed ex nullo horum iurium descendit potestas et iurdictio ecclesiastica (§. 168.), quippe quae ad iura ecclesiae, qua talis, pertinet (a).

(a) Dav. Ge. STRUBEN Neben-Stunden tom. III. obs. XV. §. 2. f. p. 212. Sammlung einiger Schrifften von der Selbst-Hülfe und der Catholischen Landes-Herrn geistlicher Gerichtbarkeit über Evangelische Unterthanen. not. 81. p. 233. f. Ge. Ern. Lud. PREVSCHEN tract. daß ein Catholischer Landes-Herr in Ebe- und andern Kirchen-Sachen seiner Evangelischen Unterthanen zu erkennen nicht befugt sey cap. XI. p. 105. f. vbi simul recensum scriptorum in hoc argumento exhibet.

§. 202.

§. 202. Ex quibus consequitur, vt cum eiusmodi consistorium in exercenda iurisdictione ecclesiastica ecclesiam repraesentet, ab eo *appellari* non possit ad Territorii Dominum, multoque minus eius iurdictio ab eo *impediri*, vel *restringi*, vel *auocatione causarum* minui (a). Ceterum ratione *tutela publicae et inspectionis secularis* id nihilominus subest territorii Domino.

(a) STRVBEN l. c. tom. III. p. 223. vid. Eiusdem *Rectliche Bedencken* N. CXXVI. p. 296. B. Parens in *I. E. lib. I. tit. 28. §. 25. 46.*

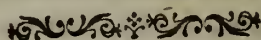
§. 203. Pari iure in his omnibus censentur Statuum imp. Euangelicorum *subditi Catholici*, qui a. 1624. exercitium religionis habuerunt (a), vt videlicet 1) iura ecclesiae illis salua sint in casibus, religionem vllatenus concernentibus, 2) in casibus vero, eam nullatenus concernentibus *domini territorialis iurisdictioni* subsint, quatenus eandem a. 1624. agnouerunt. Itaque non nisi *iuxta Anni decretorii obseruantiam* subsunt iuri *dioecesano episcopali*, saluo tamen semper iure circa *Sacra territoriali* Domino territorii Euangelici (b).

(a) *I. P. O. art. V. §. 48. Eodem iure (iuxta §. 197.) A. C. magistratuum Catholici subditi censeantur; inque bos, qui a. 1624. publicum religionis catholicae exercitium habuerunt, ius dioecesanum, quatenus Episcopi illud dicto anno quiete in eos exercuerunt, saluum esto.*

(b) *I. P. O. art. VIII. §. 1. art. V. §. 30.*

§. 204. Quod ad ecclesias Euangelicas atinet, quae sunt sub principe, *alteri parti eorundem sacrorum* addicto, his quoque *priuatum vel publicum* iurium collegialium exercitium saluum est, prout est *patetis* conuentis, *priuilegiis* et ipsa *obseruantia* definitum (a): saluo tamen semper Domino territorii iure territoriali in sacris:

(a) *I. P. O. art. VII. §. 1.* De regimine ecclesiastico proprio ecclesiarum Reformatarum in terris Brunsvico - Luneburgicis vid. *Es. Frid. PUFENDORF obs. iur. univ.* tom. III. obs. 99. et *Io. Henr. Christ. de SELCHOW Braunschw. Lüneb. Privat-Recht* P. II. cap. I. sect. 3.

SECTIO

SECTION III.
DE PARTIBVS REGIMINIS EC-
CLESIASTICI GENERALIBVS.

TIT. I.
DE CONCILIIS ET EXERCITIO REGIMINIS
ECCLESIASTICI IN IISDEM.

ARGVMENTVM.

<p>§. 205. <i>Partes regiminis ec- clesiastici generales.</i> 206. <i>Concilia. Ius ecclesiae ea instituendi.</i> 207. <i>Eorum</i></p>	<p><i>species.</i> 208. <i>Ius maiesta- ticum circa concilia.</i> 209. <i>Ius synodorum inter Pro- testantes.</i></p>
---	---

§. 205. Iura singula, quae insunt regimini eccle-
siastico, vocantur *partes regiminis ecclesiastici*: qua-
rum aliae sunt *generales*, quae ad certum obiectum
causarum ecclesiasticarum non sunt adstrictae; quales
sunt potestas *leges ferendi, secundum eas iudicandi*,
nec non curandi et efficiendi, vt *leges latae* obser-
uentur: aliae *speciales*, ad certum videlicet obiectum
causarum ecclesiasticarum adstrictae, quae singulis lo-
cis, vbi de his agitur, tradendae sunt.

§. 206. CONCILIA vel *synodi* sunt *conuentus de-
putatorum ecclesiarum eiusdem fidei, de causis re-
giminis ecclesiastici communi studio tractandis*. Ius
coeundi in concilia, et causas regiminis ecclesiasti-
ci in commune tractandi, est *ius ecclesiae*. Reprae-
sentant ergo concilia ecclesiam in iisdem congregatam.

§. 207.

§. 207. Distinguuntur concilia in VNIVERSALIA ET PARTICVLARIA, prout vel *totam ecclesiam vnius confessionis* vel *eius partem repraesentant* (a). *Particularia*, iuxta politiam ecclesiasticam vel *patriarchalia* sunt vel *prouincialia*, vel *episcopalia*. Secundum politiam ciuilem, *nationalia* vocantur, quae ecclesiam vnius regni repraesentant. Fuit olim totius fere regiminis ecclesiastici ratio apud concilia. Postquam vero totum fere regimen ecclesiasticum ad Superiores transit: deficere coepit conciliorum vsus et auctoritas.

(a) c. 1. D. 15. Edm. RICHERII *historia conciliorum Generalium*. Christ. Wilb. Fr. WALCHII *Historie der Kirchenversammlungen*, vbi et in prolegomenis §. 26. recensum scriptorum ad Concilia pertinentium copiose tradit.

§. 208. Iura Imperantium in Concilia sunt iura, quae ex iure maiestatico circa sacra descendunt, veluti 1) ius concedendi *licentiam* celebrandi concilium in republica (a), 2) ius *aduocatae*, et 3) ius *inspectio- nis secularis* in concilium. Pendet inde ius *ablegandi* ad illud delegatos, et statuta eius, antequam vim in republica obtineant, praeuia causae cognitione *confirmandi* (b). Haec iura Imperatores olim in concilia generalia (c), et reges in concilia nationalia et prouincialia exercuerunt.

(a) Petr. de MARCA de *conc. sac. et imp. lib. VI. c. 18. Io. Petr. GIBERTVS in Corp. iur. Can. Pari. I. p. 77. Huc etiam pertinet ius conuocandi* con-

Labes et Cospi Pol: max Conc: 1671.
Blutti Pol: max Conc: 123.
Munfi collectio nova et amplissima.
Conciliorum. T. 1.
R. Harduin. collectio conciliorum.
Thomas a Quirre collectio maxima. Conc:
liorum Hispaniae
De Haxheim Coll: max Conc: Germaniae
Pyrmondj Coll: max Conc: Galliae.
Wilckes collect: max Conc: Ang: Britan:

concilia, exemplo vniuersalium, ab Imperatoribus conuocatorum ex *iure aduocatae*, quod praestiterunt ecclesiae in praelatis orbis Romani ad ea conuocandis. GIBERTVS l. c. RADEVICVS *de gest. Frederici I.* lib. 2. c. 64.

(b) Ex moribus Galliae et Hispaniae id docet *Petr. de MARCA l. c. lib. VI. c. 22. 23. 24.* Hinc Canones *Concilii Tridentini* ne hodie in Gallia valent ob denegatam hactenus *regiam* eorum *confirmationem*. GIBERTVS l. c. p. 74. Immo a *sola obseruantia* hodiernum pendet usus Canonum Conciliorum generalium. Vid. Auctor *principior. iuris publici Catholicorum cap. VI. §. 50.*

(c) Vid. *Io. Iac. MOSERI Staats-Recht tom. III. p. 107. et sq.* *dem in tractatu: von den kaiserlichen Reich.*

§. 209. Ius coeundi in synodos non minus est ius ecclesiae *euangelicae*: idque in singulis prouinciis sub *initiis reformationis* et superiori adhuc seculo sub *auctoritate Statuum Imp. Euangelicorum* frequentius exercitum est, maxime quoad iura *regiminis ecclesiastici communia*, quae ecclesiae consensu indigent. (§. 185.) (a) Ius eas conuocandi et dirigendi est penes dominum territorii Euangelicum; sed earum usus hodie rarior est.

(a) CARPZOVII *iurispr. eccl. lib. I. def. 5. Andr. BEYER in addit. ad Carpzouium p. 4.* Usus earum ex ordinat. ecclesiast. illustrat B. Parens in *Iur. Eccl. tom. I. tit. 2. §. 116. 121.* Foederatae ecclesiae Reformatae per terras *Brunsvicenses Electorales et Ducales* hoc iure vtuntur, vt de causis, quae iurisdictionis ecclesiasticae sunt, in synodo tractare eamque conuocare *sub auctoritate principis* possint, in cuius territorio synodus habetur. Huic etiam ex iure circa Sacra territoriali ius est mittendi *ahlegatum* ad synodum, vt eidem praesideat, quamquam *ius suffragii* non habeat. Vid. *Es. Frid. PUFENDORF in observ. iur. univ. tom. III. obs. 98, p. 253. sq.*

TIT.

TIT. II.

DE IVRE CIRCA LEGES ECCLESIASTICAS FERENDAS.

(Lib. I. Tit. II. de Constitutionibus.)

ARGVMENTVM.

§. 210. *Leges ecclesiasticae et seculares circa ecclesiam.* 211. *Leges ecclesiasticae publicae et privatae.* 212. *Fundamentum illas ferendi.* 213. *Earum obiectum.* 214. *et obligatio.* 215. *Ius circa Sacra intuitu illarum.* 216. *Leges privatae ecclesiasticae, seu statuta.* 217. *Ordinationes ecclesiasticae speciales.*

§. 210. *Leges ecclesiasticae ratione obiecti accipiuntur in sensu generali (§. 63.). Ratione fundamenti, eas ferendi, vel sunt leges ECCLESIASTICAE, proprie sic dictae, quae vi potestatis ecclesiasticae, vel leges SECVLARES circa ecclesiam, quae vi iuris circa sacra maiestatici feruntur. Per illas definiuntur ea, quae finem ecclesiae respiciunt, per has vero, quae in ecclesia respectum ad rem publicam habent. Harum exempla §. 65. recensentur.*

§. 211. *Leges ecclesiasticae vel PUBLICAE sunt, quae a superiore vi potestatis ecclesiasticae, vel PRIVATAE, quae ab ipsa ecclesia vi iuris collegialis constituuntur. Illae in sensu speciali LEGES, hae STATUTA ecclesiarum vel ordinationes ecclesiasticae dicuntur, et leges conuentionales sunt.*

§. 212.

§. 212. Leges ecclesiasticae feruntur vi *potestatis ecclesiasticae*: ideoque ius eas ferendi *Superiori* tantum competit intra *limites istius potestatis*.

I. In *ecclesia Romana* est ius *pontificis* et *episcoporum* intra fines potestatis ecclesiasticae ipsis competentis, et exercetur vel cum ecclesiae consensu in *conciliis*, vel sine eo *extra illa*; in illis latae *CANONES*, extra illa latae *CONSTITUTIONES* speciatim vocantur. II. In *ecclesia Euangelica* est ius *domini territorii Euangelici* vi delatae potestatis ecclesiasticae competens (§. 167.), *ecclesia* tamen in *partes vocata*, ubi vel *ecclesiae politicae* id exigit, vel aliquid *innouandum* est (§. 171.) (a).

Fibronius de potest. ecclesiastica. cap. 5. pag. 211.

(a) *Christ. Gottl. BYDERI Amoenit. iur. publ. obs. III. de Statuum provincialium consilio et concursu in causis religion. Io. Vlr. de CRAMER obseruat. iur. univ. obs. 419. §. 7. Conf. Recessus Prouincialis Gandersheimensis de a. 1601. et Hanoueranus de a. 1639. in Corp. Const. Calemb. t. IV. c. VIII. P. 2. et p. 68.*

§. 213. *Condi tantum possunt de causis ecclesiasticis*, hoc est, potestati ecclesiasticae subiectis. Tales sunt vel *CAUSAE MERE ECCLESIASTICAE*, quae *immediate respiciunt iura et obligationes circa cultum diuinum*, vel *ECCLESIASTICAE MIXTAE*, quae *eadem tantum mediate concernunt*, licet sua natura seculares sint. De his ius statuendi ecclesiae eatenus tantum competit, quatenus respectum habent *ad cultum diuinum externum* et illaeso *iure potestatis ciuilibis* (a).

(a)

(a) Io. Petr. GIBERT in *Corp. iur. Can. in Prolegom. P. I. tit. VIII. sect. 2. 3. p. 18. 20.*

§. 214. *Obligatio legum ecclesiasticarum voluntate Superioris constituitur: ideoque 1) legitimam promulgationem desiderat (a), et 2) non nisi ad membra ecclesiae pertinet. Ut efficacior reddatur; communiri non minus potest poena nullitatis (b), quam poenis ecclesiasticis, iis videlicet, quae religioni et indoli ecclesiae conueniunt, quarum extrema est exclusio vel ab omnibus vel a certis ecclesiae sacris.*

(a) NOV. VI. in f. ESPENII tr. de promulgatione legum ecclesiast. cap. I. in tom. IV. op. p. 125.
l. 5. c. de legib. (b) c. 64. de regul. iur. in 6. GIBERT l. c. P. I. tit. 12. p. 33.

§. 215. *Iura IMPERANTIS in leges ecclesiasticas ex iure circa sacra maiestatico descendunt. Ad haec pertinet I. ius inspectionis secularis in illas, ne quid in iis aduersus reipublicae salutem et aduersus iura imperii, maxime in causis ecclesiasticis mixtis, statuatur (a): a quo pendet ius principis dandi vel denegandi consensum in earum vsum et promulgationem (b). II. Ius aduocariae ecclesiasticae; ex quo descendit tum ius illas additis poenis ciuilibus roborandi, tum obligatio easdem brachio seculari tuendi et protegendi (c).*

(a) ESPEN. l. c. part. II. de placito regio super publicatione decretorum curiae Rom. tom. IV. op. p. 231. sq. (b)

Exemplum est in Nov. 131. in qua quatuor concilia oecumenica confirmata sunt.

(b) *Petr. de MARCA de cont. sac. et imp. lib. II. c. 10. §. 9. Lib. VI. c. 22. §. 1. Io. Casp. BARTHEL de iure reformandi antiquo art. VIII. §. 24. t. I. p. 215. Paul. Ios. RIEGGER in introd. in ius eccl. univers. P. I. sect. II. §. 25. Io. Iac. MOSERI Staatsrecht tom. II. p. 224. tom. III. p. 567.*

(c) *c. 1. X. de noui operis nunciat, c. 20. C. 23. qu. 5.*

§. 216. Leges priuatae (§. 211.) seu STATUTA ECCLESIASTICA conduntur vi *iuris collegialis priuati*, quod ecclesiae cuilibet singulari vel corpori ecclesiastico, qua collegio, competit. Vim 1) obtinent in causis collegii (a): 2) *contra ius commune* non valent, nisi confirmata sint a superiori suo, vel saltem tacito eius consensu vsu longi temporis roborata (b): 3) *ad iura propria* Collegii ecclesiastici pertinent, ideoque non nisi ex iusta causa a Superiore tolli et immutari possunt (c).

(a) *c. 6. 8. X. de Constitutionibus c. 14. X. de clericis nou residentibus.*

(b) *c. 8. X. de Constitutionibus c. 1. eod. in 6. c. 9. L. 4. ff. de corp. et colleg. X. de consuetudine.*

(c) Statuta irrationabilia iuxta *c. 1. de Constitutionibus in 6.* vel quae salutem ecclesiae aduersa sunt, a superiore mutari possunt. Iustorum *statutorum* maxime *capitularium* vim tuetur *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 16. et Capitulatio Caesar. art. XIV.*

§. 217. Ad leges priuatas ecclesiasticas pertinent *ordinationes ecclesiasticae speciales* singularum ecclesiarum: quales plures conditae sunt tempore reformationis *iure collegiali* (a). Eodem iure, tamquam

K

annexo

annexo exercitii religionis, fruuntur ecclesiae, sub
principe diuersae religionis constitutae (b).

*Exempla plura non exstant in Rosenigii Biblio-
theca aegensorum.*

(a) *Ern. Sal. CYPRIANI Bericht von Kirchen-Ord-
nungen.*

(b) *B. Parens in iur. eccles. lib. I. tit. 2. §. 98.*

TIT. III.

DE IVRE CIRCA PRIVILEGIA ET DISPENSATIONES ECCLESIASTICAS.

(Lib. V. Tit. 33. de privilegiis et excessibus priuilegiatorum.)

ARGVMENTVM.

§. 218. *Priuilegia et iura* mittendi et conseruandi.
singularia. 219. *Eorum* 223. *Dispensatio eccle-*
species. 220. *Ius circa eo-* *siastica, et ius eam con-*
rum concessionem. 221. *lu-* *cedendi.* 224. *Dispen-*
ra ex hac descendencia. *satio superioris in causa*
222. *Modi priuilegia a-* *propria.*

*Ius singulare est priuilegium vel maxime differt
ratione et probationis, cum ius singulare ius ge-
nerale est, quod probari non debet, priuilegium
vero quia speciali acquiritur concessione
probandum est ab allegante.*

Thom. as Riemer in actis Anglicanis T. 4. p. 451.

§. 218. - *Leges ecclesiasticae vel COMMVNES sunt,*
quae regulam constituunt in ecclesia, vel SPECIALES,
quae exceptionem constituunt ab aliqua lege intuitu
certarum rerum vel personarum. Per *leges specia-*
les dari potest tum *IUS SINGVLARE*, quod in certo
genere vel causarum vel personarum (a), tum *PRIVILEGIUM* in specie sic dictum, quod certae perso-
nae indiuiduae contra ius commune conceditur (b),
tum *DISPENSATIO*, qua certa persona ab obliga-
tione certae legis in casu determinato liberatur.

(a)

- (a) c. 12. X. de foro compet. c. 25. 36. X. de sent. *Miter ab Ehrenbach. De principibus. l. 2. c. 49.*
excomm.
 (b) c. 25. X. de Verb. signif. ibi: *priuilegium non est*
set lex priuata, nisi aliquid specialiter indulgeret.
 c. 3. D. 3. c. 10. X. de rescript. in 6.

§. 219. Ius *priuilegia* aduersus *leges ecclesiasticas* concedendi est ius *Potestatis ecclesiasticae*, et per *bus limites* circumscribitur. 1) Non ergo competit nisi intuitu *personarum* et *causarum*, potestati ecclesiasticae subiectarum (a): et ita 2) exercendum est, vt nec iuri, *tertio* quaesito (b), nec *communi ecclesiae bono* praeiudicium inferatur (c).

- (a) c. 10. X. de foro competente.
 (b) c. 22. X. de verb. signif. c. 9. X. de sepultur.
 (c) c. 19. X. de testib.

§. 220. A modo concedendi, *priuilegium* vel *PERSONALE* est, quod adstrictum est ad personam, (a) vel *REALE*, quod *connexum est cum re*, veluti cum dignitate vel officio (b): ideoque omnibus rei, cui cohaeret, *possessoribus* concessum esse censetur (c).

Priuilegia (personalia) in iure canonico saepe libertates nominantur.

Cramer. Tr. Def. 902.

- (a) c. 7. de reg. iur. in 6. *Priuilegium personale personam sequitur, et extinguatur cum persona.*
 (b) c. 16. 21. 33. X. de priuileg.
 (c) c. 6. X. de institut.

§. 221. Priuilegio legitime concessio tantum concessum intelligitur, quantum *verbis* ac *vi* et *potestate* illius continetur (a), quodque concedi potuit sal-

*Sententia contra ius constitutionis lata, nulla
contra iur litigatoris lata, iniqua dicitur.*

uo cuiuscunque *tertii iure* (b). Ex eo 1) *privilegiato* acquiritur ius, privilegium intra fines concessio-
nis exercendi (c): 2) intuitu *aliorum* vim legis ha-
bet et praecepti, nihil aduersus illud agendi (d): 3)
actus, *aduersus illud* susceptus, inualidus et nullus
est (e); ideoque sententia *nulla* habetur, quae lata
est aduersus privilegium expressum, in iudicio pro-
ductum (f).

- (a) c. 7. c. 16. 17. 19. ^{21.} 20. X. de privileg. c. 6. in 6. eod.
(b) c. 10. X. eod. c. 3. X. de decimis c. 5. X. ut lite
pendente. c. 22. de verb. signif.
(c) c. 26. de priuil. vnde competit ius licite denegan-
di, quod contra tenorem privilegii exigitur. c. 5. X.
de excessib. praelat.
(d) c. 24. C. 12. qu. 2.
(e) c. 10. X. de Electione.
(f) c. 7. X. de excessib. praelator. c. 21. X. de sentent.

§. 222. Amittitur privilegium 1) *renunciacione*,
quoad eius vsus a renunciantis arbitrio pendet (a),
eaeque tam *expressa* quam *tacita*, quae colligitur ex
factis contrariis accedente lapsu XXX vel XL annorum
(b): 2) *reuocatione concedentis* ex iusta causa facta;
qualis est *abusus* privilegii (c), vel si datum est ad
beneplacitum (d), vel si *communi ecclesiae bono* est no-
cium (e). Conseruatur per eius innouationem et
confirmationem: qua sola tamen nihil *nouu* iuris tri-
buitur (f).

- (a) c. 12. X. de foro comp. c. 36. X. de sentent. ex-
communic.
(b)

Præch. Diss. de abusu privilegii

(b) c. 6. c. 15. X. de priuileg.

(c) c. 11. 24. de priuileg.

(d) c. 5. de rescriptis in 6. *

(e) c. 3. X. de priuileg. c. 9. 33. X. de decimis.

(f) c. 13. X. de priuileg. c. 4. X. de confirmat. utili.
De conseruatoribus priuilegiorum, quibus protectio
priuilegiorum, aduersus aliorum violationes delega-
tur, vid. c. 1. et 15. de off. et potest. iud. deleg. in 6.

* Distinctionem in hoc capitulo, & pulchre
super eodem videtur cum principe Imper.
nomine principatus priuilegium citatur.
Hic presumitur. Lijb. p. 11. m. 3.

Top: a Chauciis controversia inter ordina-
tores exebitor eorumque conseruatoribus
Engelbrecht de conseruatoribus priuilegi-
orum in Imperio.

§. 203. Dispensatio aduersus leges ecclesiasticas est
actus iurisdictionis ecclesiasticæ (a), et competit cuilibet
Superiori iuxta politiam vtriusque ecclesiae intra li-
mites competentis potestatis (b). Est vero dispensatio
vel *mere ecclesiastica*, quae vim tantum habet *intra*
ecclesiam, vel *publica*, quae vim simul habet *in re-*
publica. Haec desiderat *publicum exercitium iuris-*
isdictionis ecclesiasticae. Vnde et haec dari potest a
Consistorio euangelico, tota iurisdictione ecclesiasti-
ca sub principe diuersae religionis instructo (c). In-
ter diuersae religionis consortes *domino territorii*,
qua tali, non competit ius dispensandi aduersus le-
ges ecclesiasticas, nisi vi iurisdictionis ex speciali ti-
tulo veluti ex *anno decretorio* competentis (d).

(a) Nullae et irritae sunt dispensationes, aduersus
Leges imperii et pacta publica a Pontifice aliisque
praelatis datae. I. Pac. Ofn. art. XVII. §. 3. Ca-
pitulat. Caesar. nouiss. art. 14. §. 1.

(b) Pontifici tribuitur in casibus reseruatis c. 4. X. de
concess. praebend. Pirb. CORRADVS in praxi dis-
pensandi apostol. lib. I. Episcopis vero ex iure di-
ocecano c. 15. X. de temporib. ordinand. Petr.
GIBERT in Corp. iur. can. tom. I. P. I. tit. 22. p.

194. tom. II. p. 102. vbi disputat aduersus *Prosp. Fagnanum ad cit. c. 15.* qui ius dispensandi episcoporum adstringit ad causas, in quibus id illis a canone darum est. De iure dispensandi statuum imp. euangelicorum vid. *CARPZOV. l. c. def. 110. 125. LYNCKER resp. 146.*

(c) *Dav. Ge. STRVBEN Rechtliche Bedencken N. CLXXXIII. p. 470.*

(d) *Pax relig. de a. 1555. §. 20. I. P. O. art. V. §. 48. LYNCKER resp. 142.*

§. 224. *Superiores ecclesiae*, qui ipsi non subsunt jurisdictioni ecclesiasticae alterius, iure dispensandi etiam in *causis propriis* fruuntur. Vtrum dispensatione indigeant, quaesitum est? Quod vel ideo dicendum est, quod, tamquam membra ecclesiae, in causis ecclesiasticis priuatis iure priuatorum ecclesiastico vtantur. Itaque Status Imperii Evangelici ius dispensandi in causis ecclesiasticis propriis exercent, (a) perinde ac pontifex (b).

(a) Pari cum Statibus imp. iure in sacris vtuntur nobiles immediati A. C. addicti etiam intuitu iuris dispensandi. *LEYSER spec. 292. m. 5.*

(b) *Io. LAVNOIVS Part. III. epist. 3. SANCHEZ de matrimon. lib. 8. disp. 3. n. 2. sq.*

TIT. IV.
DE IVRE CIRCA RESCRIPTA.

(Lib. I. Tit. III. de rescriptis.)

ARGUMENTVM.

§. 225. *Rescripta in sensu latiori accepta.* 226. *Fundamentum iuris rescibendi in causis ecclesiasticis.* 227. *Rescripta gratiae et iustitiae.* 228. *eorum vitia ex falsitate precum.*

§. 225. Sunt porro leges et speciatim *Constitutiones ecclesiasticae* (§. 212.) vel *generales* vel *speciales*, prout vel ad *membra ecclesiae generatim*, vel ad *certa membra tantum* diriguntur. Ad has pertinent *RESCRIPTA*, quae in iure Can. in sensu latiori accepta, sunt *constitutiones in forma literarum solennium ad certas personas directae* (a): siue *motu preces singulorum* emittantur, siue *motu proprio* (b).

(a) GONZALEZ in *Comment. ad Decretal.* tom. I. p. 84. Frequenter veniunt *literarum* nomine, c. 14. 17. 19. *X. de rescript.* easque *forma solenni* et ex *stilo curiae recepto* expedire solenne est: quo conseruato, praesumptio falsitatis aduersus rescripta emergit c. 6. *X. de crimine falsi* c. 12. *X. de priuil.* De forma literas papales in forma *Breuis* et per *bullas* expediendi agit SPENIVS in *Iur. Eccl. P. I. tit. 23. cap. V.* tom. I. p. 232.

(b) c. 23. de praebendis in 6.

§. 226. Rescripta in causis ecclesiasticis vel vi iuris circa *Sacra maiestatici* feruntur, vel vi *potestatis ecclesiasticae*: nec alia iusta sunt, quam *intra limites*

K 4

cuius-

*Breuis fuit lit. sol. sigillo auctoritatis munitur
Bulle sunt litterae solennes, et umbeo sigillato munitur
et quadrangulum in arte diplomatica
usum praebet.*

cuiusque potestatis competentis lata. Rescriptum ergo vi destituitur, quod 1) fertur de eis, in quibus potestas rescribentis circumscripta est, 2) quod legibus imperii vel prouinciae fundamentalibus aduersatur, 3) quod aduersus ius tertii emititur (a).

(a) I. Pac. Ofn. art. V. §. 25. art. XVII. §. 3. Capitulat. Caesar. nouiss. art. 14. §. 1. L. ult. C. si contra ius c. 10. 29. X. de priuileg. c. 10. de rescript. in 6.

§. 227. Rescripta vel iustitiae administrationem, vel concessionem eorum, quae gratiae sunt, respiciunt. Rescripta gratiae vim omnem capiunt a tempore datae seu concessionis, nec perimuntur concedentis morte, etiamsi interueniat ante executionem gratiae, quae tantum eius fruitionem concernit (a). Rescripta iustitiae vim obtinent ex tempore insinuationis, iudici, quem concernunt, factae, ideoque morte concedentis, re adhuc integra, expirant (b).

(a) c. 7. X. de rescript. c. 9. eod. in 6. Lud. ENGEL in coll. iur. Can. lib. I. tit. 3. n. 20.

(b) c. 59. X. de appellat. c. 20. X. de off. iud. del. Ant. Dad. ALTESERRA in Comment. ad Innocentii III. Decret. p. 32. l. i. C. de temporibus in integram respirationum.

§. 228. In precibus, superiori propositis, continetur ratio eius, quod constituitur in rescripto ad easdem lato. Hinc 1) rescriptum aliter non valet, quam si preces veritate nitantur; eaque conditio ei tacite inesse intelligitur (a); nec valet 2) rescriptum,

Nisi factum iudicis requiratur.

*Petrus Rebuffus De Differentia inter rescripta gratiae et iustitiae.
Vok. Textor. De rescriptis gratiae*

ptum, per *sub-vel obreptionem* impetratum, seu ad quod ita dandum superior *expositis falsis et celatis veris* facti circumstantiis, causae momentum ferentibus, inductus est (b). Itaque tam *iudici*, ad quem dirigitur, in *precum veritatem* inquirere, et de sub et obreptione ad superiorem *referre* (c), quam ei, cuius *interest*, illud impugnare permittitur, opposita probataque *sub vel obreptionis exceptione* (d).

(a) c. 2. X. b. t. c. 22. 25. h. t.

+ quocapitulis l. 7. C. de rescriptis abrogata

(b) c. 20. X. b. t. c. 7. X. de fide instr. IANUS A COSTA ad *Decretales* p. 22. FR. FLORENS tom. I. op. p. 89.

(c) c. 5. 10. X. b. t. c. 2. X. de off. iud. del.

(d) c. 19. X. h. t.

TIT. V.

DE IVRE CONSVETVDINIS ET OBSERVANTIAE ECCLESIASTICAE.

((Lib. I. Tit. IV, de Consuetudine.))

ARGVMENTVM.

§. 229. *Ius scriptum*, in specie traditum. 230. *ius scriptum*, consuetudo et observantia. 231. *requisita consuetudinis*. 232. *Vnde inducatur tacitus consensus superioris*. 233. *eius effectus*. 234. *eius probatio*. 235. *Observantia ecclesiastica*. 236. *eius vis in negotiis ecclesiae et in acquisitione iurium*.

§. 229. Leges ecclesiasticae, *expresse* promulgatae *ius scriptum* efficiunt; siue *per scripturam* pro-

mulgatum, siue *sine ea* propositum, *solo usu* ad posterios propagatum sit. Vltimum iuris *traditi* nomine venit (a). De eo quidem *ex eius usu*, ad posterios *propagato*, constat, non vero de eius conditore. Fallacissimae sunt propagatae opiniones de *iuris traditi conditoribus*: et satis constat mos veterum, *apostolorum* nomina praetendendi canonibus vel constitutionibus.

(a) in c. 5. D. 11. dicitur, institutionum ecclesiasticarum quasdam *scripturis*, quasdam *traditione acceptas* esse c. 4. D. 12.

§. 230. Leges non expresse promulgatae vocantur *non scriptae*. Quae quamquam in *sensu generali* ius consuetudinarium contineant; in sensu speciali tamen *consuetudo* perinde differt ab *observantia* ecclesiastica, *ut lex publica* a lege *privata* (§. 211.); cum *illa* sit *ius non scriptum*, *tacito superioris consensu in ecclesia constitutum*, hoc vero *ius non scriptum tacito consensu uniuersitatis ecclesiasticae singularis constitutum*.

§. 231. Ad introducendam consuetudinem requiruntur *mores*, qui sunt *actus singulorum*, *ex eadem norma licet non praescripta suscepti* (a). Qui si 1) ex opinione *obligationis* et quidem 2) *ex eadem norma* 3) *frequenter* et per *diuturnum tempus* suscepti sunt: in iisdem latitat *eadem et constans norma agendorum*, quae legem imitatur (b).

(a)

- (a) c. 5. D. 5. Subinde ipsa norma eadem, in actibus singulorum constanter et eodem modo seruata, mos appellatur: vt in Concilio Nicaeno c. 6. *mos antiquus perduret*, et in c. 17. D. 11. *mos populi Dei*.
 (b) c. 6. D. 12. *Diuturni mores consensu videntium approbati legem imitantur*.

§. 232. Vim legis habet consuetudo ex consensu superioris tacito, siue is sit *specialis*, siue *generalis*, seu ipsa lege datus in consuetudines obseruandas (a). Ad eum vero inducendum requiritur, vt consuetudo sit I. *iusta*, hoc est, nec iuri *naturali* nec *saluti* ecclesiae *aduersa* (b), II. *legitime praescripta* sit (c), id est, per tempus, ad legitimam praescriptionem necessarium, ex actibus idoneis inducta, quod est tempus XXX vel XL. annorum.

- (a) c. 1. de *Constitut.* in 6. Petr. GIBERTVS in corp. iur. Can. tom. I. part. poster. p. 86.
 (b) c. 4. et 7. D. 11. c. 3. 11. X. de *consuet.* c. 1. eod. in 6.
 (c) c. 11. X. h. t. c. 3. eod. in 6. In c. 3. X. de *causa poss. et propriet.* tempus ad legitimam praescriptionem productum desideratur. c. 25. X. de *verb. signif.* Ian. a COSTA ad *decretal.* p. 89. Henr. PIRHING in *Iure Can.* tom. I. p. 129.

§. 233. Quoniam legem constituit consuetudo:
 1) pro lege habetur *tam* in his, quae iure non sunt determinata, *quam* in iis, quae sunt definita (a): ex ea 2) nascitur tum *ius* licite secundum eam agendi, tum *obligatio* ad praestandum, quod ex ea debetur (b).

(a)

(a) c. 6. D. 12. c. 9. 11. X. de consuetud. c. 8. X. eod. c. 2. X. de feriis.

(b) Ex consuetudine laudabili clericis *iure exigendi honorarium* pro actibus officii, et ex eadem laicis *obligatio* tribuitur illud praestandi in c. 42. X. de Simonia c. 5. C. 10. qu. 3.

§. 234. Consuetudinis *probatio* fit tum probatis actibus, quibus introducit, tum probato eorum usu longaeuo (a). Probatio instruitur *per testes maiores*, qui habeant *consuetudinis notitiam plenior* (b), et maxime ex eo, quod aliquando *iudicio contradicta* obtinuerit (c).

(a) c. 25. X. de verborum significat. Frid. Es. PVFENDORF tom. I. observ. iur. univ. obs. 26. et 230. B. Parens in iur. eccl. lib. I. tit. 4. §. 42. sq.

(b) c. 10. §. ideoque X. de off. archidiacon.

(c) c. 25. X. de verb. signif. GONZALEZ ad c. 1. X. de Consuet. n. 11.

§. 235. OBSERVANTIA ECCLESIASTICA innititur *iuri collegiali* universitatis ecclesiasticae singularis, perinde ac *iure statuta* condendi (§. 216), et horum iure aestimanda est: ideoque vim habet legis ecclesiasticae *priatae* et *conventionalis* (§. 211.).

§. 236. Quaecunque vi iuris collegialis ab universitate ecclesiastica *expresso consensu*, eadem et *tacito* eius consensu *per observantiam* constitui possunt. Per eam 1) tum *negotia universitatis* et *modus ea ineundi* inter eius membra definiri (a), 2) tum per eam

iura

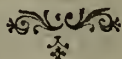
iura in vniuersitatem alteri permitti possunt, dummodo α) *facta concludentia*, ad inducendum *tacitum consensum* idonea, interueniant, ad quae etiam pertinet vnicum factum *haud contradicendum*, opinione *iuris*, sciente et *non contradicente* ecclesia, susceptum (β), nec non β) tempus ad *praescriptionem iurium ecclesiasticorum* accedat saltem XL. annorum (γ). Cuius consequens est, vt γ) obseruantia, legitime praescripta, constituat *titulum acquisitionis* iurium peculiarium in vniuersitatem (δ).

(a) Huc pertinent *obseruantiae Capitulorum*, et *stilus curiae*, quo designatur determinatus modus tractandi negotia iudicialia c. 3. b. t. in 6.

(b) Auctor *principior. Iuris ecclesiast. publici Cathol. Neller. Prof. Trevirensis.* cap. X. §. 5. not. 2.

(c) c. 25. §. Nos igitur X. de verb. signif. c. 3. X. de causa poss. et propriet.

(d) *Consuetudine*, videlicet *obseruantia* in specie sic dicta, acquiri dicitur *ius concurrendi* in electione praelati, c. 8. X. b. t. c. 3. X. de caus. poss. et propriet. c. 50. X. de electione, *ius praesentandi* c. 24. X. eod. *iurisdictio ecclesiastica* a persona ecclesiastica in certam ecclesiam, c. 9. X. de off. iud. ord. c. 10. X. de off. archidiac. c. 13. X. de foro Compet. Clement. 7. de Electione.

TIT.

TIT. VI.

DE IVRISDICTIONE ECCLESIASTICA.

ARGVMENTVM.

§. 237. *Iurisdictio ecclesiastica iudiciaria et correctiua.* 238. *Pertinet ad iura ecclesiae acquisita.* 239. *Eadem seruata ecclesiae Evangelicae.* 240. *Fundata est* ¹⁾ *in causis ecclesiasticis in specie sic dictis.* 241. *quousque in his competat,* 242. *2) et in causis clericorum secularibus fundata sit.* 243. *Ratio priuilegii fori ecclesiastici.* 244. *Quatenus ei locus sit in causis laicorum secularibus.*

§. 237. In definiendo eo, quod secundum leges ecclesiasticas iustum est, versatur illa pars generalis regiminis ecclesiastici, quae IVRISDICTIONE ECCLESIASTICA in specie vocatur, et potestatem publicam denotat ius dicendi in causis potestati ecclesiasticae subiectis. Est haec vel civilis, quae etiam forensis dicitur a foro, seu loco iurisdictionis exercendae, vel coercitiua, quae circa excessus et delicta ecclesiastica versatur (§. 112.), de quibus infra.

(a) In c. 16. X. de offic. iudicis ord. *iurisdictione causarum omnium ad forum ecclesiasticum de iure pertinentium, correctio et reformatio et censura,* et in c. 18. X. eod. *causarum examinatio et deciso ac emendae ad iurisdictionem ordinarii referuntur.* Vid. Io. Casp. BARTHEL *de iure reformandi ant. tom. I. op. p. 134.*

§. 238. *Potestati ecclesiasticae naturali ratione inest potestas de causis ecclesiasticis secundum leges eccle-*

clesiae iudicandi, poenasque statuendi, indoli religionis et ecclesiae conuenientes. Est haec priuata et collegialis, habetque naturam *notionis*. Intra hos terminos stetit in *ecclesia primitiua* (a). Firmata est sub Imperatoribus Christianis, et aucta *per audientiam episcopalem* (b); eaque imperantium beneficio in *iurisdictionem* abiit (c), ecclesiae inde seculorum vsu et obseruantia cum *plena immunitate* acquisitam.

(a) I. Corinth. V. 1. II. Corinth. II. 5. 6. 7. 8. II. Thessal. III. 4. Matth. XVIII. 15. 16. 17. *Cbrist. Matth. PFAFFII origines eccles. cap. 1. th. 3. not. 9.*

(b) L. 7. 8. C. de *Episcopali audientia*.

Nov. 78

(c) L. 33. pr. §. 1. C. de *episcopis et Clericis Aurb. Clericus C. eod. Constitutio Friderici I. in Aurb. Statuimus C. eod. Origines iurisdictionis ex Constitutionibus Imperatorum copiose explicat Ianus a COSTA ad Decretales lib. II. tit. 1. p. 279. sq. ESPENIUS in iure eccles. Part. III. tit. 1. et II. Gottfr. Leonard. BAUDIS de indole causarum ecclesiasticarum.*

Episcopus de iurisdictione ecclesiae iudi. C. 1. h. 1649 vol. 1. de origine iurisd. ecclesiast. B. 1. de origine iurisd. ecclesiast.

§. 239. Iurisdiclio ecclesiastica, tamquam *ius ecclesiae* iure communi constitutum, seruata est in ecclesia Euangelica sub eadem immunitate, sub qua fuit ante reformationem (a). Negata tantum est *episcopis*, non quasi visum sit, illam *ad ius territorii* pertinere (b), sed ob eius *abusum* in *necem ecclesiae* conuersum (§. 40.). Suscepta est a *Statibus Imp. Euangelicis* non ex territorii iure, sed ex *consensu* et *deltatione* ecclesiae, ex qua et aliis obuenit (§. 43. 44.); in tuto tandem collocata per transactam pace publica iurium episcopalium suspensionem (§. 159.).

W. Vogel de iurisd. statum imperii.

(a)

(a) De ea ita existimatum est, *alia* ei inesse, quae *ecclesiae*, qua tali, competunt, *alia* quae eidem imperantium *privilegiis* addita, *alia* denique, quae in *abusum* conuersa sint. De eius *abusu* tollendo, de eaque ex ecclesiae salute et per iudicia ecclesiastica exercenda diligenter actum est. *August. Confessio* art. 28. eius *Apologia* tit. 14. *Articuli Schmalcald.* tit. de potestate et iurisdic. episc. Conf. supra §. 40. 41. 191. et quae docte exposuit Dn. PREVSCHEN cit. I. cap. X.

(b) Hoc recte monitum est in doctis obseruationibus quae exhibentur *in der Sammlung der Schrifften von der Selbst-Hülfe und Geistlichen Gerichtsbarkeit* not. 34. p. 187. vid. scripta supra citata in not. ad §. 41. 42.

Quam edidit Arue.

§. 240. Iurisdictioni ecclesiasticae aliae causae subsunt ex *qualitate earundem*, aliae ex *concessione imperantium*, ex qua *personae ecclesiasticae* eidem iure communi subsunt in causis *personalibus*. Fundata est I. in *causis ecclesiasticis*, in specie sic dictis, seu quae *per leges ecclesiasticas* determinantur, siue sint causae ecclesiasticae *mere tales*, siue *mixtae* (§. 213.). Quatenus enim *causae ecclesiasticae*, in sensu *generalia* solo obiecto ita dictae, *per leges seculares circa Sacra* determinantur (§. 210.), earum cognitio ad iurisdictionem *secularem* spectat (a). Hinc causae ecclesiasticae, ex *pace Westphalica* vel ex *Concordatis Nationis Germanicae* decidendae, iurisdictioni imperatoris et Imperii subsunt (b).

(a) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 54. Caesarea maiestas mandabit, ut non solum in isto iudicio Camerali causae ecclesiasticae ut et politicae inter Catholicos et A. C. Status, vel I) inter hos solos* (videlicet inter Catho-

Notae von Fürst Dreyer T. I. p. 790.

Catholicos et A. C. status) *vel etiam 2) quando Catholicis contra Catholicos Status litigantibus* tertius interueniens A. C. Status erit, *et vicissim quando A. C. Statibus contra eiusdem Confessionis Status litigantibus* tertius interueniens erit Catholicus, *adlectis ex utraque religione pari numero adfessoribus discutiantur et iudicentur.* Conf. Oratio mea de finibus iurisdictionis imperialis quoad in causis ecclesiasticis competat. in Obs. iur. Can. obs. V.

(b) *Selecta iuris Publ. Nouiss. tom. XXXII. c. 2. p. 35. 66. tom. XXXIII. cap. 10. p. 399.*

§. 241. In fundanda ergo iurisdictione ecclesiastica ponitur qualitas causae ecclesiasticae (a). Itaque fundata non est, si 1) cardo causae tantum versatur in quaestione dominii alteriusue iuris in bonis praediisque (b), quippe quae causa proprie non ecclesiastica est, sed *secularis*; eaque vel allodialis vel feudalis esse potest: multoque minus 2) si de ea contenditur aduersus possessorem laicum (c), vel 3) si tantum agitur de possessione bonorum ecclesiasticorum (d).

(a) c. 2. X. de iudiciis c. 3. eod. c. 8. X. de arbitris c. 3. X. de Ord. Cognit. c. 7. X. qui filii sint legitimi. Ex usu iuris Canonici causae ecclesiasticae specialius definitae sunt in *Ordinationibus Consistorialibus*, CARPZOVIVS l. c. lib. III. def. 2. MARTINUS SCHRADERVS de causis fori ecclesiastici.

(b) de CRAMER obs. iur. tom. IV. obs. 1105. PVFENDORFIVS obs. iur. Tom. III obs. 97. STRYBEN obs. iur. et hist. obs. VII.

(c) c. 5. X. de foro comp. de CRAMER opusc. tom. III. op. 28.

(d) ROBERT. KÖNIG in princ. iur. Can. lib. II. tit. I. L n. 45.

n. 45. BRUNNEMANNVS in *Iur. eccl. lib. 3. tit. 1. §. 2.* B. Parens in *Iur. eccl. lib. 2. tit. 2. §. 20. 21.*

§. 242. II. Fundata est ratione clericorum et personarum ecclesiasticarum in causis personalibus, non exemptis, idque ex privilegio Ordini ecclesiastico dato (a). Subsunt ergo foro ecclesiastico etiam in actionibus personalibus, ex causa civili aduersus eos motis (b), et in excessibus et delictis, poena ecclesiastica coercendis (c). Foro seculari vero subiecti permanent 1) in delictis poena capitali vel corporis afflictiva vindicandis (d), 2) in causis feudalibus (e), 3) in actionibus realibus, bona eorum concernentibus (f). Et cum forum non nisi ex persona rei aestimatur: 4) forumulare agnoscere tenentur, si laicum conueniunt (g), vel ei in lite assistunt; idemque 5) ex natura litis pendentis obtinet, si laico in lite iam mota succedunt (b).

(a) c. 2. 12. X. de foro compet. Privilegium fori tamen, intuitu consuratum et clericorum minorum ordinum, restrictum est in Concilio Trid. sess. XXIII. de reform. c. 6. Inter Protestantes eodem fruuntur omnes in officio ecclesiastico et scholastico constituti. CARPZOVIVS l. c. lib. III. def. 3. et 6.

(b) c. 17. X. de foro comp. c. 1. de privileg. in 6. Idem iuris est in actione in rem scripta, quippe personalis. SCHRADER l. c. cap. II. §. 1. p. 269.

(c) c. 8. X. de iudic.

(d) c. 10. X. eod. MEVIVS Part. II. Dec. 138. B. Parens in iur. eccl. lib. 2. tit. 2. §. 66. 67.

(e) c. 6. X. de foro Comp. c. 5. 13. X. de iudic.

(f)

Auth. statimur Ede episcopis et clericis

Secundum principia iuris canonici hoc privilegium exclusivum est quod non. Dicendum erit si mores Germanorum. consideras. ubi concurrens est, si quo fieri debemus non quatenus simpliciter consideramus.

(f) *c. ult. X. de foro Comp. c. 5. X. qui fil. sint legit. Arn. CORVINVS Inst. iur. Can. lib. III. tit. 4 §. 7. CARPZOVIVS l. c. def. 6. PVFENDORFIVS in intr. ad Proc. P. I. c. 3. §. 10.*

(g) *c. 5. et 8. X. de foro Compet.*

(b) *BRVNNEMANNI Ius. Eccl. lib. 3. c. 1. §. 29.*

§. 243. Hoc privilegium fori, tamquam beneficium toti ordini ecclesiastico datum, consideratur: ex quo tum clericis singulis nascitur, tum iudicii ecclesiastici iurisdictio in eos fundatur. Vnde eidem 1) nec clerici se subducere, nec 2) iurisditionem in alienum iudicem ecclesiasticum prorogare possunt sine ordinarii iudicis consensu (a), nec 3) prorsus eandem in iudicem secularem prorogare in causa civili (b): 4) idque forum retinent, quamdiu statum clericalem servant, hoc vero per degradationem amisso amittunt (c). Idem 5) vsu fori et obseruantia in familiam eorum transit (d), nisi huius intuitu aliud ordinationibus ecclesiasticis cautum sit (e).

(a) *c. 18. X. de foro Compet.*

(b) *c. 12. X. eod. Io. Vlr. DE CRAMER de iurisdictione prorogata §. 39. Iure Romano prorogatio fori admittitur in L. 51. C. de Episcop. et Cleric. ex quo nonnulli cum SCHILTERO in inst. iur. Can. lib. I. tit. 18. §. 9. eandem inter protestantes tuendam esse existimant, quod tamen absque consistorii consensu vix est admittendum c. 18. X. de foro compet.*

(c) *c. 10. X. de iudic. c. 2. de poen. in 6.*

(d) *HERTIVS de transiitione privilegii in alios §. 21: CARPZOV. l. c. def. 6. Frid. Es. PVFENDORFIVS tom. I. obs. iur. obs. 166. §. 2, tom. III. obs. 197.*

(e) vt in Ducatu Brunsvicensi intuitu *famulorum* per *ordinat. Ant. Vrbici cap. 14. §. 3.*

§. 244. Econtra iurisdictio ecclesiastica fundata non est in causis laicorum *secularibus*, nisi eiidem subiectae sint ex imperantium *consensu* vel *concessione*. Nec ad eam in his causis extra *ordinem* fundandam sufficiunt *colores iuris Canonici*, vel a ratione *peccati* in illis interueniente (a), vel a *iureiurando* iisdem addito (b), vel a qualitate *personarum miserabilium*, quas concernunt (c), vel a *iustitia* in foro seculari vel *protracta* vel *denegata* repetiti (d): nisi de expresso vel tacito imperantium consensu appareat. Hi similesue abusus iurisdictionis ecclesiasticae in Germania grauaminibus et sanctionibus locum fecerunt de iurisdictione seculari tuenda: et imperatori datum est ius *separandi causas ecclesiasticas a secularibus*, interueniente, si dubium adsit, amicabile conuentione (e).

(a) c. 13. X. de iudiciis. Hoc nomine vsurpata est *denunciatio Evangelica*; qua omnes fere causas seculares ad forum ecclesiasticum referre, haud difficile est. Vid. *Christ. THOMASIVS de usu pract. denunciationis Evangelicae*.

(b) c. 3. de iudiciis in 6. vid. *Grauamina Nat. Germ. de a. 1523. cap. 48.* apud *Iac. Frid. GEORGIVM de grauam. Nat. Germ. p. 457.*

(c) c. 26. in f. de Verb. signif. c. 15. X. de for. comp.

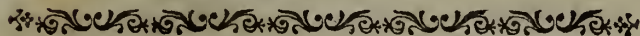
(d) c. 6. 10. 11. X. eod. *Grauamina Nat. Germ. l. c. c. 54. p. 463.* *Casp. ZIEGLERVS* in not. ad *Lancellotti inst. iur. Can. p. 1261. et 1263.*

(e) *Capitulat. Caesar. nouiss. art. 14. §. 4. 5. Rec. Imp. de a. 1654. §. 164. Conf. supra §. 135. 145.*
De

Barthelemy. Inst. iur. Can. p. 155.

Moser. num. Geistl. Postum T. 1.

De remediis tuendi iurisdictionem secularem aduersus iudicia ecclesiastica vid. FABRI *Staats-Canzlei tom. IV. p. 656. 696.* In Gallia eiusmodi abusus iurisdictionis ecclesiasticae diu correcti sunt. vid. ESPENII *Ius Eccl. P. III. tit. I. c. 3. §. II. op. p. 175.* nec inter *Protestantes* admittuntur.

TIT. VII.

DE IURISDICTIONE ECCLESIASTICA
DELEGATA.

(Lib. I. Tit. XXX. de officio et potestate iudicis delegati.)

ARGUMENTVM.

§. 245. <i>Iurisdictio ordinaria et extraordinaria seu delegata.</i>	250. <i>ius plurium delegatorum.</i>
246. <i>Ius delegandi.</i>	251. <i>ius appellandi ad delegantem.</i>
247. <i>Ius subdelegandi.</i>	252. <i>Modi, quibus perimuntur delegatio.</i>
248. <i>Potestas iudicis delegati.</i>	
249. <i>Officium eius.</i>	

§. 245. *Iurisdictio*, ratione *causarum*, vel ORDINARIA est, quae in *certo causarum genere*, vel EXTRAORDINARIA, quae in *certa seu determinata causa tantum competit*. Ordinaria iurisdictio iuxta politicam ecclesiae demandari solet *iudiciis*, quae inde *Ordinaria* dicuntur. Extraordinaria *speciali concessione* tribuitur (a): a qua in sensu stricto DELEGATA vocatur (b), hoc est, *iurisdictio in certa causa speciatim concessa*. Quibus hae c data est, *iudices delegati* dicuntur.

(a) c. 6. b. t. in 6. c. 11. X. b. t.

(b) Delegatio per *mandatum*, *praeceptum* et *rescriptum* Superioris fieri dicitur c. 13. X. de *rescriptis* c. 1. X. de *Officio et Potest. iudicis delegati*. In c. 21. X. eod. *grauissime arguendus* censetur, qui *mandatum apostolicum exequi subterfugiat aut contemnat*.

§. 246. *Ius delegandi* iurisdictionem in *causis fore ecclesiastici* est ius Superioris in ecclesia (a): nec hoc iure gaudent *iudicia ecclesiastica vicaria*, nisi vi potestatis sibi a Superiore factae. Exerceri vero potest vel ad *instantiam partium*, vel *motu proprio*, si *iusta causa* interuenit (b)

(a) c. 1. 3. 21. 41. X. de *off. et pot. iud. deleg.* c. 4. eod. in 6. L. 5. C. de *iudiciis* Sam. STRYKIVS de *delegatis principum* c. 1.

(b) PVFENDORFIVS in *introd. ad Process. P. I.* c. 13. §. 4. MEVIVS *P. III. dec.* 217. B. Parens in *I. E. lib. I. tit.* 29. §. 16.

§. 247. Delegationis species est *subdelegatio*, qua *delegatus* iurisdictionem *sibi delegatam* eiusue partem alteri concedit (a). *Ius subdelegandi* delegato non competit, nisi *vi iuris*, sibi *expressa* vel *praesumpta* delegantis voluntate concessi (b). Haec iure praesumitur ex delegatione facta personis, in *dignitate* constitutis: quales semper sunt *delegati papales* (c).

(a) c. 3. 27. X. de *Offic. et Pot. iud. deleg.* Haec potestas iure Rom. non competit. Origines eius explicat Fr. FLORENS *tom. II. op. p.* 154. 155.

(b) Haec determinatio innititur *rationibus* iuris Canonici:

nici: ex eaque instruitur praxis in *Delegatis Caesuris*. is. vid. B Parens in *iur. eccles. lib. 1. tit. 29. §. 14. 15.* Alii cum STRYKIO l. c. cap. 3. delegatis omnibus ius subdelegandi *ex lege* competere censent: nisi delegatio ad *personam* delegati adstricta eiusque *fides* et *industria* electa sit. Et hoc fieri ex *regula* solet in *Delegatis priuatae conditionis*.

(c) c. 11. *pr. de rescriptis* in 6.

§. 248. *POTESTAS iudicis delegati est omneius, quod vi delegationis delegato competit* in causa sibi commissa: eaque definitur per *rescriptum delegatorium*. Vnde 1) delegatus *suae delegationis fidem* per ipsum rescriptum facere debet his, quorum interest (a); et 2) ex rescripto delegatorio aestimandum est, ytrum *omnis iurisdictio* in certa causa vel *eius tantum pars* concessa sit (b): 3) si iurisdictio in *tota causa* delegata est, delegatus super omnibus, quae ad ipsam pertinere noscuntur, ac proinde etiam de *accessoriis* et de *executione*, plenam recipit potestatem (c), nec *maiorem*, quam quae concessa est, nec eam in *alia*, quam in delegata causa, sibi sumere potest: alioquin *nullum* est, quod actum est *ultra fines delegationis* (d): 4) iurisdictionem sibi delegatam auctoritate delegantis tuendi ius habet aduersus omnes, qui eam impediunt (e).

nofer nam Kaiserhof-Kurze - Glosse 1.2.

Cramer Opp. iur. univ. 7.2 off. 716.

Herger. 22. dec. de off. p. 4 30.

(a) c. 31. *X. de off. et pot. iud. del. L. 5. C. de mand. princ.*

(b) c. 27. 28. *X. de off. et pot. iud. del.*

(c) c. 5. 21. 26. 28. *X. eod.*

(d) c. 22. 32. 37. 40. *X. eod. c. 22. X. de rescript.*

(e) c. 11. *X. de off. et pot. iud. del. c. 2. eod. in 6.*

§. 249. OFFICIUM *delegati* determinatur tum per *officium iudicis* in genere, tum per *formam delegationis* (a). Hanc 1) *exacte* seruare: 2) eaque non praescripta, modum procedendi, *iure communi* definitum, sequi tenetur (b).

(a) c. 32. 43. X. *de off. et potest. iud. del.* Huc pertinent formulae, in delegationibus usitatae, ut de *simplici et plano*, et *sine strepitu iudicii* procedant. Clem. 2. *de iudic.* Clem. 2. *de Verb. signif.* Sam. STRYK *de iudic. princ. iuxta solam facti veritatem.*

(b) c. 13. X. *de off. et pot. iud. deleg.*

§. 250. Delegatio vnus causae pluribus indefinite facta, omnibus et singulis *coniunctim* facta censetur: ideoque alter delegatorum *absque altero* in causa procedere nequit (a), nisi alter alteri vices suas *subdelegauerit* (b). Potest etiam delegatio eiusdem causae pluribus *definite* fieri, dum *unicuique* eorum eadem causa in *solidum* delegatur, idque vel 1) *simpliciter* per clausulam *alternatiuam* (c); vel 2) *secundum quid* per clausulam *conditionalem*, *si non omnes*; tum enim *existente conditione*, quod alter vel *nolit* vel *non possit* interesse, reliqui in causa procedere possunt (d).

(a) c. 16. 22. X. *de off. et pot. iud. del.*

(b) c. 6. 30. X. *eod. Io. Balib.* WERNHER *de Commissariorum a principe datorum potestate subdelegandi* §. 33.

(c) v. c. sub formula, *ut omnes aut duo, aut vnus mandatum exequantur* c. 8. *eod. in* 6. c. 6. *de procur. in* 6. c. 12. *de heretic. in* 6.

(d)

(d) c. 13. X. de rescript. c. 16. c. 21. X. de off. et pot. iud. del. Conf. Io. Jac. Jos. SÜNDERMAHLER in progr. *Virum clausula samt und sonders in Commissione executionis circa causas, quae religionem et diuersae religionis affectus concernunt, locum habeat?*

§. 251. Iurisdictio delegata naturam habet concessae et subordinatae iurisdictionis (§. 262.): ideoque a delegato ad delegantem datur appellandi facultas (a), nisi sit rescripto remota (b). Haec etiam datur a subdelegato ad subdelegantem, si hic non omnem, sed partem iurisdictionis subdelegauit (c).

(a) c. 11. de off. et pot. iud. del. in 6.

(b) c. 53. X. de appellat. c. 27. §. 2. 5. X. de off. et pot. iud. del. MEVIUS P. II. dec. 193. 194.

(c) c. 27. §. 2. X. eod. c. 3. 7. 10. 14. in 6.

§. 252. Finitur 1) reuocatione mandati; quae salua est deleganti (a); non vero subdeleganti, nisi vi iuris reuocandi, in subdelegatione sibi reseruati (b): 2) morte delegantis prius interueniente, quam iurisdictione uti coeperit delegatus (c): 3) morte delegati, nisi vel officio, vel pluribus facta sit delegatio sub clausulis (§. 250.) expositis (d).

(a) etiam tacita reuocatione, per nouos constitutos delegatos. c. 28. §. 2. X. de off. et pot. iud. del.

(b) c. 6. et 7. eod. in 6.

(c) c. 19. 20. 30. X. eod. c. 86. eod. in 6.

(d) 14. 42. X. eod.

TIT. VIII.

DE IVRE CIRCA VISITATIONEM
ECCLESIASTICAM.(Lib. III. Tit. XXXIX. de *Censibus exactionibus et
Procuracionibus.*)

ARGVMENTVM.

§ 253. *Visitatio ecclesiastica.* 254. *Eius indoles.* 255. *Iura ecclesiae circa visitationem.* 256. *Iura imperii civilis circa illam.* 257. *Officium visitandi,* *ordinarium vel extraordinarium.* 258. *Visitatio sub principe diuersae religionis.* 259. *Ius procuracionum.*

§. 253. Ad partes generales regiminis ecclesiastici pertinet *ius visitandi ecclesias*, seu *instituendi ECCLESIASTICAM VISITATIONEM*, quae est *inquisitio in statum ecclesiae*, *vi inspectionis ecclesiasticae in re praesenti eo fine instituta*, *ut quae legibus ecclesiasticis vel Saluti ecclesiae aduersa deprehenduntur*, *emendentur et corrigantur* (a).

(a) c. 10. 12. C. 10. qu. 1. Casp. ZIEGLERVS de *episcopis lib. III. c. 20. §. 20. f. Abasv.* FRITSCHIVS de *iure visitandi ecclesiastico cap. 1. et VI.*

§. 254. I) *Visitatio est actus inspectionis ecclesiasticae* (a), ideoque competit cuilibet Superiori secundum cuiusque ecclesiae politiam (b), aliisque quibus inspectio ecclesiastica acquisita est (c). II) non datur nisi in ecclesias, *iurisdictioni subiectas* (§. 146.)

(§. 146.) (d). Hinc pro ratione ecclesiarum, per quas instituitur, vel *generalis*, vel *specialis* vel *localis* esse potest.

(a) c. 21. X. de Censibus: episcopus ratione episcopalis iurisdictionis, quam habet, tenetur correctionis causa ecclesiam visitare. c. 22. X. eod. c. 1. X. de offic. archidiaconi.

(b) c. 16. X. de officio iudic. ord. c. 1. de Censib. in 6.

(c) etiam vi praescriptionis c. 16. X. de praescript. Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 3. Henr. PIRHINGII ius Can. lib. 3. tit. 39. §. 90. p. 665.

(d) c. 22. X. de Censib. c. 1. eod. in 6. B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 39. §. 69. 71.

§. 255. IVRA ECCLESIAE CIRCA VISITATIONEM sunt iura, quae vi *potestatis ecclesiasticae circa visitationem instituendam et dirigendam competunt*; qualia sunt ius eam *decernendi* (a); eam *instituen- di*, aliisue *delegandi* (b), *ordinationem visitationis*, qua modus visitandi definitur, praescribendi, et peractae visitationis *rationem* a visitoribus exigendi (c), nec non *emendandi et corrigendi*, quae per eam emendatione digna deprehenduntur (d). Quae cum sint iura potestatis ecclesiasticae: nulla praescriptione tolli possunt, etiam si vel maxime aliis ius visitandi sit acquisitum (e).

(a) Concil. Trident. sess. XXIV. de reformat. c. 3.

(b) c. 15. X. de officio iud. ordinarii.

(c) c. 1. X. de off. archidiac. Concil. Trident. l. c.

(d) c. 21. 23. X. de censib. c. 1. §. 4. eod. in 6. B.

Parens l. c. lib. 3. tit. 39. §. 33. 72.

(e) c. 11. c. 16. X. de praescriptione.

§. 256.

§. 256. *Ius maiestaticum et territoriale* circa visitationem ecclesiasticam ex *inspectione seculari* et *ad-uocata* ecclesiastica descendit (§. 23. 140. 168.). Ad iura eius specialia pertinet, quod 1) visitatio ab episcopis per territoriumulare instituenda sit ex *praescitu Domini territorii*, et 2) adiunctis ab eo ad visitationem *commissariis* intuitu eorum, quae in visitatione respectum *ad rempublicam* vel *ad tutelam ecclesiae* habere possunt (a); et quod 3) non minus inter Protestantes visitatio a *Superintendentibus* fieri debeat adscitis *praefectis principum* (§. 189.).

(a) Vid. Concordata Ducum Bauariae cum Ordinariis Bauariae de a. 1583. apud GEWOLDVM in *Hundii Metropoli Salisburg. tom. I. p. 164.* De obseruantia antiqua in Saxonia egit Io. Ge. REINHARDVS de *iure princip. Germ. circa saecula ante reformat. cap. II. §. 14. p. 128.* De visitationibus in Saxonia tempore reformationis vid. SECKENDORFVS in *hist. Lutheranismi lib. II. §. 7. n. 4. p. 23. et §. 36. p. 100.* Rationem visitandi sub Regibus Francorum exposuit B. Parens in *iure Eccl. lib. III. tit. 39. §. 29. seq.*

§. 257. In ipsa *functione visitationis* consistit OFFICIUM VISITANDI: quod ex norma legum ecclesiasticarum est exercendum (a): *Ordinaria* visitatio est, quae vi *officii ordinarii*, cui cohaeret, *statuto tempore* instituitur (b), et *extraordinaria*, quae fit ex *speciali Superioris ordinatione*, ubi ecclesiae utilitas id exigit (c). *Ordinaria* ex politia ecclesiae euangelicae est penes *superintendentes*.

(a)

(a) Instruitur in *c. 1. de Censibus* in 6. et in receptis *articulis Visitatoriis*, ac in *Ordinationibus visitationum*, quales recenset FRITSCHIVS l. c. in *app. p. 666. Directorium visitationis* de a. 1734 in usum terrarum Brunsvicensium habetur in tom. I. *Corp. Const. Calemb. p. 590. Casp. ZIEGLERI* tr. de *Superintendente cap. XXII. Iul. Bernh. de ROHR Saechsisches Kirchen-Recht lib. 4. tit. VIII. §. 4. MEVIVS P. VI. dec. 289.*

(b) *c. 25. X. de Censib. c. 1. X. de off. Archid. c. 8. X. de statu monach.*

(c) BRUNNEMANNI *Ius Eccl. lib. I. cap. 6. membr. 12. §. 8.*

§. 258. *Iura visitationum* in ecclesiis, sub *principae diuersae religionis* constitutis, sunt iura ipsius *ecclesiae* (§. 255.), et *annexa* religionis exercitii, per eos exercenda, qui eis praesunt, veluti inter *A. C. addictos* per eorum *consistoria* (a). *Domino territorii diuersae religionis* non competunt, nisi ex *obseruantia anni decretorii* (b).

(a) *Recessus Hildesemensis* de a. 1651. art. 2. *Capitulatio perpetua Osnabrugensis* art. 4. et 5.

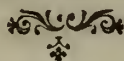
(b) *I. Pac. Osn. art. V. §. 26. Quodsi quoque A. C. addicti in eiusmodi bonis ecclesiasticis, dicto anno dieque a Catholicis plene vel ex parte possessis, iura praesentandi, visitandi, inspectionis confirmandi, corrigendi, protectionis, aperturae, hospitalitatis, operarum habuerunt, item parochos, praepositos ibi aluerunt, iura ista illis salua tectaque maneant.*

§. 259. Iuri Visitandi iure Canonico annexum est ius *procuraciones exigendi* (a); praescriptioni non obnoxium (b). Ex hoc inter protestantes originem ducunt praestationes parochianorum, visitationis intuitu faciendae, per *observantiam* et *ordinationes ecclesiasticas* definitae (c): quamquam sumtus visitationum ex regula ex aerario ecclesiastico erogentur,

(a) c. 6. 23. 25. X de Censib. c. 2. 3. eod. in 6.

(b) c. 11. 16. X. de praescript. c. 17. X. de Censib.

(c) FRITSCHIVS l. c. cap. VII. n. 13. STRYK in obs. ad Brunnemanni I. E. lib. 2. c. 9. §. 12, B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 39. §. 104.

LIBER III.

DE IVRE CIRCA CVLTVM PVBLICVM.

SECTIO I.

DE IVRIBVS CIRCA ACTVS SACROS
EORVMQVE CELEBRATIONEM.

TIT. I.

DE RELIGIONIS EXERCITIO IN GENERE.

ARGVMENTVM.

§. 260. *Religionis exercitium.* 261. *Iura in eo contenta.* 262. *Ius illud determinandi eiusque norma.* 263. *Eius norma inter utriusque religionis*

confortes. 264. *Quatenus eo destitutis devotio domestica debeat.* 265. *Eius norma inter protestantes inter se.*

§. 260. Expositis his, quae tum ad *ministerium* tum ad *potestatem ecclesiasticam* pertinent, ducimur ad iura, quae quocumque modo respiciunt cultum diuinum, tamquam *ecclesiae finem*. Quae vero concernunt ius ecclesiae circa cultum diuinum in republica instituendum, pertinent ad *religionis exercitium* vel *publicum* vel *privatum* (§. 14.).

§. 261.

§. 261. Quaecunque *religione*, eadem et *religionis exercitio* continentur (§. 1. 14.) (a): qualia sunt
 1) ratione *credendorum*, ius doctrinas fidei *ore* et *scriptis* profitendi 2) iisdem instituendi *membra ecclesiae* et *iuventutem* (b): 3) *librosque* adhibendum *symbolicos* tum alios ad *religionem instruendam* comparatos (c): II. ratione *agendorum*, 1) ius *sacra omnia* interueniente *pastorum ministerio* in coetu peragendi, 2) et *ecclesiae iura*, virtute religionis exercitii competentia, exercendi, quae *eius annexa* vocantur (d) (§. 16.).

(a) Io. Ad. de ICKSTATT tom. II. op. III. c. 2. §. 4. p. 150.

(b) B. Parens Consult. et Dec. tom. I. resp. I. II. III.

(c) Capitul. Caesarea art. 2. §. 8. de SCHAVROTH Concl. Corp. Euang. tom. I. p. 159. tom. II. p. 477, Io. Jac. MOSERI Neben-Stunden P. I. obs. 4. et P. V. obs. 16.

(d) Christ. Matth. PFAFFII diff. de annexis exercitii religionis euangelicae.

§. 262. In *religionis exercitio per rempublicam determinando* versatur *ius reformandi* (§. 19.). Hoc tamquam pars iuris maiestatici circa *sacra* (§. 23.) per Imperium Rom. Germ. est simul penes *Imperatorem* et *Imperium* (a). *Statibus imp.* vero competit per vnus cuiusque territorium, et nonnisi a *superioritate territoriali*, subordinata legibus imperii ratione, dependet (b), non vero ab *ullo alio iure* vel *seculari* vel *ecclesiastico* v. c. a iure dominii directi et
 vtilis

utilis a iurisdictione criminali vel a iure patronatus.

(c) Itaque *normam religionis exercitii publici et priuati* praestant 1) leges imp. *fundamentales* (d), 2) *Concessiones*, intra illarum limites factae, nec non 3) pacta publica inter *dominum territorii* et inter *ordines prouinciales* et *subditos*, vel in *horum fauorem* cum aliis principibus inita (e), quae vim habent legis *fundamentalis prouincialis*.

(a) I. P. O. art. V. §. 39. *Phil. Bernh. ZECH me-
ditat. de iure reformandi* P. II. cap. IV. §. 70. f.

(b) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 30. 39. 43.*

(c) I. P. O. art. V. §. 42. 44.

(d) I. P. O. art. V. §. 31. 43. art. VII. §. 1. art. XVII. §. 3.

(e) Io. Iac. MOSERI *diff. de pactis et priuilegiis cir-
ca religionem et alia ecclesiastica inter Selecta iuris
publ. et priu. diff. IV. p. 69. Io. Christ. Wilb. STECK
diff. de guarantia pactorum et foederum religionis
ergo percussorum.*

§. 263. Norma generalis religionis exercitii publi-
ci et priuati eiusque annexorum inter *Catholicos* et
Protestantes ex Pace Westphalica est *anni decretorii
obseruantia* (§. 50.) (a), eaque pro regula et fun-
damento *futurae obseruantiae* (b) ita definita est, vt
I) *idem* permanere debeat religionis exercitium, quod
quouis in loco *dicto anno* vsitatum fuit (c), vt II)
quaecunque de eo *introducendo* et *permittendo* ante-
hac conuenta et disposita fuerant, eatenus rata tan-
tum sint, quatenus *obseruantiae dicti anni* non ad-

M

uer.

uerfantur (d), III) vt irrita declarata sint et annihilata, dicti anni obseruantiae contraria (e). Quae cum ita sese habeant, consequens est vt contra obseruantiam dicti anni nihil suscipi, eodemque loco, vbi solitarium fuit religionis exercitium, simultaneum diuersae religionis exercitium introduci vi iuris reformandi nequeat sine subditorum consensu (f).

(a) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 31.* Mirum est, dubium excitari potuisse de religionis exercitio subditorum Euangelicorum, qui Statibus Catholicis secularibus subsunt; cum tota *sectio XII. articuli V. instr. pacis Osn.* quae §. 30. vsque §. 37. continet, nominatim ad subditos Statibus imp. immediatis siue ecclesiasticis siue secularibus subiectos iuxta §. 30. *art. V. pertinereat.* Vid. *Endeckte Verdrehung des Westphaelischen Friedens-Schlusses art. V. §. 31. edit. a. 1758.*

(b) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 25. 33.*

(c) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 26.* Vnde et in locis, vbi Catholici et Augustanae confessionis Status ex aequo, iure superioritatis fruuntur, ratione publici exercitii idem Status permanere debet, qui fuit dicto anno *art. V. §. 43.* ex eoque statu aestimari debet exercitium religionis in feudis. *art. V. §. 42.*

(d) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 33.*

(e) *I. P. O. art. V. §. 25. et 33.*

(f) (Phil. Bernh. Zech) *Meditat. de iure reformandi* P. II. c. 3. §. 20. 49. SCHAVROTHS *Concl. Corp. Euang.* tom. 3. p. 594. 606. 616. 653. *Samlung der Schrifften von der Selbsthülfe und vom Simultaneo* p. 239. et p. 310. *Dav. Ge. STRVBEN Nebenstunden* tom. 2. obs. 6. §. 9. *Io. Vlr. de CRAMER obs. iur. tom. II. P. I. obs. 540. p. 253. 273.*

§. 264. Cum omni religionis exercitio destitutis, quoad

ben. quod dicitur in art. V. §. 31. Instr. Pac. Osn. art. V. §. 31. Mirum est, dubium excitari potuisse de religionis exercitio subditorum Euangelicorum, qui Statibus Catholicis secularibus subsunt; cum tota sectio XII. articuli V. instr. pacis Osn. quae §. 30. vsque §. 37. continet, nominatim ad subditos Statibus imp. immediatis siue ecclesiasticis siue secularibus subiectos iuxta §. 30. art. V. pertinereat. Vid. Endeckte Verdrehung des Westphaelischen Friedens-Schlusses art. V. §. 31. edit. a. 1758.

carum normam anni. decretarii restringere contendit per declarationem Ferdinandeam, cui tamen obstant verba P. II. clarissima. tit. 9. §. 1. siue recto pacto aut privilegio pp. ch. 1. §. 630. siue ecclesiasticis siue

Schweder Liff. de exercitio religionis

quoad in republica tolerantur, *sacra domestica* negari nequeant (§. 16.): haec ex *lege publica* etiam salua seruanda sunt illis, qui publicum vel priuatum religionis suae exercitium *nulla anni decretorii parte* habuerunt, vel post pacem *sacra mutauerunt*; quoad principi eosdem tolerare placuerit (a). Toleratorum haec iura in sacris sunt, vt 1) conscientia libera *domesticae deuotioni*, sine inquisitione aut turbatione, priuatim vacare, 2) in *vicinia*, vbi et quoties voluerint, publico religionis exercitio interesse, ideoque omnes actus ad hoc pertinentes ibi peragere, 3) *liberos suos* exteris suae religionis scholis aut priuatis domi praeceptoribus instruendos committere non prohibeantur. Datum vero non minus est I) domino territorii arbitrium eos non *tolerandi*, eisque si ex republica videatur, *emigrationem iniungendi*, quam illis II. seruata est *facultas*, pro maiori conscientiae libertate sua sponte *emigrandi* (b).

(a) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 34.* Tolerantiam eorum non praecipit Pax Westphalica, sed *qualitatem* et *iura tolerantiae* determinat, vt sit *patiens* et *Christianus*, seu quae decet *principem Christianum*. *Art. V. §. 35.*

(b) Huic rei tam in *Pace Religiosa*, §. 24. quam in *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 36. 37.* luculenter prospectum est. Vid. *Io. Guil. HOFFMANNVS* de *iuribus emigrantium propter religionem* §. 14. *f.* Libera discedendi aliudque domicilium suo arbitrio eligendi facultas ceteraque *beneficia*, subditis in casu vel imperatae vel sponte susceptae emigrationis pace Westphalica data, interuertuntur *transplantatione*, nouo *oppressionum ob religionem* commento, *Legibus imp.*

aduerso. Inest eidem *confinatio* et *deportatio*, cuius decernendae facultas praeterquam *ob delicta* non competit. Io. Ad. ICKSTATT de *iure expellendi et transplantandi subditos diuersam religionem amplectentes*. Io. Rud. ENGAV an ciues relig. causa emigraturi queant transplantari? Io. Cbrist. RV-DOLPH de *iure emigrandi et transmigrandi subditorum eorumque expulsionem et transplantationem*.

§. 265. Inter *Protestantes*, quatenus duas partes constituunt, normam religionis exercitii iuriumque inde dependentium perpetuam praestant *pacta publica* et cuiuscunque generis *Concessionem*. Ex Pace Westphalica imprimis huc pertinent pacta et concessionem, ante *Pacem conclusam* inita, quatenus a. 1648. seu tempore *pacis conclusae* adhuc in possessione vel quasi iurium inde competentium fuerunt. Quidquid aduersus ea ante *pacem conclusam* innouatum fuerat, confirmatum est, *futurae vero mutationes et innouationes* prorsus interdictae sunt: eique rei in *art. VII. inst. Pac. Osn.* prospectum est (a).

(a) Historiam huius articuli tradit Io. Iac. MÜLLERVS im *entdeckten Staats-Cabinet P. IV. cap. 3. p. 57. et 108.* Conf. Io. Vlr. de CRAMER *obs. iur. univ. obs. 419. §. 47. 48. 49.*

TIT.

TIT. II.

DE IVRE CIRCA DOCTRINAS ECCLESIAE.

ARGVMENTVM.

- §. 266. Ratio doctrinas ecclesiae definiendi. 267. Ius circa illas in ecclesia Romana, et Evangelica. 268. Cura pro conseruan-
- da doctrinae integritate. 269. Ius principis circa illas. 270. Ius circa diuersae ecclesiae doctrinas.

§. 266. Ad religionis exercitium pertinet primo ius circa *credenda* (§. 261.). Doctrinae fidei cum non ab hominum, sed a *S. scripturae* auctoritate vim accipiant, non admittunt *legislatoriam* vel *iudiciale* decisionem (a). Admittunt tamen 1) in ecclesia *determinationem conuentionalem*, ex *S. Scripturae* norma faciendam, iusque eas ita determinandi est *ius ecclesiae* (b): 2) inter ecclesias diuersas inter se dissidentes admittunt et exigunt *amicam* et *Christianam* compositionem (§. 13.).

(a) Quid inter *decisionem* et *determinationem doctrinae fidei* intersit, exposuit B. Parens in *Iur. eccles. lib. I. tit. I. §. 20.*

(b) Origo *symbolorum* est a litibus doctorum de sensu *S. Scripturae*, quae definiendis fidei articulis primum locum dederunt. Antiquissimum fere est *symbolum Nicaenum*: nam *apostolicum* aetatem non attingit, quam prae se fert. Vtrumque vna cum *Anefastiano* ad communia Catholicorum et Evangelicorum symbola pertinet.

Athanasiano

§. 267. In Ecclesia Romana *credenda* reuocata sunt sub *imperium*, data *pontifici* vel *solī* vel *vna*

cum concilio potestate, doctrinas fidei *decidendi*, et constituta ecclesiae membrorum *ad credendum obligatione*, poenis munita. In ecclesia Evangelica admittitur tantum ius *determinandi* publicas doctrinas fidei, idque est ius *ecclesiae commune* (§. 171) (a). Obligatio vero membrorum ecclesiae intuitu *publicae* doctrinae in ecclesia determinatae descendit ex *unione ecclesiae in eandem fidem* (§. 5.): nec tamen cum *libertate conscientiae* pugnat (§. 3.) (b).

(a) Id ab ecclesia exercitum est in condendis libris symbolicis: de quibus vid. Io. Ge. WALCHII *introd. in libros symbol. lib. I.*

(b) Io. Vlt. L. B. DE CRAMER *opusc. tom. III. p. 119.*

§. 268. Cura pro conseruanda doctrinarum fidei *integritate* est pars *inspectionis ecclesiasticae*: sub eaque continetur 1) sollicitudo, ne quid in ecclesia *doceatur* iis aduersum; quo fine introducta sunt *iuramenta religionis* (a) 2) *librorum*, religionem concernentium; tum legendorum tum edendorum *censura*, 3) cura, ne ecclesiae noceant *Doctorum controversiae* (b). Harum sopiendarum causa potest quidem doctrina in ecclesia tradenda iure potestatis ecclesiasticae determinari (c): sed id omnino non expedit.

(a) c. 6. D. 23. c. 4. D. 100. c. 4. X. de *Elect. Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 12.* B. Parens in I. E. lib. I. tit. 12. §. 23. 24.

(b) BRÜNNEMANN in iur. eccl. L. 3. c. I. §. 24.

(c)

(c) Hoc fine composita est *formula Concordiae*, cuius historiam tradit Io. Ge. WALCH l. c. lib. I. c. I. 7.

269. *Ius principis maiestaticum* circa doctrinas ecclesiae tum in *aduocatia* et *defensione* earum *ciuili* tum in *inspectione seculari* in easdem consistit (§. 22): ex eoque descendit, 1) ius cauendi, ne quid aduersus *reipublicae* iura vel aduersus *leges publicas* doceatur aut scribatur, et huiusmodi scripta prohibendi (a), 2) ius dandi vel denegandi consensum in *promulgationem* constitutionis dogmaticae (b). 3) ius intercedendi *controuerſis religionis*, ne quid detrimenti ex eis respublica capiat, etiam imposito silentio (c).

(a) *Inſtr. Pac. Oſn. art. V. §. 50. Receſſ. imp. Francofurt. a. 1577. tit. 35. §. 3.* Edictum Caroli VI. a. 1715. in *Elect. iur. Publ. tom. VIII. p. 77. f.* Est hoc ius negatiuum, impediendi doctrinas nociuas. Ius positium definiendi, quatenam doctrinae in ecclesia tradendae sint, imperanti, *qua tali*. non competit; indeque nulla vis et auctoritas fuit *formulae religionis* a. 1548. a Carolo V. propositae, quae *Interim* vocatur.

(b) ESPEN *de promulgatione legum P. 2. c. I. §. 4. Tom. IV. op. p. 167.* BARTHEL *de iur. reform. ant. art. VIII. §. 24. t. I. op. p. 215.*

(c) LVNIGII *selecta scripta illustria* p. 117. Io. Iac. MOSERI *Staatsrecht tom. 3. lib. 2. c. 19. §. 12. 30.*

§. 270. Cum vtraque Religio *Catholica* et *Euan-gelica* per Imperium *aequali iure* fruatur (§. 47. 48.): consequens est, ut 1) quoad competit *alterutrius*

religionis exercitium, eatenus competat ius doctrinas religionis *ore* et *scriptis* profitendi (§. 261.). 2) Pro utriusque securitate constituta est *libertas conscientiae*, quae intuitu *diuersae religionis consortium inter se*, est *independentia doctrinarum religionis approbatae a cuiusvis alterius religionis consortis imperio vi et coactione (a)*, quaeque est vnicum et Christianum inter diuersae religionis consortes *concordiae* vinculum, ut eiusdem violatio *discordiarum* mater est. 3) Diffidia utriusque religionis tollendi nullum aliud remedium est, quam *amica et Christiana compositio (b)*.

(a) *Pax religiosa* a. 1555. §. 15. 16. 20. 27. *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 31. 34. 48. art. VII. §. 1.*

(b) *Pax Rel. cit.* §. 15. 25. *I. P. O. art. V. §. 14. 25. 31. 52.*

TIT. III.

DE IVRE CIRCA LITVRGIAM IN GENERE.

ARGVMENTVM.

§. 271. <i>Liturgia.</i> 272. <i>eius substantialia et accidentalia.</i> 273. <i>Adeam pertinent tam sacra liturgica,</i> 274 <i>quam modus ea peragendi.</i> 275. <i>Liturgia pu-</i>	<i>plica et priuata.</i> 276. <i>Ius liturgicum.</i> 277. <i>eius partes et normae.</i> 278. <i>Effectus constitutae liturgiae.</i> 279. <i>Ius maiestaticum circa liturgiam.</i>
--	---

§. 271. *Agenda in ecclesia continentur sub LI-*

TVR-

TVRGIA, quae est *determinatus modus cultum diuinum externum in ecclesia celebrandi*. Ad eam pertinent tum *Sacra ipsa*, tum *modus determinatus*, eadem in ecclesia peragendi (a).

(a) Ad totum cultum diuinum, in coetu peragendum, *liturgiae* et *missae* vocabulum refertur apud *veteres*, *Ios. BINGHAM in orig. et ant. eccl. lib. 13. c. 1. §. 4. et 8.* Vtriusque verbi significatum ad officium administrandi S. Eucharistiam in sensu stricto referunt pontificii, quod tantum est *pars* liturgiae et missae, videlicet *missa fidelium*. *Euseb. RENAUDO-TIVS in liturgiis orientalium collectione tom. 1. p. 169.*

§. 272. *Substantialia* liturgiae sunt, quae articulis fidei innituntur, *accidentalibus* seu *adiaphora*, quae salua fide aliter se habere possunt. *Vtraque* 1) ad religionem pertinent (a): 2) cum vero *adiaphora varia ratione* determinari possint, diuersitas in illis non tollit vnionem fidei et ecclesiae (b).

(a) Vbi sermo est in *Pace Religiosa a. 1555. §. 15. 20.* de religione, per Augustanam Confessionem determinata, ad eandem referuntur *der Augspurgischen Confessions Religion, Glauben, Kirchen-Gebräuche, Ordnungen, Ceremonien*; idemque ibidem §. 16. iisdem verbis de *religione Romana catholica* praedicatur. Haec sunt, quae secundum Inst. Pac. Ofn. art. V. §. 48. *Augustanam Confessionem vllatenus concernere* dicuntur.

(b) c. 8. D. 12. c. 14. X. de off. iud. ord.

§. 273. Ad liturgiam pertinent I. *sacra ipsa in coetu peragenda*; eaque tum *communia* sunt, quae

in communem coetus vtilitatem, tum *particularia*, quae in vtilitatem certorum ecclesiae membrorum celebrantur (a).

(a) Guil. DVRANDI *rituale diuinorum officiorum*
Edm. MARTENE de *antiqua ecclesiae disciplina in*
diuinis celebrandis officiis.

§. 274. II. *Determinata ratio*, sacra liturgica celebrandi: ad quam pertinet, quod liturgia pro qualitate actuum sacrorum peragenda sit 1) interueniente *ministerio pastorum* 2) *loco*, 3) et *tempore* cultui diuino destinato 4) secundum *ritus* et ceremonias, 5) *ordine* praestituto 6) *quiete* et *deuote* (a), 7) *habitu* et *ornatu* decente, 8) *lingua* praefinita, quae est in ecclesia Romana *lingua latina* (b): quamquam cultus diuini ratio eam in *vernacula* exerceri postulet, prout est inter *protestantes* constitutum.

(a) Inde oritur crimen *turbatorum sacrorum*, de quo vid. Nov. 123. c. 31. *auth. sed nouo iure C. de Episc. et Cler.*

(b) Io. BONA *rer. liturg. lib. I. c. 11. p. 216. f. lac.*
VSSERII *historia dogmatica de scripturis et sacris*
vernaculis cum notis Henr. Whartoni Lond. 1690.

§. 275. Liturgia inde vel *publica* est, cuius celebratio, ratione sacrorum et modi, etiam extra coetum *per rempublicam* sese exserit: vel *priuata*, quae *intra coetum* tantum potest celebrari. Illa publico, haec priuato religionis exercitio annexa est (§. 14.).

§. 276.

§. 276. IVS LITVRGICVM est *ius determinandi liturgiam in ecclesiae salutem*. Originarie est *ius ecclesiae proprium* (a) (§. 8.), et pro *politia* cuiusque ecclesiae pertinet ad iura *regiminis ecclesiastici*. Competit ergo 1) Superioribus in ecclesia Romana (b), (§. 113.) et 2) Statibus Imp. Euangelicis per Ecclesiam cuiusque provinciae (§. 170.), adstrictum tamen ad ecclesiae consensum, si quid in liturgia immutandum (§. 171.) (c). E contra Princeps, *qua princeps*, destitutus est iure liturgico (§. 24), idque ei non competit in sacra diuersae religionis (d), cum ne quidem *iurisdictio ecclesiastica*, quatenus principi diuersae religionis ex *anno decretorio* datur, pertineat ad causas, *religionem* vllatenus concernentes (§. 200. 203.).

(a) Monente ipso Paulo I. ad Corinth. XIV. v. ult. ecclesiae est potestas curandi et efficiendi, vt *sacra in coetu ordine et decenti ratione* peragantur. Conf. B. Parens in diss. Prael. tom. III. iur. eccl. §. 58. Io. Vlr. L. B. de CRAMER obs. iur. Can. obs. 419. §. 65.

(b) c. 9. X. de celebrat. miss. et aliis diuinis officiis Clem. I. eod. c. 14. X. de off. iudic. ord.

(c) Pax Rel. a. 1555. §. 15. Io. SHILTERI inst. iur. Can. Lib. II. tit. I. §. 8. CARPZOVII iurispr. eccl. lib. 2. def. 248. STRYK in obs. ad Brunne-
manni I. E. lib. I. c. 6. membr. 3. §. 3. p. 180. Ex praxi ecclesiae Euangelicae, inde a tempore reformationis seruata, *liturgia* adornata est ex *ecclesiae consensu*, et quoad maximam partem in ipsis *libris symbolicis*, decretis *synodalibus*, ordinationibus *ecclesiasticis*.

(d)

(d) *Pax Rel. a. 1555. §. 20. 27. Inst. Pac. Osn. art. V. §. 29. 48. Io. Vlr. de CRAMER l. c. obs. 419. §. 67.*

§. 277. Iuris liturgici duae partes sunt, 1) ius *normam liturgiae* constituendi, et circa eam disponendi et dispensandi, 2) ius *ex constituta norma* liturgiam in singulis ecclesiis *adornandi*, et ut illa observetur, curandi. *Illud ad iura Superiorum reservata*, *hoc ad iura vicaria* pertinet, quae exercent consistoria (§. 172.). Normam liturgiae praestant *symbola ecclesiae*, *canones* et constitutiones *ecclesiasticae* generales et speciales (a), nec non *observantia ecclesiastica*, cuius in liturgicis magna vis est (§. 236.).

(a) Libri liturgici, ritualia et Agenda vocantur. Horum recensum ex usu ecclesiae Evangelicae dat *Herm. Casp. KÖNIG in bibliotheca agendorum* et *Christ. Matth. PFAFFIUS de liturgiis c. III.* Inter pontificios magna est seges collectionum de rebus liturgicis. *Io. MABILLON de liturgia Gallicana Io. Aloys. ASSEMANNI Codex liturgicus eccl. in XV. libr. distributus, in quo continentur libri rituales, Missales, Pontificales, Officia, dypticha ecclesiae orient. et occid. Romae 1749. Ant. Lud. MVRATORIUS de liturgia Rom. Io. BONA de rebus liturgicis.*

§. 278. Itaque 1) *ministri ecclesiae* non modo actus sacros ex *norma* constitutae liturgiae exercere, sed et 2) *ecclesiae membra* sacris liturgiae *communibus* interesse, et 3) *sacra particularia* in coetu ecclesiae instituere tenentur, nisi *iusta causa* ea singulis *privatim* ministrari suadeat, quae a qualitate actus

ctus sacri, ex aetatis et valetudinis ratione vel ex dispensatione descendit: nec 4) singulis ecclesiae membris fas est, *separatos conuentus* sacrorum causa instituere (a), vel *proprium* sacerdotem habere ad sacra particularia celebranda, nisi illis competat *ius priuatorum sacrorum* (§. 14.) (b). Econtra 5) *sacra domestica* ad formam liturgicam adstricta non sunt (c).

(a) NOV. 58. et 131. c. 8. c. 33. *de consecr. D. I.*
Edictum Electorale de d. 15. Mart. 1703. in tom. I.
Corp. Constit. Calemb. p. 1059.

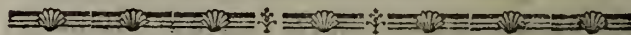
(b) c. ult. *de Privilegiis* in 6. B. Parens in *diff. de priuatis legatorum sacris* et in *Iur. Eccl. lib. 3. tit. 37. §. 17. 42.*

(c) NOV. 58. ex qua desumtus est *can. 33. de Consecr. D. I. Vnicuique fidelium in domo sua oratorium licet habere, missas autem ibi celebrare non licet.* In c. 7. D. 42. huc refertur *orandi et psallendi cultus.* *Frid. Gottl. STRUVIUS de eo quod iustum est circa sacra domestica.*

§. 279. *Ius maiestaticum circa liturgiam*, quod ex iure imperantis circa sacra descendit (§. 22. 23.) continet 1) ius concedendi *usum liturgiae publicae* vel *priuatae in republica*, 2) *inspectionem ciuilem* in liturgiam (a), ne quid ex ea respublica detrimenti capiat, 3) *aduocatiam ecclesiasticam* in liturgia tuenda et promouenda, nec non in impedimentis liturgiae *in republica* remouendis.

(a) Ex hac descendit tantum *ius negatiuum* seu ius impediendi et cauendi, ne reipublicae per instituta li-
tur.

turgiae noceatur, non vero ius *positiuum*, seu constituendi ea, quae ad liturgiam pertinent. Quod discrimen cum non obseruauerit THOMASIVS in diff. de *iure principis circa diaphora* cap. 1. §. 8. errore manifesto etiam posterius tribuit principi, qua tali. vid. GVNDLING in *iure Nat. cap. 36. §. 98. f.*

TIT. IV.

DE IVRE CIRCA DIES FESTOS.

(Lib. II. Tit. IX, de feriis.)

ARGVMENTVM.

§. 280. *Dies festi qui et quotuplices?* 281. *Eorum celebratio.* 282. *Ius ecclesiae eos instituendi.* 283. *Ius imperantis circa illos.* 284. *Ius circa dies festos* diuersae religionis consortium. 285. *Ius Calendarii.* 286. *Vis feriarum publicarum* 287. *et mere ecclesiasticarum.*

§. 280. Determinatio temporis, sacris communibus in coetu celebrandis statuti, pertinet ad liturgiam (§. 274). DIES FESTI in sensu generali sunt dies, communi cultui diuino in ecclesia celebrando destinati. Concernunt causam religionis, et vel I) celebrantur in memoriam resurrectionis Christi, ut dies dominicus (a), vel II in alium specialem finem, et quidem vel in memoriam specialis beneficii diuini, vel ad poenitentiam promouendam, vnde vel dies festi, in specie sic dicti, vel dies supplicationum seu poenitenciales vocantur. Sunt vero dies festi

OR-

ORDINARIUM, *qui statò die singulis annis recurrunt*, vel EXTRAORDINARIUM, *ex speciali videlicet causa extra ordinem certo die indicti*. Ordinarii vel IMMOBILES sunt, vel MOBILES, prout vel statò eodem die, vel statò diuerso die quotannis recurrunt.

(a) *De statò Christianorum die* vid. B. Parentis diff. iur. eccl. diff. I. §. 17. Ioach. HILDEBRAND de diebus festis Christianorum.

§. 281. De celebratione dierum festorum duplex idque per antiquum est ecclesiae praeceptum: alterum AFFIRMATIVUM, *quod in iisdem cultui diuino in coetu vacandum esse*, alterum NEGATIVUM, *quod prioris intuitu abstinendum esse iubet a determinatis negotiis secularibus*, a cultu diuino auocantibus, dilationemque admittentibus sine salutis publicae et officiorum pietatis neglectu: qualia sunt operae rusticae et mechanicae, negotiationes et negotia forensia (a). Vacatio a praedictis negotiis secularibus lege constituta FERIARUM nomine venit. Feriae itaque sunt propter festum, et hoc causa, et feriae eius effectus sunt.

(a) c. 62. 64. 65. 66. de Consecr. D. I. c. 1. 3. X de feriis Anaclet. REIFFENSTVEL in Iur. Can. lib. 2. tit. 6. §. 1. n. 16. CARPZOV iurispr. eccl. lib. 2. dec. 251. B. Parens in iure Parochiali Sect. IV. c. 1. §. 4. Consentunt ordinationes ecclesiasticae. Specialis constitutio in terris Brunsvico-Luneburgicis extat in Corp. Const. Calemb. t. 1. p. 416. Religiosae diei festi obseruantiae causa introductus est cultus Vesperae; ex eoque computatio diei festi a vespera ad vesperam inualuit, consuetudine tamen de-

terminata. c. 1. 2. X. de feriis. Frid. Gottl. STRUVIUS de eo quod iustum est circa Vesperam sanctam.

§. 282. Ius dies festos instituendi est ius determinandi tum ipsos dies festos, tum cultum in illis habendum, ideoque est pars iuris liturgici (276.). Est ergo ius ecclesiae, et annexum religionis exercitii (a): ideoque pro cuiusque ecclesiae politia est penes eiusdem Superiorem. Est illud 1) in ecclesia Romana penes pontificem et episcopos dioecesanos (b), 2) in ecclesia Evangelica penes dominos territorii Evangelicos, eorumque consistoria iure delegato (c). Ceterum ex iure eosdem instituendi descendit etiam ius eosdem transferendi, et abrogandi, et circa eosdem dispensandi (d).

(a) Conf. Reichs-Fama P. VII. c. 8. p. 161.

(b) c. 5. X. de feriis c. 1. de Consecr. D. 3. Prosp. FAGNANVS ad Decretal. c. 5. de feriis n. 59. Aug. BARBOSA de officio et pot. episcopi P. III. alleg. 105.

(c) Henr. LINCK de iure episcopali cap. 15. n. 62. Tempore reformationis politia ecclesiae nondum constituta, ius ordinandi dies festos relictum est parochis. Augustana Confessio art. XXVIII.

(d) Petr. GIBERT in corp. iur. Can. tom. II. p. 364.

§. 283. Ex iure maiestatico circa sacra non descendit ius dies festos in ecclesia instituendi; sed tantum 1) ius celebrationem dierum festorum in republica vi aduocatae ecclesiasticae tuendi, ferias lege publica muniendi, impedimenta liturgiae in iisdem in

in republica remouendi (§. 279) (b); 2) Ius prospiciendi, ne reipublicae ex nimia festorum multitudine noceatur; 3) ius ob beneficia diuina, *principi* et *reipublicae* collata, dies festos decernendi (c), quamuis quae ad *sacra* in his *ordinanda* pertinent, relinquenda sint his, ad quorum curam spectant.

(a) Auditum nondum est, Christianorum in gentilium regionibus *sacra* et *festa* ab imperatore Turcarum, vel Iudaeorum *festa* ab imperante Christiano ordinata esse, praeceptasque illis esse *ferias*.

(b) *Reiffensuel l. c. n. 15. tom. II. p. 85.* Imperatoribus ad *sacra* Christianorum transeuntibus, *diei dominici* et *dierum festorum* celebratio lege publica poenisque munita, et *feriae publicae* constitutae sunt. *L. 3. 7. 11. C. de feriis L. 2. Cod. Theod. de feriis.*

(c) *Prosp. Fagnanus l. c. ad c. 5. X. de feriis n. 36. et 76.*

§. 284. Quoniam Principi, *qua tali*, ius liturgicum dies festos instituendos non competit: id nec tribui potest principi Catholico, vel Euangelico, intuitu subditorum *diuersae religionis* (a). Sola vero obseruantia *anni decretorii* normam praestat iurium circa eorum *indictionem*; modo eius occasione nihil praecipitur, quod *fidei confessionem* concernit, vel *conscientiae* sit aduersum (b). Quae vero sunt iura *maiestatica* circa dies festos, eadem et principi cuiunque iure *territoriali* circa *sacra* competunt (§. ant. et §. 168.).

(a) *Pax relig. a. 1555. §. 15. et 17. Instr. Pac. Osn. art. V. §. 29. in f. HENNIGES in meditat. ad Instr. Pac.*

Pac. p. 722. Erudite et ex norma legum de his disputat Dav. Ge. STRVBEN in *Nebenstunden-obs.* XVI. tom. III. p. 266. f. ex quibus confutari possunt, quae pro iure territoriali in feriis *diuersae ecclesiae* ordinandis, quale tamen principi Catholico inter *suae religionis subditos* ipsi abnegant, exponunt *Io. Henr. BOCRISIVS de potestate Statuum imp. subditis suis diuersae religionis indicendi ferias* §. 16. f. et *Ge. Chriff. NELLER de feriis* P. I. §. 6.

(b) *Inst. Pac. Osn. art. V.* §. 48.

§. 285. *Determinatio temporis festorum celebrandorum* fit ex *principiis religionis* (§. 280.) iisque maxime, quae agnita sunt in *Concilio Nicaeno* circa festum *paschatos* (a). Quatenus illa *Calendario* inseritur, *buiusque partem constituit*, eatenus *ius Calendarii* ad iura ecclesiae pertinet et ecclesiasticae potestatis. Cum de *Calendario Iuliano emendando* ageretur; hanc causam, quae *totius ecclesiae Romanae* esse videbatur, solus egit Gregorius XIII. proposito *Calendario Gregoriano* (b). Eadem causa, quae fuit *communis causa Ecclesiae Evangelicae Germanicae*, eius nomine acta est a *Corpore Evangelico*, *Calendario Iuliano emendato* pro regula dierum festorum proposito (c), et in ecclesiis cuiusque territorii Evangelici iure potestatis ecclesiasticae recepto. Itaque et ecclesiis Evangelicis, sub principe Catholico constitutis, quibus vi *obseruantiae anni decretorii* dies festos ex *Calendario Iuliano* adornandi ius competiit, eosdem ex *Iuliano emendato* instituendi ius est (d).

(a)

- (a) *Ch. W. Fr. WALCHII explicatio Decreti Nicaeni de Paschate* in nouis Comment. Gotting. tom. I. p. II. p. 11. De more antiquo festa in Calendariis publici vsus causa annotandi vid. *Concilium Ra-uennatense* de a. 1311. c. 10. apud HARDVINVM tom. VII. Concil. p. 1365. BOCRISIVS l. c. §. 3.
- (b) Propositum est per bullam de VI. Cal. Mart. a. 1581. in LVNIGII *Spicilegio ecclesiast.* P. I. p. 522. et in Germania a singulis Statibus Catholicis successive introductum est.
- (c) *Vi Conclusi Corporis Euangelici* d. 30. Sept. 1699. Historiam eius plene tradit Io. Iac. MOSERVS in *Staats-Recht* tom. III lib. 3. c. 38. Progressu temporis libero consensu adoptatum est ab exteris Regnis et Rebuspublicis, Euangelicae religioni addictis.
- (d) Vid. *Dav. Ge. STRVBEN* l. c. tom. III. obs. 16. *Wernh. p. 6. obs. 368.*
§. 5. p. 284.

§. 286. *Feriae diuinae* vel MERE ECCLESIASTICAE sunt, quae a sola ecclesia constituuntur, vel PUBLICAE, quae simul iure aduocatae ecclesiasticae lege publica muniuntur, additis poenis remotisque omnibus liturgiae in republica impedimentis. Cum publicae utraque potestate ciuili et ecclesiastica praecipiantur: 1) *cognitio de earum violatione*, quae fit exercitio operarum interdictarum, vel *mixti fori*, vel, prout fert obseruantia, iudicis *secularis* est (a); 2) eodem iure censetur *venia* ad operas interdictas ex utilitatis causa in iisdem obeundas, vel a *seculari magistratu* vel huius interueniente consensu a iudice ecclesiastico danda (b); 3) *vacatio a forensibus negotiis publica* est, ideoque *iudicium* ne ex *litigantium* quidem *consensu* haberi potest, actusque cum *causae co-*

gnitione coniuncti, quales sunt actus iurisdictionis vel *contentiosae* vel *voluntariae mixtae*, in iisdem suscepti, *ipso iure nulli* sunt (c), permittis tantum actibus *iurisdictionis voluntariae merae*, vel *moram* non ferentibus (d).

(a) REIFFENSTVEL l. c. lib. 2. tit. 6. §. 1. n. 14. p. 85. ESPENII *ius eccl.* P. II. S. 2. tit. 2. c. ult. §. 21. tom. I. nouae ed. p. 656.

(b) ESPEN. l. c. §. 16. f. Inter Protestantes variant Ordinationes et obseruantiae. Secundum *Ord. Sax. Elect.* permissio a Parocho et magistratu loci impetranda est. CARPZOV *iurispr. eccl.* P. II. dec. 251. n. 11.

(c) c. 1. 5. X. de feriis.

(d) L. 2. 3. C. de feriis.

§. 287. Feriae mere ecclesiasticae ecclesiae praeceptis tantum innituntur (§. 281.); ac proinde causam religionis ac conscientiae concernunt: cuius consequens est, vt 1) nihil, *iisdem aduersum*, iungi possit subditis diuersae religionis, qui ad easdem obseruandas obstringuntur (a), neque 2) hi in illis vocari possint in iudicium ad causas forenses vel agendas (b) vel iudicandas.

(a) *Pax rel.* 1555. §. 15. 16. 20. l. P. O. art. V. 29. 31. 48.

(b) Ne Iudaei quidem in festiuitatibus et sabbatis suis ad corporalia munia obeunda vel ob causam publicam priuatamque in ius vocari possunt L. 2. C. de Iudaeis LAVTERBACH in diss. de feriis §. 12.

TIT.

Carpzov prop. crimin. p. 2. pag. 252.

TIT. V.
DE IVRE CIRCA CONCIONES
ET PRECES.

ARGVMENTVM.

§. 288. *Concionum ratio.* etum. 292. *Ius exigendi*
289. *Ius liturgicum cir-* *preces publicas.* 293. *Ius*
ca illas. 290. *Ius circa* *maiestaticum circa con-*
preces. 291. *Officium di-* *ciones et preces.*
uinum in specie sic di-

§. 288. Sequuntur iura circa *ipsos actus sacros*, tum illos, qui ad liturgiam pertinent *in coetu*, tum ad eos, qui peragi possunt *extra coetum*. Liturgiae partem faciunt *conciones*, quas ita comparatas esse oportet, ut ad coetum in credendis et agendis instruendum et ad virtutes Christianas perpetuo excitandum tendant.

§. 289. Ius *ecclesiae* circa *conciones* est pars *iuris liturgici*, et versatur tum in concedenda *facultate habendi conciones*, quae ideo vel vi officii sacri, vel vi specialis concessionis competit; (a) tum in *definiendis* his, quae *modum habendi conciones* concernunt. Eodem iure reguntur *denunciations* ex suggestu faciendae, quae sunt *annexa concionum* (b). *Iure liturgico destitutus*, v. c. patronus, statuere de his non potest, quae liturgiam concionum concernunt.

(a) c. 20. de Consecr. D. 4. c. 12. 14. X. de haereticis
N 3 c. 10.

c. 10. X. de poenitent. et remiss. Casp. ZIEGLER. de Episcopis lib. 3. c. 3. CARPZOV. iurispr. eccl. lib. 2. dec. 256. 257. 258. ESPEN. iur. eccl. Lib. I. P. I. tit. 3. c. 4. Concil. Trident. sess. V. de re-form. c. 3.

(b) CARPZOV l. c. lib. I. def. 69. 70. SCHILTERI inst. iur. Can. lib. 2. tit. 1. §. 24.

§. 290. Ius constituendi ea, quae cultum diuinum, per *preces hymnosque* in coetu peragendum, concernunt, non minus pertinet ad *ius liturgicum*. Hoc iure tum 1) praescribuntur *hymni publici* et formulae *precum publicarum*, promulgatis libris hymnorum et precationum, tum 2) indicuntur *horae precatoriae*, tum vero 3) *ritus et solennia* eorundem definiuntur.

§. 291. Natum inde est officium, quod *precibus ex norma praescripta statim tempore recitandis* Deo exhibetur. Vocatur in specie *DIVINUM OFFICIUM* (a), eoque clerici in genere, speciatim vero *Canonici et religiosi* statis horis obstringuntur (b). *Publicum* est, quod in ecclesia persoluitur: *privatum* est, quod extra ecclesiam priuatim recitatur (c); admissum in subsidium, ubi quis publico interesse impeditur.

(a) c. 13. 14. 15. 24. de Consecr. D. 5. Iam ineunte seculo V. ipsas *preces* decantandas vocatas esse *officia diuina*, notat Petr. GIBERT. in corp. iur. Can. Part. II. p. 327.

(b) c. 9. D. 92. c. 1. et 9. X. de Celebrat. missae Clem. I. eod.

(c) c. 54. de Consecr. D. 1. c. 2. D. 91.

§. 292.

§. 292. *Ius exigendi pro se nominatim totius coetus per preces publicas intercessionem, est ius singulare et honorificum in ecclesia.* 1) *Ex reuerentia imperii* debetur tum *imperator* per totum imperium, tum *domino territorii* pro se suaque familia, etiam si tantum in possessione iurium territorialium sit, 2) *ex simplici reuerentia* patronis et dominis iurisdictionalibus; 3) *iuxta obseruantiam* membris ecclesiae, id ex causa petentibus (a).

(a) *I. Tim. II. 1. 2. CARPZOV iurispr. eccl. lib. 2. def. 259. 260. Casp. ZIEGLER de iur. maiest. lib. I. c. 17. §. 4. B. Parens in diff. de iure precum publicarum, et in iure eccles. lib. III. tit. II. §. 68. 76. 79. 80.*

§. 293. *Ad ius maiestaticum principis circa conciones, preces hymnosue pertinet (§. 310.)* 1) *ius instituta ecclesiastica circa illas iure aduocatae* promouendi (a), 2) *ius exigendi preces publicas pro causa, rempublicam concernente*; 3) *ius prouidendi*, ne quid in iis proponatur *saluti publicae* aduersum. Cautum inde legibus imp. ne per conciones ciues excitentur ad *seditionem* vel ad *contemptum* erga magistratum (b), neue illis impugnentur *paces publicae religiosae* (c), vel *alterius religionis* consortes *iniuriis* et *despicatui* exponantur (d), vel cuiquam priuato iisdem fiat *iniuria* (e).

(a) Exemplum est in *Recessu Imp. a. 1544. §. 58.*

(b) *Rec. Imp. de a. 1529 §. 8.*

N 4

(c)

(c) *I. P. O. art. V. §. 50.*

(d) *I. P. O. art. V. §. 35. Gottl. Sam. TREVERI
Pflicht eines Evangelischen Lehrers nach den
Reichsgesetzen Tob. Jac. REINHARDT de clerico
per abusum pastoralis officii leg. imp. et tranquillit.
publ. violante.*

(e) *Carpzou. l. c. lib. I. def. 66. lib. 3. def. 102.
WERNHERI Ius eccl. c. 3. §. II. c. 8. §. 8.*

TIT. VI.

DE IVRE CIRCA SACRAMENTA.

ARGVMENTVM.

§. 294. *Limites iuris eccle- strandi. 296. Exclusio ab*
siae circa sacramenta. eorum perceptione.
 295. *Potestas ea admini-*

§. 294. Eorum, quae in Sacramentis ex *praecepto*
 et *instituto Christi* pendent, nullum est ecclesiae ar-
 bitrium. Quae vero concernunt Sacramenta admi-
 nistrandi rationem, *iure liturgico* determinari in Sa-
 lutem ecclesiae possunt: quorsum pertinent, quae
 illorum *solemnia*, *administrationem*, et *perceptio-*
nem respiciunt (a).

(a) *Petr. GIBERT. corp. iur. Can. P. IV. praef. p.*
I. Fr. Wilh. TAFINGER de iure principis circa
ecclesiam eiusque ministros in genere et Sacramen-
ta in specie.

§. 295. Potentia sacramenta administrandi in ge-
 nere confertur per ordinationem, et ad iura ordi-
 nis

nis pertinet (§. 103.). *Legitima eius functio* in certa ecclesia vel vi *collati officii pastoralis* vel vi *specialis concessionis* competit (a): et per constitutiones ecclesiasticas et liturgicas determinatur. Ceterum praeter legitimam functionem, quae sit auctoritate ecclesiae, ad vim sacramenti non desideratur intentio ministrantis: quamquam alio sensu intentio agentis desideretur ad excludendum actum profanum et iocosum, graui poenae subiectum (b).

(a) c. 12. X. de poenitent. et remiss.

(b) WERNHER princip. iur. eccl. Prot. cap. V. §. 16. cap. VII. §. 21. CARPZOV prax. crim. qu. 45. n. 96. seq. et in iurispr. for. P. IV. Const. I. def. 10. n. 2. 5.

§. 296. *Exclusio membrorum ecclesiae ab usu Sacramentorum* eorumque, quae cum his *connexa* sunt, est *excommunicatio minor* (a). Quae cum priuationem beneficiorum spiritualium communium in ecclesia contineat: 1) non nisi iure *potestatis ecclesiasticae*, et non nisi ex *magna causa* decerni potest, nec 2) ius illam decernendi *ministris ecclesiae* competit, nisi quatenus iisdem est *commissum*. His adhuc relictum erat tempore reformationis: sed *ob abusum* reuocatum in plerisque ecclesiis est ad *ecclesiastica iudicia* (b).

(a) c. 59. X. de sentent. excommunicat. c. ult. X. de clerico. excommunic. Veteri ecclesiae incognita fuit, et circa fec. XIII. introducta est; hodie in ecclesia

Romana rarius visitata. ESPENIVS in *iur. eccl. P. III. tit. 11. c. 3. §. 19. f. tom. II. p. 379.*

(b) Ordinationes ecclesiasticas recensent THOMASIVS in not. ad *Lancelloti inst. iur. Can lib. 2. tit. 6. §. 5. not. 218. B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 41. §. 55. 56. 57.*

TIT. VII.

DE IVRE CIRCA BAPTISMVM.

(Lib. III. Tit. 42. *de Baptismo.*)

ARGVMENTVM.

§. 297. <i>Baptismi indoles.</i>	302. <i>Vfus patrinorum.</i>
298. <i>Baptizandi tam infantes, quam adulti.</i>	303. <i>Probatio baptismi.</i>
299. <i>Obligatio parentum in offerendis liberis.</i>	304. <i>Eius interdicta iteratio.</i>
300. <i>Ius dandi baptismum.</i>	305. <i>Effectus baptismi.</i>
301. <i>Modus eum conferendi.</i>	306. <i>Effectus spiritalis.</i>
	307. <i>Confirmatio baptizatorum.</i>

§. 297. BAPTISMVS consideratur tamquam Sacramentum et tamquam ritus sacer, quo quis recipitur in ecclesiae communionem (a). Ad substantialia eius pertinet tum *materia*, quae est aqua vera et naturalis, ad abluendum saltem caput hominis adhibita, tum *forma*, seruatis verbis a Christo praescriptis. (b) *Naturalia* eius sunt determinationes lege ecclesiastica factae : cuiusmodi concernunt eius *ritualia* eiusque *rectam administrationem*.

(a) Io. Laur. de MOSHEIM *Kirchenrecht der Protestanten Sect. II. §. 3. p. 245.*

(b)

(b) *Matth. XVIII. 19. c. 1. et 5. X. de baptismo eiusque effectu. c. 1. § 4. X. de sum. Trinit. Andr. SCHMIDT de baptismo per arenam.*

§. 298. Cum hoc symbolo quis recipiatur in ecclesiam: baptizandi sunt omnes tam *adulti*, ad religionem transeuntes (a), quam *infantes Christianorum*, modo nati sint *viui* et quidem in forma humana (b). Adultos vero fide Christiana satis instructos esse oportet: eoque nomine desideratur scrutinium et *superioris decretum* (c).

(a) *c. 3. X. de bapt. c. 1. §. 4. X. de Sum. Trinit. August. Conf. art. 9.*

(b) *c. 114. 115. de Consecr. D. 4. Nic. Christ. LYNCKER de baptismo c. 1. §. 4. WERNHER princ. iur. eccl. c. V. §. 28. 29.*

(c) *c. 3. et 5. D. 45. c. 9. X. de Iudaeis c. 3. h. t. Disciplinam antiquam circa catechumenos explicat Ios. BINGHAM orig. eccl. lib. 11. c. 5. Andr. BEYER in addit. ad Carpzouium lib. 2. def. 267.*

§. 299. Cum ex lege ecclesiastica baptizandi sint *infantes Christianorum*: *parentes Christiani*, liberos a prima aetate sine mora baptismo offerre obligantur: (a) iisdem vero *contumacibus* et frustra admonitis, liberis eorum *iudicio ecclesiastico* baptismus decernitur. *Parentes infideles* nec cogi ad liberos baptismo offerendos, nec iisdem liberi auferri possunt (b).

(a) *Rec. Imp. 1529. §. 6. August. BALTHASAR de iure circa baptismum c. 11. §. 10. p. 66. WERNHERVS l. c. c. V. §. 24.*

(b) *c. 3. X. in f. X. de bapt. Religionis Christianae con-*

contrarium est, ut semper inuitus et penitus contra-
dicens ad recipiendam et seruandam Christianita-
tem aliquis compellatur. Contrariam Zastii senten-
tiam confutat B. Parens in iur. eccl. lib. III. tit. 31.
 §. 46.

§. 300. Ius dandi baptismum, ecclesiae a Christo datum, continetur sub ministerii potestate (a): in casu necessitatis vero est commune ius Christianorum sine sexus et status discrimine (b). Ex politia ecclesiae adstrictum est ad Parochiam. Parochus competens intuitu infantum aestimatur ex persona parentum. Parentibus vero diuersae religionis, parochiae quippe non subiectis, integrum est, liberos etiam in vicinia pastoribus suae religionis offerre baptizandos (c).

(a) c. 7. C. 30. qu. 1. c. 4. C. 30. qu. 3. c. 21. 24. 36. de Consecr. D. 4. TERTULLIANVS de bapt. c. 4. H. DODWELLVS de iure laicorum sacerdotali. Henr. Christ. LYNCKER de baptismo c. 7. §. 11.

(b) c. 4. X b. t. Ord. eccl. Sax. tit. von der Taufe p. 141. Ord. eccl. Brunsv. D. Iulii tom. I. Const. Calemb. p. 143.

(c) I. P. O. art. V. §. 34. B. Parens in iur. Eccl. lib. 3. tit. 42. §. 5. 6. et in iur paroch. S. IV. c. 1. §. 29. Aug. BALTHASAR l. c. c. 6. §. 2. p. 150. de CRAMER in Nebenstunden P. IX. obs. 3.

§. 301. Baptismus conferendus est tum 1) seruata materia et forma, tum 2) secundum ritus, lege et obseruantia ecclesiastica definitos (a). Omissis substantialibus, nullus est, non vero ritualibus neglectis (b). Est inde vel sollemnis, in quo tam substan-

tia-

ritalia, quam *ritualia* interueniunt, vel *minus solennis*, in quo substantialia tantum seruata sunt, qualis admittitur in *casu necessitatis* (§. 300.). Cum ergo pertineat ad sacra *liturgica*: ex regula peragendus est in *ecclesia* (c) (§. 273.).

(a) Forma solennis baptismi ex *Lutheri* libello de *baptizandis infantibus* repetita est fere in omnibus *ordinationibus eccl.* et *Agendis*. De variis eius ritibus scripserunt *Barn. BRISSONIVS* de *Vetustis baptismi ritibus*, *I. HILDEBRAND* in *rituali baptismi veteris*, *Cas. CALVOER* in *rituali ecclesiastico* P. I. lib. I. Sect. 2. c. 6. *August. BALTHASAR* de iure circa baptismum cap. III.

(b) c. 1. 5. X. b. t. c. 24. 32. 83. 109. de *Consecr. D.* 4.

(c) *Clem. vn. b. t. Ord. eccl. Sax. art. gen. VI.* §. I. B. Parens in iure *paroch. S. IV. c. 1.* §. 28.

§. 302. Peragitur ex *vetusto ecclesiae more*, interuenientibus *patrinis*, qui sunt rogati baptismi testes, baptizandum offerentes, fidemque pro eo interponentes (a). Patrinos saltem membra ecclesiae Christianae esse, par est. Hinc non admittuntur *catechumeni*, *nondum confirmati*, *excommunicati*, *heretici* (b): *Approbatæ religioni addictos* in Germania *mutuo admitti*, par est (§. 48.). Ne tamen vsus *susceptorum* in *abusum* abeat: *numerum eorum* praefiniunt pleraeque leges ecclesiasticae (c).

(a) De eorum origine vid. *BINGHAM* in *orig. eccl. lib. II. c. 8.* B. Parens in *iur. Eccl. lib. 3. tit. 42.* §. 35. f. *Gerb. van MASTRICHT* de *susceptoribus infantum ex baptismo, eorum origine, vsu et abusu*, *Isaacus IVNDTIVS* de *susceptorum baptismalium origine* §. 5.

(b)

(b) c. 102, 105. de Consecr. D. 4. B. Parens l. c. §. 38.

(c) c. ult. X. de Cognatione spirit. Gottl. Aug. 18-NICHEN de *patrinis eorumque origine, numero et Sexu*. §. 9. Abusum non minus spirant *dona baptismalia*, non sine ratione in variis ordinationibus reprobata. *Ord. Eccl. Sax. de a. 1557. tit. von der Tauffe. Ord. Eccl. Magd. c. III. §. 2.* Vbi tolerantur, iure *peculii aduentitii* censenda sunt. CARPZOV *iur. eccl. lib. 2. def. 272.* MEVIVS *Part. IX. dec. 63.*

§. 303. Vt *legitima probatio* collati baptismi semper in promptu sit: I. *parochi* singulos huius functionis actus in *diptycha* seu *libros baptismales* *specifice* referre obstringuntur (a): ex quibus *plena* sit baptismi probatio. Est quoque II. *violenta iuris praesumptio*, *natum ex parentibus Christianis*, baptizatum esse (b).

(a) CARPZOV. *I. E. L. 2. def. 315.* B. Parens in *iur. Par. S. IV. c. I. §. 30.* *Conc. Trid. sess. 14. de ref. §. I.*

(b) c. 3. in f. X. de Presbytero non baptizato.

c. 66. 26. c. 109. D. 4.

§. 304. Baptismus, in forma ecclesiae semel collatus, plene valet: ideoque *abusum* spirat eius *reiteratio*, lege ecclesiastica et civili prohibita (a). Qui 1) *spe lucri* se liberosque suos saepius baptizandos offerunt, *falsi* tenentur (b): Vbi vero 2) aliquem baptizatum esse, nec *probari* nec *praesumi* potest, quod in infantibus expositis contingit: baptismus licite confertur (c).

(a) c. 118. de Consecr. D. 4. c. 2. X. de apostatis et reiterantibus baptismum L. 1. 2. 3. C. ne sanct. bapt. rei-

reiteret. Rec. Imp. a. 1529. §. 6. Ratio quidem parum idonea est, quae ex *charactere indelebili* baptismi in iure Canonico repetitur: cuius opinionis error ex interpretatione sententiae Augustini *c. 97. C. 1. qu. 1.* descendisse videtur.

(b) REINHARDT *obs. ad Christinaei dec. vol. I. obs. 5.*

(c) *c. 110. III. f. de Consecr. D. 4. WERNHER obs. select. forens. P. III. obs. 55. Sec. XI. demum inualuit cautela de baptismo hoc casu sub conditione conferendo. c. 2. X. de baptismo. ESPEN. iur. Eccl. P. II. Sect. I. tit. 1. c. 1. §. 16. p. 364. quae cautela non agnoscitur inter Protestantes. Conf. Ord. ecclesiast. Brunsvic. D. Iulii p. 146.*

Argy. libet: ad Brunnem: iur. eccl. p. 309.

§. 305. Vis baptismi est, quod baptizati, in ecclesiam Christianam recepti, iura et statum Christianorum consequantur (a): nominibusque, in baptismo impositis, in ecclesia et republica distinguantur. Non baptizati iure Christianorum non fruuntur: nisi quod aequitas iubet, infantes, Christianis parentibus natos, solaque morte praeuentos, eodem iure censerī (b), id quod inter Protestantes obseruatur.

Turcas Christiani seruis baptismo non ratur, quod a seruitute per l. 1. §. 3. de tri. et cler. Ludovici Diss. de effectibus baptismi invidet. §. 5.

(a) *Christianitatem recipere* dicuntur in *c. 3. X. b. t.* vid. B. Parens in *iur. eccl. lib. 3. tit. 33. §. 63. 72.*

(b) Hos non contemtus religionis, sed *terminus necessitatis* a baptismo excludit: quae est sententia AUGUSTINI in *c. 34. de Consecr. D. 4.* vid. *c. 3. §. 2. X. de Presbytero non baptizato.*

§. 306. Per baptismum, nec non per susceptionem ex eo, cognatio spiritualis contrahi censetur (a). Quae cum tantum ficta sit, nec idoneam rationem matrimonii prohibendi contineat: inter protestantes pror-

Coinsa in Tract. Reg. Franc: ad annum 789. in. 7. §. 5. 9.

TIT. VIII.

DE IVRE CIRCA S. EVCHARISTIAM.

(Lib. III. Tit. 41. *de celebratione missarum et Sacramento eucharistiae et aliis diuinis officiis.*)

ARGVMENTVM.

§. 308. *S. Eucharistiae ratio.* 309. *Potestatem eam administrandi.* 310. *Quinam ad eam admittantur vel non?* 311. *Legitimus eius usus.* 312. *Hypotheses ecclesiae Romanae intuitu missae.* 313. *Iura inde Protestantes concernentia.*

§. 308. S. EVCHARISTIA est sacramentum, quo sub specie panis et vini benedicti corpus et sanguis Christi percipitur. Ex institutione Christi ad eam pertinet *utraque species*, vtriusque symboli *benedictio*, vtriusque *exhibitio* et *sumtio*. Cum de his, quae ex Christi instituto pendent, nullum sit ecclesiae arbitrium: verissimum est ecclesiae *Euangelicae* praeceptum, eucharistiam sub *utraque specie* omnibus exhibendam, et non nisi in usum *percipientium* esse celebrandam (a).

(a) *August. Confess. art. 10. 22. et 24. SECKENDORFF in hist. Luth. lib. I. §. 136. p. 233. sq. GELASIUS PP. in c. 12. de Consecr. D. 2. Comperimus, inquit, quod quidam sumta tantummodo corporis sacri portione a calice sacri cruoris abstineant. Qui procul dubio, quoniam nescio, qua superstitione docentur obstringi, aut integra sacramenta percipiant, aut ab integris arceantur: quia diuinitio vnius eiusdemque mysterii sine grandi sacrilegio non potest prouenire.*

O

§. 309.

§. 309. *Potestas S. coenam administrandi* pertinet ad *iura ordinis* (a): ius vero illam in certa ecclesia exercendi vel ab *officio pastoralis* vel a *speciali concessione* dependet (b). Constitutis parochiis, adstrictum est ad *parochiam* (c). In necessitatis casu, et ubi pastores non sunt, illam a *laicis* exerceri, institutioni divinae non repugnat (d) (§. 295).

(a) *Aug. Confess. art. 14. c. 1. X. de Cler. non ord.*

(b) *Clem. I. de privilegiis.*

(c) *c. 12. X. de poenit. et remiss. c. 4. 5. C. 9. qu. 2. CARPZOV I. E. lib. 2. def. 290. SCHILTER inß. iur. Can. lib. 2. tit. 3. §. 8.*

(d) TERTULLIANVS de *exhort. ad Castit. cap. 7. Hug. GROTIUS de administratione S. Coenae, ubi pastores non sunt. Claud. SALMASIUS de Ep. et Presb. diss. I. c. V. p. 384. B. Parens in diss. IX. iur. eccles. de iure laicorum sacerdotali.*

§. 310. *Vsus S. Coenae*, tamquam beneficium spirituale commune, non modo patet omnibus, qui sunt in *ecclesiae communione*; sed et ad eam frequenter accipiendam lege ecclesiastica obligantur (a). Provi di vsus causa cautum est, neminem ex regula admittendum esse, nisi *exploratum* et *confessum* ac *absolutum* (b). Ius denegandi S. Coenam iudicio *ecclesiae* merito vindicatur, nec eius ministris competit, nisi quatenus illis in *ordinationibus ecclesiasticis* commissum est (§. 296.) veluti in causa indignitatis manifesta (c).

(a) *c. 12. de poenit. et remiss. BRUNNEMANN. I. E.*

*Dirigentlich Synoden Dig: te iure circumfacta
Coenam.*

E. lib. I. c. 6. m. 4. §. 2. ibique STRYCK. WERNHER I. c. c. I. §. 61. B. Parens in iur. paroch. f. 4. c. I. §. 23.

(b) *c. 12. IX. de poenit. August. Conf. art. 25. Ord. eccl. Sax. art. gen. VII. §. 1.*

(c) *B. Parens in I. E. L. 3. t. 41. §. 49. 55. 56. 60.*

§. 311. Vfus S. coenae *legitimus* est, qui conuenit fini, in institutione diuina designato (§. 308.), *illegitimus* est, qui alio vertit, quam ducit institutio diuina; eoque nomine merito improbatur vsus S. Coenae 1) ad *probendam innocentiam* (a), 2) ad *firmanda foedera* (b), 3) ad *artes magicas* (c), vel 4) *mos infantibus* (d), vel 5) *mortuorum cadaueribus* applicandi symbola consecrata, eaque cum illis *consepeliendi* (e), 6) eademue *circumgestandi* et *adorandi*.

Spren: I. c. lib. I. p. 2. sect. I. tit. I.

(a) *Io. Andr. SCHMID de modo probandi innocent. per eucharistiam.*

(b) *Exemplum vid. apud Lambertum Schaffnaburgens. ad a. 1077. Io. LAMI delic. erudit. tom. II. p. 146. Io. MABILLON Annal. Benedicti. tom. 3. p. 151.*

(c) *LYNCKER de eo quod iustum est circa S. Coenam c. 6.*

(d) *Henr. RIXNERVS de veter. Cbrist. circa S. Eucharistiam institutis cap. II.*

(e) *Io. BONA rer. liturg. cap. 17. §. 6.*

§. 312. *Integra S. Coenae administratio*, stilo *veteris ecclesiae*, speciatim *missa fidelium* appellatur, eumque significatum seruat *Augustana Confessio*.

Longe diuersus est significatus *Missae* in ecclesia pontificia, quo designatur *illud sacerdotis opus, quo panis et vinum praeuia consecratione tamquam sacrificium Deo offertur pro uiuentibus et mortuis*. Hunc missae cultum, nouioris aevi partum (a), institutis humanis efformatum, et ab institutione Christi prorsus alienum, repudiauit ecclesia nostra in *Augustana Confessione* (b), reiectis dogmatibus de *sacrificio*, de *transubstantiatione* elementorum S. Coenae, eorum *circumgestatione* et *adoratione*.

(a) *Sec. IX.* acta est lis de modo praesentiae corporis et sanguinis Christi in S. Coena, et proposita primum est opinio noua de transubstantiatione a *Pachasio Radberto*, Monacho Corbeiensi, in libello de *sacramento corporis et sanguinis Christi* a. 831. tum adhuc frequenter et inprimis a *Ratramno* et *Io. Scotto* iussu Caroli Calui oppugnata. *Sec. IX.* eadem lis suscitata, et ex *Paschasii* sententia definita est. Haec docte recenset *Io. Laur. MOSHEIM* in *historia ecclesiast.* p. 341. f. p. 427. 430.

(b) *August. Confessio art. 24.* Conf. SECKENDORFFII *hist. Lutheranismi* L. 3. §. 27. p. 78. et §. 79. p. 272. *Graue* iudicium Melancthonis refertur ibidem l. c. L. 3. §. 107. lit. g. p. 440.

§. 313. Quae dogmata cum manifesto pugnent cum *Augustana Confessione*: consequens est, 1) sanctiones iuris communis, quae et quatenus iisdem innituntur, applicari inter *Protestantes* non posse (a), 2) ad adorationem hostiae, dum a Pontificiis circumfertur, tamquam ad cultum, A. C. et conscientiae aduersum, eosdem adigi numquam posse (§. 200.) (b).

(a)

- (a) Exemplum est in *art. 172. Const. Crim. Carol.*
 (b) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 48.* Si vnquam, certe illa coactio *impia* dicenda est, quae tendit ad cultum diuinum exhibendum rei, quae *pro Deo* haberi non potest. De his quae aduersus Protestantes subinde iniuste per vim tentata sunt, vid. THVCKLI *acta Publ. sec. XVIII. P. I. p. 130.* et B. Parens in *iur. eccl. lib. 3. tit. 41. §. 18.*

TIT. IX.

DE IVRE CIRCA POENITENTIAM
PRIVATAM.(Lib. V. Tit. 38. *de poenitentiis et remissionibus.*)

ARGVMENTVM.

§. 314. <i>Poenitentia priuata ex usu ecclesiae Romanae.</i>	<i>Sacra parochialia. 317.</i>
315. <i>ex usu ecclesiae euangelicae. 316. Pertinet ad</i>	<i>Potestas absoluendi. 318.</i>
	<i>Sigillum confessionis. 319.</i>
	<i>Nummus confessionarius.</i>

§. 314. *Poenitentia externa priuata* ex disciplina *ecclesiae Romanae* pro sacramento habetur, ad cuius *materiam* contritio, singulorum peccatorum confessio, et imposita susceptaque satisfactio, ad *formam* vero absolutio sacerdotis referuntur (a) I. Singuli, discretionis annos nacti, saltem semel in anno confessionem coram proprio parrocho edere, impositamque satisfactionem adimplere tenentur (b) II. potestas eam administrandi est *ordinis presbyteralis*, ipsa functio *iurisdictionis fori interni* (§. 110) quae inter tot Sa-

cerdotes subordinate exercetur, causis certis *absolutioni pontificis et episcoporum* referuatis (c). III. Moderandae huius iurisdictionis causa inuentae sunt satisfactionis poenitentialis *redemtion*es, *commutationes*, earumque *remissiones*, quae *indulgentiae* dicuntur. Has concedendi ius vindicatur *pontifici et episcopis*, et pontifici quidem, quoad plenarias, iure *referuato* (d).

(a) LANCELLOTVS *inst. iur. Can. lib. II. tit. 5. Conc. Trid. sess. XIV.* Poenitentiae priuatae vsus *sec. VII* ostendit *Lud. Ant. MVRATORIUS de redemptionis peccatorum et indulgentiarum origine t. V. ant. Ital. mediæ æui diff. 68. p. 712. Sec. XIII.* eius ratio specialius determinata est in *concilio Later. IV.* in c. 12. X. h. t. 10. *Ge. PERTSH vom Recht der Beichtstühle Sect. I. c. 2. 3. B. Parens in iur. eccles. lib. V. tit. 38. §. 33. BINGHAM Orig. eccles. lib. 19. 10. DALLÆVS de auriculari confessione.*

(b) c. 12. X. b. t.

(c) c. 2. 3. b. t. in 6. c. 3. *extrav. Comm. eod. 10. CHAPEAUVILLE de casibus referuatis.*

(d) c. 14. X. b. t. *Clem. 2. eod. B. Parens in diff. Prael. tom. IV. Iur. eccl. de ecclesia Romana matre indulgentissima §. 14. seq.* Vsus indulgentiarum ad *sec. VIII.* refert *MVRATORIUS l. c. p. 717. 740. 743.* Famosa et largissima earum species est *lubilaeum.* *Centesimi anni* indulgentiam primus constituit *Bonifacius VIII. quinquagesimi Clemens VI. vigesimi quinti Paulus II. et Sixtus IV.* in c. 1. 2. 4. *Extrav. Comm. de poenitent. Ernst. Aug. BERTLING vom Paepstlichen Jubel-Jahr und vom Ablass.*

§. 315. Poenitentia priuata, si discesseris ab eis, quae confessionis singulorum peccatorum, satisfactio-
nis

nis et Sacramenti rationem respiciunt, servata est in Augustana Confessione (a), tamquam institutum ecclesiasticum, praeparationi S. Coenae inseruiens. Hinc I. regula iuris ecclesiastici est, ad S. Coenam non admitti nisi Confessos et absolutos. II. Ecclesiae et potestatis ecclesiasticae ius est (b), de ea statuendi, dispensandi, potestatem eam administrandi ministris conferendi, et prospiciendi, ut recte administretur.

(a) August. Confess. art. XI. XXV. Art. Schmalcald. P. III. art. 8. Ord. eccl. Sax. art. gen. 7. Ord. eccl. Brunsvic. D. Iulii tom. I. Corp. Const. Calemb. p. 156. SECKENDORFF in histor. Lutheranismi L. I. §. 99. in addit. p. 162. et L. III. §. 23. n. 2. p. 61. CARPZOVII iurispr. eccl. Lib. 2. def. 275.

(b) Ecclesiae est potestas clauium, ministrorum eorum administratio. Art. Schmalcald. P. III. art. 7. et in append. de potestate episcop. WERNHERI princ. iur. eccl. cap. VI. §. 22. PERTSCH l. c. Sect. II. c. 2. §. 7. Sect. III. cap. I. et II.

§. 316. Administratio eius ex politia ecclesiae commissa est ministris ecclesiae, et per parochiam ad sacra parochialia pertinet (§. 145.). Hinc parochianis ius non competit alium confessionarium aduendi extra parochiam (a), nisi vel proprii parochi consensu, vel ex consistorii decreto. Ius vero eligendi mutandique confessionarium negari nequit, si vel sint plures eiusdem parochiae ministri (b), vel quis adscriptus sit pluribus parochiis, veluti ex duplici domicilio (§. 154.), vel si quis, ius patronatus habeat in pluribus ecclesiis (c). Certe Principi Euan-

gelico iure potestatis ecclesiasticae salva est libertas confessionarium mutandi (§. 336.) (d).

(a) c. 4. et 12. X. b. t.

(b) c. 3. de poenit. D. 6. c. 2. b. t. in 6. HORN. in addit. ad Schilteri inst. iur. Can. p. 279. B. Parens in iur. Paroch. Sect. 4. c. 1. §. 13. PERTSCH l. c. S. II. c. 1. §. 14.

(c) CARPZOV iurispr. Eccl. lib. 3. def. 106. ibique Beier in addit.

(d) B. Parens in iur. eccles. lib. V. tit. 38. §. 60, 64.

§. 317. Per *absolutionem* promissa in Euangelio peccatorum remissio confitenti applicatur. Parum ergo 1) interest, vtrum in ea decernenda *formula dictatoria*, ex usu ecclesiae Romanae repetita, an *declaratoria* usurpetur (a). 2) *Poenitenti* vero et *confitenti* denegari a ministro ecclesiae nequit, nisi ex iusta causa et ex iudicio consistorii (§. 296.) (b).

(a) Hae *formulae absolutionis*, ad adiaphora pertinentes, frequenter determinatae sunt per *ordinationes ecclesiasticas*. Vid. Io. Iac. MOSER de *formula absolutionis confitentium* §. 10. s. inter eius *selecta iuris* p. 379.

(b) Ord. eccl. Sax. art. gen. 7. et 10. ibi *für die Kirchen, das ist, für die Verordneten des Consistorii. Constitut. Consistorial. Brunsv. Lüneb. de a. 1731. in Corp. Const. Cal. t. I. p. 441. WERNHER l. c. c. VI. §. 19. 22. s. C. ZIEGLER de Superint. c. XVIII. §. 10. 11.*

§. 318. Ad firmandum in confitendo animum lege ecclesiastica constituta est *obligatio ministrorum ecclesiae ad celanda, quae in confessione manifestata sunt*:

sunt: in qua consistit sigillum confessionis, poena suspensionis vel remotionis munitam (a). Hinc 1) confessionarius crimen, in confessione proditum, nec magistratui denunciare nec de eo testimonium ferre potest (b), nisi vel ex ipsius confitentis permissione, velex manifesta salutis publicae ratione (c). Ceterum 2) uti poenitentia, ita et sigillum confessionis ratione commissorum tantum intelligitur, nec ad committenda produci potest, quorum executio ipsa prudenti manifestatione potest impediri (d).

(a) c. 2. de poenit. D. 6. c. 12. X. b. t. Ord. eccl.
Sax. art. gen. 7. Adr. BEIER de Sigillo confessionis
P. I.

(b) HORN *in resp. classf.* 15. *resp.* 9. B. Parens 1. c. §. 48. CARPZOV *iurisp. eccl. lib.* 3. *def.* 23. GAIL *lib. 1. obs.* 100. n. 8.

(c) WERNHER *l.c.* §. 56. *Adr.* BEIER *l.c.* P. 2, c. 2.

(d) PERTSCH l. c. S. II. c. 4. §. 17. ZIEGLER *ad Lancellot. lib. 2. tit. 5. §. 19.*

§. 319. Toleratur, et ob exiguos parochorum
reditus tolerandum est genus manufculi, *nummicon-*
fessionarii nomine notum, vt *sponte oblatum* accipi
quidem, non autem iure perfecto exigi queat (a).

(a) Petr. MULLERVS de nummo Confessionario th.
7. f. CARPZOV l. c. lib. I. def. 120. PERTSCH l.
c. S. II. c. 3. §. 31.

Inde Denunciatio a confar iuratis facta.
non inquisitionis effectum habet, quia
a perituro et perfido facta censetur, cum
vixim a viro probbo. atque honesto, facta
hunc effectum habere potest.

Confessio^{ne} ~~Hebraea~~ non actionis iniuriar.
datur ei qui denominatur a t^o ab ea He-
braeos. l. 15. § 13 de iur. iur.
Cramer. 657. iur. univ. v. 3. ob 934.

TIT. X.

DE IVRE CIRCA IEIVNIA ET
CVLTVM SANCTORVM.

(Lib. 3. Tit. 46. *de obseruatione ieiuniorum*. L. 3.
Tit. 45. *de reliquiis et veneratione sanctorum*.)

ARGVMENTVM.

§. 320. *Ieiunium totale in ecclesia nostra liberum.* 321. *Partiale in ecclesia Romana.* 322. *Publicum et priuatum.* 323. *Ius indicendi dies ieiunio-* *rum.* 324. *Cultus sanctorum et beatorum in ecclesia Rom.* 325. *iura inde descendencia inter Protestantes.*

§. 320. *Ieiunium sacrum totale, seu proprie sic dictum, est abstinentia ab alimentis per diem, saltem ad vesperam usque, solius religionis intuitu susceptum. Hoc sine libere susceptum commendatur in ecclesia Euangelica (a).*

(a) *Augustana Conf. art. 26. ad similitudinem primitivae ecclesiae, in qua ieiunia ex vero usu et fine aestimata sunt. Io. DALLAEVS de ieiuniis et quadragesima c. I. II. B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 46. §. 11. 12. 15. 33.*

§. 321. *Ieiunii nomen in significato improprio in ecclesia Romana accepit abstinentia inter ordinariam refectiorem a determinato ciborum genere, videlicet ab esu carniū. Obligatio ad illud obeundum oritur vel ex lege ecclesiastica (a), vel ex praeecepto confessionarii (b), vel ex voto.*

(a)

(a) c. 1. 2. X. de obseruatione ieiuniorum c. 1. seq.
D. 76.

(b) c. 2. X. de sponsa duorum c. 3. de elect. in 6.

§. 322. Ieiunium utrumque vel *publicum* est, cui annexa est liturgia publica, vel *priuatum*, cui haec non est annexa. In *publico* ieiunio determinatur I. *specialis*, ad poenitentiae rationes adcommodata liturgia; cuius intuitu in eodem prohibita sunt *actus* et *signa hilaritatis*, et interdictae *nuptiae* (a): II. constituuntur tum *tempora certa*, ut tempus *aduentus* et *quadragesimale*, tum *certi dies*, dies *supplicationum* dicti (b).

(a) c. 8. 10. 11. C. 33. qu. 4. c. 4. X. de feriis CARP. ZOVII iurisprud. eccl. lib. 2 def. 268. n. 8. def. 157. et def. 268. Cbrist. WILDVOGEL de eo quod iustum est circa tempus quadragesimale c. 11. §. 11.

(b) Horum numero sunt *quatuor temporum ieiunia*, et *antepaschale*. c. 1. et seq. D. 76.

§. 323. Quaecunque valent de iure *dies festos instituendi* (§. 282), eadem obtinent in iure *indicendi dies supplicationum*. Ius eosdem *reipublicae causa* et ob *calamitates publicas* decernendi ad *iura maiestatica* circa sacra spectat (§. 283.) (b), et imperantis est sine discrimine religionis; quamuis ratio liturgiae, in iisdem ordinandae, ecclesiae relinquenda sit.

(a) SCHILTER *Inst. iur. Can. lib. II. tit. I. §. 34:*

(b) Supplicationum, auctoritate regum Francorum hoc
sine

sine extra ordinem iniunctarum, exempla ex *capitularibus* recenset *Steph. BALVZIVS* in not. ad *Regionem* p. 569. et *B. Parens* in iur. *Eccl. lib. III. tit. 46. §. 38.*

§. 324. Ad disciplinam *ecclesiae Romanae* propriam pertinet *inuocatio* et *cultus sanctorum* et *beatorum*; quos inter hoc discrimen seruatur, ut *sancti* habeantur, qui post mortem cultu quolibet publico vel priuato per *totam ecclesiam* ex *praecepto* pontificis honorandi sunt, *beati* vero, quos per certam ecclesiae partem cultu, a Pontifice *determinato*, prosequendi *facultas* tantum indulgetur (a). Ad *Pontificis reseruata* refertur potestas, homines defunctos albo sanctorum vel beatorum solenniter et Canonice referendi (b). Ipse cultus sanctorum *diebus festis, missa, officiisque diuinis*, in eorum honorem celebratis, *imaginum reliquiarumque* expositione et ueneratione, ipsorum supplici *inuocatione, precibus* et *iureiurando* facta, eorumque in *patronos* receptione, praestatur, et iniuria illis dicta, ceu *blasphemia*, et reliquiarum ablatio, ceu *sacrilegium*, vindicatur (c).

(a) *Anaclet. REIFFENSTVEL* in iur. *Can. lib. 3. tit. 46. tom. III. p. 553.*

(b) c. I. X. *de reliquiis et venerat. Sanct. ESPENII* I. E. P. I. tit. XXII. cap. IX. et X. I. nou. edit. p. 219. *Prosp. de LAMBERTINIS* seu *Benedictus XIV. de seruorum Dei beatificatione et Beatorum Canonisatione lib. I. Dan. PAPEPROCHIVS* de solenn. Canonizationis init. et progressu. *IustifONTANINI Codex constitutionum, quas Pontifices ediderunt in solenni canonisatione Sanctorum.*

(c)

(c) *Conc. Trid. sess. XXV. de inuocat. venerat. et reliq. SS. et sacris imaginibus, c. 2. de off. ordinar. in 6. art. 172. Const. Crim. Car. Io. Rud. ENGAV de honorificis sanctorum iuribus §. 11. f. Io. Cbrysofomi TROMBELLII diff. de cultu Sanctorum, et Io. Rud. KIESLINGII exercitationes theol. historicae aduersus Trombellium.*

§. 325. Quae principia cum aduersa sint *Augustinae Confessioni* (a): consequens est, vt A. C. additi nec ad celebrationem dierum, *sanctis dicatorem*, cum annexis (b), nec ad iuramenta per Sanctos praestanda, nec ad similem quemcunque sanctorum cultum, in Catholicorum territoriiis adigi possint (c), nec impietas erga defunctos aestimari queat ex principiis blasphemiae et sacrilegii.

(a) *Aug. Conf. art. 21. Apol. A. C. art. 9. Pie defunctorum memoria non nisi in exemplum vitae et virtutum commendatur, perinde vt inter primaueos Christianos martyrum memoria hoc solo fine commendata est.*

(b) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 43. Mirum est, contrarium potuisse in mentem venire Ge. Christ. NELERO in diff. de feriis P. I. §. 6. n. 7.*

(c) *Pax relig. de a. 1555. §. 107. B. Parens in iur. eccles. lib. 3. tit. 45. §. 8.*

TIT.

TIT. XI.

DE IVRE CIRCA VOTVM ET
IVSIVRANDVM.

(Lib. III. Tit. 34. *de Voto et voti redemptione*. Lib.
II. Tit. 24. *de Iureiurando*).

ARGVMENTVM.

§. 326. <i>Voti indoles.</i> 327. <i>Voti realis et personalis obligatio.</i> 328. <i>Ius circa illud disponendi.</i> 329. <i>Iuramentum.</i> 330. <i>Reale et personale, assertorium et promissorium.</i> 331. <i>Quomodo praestandum.</i> 332. <i>Eius vis et potestas.</i> 333. <i>Obligatio eius religiosa.</i>	334. <i>Eius vis in confirmandis actibus validis.</i> 335. <i>et in actibus non obligatoriis. Intuitu prohibitorum est nullum.</i> 336. <i>De iuramento vi et dolo expresso.</i> 337. <i>Absolutio a iuramento.</i> 338. <i>Quatenus eius obligatio ad heredes transeat?</i> 339. <i>Periurium.</i>

§. 326. VOTVM est pollicitatio Deo facta de aliquo praestando. Voti, deliberato animo de re licita praestiti, obligatio sua natura interna est (a). Sed deficit haec obligatio ob vitium in obiecto, et ob defectum in potestate vouendi (b).

(a) Christ. WOLF. in iure Naturae tom. III. §. 964. f.

(b) In malis promissis rescinde fidem. In turpi voto muta decretum: quod incaute vouisti, ne facias. c. 5. C. 22. qu. 4. Conf. c. 1. et 15. eod. c. 1. 2. 3. 6. C. 33. qu. 5. Conf. Augustana Confessio art. XXVII.

§. 327. Votum ratione obiecti, vel REALE est, quod de re in gratiam tertii praestanda, vel PERSONALE est, quod de facto, solum vouentem concernente,

nente, praestatur. Illoc iterum vel solenne est, quod praescriptis ad id solennitatibus fit (a), vel minus solenne, quod absque his emittitur. Obligatio voti *realis*, iure ciuili et canonico firmata, *perfecta* est, ac tertio competit ius, rem voto promissam a vouente eiusque heredibus exigendi (b). Votum *personale* ex iure Canonico intuitu *solius vouentis* vim obligandi habet (c): inter Protestantes intra fines internae obligationis subsistit (d).

(a) *Quod solennisatum est per susceptionem sacri ordinis, aut per professionem religiosam c. vn. de Voto et voti redempt. in 6. ESPEN. iur. eccl. P. II. S. I. tit. 13. c. 6. tom. I. p. 582.*

(b) *L. 2. pr. et §. 2. D. de Pollicitat. si quis rem aliquam vouerit, voto obligatur; quae res personam vouentis, non rem, quae vouetur, obligat. - - - Voti obligationem ad heredes transire constat. c. 6. X. de his quae vi metusue causa fiunt. c. 6. X. de testamentis. c. 18. de Censib.*

(c) *c. 6. X. h. 1. Anacl. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 3 tit. 34. n. 4. tom. III. p. 496.*

(d) *B. Parens in iur. eccles. lib. 3. tit. 34. §. 18. 21.*

§. 328. Voti obligatio subiecta est *potestati* et *iurisdictioni ecclesiasticae*. Vi eius 1) *irritum* declarari potest votum, si est *inualidum* (§. 326) (a), 2) *Tolli* dicitur votum, si obligatio voti *validi* ex iusta causa dissoluitur, veluti per absolutionem, dispensationem, redemptionem, vel per immutationem (b); cuiusmodi potestas *Pontifici* et *episcopis* vindicatur (c).

(a) *c. 16. C. 33. qu. 5. REIFFENSTVEL l. c. p. 497. GIBERT in Corp. I. C. P. II. p. 407, 460.*

(b)

(b) c. 1. 2. 5. 8. 9. X. de Voto et voti red.

(c) c. 2. X. eod. Quinque vota Pontifici reservata recensentur in c. 5. Extrau. comun. de poenitent. et remiss. c. 9. X. de Voto.

§. 329, IUSIURANDVM est asseueratio religiosa, qua quis Deum inuocat tamquam testem veri et vindicem, si sciens fefellerit. Per iusiurandum 1) Deo cultus praestatur: eidem vero 2) votum sua natura non inest, quamquam ei accedere possit, si quid simul Deo promittatur v. c. sub formula: voueo et iuro.

§. 330. Iuramentum ratione obiecti diuiditur I. in reale et personale, eodem sensu ac Votum; (§. 327.) II. in assertorium, quod de veritate nude assertorum, et in promissorium, quod de veritate promissorum et de promissis seruandis praestatur.

§. 331. Iusiurandum ratione iurantis tres comites habere debet (a), 1) iudicium, vt iurans vim eius et rem, de qua iurat, cognitam habeat (b), eoque nomine aetas XIV annorum ad iurandum idonea praesumitur (c): 2) veritatem, vt actu praestetur secundum mentem eius, qui id exigit (d): 3) iustitiam, vt nec contra leges, nec contra ius tertii praestetur (e).

(a) c. 26. X. de iureiur. c. 2. C. 22. qu. 2.

(b) c. 26. c. 25. X. eod. Hinc utilis est certioratio iurium, de quibus iuratur, maxime intuitu personarum,

trans. Prot. in. 41. P. 2. c. 13. et 14. defendit.
contrariam sententiam.

l. 1. §. 4. quar. rer. actio non datur.

Ch. Sim. Peter. Garfer. Prof. Hall. Diss. de iura.
mento in rem.

Exempla sunt in l. 1. §. 4. X. de testibus
cog. c. 2. et c. 16. de
test. iur. et a. test.

narum, quibus iura ignorare licet. Eius defectus vero vim iuramenti non tollit, si illa iuranti cognita et intellecta esse aliunde constat. *Frid. Es. PVFENDORFII obs. iur. tom. 1. obs. 43. §. 3. 5. 6.*

(c) c. 14. 15. C. 22. qu. 5. Ad iudicialia iuramenta iure particulari passim aetas *XVIII. annorum* desideratur *BERGER El. disc. for. p. 532. WERNHER obs. for. P. II. obs. 346.*

(d) c. 9. C. 22. qu. 5.

(e) c. 18. c. 28. X. de iureiur.

§. 332. Vis et potestas iurisiurandi consistit in inuocatione Dei in testem et vindicem (a). Iuramentum ergo 1) praestari potest per quaelibet verba, eam iuramenti vim exprimentia, etiam per solum verbum iuro (b): nec 2) interest, utrum ore an scriptis, utrum ab ipso iurante proferantur, an eius nomine et ex eius mandato speciali ab alio; cuiusmodi iuramentum in alterius animam vocatur (c). E contra 3) iuramentum non constituunt verba, vim eius non exprimentia, ad certitudinem tamen veritatis contestandam comparata, quales sunt asseuerationes, quantumvis religiosae, per res sacras, vel nobis gratissimas, sub fide generosa, vel sub fide dignitatis ecclesiasticae factae (d), vel quibus quis se refert ad testimonium diuinum, Deum vero testem non inuocat; quamvis eiusmodi asseuerationes in iuramentum transeant, si quis iurare per illas res se asseuerat. Denique 4) a iuramentis differunt imprecationes et execrationes, quibus quis se aliosque diris impie deuouet (e).

P

(a)

Harprecht Diff. de iuramento in scriptura praestando.

Oldekopp de iuramento in animam alterius Diff. 1667. negat hoc fieri posse. C. 14. Feldmann Diff. de eod. contra Gust. Oldekoppium. Hodie in plurimis locis tantum iuramentum a iurante per iuramentum praestari potest. Requiritur mandatum specialis iurantis, in quo verba quae iuramentum iurare debet exprimit esse necesse est: quod in iuramento ad alium factum et homagio negligi solet.

- (a) *Iac. Frid. LVDOVICI de solennibus Iuramentorum. Gundlingiana P. IV. n. 2. p. 311. Io. Frid. IVGLER de ritu tangendi SS. Euangelium in iureiurando.*
- (b) *In c. 4. X. de iureiur. probatur formula: Ita me Deus adiuet et Sancta eius Euangelia: quae et inter diuersae religionis consortes lege publica praefcripta est in R. I. de a. 1555. §. 106.*
- (c) *c. 6. 7. X. de iuramento calumniae c. 3. eod. in 6. c. 2. de testibus in 6. Io. Flor. RIVINVS de iureiurando in alterius animam §. 22. Gundlingiana P. IV. n. 3. p. 335.*
- (d) *Huiusmodi obtestationes pro iuramentis habet Sam. de COCCHEII in iure controuerso p. 617.*
- (e) *Iuramentum, cui iunguntur execrationes, vocatur execratorium, quale solet esse iuramentum Iudaeorum. In inuocatione Dei in vindicem perperam quaeritur execratio: aliud enim est, se subiicere vindictae diuinae, quod Christiani est; aliud vero, sibi met aliisque mala decernere, quod esse debet a religione Christiani alienum.*

§. 333. Per inuocationem Dei in testem et vindicem tamquam per *noua motiua* inducitur obligatio *iurisiurandi*, agnita firmataque iure Canonico, et constituto principio, *iusiurandum seruandum esse, quod non vergit in dispendium salutis vel in praeiudicium tertii* (a). Datur inde ex iureiurando *actio* et *exceptio* (b).

(a) *c. 28. X. de iureiur. c. 2. eod. in 6. c. 2. de pact. in 6.*

(b) *c. 6. 28. X. de iureiur. c. 2. c. 3. eod. in 6. B. Parens in iur. eccl. lib. II. tit. 24. §. 34.*

§. 334. Itaque I. ex iureiurando, quo *conuentio*
valida

valida confirmatur, *noua* huic accedit obligatio, quae *naturam sequitur obligationis*, ex ipsa conuentione descendens. Cuius consequens est, ut 1) iuramentum produci nequeat ultra *limites conuentionis* (a), 2) eidem *tacite* insint *conditiones* omnes, quae *conuentioni* insunt (b); et 3) sublata *obligatione ex conuentione*, velut per eius remissionem, sublata censeatur *obligatio ex iuramento* (c).

(a) c. 20. 35. X. de iureiur.

(b) c. 3. 25. 29. X. eod.

(c) c. 2. X. de sponsalibus.

§. 335. II. Actus, in *fauorem agentis nulli* et *non obligatorii*, interueniente iuramento, tamquam ex *noua causa obligandi*, *validi* et *obligatorii* efficiuntur (a). III. *Absolute* vero *prohibita*, interueniente iuramento licita fieri nequeunt (b). Hinc non obligat iuramentum, quod de re *illicita* praestatur (c), vel quod vergit in *praeiudicium tertii* (d), veluti in *praeiudicium reipublicae* vel *ecclesiae* (e).

(a) c. 28. X. de iureiur. c. 2. eod. in 6. c. 2. de pactis in 6. Io. Mich. ROTERMVNDT de iureiurando articulis inualidis adiecto §. X. Dau. Ge. STRVBEN *Rechtliche Bedencken* N. XXIV.

(b) c. 18. X. de iureiur. c. 12. X. de foro compet. c. 18. X. de testib. c. 4. X. de testib. cogend.

(c) c. 6. 8. C. 22. qu. 4. c. 58. de regul. iur. in 6.

(d) c. 28. X. de iureiur. c. 2. de pactis in 6.

(e) c. 27. 33 X. de iureiur. c. 1. eod. in 6. An. REIFFENSTVEL l.c. lib. 2. tit 24. §. 3. tom. II. p. 334.

§. 336. Ex iuramento, *vi metuque vel dolo elicto*, ius acquiri nequit ei, *cui iuratur*; ideoque et deficit *obligatio iurantis* (a) (§. 331). Idem dicendum est de promisso iurato, quod ex parte eius, *cui iuratur*, sine *turpitudine* seu *violatione legis* acceptari non potuit (b). In utroque tamen casu opus est *causae cognitione* et *sententia*, qua illud *nulum* esse declaratur.

(a) In c. 28. X. de iureiur. et in c. 2. de pact. in 6. iuramenti obligatio tum demum adstruitur, si *sive metu et dolo sponte* praestitum est. Cautelae loco tamen *absolutio* exigitur in c. 2. et 8. X. de iureiur.

(b) Quale est iuramentum de *usuris illicitis* praestandis. Cum in his soluendis a debitore non peccetur, peccetur vero a *creditore* in iisdem accipiendis: Ius *Canonicum iuramento* quidem *per solutionem usurarum* standum esse, *solutas* vero mox iure *repeti* posse, decernit in c. 6. X. eod. Sed rectius dicendum est, ob stare *exceptionem doli*. *Dolo enim facit, qui petit, quod restituere oportet eundem* c. 59. de regul. iur. in 6.

§. 337. *Absolutio a iuramento* I. in sensu *generali*, perinde ac *absolutio ab actione*, accipitur pro declaratione iudiciali, iurantem ex iuramento non obligari (a). II. In sensu *speciali* est *relaxatio* seu *liberatio a vinculo iurisiurandi*, auctoritate publica facta. Haec iuste non decernitur, nisi ex causis, ex quibus ei, *cui iuratum est*, inuito *ius quaesitum* adimi potest, veluti 1) ob ius, ipsum eodem *priuandi* (b), vel 2) ob ius, *conventionem iura-*

Quamvis in Introductione in proc. imp. 7. 699

iuratum ex causa *salutis publicae* rescindendi. Pote- *q. 7. de anno 1555.*
 stas decernendi absolutionem in utroque significato
 est *iurisdictionis*, et quidem *ecclesiasticae* (c), si de
 causa ecclesiastica, vel *secularis*, si de causa secula-
 ri iuramentum praestitum est (d). Spurium et pe-
 riculosum eius fundamentum est, quod ab *efficit* vi-
 cariato Christi repetitur (e).

(a) Hoc sensu is, qui nullius iuramenti vinculi con-
 stringi potuit, absolendus esse dicitur in c. 2. X. de
iureiur. Inde inualuit absolutio a iuramento ad ef-
 fectum agendi, de qua scripsit Ge. Ad. STRUVIVS.
 Conf. B. Parens in iur. eccl. lib. 2. tit. 24. §. 52.
 STRYK de cautelis iurament. meletem. III. c. 2. §.
 27. sq.

(b) veluti per declarationem in bannum. Conf. FA-
 BRIStaats-Canzley tom. VI. p. 622. tom. XIII. p. 670.

(c) c. 2. 8. 15. X. de iureiur. Conf. Elect. Sax. P. II.
 Const. 36. CARPZOV. iniurispr. for. P. II. C. 36.
 def. 1. BERLICH P. II. concl. 44. I. II. f.

(d) Ordinat. Camer. P. 2. tit. 24. Rec. Imp. de a.
 1654. §. 164. in f. Henr. PIRHING in iur. Can.
 lib. 2. tit. 24. §. ult. p. 473. Io. Mich. ROTER-
 MVND l. c. cap. I. §. 4. 5. 6. Diet. Herm. KEM-
 MERICH de potestate relaxandi iuramentum §. 13.

(e) de quo egi in obs. iur. Can. obs. II.

*c. 13. de iudic. c. 3. de foro comp. in 6.
 Nofer in Annib. p. 692.
 idem non in 6. p. 59.*

§. 338. Obligatio ex iureiurando adstricta est
 ad personam iurantis, nec vi sua ad iurantis here-
 des transit. Transit tamen ad hos ex nouo et speciali
 obligandi fundamento, et quidem 1) ex obligatione
 conuentionis, cui iuramentum accessit, 2) ex
 obligatione heredis, per aditam hereditatem ad

debita defuncti ex bonis eius soluenda obstricti (a), si videlicet est iuramentum *reale* (§. 330.).

(a) c. 6. X. de testament. Anacl. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 2. tit. 24. §. 3. n. 102. tom. II. p. 335. WERNHER. obs. for. P. IV. obs. 151. n. 228. STRYK de success. ab int. diss. VIII. c. 10. §. 76.

§. 339. *Periurium* est dolosa violatio obligationis, ex iureiurando descendens. Periurii reus est tum 1) qui *sciens* falsum loquitur, dum iurat; quod est proprie *peierare*: tum 2) qui *fidem*, iurato datam, fallit (a). Peierat ergo, qui *reservationibus mentalibus* usus, falsum loquitur (b).

(a) c. 1. 3. C. 22. qu. 2. c. 8. 28. X. de iureiur.

(b) c. 9. 6. 22. qu. 5.

SECTIO II.

DE IVRIBVS CIRCA MATRIMONIVM.

TIT. I.

DE CAVSIS MATRIMONIALIBVS IN GENERE.

ARGVMENTVM.

§. 340. *Origines iurisdictionis ecclesiasticae in causis matrimonialibus?* *acquistæ? 342. Seruata inter Protestantes. 343. Fontes decisionum in causis matrimonialibus.*
341. *quousque ecclesiae*

§. 340. *Causae matrimoniales sunt ecclesiasticae, quatenus potestati et iurisdictioni ecclesiasticae sub- sunt. Huic subesse coeperunt ex rationibus speciali- bus. Prima est ex confederata Christianorum di- sciplina, de causis matrimonii ex iure diuino prae- ceptisque Christi et Apostolorum aestimandis (a); et ex more matrimonium profitendi apud ecclesiam (b). Altera est ex forma matrimonii ecclesiastica, benedictione videlicet sacerdotali, obseruantia pri- mum, deinde legibus imperatorum sec. VIII. et IX. constituta (c). Tertia ex indulgentia imperatorum, qua causas matrimoniales tum in conciliis definiri, tum in ecclesia iudicari permiserunt. Accessit quar- to tum typus matrimonii, sub cuius imagine coniun-*

Etio Christi cum ecclesia repraesentata est, tum denique erroneum de sacramento matrimonii dogma, ex Augustini interpretum et scholasticorum opinionibus medio aeuo natum (d).

(a) Ios. BINGHAM *antiquit. eccles. lib. XXII. cap. 2. 3. 4. Ge. Ernst. Lud. PREVSCHE* II. daß ein Catholischer Landesherr in Ehe- und Kirchen-Sachen Evangelischer Vnterthanen zu erkennen nicht befugt §. 52. 59. 91.

(b) TERTULLIANVS *ad uxorem lib. 2. c. 9. Vnde sufficiam ad enarrandam tantam felicitatem matrimonii, quod ecclesia conciliat, et confirmat oblatio, et obsignat benedictio, angeli renunciant, pater ratum habet. Idem de pudicitia c. IV. Penes nos occultae quoque coniunctiones, id est, non prius apud ecclesiam professae, iuxta moebiam et fornicationem iudicari periclitantur.*

(c) In oriente per Nouellam LEONIS LXXXIX. in occidente per leges CAROLI M. quas recenset B. Parens in *iur. eccles. lib. 4. tit. 3. §. 25.*

(d) Nouum hoc dogma esse, docet M. A. de DOMINIS de *repuhl. eccl. lib. V. c. 11.*

§. 341. Inde vero ecclesiae iurisdictio in causis matrimonialibus *tacito imperantium consensu* acquiritur, seculorumque usu et *obseruantia* ita firmata est, ut iam sec. XII. pro iure communi habitum sit, causas matrimoniales, quoad matrimonium contrahendum dissoluendumque, *idue sancte colendum, concernunt*, ecclesiasticas esse (a).

(a) c. 3. X. de Ord. cognit. c. 16. X. de off. et potest. iud. deleg. c. 7. X. qui filii sint legit. c. 12. X. de excessib. praelat.

§. 342. Seruata est *ecclesiae Euangelicae* eadem Iurisdictio: eaque 1) mox vsa est *uniuersa ecclesia* in corrigendis, quae in his causis emendatione indigebant (a); 2) causae matrimoniales, sub primitiis reformationis decisioni *parochorum* permissae, deinde, ordinatae *ecclesiae* politia, ad *iudicia ecclesiastica* delatae sunt (b). Hinc 3) causae matrimoniales, quatenus *iudiciales* sunt, ad *consistorium* (c), quatenus ut *definiendae* et in vtilitatem *ecclesiae* determinandae spectantur, ad iura *reseruata regiminis ecclesiastici* principum Euangelicorum pertinent (§. 172.).

(a) ut in *Augustana Confess.* art. 23. et in *Articulis Schmalcaldicis* tit. de potest. episcop.

(b) Formula de gubern. eccles. a. 1545. apud SRECKENDORFIUM in *hist. Luth.* lib. 3. p. 534. *Sciunt omnes, negotia coniugii magnam partem esse vitae humanae, et incidere tam multas et tam varias controuersias, ut ad cognitiones negotiorum coniugalium sit opus peculiari iudicio seu peculiari decuria iudicum. Nec fieri potest, ut singuli pastores in ecclesiis tantum eruditionis et iudicii habeant, ut has controuersias recte diiudicare possint. - Ideo necesse est, in locis certis opportunis consistoria constituere, quae cognoscant et diiudicent controuersias matrimoniales Christianis sententiis.* Conf. Mich. Henr. REINHARDVS de *statu causarum matrimonialium tempore reformationis* diss. poster. §. 4. 7. 8. *Es. Frid. PUFENDORFII obs. iur. uniu. tom. 1. obs. 166.*

(c) Mart. SCHRADER de *causis fori eccles. c. 1. tit. 1.*

§. 343. Causae matrimoniales inter Protestantes iudicantur 1) ex iure *diuino*, 2) ex libris *symbolicis*, 3) ex legibus *ecclesiasticis particularibus*; 4) in sub-

fidium ex iure Canonico (a). Inter Catholicos Concilium Tridentinum praeterea normam constituit, quae multum derogatum est iuri Canonico.

(a) Quaerunt nonnulli inter Protestantes in variis articulis iuris reliquias sacramenti in matrimonio, ut Io. Sam. STRYKIVS in special. differt. sed praeter rem, cum pro talibus haberi nequeant, quorum rationes aliunde, quam ex sacramenti indole, intelliguntur. Mich. Henr. GRIENERVS in diff. de his quae ex iure protestantium matrimoniali ad reliquias sacramenti perperam referuntur.

TIT. II.

DE MATRIMONIO CONTRAHENDO.

(Lib. IV. Tit. I. de Sponsalibus et matrimoniis).

ARGVMENTVM.

*Sieder: Poveruier. de sponsalibus et matrimonio Antw. 1735.
Paul. Cyprianus de iura coniugiorum. Erfst. 1672. 470.
Joh. v. Boiss. — — — — —
salium. Erfst. 1691.
Henr. Brouwerus de iure — — — — —
Metavar.
Hier. Bruckner. de iur. matrimon. controversi.*

§. 344. Matrimonium naturaliter et civiliter tale. 345. In eo contrahendo quatenam interueniant? 346. Eius incapaces. 347. Liberum id ineundi ius. Eius impedimenta. 348. Modus illud contrahendi 1) in genere, 349. 2) in specie secundum ius Can. Concilium Trid. et ius Protestantium. 350. Ratum matrimonium. 351.

Rati et legitimi species. 352. Exemplum speciale legitimi et non rati. 353. Consummatio eius per solennitates nuptiales. 354. Iura circa Benedictionem sacerdotalem, 355. et circa proclamationem. 356. Matrimonium publicum et clandestinum. 357. Matrimonium conscientiae. 358. Concubinitus.

§. 344. MATRIMONIUM est societas maris et feminae, liberorum procreandorum et educandorum causa

causa secundum formam lege praescriptam contracta. Finis eius tum 1) ad sobolis procreationem et educationem (a), tum hoc nomine simul 2) ad *individuam vitae consuetudinem* tendit (b). *Civiliter* pro matrimonio habetur coniunctio maris et feminae, *individuam vitae consuetudinem continens*; (etiam si spes sobolis procreandae exulet (c)).

sub forma matrimonii contracta

(a) c. 12. C. 31. qu. 1. c. 6. C. 32. qu. 2.

(b) c. 11. X. de Praesumpt. Vitae consuetudo in communicatione officiorum omnium, usus rerum, et casuum secundorum ac aduersorum consistit; ut talem vxor se in omnibus exhibeat viro, qualis ipsa sibi est, et e conuerso. c. 3. C. 27. qu. 2.

(c) c. 4. X. de frigidis et maleficiat. ibi. *Romana ecclesia consuevit in consimilibus iudicare, ut quas tamquam vxores habere non possunt, habeant ut sorores.* c. 5. eod.

§. 345. Matrimonium, I. *contrahi* dicitur, per legitimam declarationem consensus mutui maris et feminae in matrimonium iam actu inuicem ineundum (a); isque consensus matrimonialis vocatur. Praecedunt illud SPONSALIA, quae sunt conuentio maris et feminae de matrimonio inuicem contrahendo (b). Consensus sponsalitiuus est, qui in futurum matrimonium ineundum dirigitur, quo hoc *initiari* censetur. Denique II. *consummari* dicitur matrimonium, dum interueniunt, quae tum ex natura rei tum ex legis dispositione desiderantur ad finem matrimonii obtinendum; scilicet *solemnitas nuptialis* et

con-

coniunctio carnalis. Ad illam pertinet 1) *BENEDICTIO SACERDOTALIS*, quae est *actus sacer*, quo *sacerdos desponsatos*, *consensum matrimonialem in praesentia testium coram se edentes*, *inter preces et benedictionem iungit*: 2) *PROCLAMATIO*, quae est *denunciatio matrimonii contrahendi publice in ecclesia facta*, *annexo termino congruo*, *intra quem impedimenta legitima opponere cuilibet integrum sit* (c).

(a) c. 25. X. de Sponsalibus ibi: *matrimonium in veritate contrahitur per legitimum viri et mulieris consensum*. c. 14. X. de desponsat. impub. c. 2. C. 27. qu. 2.

(b) c. 3. C. 30. qu. 5. ibi: *sponsalia futurarum nuptiarum sunt promissio*. c. 2. X. de Sponsal.

(c) c. 1. 5. C. 30. qu. 5. c. 3. X. de Clandestina desponsat. c. 5. X. de Digamis non ordinandis c. 7. X. de Conuersione coniugat.

§. 346. *Matrimonii contrahendi capaces sunt*, qui *generandi potentia pollent et facultate consentiendi*; ideoque nec *surdi et muti excluduntur* (a). Eius *contrahendi incapaces ergo sunt* 1) *impuberes* (b), nisi *generandi potentia aetatem anteuertat* (c), 2) *natura impotentes* (d), et ex pari ratione *castrati et spadones*. *Coniunctio tamen scientis cum impotente contracta* (e), vel etiam cum *castrato ex dispensatione celebrata*, *ciuilitur pro matrimonio habetur* (f) (§. 365.): eodemque iure censentur *matrimonia fenum* (g).

(a) c. 23. 25. X. de Sponsal.

(b)

- (b) c. 8. 10. 11. X. de desponsatione impuberum. *De Holzboogen. De concubitis infantum. D. 4.*
 (c) c. 3. C. 14. X. eod. c. vn. §. 1. eod. in 6.
 (d) c. 3. X. de frigid. maleficiat, et impotentia coeundi.
 (e) c. 4. 5. X. eod.
 (f) *Delpbinus de coniugio Eunuchorum resp. 1. B. Parens in Iure Eccl. lib. 4. tit. XV. §. 12.*
 (g) L. 27. C. de nuptiis STRYK in not. ad Brunne-
 mannius eccles. lib. 2. c. 17. §. 2. CARPZOV. Iur.
 eccl. lib. 2. dec. 13. n. 23. Contr. Phil. HOFFMANNI
 tr. de matrimonio sexagenarii cum quinquagenaria.

Wernh. Obf. forens. p. 3. obf. 39. qui diffentit.

§. 347. Omnium et singulorum, qui matrimo-
 nii sunt capaces, liberum est ius matrimonii ineun-
 di: nisi certis personis vel in totum vel in certo ca-
 su ex speciali ratione lege ademptum sit (a). IMPE-
 DIMENTA MATRIMONII vocantur rationes specia-
 les, lege definitae, ob quas matrimonium contra-
 here non licet. PRIVATA sunt, quae ius coeuntium
 vel tertii concernunt, PUBLICA sunt, quae illud
 non respiciunt, sed utilitatem publicam.

(a) c. 23. X. de Sponsalibus et matrim.

§. 348. Ad matrimonium contrahendum in genere re-
 quiritur *mutuus consensus matrimonialis*: qui decla-
 rari etiam potest per procuratorem, modo hic speciali
 mandato instructus, nec reuocatus sit ante contra-
 ctum matrimonium (a). Valide non contrahitur,
 ubi vel *deficit* consensus matrimonialis, ut in furio-
 sis, mente captis, summe ebriis (b), vel ubi con-
 sensus tali *vicio* laborat, ob quod acquiri ius ex eo
 alteri

alteri non potest, si 1) *vi metuque*, in hominem constantem cadente, quis ad consentiendum compulsus (c), vel 2) *dolo* alterutrius contrahentis aut tertii inductus (d); vel si 3) *error* interuenit circa personam eiusue statum ciuilem: veluti si quis putans cum libera contraxisse, post seruam eam comperiat (e). Valido consensu *posthac* interueniente, quo metus, dolus et error purgatur, matrimonium conualescit (f).

(a) c. 9. de Procuratoribus in 6. De connubiis illustrum per procuratorem contractis vid. I. Aug. HELLFELD ad Burc. Gottb. Struuii iurisprud. be-roic. P. II. c. V. lo. P. de LVDEWIG de matrimonio per procuratorem.

(b) c. 26. C. 32. qu. 7. c. 24. X. de Sponsal.

(c) c. 14. 15. 28. X. de Sponsal. c. 11. X. de despons. imp. etiamsi accesserit iuramentum (§. 335.) c. 2. X. de eo qui duxit in matrim. B. Parens in I. E. lib. 4. tit. I. §. 121.

(d) c. 26. X. de Sponsalibus.

(e) c. vn. C. 29. qu. 1. c. 4. X. de coniug. Seruorum.

(f) c. 21. X. de Sponsalib. c. 2. X. de eo qui duxit in matrim.

§. 349. Matrimonium I. secundum ius Canonicum valide contrahitur solo mutuo consensu matrimoniali sufficienter declarato, ideoque tam per verba hunc exprimentia, quae verba de praesenti vocantur (a), quam per signa et facta euidentia (b). II. Secundum concilium Tridentinum vero requiritur declaratio consensus matrimonialis coram proprio

pa.

parochus, et coram duobus vel tribus *testibus* (c), et III. secundum *iur. ecclesiasticum Protestantium declaratio consensus matrimonialis* in ipso actu *benedictionis sacerdotalis*: siquidem praeceptum, de hac adhibenda, *interpretatione* et *observantia ecclesiastica uniuersali* per Germaniam perinde acceptum est, ac si poena nullitatis esset munitum (d).

(a) c. 25. 31. X. de Sponsal. c. 3. X. de Sponsa duorum.

(b) c. 30. X. de Sponsal. c. 6. X. de Condit. apposit.

(c) Concil. Trid. sess. XXIV. de reformat. matrim. cap. 1. Parochus proprius aestimatur intuitu vel sponsi vel sponsae, prout in alterutro parochia celebratur. PROSPER Cardinalis LAMBERTINI in institutionibus ecclesiasticis, instit. XXXIII. p. 90. Parochi praesentiam moralem sufficere; declarant interpretes, hoc est, ut intelligat, quid agatur, tametsi parochus inuitus et plane reluctans praesens fuerit, modo omnia eo modo coram ipso gesta sint, ut certum de iis testimonium dare queat. Idem erit, si alium in finem et per dolum vocatus fuerit, aut casualiter ibidem praesens sit, aut etiam quasi transeat; Verba sunt ESPENII in Iur. Eccl. P. II. S. I. tit. XII. cap. V. §. 26. tom. I. p. 568. Aug. BARBOSA de Offic. episcopi Part. II. alleg. 32. n. 85. 88. Haec declaratio coram parochus et testibus prorsus differt a benedictione sacerdotali, quod non obseruauit LEYSEVS spec. 298. m. 10. p. 116. et spec. 585. p. 203. 211.

(d) CARPZOVII I. E. lib. 2. def. 142. Hier. BRVCKNERI decis. matrim. c. 2. §. 16. c. 28. §. 9. WERNHERI princ. iur. eccl. c. 13. §. 13. B. Parens in iur. Eccl. lib. 4. tit. 3. §. 45.

§. 350. VERVM MATRIMONIUM est, in quo contrahendo mutuus consensus matrimonialis actu inter-

teruenit (a): idque tum RATVM est, quod ex lege ecclesiastica valide contractum est inter Christianos, tum LEGITIMVM, quod contractum est secundum praecepta legum civilium. Verum matrimonium quidem inter Christianos ratum esse potest secundum ius Canonicum (c), non vero secundum Concilium Tridentinum, nec secundum ius ecclesiasticum Protestantium, nisi obseruata forma, viroque iure praescripta (§. ant.). Vnde sanctiones iuris Can. quibus ratum fit solo interposito consensu matrimoniali, aequae inter Protestantes ac inter Catholicos vsu destituuntur.

(a) c. 25. X. de sponsal. c. 7. X. de diuort.

(b) c. 17. C. 28. qu. 1. In rato quaeritur de eius valore secundum leges ecclesiasticas.

(c) c. 25. X. de sponsal. c. 7. X. de diuortiis c. 14. X. de conuersione coniugatorum.

§. 351. Potest vero matrimonium esse vel 1) *ratum et legitimum simul*, vel 2) *ratum tantum*, quamquam *non legitimum*, v. c. disparagium, vel 3) *legitimum tantum*, quamquam *non ratum*, quale est Iudaeorum et infidelium matrimonium (a).

(a) Gratianus ad c. 17. C. 28. qu. 1. c. 7. X. de diuort.

§. 352. Species matrimonii *legitimi et non rati* est inter Protestantes illud, cui ex *speciali causa* effectus *civiles* tribuuntur, quamquam *forma ecclesiasti-*

sacristica desit: prout contingit, si sponsalibus rite contractis accessit copula carnalis, *copula sacerdotalis* vero 1) vel ob *contumaciam* sponsi absentis vel 2) ob eius *moriem* aliumue *casum fortuitum* interuenire nequit. Tum enim ob ius sponsae et ob ius liberorum ex ea natorum *matrimonio vero* tribuuntur *effectus ciuiles*; et in *priori* casu matrimonium ad instantiam sponsae *per sententiam iudicalem* pro legitimo, ratione *effectuum ciuiliu*, declaratur: ita tamen, vt contumax, simulac eius copia haberi potest, ad copulam sacerdotalem recipiendam adigatur (a): in *altero* casu vero effectum saltem habet ratione prolis legitimae (b); et *liberi*, nati ex *sponsa*, legitimi habentur (c).

(a) Praeiuudicium adfert *Es. Frid. PUFENDORFIVS* *obs. iur. uniu. t. I. obs. 210. p. 537.*

(b) *Hier. BRVCKNER decis. matr. c. 28. §. 15.*

(c) *L. 22. C. de Nuptiis.* Etiam *iure canonico* parentes matrimoniali consensu iunctos esse sufficit, vt partus sit legitimus *c. 12. X. qui filii sint legitimi.* *BERGER* *Oecon. iur. p. 115.* *Ferd. Christ. HARPPRECHT* de iure liberorum a desponsatis ante benedictionem sacerdotalem nec ex post subsequutam natorum. *Sam. de COCCII* in iure controuerso *P. II. p. 130.* de *CRAMER obs. tom. II. obs. 515.*

inf.
Loth. Gottfr. Pauor. Diss. de conubio matris
monis perfectione ante copulam. quod iure
Saxonico tantum est. in viri Germanici usu
verum esse erronee sentit.
Dei. Saxon: dei. 49.

§. 353. Ad consummandum matrimonium lege ecclesiastica desideratur *benedictio sacerdotalis* (a) et *proclamatio* (§. 345.). Vtraque solennitas 1) in eo ineundo praescripta est sub poena (b), ideo-

Q

que

que in matrimonium coeuntes ad eam adhibendam auctoritate ecclesiastica adigi possunt; 2) neutra sollemnitas ad matrimonium *ratum* secundum *ius Canonicum* vel *concilium Tridentinum* desideratur: quamquam *iure Protestantium* desideretur *benedictio sacerdotalis*, quippe qua tum *contrahitur* (§. 349.) tum *consummatur* matrimonium.

De modo antiquo consummendi matrimonium
vid: Nov: 7 Ab c. 4 et 187 r. A.

- (a) Diu iam obseruantia ecclesiastica introducta, sec. VIII. legibus Impp. praescripta est (§. 340. not). Eius ceu iam receptae mentionem facit Innocentius III. c. 3. X. de *clandest. desponsat.* quae vero ibidem praecipit, respiciunt *proclamationem*. De eius origine vid. IO. SELDENVS de *Vxor. Hebr. lib. 2. c. 29. p. 309.* Iac. GOTHOFREDVS in *Comm. ad Cod. Theod. lib. 3. tit. 7. tom. 1. p. 321.* I. BINGHAM *ant. eccl. lib. 22. c. 4. p. 340.* B. Parens *l. c. lib. 4. tit. 3. §. 8. f.*
- (b) c. 1. 2. 3. 4. 5. C. 30. qu. 5. c. 3. X. de *cland. despons.*

§. 354. Benedictio sacerdotalis 1) peragenda est secundum *liturgiam* cuiusque ecclesiae. Pertinet 2) ad sacra *parochialia*, ideoque *licite* non peragitur, nisi a *parrocho proprio*, vel ab alio ex parochi vel superioris concessione; quam dare inter protestantes potest *Consistorium* (a). Ceterum 3) cum tantum ad *publicam* declarationem consensus matrimonialis pertineat; eius nulla vis est, si matrimonium ex causa antecedente *nullum* et *irritum* est (b).

(a) CARPZOV. *iurispr. eccl. lib. 2. def. 143. 148.*

(b) c. 30. X. de *sponsalibus*.

§. 355.

§. 355. Ad indaganda *impedimenta* matrimonii copulam sacerdotalem praecedere debet *proclamatio*, eaque trina (a), in vtriusque desponsati *parochia* legitime peragenda. Vis eius est, vt legitimo impedimento, *intra terminum* proposito, *suspendenda* sit copula (b); termino vero elapso, ius *tertii* matrimonium ex *impedimento priuato* impugnandi amittatur (c). Ceterum proclamatio saluo matrimonio remitti potest praeuia *dispensatione* (d); sed praetermissio eius sine venia facta, poenis vindicatur, suspensione sacerdotis, et poena arbitraria contrahentium (e).

(a) Proclamatio praescripta est in Concilio Lateran. IV. sub Innocentio III. in c. 3. X. de *clandestina desponsat.* Vsu obseruantia iam antea recepta fuit, quamquam non vniuersim: ceu patet ex c. 27. X. de *sponsal.* vbi *bannorum nuptialium* mentio fit.

(b) c. 3. X. de *clandest. despons.*

(c) c. ult. X. qui *matrimon. accusare pos.*

(d) Haec vicario iure inter Catholicos datur a Vicario Generali; REIFFENSTVELL. c. lib. 4. tit. 3. n. 34. tom. IV. p. 49. et inter Protestantes a Consistorio. CARPZOV l. c. lib. 2. def. 139. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 3. §. 36.

(e) c. 3. §. ult. X. de *cland. despons.*

§. 356. Matrimonium PUBLICVM est, quod *seruatis solennibus ecclesiasticis*, et CLANDESTINVM, quod *iis neglectis contrahitur*. Clandestinum iure Canonico et ex concilio Tridentino *illicitum* est poenisque subiectum (a); sed vis *rati* matrimonii a so-

lennitate ecclesiastica non dependet (b). *Iure ecclesiastico protestantium* 1) ob omisſam copulam ſacerdotalem *illicitum* et ſimul *irritum* eſt (§. 350.) : 2) ob copulam, non *legitime*, veluti coram parochio alieno, impetratam, vel ob omiſſam proclamationem, *illicitum* eſt poenisque ſubiectum, non vero ideo *irritum* (c).

(a) c. 2. 3. de *clandestina deſponſation*.

(b) cit. c. 2. de *claud. deſponſ. Anacles*. REIFFENSTVEL in *iure Can. lib. 4. tit. 3. §. I. n. 15. et 65. tom. IV. p. 48. 53.* ESPEN. in *iur. eccl. P. II. tit. 12. c. 3. §. 14.*

(c) CARPZOV *lib. VI. reſp. 75. n. 1. Lud. MENCKE de omiſſa proclamatione ſacerd. §. 20.*

§. 357. Species clandestini matrimonii eſt MATRIMONIUM CONSCIENTIAE quod ſolo mutuo conſenſu matrimoniali et neglecta omni ſolennitate eccleſiaſtica contrahitur (a). Secundum ius Canonicum *ratum* eſt matrimonium, ſed *illicitum*: ſecundum Concilium Tridentinum et ſecundum ius protestantium nec *ratum* eſt (§. 349. 350.), nec inter priuatos *licitum* (b).

(a) Huc pertinet exemplum in c. 9. X. de *Sponſal.*

(b) Nicol. HERTIVS de *matrim. inſtaurato et conſcientiae ſect. 2. Sam. Frid. WILLENBERG de matrimonio conſcientiae §. 13. B. G. STRVVI iuriſpr. heroica. P. II. c. 6.*

§. 358. CONCVBINATVS eſt coniunctio maris et femi-

feminae, concubitus exercendi causa contracta (a).
 Eius finis non est procreatio sobolis: in eoque differt a matrimonio conscientiae. Concubinatus iure tam ecclesiastico quam civili prohibitus est (b).

(a) c. 6. C. 32. qu. 2. ibi: *non filiorum procreandum, sed pro incontinentia solius concubitus causa copulantur.* Ipso diuerso vtriusque coniunctionis fine, et per consequens *sola animi destinatione* distinguebatur *uxor et concubina* L. 9. C. de nupt. L. 4. D. de Concubin. Solutis hanc habere iure Rom. permittitur, non coniugatis. Ab his ducta, in specie *pellex* vocatur. Io. Gottl. HEINECCIUS in comm. ad Legem Pap. lib. 2. c. 4. p. 165. Ce. Zach. WINKLERVS de genuino concubinatus conceptu §. 25.

(b) c. 1. de Concubinariis in libr. VII. Decretal. lib. V. tit. 16. Reform. Polit. Imp. de a. 1530. tit. 33. de a. 1548. tit. 25. de a. 1577. tit. 36.

TIT. III.

DE SPONSALIBVS CONTRAHENDIS.

(Lib. IV. Tit. 1. *de Sponsal. et matr.* Tit. 2. *de desponsatione impuberum.* Tit. 3. *de clandestina desponsatione*).

ARGVMENTVM.

§. 359. *Sponsalia et tractatus sponsalitii.* 360. *Sponsalia de futuro et de praesenti.* 361. *illa pura sunt vel conditionata, non haec.* 362. *Vis sponsalium de praesenti extitit Can. et Conc. Trident.* 363. *ex iure Protestantium.* 364. *Modus sponsalia contrahendi.* 365. *Publica et clandestina.* 366. *Ius ea con-*
trahendi, impuberi etiam competens. 367. *Quatenus ex consensu tertii ineunda sint.* 368. *De consensu parentum in sponsalia liberorum sententia iuris Can.* 369. *Ius Protestantium.* 370. *De eo iniuste denegato.* 371. *Obligatio sponsalium.* 372. *Eorum dissolutio.* 373. *De concubitu desponsatorum illicito.*

§. 359. *Sponsalia contrahuntur mutuo consensu sponsalicio (§. 345.). Declarationes, quae a coeuntibus in sponsalia hinc et illinc hoc fine fiunt, ut tandem in vnam sententiam de futuro matrimonio inuicem ineundo decurrant, tractatus sponsalitii sunt, qui sponsalia praeparant, non constituunt, et vi obligandi carent (a).*

(a) *Incongrue sponsalia de futuro appellantur a CARP-ZOVIO in iurispr. eccl. lib. 2. def. 18. n. 6.*

§. 360. *SPONSALIA DE FUTURO sunt, quibus solus consensus sponsalicius, et SPONSALIA DE PRAE-*

SEN-

SENTI, quibus *simul consensus matrimonialis declaratur*: siue id fiat per *verba de praesenti* (§. 349.) (a), siue per *concubitus*, inter *desponsatos* interuenientem (b).

(a) c. 31. X. de sponsalibus c. 2. X. de sponsa duor Dan. NETTELBLADT de genuina sponsalium de praesenti et de futuro notione §. 13.

(b) c. 30. X. de sponsalibus. De origine huius distinctionis vid. B. Parens in Iur. eccles. lib. 4. tit. 1 §. 3. 15.

§. 361. *Sponsalia de futuro* vel *pura* sunt, quibus *conditio adiecta non est*, vel *conditionata*, quibus haec est adiecta (a). *Sponsalia de praesenti*, perinde ac *matrimonium*, sub *conditione* celebrari nequeunt, et semper *pura* sunt (b), cum repugnet, *consensum dare in matrimonium iam actu contrahendum*, eumque a *conditione* suspendere.

(a) c. 2. X. de Sponsalibus.

(b) Hinc sponsalia per *verba de praesenti*, sub *conditione contracta*, rationem habent *sponsalium de futuro*. c. 5. X. de conditionibus apposit. GONZALEZ ad Decretal. tom. IV. p. 117.

§. 362. *Sponsalia de praesenti* 1) secundum ius *Canonicum verum quidem matrimonium* constituent (§. 371.) (a), sed *ratum tantum*, non vero *consummatum*. Hinc 1) *indissolubilia* sunt, nec 2) *transactionem* vel 3) *iuramenti delationem* admittunt (b); 4) et *valida sponsalia de futuro* per *con-*

cubitum in sponsalia de praesenti conuertuntur (c).
 II) Secundum *Concilium Tridentinum* sponsalia de praesenti pro *rato* matrimonio non habentur, nisi contracta sint coram proprio paroco et testibus (§. 349.) (d).

(a) *Matrimonii* nomine veniunt in c. 14. X. de *conuersione coniugatorum* c. 22. 31. X. de *sponsalib.*

(b) c. 34. X. de *iureiurando* c. ult. X. de *transactionib.* c. 9. in f. X. de *restit. in int.*

(c) c. 30. 32. X. de *sponsal.*

(d) Hinc 1) sponsalia per nuda *verba de praesenti* celebrata iuxta concilium Tridentinum nec pro *matrimonio* nec pro *sponsalibus* habentur, sed nullius momenti sunt, ceu docet PROSPER Cardinalis LAMBERTINI in *institutionibus ecclesiasticis instit.* XLVI. p. 135. Nec 2) sponsalia de futuro per *copulam carnalem* transeunt in matrimonium, ut habet decretum *Congregationis Cardinalium* a. 1593. apud PROSP. LAMBERTINI l. c. p. 131.

§. 363. III) Iure *Protestantium* ecclesiastico sola declaratio consensus matrimonialis, in ipso actu benedictionis sacerdotalis facta, vim habet *sponsalium de praesenti*, et ratum efficit matrimonium (§. 349. 350.). Hinc sponsalia, per *verba de praesenti*, vel per *copulam carnalem* contracta, pro matrimonio *rato* non habentur (a): nec ideo sanctiones iuris Can. inde pendentes applicationem admittunt. Dudum praeterea correctus est error, quo sponsalia pura iure *sponsalium de praesenti*, et sponsalia conditionata iure *sponsalium de futuro* censenda esse, existimatum est (b).

(a)

(a) H. BRÜCKNERI *decif. iuris matrim. cap. I. n.*
3. 29. Dan. NETTELBLADT l. c. §. 43.

(b) Quaesuit sententia CARPZOVII in *iurispr. Eccl.*
lib. 2. def. 17. Conf. B. Parens l. c. *lib. 4. tit. I.*
§. 24. 34. 39. 91. 158. et in *diff. de incongrua praxi*
doctrinae de sponsal. de futuro et de praesenti cap. II.

§. 364. Ad sponsalia contrahenda iure Communi tantum requiritur *sufficiens declaratio mutui consensus sponsalitiu*. Contrahi ergo possunt 1) tam verbis, quae matrimonii serio *promissi* certam et categoricam *acceptationem*, etiam sola declaratione *des Ja Worts* factam, continent (a), quam aliis *signis* eudentibus (b); 2) nec minus inter *praesentes*, quam inter *absentes* per literas vel per *procuratorem*, speciali mandato instructum (§. 348.) (c). 3) Ob *defectum* vel *vitium* consensus sponsalitiu, perinde ac matrimonium, inualida, ideoque nulla sunt, ad quae ineunda quis *metu*, *dolo*, *errore* inductus est (d) (§. 348.). Ad probandum consensum sponsalitiu faciunt *arrahae sponsalitia*, quae in *signum* et *pignus* fidei sponsalitia, et *testes*, qui *probationis gratia* adhibentur: sed neutrum eorum iure communi ad valida sponsalia desideratur (e).

(a) c. 7. X. de *sponsalib.* Hanc declarationem pro pacto nuda de ineundis sponsalibus habet THOMASIVS de *pactis futuror. sponsalium vom Jawort*, recte *confutatus* a WERNHERO in *diff. de obligat. ex pacto futurorum sponsalium* et in *vindiciis diff. de obligatione ex pacto sponsalitiu*.

(b) c. 23. 25. X. de *sponsal.*

Q 5

(c)

(c) *c. ult. de procuratorib. in 6.*

(d) *c. 6. 26. 28. X. de Sponsal. c. 11. X. de sponsal. impub. STRYK de diffensu sponsal. Sect. 2. §. 39. B. Parens l. c. §. 107. f. BRVCKNER l. c. cap. 18. n. 4. SI. LEYSERVS ad Pand. spec. 296.*

(e) *c. 7. C. 30. qu. 5. LAVTERBACH de arrha §. 94. MEVIVS P. VIII. dec. 39. 40. P. MVLLERVS de annulo pronubo tb. 7.*

§. 365. In Publicum utile est, sponsalibus *formam* praescribi: qualis iure ecclesiastico particulari tum in *testium* tum in *parochi praesentia* constituitur (a). Tum vero *publica* sunt, quae servata forma, iure praescripta, et *clandestina*, quae ea neglecta contrahuntur. Clandestina inualida et non obligatoria sunt, si *poena nullitatis* lege statuta est (b): si haec statuta non est, *illicita* tantum sunt, non vero *inualida* (c).

(a) Praescripta est in Saxonia et in multis territoriis Evangelicis CARPZOV *iur. eccl. lib. 2. def. 33. B. Parens l. E. lib. 4. tit. 1. §. 105.*

(b) Secundum Ius Brunsvulco Luneburgicum consensus sponsalitus in *duorum testium masculorum*, quos inter fratres et fratrum sororumque liberi non admittuntur, et si inter plebeios ruri agitur, in *Parochi eius loci* praesentia declarandus est: quibus non observatis, inter desponsatos nec obligatio nec actio nascitur. Vid. Constitutio Regia d. 16. Jan. 1733. §. 1. 2. in tom. I. Corp. Const. Calenb. p. 942. Es. Frid. P. V. FENDORF *obs. iur. uniu. tom. I. obs. 74. 75. tom. III. obs. 42.*

(c) ESPEN. *iur. eccl. P. 2. S. I. tit. 12. c. 3. §. 12. tom. I. p. 555. LEYSER spec. 294. m. 1. 2.*

§. 366.

§. 366. Ius *contrahendi* sponsalia dependet a iure *contrahendi matrimonium*. Illud contrahere prohibiti, nec *haec* possunt valide inire (§. 347.). Permittuntur tamen sponsalia *impueribus* vel parentibus pro eis haud contradicentibus (a): quamquam durante impubertate non sint obligatoria, nec vim obligandi accipiant, quam *in pubertate* rata habita; salua *libertate* ab iisdem sine omni alia causa *post pubertatem* recedendi (b), quae nec *poena conuentionali* tolli potest (c).

(a) c. 4. 5. X. de desponsat. impub. c. vn. eod. in 6.

(b) c. 7. 8. X. cod.

(c) c. 29. X. de sponsalibus.

§. 367. Est vero ius *contrahendi* sponsalia *liberum*, nisi ex *speciali ratione* adstrictum sit ad *alterius consensum* (a). Si hoc: sponsalia neglecto eius consensu *clandestina* sunt, eaque 1) vel *nulla*, si consensus tertii sub *poena nullitatis* exigitur, et tertius *iure suo* ea impugnandi uti vult (b), vel 2) *illicita tantum*, si poena nullitatis constituta non est.

(a) c. 23. X. de sponsalibus c. ult. C. 29. qu. 2.

(b) L. 25. C. de donat. int. vir. et vx. L. 7. C. ad SC. Maced. Ad hominum *propriorum* sponsalia *dominorum* consensus passim iure particulari sub lege nullitatis exigitur. MEVIUS P. V. dec. 129. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 9 §. 6. In nuptiis *militum*, Superiorum consensus eadem lege exigi solet. Conf. Corp. Const. Calemb. tom. I. p. 934. 937. Plura exempla exponit J. P. DE LVDEWIG de consensu connubiali extra patrem.

§. 368.

§. 368. Quamquam patris consensus in nuptias liberorum iure patriae potestatis iuxta *sanctiones civiles* exigatur iure Canonico antiquo (a): ipsi tamen *iure nouo* negatur ius matrimonium liberorum, se inscio vel inuito contractum, impugnandi vel *irritum* faciendi (b). Ceterum ius *sola sponsalia clandestina* impugnandi, illi nulla lege ademptum est (c)

(a) Ante sec. XII. leges imperatorum, aduersus clandestina matrimonia latae, ab ecclesia agnitae et probatae sunt in c. 1. 3. 4. C. 30. qu. 5. c. 3. X. *Qui matrimon. accusar. poss.* Fr. FLORENS tom. II. op. p. 138. P. GIBERT in *Corp. iur. Can. tom. III. P. 3. p. 89.* P. Fr. COVRAVERIVS in *not. ad Sarpii bist. Conc. Trident. tom. II. p. 684.*

(b) c. 6. X. *de raptorib.* CONCIL. TRIDENTIN. *de reformatione matrimonii sess. XXIV. c. 1.* PALLAVICINVS in *bist. Conc. Trid. lib. 12. c. 4. lib. 23. c. 5. 8.* P. SARPIVS in *bist. conc. Trid. lib. 8. §. 38. 40. 66.*

(c) *Lud. ENGEL in colleg. iur. Can. lib. 4. tit. 2. §. 2. n. II.*

§. 369. Inter protestantes non modo patris consensus ex *iure communi*, verum etiam ex *iure particulari*, habita iuris parentum ratione, post patrem matris aliorumque *parentum* imo et *curatorum* consensus ad *valida sponsalia* desideratur (a). Datur ergo 1) his ius sponsalia *clandestina* impugnandi, eorumque consummationem *impediendi* (b), etiam si confirmata sint *iuramento*, quippe quod in eorum praeiudicium est nullum (§. 335.) (c). 2) *Sponsalia clandestina*, per illorum dissensum improbata, in-

iniusta et inualida sunt, nec inter contrahentes vim obligandi habent; illorum consensu vero expresse vel tacito ex post accedente valida fiunt (d). Quod si eis accessit concubitus, et vitata ac seducta ad consummandum matrimonium agit; causa redit ad conflictum iuris parentum et iuris vitatae, in quo, quoad ea de re iure particulari nihil cautum est, huius ius potius habetur ob laesionem et satisfactionem, non nisi honesto matrimonio praestandam (e). Sin benedictione sacerdotali consummata sunt, subsistit matrimonium inter contrahentes, nec parentibus iure communi ius datur ad illud annullandum agendi, quamvis id iis datum sit iure particulari (g).

(a) Varia iura particularia recensui in diss. *de necessario consensu parent. in nupt. liber. cap. 4.*

(b) CARPZOVIVS *iurispr. eccl. lib. 2. def. 34. B. Parens in l. E. lib. 4. tit. 2 §. 11. f.*

(c) CARPZOVIVS *l. c. def. 58. STRYK in usu mod. lib. 23. tit. 1. §. 16.*

(d) CARPZOV *l. c. def. 41. P. HEIGII quæst. iur. P. 1. qu. 22. n. 61. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 2. §. 17. LEYSERVS ad Pand. spec. 291. m. 4.*

(e) WERNHER *obs. for. P. II. obs. 421. P. II. obs. 22. CARPZOV l. c. def. 60. BERGER elect. discept. for. P. II. p. 1861.*

(f) CARPZOV *l. c. def. 60. DEDEKENNVS vol. III. Consil. lib. 2. sect. 4. n. 41. lib. 4. Sect. 1. n. 11. B. Parens l. c. tit. 2. §. 22. THOMASIVS de validitate coniugii inuitis parentibus contracti.*

(g) Iure Brunsvico Luneb. iuxta *constit. Reg. de a. 1733. tom. I. Corp. Constit. Cal. p. 940.* sponsalia sine proximorum parentum nec non sine curatorum consensu contracta, nulla sunt, nec ex accedente iuramento

mento vel copula carnali vim accipiunt: quin benedictione sacerdotali confirmata ad *preces parentum* annullari possunt. His *non querentibus*, subsistit inter liberos matrimonium *clandestinum*. *Es. Frid. p. v. YENDORFVS obs. iur. tom. III. obs. 43.*

§. 370. Quoniam *ius parentum* in liberos coniunctum est cum *obligatione*, horum felicitatem promouendi: parentes consensum in illorum nuptias denegare nequeunt, nisi *ex iusta causa*. Ob consensum, iniuste denegatum, 1) *liberis* ius est, in iudicio ecclesiastico conquerendi, idque de consensu parentum *supplendo* implorandi (a). Idem ius 2) *alteri desponsatorum parti* non competit (b); ideoque liberis, in *dissensu parentum* acquiescentibus, sponsalia nulla et irrita sunt.

(a) *L. 19. D. de ritu nupt. CARPZOV. l. c. def. 52. 53. B. Parens l. c. tit. 2. §. 18. Ern. COTHMANNVS resp. tom. I. resp. I. n. 222. 224. f. BRVCKNER l. c. P. l. c. 2. n. 134. Sam. Frid. WILLENBERG de consensu parentum supplendo per magistratum in nuptiis liberorum §. 14. 19.*

(b) *WERNHER obs. for. Part. X. obs. 269. Henr. BROVWERVS de iure connubiorum lib. I. c. 13. § 9.*

§. 371. Ex sponsalibus *puris* rite contractis vltro citroque oritur 1) *ius* et *obligatio* ad matrimonium vel *tempore conuento*, vel si hoc definitum non est, quamprimum opportune et humanius fieri potest, legitime *consummandum*, et 2) per consequens obligatio, *nihil faciendi*, quod adimplendae promissioni

ni

ni aduersatur (a). Obligatio ad sponsalia consum-
manda *efficax et perfecta* est, eaque *poena conuen-*
tionali vel *iuramento* communiri (b), pars refra-
ctaria vero ad ea adimplenda competentibus iuris
remediis, *nisi rationabilis causa obstiterit*, compell-
li potest (c). Coactio tamen ob *difficiles*, quos ha-
bet, exitus merito *moderanda* est, ita ut si hac ni-
hil efficitur vel ob animi auersionem nihil effectum iri
sperari potest, reus in *subsidium* in congruam satisfa-
ctionem et in impensas condemnandus, nec absolu-
tae coactioni locus dandus sit (e): nisi valida spon-
salia copula carnali firmata sint, vel praestari satisfa-
ctio non possit.

(a) c. vn. de Sponsalib. in 6.

(b) In c. 29. X. eod. poena conuentionalis tantum in
sponsalibus impuberum improbatur. B. Parens l. c.
lib. 4. tit. 1. §. 130. REIFFENSTVEL iur. Can. lib.
4. tit. 1. §. 6. n. 188. tom. IV. p. 24.

(c) c. 10. 17. 22. X. de sponsalibus.

(d) c. 17. X. de sponsalibus.

(e) MEVIUS P. VI. dec. 226. B. Parens l. c. §. 53. f.
et in Consult. et Dec. T. I. P. I. resp. 146. n. 12.
REIFFENSTVEL l. c. §. 5. p. 21.

§. 372. Contracta ex sponsalibus obligatio solui-
tur REPVDIO, quod est *dissolutio sponsalium valido-*
rum. Potest illud I. *mutuo desponsatorum consensu*
fieri, nulla licet intercedente causa, etiamsi sponsalia
pura, publica et iurata sint (§. 334.). Nec ad id
iudicis ecclesiastici auctoritas iure Can. desideratur:

(a)

(a) quamquam ex *obseruantia fori* exigatur, non alio tamen sine, quam vt monitoris partibus fungatur in desponsatis ad concordiam reuocandis (b). Idem potest II. ad *vnus partis* instantiam decerni, si *rationabilis causa* interuenerit (c). Causae repudii licet iure definitae non sint: possunt tamen ad *haec principia* reuocari, vt toties *repudio* locus sit, quoties 1) altera pars *aduersus fidem sponsalitiā* agit (d) vel quoties 2) post contracta sponsalia ex parte vnus *notabilis mutatio* interuenit vel innotescit, quam si pars altera tempore sponsalium sciuiisset, in sponsalia non consensisset (e).

(a) c. 2. X. de sponsalibus, RESPEN. I. E. P. II. tit. 12. c. 2. n. 22. REIFFENSTVEL lib. 4. tit. I. §. 7. n. 208. Ge. Frid. DEINLIN de mutuo dissensu sponsalicio solo absque consistorii cognitione et auctoritate valido et efficaci.

(b) STRYKIVS de diff. sponsal. Sect. 3. §. 36. f. BERGERVS in elect. Proc. matrim. tb. 42. B. Parens l. c. l. 4. t. I. §. 162. LEYSERVS ad Pand. spec. 295. m. 1.

(c) c. 10. X. de sponsalibus.

(d) Etiam in iuratis sponsalibus subintelligitur conditio: si contra regulam desponsationis non venerit c. 25. X. de iureiur. Repudio ergo locus est ob *stuprum*, ob *impudicos mores* sponsae, ob *discessum* alterius clandestinum et dolosum in exteris prouincias c. 5. X. de sponsal. ob sponsalia cum alia contracta, vel ob sponsalia intra tempus, *finiendae obligationi* praefixum, ab altero non adimpleta, c. 22. X. eod.

(e) c. 25. X. de iureiur. ibi: Quod si post huiusmodi iuramentum, quo sponsalia firmata, mulier fieret non solum leprosa, sed etiam paralytica, vel oculos vel nasum amitteret, vel quidquam ei turpius eueniret, numquid vir teneretur eam ducere in uxorem?

c. 3. X. de coniugio leproforum. Speciales causas repudiorum explicant STRYK. l. c. Sect. 2. §. 41. fq. B. Parens l. c. §. 146. et in diff. de probatis repudiorum causis. LEYSER spec. 295. 296. 520. Jac. Car. SPENER de iure repudiorum in primis ex implicabilis odii causa. PVFENDORF obs. iur. Tom. III. obs. 166. 199.

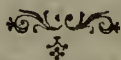
§. 373. Sponsalia non tribuunt ius *ad concubitum*: quin potius anticipatus concubitus in viduum et in poenam incidit. Hinc per eum 1) *inualdis sponsalibus* nulla vis accedit (b); quamquam ex eo sponsae vitatae et seductae ius comperat agendi ad matrimonium *in vim satisfactionis* consummandum (c). 2) *Valida* sponsalia vero eo interueniente confirmantur: quamquam exinde indissolubilia haud efficiantur, cum pro *rato matrimonio* haberi nequeant (§. 350. 363.) (d).

(a) CARPZOV in iurispr. for. P. 4. C. 27. def. 12. Idem in praxi Crim. qu. 69. n. 46. MEVIVS P. III. dec. 39.

(b) c. 31. X. de sponsal. c. 3. 5. X. de sponsa duor.

(c) LEYSER. spec. 294. m. 6. BERGER l. c. ib. 20.

(d) c. 6. X. de condit. appof. WERNHER obs. for. P. III. obs. 41.

R

TIT.

TIT. IV.

DE CONDITIONIBVS ADPOSITIS IN
DESPONSATIONE
ET DE CONCVRSV SPONSALIVM.

(Lib. IV. Tit. 4. de Conditionibus adpositis in desponsatione Tit. 5. de Sponsa duorum.)

ARGVMENTVM.

§. 374. Quae possit sponsa- steriora sunt nulla. 378.
libus adici conditio? 375. Priora praeferenda poste-
Eius vis in sponsalibus. rioribus, 379. et sponsa-
376. Eius Remissio. 377. lia de praesenti sponsali-
Inter bina sponsalia po- bus de futuro.

I.

§. 374. Sponsalia ab *adiecta conditione* fiunt conditionata (§. 382.): quae eis *tacite* inest, ea non reddit conditionata (a). Possunt vero sub qualibet conditione *honestae* et *possibili* celebrari (b): sub turpi et *impossibili* contracta, nulla sunt (c).

(a) c. 25. X. de iureiurando.

(b) Quorsum pertinet conditio certae dotis inferendae c. 3. X. de conditionibus adpositis in desponsatione vel consensus, a tertio in sponsalia praestandi c. 5. 6. X. eod.

(c) L. 31. D. de Oblig. et act. REIFFENSTVEL in Iur. Can. lib. 4. tit. 5. n. 52. tom. IV. p. 68. STRYK de dissensu spons. S. 2. §. 12. S. 4. c. 1. §. 18. B. Parens in I. E. lib. 4. tit. 5. §. 7. Matrimonium ipsum sub conditione contrahi non potest (§. 361). In c. ult. X. b. 1. tantum agitur de vi conditionis resolutivae turpis. Quae si substantiam matrimonii evertit, matrimonium pro nullo habetur: alia vero conditio turpis pro non adiecta declaratur.

§. 375.

§. 375. Per conditionem adiectam *suspenditur* vis sponsalium, donec extiterit. Antequam existit, 1) obligatio nondum *nata* est ad matrimonium consummandum, nec ideo ius agendi (a); desponsati vero eius *euentum* expectare tenentur (b): 2) *eueniente eadem*, sponsalia pura efficiuntur et obligant sine nouo consensu (c): 3) eadem *deficiente*, vi omni carent, etiam si sint iuramento confirmata (§. 355.) (d).

(a) c. 5. X. de condit. apposit. in despons.

(b) ibid. in verb. *sponsalia sub conditione contracta debere firmiter obseruari*. CARPZOV. I. E. lib. 2. def. 21.

(c) In omnibus conuentionibus hoc obseruatur, ut si semel conditio existit, perinde babeatur, ac si illo tempore, quo stipulatio interposita, sine conditione facta esset L. 7. D. de contrah. emt. L. II. §. I. D. qui potior in pign. CARPZOV l. c. def. 20. n. 7. def. 21. n. 5. STRYK sect. 4. c. I. §. 27.

(d) c. vn. §. 1. de Sponsalib. in 6.

§. 376. Conditione sponsalium *remissa*, sponsalia pura fiunt. Remitti potest 1) tum vero consensu, eoque vel *mutuo* vtriusque desponsati, vel solo eius consensu, in cuius *fauorem* est adiecta (a), tum 2) *praesumpto* consensu, qui ex *intercedente concubitu* abscisse inducitur (b).

(a) c. 1. X. de condit. apposit. ibi: *relinquere conditionem*, idem est, ac *remittere*. B. Parens l. c. tit. V. §. 6.

(b) c. 3. 6. X. eod. c. 30. X. de sponsal.

II.

§. 377. *Primis* sponsalibus *validis* adhuc integris, ad *secunda* sponsalia transire, prohibitum est, (a) et haec contrahens *sine iure* et aduersus legem *primae* desponsationis agit (§. 371.). Itaque *posteriora* sponsalia *nulla* et *irrita* sunt (b), nisi is, in cuius praeiudicium facta, a prioribus sponsalibus *recedere* malit: *recedendi ius* enim habet ob fidem violatam (§. 372.). Si ergo priora vel non *legitime contracta* Ideoque *inualida* sunt (§. 365. 367.), *posteriora* *licite* et *efficaciter* contrahuntur (c).

(a) sub poena infamiae in *L. 1. in f. L. 13. §. 2. D. de bis qui notant. infam.* Iure Can. *poenitentia* imponitur *c. 1. 31. X. de Sponsal.* STRYK *de diff. spons.* S. 4. c. ult.

(b) *c. 22. X. de sponsal. c. vn. eod. in 6. CARPZOV in iurispr. eccl. lib. 2. tit. 64. c. 25. X. de iureiurando.*

(c) Valida itaque sunt sponsalia *publica posteriora*, si *priora clandestina* sunt. CARPZOV l. c. lib. 2. def. 67.

§. 378. In concursu sponsalium 1) *priora valida*, ob *ius ex iisdem quaesitum*, *praeferenda* sunt *posterioribus* (a). Neque enim 1) *posterioribus ex iureiurando*, quippe quod nullum est (§. 335. n. 3.), nec 2) *ex copula carnali*, quippe quae in *inualidis* sponsalibus fornicationis rationem habet, vlla vis accedit (§. 373.) (b). Quodsi 3) *posteriora*, *praeuia proclamatione*, consummata sunt *benedictione sacerdotali*: iure prioris sponsi vel sponsae *praecluso*

cluso (§. 355.), matrimonium *posterius* subsistit (c), copulae sacerdotali vero, *clam* et *furtim* in praeiudicium prioris desponsati impetratae, vis nulla tribui potest (d). Si ergo praevalent priora rite contracta, II) etiam *priora conditionata*, quae conditione existente, vel per concubitum remissa, pura efficiuntur (375. 376.), praeferenda sunt *posterioribus puris* (e).

(a) c. vn. de sponsal. vn. 6. c. 22. X. eod.

(b) CARPZOV l. c. def. 65. REIFFENSTVEL l. c. lib. 4. tit. 4. n. 6. 7. tom. IV. p. 61. Vit. PICHLER in iur. Can. lib. 4. tit. 4. §. 3. 4. Nec obstat, quod sponsalia de futuro *per concubitum* in sponsalia de praesenti et in matrimonium transeant c. 31. X. de sponsalib. Id enim de sponsalibus *validis* constitutum, nullibi vero de sponsalibus *inualidis*.

(c) CARPZOV l. c. def. 66. STRYK de diff. spons. S. 4. c. 2. §. 4.

(d) I. SCHILTER in st. iur. Can. lib. 2. tit. 10. §. 11. STRYK l. c. §. 8. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 1. §. 63. tit. 3. §. 52. Nulla vis est copulae sacerdotalis *de facto*, et *praesumptuose* impetratae c. 31. X. de sponsal. c. 3. X. de sponsa duor.

(e) Paul. CYPRAEVS de Sponsal. c. 8. §. 4. B. Parens l. c. §. 61.

§. 379. III) *Sponsalia de praesenti*, rite contracta, eo quod pro *rato* matrimonio habentur, iure Can. praeferruntur *sponsalibus de futuro*, etiamsi ad haec, qua posteriora, copula vel *carnalis* vel *sacerdotalis* accesserit (a): de cuius dispositionis applicatione secundum principia, §. 362 et 363. exposita, iudicandum est.

(a) c. 31. X. de Sponsalib. c. 1. 3. X. de sponsa duor:

TIT. V.

DE IMPEDIMENTIS MATRIMONII

(Lib. IV. Tit. 6. *Qui clerici vel vouentes matrimonium contrahere possunt.* Tit. 7. *de eo qui duxit in matrimonio quam polluit per adulterium.* Tit. 15. *de frigidis et maleficiatis et impotentia coeundi.* Tit. 16. *de matrimonio contracto contra interdictum ecclesiae.* Tit. 18. *Qui matrimonium accusare possunt*).

ARGUMENTVM.

§. 380. *Impedimenta matrimonii dirimentia et impediencia.* 381. *Iusea inducendi.* 382. *Documentum connubiale.* 383. *Quaenam sint impedimenta:* 384. *dirimentia priuata.* 385. *dirimentia publica.* 386. *De matrimonio sub impedimento dirimente contracto.*

§. 380. IMPEDIMENTA MATRIMONII, (§. 347.) vel sunt DIRIMENTIA, ob quae matrimonium non tantum illicitum sed et inualidum est, ut contractum possit irritum declarari, vel IMPEDIENTIA TANTVM, ob quae matrimonium tantum illicitum est, sed contractum non redditur inualidum (a). Vtriusque generis impedimentum ante matrimonium contractum adesse, seu antecedens esse debet. Ob impedimentum superueniens dirimi nequit matrimonium valide contractum (b).

(a) c. 25. X. *de iureiurando* ibi: *interdum contractum non dirimit, quod impedit contrahendum.* Diuersa sunt prohibere, et irritum quid facere: nam prohibitio vim suam etiam exferere potest per poenam vel ex-

expressam vel arbitrariam. *H. GROTIUS de iure belli et pac. lib. 2. c. 5. §. 16.*

(b) c. 25. C. 32. qu. 7. c. 14. X. de conuersione coniugatorum.

§. 381. Impedimenta matrimonii vel *secularia* sunt vel *ecclesiastica*, prout vel iure potestatis *secularis* vel iure potestatis *ecclesiasticae* inducuntur. Illa inniuntur rationibus, *reipublicae salutem*, haec vero rationibus, *praecepta religionis* concernentibus. Quod in specie attinet ad impedimenta *dirimentia*, ius *ea constituendi olim* fuit solius *potestatis secularis*; nec id ante fec. XII. ab *ecclesia* exercitum, cui ab eo demum tempore obuenerit tacita vel expressa *principum indulgentia* (a); indeque adstrictum est ad imperantium consensum. Pertinet hoc ius inter Protestantes ad iura *potestatis ecclesiasticae* principum Euangelicorum. Ceterum cognitio de impedimentis ecclesiasticis est *fori ecclesiastici* (b) (§. 342.).

(a) IO. LAVNOIUS *de regia in matrim. potestate* seu *de iure secularium principum in sanciendo impedimento matrimonii dirimentibus*. Idem in *indice errorum Galefii*. Obseruat ESPEN in iur. eccl. P. II. S. I. tit. 13. cap. 11. n. 11. tom. I. oper. nov. ed. p. 576. quod in Gallia ministri Regii auctoritatem inducendi impedimenta dirimentia semper fuisse et etiamnum hodie esse acerrime propugnent, tamquam ius coronae principis indiuulso annexum. Bened. OBERHAUSER *systema historico criticum diuersarum potestatum in legibus matrimonialibus impedimento dirimentium*. Franckf. 1771.

(b) c. 12. in f. X. de desponsat. impub. c. 3. X. de divor. c. 1. X. de consanguinit. et affinit.

§ 382. *Documentum connubiale, Trau- Schein*, est testimonium, quo nullum impedimentum in matrimonio contrahendo interuenire, vel si quod adfuit, sublatum esse, significatur: idque vel *seculare* vel *ecclesiasticum* est, prout vel secularia vel ecclesiastica impedimenta matrimonii respicit. Cum liberum connubii ineundi ius cuilibet ex iure communi competat (§. 347.): utrumque 1) non nisi ex *speciali causa* exigi, nec id tamen denegari potest, si deficit impedimentum. Ceterum ius, dandi documentum connubiale *ecclesiasticum* est iurisdictionis *ecclesiasticae*, dandum enim est praeuia cognitione de impedimentis.

(a) GE. ERN. LVD. PREVSCHEN *Fortsetzung der Gründe, worum ein Catholischer Landes- Herr in Ehe- und Kirchen- Sachen Evangelischer Untertanen zu erkennen nicht befugt sey. obs. I. sect. 1.*

§. 383. *Impedimenta impediencia* emergunt I. ex tempore *clauso*, quo omnibus generatim interdicitur nuptiarum consummatio (§. 322.), quale est tempus *aduentus, quadragesimae et supplicationum* (a); II. ex *interdicto* iudicii ecclesiastici, quo matrimonii consummatio inter certas personas ex speciali causa prohibetur (b). III. ex voto *minus solenni* (327.); (c) IV. ex *defectu consensus* eorum, qui habent ius con-

consentiendi in matrimonium : quod tamen ex iure *particulari* protestantium passim est impedimentum *dirimens priuatum* (§. 369.), V) *ex sponsalibus prioribus* (§. 379.).

(a) c. 8. f. C. 33. qu. 4. c. 4. X. de feriis. Nec tempore clauso nuptiae inter Protestantes permittuntur, nisi ex dispensatione. CARPZOV l. c. lib. 2. def. 151. 152. B. Parens l. c. lib. 3. tit. 46. §. 45.

(b) c. 1. 2. 3. X. de matrimonio contracto contra interdictum ecclesiae. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 16. §. 6. f.

(c) c. 4. 6. X. Qui clerici vel vouentes matrimonium contrahere possunt. Vota perpetuae castitatis temeraria habentur in A. C. art. 27.

§. 384. Impedimenta *dirimentia PRIVATA* (§. 368) descendunt I. ex metu, II. ex dolo, III. ex errore circa personam, vel circa statum eius civilem (§. 348.) (a), IV. ex *impotentia coeundi* antecedenti, absoluta et perpetua. Huius probatio 1) non peragitur confessione coniugis, sed *inspectione oculari*, per peritos instituenda (b): ex qua si 2) definiri satis nequit, *perpetuumne* sit an *temporarium* impedimentum, medicamentis vel mora tollendum, tum ad *triennii experimentum* est excurrendum, ut si per id tempus, a *contractis nuptiis* computandum, nullo successu ad *venerem* nitantur, post triennium matrimonium dissoluatur, dummodo *impotentia* confirmetur *iuramento* coniugis, vel *utriusque*, si *impotens* eam non diffitetur, vel saltem *actoris*, si *impotens* contradicit (c). Ceterum ob impedimentum dii-

mens *priuatum* non nisi ei, *cuius interest*, ius agendi competit: eoque iuri suo renunciante, matrimonium conualefcit et subsistit (d).

(a) c. 4. C. 29. qu. 2. c. 2. 4. X. de coniug. serv. Non sufficit error in *qualitate personae*, nisi consensus matrimonialis ad hanc vnice adstrictus sit. Talis error *redundare* dicitur in *personam*. RSPEN l. c. c. 4. p. 179. Es. Fr. PVFENDORFIVS Obs. iur. tom. I. obs. 161. p. 426.

(b) c. 4. 14. X. de probat. c. 6 X. de frigidis. maleficiatis et impotentia coeundi.

(c) c. 1. 5. 7. X. eod. c. 2. C. 33. qu. 1. HENR. LINCKIUS de iusto iuris Can. iudicio c. 3. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 15. § 34. et tom. III. Consult. et decis. P. I. resp. 104. 105. WERNHER obs. select. P. 2. obs. 392.

(d) c. 2. X. de coniugio seruor. c. 4. X. de frigid. et malef. c. 4. X. qui matrim. accusare poss. WERNHER l. c. P. 3. obs. 39. n. 2. 3. 4. 5.

§. 385. Impedimenta dirimentia PUBLICA oriuntur I. ex Voto *solenni* (§. 327.) (a), II. ex susceptione *maiorum ordinum* (§. 107.) (b), III. ex *adulterio*, propter quod non subsistit matrimonium inter *adulterum* et *adulteram*, si vel 1) *fidem* sibi mutuo dederint de nuptiis post innocentis coniugis mortem contrahendis, vel 2) alteruter eorum in *innocentis* coniugis *mortem* struxerit *insidias* (c): IV. ex *raptu*, ob quem inter raptorem et raptam non subsistit matrimonium, nisi raptae liber consensus interueniat (d). V. ex *cultus disparitate*, seu quod contractum est cum infideli vel Iudaeo (e). Inter Christianos, diuersae

uerſae ſcholae addictos, valide contrahitur: et in Germania inter Euangelicos et Catholicos validum eſt connubium (f): VI. ex vinculo matrimonii, quo quis alteri adhuc coniunctus eſt (g): VII. ex conſanguinitate et affinitate, de qua tit. ſeq. agendum.

(a) c. vn. de voto et voti redemt. in 6.

(b) c. 1. 2. X. qui clerici vel vouentes matrim. contrahere poſſunt. Conc. Trid. ſeſſ. 24. de reform. matrim. c. 6. Pontifici ſoli tribuitur ius diſpenſandi in hoc impedimento REIFFENSTVEL I c. lib. 4. tit. 6. n. 16. tom. IV. p. 71. Ius connubii reſtitutum eſt clericis in Aug. Confeſſ. Art. 23.

(c) c. 1. 3. 6. X. de eo, qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulterium. His reſtrictionibus uſus eſt GRATIANVS ad c. 3. C. 31. qu. 1. easdemque ſeruauit uſus fori: BRUNNEMANN in Iur. Eccl. lib. 2. c. 16. ibique STRYK. CARPZOV I. c. lib. 2. deſ. 16. quamquam leges et canones generatim olim prohibuerint coniugium inter adulteros NOV. 134. c. 12. c. 1. 3. C. 31. qu. 1.

(d) c. 7. X. de raptorib. In Concil. Trid. ſeſſ. 24. de ref. matr. c. 6. exigitur, vt rapta procul a raptoſe in locum abducta ſponte et libere in matrimonium conſentiat. De iure antiquo vid. c. 11. C. 36. qu. 2.

(e) c. 15. ſ. C. 28. qu. 1. L. 6. C. de Iudaeis.

(f) Inſt. Pac. Oſn. art. 5. §. 34. CARPZOV I. c. lib. 2. tit. 6. 7.

(g) c. 19. X. de Sponſal. c. 4. 5. X. de eo qui duxit in matr. c. 2. X. de ſecundis nupt.

§. 386. Impedimentum dirimens publicum cauſam publicam concernit, de eoque inquirere, ad officium iudicis eccleſiaſtici pertinet (a). Quo legitime probato (b), matrimonium, cui illud ineſt, nullum de-

declarari potest; ita, ut si inter *scientes* clam contractum sit, liberi ex eo nati *illegitimi* sint (c): si *bona fide*, hoc est sine scientia impedimenti publice et *solemniter* sit contractum, tamquam *putativum*, iuribus veri matrimonii tamdiu gaudeat, donec dirimatur (d). Remoto impedimento, quod *dispensatione Superioris* tolli potest, validum redditur: dispensationi vero locus est in impedimentis publicis, quoad ex iure diuino prohibitio non oriuntur (e), eaque tum ad *utriusque* tum ad *unius* coniugis instantiam, inuito etiam altero coniuge, qui *sciens* contraxit, dari potest (f).

(a) c. 3. X. de diuor. Quatenus unicuique matrimonium accusare seu impugnare permittatur, definitur in c. ult. X. qui matrimonium accusare possunt.

(b) c. 5. X. de eo qui cognouit consanguineam uxorem c. 1. X. de consanguinit. et affinit. Ad impediendum matrimonium probatio leuior admittitur c. 22. X. de testib. c. 2. X. de consang. et affinit.

(c) c. 3. §. 1. X. de clandestina desponsatione.

(d) c. 3. 8. X. qui filii sint legitimi, etiamsi unius coniugis bona fides tantum interueniat c. 14. X. eod. Nic-HERTII diff. de matrimonio putatiuo §. 7. 21.

(e) c. 9. X. eod. c. 13. X. de restitutione spoliatorum, ESPEN in iure eccl. P. II. S. 1. tit. 14. c. 1. tom. I. p. 593. B. Parens tom. III. Consult. et decis. P. I. resp. 109.

(f) Vnde fere inualuit, prohibitum matrimonium haud dirimi, quatenus in eo dispensationi locus esse potest: idque arbitraria potius poena vindicari. MEVIVS P. III. dec. 399. CARPZOV lib. 2. def. 99.

TIT. VI.

DE IMPEDIMENTO CONSANGVINITATIS ET AFFINITATIS.

(Lib. IV. Tit. 14. *de Consanguinitate et affinitate.*
Tit. 13. *de eo qui cognouit consanguineam uxoris
suae vel sponsae.* Tit. 11. et 12. *de Cognatione
spirituali, et legali.*).

ARGVMENTVM.

<p>§. 387. <i>Consanguinitatis ratio.</i> 388. <i>Gradus, lineae,</i> 389. <i>Computatio canonica.</i> 390. <i>Quatenus constituat impedimentum matrimonii.</i> 391. <i>Affinitas.</i> 392. <i>Inter quos contrahatur.</i> 393. <i>Paria eius cum consanguinitate iura.</i> 394. <i>Antecedens</i></p>	<p><i>est impedimentum matrimonii.</i> 395. <i>Triplex affinitatis genus.</i> 396. <i>Impedimentum honestatis ex sponsalibus.</i> 397. <i>Cognatio legalis et spiritualis.</i> 398. <i>Dispensatio quatenus locum habet.</i> 399. <i>Ius dispensandi.</i> 400. <i>Modus dispensationis.</i></p>
--	---

§. 387. CONSANGVINITAS est *relatio personarum erga se inuicem ex generatione descendens.* Legitima est, quae ex nuptiis oritur, siue ab utroque siue ab vno parente originem ducat, *illegitima*, quae ex generatione extra nuptias descendit. Oritur I) inter personas, a se inuicem per generationem descendentes, inter *ascendentes* videlicet, et *descendentes*, vel II) inter personas, quae ab eadem *tertia persona*, id est, a *stipite communi* descendunt, seu inter *collaterales*.

§. 388,

§. 388. *Gradus* est distantia cognatorum inter se per generationem constituta, et *linea* series cognatorum. Series ascendentium et descendentium lineam *rectam*, series collateralium lineam *transuersam* facit: eaque vel *aequalis* est, vel *inaequalis*, prout personae cognatae vel *pari* gradu distant a stipite communi vel *inaequali* gradu.

§. 389. Computatio graduum *canonica* vocatur, quae iure Canonico constituta est, in qua gradus inter cognatos determinantur secundum eorumdem distantiam a stipite communi; conuenienter omnino indoli consanguinitatis (§. 387.) (a). In linea *recta* regula est: quot sunt generationes, tot sunt gradus. In linea *collaterali* regula est: quoto gradu duo pluresque consanguinei distant a stipite communi, eodem gradu inter se sunt coniuncti. Quae regula in linea tum *aequali* tum *inaequali* adaequata est, modo in hac non *solius remotioris*, sed *simul quoque proximioris* distantia a stipite communi exprimitur; ut regula sit: quot gradibus *proximior et remotior* in linea *collaterali inaequali* distat a stipite communi, tot gradibus *uterque* inter se coniunctus est (b).

(a) Introducta est sec. XI. Epistola ALEXANDRI II. a. 1056. in c. 2. C. 35. qu. 5. Historiam nouae computationis exponit B. Parens in *I. E. lib. 4. tit. 14. §. 2. f. Conf. Ios. HARTZHEIM in concil. Germ. tom. III. ad sec. XI. p. 239.*

(b)

(b) Inadaequata est regula, in qua ratio duci ur a solo remotiore: id quod fit in *c. vlt. X. de consanguinit. et affin.*

§. 390. Consanguinitas tam legitima quam illegitima est impedimentum matrimonii dirimens, in linea *recta* in infinitum. In linea *collaterali* Iure Canonico nuptiae vsque ad quartum gradum (a), iure ecclesiastico *Protestantium* vero prohibitaе sunt vsque ad gradum *secundum* et *tertium* lineae inaequalis (b). In gradu tertio lineae aequalis et ultra licitaе sunt, exceptis personis, quae inuicem sibi sunt parentum et liberorum loco (c).

(a) Iure ecclesiastico antiquo prohibitio matrimonii producta non est ultra gradus iure Romano definitos ESPEN. *I. E. P. II. S. 1. tit. 13. cap 6 §. 11. tom. I. p. 584.* Post fata Iustiniani *ex errore* primum ad gradum *septimum* computationis ciuilis exensa, et nouo errore sec. XI. ab *Alexandro III.* in *c. 2. C. 35. qu. 3.* secundum computationem *Canonicam* accepta, denique sec. XIII. ab *Innocentio III.* ad *gradum quartum* reuocata est in *c. 8. X. h. t.*

(b) Id primum in Ordinationibus ecclesiarum *Saxonicarum* ita restrictum, ad earumque exemplum in plerisque Ordinationibus et vniuersali fere obseruantia constitutum, *pro regula* seruatur, nisi aliud iure ecclesiastico particulari caueatur. CARPZOV. *I. E. lib. 2. def. 77. 79. 80. 84. 85. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 14. §. 28.*

(c) CARPZOV *l. c. def. 115.*

§. 391. AFFINITAS in sensu speciali est *necessitudo seu relatio, per coitum inter coeuntium vnum et alterius cognatos contracta.* Ratio affinitatis in coitu

coitu et in ficta carnis et personarum unitate consistit (a). *Legitima* ex nuptiis, *illegitima* ex illicito concubitu descendit (b).

(a) c. 3. C. 35. qu. 3.

(b) c. 6. 10. X. de eo qui cognovit consanguineam uxorem.

§. 392. Contrahitur affinitas legitima inter coniugem et alterius coniugis consanguineos. Itaque licet 1) omnes consanguinei viri sint affines uxoris, et omnes consanguinei uxoris sint viri affines, 2) inter consanguineos tamen uxoris et viri inter se nulla prorsus affinitas est contracta, propter quam inter eos debeat matrimonium impediri (a). Nulla ergo est affinitas inter compriuios inter se (b), et inter utriusque coniugis parentes, sorores, et fratres (c).

(a) Verba sunt c. 5. X. de consanguineis et affinis.

(b) Ad hos non pertinet *Leuit. XVIII. v. 11.* ubi de sorore consanguinea sermo est. *Interpretes Angli ad loc. cit. CARPZOV l. c. lib. 2. def. 105. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 14. §. 32.*

(c) CARPZOV. l. c. def. 104. 106. Ex honestatis ratione tamen inter eos, qui sibi inuicem parentum et liberorum loco vulgo habentur, nuptiae iure ecclesiastico particulari prohibentur, velut cum *nouercae matre. Corp. Const. Calemb. tom. 1. p. 296.*

§. 393. Cum affinitas fictae personarum unitati innitatur: ad eandem per analogiam transferuntur, quae obtinent in consanguinitate. Itaque 1) quo gradu

gradu quis vni ex coniugibus per *consanguinitatem*, eodem et alteri coniugi per *affinitatem* coniunctus est. 2) Quoto gradu matrimonium ob *consanguinitatem*, eodem gradu ob *affinitatem* interdictum esse censetur (a). 3) Eadem regula inter Protestantes seruatur in *affinitate illegitima* (b): inter Catholicos vero matrimonium ob hanc tantum intra *primum* et *secundum* gradum prohibitum est (c).

(a) c. 8. 9. X. b. t. c. 1. X. eod. ibi: *aeque enim abstinendum est a consanguineis uxoris, ut propriis.*

(b) CARPZOV l. c. lib. 2. dec. 97.

(c) Concil. Trid. sess. XXIV. c. 4. de reform. matrim.

§. 394. Affinitas in dictis gradibus, quoad est *antecedens*, impedimentum matrimonii est impediens et dirimens (a). Antecedens vero intelligitur, quae est *ante matrimonium* contracta, per concubitum cum sponsi vel sponsae cognatis; etiam si post matrimonium consummatum *innotescat* (b). *Superueniens* affinitas, seu post matrimonium per coitum cum coniugis consanguineis contracta, non dirimit matrimonium (c): quin vero *innocens* coniux ob eiusmodi *incestuosum adulterium* ad diuortium agere possit, iure Protestantium dubio caret.

(a) c. 2. 7. X. de eo qui cognou. consang. Andr BEIER in addit. ad Carpzou. iurispr. eccl. lib. 2. dec. 99. p. 110. STRYK de diff. spons. p. 187. Quoad tamen dispensationi locus esse potest, solet coniugium tolerari, B. Parens l. c. lib. 4. tit. 14. §. 44. 46.

S

PV-

PVFENDORFIVS l. c. tom. I. p. 431. tom. III.

p. 392.

(b) c. 2. 3-7. X. eod.

(c) c. 10. 11. X. eod.

§. 395. Affinitas, *strictè* sic dicta (§. 391.), *primi generis* vocari solet. In sensu latiori *affinitas secundi generis* accipitur inter coniugem et alterius coniuges primi generis, et *affinitas tertii generis* inter coniugem et alterius affines secundi generis. Nuptiarum prohibitio in *secundo* et *tertio* genere olim sancita, iam sec. XIII. ab INNOCENTIO III. sublata est (a). Et deest non minus *inter Protestantes in alterutro genere* prohibitio nuptiarum: licet 1) inter *affines secundi generis*, qui sibi inuicem *parentum* et *liberorum* loco sunt, ex ratione *honestatis*, quam et ius Romanum attendit, prohibitaè censeantur (b).

(a) c. 8. X. de *consanguinit. et affin.* v. c. in nuptiis cum vxoris defunctae fratris vidua, vel cum mariti defuncti sororis viduo.

(b) Sic nuptiae prohibitaè sunt cum vxoris demortuae nouerca. L. 15. D. de *ritu nuptiar.* In linea recta secundi generis affinitatis prohibitionem iuris diuini frustra adstruit, et ne quidem dispensationi locum esse censet WERNHERVS *Obs. for. P. I. obs.* 124. Conf. B. Parens l. c. lib. 4. tit. 14. §. 84. BRVNNE-MANN I. E. lib. 2. c. 16. §. 23.

§. 396. Ex *solis sponsalibus* affinitas non contrahitur (§. 391.) (a). Oritur tamen ex sponsalibus *puris impedimentum publicae honestatis* inter de-spon-

sponsatum vnum, alteriusque consanguineos *primi gradus* (b).

(a) c. 17. C. 27. qu. 2.

(b) L. 12. §. 1. 2. L. 14. §. ult. D. de ritu nup. c. vn. de Sponsalib. in 6. Concil. Trid. sess. 24. c. 3. de ref. matr. CARPZOV. l. c. lib. 2. def. 107 108. 120. In ord. eccl. Brunsv. Luneb. tom. I. Const. Calemb. p. 297. 301. nuptiae tantum interdicuntur cum sponsi vel sponsae parentibus et liberis.

§. 397. Ad imitationem verae cognationis introducta est ficta. Ad hanc pertinet 1) cognatio legalis ex adoptione proveniens, ob quam prohibentur nuptiae tum inter eos, qui per adoptionem parentum et liberorum loco sunt, tum inter adoptatum adoptantisque liberos naturales (a): 2) cognatio spiritualis, ex baptismo et ex susceptione ex eodem, nec non ex confirmatione et ex poenitentia inducta: quae inter Protestantes non agnoscitur (§. 306.) (c).

(a) L. 17. 55. D. de ritu nupt. c. vn. X. de cognatione legali. Ord. eccl. Brunsv. Luneb. tom. I. Const. Cal. p. 284.

(b) c. 1. C. 30. qu. 3. 4. c. 1. 6. 7. X. de cognatione spirituali c. 1. 2. 3. eod. in 6. In concil. Trid. sess. 24. c. 3. de ref. matr. prohibitio restricta est ad certas personas. Fr. FLORENS tom. II. op. p. 127.

(c) Art. Schmalcald. tit. de pot. et iurisd. epis. Henr. BROUWERVS de iure connub. lib. 2. c. 8.

§. 398. In impedimentis matrimonii, humano iure inductis, locus est dispensationi, non in impedimentis, ex prohibitione diuina expressa oriundis. In

impedimento consanguinitatis et affinitatis dispensationis limites constituit *lex diuina moralis* *Leuit. XII. et XX.* In qua cum *determinentur personae*, inter quas nuptiae prohibentur, nulla vero *graduum* ratio habeatur: consequitur, vt nec a graduum paritate repeti queant *principia interpretandi* legem diuinam, eamque extendendi ad alias personas, eodem licet gradu constitutas (a). Nuptiae ergo inter personas, *prohibitione expressa* non comprehensas, per *dispensationem* permitti possunt (b); cuiusmodi sunt nuptiae cum defunctae vxoris sorore, sororisue vel fratris vxoris filia vel nepte, cum defuncti mariti fratre, cum auunculo et patruo, cum auunculi vidua, et similes.

(a) Exemplo graue est, interpretationes humanas, a peregrinis principiis *Romanae graduum computationis* repetitas, pro *dispositione diuina* haberi. Lex diuina libertatem in *familia nubendi* non vltius restringit, quam vel opus est ad cauenda *incommoda* inde metuenda, vel *respectus parentelae* exigere videtur. Hinc inter *personas designatas* nuptiae prohibentur. Vtriusque sententiae momenta et auctores recenset *Ge. Henr. AYRER de iure dispensandi circa connubia Sect. III. §. 27. f. Conf. Io. Ge. PERTSCH de iure dispensandi circa coniugium cum defuncti fratris vxore. Io. Dav. MICHAELIS von Ehe-Gesetzen Moses cap. VI. De restricta dispensatione in terris Brunsvicensibus vid. Dau. Ge. STRVBEN Rechtl. Bedencken tom. IV. N. 160.*

(b) Edictum FRIDERICI III. *Borussiae Regis d. d. 3. Iun. 1740. THOMASII Iuristische Haendel P. II. p. 256. I. Ge. ESTOR Kleine Schrift. tom. I. p. 572. B. Parens Consult. et decis. tom. I. P. I. resp. 160. 161. 162. tom. III. P. I. resp. 93. 94. Ge. Christ. GEBAYER de matrimonio cum auun-*

auunculi vidua, AYRER l. c. sect. IV. et in append. respons.

§. 399. *Ius dispensandi* aduersus impedimenta, iure ecclesiastico inducta, est iurisdictionis ecclesiasticae (§. 223. 342.). Id quidem 1) in ecclesia Romana quoad impedimenta *dirimentia* ex obseruantia reseruatum est Pontifici, a quo Germaniae episcopis solet facultas in nonnullis impedimentis dispensandi de quadriennio in quadriennium concedi (a). 2) Ex *politia ecclesiae Euangelicae* pertinet ad iura regiminis ecclesiastici *reseruata* Statuum Imp. Euangelicorum (§. 172.) (b). Eodem iure 3) fruuntur Nobiles imp. immediati Euangelici (c), et 4) Consistoria, tota iurisdictione ecclesiastica sub principe diuersae religionis instructa (d) (§. 223.).

(a) Anacl. REIFFENSTVEL in iur. Can. tom. IV. p. 127. 128.

(b) CARPZOVIVS l. c. lib. I. def. 12. et lib. 2. def. 125. Io. Ioach. MÜLLER vom Dispensations-Recht in verhotbenen Eben der Churfürsten und Staende.

(c) Inst. Pac. Osn. art. V. §. 28.

(d) Ph. Eberh. ZECH de iure reformandi lib. 2. c. 3. §. 39. p. 219. f. Dau. Ge. STRVBEN Rechtliche Bedencken N. 183. p. 472.

§. 400. Ad prouidum dispensationis exercitium requiritur *iusta causa*, de qua iudicium est dispensantis. Dari vero potest tum ad matrimonium *contrahendum*, tum ad matrimonium nulliter contra-

etum *confirmandum*. In ultimo casu *de nouo* coram paracho solenniter contrahendum est inter Catholicos (a); nec dubium est, quin princeps eandem legem suae dispensationi scribere possit, cum utique faciat ad tuendam legis prohibitiuae auctoritatem.

(a) ESPEN *I. E. P. II. S. 1. tit. 14. c. V. §. II.*
REIFENSTVEL *l. c. tom. IV. p. 184.*

TIT. VII.

DE EFFECTIBVS CONTRACTI MATRIMONII.

(Lib. IV. Tit. II. *Qui filii sint legitimi.*)

ARGUMENTVM.

§. 401. *Obligationes coniugum ex contracto matrimonio.* 402. *Ius legitimorum natalium.* 403. *Legitimatio per subsequens matrimonium.*

§. 401. Iura et obligationes, quarum ratio in *matrimonio contracto* continetur, vel concernunt *coniuges inter se*, vel eorum *liberos*. Per finem matrimonii (§. 344.) determinatur obligatio *coniugum* 1) ad *debitum coniugale* sibi inuicem praestandum, nisi iusta illud denegandi causa interueniat (a), 2) ad *abstinendum* ab omni coitu *cum extraneis* (b), 3) ad *indiuiduum vitae consuetudinem*, vi cuius etiam vxor maritum sequi tenetur, nisi hic ex *turpi* causa, veluti ob fugam vel relegationem, absit (c). *Officiorum,*
quae

quae per naturam et essentiam matrimonii inter coniuges determinantur, complexus FIDEM CONIVGALEM constituit: eaque est *mutua* (d), et iure *perfecto* debetur (e): ab eaque coniux, invito altero, *voto* vel *iureiurando* se liberare nequit (f).

(a) 1. *Corinth. VII. 4. c. 3. C. 32. qu. 2. c. 5. C. 33. qu. 5. c. 4. D. 5. c. 4. 7. C. 33. qu. 4.*

(b) c. 4. C. 32. qu. 4.

(c) c. 4. C. 34. qu. 1. 2.

(d) c. 6. X. de adulteriis c. 23. C. 32. qu. 5.

(e) *cit. c. 6. in f. c. 13. X. de restitut. spoliator.*
CARPZOV I. E. lib. 2 dec. 207. 208.

(f) c. 19. 24. C. 27. qu. 2. c. 1. 3. X. de conuersione coniugatorum c. 24. X. de iureiurando.

§. 402. Ratione liberorum, a natiuitate ex matrimonio tam *legitimo* quam *rato* dependet *ius legitimorum natalium*. Legitimi ergo sunt 1) nati ex matrimonio *rato* (a), vel 2) nati ex matrimonio *legitimo* tantum, *non rato* (b), nec non 3) nati ex matrimonio *putatiuo* (§. 386) (c). Quaestio vero de legitimis liberorum natalibus, ex iure matrimonii pendens, *ecclesiastica* est (d).

(a) c. 9. 12. X. *Qui filii sint legitimi.*

(b) c. 15. X. *eod.*

(c) c. 2. et 14. X. *eod.*

(d) c. 5. 7. X. *eod.*

§. 403. Extra *matrimonium legitimum* vel *ratum* nati, *illegitimi* sunt (a). Tanta vero est vis

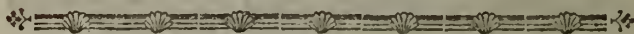
matrimonii rati et legitimi, inter eorundem parentes contracti, ut qui antea geniti sunt, per illud *legitimentur* (b). Haec legitimatio proficit illegitimis, ex *stupro* antea genitis (c), ex *adulterio* vero susceptis non aliter, quam si matrimonium inter adulteros in *casu licito* contrahatur (§. 385) (d).

(a) c. 3. X. *de cland. despons. c. 10. X. Qui fil. sint leg.*

(b) c. 6. X. *qui filii sint legit. c. 9. X. eod.*

(c) c. 1. 13. X. *eod.*

(d) cap. cit. 6. in f. B. Parens in I. E. lib. 4. tit. 17. §. 20. *Es. Fr.* PVFENDORFIVS Obs. iur. tom. I. obs. 163.

TIT. VIII.

DE DIVORTIO.

(Lib. IV. Tit. 19. *de diuortiis* Tit. 20. *de donationibus inter virum et uxorem et de dote post diuortium restituenda.*)

ARGVMENTVM.

§. 404. <i>Diuortium.</i>	405. <i>Priuatum et publicum.</i>	410. <i>Ius inde petendi diuortium.</i>
406. <i>Quoad vinculum, et quoad torum et mensam.</i>	407. <i>Eius ratio inter pro-</i>	411. <i>Huius effectus intuitu dissoluen-</i>
408. <i>Eius caussa.</i>	409. <i>Harum proba-</i>	412. <i>Intuitu iurium succedendi et dotis.</i>
		413. <i>Separatio quoad torum et mensam.</i>

§. 404. Matrimonium ratum et legitimum dissoluitur 1) *morte* alterutrius Coniugis, et 2) *DIVORTIO*,

TIO, quod est *dissolutio matrimonii validi viuis coniugibus facta* (a). Cum matrimonium validum iure diuino *indissolubile* sit, nisi iusta illud dirimendi causa interueniat; diuortium *iustam causam* desiderat (b).

(a) Ab eo ergo differt *annullatio matrimonii inualidi*; quae tamen subinde in sensu generali *diuortium* vocatur, vt in c. 5. X. de donat. inter vir. et vx.

(b) c. 18. C. 33. qu. 2.

§. 405. Diuortium vel *priuatum* est, quod sola fit vel vtriusque vel alterutrius coniugis voluntate, datis repudii literis: vel *publicum*, quod publica auctoritate suscipitur. *Priuatum*, inter *Iudaeos* olim aequae ac inter *Christianos* sub imperio Imperatorum Christianorum adhuc vsitatum (a), *licitum* amplius non est (b). Hinc 1) priuatim diuertentes, ad matrimonium *continuandum* coguntur (c): et 2) discessio vnus coniugis altero inuito facta, *spolii* instar habetur (d).

(a) L. 9. C. de repudiis NOV. XXII. c. 4. Io. SELDENI vxor Hebraica siue de nupt. et diuort. lib. 3. c. 6. f.

(b) c. 3. X. de diuort. c. 13. qui filii sint legit.

(c) c. 6. X. de diuortiis. CARPZOV lib. 2. def. 207. Tob. Iac. REINHARDT de coniuge bona gratia diuertente §. 27. f.

(d) c. 8. 10. 13. X. de restitutione spoliator.

§. 406. Secundum ius Canonicum diuortium fit vel *quoad vinculum*, quo matrimonium prorsus exi-

stere desinit, vel *quoad torum et mensam*, quo obligatio ad debitum conjugale et ad vitae consuetudinem inter coniuges suspenditur. Quamquam diuortium quoad vinculum, doctrina *Christi* et *apostolorum* probatum, in ecclesia, tam *primitiua* quam sub *Imperatoribus Christianis* florente, multis ex causis obtinuerit (a): *post tempora Iustiniani* tamen in concilia et in fora irrepsit *Augustini*, illud improbantis, sententia (b); indeque 1) illud inter coniuges *Christianos* prorsus negatum, et 2) in *eius locum* substitutum est diuortium quoad *torum et mensam*, idque vel *perpetuum* vel *temporarium*, prout causae qualitas illud exigeret: in quibus principiis ius Canonicum subsistit (c).

(a) *Matth. V. 32. XIX. 9. I. Corinth. VII. 15. Ios. BINGHAM antiquit. eccles. lib. 22. c. V. L. 1. 2. C. Theod. de repud. L. 8. 9. C. de repudiis NOV. XII. c. 6. NOV. CXVII. Io. SELDENVS l. c. lib. 3. c. 29. 30. f. Io. LAVNOIVS de regia in matrim. potest. p. 322. f.*

(b) *I. SCHILTERI historia iuris circa dogma ecclesiae Christianae de dissolutione matrimonii.* Incongnita fuit distinctio viriusque diuortii ante tempora *Augustini*, qui ex typo unionis *Christi* cum fidelibus matrimonium statuit *absolute indissolubile*, et sententiam *Christi*, *diuortium admittentis*, *Matth. V. et XIX.* restringit ad diuortium *a toro et mensa*, errore manifesto, cum *Christus* de eodem diuortii genere responderit, quale *apud Iudaeos* in vsu erat, et de quo illi quaerebant, nempe de *totali* et quod a vinculo fit.

(c) *c. 1. 4. 7. 10. 28. C. 32. qu. 7. c. 12. X. de praesumptionib. c. 2. X. de diuort. CONC. TRID. sess. 24.*

24. c. 8. *Rob. BELLARMINI controuers. de matrimonio, Thom. SANCHEZ de matrimonio.*

§. 407. In *foris Protestantium* principia ex praeceptis *Christi* et *Apostolorum* de dissolutione matrimonii eiusue causis deducta, normam decidendi praestant, nulla habita *iuris Canonici* ratione, quoad cum his non conspirat (a). Ex his admittitur *Diuortium* quoad vinculum, seu proprie sic dictum; et iusta eius causa est *factum turpe, dolosam fidei coniugalis violationem continens* (§. 401): quamquam nihil impediatur, quominus et *aliae diuortii causae* auctoritate publica possint definiri (b).

(a) *Matth. V. 32. XIX. 9. Deuter. XXIV. 1. I. Corinth. VII. 15. H. BRVCKNER decis. matrim. cap. 16. 17. f. B. Parens in iur. Eccl. lib. 4. tit. 19. §. 25. f. I. Laur. MOSHEIM de diuortio §. 9 f. Es. Frid. PVFENDORFIVS obs. iur. tom. 1. obs. 160. Io. Ge. ESTOR de diuortio cap. 2.*

(b) *Sam. L. B. de COCCREII in iure controuerso Part. II. p. 169. 177.* Obseruandum omnino, 1) non omne diuortiorum ius a Christo definitum, sed in controuersia, quae inter *Hilleli* et *Schammai* discipulos de certis causis diuortii intercedebat, responsum esse, cuiusnam sententia rectior esset; 2) totam illam controuersiam pertinuisse ad causas *diuortii priuati*, et eius inprimis, quod fit, *inuito altero coniuge*, datis repudii literis.

§. 408. Causae diuortii aliae ex sententia iuris diuini *expressa* descendunt, *adulterium* videlicet et *malitiosa desertio* (a), aliae ex *tacita* eius sententia, seu ex eius mente et ratione; ad quas pertinent

nent *insidiae vitae structae*; *praestructa debiti coniugalis denegatio*, quae praeiis legitimis remediis frustra adhibitis coerceri non potuit; *Delictum coniugis*, ob quod *poena mortis civilis* contracta est (b). Ob causas vero, ab *infortunio* provenientes, veluti ob *furorem impotentiae* *superuenientem*, *diuortium in foro* decerni nequit.

(a) In his tantum in *foro* subsistendum esse, nonnulli censent. WERNHER *obs. iur. P. IV. obs. 6.* Sam. L. B. de COCCEII *l. c. p. 176.*

(b) De his causis vid. auctores §. ant. not. a excitati. STRYK *de diff. spons. Sect. VI.* et in *diff. de diuortio totali ob insidias vitae structas. I. Ge.* BRVCKMANN *de permissio ob insidias vitae diuortio.*

§. 409. Diuortio inter priuatos locus non est, nisi praeuia *causae cognitione* et *iudicis ecclesiastici* sententia (a): ac proinde *causa diuortii* in iudicio legitime *probanda* est. 1) Probationi *adulterii* aequipollent violentae illius *praesumptiones* (b): ideoque tam *adulterium verum*, quod commissum esse probari, quam *praesumptum*, quod commissum esse, ex violentis coniecturis praesumi potest, ad diuortium sufficiunt. Quod attinet II. ad *malitiosam desertionem*, probandum est 1) eam esse *malitiosam*, hoc est, animo fidem conjugalem violandi susceptam; 2) pars deferens *citanda* est, et quidem si *alia* locum non habet, *edictali* citatione; 3) si alia defunt remedia, deferentem ad redeundum et ad matri-

trimonium continuandum adigendi, ideoque inprimis ob *contumaciam absentis*, diuortii sententia decerni potest (c). 4) Redux antea factus, ad coniugem *redire*, et coniux desertus reuertentem *recipere* obligatur: quamquam iure suo exigere possit, ut suspicionem adulterii elidat *iureiurando* (d).

(a) De modo diuortia inter principes ineundi vid. *Burch. Gottb. STRUVII iurisprud. heroica P. IV. c. II. et III. Sect. I. II. III. IV. I. Frid. LUDOVICI de iudice in causis princip. Protestant. matrimonial. B. Parens Consult. et Dec. tom. III. P. I. resp. 107.*

(b) Exemplo sunt *praesumptiones*, inc. 12. X. de *praesumpt.* relatae, ob quas ibi decernitur *diuortium quoad torum et mensam perpetuum*. B. Parens. *I. E. lib. 4. tit. 19. §. 28, 29.* et in *Consult. et Dec. tom. III. P. I. resp. 87. f. P. II. resp. 463.*

(c) CARPZOV. *I. E. lib. 3. def. 58. seq. I. H. BERGRI electa process. matrimon. ib. 50.* WERNHER *obs. for. P. II. obs. 204.*

(d) CARPZOV *l. c. lib. 2. def. 209. lib. 3. def. 66.* LEYSER *ad Pand. spec. 314. med. 4. 5.*

§: 410. Ex iusta diuortii causa descendit tantum ius coniugis laesi, ad *matrimonium dissoluendum agendi* (a): quo nomine *actio de diuortio* datur. Ius vero illud petendi cessat 1) ob violationem fidei coniugalis expresse vel tacite *remissam* (b), vel si 2) actor ipse non minus violatae fidei *reus* est (c), vel 3) *auctor* fuit eius violationis, quam accusat (d).

(a) Opinio eorum, qui matrimonium adulterio *ipso iure* solui, existimant, neque *legibus* neque *rationibus iuris* innititur: ex adulterio enim tamquam violatione-

latione fidei coniugalis oritur tantum *ius resiliendi* a societate coniugali; si eo iure uti velit pars laesa.

(b) c. 4. X. *de donat. int. vir. et vx. c. 25. in f. X. de iureiur.* de CRAMER t. IV. obs. 1118.

(c) c. 1. C. 32. *qu. c. 6. 7. X. de adulteriis.*

(d) c. 6. X. *de eo qui cognovit consanguin. vxor.*

§. 411. Matrimonio per sententiam iudicis rescisso, 1) *uterque coniux* quidem a vinculo coniugii liberatur (a); sed innocenti tantum salva est ad *nouas nuptias* transeundi facultas, quae nocenti *in poenam* negatur. Quae poena cum mere ecclesiastica sit, *remitti* potest indulgentia *principis Evangelici* (b).

(a) WERNHER obs. for. P. I. obs. 204. n. 51. f.

(b) WERNHER l. c. n. 110. f. et in diff. de potestate principis circa nouas nuptias malitioso desertori statim post sententiam concedendas §. 18. f. LVDOLPHI de coelibatu nomine poenae imposito.

§. 412. 2) Neuter ex alterius coniugis bonis *successionis iure* quidquam lucratur, causa huius lucri videlicet, quae est matrimonium, cessante (a). 3) Vxor ius habet *dotem* repetendi (b), nisi causa *privationis* interueniat, quae in primis iure communi est causa *adulterii*. Quae priuatio cum in *poenam adulterii* statuta sit (c): eidem etiam, diuortio non secuto, locus est; et vxor, quae non est *reconciliata* marito, dotem ab eius heredibus repetens *exceptione adulterii* repellitur. Ceterum de hac causa, tam-

tamquam *incidente*, iudicis ecclesiastici cognitio fundata est (d).

(a) c. 10. X. de *Consuet.* CARPZOV *iurispr. for. P.* 3. c. 26. def. 17. l. Fr. LVDOVICI de *successione coniugis deferentis* §. 10. 12. de CRAMER t. III. obs. 922.

(b) c. 1. 2. 3. X. de *donationibus int. vir. et vx.*

(c) c. 4. X. *ead.* LYNCKER *Cent. IV. dec.* 318. PFENDORF *tom. III. obj.* 122. t. IV. obs. 240.

(d) c. 3. X. *ead.*

§. 413. Per *separationem quoad torum et mensam* iura et obligationes coniugum tantum quoad debitum coniugale et cohabitationem suspenduntur: ea-que ideo fit *saluo coniugii vinculo*, salisque reliquis omnibus coniugum *iuribus et obligationibus*; ideo-que et obligatio mariti ad uxorem *alendam*, huius *ius dotis*, utriusque *ius succedendi* ex pactis dotalibus vel aliunde competens, integra persistunt (a). Altero invito institui nequit, nisi 1) ex *iusta causa* 2) et ex *iudicis ecclesiastici* sententia (b). Inter protestantes non nisi *ad tempus* decernitur: quo elapso, causaque separationis *sublata*, ad matrimonium *reintegrandum* agi potest: causa vero illius adhuc subsistente, eadem ratio, quae locum fecit separationi, causam praestat eiusdem in *ulterius tempus* producendae (c).

(a) c. 2. de *diuortiis* CARPZOV l. c. lib. 2. def. 213. 214. WERNHER *obs. for. Part. VI. obs.* 325.

(b) c. 3. X. de *diuortiis* H BRVCKNERVS *dec. matrimon. cap.* 25. LEYSER *ad Pand. spec.* 316. m. 1. f.

(c) B. Parens *conf. et dec. tom. III. P. I. resp.* 95.

TIT.

TIT. IX.
DE SECUNDIS NUPTIIS
CONTRAHENDIS.

(Lib. IV. Tit. 21. de secundis nuptiis.)

ARGVMENTVM.

§. 414. *Secundae nuptiae* *pus luctus.* 416. *Tempus*
quando validae? 415. *Ea-* *luctus ex iure protestan-*
rum contrahendarum li- *tium.*
bertas, etiam intra tem-

§. 414. SECUNDAE NUPTIAE sunt nuptiae po-
steriores, post priores sublatas, initae. Validae non
sunt nisi 1) prioribus vel morte vel diuortio quoad
vinculum sublatis: ideoque nisi de morte prioris
coniugis notorie constet, haec prius legitime pro-
banda, et tamdiu ab iis abstinendum est (a). 2)
Stante priori coniugio ex errore vel ex dolo contractae,
nullae et irritae sunt; iisque diremtis, coniux ad
priorem coniugem redire compellitur (b).

(a) c. 2. X. de secund. nuptiis c. 19. X. de Sponsalib.

CARPZOV I. E. lib. 2. def. 166. 167. 168. 169.

(b) c. 2. X. de secund. nupt. c. 1. 2. C. 34. qu. 1. 2.

§. 415. Liberum est ius secundarum nuptiarum
contrahendarum, iure Canonico adeo firmatum (a),
ut nequidem ad tempus luctus, vxori iure Romano
praefixum, adstrictum sit, sed et intra illud compe-
tat, sublatis prorsus poenis, quae nuptiis intra tem-
pus luctus celebratis iure Romano statutae sunt (b).
Vnde et pactum vel prohibitio testatoris, qua liber-
tas ad nuptias secundas transeundi prorsus tollitur,

obli-

obligatione civili caret (c): etiam si possit vltimae voluntati conditio, si secundo non nupserit, adici (d), qua seruatur nubendi facultas, si quis velit relictum iacturam pati.

(a) Hieronymus in c. 11. C. 31. *qu. 1. libera nunc voce proclamo, inquit, non damnari in ecclesia bigamiam, imo trigamiam, et italicere quinto et sexto et ultra, quomodo secundo, nubere.* c. 12. 13 C. 31. *qu. 1.* Quod secundo nubentes non benedicendi sunt iuxta c. 3. X. *de secund. nupt.* id non fit in poenam secundarum nuptiarum, sed quod benedictio, in priori matrimonio collata, perdurare existimetur, ideoque iterari non debeat: hinc iuueni vel virgini in nuptias viduae vel vidui transeunti, benedictio datur. H. BROUWERVS *de iure Connub. lib. 2. c. 19. n. 7.* PROSP. FAGNANVS *ad cit. c. 3. tom. IV. p. 93.* REIFFENSTVEL *in iure Can. tom. IV. p. 122.*

(b) c. 4. 5. X. *de secund. nupt.*

(c) CARPZOV l. c. lib. 2. *def. 172.* P. MULLERVS *ad Struuii Synt. iur. civ. ex. 29. tb. 54. not. ult.*

(d) Nou. XXII. c. 43. 44. I. Sam. BRUNQVELL *de Conditione, si non nupserit, vltimis volunt. adiecta §. 37 - 41. f.*

§. 416. In territoriis protestantium iure ecclesiastico particulari nuptiis secundis, post alterutrius coniugis mortem licite celebrandis, statuta sunt tempora, annus vtplurimum in vidua, semestre in viduo: (a) ex iisque oritur impedimentum matrimonii secundi, impediens tantum, non dirimens, iisque poenis tantum munitum, quae statutae sunt iure particulari; ceteroquin vero dispensationi obnoxium (b).

(a) Iura Saxonica tradit CARPZOVIVS l. c. lib. 2. *def. 259. f.* De iure Electorali Brunsvico-Lunenburgensi vid. *Decretum Consistoriale d. 28. Iun. 1686.* in tom. I. *Corp. Constit. Calemb. p. 932.* B. Parens *I. E. lib. 4. tit. 21. §. 18.*

(b) CARPZOV l. c. *def. 162. 163. 164.*

T

SECTIO

SECTIO III.
DE CONGREGATIONIBVS ECCLE-
SIASTICIS RELIGIONIS CAUSA
INSTITVTIS.

TIT. I.
DE REGVLARIBVS ET MONACHIS.

(Lib. III. Tit. 31. *de regularibus et transeuntibus ad religionem.* Tit. 32. *de conuersione coniugatorum.*)

ARGVMENTVM.

§. 417. Congregationes ec-
clesiasticae. 418. Religio-
rum variae species 419.
Congregationes religiofo-
rum. 420. Qualitates re-
ligioforum. 421. Eorum
professio. 422. Ius Noui-
tiorum ante eam. 423.
Effectus professionis.

§. 417. CONGREGATIONES ECCLESIASTI-
CAE sunt *uniuersitates in ecclesia, de speciali fine religionis promouendo auctoritate ecclesiastica institutae.* Ad potestatem ecclesiasticam pertinet ius eas in ecclesia instituendi: iisdem vero in republica erigendis accedere debet *imperantis consensus*: cuius *iuri circa sacra* subfunt (§. 22.).

§. 418. Harum species sunt *congregationes religiosae, vitae religiosae agenda causa erectae.* Vita religiosa tum determinatur per *specialem regulam* (§. 81.), tum eius promouendae causa accede-

re

re possunt *vota*, quibus promittitur *paupertas*, *castitas*, et *obedientia*. Qui *praestitis his votis* ad vitam religiosam ex regula praescripta agendam obstringuntur, RELIGIOSI et *regulares* in genere, qui ad eandem obstringuntur *nullis praestitis votis*, QVASI REGVLARES vocantur (a). Ad religiosos pertinent 1) EREMITAE (b), qui ad *vitam religiosam solitariam*, 2) MONACHI seu *coenobitae*, qui ad vitam religiosam, *in communi agendam*, praestitis votis obstringuntur, 3) REGVLARES *in specie* sic dicti, qui ad vitam religiosam sub regula quidem et sub votis agendam obstringuntur, sed non *ad vitam in communi agendam* (c).

(a) Tales sunt *Canonici*, nec non *patres Oratorii*. de quibus vid. ESPENIVS l. c. tit. 33. c. 1. tom. 1. p. 350.

(b) Fuit olim hic *ascetarum* error, beatum esse, abstinere ab iis, quae hominum causa a Deo data sunt: ab iisque sec. III. in Aegypto, prouincia, vt obseruat *Benedictus MAILLET description de l'Egypte lib. 2. p. 57.* tristium et austerorum hominum foecunda, nati sunt *eremitae*, relictis vitae negotiis omnique cum hominibus commercio, in variis generis aerumnis, fame, cruciatibus religionem quae- rentes. Qui ab *Antonio* 2. 305. deinde a *Pachomio* in societatem sub regula reuocati, *coenobiticam vitam* egerunt. Ex oriente tristis disciplina sec. IV. migravit in Occidentem variasque mutationes subiit.

(c) *Francisc. PELLIZARIUS in manuali Regularium tr. 1. cap. 3. Sect. 1. n. 11. 19. 20. tom. 1. p. 16. f. Luc. HOLSTENII praef. ad Codicem Regularum.*

§. 419. *Congregationes religiosae determinantur*

T 2

per

per *specialem regulam*, legem earundem fundamentalem (a). Religiosi omnes, vnam eandemque regulam sequentes, *unum ordinem* constituunt: et tot sunt *religiosorum ordines*, quot sunt *speciales regulae religiosorum approbatae* (b). Sunt vero in quolibet Ordine aliae *congregationes speciales* religiosorum, per eandem regulam eodem loco confociatorum, veluti monasteria et collegia, et aliae *congregationes generales*, quae ex pluribus specialibus compositae sunt.

(a) Regulam *certam* a. 529 primus dedit BENEDICTVS, Nursinus, in Monte Cassinensi, propagatam per Europae provincias, receptam quoque in Germania cura Bonifacii. *Ant. Dad. ALTESERRA Origin. rei monast. L. I. c. 9. p. 33. Io MABILLON Annal. Ordin. Bened. Praef. ad sec. I. et sec. IV.* Ordo Benedicti in *diuersas sectas* discerptus est, vni quidem regulae subiectas, sed variis *regulae determinationibus* moribus et institutis discrepantes. Inter has opibus et potentia eminent *Congregatio Cluniacensis*, ab Odone, Cluniaci in Burgundia abbate a. 927. et *Cisterciensis*, a Roberto, Cistercii in Comitatu Belnensi abbate, a. 1098. instituta. *Hipp. HELYOT bist. des ordres relig. tom. 5. p. 184. f. BALVZIVS tom. V. Miscell. p. 343. tom. VI. p. 436. Angel. MANRIQUEZ annales Cistercienses Lugd. 4. vol. 1642.* Rigidioris sectae *Cartusianae*, a Brunone in Gallia conditae, historiam dedit *Innoc. MASSON in Annal. Cartusianis* et *MABILLON l. c. tom. VI. p. 638. 683.* Sec. XIII. adparuerunt *ordines mendicantes*, et inter hos *Dominicani* et *Franciscani*. *Luc. WADDINGI Annales Minorum a Ios. Maria Fonseca ab Euora a. 1731. de- nuo 18. vol. editi. Alcorandes Cordeliers. Io Laur. MOSHEIM bistor. eccl. p. 519. f.* Peculiaris et omnium versutissima est disciplina *Loyolitarum* seu
le-

Iesuitarum familia, quae regularibus accenseretur cupit. Libri instituti Societatis Iesu Antwerp. a. 1635. in XI. vol. L' Histoire de la Compagnie de Jesus. I. Christ. HARENBERGII Pragmatische Geschichte des Iesuiten-Ordens.

(b) c. ult. X. de domib. religiosis c. vn. eod. in 6. ESPEN l. c. P. I. tit. 24. cap. 1. tom. I. p. 235.

§. 420. *Monachi et religiosi ex solo instituto vitae religiosae clerici non sunt (a): tales vero fiunt ex recepto clericali (§. 78.). Hinc inter eos alii clerici sunt, seu ad chorum destinati, conuentuales dicti, alii laici. Et feminae quoque admittuntur ad vitam religiosam in specialibus coenobiis ducendam.*

(a) c. 32. 34. 36. C. 16. qu. 1. Clem. 1. §. 8. de statu monach. de CRAMER tom. IV. obs. 1127.

§. 421. Vota, quibus promittitur paupertas, castitas et obedientia, simul sumpta, *monastica sunt (a)*. Ipsa Promissio, qua quis praestitis votis monasticis ad regulam certi ordinis seruandam se obstringit, *professio* vocatur: eaque vel *expressa* est vel *tacita (b)*. *Valida* non est, nisi anno *aetatis XVI.* completo, peractoque *probationis* seu *nouitatus* anno liberoque consensu facta sit (c), nec in praeiudicium tertii vergat (d).

(a) c. 6. X. de statu monachor. c. 2. 4. X. eod. c. 2. X. de testam. c. 7. X. de Offic. iudic. Ord. Claud. FLEURY instit. iur. eccles. P. I. tit. 24. §. 5. 6. 7.

(b) c. 22. X. de regularibus c. 1. 3. eod. in 6.

(c) c. 1. 16. X. eod. c. 2. 3. eod. in 6. CONCIL. TRID. sess.

sess. 25. de regular. c. 15. quo correctum est c. 16. X. de regul. Obligatio parentum liberos non obligat, nisi post legitimam aetatem rata habita c. 11. 12. 14. X. de regular. De professione vi metuque extorta coram Ordinario conquerendi ius intra quinquennium datur: CONC. TRID. l. c. Petr. GIBERTVS in Corp. iur. Can. P. II. p. 471. et 490. f. eaque causa de nullitate professionis, quoad effectus civiles, secularis est. de CRAMERTOM. III. obs. 795. Poenae causa vero inuiti monasterio includuntur c. 19. X. de conuers. coniug. c. 35. X. de sent. excom. (d) Nou. 123. c. 35. c. 2. 4. 13. 20. X. de conuers. coniug.

§. 422. *Ante emissam professionem et intra probationis annum Nouitio 1) datur facultas ad seculum redeundi (a), et de bonis suis per testamentum vel alia ratione libere disponendi (b). 2) Omnes vero bonorum dispositiones et renunciationes, a nouitio factae, etiamsi iuratae, non valent, nisi professione secuta, cuius tacitam conditionem continent (c).*

(a) c. 23. X. de regul. c. 1. 2. eod. in 6.

(b) NOV. 5. cap. 4.

(c) CONC. TRID. l. c. c. 16. quo derogatum est c. 4. de regularib. in 6.

§. 423. Ex professione rite peracta deducitur reciproca obligatio inter religiosum et inter monasterium, et 1) illius quidem ad vitam religiosam secundum regulam perpetuo ducendam (a); 2) huius vero ad receptum perpetuo in congregatione retinendum et alendum (b). Quidquid monacho, illud mo.

monasterio acquiritur, nisi ex ordinis regula acquisitionis incapax sit (c).

(a) c. 1. 2. C. 20. qu. 3. c. 2. C. 20. qu. 4. c. 17. 24. X. de regularib. c. 13. X. de iureiur. Vnde nec sine venia superioris aliis operam suam addicere potest Monachus. Clem. vn. §. 5. de statu monach. Arctior est monialium ad clausuram seruandam obligatio, quibus nec sine episcopi venia monasterio egredi, nec aliis ad eas penetrare licet. c. vn. de statu regul. in 6.

(b) c. 1. X. de statu monachorum.

(c) Monachis iure communi ius succedendi competit L 56. C. de episcop. et Cleric. quod tamen ipsis ex obseruantia particulari negatur ESPEN. l. c. tom. I. p. 276.

TIT. II.

DE STATV ET REGIMINE REGVLARIVM.

(Lib. III. Tit. 35. De statu monachorum et regularium.)

ARGVMENTVM.

§. 424. Corpus speciale singulorum ordinum. 425. Superiores generales, prouinciales et locales. 426. Potestas eorum ad capitula adstricta. 427. Iura regiminis monastii. 428. Nexus ordinum et monasteriorum erga hierarchiam. 429. Nexus eorum erga imperium. 430. Status conuentualium inter protestantes.

§. 424. Monasteria olim separata collegia constabant. Post seculum X. demum monasteria eiusdem regulæ per certas regiones abierunt in congregatio-

nies Prouinciales, quibus vnita sunt monasteria eiusdem regulae per certam prouinciam constituta: quae demum omnes in *unum corpus* coaluerunt (a), introducto *regimine proprio hierarchico*, lege *obedientiae passivae* munito, quo exercetur *potestas in monachos et monasteria eiusdem regulae in causis ad ordinem pertinentibus*: eaque post pontificem *summa* esse censetur.

(a) ESPENII *I. E. P. I. tit. 32. c. 3. tom. I. op. p. 340.*

§. 425. Forma regiminis monastici differt pro politia cuiuslibet ordinis. *Superiores regulares* vocantur, quibus competit regimen monasticum. Est alius GENERALIS, *totius ordinis Superior*: sunt alii PROVINCIALES, Superiores per Ordinis prouinci- am: alii LOCALES, qui singulis congregationibus specialibus praesunt (a), et pro variis ordinum institutis *Abbat*es, *Priores Conuentuales*, *Praepositi*, *Guardiani*, *Rectores* appellantur. Monasteriis denique subsunt *obedientiae* seu curiae monachales, in obedientia monasterii constitutae (b).

(a) ASCANIVS TAMBVRINVS *de iure abbatum tom. I. disp. III.*

(b) c. 6. X. *de statu monachor.* Cellulae et congregatiunculae vocantur in c. 13. C. 18. qu. 2. Conf. ANT. MATTHAEI *tr. de Nobilitate lib. 2. c. 25. p. 450.* Gottl. Sam. TREVERI *Geschlechts-Historie des hochadelichen Hauses der Herrn von Münchhausen Sect. I. §. 3. f.*

§. 426.

§. 426. Adstrictum est regimen monasticum ad consensum *capituli* in causis, iura et obligationes congregationis monasticae concernentibus (a): nisi Ordinis constitutiones aliud caueant. In *CAPITVLO GENERALI* Prouinciales *causas totius Ordinis*, in *PROVINCIALI* Superiores locales vnius prouinciae *causas prouinciae*, in *LOCALI* conuentuales vnius monasterii *causas*, *illud speciatim concernentes*, tractant.

(a) c. 6. §. *Abbas vero* X. de statu monach. c. 7. 8. X. cod. c. 4. X. de fideiussor. c. 4. X. de donat. Clem. I. de rebus ecclesiae non alien. Clem. II. de aetate et qual. Ord. Fr. PELIZARIUS in manuall. Regularium tract. IX. c. 8. Sect. 1. 2. 3. 4.

§. 427. Regimini monastico alia iura insunt ex *instituto Ordinis*, veluti *iurisdictio* in causis, *regulam* et *instituta ordinis* concernentibus (a), et cura et directio *temporalium* (b): alia iura eidem *annexa* sunt *vi specialis tituli*, ex quo monasteriis *acquisita* sunt varia iura tam *ecclesiastica*, quam *secularia*, publica et priuata (c): quibus *acquisitis*, *immutata* sunt in *Praelaturas*.

(a) c. 3. de priuileg. in 6. c. 13. X. de off. iud. Ord. c. 12. 16. X. de excessib. praelat. c. 3. X. de appellat. TAMBVRINVS l. c. toto tomo II.

(b) c. 9. 16. C. 18. qu. 2. c. 6. X. de statu monach. Casp. BARTHEL de iurisdictione abbatum spirituali et temporali c. 3. et 5. ESPEN l. c. tit. 31. c. 1. 2. 3.

(c) c. 6. de priuileg. in 6. BARTHEL l. c. c. 3. §. 7. 8. ESPEN l. c. tit. 31. c. 6. tom. I. p. 316.

§. 428. Monasteria, in dioecesi constituta, in causis regularia instituta non concernentibus, iure communi subsunt *iurisdictioni episcopali*, nisi ab ea rite sint *exempta* (§. 141.) (a). Exemptionis fines *privilegiis* et *praescriptione* definiuntur (b). Exempta tamen *in dioecesi* esse censentur (c), nisi ab ea in totum sint exempta; qualia vocantur monasteria *nullius dioeceseos*, propria et separata dioecesi instructa, quorum *superiores* dignitatem gerunt *episcopali proximam*.

(a) c. 16. X. de privileg. c. 7. eod. in 6. c. 2. 7. de domib. relig. c. 2. X. de suppl. negligent. praelat.

(b) c. 17. X. de priuil. c. 1. eod. in 6.

(c) arg. c. 7. de Off. iud. ord. in 6. Erasmi. A CHOKIER de iurisdic. Ordinarii in exemptos et de illorum exemptione ab Ordin. iurisd. P. II. qu. 45.

§. 429. Ratione *nexus civilis*, monasteria in re publica subsunt *imperio civili circa sacra*. Hinc in *Germania* praelati regulares ratione *nexus civilis* vel *immediati* sunt vel *mediati*, prout vel *Imperatori et Imperio* proxime subsunt, vel *Statibus imperii*. Illi vel simul *Status imp.* sunt, vel tantum *immediati*: hi *landsaffiorum* iure censentur. Nec defunt hodie veteris iuris *advocatae in monasteria* reliquiae, quae *pactis* et *observantia* definiuntur (a).

(a) I. P. O. art. V. §. 26. I. Nic. HERTII diff. de iactitata vulgo Ord. Cisterciensis libertate et exemptione

*zione a Superioritate et aduocatia. Ant. MATTHAEI
de aduocatis ecclesiae. Christ. Franc. PAVLINI de
aduocatis et oeconomis.*

§. 430. Institutum vitae monasticae inter Euangelicos non prorsus sublatum, sed *reformatum* ac redactum est ad principia *Augustanae Confessionis* (a), emendatis regulis antiquis, sublatisque votis, ordinum discrimine, et hierarchia monastica. Superfunt congregationes ecclesiasticae eorum, qui ad vitam communem religiosam ex regula agendam nullis praestitis votis obstricti, *quasi regulares* sunt (§. 418.), et *conuentuales* dicuntur. Iura singulorum congregationum, ex utroque sexu sub directione vel *abbatis* vel *abbatissae* consociatarum, definiuntur statutis, obseruantia, et constitutionibus particularibus (b). Subsistit inter eos obligatio ad *castitatem* et ad *obedientiam*; salua libertate, praeuia resignatione, ad *vitam secularem* redeundi, et salua de bonis propriis *disponendi* facultate, nisi quatenus *obseruantia* vel *statutis* adempta est.

(a) Aug. Conf. art. XXVI.

(b) Cuiusmodi est *Ordinatio monastica Georgii Wilhelmii* Ducis Brunsv. Luneb. d. 27. Nou. 1663. recognita auctoritate regis *Georgii II.* d. 5. Nou. 1737. in corp. *Const. Calenb. t. 1. p. 617.* Coenobii nouiter fundati exemplum dat *Salzdalense*, a D. Antonio Vlrico conditum. Vid. Eiusdem *Fandation des Jungfern-Closters bey dem fürstl. Hause zu Salzdalen nebst den Regeln.* d. 24. May 1701.

TIT.

TIT. III.
DE CANONICIS.

ARGVMENTVM.

§. 431. Collegia Canonico-	<i>Ratione clericatus.</i> 437.
rum. 432. Canonici re-	<i>Ratione doctrinae.</i> 438.
gulares et seculares. 433.	<i>Ratione nobilitatis.</i> 439.
<i>Iura eorum et obligatio-</i>	<i>Eorum receptio.</i> 440.
<i>nes.</i> 434. Canonici ma-	<i>Collegia Canoniorum A.</i>
<i>iores et minores.</i> 435.	<i>C. 441. Capitula mixta.</i>
<i>Eorum qualitates.</i> 436.	

§. 431. COLLEGIA CANONICORVM sunt congregaciones ecclesiasticæ de vita religiosa sub regula approbata agenda (a): et in ea legitime recepti, canonici vocantur. Eiusmodi collegia instituta sunt tum 1) inter clericos *ecclesiarum cathedralium*, seu in quibus est sedes episcopi, tum 2) inter clericos aliarum *ecclesiarum inferiorum non cathedralium*, quæ ab ipso collegio, inter earum clericos instituto, *collegiatae* dicuntur, tum denique 3) inter feminas, quæ *canonissæ* vocantur.

(a) Origo eorum non tam coepit in Oriente sub AUGUSTINO, qui tantum clericos suæ ecclesiæ in vitæ communionem, monachorum ad instar, sub votis congregavit; POSSIDIUS in *Vita Augustini c. V.* quam potius in occidente sub CHRODOGANGO, episcopo Metensi, sub Pipino florente, qui vitæ communis societate inter clericos ecclesiæ suæ episcopalis instituta, eosdem non quidem votis, sed regulæ a se præscriptæ subiecit, officiorum diuinorum quotidie in commune peragendorum causa. Paulus DIACONVS in *gestis episc. Metens.* apud Augustin. CALMET *histoire de Lorraine tom. I. Cod. probat.*

p. 59. Regula Chrodogangi, XXXIV. capitulis constans, legitur in *Caroli le COINTE Anal. Franc. eccl. tom. V. ad a. 557. p. 567. f.* Concinnam eius summam exhibet CALMET l. c. tom. 1. p. 513. Approbatum est hoc institutum a LUDOVICO PIO in *synodo Aquisgranensi* a 816. eiusque auctoritate *noua regula pro utroque sexu concinnata* est auctore Amalario, presbytero Metensi. vid. CALMET l. c. tom. 1. p. 591. *Ant. MIRAEVS Cod. donat. pior. c. 13. t. 1. p. 17. Lud. THOMASSINVS de noua et vet. eccl. discipl. P. 1. lib. 3. c. 43 §. 8. f. Lud. Ant. MVRATORIUS antiquitat. Italiae mediæ æui t. V. p. 185. 540. Nic. ab HONTHEIM in bist. diplom. Treuirensi tom. 1. p. 171. Regulam exhibet lac. SIRMONDVS tom. II. conc. Galliae p. 333. f.*

§. 432. Prout vita ex regula agenda vel communis est, in eadem domo sub communione bonorum ducenda, vel *singularis*, a singulis separatim agenda: Canonici vel *regulares* sunt, qui ad vitam communem agenda[m] voto paupertatis obstringuntur, vel *seculares*, quibus ius est, vitam singularem agendi, voto paupertatis non obstricti (a). *Canonissæ* non minus vel *regulares* sunt vel *seculares* (b).

(a) Regulae Chrodogangi præcipua lex fuit de *vita communi* inter Canonicos in eadem domo agenda. Affluentia bonorum locum fecit transeundi a vita communi ad singularem: idque passim contigit *sec. X. et XI.* TRITHEMIUS in *Chronico Hirsaugiensi* ad a. 973. Vt in aliis capitulis, seruaretur vel restauraretur *vita communis*: Canonici *voto paupertatis* obstricti sunt, more ab instituto AVGVSTINI repetito: eiusque consilii auctor habetur IVO, Carnotensis episcopus. Vid. THOMASSINVS l. c. P. 1. lib. 3. c. 55. §. 8. f. MVRATORIUS l. c. tom. V. p. 257. *Ant. MIRAEVS de orig. et progressu Canoniorum regular. ord. Augustini. Io. Ad. de*

IGKSTATT de capitulor. orig. progr. et iurib. tom.
II. opusc. p. 381. f.

(b) Canonicae seculares vocantur in c. 43. de elect. in 6.

§. 433. Vita Canonica determinatur per *regulam approbatam* (a): ex qua descendit praecipua obligatio ad *horas Canonicas* quotidie in choro recitandas; quae tamen multum relaxata est constitutis *Vicariis*, et surrogato officio *precum* (§. 291.). Canonici ergo, *qua tales*, sunt *personae ecclesiasticae*; et iuribus clericorum, perinde ac omnes personae ecclesiasticae, fruuntur; clerici vero sunt, quatenus simul vel *tonsurati* sunt vel *ordinati* (§. 77.). Canonici, qua clerici, *lege continentiae* obstringuntur (c) (§. 107), et ad eorum analogiam, *canonissae*.

(a) Regula Chrodogangi, auctoritate Ludouici Pii emendata, recognita est in concilio Romano a Nicolao II. a. 1059. de qua vid. Io. MABILLON tom. IV. *annal. Benedi.* p. 748. f. Laxior est Canoniorum secularium et strictior Regularium regula: in variis congregationibus speciatim adhuc determinata.

(b) c. 9. 19. 22. 25. X. de praebendis. ESPENIUS in diss. de instituto et officiis Canoniorum Part. III. c. 2. §. 5. tom. II. oper. p. 643.

(c) c. 2. 4. 5. X. de Clericis coniugatis.

§. 434. Inter Canonicos alii *maiores* sunt, qui intra numerum, statuto vel obseruantia definitum, alii *Minores*, qui ultra eundem sunt recepti. CAPITVLVM est *uniuersitas canonicorum maiorum v. nius*

nus ecclesiae: idque totius congregationis iura exercet. Canonici maiores in ecclesiis Cathedralibus *capitulares*, minores *domicellarii* vocantur (a); generalis *canonicorum* appellatio servatur in *ecclesiis collegiatis*.

(a) B. Parens in *iur. eccles. lib. 3. tit. 1. §. 31. et tit. V. §. 79. 82.* Vti capitulares *domini de capitulo*, ita maiores canonici *domicelli* vocantur. Vid. documenta in *vol. II. rerum Moguntiac. Ge. Christ. 10-ANNIS p. 679.* et in *LUNIGII spicileg. eccl. tom. XVI. p. 126. et tom. XVII. in app. p. 77.* Sic v. c. Capitulum *Colonienſe* constat XXV. Capitularibus et totidem *domicellariis*, *Moguntinum* XXIV. Capitularibus et XXII. *domicellariis*, *Treurenſe* XVI. Capitularibus et XXIV. *Domicellariis*, *Argentoratense* XII. Capitularibus et totidem *domicellariis*, *Augustanum* XX. ex utroque ordine, *Bambergenſe* XX. Capitularibus et XIV. *domicellariis*, *Spirenſe*, XI. Capitularibus et XIV. *Domicellariis*. Vid. PFEFFINGER in *Vitiario illustrato tom. I. p. 1047. 1049. 1952. 1188. 1191. 1195. 1107. 1181.*

§. 435. *Qualitates* Canonorum definiuntur tum *iure Canonico*, tum in specie *statutis* et *observantia capitulorum*: earumque *ratio* repetita est tam a *statu clericali*, cui annexa est in masculis vita canonica, quam ab *increſcente* ipsius *congregationis existimatione*.

§. 436. Inter canonicos recipiendi 1) *ordinibus minoribus* vel saltem *tonsura* (a), et si ad *ius capituli* adspirant, *ordine subdiaconatus* initiati esse debent

bent (b). Quae iure communi in *clerico*, eadem et in *canonico* requiruntur (§. 94.); ideoque *annus aetatis XIV.* inter *minores*, *annus XXII.* inter *maiores* canonicos et *annus XXV.* ad dignitates et officia curata exigitur (c).

(a) *Arnold. CORVINVS de personis et benef. eccles. lib. 3. tit. 2. §. 11.*

(b) *Clement. 2. de aetate et qual. praeficiend. Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 12.*

(c) *Conc. Trid. l. c. c. vn. de aetat. et qual. praef. in 6. c. 7. §. 2. X. de elect.*

§. 437. Canonicos, perinde ac clericos, *doctrina* et *cantu* instructos esse oportet. *Scholis canonicorum*, quae illis praeparandis inferuiebant, fere extinctis, *statutis* passim definitum est tum 1) *tempus studiorum*, in *academiis* capessendorum, cuius exacte transacti fides *testimonio academico publico* facienda est (a), tum 2) *tempus peregrinationum*, in exteris oras instituendarum (b), tum 3) passim exigitur, ut quis sit *honoribus academicis* insignitus (c).

(a) De hoc egi in *obs. iur. Can. obs. VII. de tempore studiorum legitimo a Canonicis observando.*

(b) *B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 1. §. 86. 87.*

(c) *CONC. TRID. sess. 24. de reform. c. 12. Obs. I. C. obs. VIII. de iure promotorum adspirandi ad beneficia ecclesiastica et Christ. Gottl. BVDERI diff. de iure doctorum ad Canonicatus.*

§. 438. In capitulis inprimis *ecclesiarum cathedralium* per *statuta* vel per *observantiam* non modo nobi.

nobilitas Germanica, sed et determinato *maiorum* numero illustris, exigitur; cuius *legitima probatione* defungi debet recipiendus (a). Vbi *statuta* vel *observantia* id non exigunt: patriciis, gradibus academicis insignitis aliisque personis idoneis aditus patet ad capitula (b). Ceterum *lis de statu nobilitatis* ad causas *seculares*, ideoque ad iudicii *secularis* decisionem pertinet (c).

(a) Io. SCHILTER *de libert. eccles. Germ. p.* 876. Io. Ge. CRAMER *de iurib. et praerog. nobilitatis auitae c.* 3. §. 3. et in append. p. 518. 522. 524. 527. Io. Ge. ESTOR *von der Auen Probe bei den teutschen Erz- und Hochstiftern.*

(b) c. 37. X. *de praebend. Inst. Pac. Osn. art.* 5. §. 17.

(c) *Capitulat. Caesar. art. XIV.* CRAMER *l.c. p.* 150.

§. 439. *Receptio* in collegium *Canonicorum* fit secundum mores cuiusque capituli: per eamque tribuitur *canonia*, quae est ius peragendi in choro divina officia, *titulumque* praebet prouentuum *canonici* (a). Admissio iunioris *Canonici* ad capitulum (b) ex more fit transacto *probationis anno*, cuius auspiciis certa anni die faciendum est, praestitoque *iureiurando*, quo ad observantiam statutorum obstringitur.

(a) c. 9. X. *de praebendis.* GONZALEZ *ad c. i. X. de praeb. n.* 12. tom. I. p. 126. REIFFENSTVEL *in iur. Can. lib. 3 tit. 5. §. 3. n.* 58. *Honoris* causa *Potentiores laici* subinde inter *Canonicos* se recipi passi sunt: quales sunt honorarii *Canonici*. Exempla collegit Melch. de LVDOLF *in tr. de iu-*

re feminar. illustr. P. I. app. p. 98. et H Gunth. THVLEMARIVS de Ordoutratu c. 25. n. 60.

(b) Fuit haec olim species *emancipationis*, per quam Canonicus iunior liberaretur a nexu scholae, et subtraheretur a iugo Canonici scholastici. *Ant. MATTHAEI tr. de Nobilitate p. 622. f.* Reliquias huius ritus docte exposuit *Christ. Gottl. BVDER* in obs. de *emancipatione canonica*, quae extat in eius *symmixtis obseru. N. I. conf. Selecta iur. Publ. nouiss. tom. 32. p. 36.* In ecclesia S. Ioannis *Herbipolensis* canonici hoc vltimum tyrocinii in anno claustrali subeunt experimentum. Ab humeris ad lumbos denudati transeunt per medium agmen Canonice capitularium, a quorum singulis virga, quam quisque manu tenet, caeduntur: eoque experimento peracto, a tyrocinio subducti, capitularibus accensentur. Hanc consuetudinem abolendam duxit *Friedericus Carolus*, episcopus *Herbipolitanus* a. 1740. Nouae sanctioni obstiterunt Canonici, ad institutum immemorialis temporis prouocantes: etiam si decretum episcopi confirmauerit *BENEDICTVS PP. XIV.* ipse haec recensens in *tr. de Synodo diocesana lib. XI. c. 3. §. 7. p. 389.* In admissione ad capitulum tolerantur quoque tum *pecuniae statutariae*, pro receptione soluendae, modo non distribuuntur inter Canonicos, sed in pios vsus expendantur, nec sex mensium reditus excedant, tum *prandia* a recenter admissis praestanda, modo frugalitatis leges seruentur; *BENEDICTVS l. c. p. 405.* Neque haec in *c. 44. X. de Simonia* absolute reprobantur.

§. 440. Collegia Canonice Augustinae Confessionis sunt, in quae recipi non possunt nisi A. C. consortes, idque tum vi *diei decretorii (a)*, tum vi *nouae foundationis*. Seruata in his sunt instituta Canonice, sed temperata ad *Augustinae Confessionis* principia. Inde 1) statuta antiqua ulterius non obligant,

gant, quam quatenus *A. C. et conscientiae* haud aduersantur (*b*). 2) Canonici Evangelici *ordines* suscipere non tenentur (*c*), quoniam ex ecclesiae principiis nemo ordinandus est, nisi ministerii obeundi causa (§. 99.); 3) hinc non tam *clerici* sunt, quam potius *personae ecclesiasticae*; et 4) libertate connubii fruuntur, nisi quod haec negetur *canonissis, quatalibus*, et quamdiu in vita canonica persistunt, salua nihilominus his resignandi indeque nubendi facultate (*d*).

(a) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 14. 25.*

(b) *I. P. O. art. V. §. 16,*

(c) *B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 1. §. 36.*

(d) *B. Parens l. c. lib. 3. tit. 3. §. 22. f.*

§. 441. *Mixta capitula* sunt, in quae utriusque religionis consortes numero, *per diem decretorium* definito, recipiendi sunt (*a*). In his 1) utriusque religionis *capitularium et Canonorum numerus*, qui die 1. Ian. 1624. fuit, seruandus est, ideoque in locum decedentium non nisi *eiusdem religionis* consortes surrogandi; 2) capitulares vel Canonici Evangelici *iuribus* iisdem fruuntur, quae debentur singulis capituli membris, 3) non vero tenentur statutis, quae *A. C. et conscientiae libertati* aduersantur (*b*), nec ideo 4) iisdem obest *Ordinum defectus* in exercendo iure sessionis et suffragii in capitulo (*c*) (§. ant.).

(a) *I. P. art. V. §. 23. Quot capitulares aut Canonici*

nonici die 1. Ian. 1624. uspiam vel A. C. vel Catholici fuerunt, totidem illic ex utraque religione erunt semper, nec decedentibus, nisi eiusdem religionis consortes surrogentur. I. P. O. art. V. § 26. In quibuscunque fundationibus, ecclesiis collegiatis, ministeriis, hospitalibus eiusmodi mediatis Catholicis et A. C. additi promiscue vixerunt, viuant etiam posthaec numero prorsus eodem, qui die 1. Ian. 1624. ibidem repertus fuerit.

(b) I. P. O. art. V. § 16.

(c) Ge. Dav. STRUBEN *Rechtliche Bedencken N. CLXXXIV. p. 473.*

TIT. IV.

DE STATV ET IVRIBVS CAPITVLI IN GENERE.

(Lib. III. Tit. 9. *de his quae sunt a maiori parte capituli.*)

ARGVMENTVM.

§. 442. Capitula Canonico-
rum mediata sunt, nisi
sint exempta. 443. Iura
eorum vel collegialia, vel
aliunde acquisita. 444. Politia, et Officia specialia
in capitulo. 445. Modus
negotia capitularia in ca-
pitulo tractandi. 446.
Capitula Canonissarum.

§. 442. Capitulum est vel ecclesiae cathedralis
vel ecclesiae collegiatae. Vtrumque constituit vni-
uersitatem ecclesiasticam in dioecesi: ideoque est iu-
risdictioni episcopali subiectum, et corpus mediatum
(§. 137.) (a); nisi exemptionis priuilegio sit muni-
tum (§. 144) (b). Quatenus vero capitulum eccle-
siae

siae Cathedralis simul constituit Senatum ecclesiasticum episcopi in negotiis arduis episcopatus tractandis: consideratur tamquam corpus cum episcopo unitum, episcopatum repraesentans.

(a) c. 13. X. de offic. iud. Ord. c. 13. X. de foro compet.

(b) sess. 6. c. 4. de reform. sess. 25. c. 6. ESPEN in l. c. P. I. tit. 8. c. 2. 3. et P. III. tit. 12. c. 6. n. 25.

§. 443. Iura Capituli vel descendunt ex natura *uniuersitatis ecclesiasticae*, vel ei competunt vi *tituli specialis*. Iure *uniuersitatis* Capitulum fruitur *iuribus collegialibus* (§. 8.), indeque iure agendi *conuentus*, condendi *statuta* (a), et exercendi *iurisdictionem correctiuam* in eos, qui sunt de capitulo (b). Vi *tituli specialis* frequenter ei competere solet *iurisdictione ecclesiastica contentiosa* (c), *episcopo* tamen, vel in terris Protestantium *Principi Euangelico* subordinata (d).

(a) c. 6. 8. 9. X. de constitutionib. c. 9. X. de Coniunct. c. 2. de Verb. signif. in 6. Aug. BARBOSA in iur. eccl. P. I. tit. 32. n. 15. 17. GONZALEZ ad Decret. tom. 1. p. 94. De *statutis capitulorum* eadem valent, quae supra §. 234. exposita sunt.

(b) c. 13. f. de officio iudicis Ordinarii.

(c) c. 13. X. de foro competente.

(d) c. 11. de appell. in 6. ESPEN I. E. P. I. tit. XI. c. 2. n. 7.

§. 444. *Politia* singulorum capitulorum definitur per vnuscunque *statuta et obseruantiam specialem*.

Ex demandata administratione negotiorum certorum, ad capitulum pertinentium, orta sunt specialia *Canonicorum officia*. *Decanus* capituli est, qui praeest capitulo, *qua tali*. *Praeposito* relicta est *directio temporalium*: quamquam et is passim praefit capitulo (a). *Primicerius*, seu *praecentor* est, qui praeest officiis diuinis in choro cantu peragendis. *Scholasticus* scholae praeest, collegio Canonorum olim annexae. *Custodis* nec non *Sacristae* titulo distinguitur, cui vel custodia propriae Canonorum ecclesiae, vel sacrarii custodia commendatur (b): Sed multa ex his officiis hodie in solum *personatum* transferunt.

(a) c. 7. X. de *Electione* c. 6. X. de *sentent. excomm.* c. 13. X. de *offic. iud.* Ord. ESPEN l. c. P. I. tit. 11. c. 1. et 2. Arn. CORVINUS de *personis et benef. eccl.* lib. 3. tit. 2. n. 59. et tit. 15. n. 11.

(b) tot. tit. de *officio primicerii* de *officio Custodis* de *officio Sacristae*. Io. Ern. FLOERCKE de *Canonico scholastico*.

§. 445. Negotia totius capituli vel pertractantur in *capitulo*, qua tali; vel *vi obseruantiae* singulis Canonicis nomine capituli expedienda committuntur per *turnum* (a). Vt negotia a capitulo rite et valide peragantur, 1) canonici praesentes *conuocandi* sunt a praeside capituli (b), et 2) negotia *capitulariter*, hoc est, in congregato capitulo, deliberanda et decernenda sunt (c). Quidquid 3) a *maiori* canonicorum

rum praesentium parte constituitur, pro *sententia totius capituli* habetur: nisi pars minor, sententiam maioris partis *saniozem* non esse probauerit (d). Ceterum in negotiis, *iura singulorum* concernentibus, *unanimitia* suffragia desiderantur (e).

(a) ESPEN l. c. P. I. tit. 7. c. 5. §. 3. Nic. GARCÍAS de beneficiis P. III. c. 4. n. 29. CORVINVS l. c. lib. 3. tit. 2. n. 35.

(b) c. 42. X. de Electione. Absentes conuocari necesse non est, nisi ex causa, iure speciatim determinata c. 42. §. 1. X. de elect. c. 33. de praebend. in o. c. 8. de Officio Ordinarii in 6.

(c) c. 4. X. de his quae fiunt a maiori parte capit.

(d) c. 1. X. eod. c. 42. X. de electione.

(e) c. 29. de regul. iuris in 6. CORVINVS l. c. L. 3. tit. 2. n. 43.

§. 446. Quae de capitulis canonicorum, eadem valent de capitulis Canonissarum, nisi ubi diuersitatis ratio intercedit. Sunt illa vel corpora ecclesiastica simplicia, vel immutata in praelaturas (a), quae a dignitate abbatissae secularis, quae illis praeest, abbatissae vocantur, instructae iurisdictione, iuribus, privilegiisque, latifundiis et districtibus, speciali titulo acquisitis. Ratione imperii Germanici sunt vel corpora immediata (b), quae Imperio et Imperatori, vel mediata, quae statibus imperii subsunt: eorumque alia Catholicorum sunt, alia A. C. consortium, prout in eorum possessione die decretorio fuerunt (c).

(a) In Instr. Pac. Osn. art. V. §. 14. recensentur
V 4 abba-

abbatiae et liberae fundationes seculares, quae ita appellantur, quod canonissae, votis nullis obstrictae, libertate connubii, praeuia resignatione, fruuntur. *ESPEN l. c. P. I. tit. 33. c. 2. n. 18. CORVINVS l. c. lib. 3. tit. 3. n. 1. f.*

(b) *Recentum immediatarum Imp. abbatiarum* habet PFEFFINGER in *Vitriarto illustr. tom. I. p. 1299. f. Capitula Canonorum* in Germania omnia mediata esse, et potestati territoriali Statuum Imp. tam quoad personas quam quoad eorum bona subiecta, obseruat *Io. Ad. de ICKSTATT opusc VII. §. 66. tom. II. p. 422.* Fuerunt tamen quaedam eorum olim immediata. Tale est Capitulum *Simonis et Iudae Goslariense*: non quidem ratione bonorum imp. immediatorum, qualia nulla possidet, sed ratione *aduocatae immediatae imperialis.*

(c) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 14. 25.*

TIT. V.

DE ORDINIBVS SACRIS MILITARIBVS.

ARGVMENTVM.

§. 447. *Ordines militares et hospitalarii.* 448. *Ordo Iohanniticus et Teutonicus.* 449. *Communia vtriusque ordinis.* 450. *Politia ordinis Iohannitici.* 451. *Eius lingua Alemannica,* 452. *et Magisterium Domini Brandenburgicum.* 453. *Politia ordinis Teutonici.* 454. *Eius Sodales.*

§. 447. *Speciales et multiplices Ordines religiosi nati sunt a speciali eorumdem fine (a). Militares sunt, militiae sacrae causa, seu pro defensione religionis Christianae aduersus infideles agenda, et hospitalarii, curae pauperum aegrotorumque suscipiendae causa instituti (b).*

(a)

(a) *Andreas MENDO de Ordinibus militaribus disquisit. II. Christ. GRYPHIVS von geistlichen und weltlichen Ritter-Orden. Ge. Christ. WOLFIUS de Sacris ordinibus equestribus §. 2. f.*

(b) Inter hospitalarios celebris est *ordo spiritus S.* ab Innocentio III. a. 1198. approbatus, cui simul cura *infantium expositorum* incumbit. *Franc. du CHESNE Recherches historiques de l'ordre de S. Esprit. Paris. 1710.*

§. 448. Inter ordines *mixtos*, qui *militares* et *hospitalarii* simul sunt, eminet *Ordo equestris HOSPITALARIORVM ET MILITIAE S. IOANNIS BAPTISTAE HIEROSOLYMITANI* (a), et *Ordo equitum TEVTONICORVM S. MARIAE HIEROSOLYMITANAE* (b). Vterque ordo occasione *peregrinationum* et maxime *expeditionum cruciatarum in Terram Sanctam* sec. XII. enatus, a tenuibus initiis ad magna incrementa processit. Eadem cum his instituta coluit ordo *Templariorum*, Clementis V. et Concilii Viennensis decreto extinctus (c).

(a) Ioanniticus Ordo, in hospitali Hierosolymitano, *S. Ioanni* dicato, institutus, *hospitalarius* primum fuit, mox a. 1120. *militaris* factus est sub Magistro Raymundo du Puy. Historiam eius dedit *Ren. Aubert. VERTOT histoire des Chevaliers Hospitaliers de S. Jean de Jerusalem tom. V.*

(b) Teutonicus in Xenodochio, *B. Mariae* in vrbe Hierosolyma dicato, in gratiam Germanorum aegrorum inprimis institutus, a. 1190. in obsidione vrbis Ptolemaidis ad *militiae* rationes translatus est. Fata eius et res per Prussiam Liunionamque gestae exponuntur in *Chronico Ordinis Teuton. in Ant. MATTHAEI analectis medii aevi tom. V. p. 621. f.* et a Raymundo DVELLIO in *historia Ordinis Teutonici.*

(c) Nic. GÜRTLER *historia templariorum militum*
 Petr. PUTEANI *histoire de l'Ordre Militaire des*
Templiers. Christ. THOMASII *diff. de Ord. Tem-*
plar. extincto.

§. 449. Vtriusque ordinis sodales praestitis votis religiosus, speciatim vouent *militiam sacram* et *pauperum defensionem* (a): paupertatis voto saltem laxius accepto, et relicta illis dispositione bonorum, Ordini subordinata in his, quae per statuta Ordinis et per obseruantiam sunt inducta (b). Sunt ergo *personae ecclesiasticae* et *regulares*, inter eosque alii *Clerici*, ad sacra in templis Ordinis peragenda assumpti, alii *Laici*, in iisque *equites*. Vterque Ordo iure *uniuersitatis ecclesiasticae* et *proprio regimine* fruitur in causis, ad Ordinem pertinentibus; et *exemptus* a iurisdictione episcopali, Pontifici immediate subest (c).

(a) Statuta Ordinis Iohannitici tit. 3. §. 2. in LVNIGII *Codice Italiae diplomat. tom. II. p. 1756.* Statuta Ord. Teutonici cap. 3. in LVNIGII *spicileg. eccles. P. I. cont. I. p. 50.* et in Raym. DVELLII *miscellaneorum lib. II. p. 16.*

(b) Io. Christ. BECKMANN *von ritterlichen Iohanniter-Orden c. I. §. 8. p. 22. f.*

(c) c. 3. X. *de priuilegiis.*

§. 450. ORDO IOHANNITICVS, per plures Europae partes diffusus, secundum regiones distinguitur in OCTO LINGVAS (a), instar magnarum Ordinis Vniuersitatum. Linguae continent *Prioratus*,

seu

seu speciales Ordinis vniuersitates sub regimine *Prioris*: et hi iterum diuiduntur in *balliuias* seu in specialiores vniuersitates sub regimine Balliui; quarum praecipua membra sunt equites *Commendatores*, quibus bona ordinis particularia regenda et fruenda commendantur. Totius ordinis Superior est *Magnus Magister Melitensis*, cui adiunctum est *Capitulum generale*, octo Balliuorum conuentualium, ex singulis linguis defunctorum.

(a) Inter has tres *Gallicae* sunt, *Prouinciae, Aluerinae, Franciae, Italica* vna, duae *Hispanicae*, altera *Arragoniae Cathaloniae et Navarrae*, altera *Castellae Legionis et Portugalliae*: Vna *Alemannica* et vna *Angliae*: vltima sec. XVI. extincta est. Vid. Statuta Ordinis apud LVNIGIVM in *Cod. Ital. dipl. l. c.* p. 1831.

§. 451. LINGVAE ALEMANNICAE olim quatuor prioratus fuerunt: sed post extinctum *Danicum* et *Hungaricum*, hodie duo supersunt, *Germanicus* et *Bohemicus*. Praeest Prioratui *Germaniae supremus per Germaniam Ordinis Magister*, Praelatus et princeps imperii, sedem habens Heidersheimii in *Brisgouia*. Inter fratres Ordinis in *Germania* nemo recipiendus est nisi *Germanus* (a), et speciatim inter equites nemo nisi *nobilitate Germanica atavita illustris* (b).

(a) Id renouatum est per Conclusum Imperii d. d. 6. Iul. 1706. in LVNIC. *Arch. Imp. part. gen. t. I. p. 678*. Confirmat. priuilegii *Iosephi* d. 12. Ian. 1708. quod omnes a parentibus ex vero sanguine Germano
nen

non oriundi ab Alemanniae supremo Prioratu eiusque dignitatibus, commendis, membris, pensionibus ac iuribus perpetuo exclusi manere debeant. Vid. Staats - Canzl. tom. XVII. p. 820.

(b) Secundum Statuta Ordinis *quatuor maiores nobiles* desiderantur tit. XIX. art. 36. apud LVNIGIVM in Cod. Ital. dipl. tom. II. p. 1887. Numerus *Maiorum nobilium* secundum cuiusque *linguae* consuetudinem determinatur. In Germania *sedectm* desiderantur BECKMANN *l. c. p. 107. et in append. p. 24.*

§. 452. Prioratus Germanici partem facit *Ballivii Brandenburgica* seu MAGNUM MAGISTERIVM DOMINI, quod specialem vniuersitatem Ordinis Iohannitici sodalium Augustanae confessioni addictorum hodie constituit, in nexu tamen Prioratus Germanici consistentem (a). Eidem regundo praestit *Magnus Dominorum Magister* vna cum capitulo: eique subsunt commendatores et Equites, A. C. additi, iisdem ordinis institutis, quoad A. C. haud repugnant, obstricti, nisi quod vota religiosa emittere non teneantur (b).

(a) Io. Christ. BECKMANN *tr. von ritterlichen Iohanniter - Orden cap. 4. §. 7. f. Iust. Christ. DITMARI Geschichte des Ritter Iohanniter - Ordens und dessen Heermeisterthums.*

(b) *Idem l. c. cap. 6.*

§. 453. ORDO TEUTONICVS, per Germaniam, quaqua olim patuit, diffusus, distinguitur in *Ballivias*, ceu speciales Ordinis vniuersitates (a). Regimen ecclesiasticum totius ordinis est penes *Magnum*
Ordi-

Ordinis Magistrum. Est is *praelatus*, in proxima post archiepiscopos dignitate positus (*b*), et simul *princeps imperii*, sedemque hodie habet *Mergentheimii*.

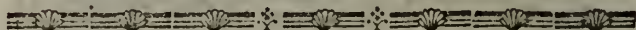
(*a*) In subscriptione Statutorum Ordinis de a. 1606. apud LVNIGIVM in *spicileg. eccl. P. I. Cont. I. tom. XVI. p. 74.* recensentur Balliua, 1) *Alsatica*, 2) *Fraconica*, 3) *Austriaca*, 4) *Heffia*, 5) *Confluentina*, 6) *Iuncetana* siue Alt-Biesen, 7) *Tyrolensis* seu *Altefina* a Fluvio Althesi, Etsch, 8) *Westphalica*, 9) *Saxonica*, 10) *Lotharingica*. Iisdem addenda est *Thuringica* et *Ultraiectina*. Specialem balliuiarum et commendaturarum recensum exhibet *Ant. Fridr. BÜSCHING Erdbeschreibung P. III. vol. 2. p. 1763. f.*

(*b*) PFEFFINGER in *Vitriario illustrato* T. I. p. 1273. T. II. p. 923. 929.

§. 454. Inter Sodales Ordinis Teutonici non recipiuntur nisi *Germani* (*a*), et inter *equites* ordinis, non nisi *nobiles*, atavita nobilitate *sedecim maiorum* distincti (*b*). Facta professione solenniter recepti, aduersus *infideles* vel saltem in Hungariae confiniis per triennium prius *militare* iubentur, quam bonorum ordinis fruendorum participes fiant (*c*). Nobilibus *A. C. addictis* aditus ad ordinem patet in Balliuiis, in quibus *A. C.* consortes d. 1. Ian. 1624. in possessione bonorum ordinis fuerunt (*d*): quos tamen ex *lege Ordinis* vota religiosa emittere oportet; quamvis non obstringantur statutis, quae *Augustanae confessioni* repugnant (*e*).

(*a*)

- (a) *Recess. Imp. Augustanus a. 1500. §. 42, 43.*
 (b) *Statuta Ord. Teut. c. 1. 2. 3. apud LVNIGIVM
 spic. eccl. Part. 1. Forts. I. in app. Vol. XVI. p. 54.*
*Formulam probandae nobilitatis exhibet Io. GE-
 STOR von der Auen Probe Part. 2. p. 149. f.*
 (c) *Statuta Ord. l. c. c. 5, p. 62.*
 (d) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 14. 25.*
 (e) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 16.*

TIT. VI.

DE SCHOLIS ET ACADEMIIS.

ARGVMENTVM.

§. 455. *Ius ecclesiae circa scholas et Officia schola-* *stica.* 456. *Ius circa a-* *cademias.*

§. 455. Scholae, quae institutionem iuventutis in doctrinis religionis vel tantum vel simul respiciunt, vniuersitates ecclesiasticae sunt (a). Ius eas instituendi est ius ecclesiae, et pertinet ad annexa religionis exercitii (§. 261.) (b). Scholae ergo et qui in illis officio scholastico funguntur, subsunt iurisdictioni ecclesiasticae (c): quamquam fundatoribus vi foundationis iura quaedam praecipua in iisdem competere possint.

- (a) c. 1. 3. 5. X. de magistris. Caes. Egassius BOVLAEVS diff. de scholis claustralibus et episcopalibus in historia Acad. Paris. tom. I. p. 79. Io. LAVNOIVS de scholis a Carolo M. per occidentem institutis. Herm. CONRINGIVS Antiquitat. Academic. diff. 3.

(b)

(b) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 31. Vid. art. V. §. 7. 34. art. VII. §. 1.*

(c) *Casp. ZIEGLERVS de Episcopis lib. 3. c. 23. §. 4. f. et de Superintendente c. 23. §. 5. 7. CARPZOV iurispr. eccl. lib. 1. def. 8. lib. 3. def. 119. 120. MEVIVS P. VII. def. 79. Vnde Ordinationes scholasticæ partem faciunt Ordinationum ecclesiasticarum. Vid. Corp. Constit. Culemb. tom. 1. p. 302. f.*

§. 456. ACADEMIAE sunt *uniuersitates*, *scien-*
tiarum sublimium uniuersarum et singularum capef-
endarum causa institutæ, et proprio instructæ re-
gimine ac potestate, dignitates in præmium acqui-
stæ eruditionis conferendi. Eriguntur in omnium
tam per *prouinciã* quam per *Imperium* ad studia
adspirantium, ac proinde in communem Imperii utili-
tatem: ideoque ius eas condendi est quidem ius *Do-*
mini territorii, sed ex *obseruantia imperii* adstri-
ctum ad *confirmationem imperialem* (a): cuiusmo-
di confirmatio et olim a *Pontifice* dari solebat. Cen-
sentur iure *ecclesiasticarum uniuersitatum*, et sunt
iurisdictioni episcopi dioecesani, qui et illarum caput
fuit et Cancellarius, subiectæ, saluis iuribus Statuum
iure *territorii* et *foundationis* competentibus (b). Eo-
dem censu habentur in terris Protestantium, et vel
Supremo Consistorio vel *Principi Euangelico* imme-
diate subsunt (c).

(a) *Io. Iac. MOSERI Staats-Recht tom. V. c. 86. p. 336. f. Gottl. Sam. TREVER de officiis academ. Germ. in Caes. et imp.*

(b)

- (b) Casp. ZIEGLER *de episcopis* lib. 3. c. 23. Henr. LINCK *de iure episcopali* c. 9. n. 87. cap. 10. n. 48. 49. f. Matth. STEPHANI *de iurisdictione* lib. III. P. 2. de academiis c. 2. Henr. MEIBOMII *diff. de origine et officio Cancellariorum Academicorum* tom. III. rer. Germ.
- (c) CARPZOV. *iurispr. eccles. lib. III. def. 12. lib. 2. def. 396. f. Io. SCHILTER Inst. iur. Can. lib. 1. tit. 13. Casp. ZIEGLER de iurib. Maieftas. lib. 1. c. 23. §. ult.*

SECTIO

SECTIO IV.
DE OFFICIIS ET BENEFICIIS
ECCLESIASTICIS.

TIT. I.
DE REBUS ECCLESIASTICIS
IN GENERE.

ARGUMENTVM.

§. 457. *Ecclesiastica vel particularia.* 460. *Ius*
Spiritualia sunt vel tem-
poralia. 458. *Res eccle-*
siae vel sacrae sunt vel
ecclesiasticae. 459. *Bona*
eccles. vel communia vel
reipublicae vel domini
directi in illa. 461. *Res*
religiosae, ecclesiastica-
rum iure aestimatae.

§. 457. Quidquid ad ecclesiam pertinet, in sensu generali *ecclesiasticum* dicitur, uti *seculare* est, quod ad ecclesiam non pertinet. Est illud iterum vel *spirituale*, quod respicit salutem animae (a), ut sacramenta, doctrinae fidei, officia sacra; vel *temporale*, quod salutem animae non respicit sed alios ecclesiae usus. Temporale *spirituali annexum* dicitur, quod sine praecedente spirituali haberi nequit.

(a) Si spiritualia appellatione *rerum spiritualium* veniunt, uti apud P. LANCELLOTVM *Inst. iur. Can. lib. 2. tit. 1. §. 2. res* in sensu philosophico accipiuntur.

§. 458. *Res ecclesiae*, in sensu *speciali* seu iuridico acceptae, sunt res, in quas certae ecclesiae ius

X

com-

competit: siue ecclesia in sensu proprio siue in sensu latiori pro qualibet vniuersitate ecclesiastica accipiat (a). Sunt vero vel res *Sacrae*, quae cultui diuino immediate inferuiunt, vt vasa sacra, templa; vel *ecclesiasticae*, quae eidem mediate inferuiunt (b).

(a) NOV. 7. NOV. 120. I. P. O. art. V. §. 14. 15.

(b) Res ecclesiae vtriusque generis *incongrue* vocantur *Spirituales*, vt in c. I. X. de maioritate et obed.

§. 459. Res certae ecclesiae, vniuersim sumtae, *bona ecclesiae*, eiusque *patrimonium* constituunt: quae si destinantur in certos et determinatos ecclesiae vsus, *particularia* vocantur, sin secus, *communia* (a).

(a) De antiqua bonorum in *quatuor portiones* diuisione vid. c. 23. 27. 30. C. 12. qu. 2.

§. 460. Bona ecclesiae, *qua talia*, subsunt *potestati ecclesiasticae* (a). Quatenus I. considerantur tamquam bona, in *republica* constituta, subsunt simul *imperio ciuili circa Sacra*; indeque ratione imperii Germanici vel *immediata* sunt, vel *mediata*, prout vel imperatori et imperio subsunt vel statibus imp. (b). Possunt II. non minus in nexu *dominii directi feudalis* esse, obnoxia praestationibus ex nexu feudali descendentes (c).

(a) c. 5. 6. C. 10. qu. 1. c. 32. 52. C. 12. qu. 2.

(b) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 14. 25.*

(c)

(c) c. 6. 15. X. de foro comp. c. vn. §. 1. de statu regular. in 6. c. 30. X. de iureiur.

§. 461. *Res religiosae sunt, quae inferuiunt causae piae*, hoc est, fini ad promouendum cultum diuinum, indigentiamque proximi subleuandam tendenti. Quatenus ius in eas ecclesiae competit, iure rerum ecclesiasticarum censentur.

TIT. II.

DE OFFICIIS ET BENEFICIIS IN GENERE.

(Lib. III. Tit. V. de Praebendis et dignitatibus.)

ARGUMENTVM.

§. 462. <i>Officium ecclesiasticum commune et speciale.</i>	<i>Regulare et seculare.</i>
463. <i>Beneficium ecclesiasticum.</i>	466. <i>Maius et minus.</i>
464. <i>Eius indoles.</i>	467. <i>Immediatum et mediatum ratione hierarchiae,</i>
465. <i>Diuisio Beneficii in simplex et duplex.</i>	468. <i>et ratione Imperii Germanici.</i>
469. <i>Curatum et non curatum.</i>	469. <i>Beneficia inter protestantes.</i>

§. 462. *Officium ecclesiasticum*, generatim acceptum, versatur in administratione eorum, quae ad ecclesiam pertinent. Est illud vel *commune* omnium clericorum et personarum ecclesiasticarum, quod in persoluendis diuinis officiis consistit (§. 291.), vel *speciale*, quod versatur in determinatis functionibus eorum, quae *ordinis* vel *regiminis ecclesiastici* sunt.

§. 463. BENEFICIUM ecclesiasticum est ius determinatum, pro officio ecclesiastico utendi fruendi bonis ecclesiasticis, eidem auctoritate ecclesiastica in perpetuum annexum. Titulus beneficii est Officium ecclesiasticum (a): ipsum beneficium consistit in determinato iure utendi fruendi bonis ecclesiasticis, certo officio auctoritate ecclesiastica perpetuo annexo (b). Hinc et ipsum officium nomine beneficii venit.

(a) Fr. DVARENVS de sacris ecclesiae ministeriis lib. 2. cap. 4. ESPEN. iur. Eccl. P. 2. Sect. 3. tit. 1. De origine beneficiorum vid. THOMASSINVS de vet. et noua eccl. discipl. P. III. lib. 2. c. 16. 19. Vltima olim fuit diuisio reddituum ecclesiasticorum in quatuor partes, ex qua pars episcopo, pars clericis cessit c. 30. C. 12. qu. 2. Sec. VI. iam ipsa bona utenda fruenda clericis dari coeperunt c. 61. C. 16. qu. 1. more Francorum quibus beneficium, generatim acceptum erat ius utendi fruendi bonis, pro officio concessum. Lud. Ant. MVRATORIUS antiquit. Ital. tom. 1. p. 554.

(b) c. 15. de rescript. in 6. c. 9. c. 19. X. de Praebend.

§. 464. Quaecunque in beneficio officium ecclesiasticum respiciunt, spiritualia (a), et quae bona ecclesiastica concernunt, temporalia, die Weltlichkeit, appellantur. Hinc si officio annexa est iurisdictio ecclesiastica, haec refertur ad spiritualia beneficii.

(a) c. 25. X. de Praebendis et dignit.

§. 465. Pro varia officii ecclesiastici ratione beneficium

ficiū diuiditur I. in **SIMPLEX**, cui tantum annexum est officium commune (§. 462.), et **DVPLEX**, cui praeter illud annexum est speciale officium (a):
 II. in **CVRATIVM**, cui annexa est cura animarum, et **NON CVRATIVM**, cui haec non est annexa (b):
 III. in **REGVLARE** et **SECVLARE**, prout annexum habet officium, *vel* regimen et instituta ecclesiarum regularium, *vel* ecclesias seculares concernens (c).

(a) c. 38. X. *de Praebendis et dignit. CORVINVS de personis et beneficiis tr. 2. lib. 1. tit. 8.* Olim beneficia non dabantur nisi ob officium *speciale*. Ex quo inde a sec. XII. ordo clericatus a functione separari coepit (76.) tot *clericis in genere* collegiisque clericorum canonicorum inter insignia bonorum ecclesiasticorum incrementa institutis: clericis, etiam si speciali *carerent* officio, bona ecclesiae data sunt in beneficium sub generali obligatione *officia diuina* horis indictis persoluedi, et concessio beneficiorum in materiam gratiae transit. Nec quidquam ad augendam cleri potentiam excogitari ad commodatius potuit, quam ista gratiae beneficiorumque diligentissime excolta materia.

(b) c. 28. X. *de Praebend. Clem. 4. eod.*

(c) c. 5. c. 32. *de Praebend. in 6. c. 27. c. 37. c. 38. X. de Elect.*

§. 466. Est porro IV. Beneficium *vel* **MAIUS**, quod annexam habet *iurisdictionem ecclesiasticam propriam*, *vel* **MINUS**, cui *haec non est annexa*. Illud speciali **DIGNITATIS** et **PRAELATVRAE** appellatione venit, cuiusmodi est *papatus*, *episcopatus*, *abbatia*, cet. (a). Minoribus beneficiis,

quatenus *personatum* annexum habent, solet quidem *dignitatis* appellatio tribui, sed non nisi in *sensu generali* (117.).

(a) c. 8. X. de Praebend. c. 15. 16. eod. in 6. c. 11. 13. Extrau. comm. eod. c. 7. § 2. X. de Electione. Vicarii generales, ratione vicariae iurisdictionis, quam exercent, nec *beneficium* nec *praelaturam* habere dicuntur. ESPEN. l. c. P. II. Sect. 3. tit. 1. § 14.

§. 467. Beneficia, qua talia; subiecta sunt *potestati ecclesiasticae*. Subsunt vero in republica *iuri circa Sacra* tum in *genere*, tum in *specie* intuitu *temporalium*. Hinc I. ratione *nexus erga ecclesiam* vel IMMEDIATA vel MEDIATA sunt, prout Superiori in ecclesia vel immediate subsunt (a), vel mediante alio praelato.

(a) In ecclesia Romana, *ratione Pontificis*, in specie vocantur *immediata* beneficia, quae ipsi vel *iure ordinario* vel *vi exemptionis* immediate subsunt (§. 141). c. ult. X. de Clericis non residentib. l. Casp. BARTHEL de Concordatis Germ. Sect. 3. c. 3. tom. II. op. p. 314.

§. 468. II. Ratione *nexus erga Imperium R. G.* vel sunt IMMEDIATA *Imperii beneficia*, vel MEDIATA, prout *imperio civili circa Sacra* vel *Imperatoris et Imperii*, vel *Statuum Imperii* subsunt (a). Continent ILLA bona et territoria imperii et quae his annexa sunt iura, regalia, et Dignitates, HAEC vero bona et iura, superioritati territoriali obnoxia.

Posses-

Possessores vtriusque generis beneficiorum repraesentant duplicem personam, *ecclesiasticam*, veluti praelati, et *secularem*, veluti Status imperii, Status prouincialis, subditi, vassalli (b).

(a) Inter *immediata* in *Instr. Pac. W. art. V. §. 14.* referuntur *Archiepiscopatus, Episcopatus, Praelaturae, Abbatiae, Balliulae, Praepositurae, Commendae, liberaeque fundationes*, immediate imperio subiectae. In art. V. §. 25. recensentur *mediata* beneficia, in territoriis statuum imp. constituta, eorumque potestati subiecta.

(b) B. Parens in *Iur. Eccl. lib. III tit. 5. §. 128.* *Christ. Gottl. BVDER de feud. sceptri cap. II. l. C.* BARTHEL *l. c. p. 315.*

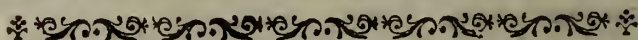
§. 469. Iura beneficiorum inter Protestantes definiuntur tum *Pace Westphalica*, tum *iure ecclesiastico particulari, statutisque capitulorum*, tum in subsidium *iure canonico*. *Immediata Imperii beneficia* eodem iure cum Catholicis censentur: nisi quod *Superiorem ecclesiasticum* non agnoscant (§. 160.)

(a). *Mediata* subsunt *regimini ecclesiastico* vel *vicario*, vel *reseruato* Statuum Imp. Euangelicorum (§. 180.) (b). Quae olim Pontifici et episcopis in ea competierunt iura, eadem, suspensa sublataque illorum potestate, sunt iura Statuum Imp. Euangelicorum (§. 180.) (c), saluis iuribus, quae in ea acquisita sunt *capitulis*.

(a) Quae de his tempore reformationis in meliorem cultum transferendis acta sunt, recenset SECKEN DORFF. in *hist. Lutheranismi lib. III. §. 4. p. 25.*

(b) *Instr. Pac. W. art. V. §. 14. 25. 31.*

(c) *Sam. STRYK de iure papali et Episc. princ. Euan-
gel. c. 2. 3.*

TIT. III.

DE ERECTIONE BENEFICII.

ARGVMENTVM.

§. 470. *Erectio beneficii, rationis ratio. 472. Iura
eiusque triplex modus. secularia circa eam.*
471. *Fundationis et ere-*

§. 470. Beneficium *erigi* dicitur, si beneficium vi potestatis ecclesiasticae constituitur in certa ecclesia. Idque contingit triplici modo, 1) interueniente *fundatione*, qua bona dicantur et assignantur in illud erigendum; 2) *Immutatione*, si species beneficii mutatur (a): 3) *restitutione*, dum officium suppressum in pristinum statum restituitur (b).

(a) c. 5. X. *de religiosis domib. c. 21. X. de censib.* si officium, beneficio annexum, mutatur, veluti, si ex *abbatia* fit *episcopatus*, vel ex *hoc* archiepiscopatus c. 5. *Extr. Com. de Praeb.*

(b) c. 12. X. *de constitutionibus c. 1. X. Ne sede vacante aliquid innouetur.*

§. 471. Liberum cuique est, largitione bonorum *fundare* beneficium, *legesque* dicere *fundationis*, quibus iura et obligationes circa beneficia determinantur (a): eaque *fundatio* continet rationem iurum,

um, laicis etiam circa beneficia competentium. Vt vero vel ad normam foundationis vel quocunque alio modo *erigatur beneficium*, requiritur *auctoritas ecclesiastica Superioris competentis* (b), eaque interponenda est, praeuia *cognitione*, tam de *officio sacro*, quam de *dote congrua* (c), et *accedente consensu* eorum, quorum interest (d).

(a) l. 28. C. de Episc. et Cler. Clem. 2. §. 1. de relig. domib. c. 3. X. de testament. c. 41. X. de testib. CONC. TRID. sess. 25. de reform. c. 5. Grauamina Nat. Germ. de a. 1523. c. 31. apud Jac. Frid. GEORGIVM p. 438. ARACL. REIFENSTVEL in Iur. Can. lib. 3. tit. 5. §. 4.

(b) c. 8. X. de excess. praelat. Clem. 1. in f. Vt lite pend. nihil innouet. P. GIBERTI corp. iur. Can. t. II. p. 133. 134.

(c) c. 8. X. de consecr. eccl. c. 3. X. de eccl. aedif.

(d) c. 36. X. de Praebend. BARBOSA in Iur. eccl. lib. 3. c. 4. n. 21.

§. 472. Erectio beneficiorum subordinata est iuri circa *Sacra maiestatico* imperantium (§. 22.) (a). Hinc 1) legibus secularibus ex salute reipublicae circumscribi potest; 2) adstricta est ad *consensum imperantium*, vt sine eo *erigi beneficia immutari et restitui* nequeant (b); 3) in Germania contra statum *anni decretorii* exerceri nequit (c), neque 4) contra leges prouinciae fundamentales.

(a) Petr. de MARCA de Conc. Sacerd. et imp. lib. 4. c. 13. Marc. Ant. de DOMINIS de rep. eccl. c. V. §. 136.

- (b) *Select. Iur. Publ. Part. 31. c. 2. Carl Frid. MO-
SERI Sammlung neuester Deduct. und Staatschrift.
tom. VII. p. 26.*
(c) *Instr. Pac. Ofn. art. V. §. 20. 23. 25. 26.*

TIT. IV.

DE PROVISIONE BENEFICIORVM
IN GENERE.

A R G V M E N T V M.

§. 473. <i>Prouisio in sensu generali.</i> 474. <i>Plena, et non plena quae fit per nominationem, et praesentationem.</i> 475. <i>Ius Prouidendi secundum politiam ecclesiae competens.</i> 476. <i>Prouisio per electionem et collationem.</i>	477. <i>Ordinaria et extraordinaria.</i> 478. <i>Prouisio canonica.</i> 479. <i>Facienda est idoneis.</i> 480. <i>Effectus prouisionis.</i> 481. <i>Ius Potestatis ecclesiasticae in Prouisionem ab aliis factam.</i> 482. <i>Ius seculare in eam.</i>

§. 473. PROVISIO in sensu generali est quilibet modus aliquem canonice promouendi ad beneficium. Ei inest duplex actus, tum designatio personae, ad beneficium promouendae, tum ipsa officii et beneficii concessio.

§. 474. Prouisio plena est, quae collationem beneficii, et minus plena, quae tantum continet designationem personae ad beneficium promouendae. Talis est NOMINATIO, quae est designatio personae, virtute iuris proprii *aliteri hoc sine facta, ut ei ab hoc beneficium conferatur (a).* Est haec vel

con-

coniuncta cum PRAESENTATIONE, qua persona ad beneficium designata vi iuris proprii alteri proponitur ad perficienda ea, quae ad prouisionem beneficii pertinent: vel non est coniuncta cum Praesentatione.

- (a) c. 32. C. 16. qu. 7. Petr. GIBERT. in corp. iur. Can. tom. III. tit. 1. §. 9. H. PIRHING in iur. Can. lib. 3. tit. 5. Sect. 2. §. 1. Conf. c. 16. §. 1. 2. de praebendis in 6.

§. 475. *Ius prouidendi* ab Origine est ius ecclesiae collegiale (a), eique competit, quoad est ipsi seruatum. Sed Superioris frequenter esse coepit vi potestatis ecclesiasticae, cui beneficium immediate subest: eoque intuitu est pars iuris dioecesani, et in terris protestantium pars iuris consistorialis, exceptis beneficiis, prouisioni principis Evangelici immediate reseruatis (b). Idem ius prouidendi et aliis obuenit vi acquisitionis a Superiore speciali titulo factae, veluti per concessionem, praescriptionem immemoriam, et foundationem beneficii (§. 471) (c).

- (a) Ab ecclesia id olim exercitum est in electione antistitum c. 11. 20. 26. D. 63. I. Laur. MOSHEIM de rebus Christianorum ante Constant. M. p. 79. et 576.

- (b) c. 3. 6. 7. X. de Institutionibus c. 4. X. de suppl. praelator. neglig. in 6. Conc. Trid. sess. 7. c. 13. de reformat. MOSHEIM Kirchen-Rechts der Protestanten p. 348.

- (c) c. 31. X. de Electione. c. 15. X. de Concess. praebendae. Casp. BARTHEL de Concord. Nat. Germ. Sect. 2. tom. II. op. p. 120.

§. 476. Oritur inde distinctio prouisionis, quae fit I. per *ELECTIONEM*, quae est *prouisio, facta ab ipsa ecclesia, cui quis praeficiendus est, per canonicam declarationem suffragiorum in personam promouendam*, et II. per *COLLATIONEM*, quae est *prouisio, quae fit vi iuris prouidendi vel Superiori competentis vel speciali titulo acquisiti*. Ab utraque beneficia vocantur *electiua* et *collatiua*.

§. 477. Diuiditur porro *prouisio* in *Ordinariam*, quae fit vi iuris prouidendi, *iuxta politiam ecclesiae competentis*, et in *extraordinariam*, quae fit vi iuris prouidendi, *alia ratione, quam per politiam ecclesiae competentis*, de qua vid. *Tit. XIII. et XIV.*

§. 478. Prouisio facienda est *canonice*, hoc est, secundum praecepta Canonum: eoque intuitu requiritur ut 1) beneficium *vacet* (a), 2) eiusque prouisio intra *tempus*, canonibus definitum, 3) personis *idoneis* (§. 471) 4) et *gratis* fiat (b).

(a) c. 2. 16. X. de concess. praebendae c. 4. X. de donationib.

(b) c. 16. de Praebendis in 6. c. 2. de Institut. in 6.

§. 479. Prouidendus *idoneus* dicitur, qui instructus est qualitatibus, ad certum beneficium requisitis: quarum *aliae* per canones determinantur (§. 435) (a), *aliae* per ius ecclesiae particulare, veluti ratione nobilitatis, vel religionis (§. 438. 441).

Ad-

Aduersus illas admittitur dispensatio (b), non ae-
que aduersus has, quae ad *ius proprium* ecclesiae
pertinent.

(a) c. 2. X. de instit. c. 7. et 20. X. de elect. Concil.
Trid. sess. 23. de ref. c. 6. Arn. CORVINVS de pers.
et benef. eccl. P. II. integro lib. 3. ESPEN I. E.
P. 2. Sect. 3. tit. 2. §. 2. f.

(b) ESPEN I. c. §. 23. f. t. I. p. 672. c. 20. X. de
elect. c. ult. X. de fil. presb. c. 1. in 6. eod. c. 13. X.
qui fil. sint legit.

§. 480. Prouisio Canonica sola I. est *licitus modus*
obtinendi beneficium ecclesiasticum (a), nec illud sibi
iure *hereditario* asserere permissum est (b): II. si ple-
na est, ex ea oritur *ius in beneficium*: III. per illam
ea tantum tribuuntur, quae beneficio insunt, videli-
cet *ius administrandi officium* et percipiendi *prouen-*
tus beneficii, non vero IV. ea quae *Ordinis* sunt, quae
ab Ordinatione pendent (c) (§. 97. 107.).

(a) c. 1. de regulis iuris in 6. c. 8. X. de Officio iud.
delegati c. 18. X. de praebendis in 6.

(b) c. 7. C. 8. qu. 1. c. 10. 11. X. de filiis presb. I. P.
O. art. V. §. 17.

(c) c. 15. X. de Electione.

§. 481. Prouisio subordinata est *regimini eccle-*
siastico tum ratione *modi*, eam canonice peragendi,
tum ratione eorum, quae ad *eam perficiendam* per-
tinent. Inde descendit *ius Superioris in prouisionem*
beneficii ab alio factam, quod comprehenditiura sin-
gula

gula, eam *vel* examinandi, *vel* confirmandi, vel perficiendi (a).

(a) c. 3. X. de Institutionib.

§. 482. *Ius seculare in Prouisionem beneficiorum* est, quod Principi, qua principi, vi inspectionis secularis et aduocatae in eam competit. Ex eo descendunt leges seculares circa prouisionem. Haec in Germania regitur *legibus et obseruantia imperii*, et quidem 1) inter Catholicos inter se *Concordatis Henrici V. et Calixti II. de a. 1122.* et *concordatis Nationis Germanicae de a. 1448.* et 2) inter vtriusque religionis consortes *Pace Religiosa et Westphalica.* Imperatoris vi *aduocatae* est, tueri *leges imperii* circa beneficiorum prouisionem; eiusdemque est *cognitio*, si *aduersus leges imperii* quidquam in eorum prouisione suscipitur (a).

(a) *Selecta iuris Publ. nouiss. tom. XXXII. p. 98. f.*

TIT. V.

DE PROVISIONE MAIORVM BENEFICIO-
RVM PER ELECTIONEM ET POSTV-
LATIONEM.

(Lib. I. Tit. 6. de Electione et electi potestate Tit. 5.
de Postulatione Praelatorum.)

A R G V M E N T V M.

§. 483. Electio et postula-
tio. 484. Ius eligendi est
penes capitula. 485. Quo-
modo a capitulo exercea-
tur. 486. Quis eligen-
dus. 487. Tempus insti-
tuendae electionis. 488.
Electio per quasi inspira-
tionem, per compromissum
et 489. per scrutinium.
490. Ius electi ex electio-
ne. 491. Eius Confirmatio
secundum ius commune
492. Secundum ius refer-
uatum papale. 493. For-
ma postulationis. 494. Ab
admissione pendet. 495.
Ius seculare circa electio-
nem. 496. Electio ponti-
ficis. 497. Nominatio
praelatorum extra Ger-
maniam.

§. 483. Electionis, generatim acceptae (§. 476)
duae species sunt, ELECTIO in significato speciali
sumta, quae est canonica electio personae idoneae ad
beneficium, et POSTVLATIO, quae est electio per-
sonae, impedimento Canonico laborantis, quod ta-
men potest vi obseruantiae tolli (a). Illa per ius
commune, haec vero ex iure speciali vim obtinet et
quidem vel per dispensationem Superioris vel vi ob-
seruantiae specialis. Vnde postulatio ex regula con-
iuncta est cum imploratione Superioris, de postulato
per dispensationem ad beneficium promouendo.

(a)

(a) *Extraordinaria electio* vocatur a Fr. FLORENTE in *tr. de Elect.* tom. I. op. p. 103. et Ant. Dad. ALTESERRA ad *Decretal. Innocentii III.* p. 33.

§. 484. *Ius eligendi* ad beneficia maiora est penes capitula ecclesiae *Cathedralis*, vel *Collegiatae* vel *conventualis*, cui praeficiendus est Praelatus.

I. Fuit olim electio episcoporum *negotium totius ecclesiae*, cleri et plebis; in eaque agnatum est *ius regium* in eandem consentiendi. c. 3. D. 77. c. 27. D. 63. Fr. FLORENS l. c. p. 152. f.

II. Successit in Germania *constitutio episcoporum et Praelatorum*, Imperatoribus iure *foundationis* acquisita, *inuestitura per annulum et baculum* appellata, quod traditis his symbolis *potestatis ecclesiasticae* perageretur. Henr. CONRING de *constitut. episc. Germ.* §. 20. f. I. Laur. MOSHEIM *inst. histor. eccl. sec. XI.* P. II. §. 14. 15. p. 408. f.

III. Tandem iure eligendi Sec. XII. per pactum *Henrici V. et Calixti II.* ecclesiis concessio, *electio* vel *postulatio* praelatorum non multo post delata est ad capitula maioris ecclesiae in qualibet praelatura ex usu et obseruantia, legibus publicis confirmata. Conf. diploma OTTONIS IV. Imp. de a. 1209 in *Originib. Guelficis* tom. III. p. 310. et FRIDERICI II. de a. 1213 in Oder. RAYNALDI *Annalib. eccles.* ad a. 1213. n. 23. tom. XIII. p. 200. Casp. BARTHEL de *Concord. Nat. Germ. diff. gen. Sect.* 7. §. 9. et *Sect.* 9. §. 4. tom. II. op. p. 193. 200. Ius capituli confirmatur *Concord. Nat. Germ.* de a. 1448. §. 2. et *Pace Westph. art. V.* §. 16.

§. 485. Electio ergo est *negotium totius capituli*, capitulariter congregati (§. 466.), *ius vero suffragium in ea ferendi* est ius omnium et singulorum,

rum, qui *votum et sessionem* in capitulo habent in eiusque exercitio sunt (a). Quae ergo in *conuocatione capituli*, eadem hoc loco obseruanda sunt (§. 445.) (b).

(a) c. 42. 47. 50. 55. X. de Elect. Vnde excluduntur ordine subdiaconatus nondum initiati. (§. 436.) Clem. 2. de aetate et qual. praef. vid. tamen H. PIRHING in iur. Can. lib. 1. tit. 6. Sect. 3. §. 129. p. 210. nec non suspensi et excommunicati c. 39. X. de Elect.

(b) c. 13. c. 19. c. 28. 34. 36. 42. §. 1. X. eod. c. 3. et 46. eod. in 6.

§. 436. Eligi ad beneficium non potest, nisi idoneus, nullo defectu Canonico laborans (§. 479.), qui eligibilis dicitur (a). Defectu Canonico laborans, postulabilis est; qui postulandus est, proprie vero eligi nequit, nisi ante electionem dispensatum sit super vicio canonico, quod fieri solet a Pontifice per breue eligibilitatis (b).

(a) c. 7. §. 1. X. de Electione.

(b) I. lac. MOSERI Staats-Recht lib. 3. c. 38. §. 91. f. tom. XI. p. 374.

§. 487. Electio 1) ex regula facienda est vacante beneficio (a): et quidem 2) intra tres menses a tempore vacationis sub poena iuris eligendi, hac vice amittendi; nisi capitulum iusta causa impediatur (b), veluti inhibitione Superioris, vel appellatione aduersus eam interposita.

- (a) c. 36. X. de Elect. c. 2. X. de concess. praebendae.
 (b) c. 41. X. de elect. c. 4. eod. in 6. Praelato defuncto, tempus trium mensium computatur a die, quo terrae est mandatus. c. 36. X. eod.

§. 488. Forma peragendae electionis non alia licite adhibetur, quam *canonibus* approbata. (a). Triplex est, I. per QVASI INSPIRATIONEM (b), quando vno velut spiritu ducti in vnum eligendum, nullo praecedente tractatu, consentiunt; II. per COMPROMISSVM, quo eligentes inito compromisso ex consensu vnanimi inito, ius eligendi certis personis committunt (c).

- (a) c. 42. X. de elect. Electio per sortes reprobatur in c. 3. X. de sortilegiis.
 (b) c. 42. X. de electione.
 (c) c. 8. 30. 32. 33. 52. X. eod. c. 37. eod. in 6.

§. 489. III. PER SCRVTINIVM, quod est *modus solennis dandi et colligendi suffragia eligentium in peragenda electione* (a). Omnibus videlicet, 1) quibus ius suffragii competit, legitime vocatis, dieque praefixo capitulariter congregatis (§. 485.), 2) constituendi sunt *tres scrutatores*, 3) suffragia cunctorum, siue *viua voce* data, siue *in chartam* coniecta, *seorsim et sigillatim* excipienda. Haec excipit 4) *Collatio Suffragiorum* (b), vtrum adsint *suffragia maiora et saniora* totius praesentis capituli (c): quam insequitur 5) *decretum electionis* nomine capituli ab vno scrutatorum publicandum (d).

(a)

(a) Forma scrutinii definitur in *c. 42. X. de Electione*. Praecedere solent *praedeliberationes*, actusque electionis, praeuia *spiritus Sancti inuocatione celebrari*, *c. 14. 18. eod.* et eligentes, vbi id fert obseruantia iureiurando obstringi.

(b) *c. 55. 58. X. de Electione.*

(c) *c. 10. 42. 48. 50. 55. f. eod.*

(d) *c. 48. 55. X. eod. c. 21. eod. in 6. Henr. FIRHING in iur. Can. lib. I. tit. 5. Sect. 4. §. I. tom. I. p. 223. An. REIFENSTVEL in iur. Can. lib. I. tit. 6. §. 5. 12. tom. I. p. 285. 314.*

§. 490. Publicata electione, capitulum *electi consensum* mox petere, eumque electus *intra mensem*, sub iactura iuris, dare tenetur (a): *poenitendi et variandi* potestate capitulo adempta (b). Ex *acceptata canonica electione* constituitur obligatio inter ecclesiam et inter electum (c), et huic acquiritur *ius in beneficium*.

(a) *c. 6. 16. de electione in 6.*

(b) *c. 58. X. eod.*

(c) Vocatur *quasi coniugale vinculum spiritualiter contractum* in *c. 21. X. eod.* Ius in re acquiri, agnoscit *Prosp. FAGNANVS ad Decret. ad c. 4. X. de offic. ordin. n. 52.*

§. 491. Vt appareat, electionem *canonicam* esse, peractae *electionis CONFIRMATIO* intra tres menses petenda est a *Superiore competente* (§. 481) (a), quae est *approbatio electionis, tamquam canonicae, a superiori facta*. Quod si electionem

quoad formam et electi qualitates canonicam esse apparet, confirmatio ex *causa iustitiae* debetur (b).

(a) c. 7. §. 1. c. 9. 15. 17. 20. 32. 44. X. de elect.
c. 5. c. 6. in f. eod. in 6.

(b) c. 3. 44. X. eod. c. 14. X. de maiorit. et obed.
c. 20. 29. 55. X. de Elect.

§. 492. In Germania, occasione *reservationum papalium* (§. 124.), reservata est Pontifici confirmatio electionum, quae fiunt in *archiepiscopos*, et in *episcopos praelatosque imperii immediatos*: reservato simul arbitrio aduersus canonicam electionem aliter providendi ex causa rationabili et euidenti (a). Solet illa peragi sub forma *collationis* praelaturae, ad quam facta est electio (b): nec ideo ante eam electis, etiamsi in concordia facta sit electio, permittitur administratio in spiritualibus et in temporalibus, nisi haec vel vi *specialis observantiae* vel vi *specialis licentiae* a Pontifice impetratae competat (c).

(a) *Concordata Nat. Germ. de a. 1448*, §. 3. *Casp. BARTHEL de Canonica Praelat. elect. tom. II. op. p. 462.*

(b) Id docent bullae confirmatoriae in *Ferd. Val. de GVDENVVS cod. dipl. tom. IV. p. 125. 347. 463.*
ESPEN I. E. P. I. tit. 14. c. 5. §. 11.

(c) c. 5. de Elect. in 6. c. 1. Extrau. Comm. de Elect. quo derogatum rursus est c. 44. X. de Elect. *GONZALEZ ad c. 9. X. de Elect. MOSER Staats Rechte tom. XII lib. 3. c. 41. §. 36. c. 47. §. 7. 10.*

§. 493. Quae ad formam electionis pertinent, eadem

dem valent in POSTVLATIONE (§. 483.), et pro *postulato* habetur, in quem *maior* saltem capituli pars consentit. Si tamen pars capituli *postulat* aliquem, pars *eligat*; postulatio non praeualet, nisi *duabus* *tertiis* suffragiorum constet: sin secus, *praeualet electio*, quae *vna* *tertia* constat (a).

(a) c. 40. X. de *Elect.* BARTHEL l. c. p. 532.

§. 494. Vis postulationis secundum ius commune pendet ab ADMISSIONE Superioris (a), quae est *dispensatio de postulato ad preces postulantiū ad beneficium promouendo*. Requirenda est 1) a *Superiore* eodem, penes quem est ius electionem *confirmandi* (§. 491. 492.): 2) Vim habet *collationis*, quamquam *vi obseruantiae* non nisi ex iusta causa denegari possit (b): ideoque 3) ante eam nec postulatus ius habet in beneficium, nec capitulum re integra, et antequam Superiori praesentata sit, ab ea recedere impeditur (c). 4) Admissione ex causa denegata, postulatio vim omnem amittit, salvo tamen iure capituli, alium eligendi vel postulandi (d).

(a) c. 4. 5. X. de *postulat.* PASSERINI de *electione* cap. 24. qu. 6.

(b) c. 3. X. de *postulatione* PIRHING l. c. lib. I. tit. 5. § 3. REIFFENSTVEL l. c. lib. I. tit. 5. §. 3. n. 73.

(c) c. 4. 5. X. de *postulat.*

(d) c. 2. 3. X. *cod.* Ob postulationem indigni, *postulantes* ius eligendi hac vice amittunt, et prouisio
Y 3 per-

pertinet ad *innocentes de capitulo*, qui in eum non consenserunt. *c. 3. X. eod.* Sed per *Concordata Nat. Germ. §. 3.* in casu *repulsae postulationis* Pontifici *reseruata* est prouisio *beneficii immediati*.

§. 495. Iura principis, *qua principis*, circa electionem et postulationem descendunt ex *iure aduocatariae* et *inspectionis secularis*, et *obseruantia patrisque publicis* speciatim definiuntur. Versantur 1) in *publica tuitione* iuris eligendi, 2) in *iure consentiendi* in electum (*a*), quod non potest non coniunctum esse cum iure, ex iusta causa *diffentiendi*, 3) in *iure confirmandi* electum ratione *temporalium* et *dignitatis secularis*, cum praelatura connexae (*c*). *Imperatori* circa *praesulum Germaniae electionem* seruatum est, *ius tuendi* liberam electionem, *ablegandi commissarios* ad electionem, electosque et confirmatos *inuestiendi* feudis imperii, praelaturae annexis (*d*). Ceteram *ius electionem*, quae *iure suscipi* potest, *inbibendi*, vel *exclusuam* dandi, quippe semper contradictum, nec obseruantia nec legibus imp. defenditur.

(*a*) *c. 25. D. 63. c. 1. 4. X. de postulat. c. 10. 14. 18. 20. 23. 28. 32. 43. X. de Electione. Franc. FLORENS tom. I. oper. p. 104. 116. 151. f. Petr. de MARCA de Conc. Sacerd. et imp. lib. IV. c. 9. f.*

(*b*) *FLORENS l. c. p. 127.*

(*c*) Tale *ius exercet* domus Austriaca in terris hereditariis. vid. *I. Steph. PÜTTERI Handbuch von den besondern teutschen Staaten p. 170. 203.*

(*d*) *Concordata Henrici V. cum Calixto II de a. 1122. l. lac.*

I. Iac. MOSERI Staatsrecht lib. 2. c. 30. tom. II. p. 296. f. Io. Sigism. SCHELLER de iure et reseruat. Imperat. mittendi commissarios ad actum electionis.

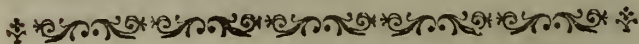
§. 496. Electio PONTIFICIS ROMANI inde a sec. XII. delata est ad collegium *cardinalium*: ita ut is in Pontificem promotus censeatur, in quem *duae partes praesentium Cardinalium* consenserint (*a*); nulla desiderata electionis confirmatione ob defectum superioris. *Imperatori*, ex antiquo *iure Caesareo circa papalem electionem*, seruatum adhuc est ius *exclusuam dandi* ante electionem (*b*): idque et aliis *regibus* vi *obseruantiae* competit. Solent id exercere per cardinales, *protectores Nationum*, et in ipso conclau aliquem electionis passiuae publice incapacem declarare.

(*a*) *c. 6. X. de Elect. c. 9. eod. in 6.* Fata iuris eligendi Pontificem recenset *Fr. FLORENS l. c. p. 122. Euer. OTTO de iure Imperat. circa Elect. Pontif. R. cap. 1.* Ius cleri Populi et Imperatoris in eius electione adhuc agnitum a Nicolao II. a. 1059. *in c. 1. D. 23.* Primus Alexander III. a. 1179. id negotium solis *Cardinalibus* vindicauit, praescripta forma in *c. 6. X. de elect.* quae confirmata et aucta est in *c. 3. eod. in 6. in Clem. 2. eod.* et in Bulla Gregorii IX. de a. 1621. in *Bullario. M. tom. III. p. 446.*

(*b*) *I. Casp. BARTHEL de Canonica Episc. constit. t. 2. op. p. 449.* vbi id ius ex *ratione Status* explicat. *MOSERI Staatsrecht tom. III. p. 558. I Ge. ESTOR de iure exclusuae Caesaris in electione pontificis.*

§. 497. Extra Germaniam rarior est usus *electionis* in prouisione beneficiorum maiorum : in cuius locum inualuit prouisio extraordinaria per NOMINATIONEN *Imperantium*, ad Pontificem deferendam (§. 477). Tribuit illa *idem ius*, ac canonica electio: nec potest eiusdem *confirmatio* a Pontifice denegari, si eam canonicam esse apparet (a).

(a) Vsum eius in Gallia, in Belgio, in Hispania docet ESPENIVS in *Iur. eccl. P. I. tit. 13. c. 5. 6. et tit. 31. cap. 9. p. 91. et 329. Ian. a COSTA ad Decretales p. 94. Fr. de ROYE instit. iur. Can. lib. I. tit. 11. p. 60.*

TIT. VI.

DE ELECTIONE ET POSTVLATIONE PRAELATORVM EVANGELICORVM.

ARGVMENTVM.

§. 498. *Electio et postulatio* Praelaturam. 501. *Ius*
seruata in beneficiis im- aduocatae et Caesareum
mediatis. 499. *Eius na-* in electionem. 502. *Electio*
tura. 500. *Ius ex ea in* ad beneficia mediata.

§. 498. Electio et postulatio non minus est modus perueniendi ad *beneficia imperii immediata inter Protestantes*. Seruata sunt Capitulis Pace Westphalica iura eligendi et postulandi: et pro illis tuendis placuit *cautio*, vt electi et postulati spondeant, se ecclesiasticos principatus, dignitates et beneficia maiora

iora nequaquam *hereditario iure* possessuros neque id acturos esse, vt hereditaria euadant (b). Ceterum cum salua maneant iura eligendi, etiamsi electio ad *certam Domum* adstringatur: hoc prohibitum non censetur (c).

(a) *Instr. Pac. Osn. art. V. § 16.*

(b) *I. P. O. art. V. §. 17.*

(c) Eius rei exemplum est in *I. P. O. art. XIII. §. 6.* in alternatiua electione episcopi *Osnabrugensis* Evangelici ex Serenissima Domo Ducum Brunsvicensium et Luneburgensium instituenda. De pacto *Capituli Lubecensis* cum Domo *Holsatica Gottorpiensi* a. 1647. inito vid. *Franc. Dominic. HAEßERLIN de Fiderici, Daniae principis hereditarii postulatione in adiutorem episcopatus Lubecensis Sect. II. §. 15. f. MOSERVS l. c. tom. III. p. 314. et tom. XXI. p. 77. f.*

§. 499. *Electiōni* locus est, si eligendus instructus est qualitatibus, per iura inter protestantes recepta definitis; *postulationi* vero, si huiusmodi qualitatis defectu laborat. Vtraque determinatur tum per statuta et *consuetudines cuiuslibet loci*, tum in subsidium per *ius Canonicum*, dummodo nihil paci religiosae et Westphalicae, A. C. et politicae ecclesiae aduersum contineant (a).

(a) *I. P. O. art. V. §. 16. I. Iac. MOSERI Staatsrecht lib. 3. c. 30. §. 24. f. tom. XI. p. 87.*

§. 500. Sola *electio* et *postulatio* in beneficiis *immediatis* plenam *prouisionem* continet; nec ad eam desideratur *confirmatio* vel *admissio*, cum

superiorem in sacris non habeant. Ea itaque ab *Electo* et *Postulato acceptata*, tanquam ex *titulo*, iure ecclesiastico et lege publica probato, acquiritur *ius in praelaturam*, et simul *exercitium* iurium praelaturae in regimine ecclesiastico et seculari (a). Hinc ita prouisi, 1) tantum titulo *Electorum* et *Postulorum in episcopos et abbates* insigniuntur absque Status et dignitatis praeiudicio (b), et 2) *absque omni exceptione*, quae forte posset a confirmationis et admissionis defectu repeti, ab Imperatore inuestiendi sint (c).

(a) *I. P. O. art. V. § 22.* Quidquid *confirmationum* nomine in bonis Statuum A. C. ecclesiasticis immediatis a quocunque quodocunque aut quomodocunque praetendatur, id validitate carere debet vi *Instr. Pac. Osn. art. V. § 19.* Conf. MOSERVS *l. c. lib. 2. c. 39. tom. III. p. 552. f.*

(b) *I. P. O. art. V. § 22.*

(c) *I. P. O. art. V. § 21.* MOSER *l. c. lib. 3. c. 131. tom. XII. p. 123.*

§. 501. In electione praelatorum I. *Aduocatis ecclesiarum* ex antiquo *iure aduocatae* pactis vel obseruantia seruatum est ius *consentiendi in electionem*, quod coniunctum est cum iure et iusta causa *dissentendi* (a): cuius consequens est, ut vis electionis a *consensu Aduocati* suspendatur. Deinde II. Imperatori non alia iura competunt in praelatorum *Euangelicorum* quam in *Catholicorum* electione (b) (§. 405.).

(a)

(a) MOSER l. c. tom. XI. p. 79. et tom. XII. p. 303. f.

(b) arg. Instr. Pac. Osn. art. V. §. 1.

§. 502. In beneficiis *mediatis* Electio non obtinet, nisi quatenus eam *statuto* vel *observantia* introductam esse apparet. Ius eam *confirmandi* vel *postulationem admittendi* est pars *regiminis ecclesiastici* vel *vicarii* vel *reservati*, prout beneficia *consistorio* vel *Principi Evangelico* immediate subsunt. (§. 172.) (a).

(a) B. Parens in iur. eccl. L. 1. tit. 5. §. 19. 20. tit. 6. §. 79. Ord. Pol. Magdeburg. c. 6. §. 3. 8. 18.

TIT. VII.

DE ADMINISTRATIONE ORDINARIA BENEFICII SEDE PLENA.

(Lib. III. Tit. 10. De his quae fiunt a Praelato sine capituli consensu.)

ARGUMENTVM.

§. 503. Administratio beneficii.	consensum vel consilium
504. Sede plena est solius praelati.	capitul. 506. Capitulatio
505. Quatenus adstricta sit ad	quatenus sit norma admini-
	strandandi beneficii.

§. 503. ADMINISTRATIO BENEFICII est *exercitium spiritualium et temporalium*, quae beneficio *cobaerent*. Est illa vel *ordinaria*, quae vi
pro-

prouisionis, vel *extraordinaria*, quae alia ratione quam vi prouisionis competit (a).

(a) c. 42. de electione in 6.

§. 504. SEDIS PLENÆ nomine venit *Beneficium maius* seu *praelatura*, de qua facta est plena prouisio canonica. Sede plena, praelato competit *ordinaria* beneficii administratio in *spiritualibus* et *temporalibus* (a). In Germania sub administratione *temporalium* continetur *regimen territoriale*, beneficio immediato annexum, quod solius praelati est tam vi prouisionis, quam vi inuestiturae.

(a) c. 15. c. 17. c. 19. in f. X. de elect. c. 5. cod. in 6. c. 16. X. de off. iud. ord.

§. 505. Administratio praelaturae iure communi non nisi in negotiis, per *canones determinatis* adstricta est ad *consensum Capituli*: cuiusmodi sunt negotia, 1) quae *iura* et *obligationes* totius praelaturae concernunt, et quae 2) ad *immutandum* statum ecclesiae faciunt, v. c. alienationes bonorum ecclesiasticorum (a). In negotiis, ad capituli consensum expresse non relatis, soli praelato competit: nisi quod et in his, iusta causa suadente, exquirere conueniat *consilium capituli* (b), quod tamen non obligat (c). Ceterum in singulis praelaturis normam administrandi beneficii praestant *iura particularia*, quoad sunt legitime constituta (d).

(a)

- (a) c. 1. 2. 3. 8. 9. 10. X. *De his quae fiunt a Praelato sine capituli consensu.* c. 4. X. *de fideiuss.* c. 2. X. *de Solutionib.* c. 2. X. *de Donationib.*
 (b) c. 4. X. *de his quae fiunt a Prael. sine capit. Conf.*
 (c) c. 7. X. *de arbitris.*
 (d) c. 6. X. *eod. lo. Ad. de ICKSTATT de capitulorum iuribus sede vacante* §. 24. tom. II. *opusc.* p. 31. *Dau. Ge. STRVBEN Nebenstunden tom. I. obs. I. §. 23.*

§. 506. CAPITVLATIO praelati est norma administrandae praelaturae per conuentionem inter capitulum et nouiter electum determinata (a). Cum vero capitulo potestas non competat immutandi iura praelaturae, legibus ecclesiasticis ac secularibus constituta: consequens est, 1) capitulationes ex norma iurium ecclesiasticorum et secularium ineundas, easque 2) illicitas et nullas esse, quibus iura, praelatis in regimine ecclesiastico et seculari competentia, vel tolluntur vel imminuuntur (b).

- (a) Adhiberi coepit *cautelae loco* inde a *sec. XII.* et primo quidem negotium fuit omnium Praelaturae Ordinum, deinceps vero *solius primarii Praelaturae capituli.* *Cbrist. Gottl. BVDERI* diff. *de capitulationibus episcoporum Germaniae* §. 18.
 (b) c. 27. X. *de iureiurando* c. 1. *eod. in 6.* Iuxta Bullam Innocentii XII. d. 22. Sept. 1695. in *FABRI Staats-Canzl. tom. II. p. 13* capitulationes, ante electionem initae, pro nullis et irritis declarantur: post eam conditae, non prius obligant, quam a Pontifice sint comprobatae. Conf. Rescriptum *LEOPOLDI* d. 11. Sept. 1698. apud *Io. Ad. de ICKTATT de capitulorum iuribus sede vacante tom. II. opusc.* p. 493. *BVDER I. c. §. 23. Dau. Ge. STRVBEN Nebenstunden tom. I. p. 43. f. Tob. Iac. REINHARDT in obs. ad Christianasi dec. Vol. I. obs. 14.*

TIT.

TIT. VIII.
DE ADMINISTRATIONE BENEFICII
SEDE VACANTE.

(Lib. III. Tit. 9. *Ne sede vacante aliquid innouetur.*)

ARGUMENTVM.

§. 507. Capituli ius in ad-
ministratione beneficii va-
cantis. 508. Eius limi-
tes. 509. Quatenam sub
ea non comprehendantur.
510. Effectus huius ad-
ministrationis.

§. 507. *Sedes in genere vacare dicitur, si de praelatura, post finitam priorem prouisionem, nondum facta est plena prouisio. SEDES VACANS in specie sic dicta est, quae intra tres menses omnimodo vacat (§. 487.), et SEDES IMPEDITA, quae ex iusta causa vacat ultra tres menses ad diuturnius tempus. Ut status praelaturae, quousque legitimo defensore caret, saluus persistat (a), nec intermittantur ea, quae salua eius salute differri nequeunt: pendente vacantia, constituta est administratio eius extraordinaria (§. 503) (b), quae iure nouiori pertinet ad capitulum vacantis praelaturae vi commissionis ex lege delatae, non vero ex efficto dominio radicali et fundamentali praelaturae (c).*

(a) c. 3. X. *ne sede vacante aliquid innouetur.*

(b) *Ecclesiae vacanti olim a Superiori prospectum est per constitutos administratores, interuentores, intercessores, visitatores. c. 16. 19. D. 61. c. 22. C. 7. qu. 1, c. ult. de suppl. neglig. Prael. in 6. In Ger-*

Germania et Gallia ipsi *Imperantes* constituiebant huiusmodi *intercessores*, perinde ac episcopos. *Reditus vacantis praelaturae* sibi vindicabant IVRE REGALIARVM, quod natales duxit tum ex iure *dominii directi* in *bona*, beneficio annexa, tum ex *iure advocatiae*. Primus OTTO IV. Imp. huic iuri renunciauit in gratiam *ecclesiae Magdeburgensis* per dipl. de a. 1198. et de a. 1209 in SCHÄTENII *Annal. Paderb.* P. I. p. 917. 956. et in *Originib. Guelficis tom. III. p. 639.* Eidem deinde in genere renunciauit FRIDERICVS II. Imp. per dipl. de a. 1216. in TÖLNERI hist. Palat. Cod. Prob. p. 66. Transit *ab hoc tempore* administratio vacantis praelaturae ad *Capitula*. B Parens *de iure custodiendi redditus vac. benef. tom. I ex. ad Pand. p. 951.* Io. Ad. de ICKSTATT *de iuribus capituli sede vac. §. 26. tom. II. op VII.* Seruatum est hodiernum ius regaliarum in Gallia, de quo vid. *Fr. PINSSON Traité de Regales ou des Droits du Roi sur les Benefices Ecclesiastiques Paris. 1688 in II vol.*

(c) c. 11. X. *de maiestate et obedient. c. 3. de suppl. neglig. praelat. in 6. Instr. Pac. Ofn. art. V. §. 17.* Dau. Ge. STRVBEN *Nebensünden tom. I. chf. 1. Io. Ad. de ICKSTATT l. c. §. 42. 45. f.*

§. 508. Capitulo, *vicario et tutorio nomine*, competit administratio vacantis praelaturae in *spiritualibus et temporalibus*, quoad ea opus est ad statum praelaturae *integrum seruandum (a)*. Hinc exercere quidem potest tam ea, quae sunt *iurisdictionis*, quam iura *territorialia*, beneficio annexa, eaque iura, quae in *negotiis imperii* iure territorii peraguntur (b). Sed in his omnibus nihil *innouare (c)*, nec vice praelati fungi potest in *conferendis beneficiis*, quae ad ipsius solius collationem pertinent (d). *Sede impedita*

pedita tamen ea etiam ipsi permittuntur, quae ex salute ecclesiae differri non debent, veluti *collatio beneficiorum* et *transactio* ex salute ecclesiae ineunda (e).

(a) c. 3. 4. *de supplenda neglig. praelat. in 6. c. vn. de maiori et obed. in 6. Nic. Rodriqu. FERMO-SINVS de potestate Capit. sede vac. qu. 1. Io. Mich. ROTERMVNDT de officio, iure, et potestate capituli sede vacante cap. 11. Sect. 3. Ad utriusque religionis capitula pertinet dispositio Instr. Pac. Osn. art. V. §. 17. ubi illis tribuitur administratio et iurium episcopaliū exercitium.*

(b) Instr. Pac. Osn. art. V. §. 21.

(c) c. 1. X. ne sede vac. aliquid innouetur.

(d) c. 2. X. eod. c. unic. cod. in 6.

(e) c. vn. b. t. in 6. vid. transactio Capituli Hildesienfis de a. 1711. in Io. Frid. PFEFFINGERI *Historie des Braunsch. Luneb. Hauses* tom. III. p. 654.

§. 509. Iura, *praelaturae* haud annexa, sed praelatis ob peculiarem *statum* et *praeeminentiam* personae competentia, a capitulo sede vacante exerceri nequeunt, quorum pertinent 1) quae *ordinis* sunt (a), et 2) quae praelato vi *delegationis specialis*, vel 3) vi *dignitatis ecclesiasticae* aut *secularis* competunt (b).

(a) c. 42. in f. de electione in 6.

(b) Petr. LEVRENIUS de vicario episcopi qu. 459. PFEFFINGER in *Vitriario illustrato* lib. IV. tit. 1. p. 357. ICKSTATT l. c. §. 71.

§. 510. Cum potestas capituli sede vacante *vicaria* tantum et *administratoria* sit: per eam 1) non immu-

immutatur *status capituli*, quippe quod, tamquam *corpus mediatum*, in nexu persistit *Landsassatus* et *subiectionis* erga *episcopatum* et *Principatum*, cuius nomine haec omnia exercet (a); 2) *proventus* vacantis praelaturae suos facere non potest, sed in *ecclesiae utilitatem* expendere, aut *futuro successori* fideliter referuare tenetur (b): 3) intuitu administrationis *Superiori* subest (c), 4) *inualida* sunt, quae gesta sunt *ultra limites* competentis potestatis, eorumque intuitu capitulum successori praelato *rationibus* reddendis obnoxium est, adeo ut et capitulationes, quibus eiusmodi gestorum *ratificationem* et a reddendis *rationibus immunitatem* sibi stipulatur, vi obligandi destituantur (d).

(a) HERTIVS *de spec. S. R. I. rebus publ.* §. 36. de ICKSTATT l. c. §. 66. p. 422.

(b) c. 40. de elect. in 6. Clem. 7. eod. Conc. Trid. sess. 24. c. 16.

(c) c. 4. de suppl. neglig. praelat. in 6.

(d) c. 40. 42. de Electione in 6. c. 27. X. de iuramentis Conc. Trid. sess. 24. de reform. c. 16. l. lac. de ICKSTATT l. c. §. 113. vbi et frequentes abusus administrationis capitularis perstringit.

—————

Z

TIT.

TIT. IX.

DE COADIVTORIBVS PRAELATORVM.

(Lib. I. Tit. 8. *de supplenda praelatorum negligentia*
 Lib. III. Tit. 6. *de clerico aegrotante et debilitato.*)

ARGVMENTVM.

§. 511. *Administratio beneficii sede plena impedita. Coadiutor temporarius.* 512. *Coadiutor cum spe succedendi.* 513. *Ius eum constituendi.* 514. *Eius constitutio in beneficiis Protestantium.*

§. 511. *Sedes plena impedita est, si interuenit ratio, ob quam praelatus beneficium, quo prouisus est, administrare non potest, idque vel in totum, ut suspensione, captiuitate, declaratione in bannum imperii, vel secundum quid, ut valetudine et aetate. Sede plena impedita, administratio praelaturae iure communi non pertinet ad capitulum; sed reseruatum est Pontifici ius prospiciendi praelaturae in spiritualibus et temporalibus (a), vel constitutis administratoribus praelaturae (b), vel datis COADIVTORIBVS ad adiutorium, impedito praelato in administrando beneficio praestandum. Hi assumi quidem possunt a Praelato cum consensu capituli, vel si is demens sit, a solo capitulo, sed iure nouo non nisi auctoritate Pontificis (c).*

(a) c. 3. X. *de supplenda negligentia praelat. in 6.*

(b) c. 42. *de Elect. in 6. Prosp. TAGNANVS ad Decretal.*

tal. tit. de Conc. Praeb. c. 5. n. 29. 30. Vid. HVNDIVS ad Gewoldi metropol. Salisburg. tom. 1. p. 149. 185. et Ferd. Val. de GVDENVIS in Cod. Dipl. tom. IV. p. 447.

- (c) c. 37. X. *de offic. et pot. iud. del. c. vn. de clerico aegrotante vel debilitato in 6.* ubi admissio coadiutoris in beneficiis maioribus ad iura reservata Pontificis refertur sub titulo *causae maioris* (§. 124). Conf. B. Parens *Iur. eccl. lib. 3. tit. 6. §. 9. f.*

§. 512. Sunt eiusmodi coadiutores ex natura impeditae administrationis, cuius subleuandae causae assumuntur, *temporarii et reuocabiles*, destituti iure *succedendi in praelatura*, si vacauerit (a). Sed usu deinceps inualuit, coadiutorem non modo constitui *perpetuum*, cum *spe succedendi*, verum eundem etiam *soli successionis causa* dari, etiam *non impedito* praelato: quod ius *soli Pontifici* vindicatum est in ecclesia Romana (b). Est is COADIUTOR, ex stilo nouioris aevi, *designatus successor in praelatura in euentum, si vacauerit.*

- (a) c. 1. c. 17. C. 17. *qu. 1. c. 3. 4. C. 8. qu. 1. Ant. Dad. ALTESERRA in binis differt. de coadiutoribus episcoporum inter differt. iur. Can. lib. 1. c. 6.*

- (b) CONC. TRIDENT. *sess. 25. de reform. c. 7.*

§. 513. Recepta in Germania est constitutio coadiutoris perpetui, sed attemperata ad ius capituli in eligendo praelato (a), ita videlicet, ut si iusta causa coadiutorem constituendi interueniat, penes capitulum liberum ius sit, eundem praeuia qualicun-

Z 2 que

que electione designandi, et Pontifici praesentandi, etiam non impetrato consensu viuentis praelati; Pontificis saluo arbitrio in eodem vel *admittendo* vel *repudiando*. Eodem *reprobato*, ius alium dandi non deuoluitur ad Pontificem (b). Ex *admissa* vero electione, electus coadiutor non nisi *ius succedendi* consequitur in praelatura *posthac vacante* (c).

(a) *Concord. Nat. Germ.* §. 3. *Capitulatio Caesarea Nouiss. art. XIV.* §. 1. LEVRENIUS de *Vicario episcopali* tract. II. de *Coadiutoriis* cap. IV. qu. 356. I. Iac. MOSERI *Staats-Recht* lib. 3. tit. 5c. §. 18. 24. tom. XII. p. 66 - 69.

(b) I. Christ. Will. STECK de *adiutoribus praesulum Germaniae*. §. 10.

(c) I. Iac. MOSER l. 2. §. 32. tom. XII. p. 73.

§. 514. In *Praelaturis imp. immediatis* *Protestantium* constitutio *Coadiutoris*, perinde ac ipsius praelati, est solius capituli (§. 498.), quippe quod ex *obseruantia imperii* tum de *causa* coadiutorem eligendi statuit, tum eum libera electione *pleno iure* constituit, nulla cuiuscunque desiderata confirmatione (§. 499.) (a). In *praelaturis mediatis* constitutio coadiutoris imitatur constitutionem ipsius praelati, et vel *nominatione* peragitur vel praeuia *electione*, a Superiore, penes quem est ius circa sacra, confirmata.

(a) I. Pac. *Ofn. art. V.* §. 16. vid. MOSER l. c. tom. XI. p. 192. Iust. Christ. DITMAR de *Coadiutoribus Ordinum equestrum ecclesiast.* I. C. Wilb. STECK

STECK l. c. §. 16. *Fr. D. HAEBERLIN de Frederici Daniae Princip. postulatione in adiutorem episcopatus Lubecensis Sect. III. B. Parens in l. E. Lib. III. tit. 6. §. 19.*

TIT. X.

DE BENEFICIORVM MINORVM COLLATIONE ET INSTITVTIONE.

(Lib. III. Tit. 5. *de Praebendis* Tit. 7. *de institutionibus*. Tit. 8. *de concessione praebendae et ecclesiae non vacantis*.)

ARGVMENTVM.

§ 515. *Ius conferendi ordinarium.* 516. *Collatio in specie sic dicta et institutio.* 517. *Facienda est de beneficio vacante.* 518. *Quibus et intra quod tempus facienda.* 519. *Ius ex ea competens.* 520. *Institutio auctorizabilis in beneficiis curatis et vocatio ad ministerium.* 521. *Huius ratio.* 522. *Institutio corporalis.* 523. *Ius et modus eam celebrandi.*

§. 515. Collatio beneficiorum minorum iuxta potestatem ecclesiae fit ab eo, cuius potestati ecclesiasticae immediate subsunt, vel cui collatio titulo speciali est acquisita (§. 475.) (a). Laicis secularibus illud acquiri non posse, iuris Canonici nouioris sententia est (b), inter Protestantes haud adoptata.

(a) c. 31. X. de Electione c. 6. 15. c. ult. X. de Concess. praebendae Arn. CORVINVS de benefic. lib. 2. tit. 6. Casp. BARTHEL de Concordat. Germ. Sect. II. tom. II. opusc. p. 221.

(b) Id cautum primum a Gregorio VII. in c. 12. C. 16.

qu. 7. conf. c. 5. 8. X. de iure patronat. Olim collatio beneficii Laicis vi specialis tituli iure pleno competiit, eaque hodiernum per Gallias competit Regi *iure Regaliae.* ESPEN. I. E. P. II. Sect. 3. tit. 8. c. 9. tom. I. p. 788. THOMASSINVS *de noua et ant. eccl. discipl. P. II. tit. I. c. 55. de laicorum collationibus.*

§. 516. Collatio vel LIBERA est, quae adstricta non est ad alterius nominationem et praesentationem (§. 474.), vel NON LIBERA seu necessaria, quae est ad hanc adstricta. Illa in sensu speciali COLLATIO, haec INSTITVTIO dicitur. Illa ratione subiecti, cui facienda est, a collatoris iudicio pendet: haec coniuncta est cum obligatione illam tribuendi canonice nominato et praesentato (a), et iustitiae actum continet. Illa ad iura reseruata regiminis ecclesiastici pertinet (b): haec ad iura regiminis vicarii (§. 172.) iudiciis vicariorum generalium et consistoriis protestantium commendata; qua et defungi potest capitulum sede vacante (c).

(a) c. 32 C. 16. qu. 7.

(b) c. 3. de Officio vicarii in 6.

(c) c. 1. de institutionibus in 6.

§. 517. Quae ad prouisionem beneficii in genere eadem et ad collationem desiderantur (§. 478.). Facienda ergo est I. de beneficio vacante. Promissio vacaturi, quae expectatiuam continet, siue expressa siue tacita sit, reprobata est (a): nisi sub alia licita pro-

prouisione latitet. Hoc contigit in *receptione super-numerariorum canonicorum* (§. 434.) (b), quibus competit ius in *beneficium proxime vacans* iuxta *ordinem receptionis* (c), modo senior inter illos intra constitutum *tempus vigilantiae* beneficium optauerit (d).

(a) c. 1. 2. X. de *Concessione praeb. et ecclesiae non vacantis*. Tacita expectatiua, quae nominatim non fit, in casum, si *beneficium vacauerit*, ex *sententia promissionis* vero intelligi potest, olim permissa est: c. 14. X. *eod.* reprobata deinceps in c. 2. *eod.* in 6.

(b) c. 8. X. *eod.* c. 19. X. de *praebendis*.

(c) c. 9. 19. X. de *praebendis*.

(d) c. 11. *eod.* in 6. c. ult. de *consuetud.* in 6.

§. 518. Facienda II. est *idoneis*, de quo vt constet, in beneficiis simplicibus *probatio qualitatum*, (§. 438.) et in curatis *scrutinium* perinde, vt in ordinatione (§. 93. 95. 101.), desideratur. Collatio III. intra *sex menses*, a die cognitae in *locovacationis* *beneficii* computandos, peragenda est: qui terminus *institutioni* praefixus non est (a).

(a) c. 2. 5. de *Concessione praebendae*. Clem. vn. *eod.*
LEURENIUS de *foro beneficiario* P. II. Sect. 3. c. 3. qu. 778. 789.

§. 519. Collatio ab eo, cui fit, *acceptanda* est; qua acceptata beneficiarius *ius in ipso beneficio* consequitur etiam ante impetratam eius possessionem. *Deficiente* eius acceptance, *prouiso* vel ante eam

defuncto, vel collationem acceptare nolente, pergit durare prior *vacatio* et ius prioris collatoris (a).

(a) c. 17. X. de praebend. in 6. c. ult. de Concess. praeb. in 6. LEVRENIUS l. c. qu. 794.

§. 520. Collato beneficio, simul collatum esse censetur officium. In beneficiis curatis vero accedere debet concessio curae animarum, his annexae. Haec ad ius episcopale refertur sub nomine *approbationis vel concessionis auctorizabilis* (a). Inter Protestantes appellatur *vocatio ad ministerium*, qua videlicet *functio ministerii* demandatur promisso (b). Haec restituta est ecclesiae, in qua ministerium ob-eundum est, et pro principio servatur, huic esse ius *vocandi ad ministerium*.

(a) c. 4. X. de officio archidiaconi.

(b) ARTICULI SCHMALCALD. tit. de potestate et iurisd. episcoporum. Ordinatio eccles. Sax. tit. de examine in Corpor. iur. eccl. Sax. p. 207. Ordinatio eccles. D. Iulii in tom. I. Corp. Const. Calenb. p. 227. ibi: daß also die Kirche ihre Vocation auch ordentlich haben und behalten möge.

§. 521. Ius vocandi I) vel immediate ab ecclesia, vel eius nomine exercetur ab eo, cui illud speciali titulo acquisitum est; salvo tamen semper hoc casu iure ecclesiae, consentiendi in vocatum, vel ex iusta causa dissentendi (a). II) Eius legitime exercendi causa, candidatus sistendus est ecclesiae ad *consensionem exploratoriam* auctoritate superintendentis

com-

competentis (b). III) Vocatio *subordinata* est *inspectioni ecclesiasticae* consistorii, penes quod est ius eam *examinandi* et *confirmandi*, vocatumque auctoritate ecclesiastica instituendi.

(a) CARPZOV. *iurispr. eccl. lib. I. def. 27. 30. 31. 32.* B. Parens *iur. paroch. Sect. 3. c. I. §. 7. 8. Sal. DEYLINGII institut. prudentiae pastoralis P. II. c. I. §. 4. f.* In terris Brunsvico-Luneburgicis *litterae Vocationis* ab ipsa ecclesia dari solent.

(b) CARPZOV. *I. c. def. 33. 34. 35. 49.* B. Parens *I. c. §. 18. 19. 46.* Casp. ZIEGLERI *Superintendens cap. 11. 12.*

§. 522. Collationis sequela eiusque veluti executio est INSTITVTIO CORPORALIS, *introductio vel inuestitura ecclesiastica* dicta, quae est *actus solennis*, quo beneficio prouisus in eius possessionem auctoritate ecclesiastica immittitur. Prouiso possessionem beneficii *proprio ausu* apprehendere non licet (a).

(a) c. 19. X. de *privilegiis*.

§. 523. Ius eam *decernendi* aliisue *demandandi* est Ordinarii collatoris, veluti *episcopi* per dioccesim, *consistorii* inter Protestantes, aliorumque quibus *plenum ius conferendi et instituendi* est acquisitum (a). In eadem peragenda seruatur *modus solennis*, pro *qualitate beneficii* vsitatus (b).

(a) c. 3. X. de *institutionibus* c. 19. X. de *privil. c. 7. §. 7. c. 9. X. de off. archid.* B. Parens in *iur. eccl.*
Z §.

eccl. lib. 3. tit. 7. §. 22. Casp. ZIEGLERI Superintendens cap. 15. CARPZOV. l. c. lib. 1. def. 54. 55.

(b) *Solennia institutionis tradit B. Parens l. c. §. 7. 29. ESPEN. l. c. P. II. Sect. 3. tit. 9. c. 1.*

TIT. XI.

DE IVRE PATRONATVS ET DE PRAESENTATIONE AD BENEFICIA A PATRONO FACTA.

(Lib. III. Tit. 38. *de iure patronatus.*)

ARGVMENTVM.

§. 524. <i>Ius patronatus.</i> 525.	<i>Lite mota cui competat?</i>
<i>Eius constitutio</i> 526. <i>et</i>	533. <i>Natura et indoles</i>
<i>acquisitio.</i> 527. <i>Est vel</i>	<i>nominationis et Praesentationis.</i> 534. <i>An coniuncta sit cum collatione et</i>
<i>ecclesiasticum vel laicale.</i>	<i>vocatione?</i> 535. II. <i>Iura</i>
528. <i>Reale et personale.</i>	<i>advocatae.</i> 536. III. <i>Iura</i>
529. <i>Qualitas iurium</i>	<i>honorifica.</i> 537. IV. <i>Iura</i>
<i>quae ei insunt.</i> 530. I. <i>Ius</i>	<i>utilia.</i> 538. <i>Quaenam</i>
<i>nominandi et praesentandi</i> 531. <i>Collegio vel plu-</i>	<i>iura ei non insunt?</i>
<i>ribus simul competens</i>	
<i>quomodo exerceatur.</i> 532.	

§ 524. *IUS PATRONATVS est complexus iurum, intuitu foundationis in ecclesiam vel in certum beneficium in ecclesia competentium (a).*

(a) *Definitio convenit cum his, quae tradit Franc. de ROYER de iure patronatus in proleg. cap. 1. p. 2. et Fr. FLORENS de iure patronatus tom. II. Op. p. 256. Iura singula fundatoribus tum auctoritate iuris Civilis tum iure Can. data sunt. L. 15. C. de SS. ecclesiis L. 46. §. 3. C. de Episcop. et clericis NOV. 57. NOV. 123. c. 18.*

§. 425.

§. 525. Fundamentum eius est *sufficiens fundatio ecclesiae vel beneficii cum assensu Superioris* facta, hoc est talis, quae sufficit ad existentiam eius, quod fundatur, siue id fiat per *assignationem fundi*, siue per *exstruktionem*, siue per *dotationem* (a). Per hanc *ipso iure* constituitur ius patronatus (b): per *leges foundationis* vero *determinari*, ideoque et *augeri* et *minui* et *remitti* potest (§. 471.).

(a) c. 25. X. h. t. CONC. TRID. sess. 25. de ref. c. 9.
 ESPEN P. 2. Sect. 3. tit. 8. c. 3. Fr. de ROYE
 l. c. cap. 13. 14. 15.

(b) c. 25. X. h. t. ibi. *quod si quis ecclesiam cum assensu dioecessani construxit, ex eo ius patronatus acquirit.*

§. 526. Ius patronatus est *ius seculare*, Spirituali annexum (a): eiusque ideo capax est quilibet *fundator*, sine discrimine *status* et *sexus*. Acquiri non modo potest *immediate ex lege* per *foundationem sufficientem*, sed et *mediate* quolibet alio iusto titulo, veluti *speciali concessione*, et *praescriptione titulata* vel *immemorabili*, quatenus aduersus ecclesiam acquiritur (b). Legitime acquisitum, *in bonis* est, ideoque in alios titulo vel *uniuersali* vel *singulari* transferri potest (c), modo non vendatur. Illud, *qua tale*, vendi, inconueniens est et ciuilitur nullum; quamuis cum *fundo* vendi possit, cui est annexum (d).

(a)

- (a) c. 3. X. de iudiciis CARPZOV in iurispr. eccles.
lib. 3. def. 2. n. 10.
(b) c. 1. de praescript. in 6. Fr. de ROYEL l. c. c. 16.
Sig. FINCKELTHAVS de iure patr. c. 4. n. 102.
(c) c. 21. 36. C. 16. qu. 7. c. 3. 14. X. de iure patron.
B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 38. §. 109. 120.
(d) c. 16. X. de iure patron. c. 13. ead.

§. 527. Ius patronatus ratione tituli, quo competit, vel est ECCLESIASTICVM, quod competit nomine ecclesiae et iure collati beneficii, cui est annexum (a), vel LAICALE, quod proprio nomine competit vi alius iusti tituli quam iure beneficii. Vtriusque intuitu patronus vel laicus vel ecclesiasticus appellatur.

- (a) Originem duxit a fundatione ex bonis ecclesiae, nec non a frequenti eius cessione in ecclesiam a laicis facta, c. 3. X. ecclesiis aedific. c. 8. X. de iure Patronat. c. un. eod. in 6. Fr. de ROYEL l. c. cap. 6. I. Sam. BRVNQVELL de diuerso patroni ecclesiastici et laici iure.

§. 528. A modo acquisitionis distinguitur I. in REALZ, quod competit intuitu bonorum, quibus annexum est, ideoque in omnes eorumdem possessorum transit (a), et in PERSONALE, quod personae competit sine respectu bonorum: et II. in HEREDITARIUM, ac in GENTILITIVM, prout vel titulo hereditario quibuscunque heredibus, vel ex pacto primi acquirentis his tantum defertur, qui sunt de eius familia (b).

(a)

(a) c. 7. 13. X. *de iure patronat.* B. Parens l. c. §. III. f.

(b) *Clem. 2. eod.* LEVRENIUS *de foro beneficiar.* P. II. qu.

§. 529. Iura singula, quae insunt iuri patronatus, vel I.) ex *iuris dispositione* descendunt, vel II.) ex *lege foundationis* aliove *speciali titulo*. Illa ad eius *naturam* pertinent, haec ad eius *accidentalia*: illa *praesumuntur* tamdiu, donec aliud constitutum esse appareat (a), haec *speciali titulo* et *probatione* indigent. Ius patronatus PLENVM est, cui *insunt iura*, quae ad eius *naturam* pertinent, et MINVS PLENVM, in quo aliquid eorum ex *speciali ratione* deest (b).

(a) Concesso iure patronatus, quod in literis inuestiturae nomine *des Pfarrlehens* venire solet, *iura singula*, quae ad eius *naturam* pertinent, data intelliguntur. WERNHER *obs. for. P. II. obs. 466. n. 4.*

(b) *Fr. de ROYE l. c. cap. 20. p. 67.*

§. 530. Ex *iuris dispositione* ei inest I. IVS NOMINANDI ET PRAESENTANDI ad officia et *beneficia minora* eaque *principalia* in *ecclesia fundata* (a). Non competere praesumitur 1) ad *beneficia maiora*, *electioni* obnoxia (b), nec 2) ad officia *simplicia* in *ecclesia parochiali* v. c. *aediuorum*, *cantorum*, *ludimagistrorum*, olim ex more a *paroco* collata (c), nisi *utroque casu speciali titulo* obuenerit ius *nominandi*, vel ius in *prouisum consentiendi*. E contra

ius patronatus minus plenum est, si ab eo abest *Ius nominandi* et *praesentandi* (d); eique tantum inest ius praesentandi *ab aliis nominatum*, vel ius *consentiendi* tantum in *nominatum praesentatumque ab aliis*.

(a) c. 25. X. de iure patronat. Fr. de ROYE in Commentario ad cit. c. 25. p. 223.

(b) c. 25. cit. Herm. CONRINGIUS de Constitutione Episcoporum Germ. §. 48. Fr. de ROYE l. c. p. 225.

(c) c. 30. X. eod. c. 3 X de vita et honestate clericor. Es. Frid. PVFENDORFIUS in obs. iuris uniu. tom. I. obs. 102.

(d) Speciales titulos et casus, quibus ius nominandi aliis acquiritur, recenset l. Petr. de LVDEWIG de heretico nominatore ad Parochiam c. 3 tom. II. Opusc. p. 822. ESPEN l. c. P. 2. Sect. 3. tit. 8. c. 5. n. f. Fr. de ROYE l. c. c. 20. p. 66.

§. 531. Si ius patronatus collegio competit; ius nominandi est penes totum collegium, et nominatio fit secundum suffragia maiora praesentis collegii. Sin vero ius patronatus pluribus, ut singulis, coniunctim competit, ius nominandi est penes compatronos simul, suffragia maiora vero inter eos ratione candidatorum numerantur, ita tamen ut omnium, unius compatroni beredum, unum sit suffragium (a). In paritate suffragiorum cuiusque partis est aequale ius nominandi et praesentandi; superioris vero, cui praesentatio fit, est ius alterutrum ex nominatis eligendi (b).

(a) Clem. 2. h. t. Plures ab uno ex patronis ecclesiae relictii

relictis heredes vocem duntaxat unius habebunt in praesentatione rectoris.

(b) c. 3. X. b. t. Clement. 2. b. t. BRVNNEMANN in iur. eccles. cap. 8. §. 18. lo. Tob. REINHARDT de eo quod iustum est circa dissensum patronorum in praesentatione parochi, et in Obseruat. ad Cbristinaei decisiones Vol. I. obs. 40. n. 9. 13. p. 84. vol. II. obs. 18. p. 25. f. Fr. de ROYE l. c. cap. 19.

§. 532. *Lite de iure patronatus mota, bonae fidei possessor ius nominandi et praesentandi valide exercet; prouisione praesentati subsistente, etiamsi alius deinceps ius patronatus euicerit (a). Si possessio illius simul litigiosa est, nec lis intra tempus, praesentationi praescriptum, finire potest: prouisio beneficii est penes Ordinarium, saluo iure eius, qui ius patronatus euicerit; a quo prouisus deinceps repraesentandus est (b).*

(a) c. 19. X. de iure patron. c. 18. X. de sentent. et reiud. c. 2. ut lite pendente nihil innouet in 6. Fr. de ROYE l. c. ad c. 19. X. de iure patr. p. 200. f.

(b) c. 12. 22. 27. X. de iure patronat.

§. 533. *Ad nominationem et praesentationem eadem, quae ad prouisionem in genere, desiderantur. (§. 478.) Praesentandus est 1) idoneus, instructus qualitatibus, quas desiderat beneficii natura (a), eique religioni addictus, quam beneficii natura exigit, cuiuscunque religionis patronus ipse sit: 2) unicuique praesentare sufficit, nec plures praesentare patronus obligatur, nisi id velit foundationis vel obser-*
uan-

uantiae lex. Praesentatio 3) facienda est ad beneficium *vacans* (b), 4) et intra tempus constitutum, quod est *quatuor* mensium in iure patronatus *laicali*, et *sex* mensium in *ecclesiastico* (c); et 5) gratis. *Praesentio redempta*, vitiosa est et inualida; et *praesentatus* commodo praesentationis, et *patronus* iure saltem hac vice praesentandi priuatur (d).

(a) c. 7. X. de iure patron. c. 1. 16. de praebend. in 6. Seipsum patronus praesentare nequit. vid. Fr. FLORENS de iure patronat. tom. I. op. p. 279.

(b) c. vii. X. de concessione praebendae.

(c) c. 3. 22. X. de iure patronat. c. vii. eod. in 6.

(d) c. 11. 13. 15. 34. X. de Simonia Conf. Constitutio electoralis Brunsv. GEORGII II. R. de a. 1734. tom. I. Corp. const. Calemb. p. 826.

§. 534. Nominationi et praesentationi, quae fit vi iuris *patronatus laicalis*, iure communi nec *collatio beneficii* inest (§. 474.) nec *vocatio ad ministerium* (a) (§. 521.) etiamsi alterutra patrono acquiri possit *speciali titulo*, veluti ex lege *foundationis* vel vi *observantiae* (b). Itaque re adhuc integra, et ante *institutionem* a Superiore decretam, ei *variare* licet, aliumque adhuc intra fatale praesentare, salvo iudicio *Superioris* alterutrum ex praesentatis instituendi (c). Est tamen *nominatio* vel ideo *efficax*, quod *institutio nominati* denegari nequit, nisi *defectus* sit vel in *praesentato* vel in *modo praesentandi* (d). *Nominatio* vero, vi iuris *patronatus eccle-*

ecclesiastici facta, vim collationis habet, ideoque variationi locus non datur, simulac ea est acceptata, et Superiori ad confirmandum praesentata (e).

(a) c. 4. c. 10. c. 21. X. h. t.

(b) c. 31. X. h. t. *Henr. PIRHING in iur. Can. lib. 3. tit. 38. n. 28. tom. III. p. 608. CARPZOV iurispr. eccl. lib. I. def. 27. B. Parens in iur. Parochiali Sect. 3. c. I. § 13.*

(c) c. 24. c. 29. X. h. t.

(d) c. 29. X. h. t. c. 58. X. de elect. *BRVNQVELL de diu. patroni eccl. et laic. iure. §. 12.*

(e) c. 32. C. 16. qu. 7. c. 29. 31. X. de iur. patron.

§. 535. Pertinet II. ad ius patronatus *aduocatia* seu *protectio ecclesiae*, quae continet *complexum iurium et obligationum, defensionem ecclesiae fundatae eiusque bonorum respicientium*; siue haec in iudicio siue extra iudicium exerceatur (a). Ad eam pertinet, 1) ius exigendi, ut rationibus de administratione bonorum ecclesiae reddendis patronus admouetur (b) 2) ius consentiendi in *alienationem* bonorum ecclesiae, vel in beneficii *diminutionem* (c), 3) obligatio ad sumtus, ad *reparationem ecclesiae* in subsidium praestandos.

(a) c. 31. C. 16. qu. 7. Hinc et ius patronatus *aduocatae*, et patronus *aduocati* nomine venit c. 6. 9. 23. 24. X. de iure patronat. De hoc egi in *Obséruat. Iur. Can. obs. VI. de aduocatae ecclesiast. cum iure patronatus nexu. §. 5. 6. 7.*

(b) *CARPZOV lib. 2. dec. 316. B. Parens in iur. Parochiali Sect. 6. c. 3. §. 4.*

Aa

(c)

(c) LEVRENIUS de foro beneficiario P. II. Sect. I. c. 1. qu. 108. p. 53.

§. 536. Eidem III. insunt iura honorifica, in memoriam foundationis et in patroni honorem constituta. Horum alia 1) ex iuris Canonici dispositione descendunt, ut ius processionis (a), alia 2) per observantiam generalem ei tribuuntur, ut ius precum publicarum, honor sedis in choro, sepulturae in ecclesia luctusque ecclesiastici (b): quae et per observantiam uxori patroni liberisque in eius potestate constitutis dantur, si ius patronatus est laicale (c).

(a) c. 30. C. 16. qu. 7. c. 25. X. de iure patronat. IANUS A COSTA ad Decretal. lib. 2. tit. 10. p. 588.

(b) CARPZOV l. c. lib. 2. def. 259. 260. B. Parens in iur. Eccl. lib. 3. tit. 38. §. 128. f. FR. de ROYE de iure honorifico in ecclesia lib. 1. cap. 6. 7. 8. 9. 10. et lib. 2. cap. 3. FINCKELTHAVS l. c. cap. 6. n. 146. f.

(c) HORNIVS in obs. iur. eccl. circa ius patronat. c. I. in f. B. Parens l. c. §. 136. f.

§. 537. IV. Ad utilia patronorum iura secundum ius commune tantum pertinet ius, alimenta ex bonis ecclesiae in casu inopiae exigendi (a). Alia non competunt nisi vi specialis tituli, veluti ex lege foundationis vel specialis observantiae, ut ius annuum moderatum censum ex bonis ecclesiae (b), vel laudemium in inuestitura bonorum exigendi (c).

(a) c. 30. C. 16. qu. 7. c. 25. X. de iure patronat.

(b)

(b) c. 23. X. eod. ibi: *praeter antiquos moderatos ab episcopis institutos redditus*. I. Sam. BRVNQVELL de utilibus patronorum iuribus parum vel plane non utilibus §. 38.

c) Ne sub pallio *laudemii* tegi possit turpis officiorum nundinatio; iure electorali Brunsvicensi cautum est, ne *laudemium*, quoad ex observantia debetur, *summam IV. thaler.* excedat, nec *conuentio* in maiorem *summam* valeat sub poena *iuris praesentandi* pro hac vice amittendi et *praesentationis* pro irrita declarandae. vid. Constit. Io. Friderici de a. 1695 et Reg. Georgii II. de a. 1734. in Corp. Const. Calemb. tom. I. p. 797. et 826.

§. 538. Cum ius patronatus alia iura non complectatur quam *intuitu foundationis ecclesiae* competentia: ad illud non pertinet 1) *iurisdictio ecclesiastica* in beneficium fundatum eiusue possessorem (a), nec 2) ius *destituendi* nec remouendi praesentatos, (b) nec 3) ius de *officio* et *beneficio* vel *de bonis*, ei annexis, disponendi vel paciscendi (c), nec 4) ius *litteras reuersales* a praesentato exigendi (d), nec 5) ius *reformandi exercitium religionis* in ecclesia vel in beneficio fundato (e).

(a) CARPZOV. l. c. lib. I. def. 20. REIFFENSTV-
EL in iur. Can. lib. 3. tit. 38. §. V. n. 120.

(b) c. 12. de hereticis in f.

(c) c. 6. C. 10. qu. 1. c. 30. X. de Praebeneficiis vn.
X. Ut eccles. benef. sine diminut. conferantur. Ord.
eccl. Sax. art. gener. 30.

(d) BRVNNEMANN in iur. eccl. cap. 8. §. 26 ZIEG-
LER de Superintendente c. 14. §. 1. HORN in obs.
eccles. ad ius patronat. c. 2.

(e) Instr. Pac. Osn. art. V. §. 44.

TIT. XII.

DE PROVISIONE EXTRAORDINARIA
PAPALI.

ARGVMENTVM.

- S. 539. *Prouiso papalis. beneficiis Euangelicorum.*
 540. *Eius norma ex Con-* 542. *Quatenus obtineat*
cordatis. 541. Sublata in *in capitulis mixtis.*

§. 539. *Extraordinaria prouiso est I. PAPALIS* (§. 477.), quam exercet Pontifex de beneficiis, ad aliorum collationem ex ecclesiae Romanae politia pertinentibus. Inualuit sec. XII. (a), nullisque adstricta regulis, arbitraria potestate vsurpata est 1) per MANDATA DE PROVIDENDO, ad ordinarium collatorem directa, de beneficio vacante vel vacaturo certae personae conferendo, 2) per EXPECTATIVAS (§. 517.), quarum vis ex solius *concedentis voluntate et gratia* aestimata est (b), 3) per RESERVATIONES beneficiorum, tum per *Decretales* tum in *regulis cancellariae* a singulis Pontificibus factas (c).

(a) Tenues origines habet a *precibus et commendationibus* Pontificum, in *mandata* et executionem conuersis. c. 30. 37. 38. 40. X. de *Rescriptis* Casp. BARTHEL de *Concordatis Germaniae* cap. 2. Sect. 3. tom. II. op. p. 225. Causam praetexuerunt Pontifices, inauditam olim, liberam de *uniuersis beneficiis disponendi* facultatem, et *concurrentius* eadem conferendi, et *praeueniendi* ordinarium collatorem. c. 2. de *Praebend.* in 6. Lud. THOMASSINVS de *vet. et noua eccl. disc.* P. II. lib. I. c. 43. Fr. DVARENVS de *S. ecclesiae minister. et benef.* lib. 5. c. 8. ESPEN I. E; P. II. Sect. III. tit. V. c. 6, tom. I. p. 717. (b)

(b) c. 4. 7. 15. de *Concessione Praebendae* in 6. c. 38. de *Praebend.* in 6. Henr. Andr. KOCH de *Expe-ctatiis et inuestitura euent.* cap. II. p. 61.

(c) Historiam reservationum et grauamina aduersus eas mota recenset I C. BARTHEL c. *Sett. IV. V. VI. tom. II.* p. 230. f. *Anact.* REIFFENSTVEL in *iur. Can.* lib. 3. tit. 5. §. 13. 14. 15. 16.

§. 540. Prouisionis Papalis normam in Germania constituunt *Concordata Nat. Germ.* (§. 64), quibus quoad *beneficia maiora immediata imperii*, restitutum est ius eligendi salua confirmatione papali (§. 492.). Reseruata vero sunt Pontificis prouisioni 1) *beneficia omnia* apud *curiam Romanam* quocunque modo vacantia, modo de his prouideatur *intra mensem* (a); 2) *beneficia curialium*, 3) *beneficia minora* secundum *alternatiuam mensum*, modo prouisio papalis intra tres menses a die notae vacationis in loco *beneficii* innotescat (b). Ex *interpretatione* vero *Concordatorum*, obseruantia firmata, locus non est prouisioni reseruatae in beneficiis *parochialibus*, et *iuri patronatus laicali* obnoxiiis, et in his, quae vacant *sede papali vacante* (c).

(a) c. 2. c. 3. c. 34. de *Praebendis* in 6. c. 13. *Extrau. Comm. de praebend. Concord. Nat. Germ.* §. 2.

(b) De his ita cautum est in *Concord. N. G.* §. 4. 5. *De ceteris vero Dignitatibus et beneficiis quibuscunque secularibus et regularibus, vacaturis ultra reservationes praedictas, (maioribus dignitatibus post Pontificales in Cathedralibus, et principalibus in Collegiatis ecclesiis exceptis, de quibus iure ordinario prouideatur per illos inferiores, ad quos*

Aa 3

alias

alias pertinet,) placet etiam Nobis quod per quamcunque reservationem - - non impedimus Nos, quo minus de illis, cum vacabunt in Febr. Apr. Iun. Aug. Oct. Decembris mensibus, libere disponatur per illos, ad quos horum collatio prouiso praesentatio, electio, seu quacuis alia dispositio pertinebit, reservatione aliaue quauis dispositione, auctoritate nostra factis vel faciendis non obstantibus quibuscunque. Quoties vero aliquo vacante beneficio in Ianuarii, Martii, Maii, Iulii, Sept. et Nov. mensibus, specialiter Dispositioni dictae sedis reservatis, non apparuerit intra tres menses a die notae Vacationis in loco beneficii, quod alicui de illo Apost. auctoritate prouisum fuerit, ex tunc et non antea Ordinarius, vel alius, ad quem illius dispositio pertinebit, de illo libere disponere poterit. Conf. CRAMERI obs. iur. tom. IV. obs. 1167. et 1227. BARTHEL l. c. Sect. 3. §. 8. p. 338. Io. CONR. CORDIER de Concordatis Germaniae §. 42.

(c) c. 35. de Praebend. in 6. capitulat. Caes. Nouiss. art. 14. REIFFENSTVEL l. c. lib. 3. tit. 5. §. 9. n. 556. BARTHEL l. c. p. 333.

§. 541. In beneficiis Euangelicorum lege publica sublata est omnis prouisio papalis (a). Qua sublata, vel libera collatio restituta est ordinario collatori, vel ius extraordinariae collationis ipsa obseruantia obuenit Statibus imp. Euangelicis. Nata inde est in capitulis Protestantium obseruantia, vt collatio alternis mensibus sit vel penes principem vel penes capitulum (b).

(a) Instr. Pac. Osn. art. V. 19.

(b) B. Parens in iur. eccles. lib. 3. tit. 5. §. 120.

§. 542. In capitulis mixtis intuitu beneficiorum,
ad

ad *Catholicos* pertinentium, prouisio papalis aestimatur secundum *normam anni decretorii*, vt quatenus eo tempore in vsu fuit, eatenus obtineat; modo immediate a curia Romana et legitimo tempore insinuetur (a).

(a) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 20.*

TIT. XIII.

DE PROVISIONE EXTRAORDINARIA PER PRIMAS PRECES.

ARGVMENTVM.

§. 543. *Ius primariorum precum.* 544. *Quatenus competat imperatori et nonnullis Imp. Statibus?* nationis per illud faciendae ratio. 547. *Precum insinuatio. Ius precisae ex iis competens.* 548. *Cessio precum.*
545. *Non pender ab indulto papali.* 546. *Nomi-*

§. 543. II. Extraordinaria prouisio est imperantium, quae fit per *primas preces*. IUS PRIMARIARVM PRECVM est ius speciale imperantis, durante regimine nominandi aliquem ad unicum beneficium, in capitulis singulis ditionis suae vacaturum, eiusque collationem Ordinario collatori praecipendi. Differt ergo tam 1) a iure praesentandi ad beneficia (a), quam 2) a rescriptis de alimentaria prouisione, alicui ex bonis ecclesiae porrigenda, quae *panis-Briefe* vocantur (b).

(a) Hinc per *ius praesentandi ad beneficia*, Vicariis Imp. in *Aurea Bulla c. V. §. 1.* tributum, intelligi nequit *ius primariorum precum*. *Christ. Gottl. Bvder de S. R. I. Vicariorum iure praesentandi ad beneficia ecclesiastica*. G. H. AYRER *de iure primariorum precum c. III. §. 15.*

(b) Horum exempla habet *Ad. Frid. GLAFEY* in collectione anecdotorum n. 16. p. 34. n. 117. p. 194. Conf. *Io. Iac. MOSER. Miscell. iurid. histor. §. 4. tom. I. p. 3. sq.*

§. 544. Commune huius iuris fundamentum est *antiqua obseruantia* (a), idoneus *iura* in ecclesia vel circa prouisionem *acquirendi titulus*: ex eaque I. acquisitum est *Imperatori* per capitula ecclesiarum Cathedralium, et collegiatarum in Germania (b). Seruatum id ipsi est *Pace Westphalica* in capitulis *Euangelicorum* et in *mixtis*, hoc saltem discrimine, ut in *immediatis* Imperatori saluum sit, quatenus in iisdem ante Pacem Westphalicam in *obseruantiam* est deductum (c), in *mediatis* vero, quatenus id *die 1. Ian. 1624. exercuit* (d), seu eo die vi anterioris eiusdem exercitii in eius actuali possessione vel quasi fuit. Ex eadem obseruantia II. obuenit *nonnullis imperii statibus* secularibus et ecclesiasticis vtriusque religionis per capitula suorum territoriorum (e).

(a) Diuersas de eius fundamento sententias recenset *G. Henr. AYRER l. c. c. 1. §. 17.* Conf. *Reichs-Hofraths Gutachten* apud MOSERVM *l. c. p. 48.*

(b) Ad *inueteratam obseruantiam* prouocat RVDOLPHVS Habsb. in formula primariorum precum de a. 1273. apud LVNIGIVM in *arch. imp. Part. gen. Cent. II. p. 184.* et filius eius Rex Rom. ALBERTVS in

in rescripto, ad Capitulum Aquisgranense ob neglectas primas preces a. 1306. dato in *Val. Ferd. de GVDENVs Codice diplomat. tom. II. p. 989. Vltimis precum nostrarum affectibus moti, indignationis spiritu vestram inobedientiam et rebellionem duximus commonendam, quatenus nobis et Sacro Romano Imperio ius debitum, quod ex primariis precibus nostris nobis competere ex antiqua et approbata consuetudine dignoscitur obseruantes, honestum Virum Thilmannum de Landeschrone, Clericum deuotum vestrum dilectum, pro quo vobis multiplicatis vicibus fudimus primarias preces nostras, saltem adhuc in vestrum recipientes Concanonicum et confratrem sibi prouideatis de praebenda, si in vestra ecclesia vacat ad praesens, vel quam primum ad id obtulerit se facultas. Alioquin scire poteritis, quod contemptum librabimus pro contemptu, et nihilominus vias et modos excogitabimus, per quos haec, quod petimus, ordinare vos contingat. Preces eiusdem Regis Alberti de a. 1298 et alias sequentium Imperatorum exhibet Steph. Alex. WURDTWEIN in Subsidii diplomat. ad ius Eccles. tom. II. N. 2. et seq.*

(c) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 18.*

(d) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 26. A. FABRI Staats-Canzl. Part. 51. p. 156. f. G. Melch. de LVDOLFF obs. Cameral. P. I. obs. 82.*

(e) *Exemplare censent Io. Mich. GRIBNER de precibus primariis principum imp. Ge. Henr. AYRER l. c. cap. IV. PFEFFINGER in Vitriario Illustr. tom. III. p. 97. B. Parens in iur. eccl. lib. III. tit. 5. §. 105.*

§. 545. Ius primariarum precum Imperatoris, in obseruantia Imp. antiqua fundatum, non dependet ab *indulto papali*, etiamsi id Imperatores inde a Friderici III aetate *cautelae gratia* requirere consueuerint ad tollenda dubia, quae occasione *referua-*

tionum papalium nec non Concordatorum N. G. eius exercitium premebant (a). Vnde id hodie Imperator virtute iuris proprii absque vlla alia concessione exercet (b).

(a) *Ad. CORTREII repraesentatio iur. primar. prec. sine praeiudicio Pontificis assensu competentis. Contr. Oligonii (seu Petri MARCELLINI tum Icti, postea Cardinalis et episcopi Tusculani) de primariis precibus imperialibus eique opposita dissertatio l. Mich. GRIBNERI de precib. prim. Imp. sine Pontificis indultu validis tom. IV. opusc. p. 1.*

(b) *Conf. Literae FRANCISCI Imp. de a. 1747. ad Elect. Mogunt. in causa precam. et CLEMENTIS PP. XIII. ad capitula Germ. de admittendis precibus Iosephi Imp. II. de a. 1766. quas exhibet WVRDTWEIN l. c. N. LVII. et LVIII.*

§. 546. Cum ius primariarum precum sit ius pendente regimine nominandi ad unicum beneficium in singulis capitulis vacaturum: 1) primae praeces dirigi possunt in beneficium, quomodocunque et quodocunque in certa ecclesia vacaturum; 2) nominatus ad normam statutorum seu obseruantiae idoneus, eique religioni addictus esse debet (a), quam desiderat natura beneficii iuxta normam anni decretorii (§. 479.): 3) ipsa nominatio cum effectu intelligitur, ut per eam beneficii collatio obtineatur; alioquin nominatio alii adhuc fieri potest (b).

(a) *I. P. O. art. V. §. 18. lo. Andr. BRAND in diff. de iure Caes. primar. prec. c. 2. ed. Wirceb. 1749.*

(b) *Anacl. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. V. §. 19. n. 578.*

§. 547. Cum porro primae preces simul contineant *mandatum de providendo ad ordinarium collatorem* directum; 1) vim prius non habent, quam huic sint *insinuatae* (a): id quod a precista etiam ante vacationis casum fieri potest: 2) praecistae vero ius est, beneficium in *quocunque mense* vacans eligendi, eiusque collationem exigendi, modo id optauerit *intra mensem* a die vacationis (b), intra quem, facta semel *precum insinuatione*, beneficium *alteri* valide conferri non potest; 3) ius optandi vero precistae saluum est, etiam si vacationis casus *post obitum concedentis* emergat (c).

(a) c. 14. de *rescriptis* in 6. c. 5. de *Concess. praeb.* in 6.

(b) id quod arg. c. 3. X. de *praebend.* in 6. in observantiam deductum est.

(c) c. 5. de *Concess. praeb.* in 6. Io. Ehrenfried MAYER de *iure primar. prec.* §. 114. G. Henr. AYRER l. c. cap. 6. §. 12.

§. 548. Ius preces primarias alteri *cedendi* Precistae non competit nisi ex *consensu Concedentis*. Cessione eius consensu et auctoritate facta, cessionarius *iure cedentis* fruitur (a).

(a) Io. Tob. REINHARDT de *potestate precistae preces imperatoris per cessionem in alios transferendi*. §. 18. f.

TIT.

TIT. XIV.
DE IVRE DEVOLVTIONIS.

(Lib. I. Tit. 8. *de supplenda praelatorum negligentia.*)

ARGVMENTVM.

§. 549. *Ius deuolutionis* dum? 552. *Eius ratio*
550. *Ad quem pertineat?* inter Protestantes.
551. *Quomodo exercen-*

§. 549. Si *prouisio* in certo vacationis casu non *canonice* exercetur, hoc est, vel non *debito modo* vel non *debito tempore* (a) (§. 481. 487. 518. 533), ius, circa *prouisionem* competens, *ista vice tum* ex legis dispositione amittitur (b), tum ad alium ipso iure deuoluitur. Ius inde descendens est *ivs deuolvtionis*, seu ius, quod competit *vi iuris* *prouidendi*, in se deuoluti in certo vacationis casu.

(a) c. 2. X. de concessione praebendae c. 41. X. de Electione c. 7. §. ult. X. cod. c. 18. cod. in 6. Inst. Pac. Ofu. art. V. §. 26.

(b) c. 2. 5. X. de supplenda negligentia praelator. c. 4. 18. de Electione in 6. Clem. vn. de Concessione praebend.

§. 550. Introductum est ad tuendam *canonicam* *prouisionem*: competitque vel *per ius commune* vel *vi iuris specialis*. Secundum *ius commune* innititur *iurisdictioni et inspectioni ecclesiasticae* in *prouisionem beneficiorum* (§. 486.), pertinetque ad superiorem,

rem, cui beneficium saltem ratione *confirmationis* vel *institutionis*, vel cuius iurisdictioni *collator ordinarius* subest (a). Ex iure *speciali* prouisio *ad alium* deuoluitur, quam ad Superiorem, veluti 1) ad ordinarium collatorem in *prouisione extraordinaria*, a Pontifice debito tempore non facta (540.), et 2) *ad capitulum* in collatione praebendae, ad *solum episcopum* cum *consilio* capitali spectante (b), ob ius capituli in ipsa collatione *concurrens*.

(a) c. 41. X. de electione c. 18. eo l. in 6. c. 2. et 15. X. de Concess. praeb. c. 12. X. de iure patronat. CONCORDATA NAT. GERM. art. III. Petr. LEVRENIUS de foro eccl. lib. I. tit. 9. c. 11. qu. 459. p. 243. GONZALEZ ad Decretales tom. I. p. 432. Fr. de ROYE de iure patronat. in proleg. c. 28.

(b) c. 2. c. 15. X. de concess. praebendae.

§. 551. Vi iuris deuolutionis ius prouidendi non nisi in isto *vacationis casu* defertur, in quo ius prouidendi amissum est (a), saluo ceteroquin in reliquis casibus prouidendi iure (b). Hinc prouisio ex iure deuoluto eisdem legibus obstringitur, quae scripae sunt *primae* sed *neglectae prouisioni*; eiusdemque *qualitatis personis* facienda est, quas desiderat natura beneficii (c).

(a) c. 41. X. de electione. c. 2. c. 4 et 5 X. de suppl. negl. prael.

(b) c. 3. c. 5. X. de supp. negl. praelat.

(c) Clem. vn. de Supplenda neglig. prael. LEVRENIUS l. c. qu. 743. p. 330. I. P. W. art. V. §. 26. Et si electiones debito tempore modo non fiant, prae-

praebendarum vacantium distributio et collatio in eiusdem religionis personas, cuius decedens fuit, ex iure deuoluto ad eosdem pertineat.

§. 552. Ex iisdem principiis in ecclesia Euangelica aestimatur ius deuolutionis: praeterquam quod in praelaturis Imp. immediatis Euangelicis, deficiente Superiore, prorsus exulet (§. 500.) (a). In beneficiis mediatis ad eum spectat, cuius iurisdictioni et inspectioni ecclesiasticae beneficium ratione prouisionis subest (§. 502. 534): ideoque 1) ad consistorium, quoad penes illud est beneficiorum confirmatio et institutio, et 2) ad ipsum principem ratione praebendarum, quarum collatio a capitulo neglecta est (b). Cum sua natura sit ius potestatis et iurisdictionis ecclesiasticae: principi, quae tali non competit; ideoque nec principi diuersae religionis, nisi quatenus is iurisdictionem ecclesiasticam vi anni decretorii habet (c).

(a) I. Jac. MOSERI *Staats-Recht* tom. III. p. 325. *God. Dan.* HOFFMANN in diss. de iur. deuolutionis maxime in capitulis Euangelicorum immediatis Sect. III.

(b) CARPZOV *Iurispr. eccl. lib. I. tit. 15* B. Parens in *I. E. lib. I. tit. 10. §. 8. Corp. Constit. Calemb.* tom. I. p. 799. 826.

(c) *Inß. Pac. Osn. art. V. §. 26. 48.* Sic in Episcopatu Osnabrugensi ius deuolutionis in beneficiis Catholicorum ad eorum Superiores, in beneficiis parochialibus Euangelicorum ad Consistorium Augustanae confessionis spectat, cui haec subsunt ratione confirmationis et institutionis. *Capitul. Perp. Osnab. art. V. §. 5. et art. XIV.* Ius speciale obtinet in episc. Hildes. vi *Rec. de a. 1643. §. 3.*

TIT.

TIT. XV.

DE IVRIBVS ET OBLIGATIONIBVS
BENEFICIATORVM.

(Lib. III. Tit. 4. *de clericis non residentibus in ecclesia vel praebenda.* Tit. 15. *de peculio clericorum.*)

A R G V M E N T V M.

§. 554. *Obligatio ad residentiam, quae est perpetua et temporaria, 554. vera vel ficta, 555. Ab ea pendet prohibitio pluralitatis beneficiorum. 556. Ius in beneficio competens. 557. Fructus beneficii annui et distributiones quotidianae. 558. Ius in fructus beneficii et Aquaeustum ecclesiasticum. 559. Ius testandi de eo negatum, 560. usu introductum 561. annus desertus et gratiae. 562. Ius beneficiati de patrimonio testandi.*

§. 553. Ex plena prouisione beneficii descendunt tum *obligationes* tum *iura* beneficiati. I. Oritur ex ea *obligatio* 1) ad *officium*, huic annexum, praestandum sub imagine *vinculi matrimonialis* in episcopatibus repraesentata (a), eoque nomine 2) ad *residentiam in loco beneficii obeundam*. Est haec vel *perpetua*, quam generatim requirit ius antiquum (b), vel *temporaria*; siquidem admissis beneficiatorum *Vicariis*, residentia admodum relaxari, et ad *certum anni tempus* restringi coepit tum *concilio Tridentino*, (c) tum *statutis capitulorum*, tum denique *observantia et consuetudine* (d). Per *statutum tempus* non residens, poenis canonicis obnoxius est (e).

(a)

- (a) c. 21. X. de elect. c. 4. X. de transl. episc.
- (b) c. 13. 14. 28. X. de Praebend. c. vn. de Cleric. non resid. in 6.
- (c) Concil. Trident. sess. 24. de reform. c. 12. ad novem menses in episcopatibus et canonicatibus.
- (d) Prosp. FAGNANVS ad Decretal. lib. I. tit. de constitut. c. 6. n. 14. REIFFENSTVEL in l. c. lib. 3. tit. 4. §. 1. et 8. n. 8. 229. Originem inde ducunt vicarii perpetui canonicorum, et vicariae, quae instar beneficii se habent, c. 6. de ult. vicar. Clem. vn. eod.
- (e) c. 3. 4. 8. 10. 11. 16. 17. b. t. c. 13. 30. 35. X. de praebend. conc. Trid. l. c.

§. 554. Residentia vel vera est vel ficta, prout quis actu praesens est in loco beneficii, vel pro tali ex iusta causa habetur. Fictae residentes sunt 1) iusta ex causa cum consensu superioris absentes (a), 2) casu, senio, et valetudine impediti (b), 3) in servitio superioris constituti (c), 4) vel quibus dispensatione obligatio residentiae remittitur (d).

- (a) v. c. ex causa studiorum c. 4. 12. X. de Cler. non resid.
- (b) c. 1. X. de clerico aegrotante.
- (c) c. 7. 15. X. de Cleric. non resident. c. ult. X. de Magistris. Immunitas a residentia ob servitium superiori suo praestandum beneficiato competens BENEFICIUM A LATERE vocatur. Ge. Henr. AXER de beneficio a latere. §. 2.
- (d) c. 28. X. de praebendis.

§. 555. In obligatione ad perpetuam residentiam continetur ratio prohibita pluralitatis beneficiorum.

- (a) Ex quo vero multum ex residentia laxatum est: inua-

inualuit distinctio inter beneficia, *ratione residentiae compatiblea*, quorum *plura* ab eodem simul haberi possunt in *diuersis ecclesiis*, non vero intra *eandem ecclesiam*, nisi sint beneficia *diuersi generis*; (b) et inter *plura beneficia*, *ratione residentiae incompatiblea*, quae ab vno simul retineri nequeunt, nisi praeuia *Pontificis* (c), vel inter protestantes praeuia *Principis Euangelici dispensatione*: qua deficiente, prius beneficium post impetratam posterioris plenam et pacificam possessionem ipso iure vacat (d).

(a) c. 5. 13. 15. X. de praebendis.

(b) c. 7. X. de rescriptis c. 1. de consuetudine in 6.
c. 9. X. de Concessione praebend. REIFFENSTVEL
l. c. §. 8. ESPEN l. E. P. 11. Sect. 3. tit. 3. c. 3.
n. 12.

(c) c. 28. X. de praebend. Clem. 3. eod. In Gallia dispensatio papalis non admittitur sine placito regio
ESPEN l. c. c. 5. in suppl. n. ult. t. 1. p. 682.

(d) c. 28. X. de praebend. c. 32. eod. in 6.

§. 556. II. Virtute plenae prouisionis acquiritur ius in ipso beneficio (§. 490. 519) ratione tam *spiritualium* quam *temporalium*. Horum intuitu beneficiato competit vel ius percipiendi assignatos *prouentus beneficii* (a) vel ius bonis ecclesiasticis, in beneficium datis, iuxta *concessionem beneficiariam* salua substantia *utendi fruendi* (b).

(a) c. 17. de praebend. in 6. c. 21. X. de Elect. Iure particulari capitulorum nouiter prouiso per tempus determinatum fructibus beneficii carendum est; quod
Bb tem.

tempus *anni carentiae* nomine venit, et passim ad biennium et triennium producitur. Eius mentio fit in c. 2. *Extrav. Io. XXII. de elect.* I. Ge. RSTOR *kleine Schrifften* lib. 3. Part. XII. obs. 7. p. 757.

(b) c. 2. X. de donationibus. Petr. MULLER de bonis parochialibus c. 111. ih 7. B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 5. §. 159. et in iur. paroch. Sect. V. c. 2. §. 18.

§. 557. Fructus beneficii *speciatim* in capitulis *Canonicorum* duplicis generis sunt, vel I) *annui et grossi*, qui per annum capitularem debentur intuitu residentiae, tam verae quam fictae; vel II) *simplices distributiones*, quae continent redditus tenuiores, determinatis diebus intuitu officii diuini, in iisdem praestiti, inter canonicos distribuendos, et *quotidianae* vel *anniuersariae* sunt, prout vel *singulis diebus* vel *semel per annum* exhibentur. *Hae tantum vere residentibus* acquiruntur, non vere *fictie residentibus*, nisi ob valetudinem absint, vel ob vilitatem ipsius ecclesiae, cui inferuiunt (a).

(a) c. vn. de Clericis non resident. in 6. c. 7. X. eod. c. 32. X. de Praebend. Io. Petr. MONETA de distribut. quotid. P. II. qu. I. ESPEN de instituto et officiis Canonice P. 3. c. 4. tom. II. op. p. 618.

§. 558. Quaecunque beneficiato per beneficium acquiruntur, constituunt ACQVAESTVM ECCLESIASTICVM, seu eius PECVLIVM. Cum beneficiati fructus bonorum ecclesiasticorum titulo beneficii percipiant, et quidem in congruam sustentationem: eosdem

dem etiam *suos faciunt*, quousque ii-dem indigent in *vitae honestae sustentationem*; et eatenus illis datur ius de *acquaeſtu ecclesiastico inter viuos* disponendi (a). Hinc ad debita contracta ex eodem *ſoluenda* cogi poſſunt (b), dummodo ipsis ad inopiam redactis, ſalua permaneat congrua portio, ad *vitae ſuſtentationem* idonea, hoc eſt ſaluo *beneficio competentiae* (c).

(a) c. vn. de Clericis non reſid. in 6. c. 16. X. de praebend.

(b) c. 2. X. de fideiuſſoribus GONZALEZ ad decretal. ad cit. c. 2. X. de dolo et conuicia. B. Parens tom. III. conſult. et deciſ. P. I. reſp. 50.

(c) ex interpretatione vſuali c. 3. X. de ſolutionibus, cui adſtipulatur ratio beneficiorum, quod dentur in honeſtam beneficiari ſuſtentationem. B. Parens in l. E. lib. 3. tit. 23. §. 29.

§. 559. E contra beneficiatis Iure Canonico negatur ius de *acquaeſtu ecclesiastico teſtandi*, cumque in *heredes transmittendi*: (a) *ecclesiae* vero, in qua deſunctus beneficium habuit, datum eſt ius in eundem *ſuccedendi* (b). Natum inde eſt IUS SPOLII, quod eſt ius *acquirendi acquaeſtum ecclesiasticum deſuncti beneficiari tamquam reditum vacantis beneficii*: quod ex obſeruantia obuenit hiſ, qui iure *cuſtodiae et regaliae* gaudebant. (c) (§. 507.)

(a) c. 7. 8. 9. 12. X. de teſtament. c. 3. X. de peculio clericorum.

(b) c. 1. 7. X. de teſtament.

- (c) *Henr. MEIBOMIUS* in *diff. de iure quondam antiquo et antiquato Caesarum Germ. in decedentium maiorum praelatorum relictis possessionibus in tom. III. rer. Germ. p. 185.* *Christ Gottl. BYDER* in *observ. de prava consuetudine: Rips Raps in opuscul. p. 695. et de testament. episc. Germ. §. 22.* *THOMASSINVS* de *vet. et noua eccl. disc. p. 3. lib. 2. c. 48.*

§. 560. Iure spoli tandem sublato (a), consuetudine fere generali beneficiaris I. obuenit facultas de acquæstu testandi (b), eumque in heredes transmittendi; nisi quod passim statutis et obseruantia speciali seruatum sit ecclesiae ius in eum succedendi.

- (a) c. 12. X. de poenis. c. 9. de off. ordinari. in 6. c. 13. de elect. in 6.

- (b) Constitutione *FRIDERICI II.* de a. 1220. rata habentur in Germania testamenta principum ecclesiasticorum de acquæstu ecclesiastico, apud *SCHANNATVM* Cod. dipl. N. 110. p. 101. *ESPEN l. c. p. 11. §. 4. tit. 1. §. 20.*

§. 561. Ex eadem obseruantia II. in heredes defuncti beneficiati ex beneficiis minoribus transmittitur *ANNVS DESERVITVS*, qui est complexus reddituum, beneficiato defuncto ex beneficio intuitu residentiae debitorum et nondum perceptorum (a); tum *ANNVS GRATIAE*, qui est complexus reddituum heredibus defuncti beneficiati ex beneficio vacante per tempus determinatum praestandorum. Heredibus non tribuitur nisi ex speciali iuris dispositione, statuto et obseruantia: nec aliis heredibus, quam quibus nominatim prouisum est, v. c. viduae et liberis (b).

(a)

(a) B. Parens de anno deferuito et in *I. E. lib. 3. tit. 5. §. 211. f.*

(b) Constitutio regia Georgii II. de a. 1738. tom. I. *corp. constit. Calenb. p. 851. CARPZOV lib. I. iurispr. eccl. def. 211. STRYK de anno gratiae. Io. Andr. HOFFMANN de anno gratiae et quatenus ad heredes collaterales transferri queat. PVFENDORFIUS tom. III. obs. 50. et 129.*

§. 562. Ceterum beneficiatis de PATRIMONIO, seu de *complexu bonorum eis aliunde quam per beneficium acquisite* bonorum, salua est libera disponendi et testandi facultas; nisi voto paupertatis obstricti impediuntur, quales sunt Monachi, clerici regulares, equites sacri militares (a). Deficiente vero omni herede, illud defertur ecclesiae, cui defunctus inseruiit (b).

(a) c. 2. c. 12. X. de testam. B. Parens in *I. E. lib. 3. tit. 25. §. 19. 21. 26.*

(b) L. 20. C. de Episcop. c. 7. C. 12. qu. 5.

TIT. XVI.

DE RENVNCIATIONE ET RESIGNATIONE BENEFICII.

(Lib. I. Tit. 9. de Renunciatione.)

ARGVMENTVM.

§. 563. Modi finiendi beneficium 564. Renunciatio beneficii. 565. Ius eam admittendi. 566. Sine admissione quatenus valida? 567. Pura est vel

conditionalis. 568. Resignationis ratio. 569. Eius vis. 570. Vfus inter Protestantas. 571. Resignatio permutationis causa.

§. 563.

§. 563. *Finitur* prouiso vel *ipso iure*, veluti per mortem beneficiati (a); vel interueniente facto, quo is vel *priuatur* beneficio (b), veluti per *depositionem* de qua infra, vel *liberatur* a nexu beneficii, per *renunciationem* vel *translationem*.

(a) c. 6. X. de *rescript.* in 6. Arn. CORVINVS de *beneficiis eccl. tract. 11 lib. 9*

(b) REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 3. tit. 5. §. 12. n. 342. f. B. Parens in 1. E. lib. V. tit. 37. §. 61.

§. 564. RENUNCIATIO BENEFICII est *spontanea* beneficii collati *abdication*. Vt legitime fiat, requiritur, vt 1) beneficiatus saltim sit XIV. annis maior, qui in causis *beneficialibus* pro *maiore* habetur (a), et 2) vt sponte fiat. Metu *iniusto* extorta inuálida est (b), eaque nec beneficiato *inuito* potest a superiori iniungi, nisi ex causa, ex qua potest beneficio *priuari* (c). In beneficiis *maioribus* ad eam praeterea desideratur *iusta causa*, Superioris iudicio tamen relicta (d): quae non exigitur in beneficiis *minoribus*.

(a) c. ult. de iudiciis in 6.

(b) c. 2. c. 4. X. de his quae vi met. causa fiunt.

(c) c. 10. X. in f. de excessib. praelat.

(d) Causae recensentur in c. 10. X. de *renunciatione*, quae tamen solent praetexti ad tegendas causas *inidoneas*, commodum *solius renunciantis* concernentes.

c. 1.

c. 1. X. de cleric. non resident. I. Iac. MOSERI
Staatsrecht lib. 3. c. 52. §. 4. tom. XII. p. 86.

§. 565. Ex nexu *subordinationis* beneficiorum intelligitur, quod renunciatio beneficii valida non sit absque *consensu* eius, cuius *iurisdictioni* subest: quo dato, *renunciatio* *admitti* dicitur. Ius eam *admittendi* est *iurisdictionis ecclesiasticae* (a): idque 1) quoad *episcopatus* et *praelaturas imp. immediatas*, reservatum est *Pontifici* (b), 2) ratione beneficiorum *mediatorum* est pars iuris dioecēsani (c). Inter protestantes est pars *regiminis ecclesiastici*, vel principi *Euangelico reservati*, vel *vicarii* intuitu beneficiorum, ad *consistorii institutionem* pertinentium (d).

(a) c. 4 et 8. X. de Renunciatione. ESPEN. I. E. v. I. tit. 15. c. 6. in supplem. tom. I. p. 123.

(b) c. 4. X. de translat. episcop. Concordata Nat. Germ. art. 1. Iure antiquo pertinuit ad Concilium provinciale c. 3. C. 6. qu. 3.

(c) c. 4. X. de renunciat. ESPEN in I. E. P. II. Sect. 3. c. 2. n. 4. 22. 27. tom. I. p. 809. f.

(d) Abas. FRITSCHIVS de resignatione c. 4. n. 4. 22. CARPZOV I. E. lib. 3. def. 125.

§. 566. Renunciatio praelatorum, *superiorem non habentium*, valida est *sine admissione*. Libere renunciant 1) *pontifex*, (a) et 2) *praelati Imp. immediati Euangelici*: nec hi quidem consensu capituli sui indigent, nisi ad hunc requirendum vi *capitulationis* obstringantur (b).

(a) c. I. de renunciat. in 6.

(b) MOSERI *Staatsrecht* lib. 3. c. 33. §. 10. tom. XI. p. 194. et c. 52. §. 10. f. tom. XII. p. 88.

§. 567. Prout renunciatio vel sine conditione, vel sub ea fit, *pura* vel *conditio[n]alis* est. *Conditio[n]alis* renunciatio, ob deficientem facultatem *disponendi* de iuribus beneficii, per se inualida est (a); nec valida redditur, nisi et Superior *possit* et *velit* conditionem *admittere*. Renunciatio sub *ANNUA PENSIONE ex beneficio reservata*, admitti potest vi *ordinariae iurisdictionis* (b); non vero renunciatio in *FAVOREM TERTII*, seu *non aliter nisi hac lege facta, ut beneficium nominatae personae conferatur*. Haec speciatim *RESIGNATIO* vocatur, eiusque *admissio*, contra canones inde a sec. XIV. introducta, ad *reservata papalia* referri coepit (c).

(a) c. ult. X. de pactis c. 5. X. de rer. permut.

(b) CARPZOVIVS in *iurispr. eccl. lib. I. def. 153*. Vsu admittitur pensio reservata usque ad *tertiam proventuum* beneficii partem ESPEN I. c. P. II. Sect. 3. lib. XI. cap. 7. tom. I. p. 848.

(c) ESPEN I. E. P. II. tit. 10. c. 1. n. 17. c. 2. n. 10 13. nouae edit. tom. I. p. 811. THOMASSINVS de vet. et noua eccl. disc. P. IV. lib. 2. c. 17. n. 15. REIFFENSTVEL I. c. tom. II. p. 355.

§. 568. Hinc 1) resignatio *cuiuscunque beneficii* fieri potest in manus *Pontificis*, modo in beneficiis, iuri *Patronatus* vel *electioni* obnoxiiis, accesserit consensus eorum, ad quos spectat electio vel praesentatio

tio

tio (a): 2) fieri potest in quolibet mense, tam *papali* quam in mense *Ordinarii* (b); 3) restricta est per regulam Cancellariae *de viginti*, ut si in *infirmi- tate constitutus in ista infirmitate intra XX. dies a facta resignatione decesserit*, resignatio nulla sit, et beneficium per obitum vacet; quamquam 4) huius regulae derogationem, maiori taxa soluta, impetrare haud difficile sit (c).

(a) FLAMINIUS PARISIUS *de resignat. beneficior.* lib. 5. qu. 6.

(b) *Concord. Nat. Germ.* §. I. *Selecta iuris Publ.* nou. ff. tom. XXXII. cap. II. p. 67. 100. et tom. XXXV. cap. II. n. 15. et 18. p. 55. et 61.

(c) De usu regulae *de viginti*, eiusque recepta derogatione nec non de regula de *publicandis resignationibus* vid. ESPEN l. c. in suppl. cap. VI. et VII. p. 825. et *Selecta iur. publ.* tom. XXXII. p. 92 103. tom. XXXV. p. 62.

§. 569. Cum resignatio non aliter nisi sub lege provisionis tertio faciendae fiat: admissio eius fieri aliter nequit, quam hac conditione simul *admissa*, et *provisione* resignatario facta (a). Hinc I. *ante admissionem* omne ius in beneficio permanet penes *resignantem*, ideoque et facultas *poenitendi* et *resignationem reuocandi* (b). II *Admissione facta* et legitime *publicata*, ius resignantis in beneficium vi *nouae provisionis* transfertur in resignatarium, quamquam in collegio, cuius membrum simul sit, ex *indole receptionis* locum ultimum obtineat (c): resi-

gnans vero beneficium, quod dimisit, repetere non potest, nisi vi nouae prouisionis (d).

(a) *Clem. vn. de rerum permutat.*

(b) *Clem. vn. de renunciat. c. 12. 14. X. eod.*

(c) REIFFENSTVEL *in iur. Can. lib. I. tit. 9. §. 6.*
B. Parens *in iur. eccl. lib. I. tit. 9. §. 18.*

(d) *c. 2. 3. X. de renunc. B. Parens l. c. §. 18. f.*

§. 570. Inter protestantes non nisi in beneficiis, *curam* non habentibus, seruata est *facultas resignandi*, praecua admissione tum *principis* tum *capituli*, quoad huic in beneficiis suae collationis ius admissionis *obseruantia* obuenit: ceteroquin ex iisdem principiis, vsu receptis, aestimatur (a).

(a) *Nic. Christ. LYNCKER resp. 34. B. Parens l. c. §. 16. f. et tom. I. Conf. et dec. P. I. resp. 55.*

§. 571. Resignationis species est, quae fit PERMUTATIONIS gratia per *mutuam beneficiatorum resignationem ab alterutro eorum in viriusque fauorem factam*. Huius *admissio*, iure *permutationis beneficiorum*, vi *iurisdictionis ordinariae* peragi potest (a).

(a) *c. 5. c. 7. X. de rerum permutat. Clem. vn. eod. Jo. à CHOKIER de permutatione beneficiorum n. 7. ESPEN P. II. Sect. 3. lib. II. c. 2. n. 21. tom. I. p. 811.*

TIT. XVII.

DE TRANSLATIONE BENEFICIATORVM.

(Lib. I. Tit. 7. *de translatione episcopi*).

ARGVMENTVM.

§. 572. *Translatio* 573. *Voluntaria et inuoluntaria* 574. *Eius vis et effectus*.

§. 572. TRANSLATIO est actus, quo quis dimisso beneficio, quo prouisus est, ad aliud beneficium promouetur. Cum in ea interueniat renunciatio beneficii: peragenda est auctoritate competentis Superioris (a); (§. 565.) nec ad eam patroni consensus desideratur, nisi fiat per modum permutationis (b). Translatio episcoporum et praelatorum imp. immediatorum ad iura reseruata papalia refertur (c).

(a) c. 34. 35. 37. C. 7. qu. 1. c. 4. X. de renunciatione. CARPZOV. iurispr. eccl. lib. 3. def. 125. n. 14. MEVIVS P. V. dec. 366. proprio ausu priorem ecclesiam derelinquens viraque priuatur c. 2. c. 21. qu. 2. c. 3. X. b.

(b) 17. X. de iure patronatus Io. Sig. FINCKELTHAVS de iure patron. cap. V. n. 7.

(c) c. 2. 3. 4. X. de translat. episc. Concord. Nat. Germ. §. 1.

§. 573. Translatio, perinde vt renunciatio, fieri debet libero transferendi consensu; (§. 564.) nisi causa interueniat, ex qua is ad dimittendum beneficium auctoritate ecclesiastica cogi potest, veluti ob
exces-

excessum, vel ex causa *salutis ecclesiae*. Translatio inuoluntaria *translocatio* vocatur (a).

(a) c. 9. D. 81. c. 6. X. de aetate et qual. et ordine praeficiendorum l. Sam. STRYK de translocatione ministrorum eccl. §. 6.

§. 574. Translatione a Superiore *admissa*, PRIUS BENEFICIUM vacat, salvis priori beneficiato redditibus *deseruitis* (§. 561); idque subest *ordinariae provisioni*: nisi quod Pontifex in *reservata translatione* sibi *reservauerit* potestatem, *vacanti beneficio* *providendi* (c).

(a) c. 4. in f. X. de Postulatione praelatorum.

(b) c. 3. C. 21. qu. 2. B. Parens in l. E. lib. 1. tit. 7. §. 27.

(c) Concordata Nat. Germ. art. 1.

TIT. XVIII.

DE IVRE CIRCA INNOVATIONEM
BENEFICIORVM.

(Lib. III, Tit. 12. *Vt beneficia ecclesiastica sine diminutione conferantur.*)

ARGVMENTVM.

§. 575. *Innouatio beneficiorum.* 576. *Eorum unio.* 577. *Per coniunctionem aequalem.* 578. *Per subiectionem.* 579. *Per suppressionem.* 580. *Sectio beneficii.* 581. *Diminu-*
ti beneficii. 582. *per im-*
positas pensiones. 583. *et*
annatas. 584. *Retentio*
beneficii. 585. *Eius re-*
formatio. 586. *et Sup-*
pressio et secularisatio.

§. 575. *Quidquid fit aduersus legem foundationis et erectionis beneficii, eius INNOVATIO est.* Etiam si beneficia ex regula seruanda sint in ea integritate, quam habent *vi erectionis* (§. 470): (a) eorum in nouationi tamen locus est, quoad fit 1) *ex iusta causa*, ex utilitate videlicet et necessitate ecclesiae, 2) *vi potestatis ecclesiasticae*, et 3) *consensu* eorum, quorum ex speciali ratione interest, v. c. *capituli* in dioecesi (§. 505.) vel *patroni* (b). Est vero illa, perinde vt erectio beneficii, subordinata *iuri circa sacra*, per eamque ideo nihil agendum est aduersus *leges imp. publicas*. (§. 472.)

(a) c. 8. 10. X. *de praebendis.*

(b) c. 10. 26. 33. X. *eod. c. vn. x. vt ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.*

§. 576;

§. 576. Quae dicta sunt de *innouatione beneficiorum*, valent de *omnibus eius speciebus*, nec non de *omnibus ecclesiis*, *foundationibusque innouandis*. Pertinet ad eam *vnio beneficiorum*, quae est *coniunctio duorum pluriumue beneficiorum eo fine facta*, ut ab *vno eodemque administrantur*. Beneficia vnita, respectu beneficiati, pro *vno habentur*. *Ius ea vniendi est ius potestatis ecclesiasticae* (a).

(a) c. 8. X. de *excessibus praelatorum* Clem. 2. de *rebus eccl non alienand.* Io. Bapt. *TVRRICELLIVS de beneficiorum vnione cap. 2.* Io. *Pbil. SLEVOGT de vnione eccles et beneficior. diff. 2. §. 5. 13. 15.* Petr. *LEVRENIUS de foro beneficiat. P. III. Sect. II. cap. I. CARPZOV in iur ispr. eccl. lib. 1. def. 153.*

§. 577. Vnio beneficiorum fieri potest vel *saluo beneficio*, quod cum altero vnitur, vel *eodem extincto*. Prius contingit, 1) per *VNIONEM AEQVALEM*, in qua *seruantur aequalia vniturum beneficiorum iura*. Ita vnita, *distincta beneficia manent*, ab *vno eodemque rectore aequali prorsus iure administranda* (a).

(a) c. X. ne *sede vacante aliquid innouetur*.

§. 578. 2) Per *SVBIECTIONEM*, qua iura eorum aequalia non seruantur, sed *alterum eorum ab altero dependet in his, quae beneficii administrationem concernunt*. *Principale beneficium est illud*,

cui

cui sit unio, et *accessorium*, quod alteri ita unitur. Beneficiis *parochialibus* ita unitis, ecclesia principalis *mater*, accessoria *filia* vocatur (a): et *filia sequitur matrem* intuitu eorum, quae ex *sine* huius unionis intelliguntur, salvis eis, quae *iurisdictionem* respiciunt (b). Vnde *patronus* filiae, in hanc unionem simpliciter consentiens, ius *nominandi* et *praesentandi* amisisse praesumitur; nisi hoc ab ipso *reservatum* esse, ipsa observantia vel aliunde appareat (c).

(a) De probatione, quatenam sit *mater* vel *filia*, vid. CARPZOV l. c. lib. 2. def. 343. n. 5. 6. 7.

(b) c. 2. X. de domibus religiosis c. 30. 32 X de praebendis. Io. Nic. HERTIVS de ecclesiis filiabus §. 9.

(c) c. 7. X. de donat. De observantia in Saxonia vid. FINCKELTHAVS de iure patr. c. 5. n. 64.

§. 579. *Posterius* contingit per *SUPPRESSIO- NEM*, quae fit *extincto officio*, quod *annexum est uni- to beneficio*. Unione inter *parochialia beneficia* ita facta, unita ecclesia ius *separatae* parochiae amittit, et unam eandemque cum ea constituit, cui unitur, salva ceteroquin *iurisdictione ecclesiastica*, in unita ecclesia competente (a).

(a) c. 2. cit. de dom. rel. B. Parens in I. E. L. I. T. 5. §. 191.

§. 580. II. *SECTIO* seu *diuisio* beneficii fit, quando ex *uno beneficio plura eriguntur*: eiusque species est *dissolutio unionis*, qua unita beneficia rursus *sepa- ran-*

rantur. In ea ineunda eadem obseruanda sunt, quae valent de innouatione beneficiorum (§. 575.) (a).

(a) c. 8. 10. 20. 25. 26. 36. X. de praebend. HER-
TIVS l. c. §. 16. B. Parens l. c. §. 206. f.

§. 581. III. DIMINVTIO beneficii fit *diminutis beneficii et officii iuribus*. Fieri non potest nisi *ex iusta causa* et ex decreto Superioris. Collatori, *quanti*, non competit: et quidquid diminuendi beneficii causa ab eo agitur, nullum et irritum est (a).

(a) c. vn. X. vt eccl. beneficia sine diminutione conferantur c. 7. X. de Censibus c. 15. C. 1. qu. 3. Casp. Henr. HORNII diff. ad tit. Decret. vt eccles. benef. sine diminut. conf. CARPZOV lib. I. def. 95.

§. 582. Beneficium etiam *diminuitur*, oneribus eidem impositis, quae sunt *praestationes, ex redditibus collati beneficii alteri faciendae*. Talia sunt 1) PENSIONES, quae consistunt in *determinata portione reddituum beneficii, vi specialis concessionis Superioris, alicui soluenda in ipsius sustentationem*. Imponi beneficiis nequeunt nisi ex *iusta causa* et ex Superioris auctoritate, (§. 575.) et laicis aequae ac clericis, maxime vicariis constitui possunt (a).

(a) c. 10. 21. 30. X. de praebend c. 4. X. de clerico aegrotante ESPEN in l. E. P. 2. Sect. tit. XI. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 3. tit. 12. §. 4. n. 89. f.

§. 583. 2) ANNATAE sunt *pars reddituum primi anni, Superiori ex nouiter collato beneficio praestanda*.

flanda. Beneficiis vniuersis inde a Sec. XIV. abusu potestatis papalis impositae (a), in Germania per *Concordata* ita sunt determinatae, vt 1) Pontifici soluantur de ecclesiis *Cathedralibus* et *monasteriis viro- rum*, iuxta quantitatem in libris *camerae Romanae* taxatam, 2) de ceteris beneficiis vero non aliter, quam si secundum taxam Rom. valorem *XXIV. Flor. auri* excedunt, et quoad a pontifice conferuntur (b). Sublatæ sunt in *beneficiis Euangelicorum* (c): nec principi Euangelico debentur, nisi vi specialis obser- uantiae,

(a) De earum origine et fati vid. B. Parens in *iur. eccl. lib. I. tit. 10. §. 36. Io. Casp. BARTHEL de Concord. Germ. Cap. III. sect. I. et II. tom. II. op. p. 251. I. Petr. de LVDEWIG de iure annatarum cap. I. §. 10. I. Jac. MOSERI Staatsrecht lib. 3. c. 46. tom. XII. p. 9. I. G. ESTOR kleine Schrif- ten. t. 2. p. 263.*

(b) *Concord. Germ. art. V.* Vid. I. C. BARTHEL. c. cap. III. Sect. III. §. 3. p. 264. qui et §. I. obser- uat, dignitates inferiores et canonicatus hodie nullas annatas soluere, eo quod omnes ad *valorem dumtaxat XXIV. Ducatorum* in camera apostolica taxati sint.

(c) *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 19.*

§. 584. Innouatio IV. fit RETENTIONE bene- ficii, *reditibus vacantis beneficii, suspensa huius ad certum tempus collatione, aliis ecclesiae vsibus ap- plicatis.* Licita non est, nisi vi potestatis ecclesiasti- cae decreta, (§. 575.) vbi eam exigit *iusta causa*,

v. c. aes alienum ecclesiae, vel templi reparatio (a).

(a) c. vn. X. *ut ecclesiast. benef. sine diminut. confer. ibi: ipsi prouentus retineantur ad tempus pro causa iusta et necessaria*. c. 32. X. *de verb. signif.* c. 10 *de Rescriptis* in 6. c. ult. X. *de aedificand. et repar. eccles.* Frid. Wilh. DANNREUTHER *de iure retentionis fructuum beneficii eccles.* c. 11. §. VII.

§. 585. V. REFORMATIO beneficii fit, officio, iis annexo, ad puriora sacra et ad vsus ecclesiae magis salutare reuocato. Restricta est inter diuersae religionis consortes 1) per leges imperii publicas, ne aduersus Statum anni decretorii suscipiatur (a): et 2) per *reseruatum ecclesiasticum*, vi cuius beneficia alterutri religioni addictus, si ad alterius religionis sacra transferit, beneficio ipso iure excidit (b).

(a) I. P. O. art. V. §. 14. 25.

(b) I. P. O. art. V. §. 15. Fr. Dom. HAEBERLIN *de reseruat. ecclesiastico ex mente pacis religiosae.* Alb. Phil. FRICK *de reseruat. eccles. ex mente pacis Westph.*

§. 586. VI. SUPPRESSIO et extinctio beneficiorum vel I. *ordinaria* est, quae fit auctoritate ecclesiastica (a), vel II. *extraordinaria*, quae fit auctoritate potestatis secularis, ubi salus vel securitas reipublicae id postulat (b). Oritur inde ratione temporalium beneficii vel ecclesiae SECULARISATIO, qua bona beneficiis extinctis annexa auctoritate potestatis

testatis secularis aliis publicis vsibus destinantur. Facta est in Germania 1) tum *Domini territorialis*, tum totius *imperii* auctoritate: *illa* quidem secundum *generalem normam anni decretorii (c)*, *haec* secundum *speciales dispositiones* Pacis Westphalicae aestimanda est (*d*). II. Per eam bona, beneficiis secularisatis annexa, vel *secularia* facta sunt, si reipublicae vsibus, vel *ecclesiastica* permanserunt, si aliis ecclesiae vsibus impensa sunt (*e*). Differunt ergo *secularisata beneficia* a *beneficiis integris* seruatis, sed reformatis. (§. ant.)

(a) c. 12. X. de *Constitut.* Exemplum fec. XIV. occurrat in beneficiis *ordinis templariorum* extinctis (§. 448) Ordo Iesuitarum extinctus est per Breue Suppressionis CLEMENTIS XIV. d. d. 21. Iul. 1773.

(b) Exemplum nouissimum intuitu *foundationum ordinis Iesuitarum* in Gallia, Hispania, Sicilia, Lusitania ante totius Ordinis suppressionem, *auctoritate seculari* extinctarum.

(c) I. P. O. art. V. §. 14. 25.

(d) De *Praelaturis imperii immediatis* nec non de *Canonicatibus* titulo *Satisfactionis et Compensationis* per pacem Westphalicam secularisatis vid. I. Pac. Osn. art. X. §. 1. 7. 9. art. XI. §. 1. 4. 5. 6. 9. art. XII. §. 1. art. XV. §. 2. quae secularisatio in archiepiscopatibus et episcopatibus ita facta est, ut sublata *praelaturae* qualitate, seruata sit sola *ducatuum Principatuumue dignitas* iisdem annexa, saluis ceteroquin *capituli, qua talis*, iuribus.

(e) In *terris Brunsvicensibus* ecclesiastica permanserunt. vid. Io. Christ. CLAPROTH de *natura bonorum secularisatorum* §. 23. 26. Es. Frid. PFVENDORFII obs. iur. tom. I. obs. 136.

TIT. XIX.

DE COMMENDIS ET COMMENDATVRIS.

A R G V M E N T V M.

§. 587. *Commenda eaque vel temporaria vel perpetua.* 588. *Commendaturae ordinum militarium maiores et minores.* 589. *Immediatae et mediatuae.*

§. 587. COMMENDA in genere est *administratio beneficii, quae alio titulo, quam titulo officii, alicui committitur.* Est illa vel TEMPORARIA, quae hoc fine fit, ut beneficio vacanti vel impedito provideatur, quam constituere, ad sollicitudinem episcopalem, seu inspectionem ecclesiasticam pertinet (a); vel PERPETUA, quae hoc fine fit, ut alicui ex redditibus beneficii provideatur. Potestatem hanc concedendi sibi Pontifices contra canones vindicarunt. Dari coepit, ubi quis ob defectum canonicum provideri non potest de beneficio (b).

(a) c. 15. de electione in 6. THOMASSINVS de vet. et nova eccl. disc. P. 2. lib. 3. c. 10. Inter Protestantes haec provisio Consistorio et Superintendentibus relicta est. CARPZOV I. E. lib. 1. def. 164. 165. C. ZIEGLER de Superint. c. 19.

(b) c. 54. X. de Elect. c. 2. Extrau. Comm. de Praebend. CORVINVS de beneficiis lib. V. tit. 11. n. 4. In Gallia Rex ad plerasque abbatias et prioratus clericos seculares aliosque in commendatarios perpetuos nominat, a Papa necessario confirmandos. ESPEN Jur. eccl. P. 1. tit. 31. c. 7. n. 35. p. 324. edit. nou.

§. 588. A Commendis *nomen et originem* ducunt COMMENDATVRAE, quae sunt *beneficia equitibus Ordinum Sacrorum Militarium intuitu officii sacri, ex ordinis institutis obeundi, conferenda.* (§. 449.) Censentur iure beneficiorum (a), et vel *Dignitates* sunt vel *commendaturae simplices*, prout vel *Dignitatem Ordinis* annexam vel *non annexam* habent. (§. 450.) Prouisio de illis fit per *electionem* capituli Ordinis, et *de his* per *Collationem*; salua nominatione, si quae alicui iure *patronatus* et *aduocatae* competit (b). *Equites* in Ordinem *recepti*, instar Canonorum supernumerariorum, (517.) *iuxta senium* ius habent adspirandi ad commendaturam vacaturam (c).

(a) Henr. COCCII de *tituli et commendae conuenientia* §. 15.

(b) Exemplum est in *Instr. Pac. Osn. art. XII. §. 3.*
I. Christ. BECKMANN von *ritterlichen Ioanniter-Orden.* c. 4. §. 9. p. 200.

(c) arg. c. 8. 9. 19. X. de *praebend.* B. Parens in *iur eccl. lib. 3. tit. 8. §. 28.*

§. 589. Ratione imperii R. G. vel *immediatae* sunt, vel *mediatae*, prout bona ordinis, iisdem annexa, vel *Imperatori et imperio*, vel *superioritati territoriali* statuum imp. subsunt. (§. 568.) (a). In utrisque 1) ratione *diuersae religionis consortium*, quibus conferendae sunt, normam praestat *dies de-*

cretorius, et 2) in iisdem *reſervato eccleſiaſtico loco* est. (§. 585.) (b).

(a) *Inſt. Pac. Oſn. art. V. §. 14. 25. Frid. Lud. BERGERI diſquiſ. de iure territoriali Archiduci Austriae et aliis S. R. I. principibus in bona ab Ordinibus equeſtribus eccleſ. poſſeſſa competente in append. ad eius animadu. in COCCERII lus publ. Ge. Chriſt. WOLFII diſſ. de ſacris ordinib. equeſtr. §. 22. Selecta iur. publ. Nouiſſ. P. 37. c. 8 et P. 39. c. 10. Io. Heinr. FRICKE diſſ. de Commendatoris Ord. Teut. qualitate civili et foro in Actionib. perſonal.*

(b) *I. P. O. art. V. §. 15. Io. Wilh. GOEBEL Helmſtädtiſche Nebenſtunden P. I. obſ. 1. c. 2.*

SECTIO V.

DE IVRE CIRCA RES SACRAS RELIGIOSAS ET ECCLESIASTICAS.

TIT. I.

DE ECCLESIIS AEDIFICANDIS ET REPARANDIS.

(Lib. III. Tit. 48. *de ecclesiis aedificandis vel reparandis.* Tit. 40. *de consecratione ecclesiae vel altaris.* Tit. 37. *de capellis monachorum et aliorum religiosorum*).

ARGVMENTVM.

§. 590. <i>Quomodo res fiat sacra.</i>	<i>Inaugurationis solennia et festa.</i>
591. <i>Ecclesiae, capellae et altaria.</i>	595. <i>Ius in sub-</i>
592. <i>Fundatio earum et erectio.</i>	596. <i>Reparatio ecclesiarum.</i>
593. <i>Ius principis in ea concedenda.</i>	597. <i>Cuius sumtibus facienda.</i>
594.	

§. 590. *Res sacrae* fiunt per actualem destinationem ad cultum diuinum (§. 458.) Est haec vel *simplex*, vel *solennis*, interueniente solennitate ecclesiastica celebrata, *dedicatio* dicta; cuius species est *consecratio* interueniente inunctione peracta (a), inter Protestantes haud agnita.

(a) Iure Canonico ad actus *ordinis episcopalis* refertur c. 9. X. *de consecratione ecclesiae.*

§. 591. Aedes sacrae, quae cultui diuino in illis exercendo destinantur, ECCLESIAE *in specie* dicuntur, si *religionis exercitio publico dicatae* sunt, sin secus, CAPELLAE seu ORATORIA PUBLICA vocantur. Dantur Capellae, 1) tum *religionis exercitio priuato* intra coetum exercendo, tum 2) *sacris priuatis* eorum, qui ius habent *sacrorum priuatorum* (§. 15.) tum 3) certis sacris *specialibus* in certa ecclesia destinatae (a). ALTARIA sunt *mensae, sacris eucharisticis dicatae*, quae digniorem ecclesiae vel capellae partem faciunt.

(a) Notae sunt capellae *Palatinae, Legatorum, Nobilium, Monasticae, Xenodochiales, coemeteriales*, capellae intra *ipsam ecclesiam* constructae, quae et *facella* dicuntur. B. Parens in iur. Eccl. lib. III. tit. 37. §. 2. 16. 18. 35. Io. Phil. CARRACH de iure condendi capellas.

§. 592. *Fundatio* ecclesiarum, capellarum, nec non altarium in illis cuiuslibet libera, (§. 471. 525.) earum vero *erectio* iuris liturgici est. (§. 276.) Haec ergo decernenda est a *Competente Superiore* (a), modo ad sit 1) causa *necessitatis* vel *utilitatis* ecclesiae (b), nec non 2) *dos* ad eas exstruendas et conseruandas idonea (c), nec 3) inde *iuribus tertii* fiat praeiudicium (d).

(a) c. 9. de Consecr. D. I. c. 6. X. de eccl. aedif. vel rep.

(b) c. 3. X. eod.

(c)

- (c) c. 3. c. 8. X. de consecratione ecclesiae vel altaris c. 30. X. de priuil. Nou. 67. c. 2. Casp. ZIEGLER de dote ecclesiae c. IV. Dos, altari assignata, medio aevo altaragium vocatur. Ern. Mart. CHLADE-
NIVS de altaragio eiusque infeudatione §. 15. 17.
(d) c. 1. 2. X. de noui operis nuntiatione.

§. 593. Cum ecclesiae ad publicum et capellae priuatum religionis exercitium pertineant: neutrae in republica erigi possunt sine principis consensu (a), pertinet ius concedendi illarum erectionem ad ius reformandi, normamque habet ex lege Publica (b), ne inter utriusque religionis consortes aduersus statum anni decretorii exerceatur, inuitis his, quorum ob statum religionis ex dicto anno interest. (263. 264.)

- (a) Iustinianus id demandauit episcopis, legemque tulit, ne sine eorum consensu exstruerentur ecclesiae. Nov. 67. B. Parens in diss. de iure civili in templo cap. II. Sect. 3. et 4. Io. Ge. REINHARD de iure princ. Germ. ante temp. reform. c. 2. §. 9. 10.
(b) Instr. Pac. Osn. art. V. §. 25. 26. 33. SCHAV-
ROTH Concl. Corp. Euang. tom. II. p. 587. 597.
Sammlung der Schriften von der Selbsthülfe und von
Simultaneo p. 239. 344. 353. 391. I. Vlr. de CRA-
MER obs. iur. unia. tom. I. obs. 419. §. 86. 87.

§. 594. Exstructae ecclesiae sacrae fiunt ipsa de-
stinatione et applicatione ad cultum diuinum (a),
ritu consecrationis inter Catholicos, et dedicatione
inter Protestantes interueniente (b). (§. 590.) In
memoriam huius inaugurationis constitutae sunt en-
caeniae, seu festa anniuersaria, tanto zelo celebrata;

ut opus fuerit *encaeniarum protectione*, iudicis secularis ordinarii auctoritate interponenda (c).

(a) c. 9. X. de immunitate ecclesiarum.

(b) Rudolph HOSPINIANVS de origine templor. lib. IV. c. 2. B. Parens in iur. eccl. lib. III. tit. 40. §. 19. 34. 44.

(c) c. 16. de consecr. D. I. B. Parens l. c. §. 54. Henn LINCK de iure templor. cap. 7.

§. 595. Fundantur et eriguntur ecclesiae ad cultum publicum vel *coetus* alicuius in certo loco, vel *specialis uniuerstitatis ecclesiasticae* (a). Sunt ergo *res sacrae* illius *uniuerstitatis*: et quoad *usus sacros* singulis membris patent. Ius *proprium* tamen in *usum subselliorum* his non competit, nisi ex concessione ecclesiae: quae dari solet vel in ius *hereditarium* vel ad *tempus determinatum* (a).

(a) c. 1. X. de Capellis monach. Clem. 1. de priuileg.

(b) CARPZOV iurispr. eccl. lib. 2. tit. 23. B. Parens in iur. Paroch. Sect. V. c. 2. §. 2. 8. Io. Balibaf. WERNHER obs. select. Part. III, obs. 119. Part. VI. obs. 462. Es. Frid. PVFENDORFII obs. iur. uniu. tom. I. obs. 39.

§. 596. *Refectio* et *instauratione* templi conseruatur ius ecclesiae in illud. Templi ergo reficiendi et restaurandi ius et *obligatio* penes ecclesiam est; subordinatum tamen *inspectioni ecclesiasticae*, quo ex utilitate ecclesiae exerceatur (a). *Modus refectio- nis et restaurationis* magis ex *utilitate ecclesiae* quam

ex

ex *pristina forma* aestimandus est, quoad nihil agitur *aduersus ius* et in praeiudicium tertii (b).

(a) *L. 42. §. 7. C. de Episc. et Cleric. B. Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 48. §. 35. 42. 51.*

(b) *Fabri Staatskanzlei tom. XV. c. 10. et tom. XXXI. c. 1.*

§. 597. Instituenda est reparatio 1) ex *reditibus bonorum ecclesiasticorum*, qua talium (a), adeo ut et *beneficiati* ex redivbus beneficii, quoad vltra congruam sustentationem *eis supersunt*, contribuere obligentur (b). In subsidium 2) tum membra ecclesiae et inprimis in Parochiis *Parochiani*, qua tales (c), tum 3) *patroni* ad illam conferre tenentur (d) pro ea parte, quae vel *conuentione* vel *obseruantia* vel iusto *superioris arbitrio* definitur.

(a) *c. 28 f. C. 12. qu. 2. B. Parens Consul. et decis. tom. I. P. I. resp. 4.*

(b) *c. 4. X. de eccles. aedificand. vel repar.*

(c) *B. Parens in iure paroch. Sect. 7. c. 3. §. 7. Io. Tob. REINHARDT in obs. ad Christinaei decis. Vol. II. obs. 3. Es. Frid. PVFENDORFIVS in obs. iur. uniu. tom. I. obs. 229. Ex eadem ratione ad parochianos pertinet resectio aedium parochialium CARPZOV l. c. lib. 2. def. 339. Vid. Const. regia Georgii II de a. 1733. Tom. I. Constit. Calenb. p. 821. PVFENDORFIVS l. c. tom. I. obs. 165. tom. III. obs. 184.*

(d) Obligatio patronorum innititur ptaxi et obseruantiae, ex qua etiam repetita est sanctio Concilii Trident. sess. 21. de reform. c. 7. Petr. PECKIVS de reparandis eccles. c. 14. CARPZOV l. c. lib. 2. def. 336. n. 9. B. Parens in iur. paroch. Sect. VII. c. 3. §. 5.

TIT.

TIT. II.

DE DOMIBVS RELIGIOSIS.

(Lib. III. Tit. 36. *De religiosis domibus ut Episcopo sint subiectae.*)

ARGVMENTVM.

§. 598. *Domus religiosae.* 601. *in specie inter di-*
 599. *Iura in illas.* 600. *uersae religionis confor-*
Monasteria. Iura in illa *tes.*

§. 598. DOMVS RELIGIOSAE sunt *aedes, causae piae auctoritate publica addictae.* (§. 461.) Sunt vel *ecclesiasticae* vel *laicales*, prout eriguntur vel auctoritate *ecclesiastica* vel *seculari* (a). Vtraeque ratione *finis* religiosae sint, et hoc intuitu ad annexa *religionis exercitii* referantur (b), et iure bonorum ecclesiasticorum aestimantur (c).

(a) c. 3. 4. X. h. t. Clem. 2. eod. Iure Justiniano inspectio in illas demandata est *episcopis* L. 42. §. 6. C. de Episc. et Cleric. NOV. 131. c. 10. quae deinde usu seculorum in *iurisdictionem* mutata est.

(b) I. P. O. art. V. §. 26. 31.

(c) I. P. O. art. V. §. 25. §. 31.

§. 599. Iura in illas tum I) vi *foundationis* et iure patronatus competunt, (§. 525.) tum II) vi *erectionis* (a); siquidem domus religiosae *ecclesiasticae* iurisdictioni ecclesiasticae, et *laicales* iurisdictioni seculari subsunt. Inde descendunt iura *inspectionis,*

visita-

visitationis, correctionis, confirmandi et similia: quae tamen in domus religiosas diuersae religionis non competunt nisi vi anni decretorii (b).

(a) c. 3. X. b. t. Clem. 2. eod.

(b) I. P. O. art. V. §. 26. *Quodsi quoque A. C. ad dicti in eiusmodi bonis ecclesiasticis mediatis, dicto anno dieque a Catholicis realiter plene vel ex parte possessis, iura praesentandi, visitandi, inspectionis, confirmandi, corrigendi, protectionis, aperturae hospitalitatis, seruitiorum, operarum habuerunt, item parochos praepositos ibi aluerunt, iura ista illis sarsa tectaque maneant.* B. Parens tom. I. Conf. et decis. Part. I. resp. 35. Io. Tob. REINHARDT in obseruat. ad Christinaei decis. tom. 3. obs. 26.

§. 600. MONASTERIA sunt domus religiosae, vitae religiosae in iisdem agendaee destinatae. (419.) In illis fundandis et erigendis eadem valent, quae obtinent in templis et capellis (§. 592. 593.). Iura in illa non minus ex fundatione, quam ex erectione oriuntur: (§. 499.) ideoque monasteria tam iurisdictioni ecclesiasticae, quam iuri territoriali circa sacra subfunt (b).

(a) I. P. O. art. V. §. 29. 31. B. Parens in I. E. L. 3. tit. 36. §. 8.

(b) Nic. HERTIVS de iactitata Ordinis Cisterf. exemptione a superioritate in tom. II. op. 160. *Collegia et fundationes Iesuitarum ex instituto Ordinis vna cum omnibus bonis exempta sunt a potestate et iurisdictione omnium Ordinariorum. Corpus Instit. Soc. Ies. vol. p. 21.* Cum ergo in territoriis Statuum imp. non nisi iuri territoriali circa sacra subfuerint; toto ordine extincto, dispositio de iisdem

dem ad Dominum territorii pertinet sine discrimine religionis.

§. 601. Inter vtriusque religionis consortes *iura circa monasteria* determinantur per normam *anni decretorii*, prout vel *Status imp. A. C. addicti* vel *Status Catholici* illa *possederunt* (a): idemque obrinet in redditibus bonisque, quae eis debentur ex alieno territorio (b). Circa monasteria, quae *Status Catholici* possederunt in ditionibus Statuum, A. C. addictorum, speciatim cautum est, ne in alios ordines, quam quorum regulis dicata sunt, commutentur, nisi talis ordo interciderit (c).

(a) *I. P. O. art. V. §. 25. 26.* Agitur hoc loco de monasteriis aliisque bonis ecclesiasticis mediatis; quae *Status Imp. possederunt*: de qua possessione, *iure Status* habita, vid. HENNIGES *ad I. P. l. c.* p. 333.

(b) *I. P. O. art. V. §. 46. 47.*

(c) *I. P. O. art. V. §. 26.* Sam. PVFENDORF *in hist. Sueciae lib. 18. c. 69.* Applicari cit. *art. V. §. 26.* nequit ad *Collegia Iesuitarum*, in territoriis Statuum A. C. addictorum constituta, quorum intuitu non adsunt *Status Catholici*, qui illa *possederint*. vid. not. *ult. §. ant.* Reditus vero et bona, quae Collegiis Iesuitarum, in territoriis Catholicorum constitutis, debentur ex ditionibus Statuum A. C. addictorum, aestimanda merito sunt ex *I. P. O. art. V. §. 46. 47.*

TIT. III.

DE COEMETERIIS ET IVRE SEPULTVRAE.

(Lib. III. Tit. 28. *de Sepulturis.*)

ARGVMENTVM.

§. 602. *Coemeteria.* 603. *Eorum fundatio et erectio.* 604. *Ius sepeliendi.* 605. *Sepultura Christiana.* 606. *Solennis et minus solennis.* 607. *Censetur iure actuum parochialium.* 608. *Eius denegatio.*

§. 602. COEMETERIA Christianorum sunt *loca publica*, *sepulturae Christianorum unius pluriusve ecclesiarum destinata*. Sunt vel *templis contigua*, intra atrium eorum constituta, vel *separata*. Vtraque ratione usus et destinationis *ecclesiastica* sunt et *religiosa*, iurisdictioni *episcopi*, et inter protestantes, *consistorii* subiecta (a).

(a) c. 13. X. *de Sepultur.* c. 2. *de immunitate eccles.* in 6. CARPZOV *respons. iur. lib. I. resp. 86.* et in *iurispr. eccl. lib. 2 dec. 385* De origine Coemeteriorum vid. B. Parens in *I. E. lib. 3. tit. 28. § 3. Christ. Godofr. HOFFMANNI* *diff. de coemeteriis ex urbis tollendis c. I. II.*

§. 603. I. *Concessio* de coemeterio in territorio erigendo a Principe pendet. II. *Fundatio* eius, ad *onera uniuersitatis* pertinet, ita ut urgente ecclesiae necessitate et priuatus ad fundum iusto pretio vendendum *principis auctoritate* cogi possit (a). III. *Erectio* eius, qua fundus causa cognita sepulturae addici-

tur

tur in usus certae ecclesiae, est *iurisdictionis ecclesiae*. Hinc coemeterium sine *auctoritate ecclesiastica*, quae demandata est *consistorio*, inter protestantes nec erigi, nec constitutum ampliari potest (b).

(a) CARPZOV *iurispr. eccl. lib. 2. def. 387. 388.*

(b) c. 4. X. de *religios. dom.* CARPZOV l. c. def. 385. Ge. Ad. STRVV in *synt. iur. civil. exerc. III. th. 72.* In ecclesia Romana inde a sec. X inualuit ritus *benedictionis* in coemeterio tum *inaugurando* tum *reconciliando*, qui *ordinis episcopalis* esse censetur; cum erectio coemeterii sit *iuris dioecetani*.

§. 604. Ius sepeliendi in coemeterio est omnium ecclesiae membrorum *commune*, in quorum usus hoc constitutum est, iisque *gratis* debetur (a): *proprium* vero ius sepeliendi in *certo loco coemeterii* nemini competit nisi vi *specialis tituli*. Sunt ergo sepulchra in coemeterio vel *communia* vel *particularia*, et haec iterum vel *familiaria* vel *hereditaria* (b). Nemini vero ius est mortuum in locum *privatum* inserendi (c): nec ius est sepeliendi in *templis*, nisi quoad vel certis personis ex *iure honorifico* debetur, ut *principi*, *patrono*, *clericis*, vel quoad ab ecclesia *speciatim* impetratur (d).

(a) c. 13. X. de *sepulturis* Guil. Henr. BRVCKNER de *sepultura gratis concedenda* §. 19.

(b) Dav. MEVIVS P. IX. dec. 141. 142. *Augustin. LEYSER ad Pand. spec. 129. m. 1.* B. Parens in *iur. Parccb. Sect. IV. c. 2. §. 14. 15.*

(c) c. 3. X. de *Sepult.* Andr. BEYER in *addit ad Carpxonii iurispr. eccl. lib. 2. def. 373. p. 179.*

(d) c.

(d) c. 13. 16. 18. C. 13. qu. 2. Fr. de ROYER de iure honorifico in eccles. lib. 1. c. 9. CARPZOV l. c. def. 390.

§. 605. SEPULTURA CHRISTIANA seu ECCLESIASTICA est, quae in coemeterio aliove loco religioso exhibetur: cum eaque coniunctus est honor sepulturae, consistens in deductione mortui ad sepulturam more Christiano peracta (a). Cum peream praestetur officium erga defunctum, qua Christianum: id quoque 1) ex aequitate, inter Protestantes agnita, debetur infantibus Christianorum non baptizatis (§. 305.) (b), et 2) ex lege publica approbatarum religionum consortibus inter se, etiam si religionis exercitio careant (c).

(a) Sola honestas sepulturae in sensu civili aestimatur ex loco honesto, et ex modo, moribus legibusque convenienter.

(b) B. Patens in iur. eccl. lib. 3. tit. 28. §. 47. 48.

(c) I. P. O. art. V. §. 35. ibi. multo minus publicis coemeteriis honoreue sepultura arceantur. Conf. BEYER l. c. def. 383.

§. 606. Est illa vel SOLENNIS, quae fit interueniente liturgia, vel MINVS SOLENNIS, quae sine ea peragitur. Liturgia circa sepulturam, in qualibet ecclesia iure liturgico determinata, (§. 276.) continet normam in sepultura membrorum ecclesiae obseruandam; nisi ex iusta causa remittatur.

Dd

§. 607.

§. 607. Sepultura, quatenus in parochia peragitur, iure actuum parochialium censetur. Vnde I. *Parocho* competit *cura liturgiae* circa sepulturam intra parochiam demortuorum, et ex consuetudine *ius circa funeralia* (a); 2) quilibet *parochianus* in coemeterio parochiali est sepeliendus, nisi vel *sepulchrum particulare* habeat, vel alibi sibi *elegerit* sepulturam, quod potest, modo parochiae satisfiat, soluta *quarta canonica*, vel hodie solutis *funeralibus* (b); 3) *peregrinus* in coemeterio eius parochiae sepeliendus est, intra cuius fines moritur, salva libertate, funus ad parochiale coemeterium deducendi (c).

(a) c. 5. X. de Sepult. Clem. 2. eod. c. 42. X. de Simonia.

(b) c. 8. 10. X. de Sepultur. c. 2. eod. in 6.

(c) c. 3. eod. in 6. Es. Frid. PVFENDORF tom. 1. obs. iur. obs. 281. Cbrist. Lud. CRELL. de translatione mortuorum per alienum territorium.

§. 608. Denegatio sepulturae ecclesiasticae fit denegatione vel loci religiosi, vel liturgiae sepulchralis. Locus ei non est, nisi ex causa approbata, quae iure Canonico cadit in excommunicatos, hereticos, autochiros, in pereuntes in duello, in usurarios (a). Denegatio sepulturae humanae, quae fit denegatione vel inhumationis vel moris sepeliendi humani, ad iurisdictionem criminalem pertinet.

(a) c. 11. 12. 13. X. de Sepulturis. Clem. 2. eod. c. X. de torneament. c. 3. X. de usuris c. 12. C. 23. qu. 2.

qu. 2. De huius poenae moderato usu inter prote-
stantes vid. CARPZOV l. c. def. 376. f. B. Parens
l. c. §. 40. f. et in Ex. ad Pand. tom. II. ex. 42.

TIT. IV.

DE IVRIBVS ET IMMVNITATIBVS LOCORVM SACRORVM ET RELIGIOSORVM.

(Lib. III. Tit. 49. de immunitate ecclesiarum, coe-
meterii, et rerum ad eas pertinentium.)

ARGVMENTVM.

§. 609. Loca sacra et reli- Citas et immunitas. 611.
giosa ab usu seculari ex- Ius asyli.
empta. 610. Eorum San-

§. 609. Loca sacra et religiosa non aliis vñibus ad-
hibenda sunt, quam qui cum speciali fine, cui aucto-
ritate ecclesiastica destinantur, consistere possunt: nec
in illis iudicia criminalia et ciuilia, negotiationes,
vel iudicia exercere fas est (a).

(a) c. 1. §. X. de immunitate ecclesiae et coemeterii,
c. 2. eod. in 6. c. 12. X. de vita et honestate cleri-
corum.

§. 610. Ad eundem finem tuendum data illis sunt
iura singularia, ab Imperatorum aduocatia et con-
cessione originem ducentia, et decretis ecclesiasticis
confirmata. Fruuntur I. SANCTITATE EXTERNA,

Dd 2

qua

qua *securitas publica specialis* datur aduersus aliorum iniuriam (a), et II) IMMUNITATIBVS, quae sunt *iura singularia exemptionum tum a iurisdictione seculari tum ab oneribus reipublicae praestandis* (b). Quae iura, a potestate seculari data, 1) *dependentia* permanent ab eadem, nec 2) loca sacra et religiosa ab hac prorsus eximuntur, sed *iuri maiestatico circa Sacra* subiecta manent (c).

(a) L. 4. 12. 16. C. de sacrosanctis ecclesiis c. 9. X. de immunit. eccles. Hinc violatio personarum et rerum in iisdem *grauiori poena* vindicata. L. 10. C. de episc. et Cler. Auth. Sed iure nouo. C. eod. art. 171. C. C. C. Sanctitas interna ratione destituitur. Vid. B. Parens in *Iur. eccl. lib. 3. tit. 49. §. 5.*

(b) c. 3. 4. 7. X. de immunit. eccl. c. 1. eodem. in 6. c. 4. de Censibus in 6. Fata immunitatis recenset ESPEN in *iur. eccl. P. II. Sect. IV. c. 1. tom. II. p. 86.*

(c) Hinc ecclesiae et monasteria, quibus specialis *immunitatis* concessio regiis diplomatibus facta est, sub *mundiburdio, tuitione regali, tuitione immunitatis* esse dicuntur. Vid. *Es. Frid. PVFENDORFIVS obs. iur. uniu. tom. I. obs. 33.*

§. 611. Ab eorum sanctitate et immunitate dependet III) *IVS ASYLI*, quo *securitas publica tribuitur ad loca sacra et religiosa* confugientibus. *IVSTVM* est, quoad constitutum est aduersus omnem iniuriam et vim iniustam, quale datum est *iure Iustiniano* (a). *SINE IVRE* vero *decretis ecclesiasticis* productum est aduersus *iurar. reipublicae* in vindicandis criminibus.

(b)

(b). Quae decreta, salutis publicae aduersa, nec ubique recepta, et passim abolita sunt (c); nec usum ferunt inter *Protestantes*, inter quos ius asyli ad *limites iustitiae* reuocatum est, ut *oppressis* et *laesis* pateat in ecclesia non facinorosis, ad requisitionem iudicis simpliciter exhibendis (d).

(a) *Nou. XVII. c. 7. Templorum cautela non nocentibus sed laesis datur a lege.*

(b) c. 6. X. de immunitate eccles. Constitutio Gregorii X, de a. 1591. et Innocentii XIII. de a. 1725. C. BARTHEL de iure asyli tom. II. op. p. 668. REIFENSTVEL in iur. Can. lib. 3. tit. 49. §. 5.

(c) Nic. MYLERVS AB EHRENBACH de iure asylorum cap. IV. §. 11. f. 10. Conr. ENGELBRECHT de iniusta asyli immunitatisque ecclesiasticae ad crimina dolosa extensione. In Gallia ius asyli iam abolitum est a. 1539. vid. Petr. GIBERT in corp. iur. Can. tom. II. p. 535.

(d) Sam. STRYK in obs. ad Brunnemanni ius eccl. lib. 2. c. 2. §. 7. Henr. HORN in obs. ad Schiltneri inst. iur. Can. lib. 2. tit. 7. §. 12.

TIT. V.

DE IVRE CIRCA BONA ECCLESIASTICA
ACQVIRENDA.

(Lib. III. Tit. 49. *de immunitate ecclesiarum*. Tit. 26. *de testamentis et ultimis voluntatibus*.)

ARGVMENTVM.

§. 612. *Bona ecclesiastica dotalia et nouiter acquisita.* 613. *Ius ecclesiae bona acquirendi, quatenus restrictum?* 614. *Iura circa eorum acquisitionem.* 615. *Iura singula-ria in acquisitione ex ultima voluntate.* 616. *Sanctiones iuris Can. de causis testamentariis in genere.* 617. *Iura ecclesiae circa acquisita.* 618. *Eorum immunitates.*

§. 612. *Bonorum ecclesiasticorum appellatio, perinde ac ecclesiae nomen, late patet, pertinetque ad bona quae tum in ecclesiae tum in corporum ecclesiasticorum patrimonio sunt (a). Ratione acquisitionis vel dotalia sunt, vel nouiter acquisita, prout vel per fundationem (b), vel alio acquisitionis titulo obtulerunt (c): Ratione finis vel destinationis vel communia sunt, vel particularia. (§. 459.)*

(a) *L. 17. 23. C. de SS. Eccles. NOV. 7. et 120.*

(b) *c. 8. de rebus eccles. alienand. Casp. ZIEGLER de dote eccles. cap. 4. B. Parens in iur. eccl. lib. 2. tit. 26. §. 25. et lib. 3. tit. 23. §. 21.*

(c) *Lud. Ant. MVRATORIUS in tom. V. Antiquit. Italiae medii aevi diff. 67. de modis, quibus ecclesiae, episcopi, canonici monasteria terrenis opibus et commodis auctae sunt.*

§. 613.

§. 613. Ecclesiae et corpora ecclesiastica *publica acquisitionis bonorum* in republica capacia sunt, (§. 19.) nisi quoad haec pro bono publico *lege speciali* est circumscripta. Hoc passim factum est per sanctiones speciales, quibus interdictum est ecclesiis ius acquirendi *bona immobilia secularia absque speciali impetrata concessione*: cuiusmodi concessio *amortizatio* appellatur (a).

(a) ESPEN in *I. E. P. I. tit. 29. c. 3. et 4. tom. I.* nouae edit. p. 280. Petr. PECKIVS de *amortizatione bonorum*. Bernh. GLETTLE *anatomia iuris amortizandi*. Io. Christ. CRAMER de *alienatione bonorum equestrium ad manus mortuas per statutum prohibita*. Wigul. Aloyf. L. B. a. KREITMAYER in *Anmerkungen ad Codic. Maximilianicum tom. II. n. p. 411.*

§. 614. Circa *acquisitionem* bonorum ecclesia utitur *iure communi* (a); nisi quoad ei *per leges* ius singulare datum est. Neque enim pars *potestatis ecclesiasticae* est, iura ecclesiae circa acquisitionem in *republica* definire; nec id per *canones* tentatum est (b), praeterquam in acquisitione, quae fit per *ultimam voluntatem*: cuius rei prima origo a *cura et executione piarum dispositionum*, episcopis a *Iustiniano* demandata, repetenda est (c).

(a) *L. I. et ult. C. de SS. ecclesiis Fr.* BALDVINVS de *legibus Constantini M.* in tom. I. *Iurisprud. Rom Atticae* p. 581.

(b) Ne quidem circa sanctiones imperiales, quae *donationes ultra quingentos solidos*, ecclesiae factas, Dd 4 *insinua-*

insinuationis legi subiiciunt, L. 19. C. de SS. eccles. in iure Canonico quidquam tentatum est, nec etiam iure tentari potuit. Vid. B. Parens in iur. Paroch. Sect. V. c. I. §. 12.

(c) *L. 46. §. 6. C. de episcop. et Clericis L. 28. 49. C. eod. NOV. 131. c. 11. Obs. meae iuris Can. obl. IV. de originibus iurisdictionis ecclesiasticae in causis testamentariis §. 2. 7.*

§. 615. Inde natales ducunt sanctiones iuris Canonici, ad promouendam *bonorum ecclesiasticorum acquisitionem* constitutae, quod 1) *testamenta* et *legata* ad *pias causas* non secundum leges civiles sed secundum decretorum statuta iudicanda sint, quae *solennitatem nullam* exigunt, sed tantum *ultimae voluntatis probationem*, non minus *duobus testibus* quam ex *idoneo instrumento defuncti* instruendam (a); indeque 2) *valida sit pia dispositio*, in testamento, respectu *aliorum* imperfecto, relicta (b); quod 3) *filio familias* de bonis *profectitiis* et *aduentitiis* cum patris consensu ad *pias causas* testari liceat (c), et 4) ad *pias causas* relicta, in *alterius arbitrium* conferri possint (d), 5) denique *cura et executio* piarum dispositionum pars sit *iurisdictionis ecclesiasticae* (c).

(a) *c. 11. X. de testamentis. Ex usu Codicis Theodosiani per Gallias idem in conciliis statutum esse, obseruavi in cit. Obs. IV. §. 5. De usu fori vid. WERNHER. obs. for. P. I. obs. 21. et Suppl. REINHARTH observ. ad Christinaei decis. Vol. IV. obs. 37. I. Casp. HEIMBURG de his quae ultima voluntate per script. declarata piis causis relinquuntur §. 14. Gottfr. Leonbarth IOECHER de testamento ad pias causas sine testibus valido §. 16.*

(b)

(b) lo. Vlr. de CRAMER de eo quod pium est in piis causis tom. III. opusc. p. 421.

(c) c. 4. de sepulturis in 6.

(d) c. 13. X. de testamentis. c. 3. eod. in collect. II. ant. decretal. Christ. Frid. HARPPRECHT de eo qui extremam voluntatem in alterius dispositionem committit. Haec dispositio ob verba generalia cit. cap. vsu fori ad alias ultimas voluntates deducta est.

(e) c. 6. 17. 19. X. de testamentis Clem. vii. eod. LAVTERBACH de executione ultimar. voluntatum.

§. 616. Obseruare hoc loco luuat, occasione piarum dispositionum potestatem ecclesiasticam productam esse ad causas testamentarias quascunque: et has quidem I) ad forum ecclesiasticum olim reuocatas esse (a), II) specialem coram paroco et duobus testibus testandi formam praescriptam esse (b), licet aetatem non tulerit: nec non III) circa fideicommissa hoc esse innouatum, quod liberi, fideicommisso grauati, tam legitimam, grauaminis impatientem, quam Trebellianicam, iure cuiuslibet heredis fiduciarii, detrudere queant: id quod constitutum est nulla habita ratione, vtrum fideicommissum purum, an sub conditione vel in diem relictum sit (c).

(a) In Anglia causae testamentariae omnes hodiernum ad forum ecclesiasticum pertinent. Vid. cit. Obs. IV. §. 10.

(b) c. 10. X. de testam. de CRAMER tom. I. obs. 350.

(c) c. 16. 18. X. eod. HARPPRECHT de iure deducendi duas quartas n. 345. B. Parens in I. E. lib. III. tit. 26. §. 56. Es. Frid. PFENDORFIVS in obs. iur. uniu. tom. II. obs. 82. 83. diff. mea de liberis fideicommisso oneratis §. 17.

D d 5

§. 617.

§. 617. Bonorum ecclesiasticorum *dominium*, vi *acquisitionis*, ex rectori sententia est penes *ecclesiam*, qua *uniuersitatem* (a); id vero tum 1) per politiam ecclesiae subordinatum est *inspectioni ecclesiasticae*, (b) tum 2) ex nexu potestatis ciuilis subiectum *iuri maiestatico circa Sacra*.

(a) GONZALEZ *ad Decretales tom. III. p. 254* Fr. SARMIENTO *de redditibus eccles. p. 1. c. 1.* Paul SARPII *traité de Benefices art. 21 qu. 1.* B. Parens *I. E. lib. 3. tit. 5. §. 30. et iniur. Paroch. Sect. 5. c. 3. §. 4.*

(b) c. 2. 3. 5. 6. C. 10. qu. 1. c. 7. C. 10. qu. 2. CARPZOV *in iur. eccl. lib. 2. def. 299. n. 2.*

§. 618. *Acquisitio bonorum* ab ecclesia facta, naturali ratione nec minuit nec tollit iura *imperii ciuilis*, in bonis competentia. Itaque non nisi Imperantium *indulgentiae et concessionibus* debetur, quod I) bona ecclesiastica, qua talia, *iurisdictioni ecclesiasticae* subiecta sint (a), et quod II) *immunitate* ab oneribus publicis fruuntur, nec haec competat, nisi quoad *concessione* vel *antiqua obseruantia* est acquisita (b). Hinc 1) bona ecclesiae *nouiter acquisita* oneribus publicis immunia non sunt, nisi immunitate speciatim impetrata; bona ecclesiastica vero 2) in *causa necessitatis* reuocari sub nexum onerum extraordinariorum possunt (c): quo casu Imperantes Catholici ex more et cautelae gratia vel *indultum papale* exigunt, vel sub appellatione *Doni gratuiti* tributa imperant.

(a)

- (a) *Casp. ZIEGLER de dote eccles. cap. 12. n. 23. 24. Dav. Ge. STRVBEN de iure dirimendi lites de bonis eccles. obortas inter obseruat. iur. Germ. obs. VII. p. 242.*
- (b) *Origines et progressus immunitatis, beneficio principum datae, recensent ZIEGLER l. c. cap. 12. n. 49. 59. STRVBEN l. c. obseruat. III. §. 4. ESPEN in iur. eccl. P. II. Sect. IV. tit. 4. c. 1. et sq. Conf. Ecrits pour et contre les Immunités pretendues par le Clergé de France Hagae Comit. 1751.*
- (c) *c. 4. X. de immunitate eccles. c. 3. §. 2. eod. in 6. Clem. vn. eod.*

TIT. VI.

DE IVRE CIRCA BONA ECCLESIASTICA
ALIENANDA.(Lib. III. Tit. 13. *De rebus ecclesiae non alienandis.*)

ARGVMENTVM.

§. 619. *Eorum alienatio Vis alienationis rite vel prohibita. 620. nisi inter-* non rite factae. 623. *Pro-*
ueniat iusta causa. 621. *batio et praesumptio pro*
et iuris solennitas. 622. *iustitia alienationis.*

§. 619. Ex communi ecclesiarum bono, lege tam seculari quam ecclesiastica, restricta est facultas alienandi res sacras quascunque, resque ecclesiasticas immobiles et pretiosas; nec aliter exerceri potest nisi interueniente iusta causa, et seruata forma a legibus praescripta (a); quae solennitas ecclesiastica vocatur.

(a)

(a) Historia sanctionum, quibus bonorum ecclesiasticorum alienatio primum a LEONE in sola *maiori ecclesia Constantinopolitana* in L. 14. C. de SS. eccles. deinde ab ANASTASIO in ecclesiis, eidem *patriarchatus titulo* subiectis, tandem a IVSTINIANO per ecclesias *Orientis et Occidentis* interdicta est, recensetur in NOV. 7. pr. NOV. 120. Cum iisdem conspirat tot. tit. X. *de rebus ecclesiae alienandis vel non.*

§. 620. *Alienatio* hoc loco in sensu *generali* pro cuiuslibet iuris in re translatione accipitur (a). Est vero *iusta illius causa*, si eam poscit vel 1) ecclesiae *necessitas*, ad quam tam aeris alieni quam officii pietatis soluendi obligatio pertinet vel 2) *evidens eius utilitas* (b). Vtraque causa in rebus ecclesiae immobilibus, prior tantum in rebus sacris alienandis legitima est (c).

(a) c. 5. X. h. t.

(b) c. 1. eod. in 6. c. 8. X. eod. c. 53. C. 12. qu. 2.
Io Casp. BARTHEL de rebus eccl. non alienand.
art. 11. §. 6. tom. 2. op. p. 821.

(c) c. 13. 14. 70. C. 12. qu. 2.

§. 621. II. *Solennitas alienationis* in eo consistit, quod praeuio tractatu eorum, qui ecclesiae praesunt eamque repraesentant, et adhibita *causae cognitione*, auctoritate legitimi superioris *decernenda* sit (a): id quod fit interposito *decreto de alienando*. Vnde in *diocesi* desideratur auctoritas *episcopi*, et quidem in *bonis episcopatus alienandis* consensus *capituli*, capitulariter congregati, (§. 505.) (b) inter *protestantes*

stantes vero auctoritas principis Evangelici, cuius iure fungitur *consistorium* intuitu bonorum ipsi subiectorum (c).

(a) c. 52. C. 12. qu. 2. c. 1. b. tit. in 6. NOV. VII.

(b) c. 1. b. t. in 6. c. ult. X. de *bis quae fiunt a maiori parte capituli* ERIFENSTVEL *iniur.* Can. lib. III. tit. 13. §. 2. n. 25. Idem iuris in praelaturis Protestantium KLOCK tom. I. Conf. 35. n. 84. REINHARTD in *obs. ad Cbristinaei decis. Vol. I. obs. 41.* Nec maior solennitas in alienatione bonorum *mensalium* vel *dotalium* desideratur: LYNCKER *ref. II. n. 71.* B. Parens in *iur. eccl. lib. 3. tit. 13. §. 22. 24. 26.*

(c) CARPZOV *iurispr. eccl. lib. 2. def. 299. 300.*

§. 622. Alienatio bonorum ecclesiasticorum nulla est, quae nec ex *iusta causa* nec secundum formam praescriptam inita est. Datur inde 1) ecclesiae ius *vindicandi* alienata a quolibet possessore una cum fructibus, idque et ipse *alienans* et *successor* eius, nec non *patronus* exercere potest (a): 2) ecclesiae simul consulitur actioe in factum aduersus *alienantem* eiusue heredes ad indemnitate (b). Rite vero suscepta alienatio *valida* est, salua *restitutione in integrum*, si ecclesia *laesa* est (c).

(a) c. 4. 6. 9. X. b. t. BARTHEL l. c. art. 4. §. 3. 4. p. 845.

(b) c. 18. C. 12. qu. 2. c. 3. X. de *pignor.*

(c) c. 11. X. b. t.

§. 623. *Probationis causa multum interest, omnia quae in alienatione interueniunt, ad acta referri. Adhibita vero iuris solennitate, praesumptio est pro iustitia causae, donec eius defectus ab allegante probetur (a): eaque non minus ex antiquitate temporis infertur (b).*

(a) c. 5. X. de probationibus. Gail. lib. II. obs. 71.

(b) HARPPRECHT resp. 57. n. 292. B. Parens l. c. §. 33.

TIT. VII.

DE IVRE ECCLESIAE CIRCA FEVDA ACQVIRENDA ET CONSTITVENDA.

(Lib. III. Tit. 20. de feudis.)

ARGVMENTVM.

§. 624. *Ius ecclesiae circa feuda acquirenda. 625. obligatio circa acquisita. 626. Infeudatio bonorum ecclesiasticorum. 627. Iura ecclesiae circa illa. 628. Natura feudorum ecclesiasticorum.*

§. 624. I. Ecclesiae, ceu feudorum ab origine incapaci, *iura feuda acquirendi* non competit, nisi ex *domini directi* indulgentia (a). Ratione *acquirentium* iisdem obstringitur *obligationibus*, quae *iure et contractu feudali* constituuntur, nisi quid vel *expresse* vel *tacite* remissum vel relaxatum sit; idque *tacite* et ex *obseruantia* actum censetur, ut ad officia, intuitu

intuitu feudi obeunda, constituat *PROVASALLVM*, qualis est *ecclesiae Praelatus*.

(a) *Casp. ZIEGLER de clerico milite. B. Parens de feudis ecclesiast. et in iur. eccl. lib. 3. tit. 20. §. 72. f.*

§. 625. *Praelatorum, ceu Prouasallorum ecclesiae, eadem sunt iura et obligationes, ac Vasallorum.* Vnde 1) intra *annum*, ex quo *electi* vel *perfecte postulati* vel *nominati* sunt, *inuestituram* feudorum ecclesiae petere (a), 2) *iuramentum fidelitatis* cum *homagio*, ubi *qualitas feudi* id exigit, praestare (b) 3) *seruitia feudalia* vel per *substitutum* exhibere vel *aere redimere*, et 4) intuitu bonorum causarumque feudalium *iurisdictionem domini feudi* agnoscere obligantur (c). 5) *Feloniae*, rei facti, iuribus omnibus, quae ipsis tamquam *prouasallis* in feudo competunt, priuari possunt, salvo per omnia *ipsius ecclesiae* iure (d).

(a) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 21. in f.*

(b) *c. 30. X. de iureiur. c. vn. §. 2. de statu regular. in 6.*

(c) *c. 6. 15. X. de foro compet. c. 13. X. de iudic.*

(d) *Il. F. 40. in f.*

§. 626. II. Ad *infeudationem bonorum ecclesiasticorum* eadem desiderantur, quae ad *alienationem*. Valida ergo non est absque *ecclesiastica solennitate* (a), 1) nisi sint bona in *feudum dari solita* (b); cum noua con-

concessio, eodem titulo facta, sit pristinae concessionis continuatio; vel 2) tantum agatur de *feudo redintegrando* (c). Talia feuda ratione *obiecti* ecclesiastica dicuntur, *Krumstaebische Lehn*, eaque vel *data* sunt, quae in bonis, quae iam ecclesiastica sunt, vel *oblata*, si in bonis ea lege in ecclesiam translatis constituuntur, ut ipsi tradenti ab ea in feudum concedantur. In oblatiis constituendis nulla iuris solennitas desideratur.

(a) c. 5. 11. 12. X. de reb. eccl. alienand. REINHARTI observat. ad Cbristinaei decis. Vol. I. obs. 41. I. Paul KRESSII dissert. praelim. ad Thummermuthi tr. *Krumstaeb schleust niemand aus* §. 34. 51.

(b) c. 2. X. de feudis.

(c) c. 5. X. de donationibus.

§. 627. Feudorum ecclesiasticorum *dominium directum* est penes *ecclesiam*. Praelato vero competit *ius proprium*, suo nomine exercendi iura, quae *dominio directo* ecclesiae insunt, quod *prodominium* vocatur, ac praelato *soli* competit, nisi quoad incertis causis adstrictum est ad *consensum capituli*. Sunt ergo, 1) qui feuda ab ecclesia tenent, *ecclesias* et *praelati* Vasalli (a), 2) *renovatio investiturae* facienda est *mutato praelato*, ceu *prodomino*, eaque petenda est intra *annum*, a tempore *canonicae provisionis*. 3) Ipsius est *iurisdictio* de causis, iura et obligationes circa feuda ecclesiastica concernentibus; quae

quae est *species secularis iurisdictionis*, et prouocationi ad *secularia tantum iudicia* obnoxia (b). 4)
Sine eius consensu feuda ecclesiastica nec *alienari*
nec *hypothecae* nexu obligari possunt (c).

(a) Diff. mea de *impedita feudorum consolidatione*
§. 4. 18. 19.

(b) c. 7. X. de *foro compet.* B. Parens l. c. §. 86.

(c) c. 7. X. de *constitutionibus*.

§. 628. Quae ad naturam feudorum iure feudali
communi definitam pertinent, in *feudis ecclesiasticis*
tamdiu obtinent, donec aliud in eorum *datione* vel
oblatione placuisse, vel *speciatim* constitutum esse ap-
pareat (a).

(a) KRESSII *diff. praelim. cit.* §. 56. f. *Henricus*
COCCEII de *feudis Fuldensibus* cap. 1. 10. *Frid.*
SCHANNAT. in *Clientela fuldensi* P. 1. c. 2.

TIT. VIII.

DE IVRE CIRCA BONA ECCLESIASTICA
ADMINISTRANDA.

(Lib. III. Tit. 14. *de Precariis*. Tit. 15. *de Commodato*. Tit. 16. *de deposito*. Tit. 17. *de emtione venditione*. Tit. 18. *de locato conducto*. Tit. 19. *de rerum permutatione*. Tit. 21. *de pignoribus*. Tit. 22. *de solutionibus*. Tit. 23. *de donationibus*.)

A R G V M E N T V M.

§. 629. *Administrationis fundamentum*. 630. *Contractus alienationem continentes*. 631. *Emphyteusis bonorum ecclesiasticorum*. 632. *Contractus* vi administrationis initi, et obligatio ecclesiae ex illis. 633. *Iura singularia crediti et debiti ecclesiae*.

§. 629. Administratio bonorum ecclesiasticorum geritur vel 1) ex lege, (§. 507.) vel 2) iure *beneficii*, qualis est fructuaria, ad officium boni patris familias adstricta, (§. 556.) 3) vel vi *specialis functionis*, quae iure *tutelae* et *curae* censetur (a); indeque et pro eius securitate ecclesiae hypotheca tacita in *bonis administratorum* tribuitur, perinde ut in bonis tutorum et curatorum (b).

(a) Cauetur in *Clem. 2. de domib. religios.* ut administratores ad *instar tutorum et curatorum* iuramentum praestare, de bonis *inventaria* conficere, et *singulis annis* de administratione sua *rationes reddere* teneantur. De ipsa administratione et rationibus eius reddendis vid. B. Parens in *Iure Paroch. Sect. VI.* c. 3.

(b)

(b) Ecclesia etiam fungitur iure minoris c. 3. X. de
restitut. in int. B. Parens Sect. VI. c. 3. §. 13.

§. 630. Administratione bonorum ecclesiasticorum 1) non continetur facultas ea *alienandi*, exceptis
eis, quae seruando seruari nequeunt; nec ideo ius
de eis ineundi *contractus*, quibus *alienatio* inest (a),
nisi adhibita *solemnitate ecclesiastica*. (§. 621.) Tales
sunt *venditio*, *permutatio*, *donatio*, *pignoris*, *hypo-*
thecae ac *seruitutum* constitutio, *transactio*, *com-*
promissum, similesue (b). Eodem pertinet ab *anti-*
quitate magis quam *ab usu* commendata *datio in pre-*
cariam, qua bona ecclesiae alicui ad subleuandam
eius indigentiam in *usumfructum* dantur ad tempus
determinatum (c).

(a) c. 2. X. de donationibus. Ibi: cum episcopus et
quilibet praelatus ecclesiasticarum rerum sit *procu-*
rator, et non dominus.

(b) c. 1. 2. X. de rer. permutat. c. 2. X. de donat.
c. 1. X. de pignor.

(c) Forma precariae in L. 14. §. 5. C. de SS eccles.
NOV. 7. c. 4. C. 10. qu. 2. praescripta, ut videlicet
finito precariae tempore res data una cum alio prae-
dio eiusdem aestimationis restitueretur, ecclesiae ad-
modum proficua fuit.

§. 631. Ex eadem ratione bona ecclesiastica dari
nequeunt in *emphyteusim* (a) vel in contractum *villi-*
cationis, absque solemnitate ecclesiastica; nisi sint bo-
na in hunc contractum *ab antiquo dari solita* (b).
Potest vero *emphyteusis* 1) non minus *ad tempus*,

E e 2

quam

quam in *perpetuum*, sed non nisi *interueniente scriptura* in bonis ecclesiae valide constitui (c). In constituta emphyteusi 2) ecclesia fungitur iure *dominii directi*, et iure inde dependente ob. canonem, *per biennium* non solum, emphyteutam expellendi, nisi *celeri satisfactione*, hoc est, solutione ante litem contestatam facta, sibi consulere studuerit (d).

(a) c. 5. X. de reb. eccl. alienand.

(b) c. vn. Extrau. Comm. eod. c. 2. X. de feudis.

(c) NOV. 7. pr. NOV. 100. c. 5. 6.

(d) c. ult. in f. X. de locato conducto.

§. 632. E contra II) *vi administrationis* bonorum ecclesiasticorum competit ius ineundi contractus, eorum *conseruationem*, legitimum *usum*, perceptionemque *redituum* concernentes: modo ex *utilitate ecclesiae* et secundum *limites* demandati officii ineantur (a). Obligatur ecclesia ex his contractibus *probata versione in rem ipsius* (b). Quod si contractus initur *ex consensu* eorum, qui ecclesiam repraesentant; haec simpliciter obligatur, nec opus est probatione versionis (c): saluo tamen ob laesionem beneficio *restitutionis in integrum* (d).

(a) NOV. 120. c. 6. §. 3. Auth. Hoc ius porrectum in f. C. de SS. eccles. c. 4. X. de fideiussoribus c. 1. X. de deposito. c. 4. X. Ne praelati vices suas sub ann. cens. conc. c. vn. Extrau. comm. de reb. eccl. non alienand.

(b) c. 1. X. de solutionib. c. 2. X. de donat. c. 4. X. de fideiuss. Probandae versionis partem facit *num-ratio*

ratio pecuniae. vid. BRUNNEMANNI *Ius Eccles.*
lib. 2. c. 15. §. 27.

(c) c. 4. *X. de fideiuss.* MEVIVS p. VIII. dec. 162. B.
Parens in *iur. eccl. lib. 3. tit. 23. §. 33. 37.*

(d) c. 3. *X. de restit. in integrum.*

§. 633. Ecclesia ratione crediti et debiti, vel ipsius nomine vel ab ipsa immediate contracti, utitur *iure communi*, nec ex eo ratione crediti gaudet *tacita hypotheca* vel iure *praelationis* (a); nisi quod *usu fori* locum praecipuum prae chirographariis in *quarta* classe obtineat. Ecclesia *debitrix* vero, aere alieno onerata, 1) beneficio fruitur *offerendi res in solutum*, quas dare ipsi expediuerit (b); eique 2) succurrendum est vel *moderatione* usurarum vel *remissione* (c).

(a) Iure ecclesiastico particulari ecclesiae datur *ius hypothecae* vel *ius praelationis*. Exempla recenset BRUNNEMANN *l. c. c. 2.* B. Parens *l. c. lib. 3. tit. 16. §. 23. 24.*

(b) NOV. 120. cap. 6. §. 2 *in f.*

(c) *Auth. Hoc ius porrectum C. de SS. eccles.* B. Parens *l. c. §. 48.*

TIT. IX.

DE IVRE CIRCA PRAESCRIPTIONEM
BONORVM ECCLESIASTICORVM.

(Lib. II, Tit. 26. de Praescriptionibus)

A R G V M E N T V M.

§. 634. Praescriptio acqui- interruptio. 640. Prae-
sitiua et extinctiua. 635. scriptio simplex et quali-
Vtriusque iustitia in bo- ficata seu immemorialis.
na fide. 636. In acqui- 641. Fundamentum ex-
siua desideratur b. f. pos- tinctiuae. 642. Vis eius in
sessio. 637. Quatenus ti- iuribus ecclesiae amitten-
tulus? 638. Tempus dis; 643. In iure annuo-
praescriptionis. 639 Eius rum redditum.

§. 634. Bona ecclesiastica amitti possunt per
PRAESCRIPTIONEM: quae in genere est *modus amitten-
tendi ius, ob neglectam eiusdem iuris persecutionem
per tempus lege definitum.* Est illa vel EXTINGTIV-
VA, si ratio iuris amissi in sola neglecta iuris perse-
cutione posita est; vel ACQUISITIVA, si ratio iuris
amissi simul in eo continetur, quod id alteri per bo-
nae fidei possessionem acquisitum sit. Per ILLAM
tantum ius alterius ope exceptionis excluditur: per
HANC ius ab altero neglectum simul acquiritur per
b. F. possessionem.

§. 635. Ad iustitiam praescriptionis iure Canonico
desideratur BONA FIDES, sed in significato paulo
ampliori ac iure Romano, quo denotat conscientiam,

tiam, nihil contra ius alterius se agere existimantis, uti e contra per malam fidem intelligitur conscientia, contra ius alterius se agere scientis. Nascitur bona fides tum ex ignorantia rei alienae, quam tamquam suam possidet, tum ex ignorantia debiti, quod interpellatus non praestat: uti mala fides descendit tum ex scientia rei alienae, quam quis habet pro sua, tum ex scientia debiti, quod monitus alteri non praestat (a). Sola scientia debiti, quod ab altero non exigitur, non inducit malam fidem: quin potius iure alterius per temporis lapsum extincto, debitum ipsum extinguatur (b). Peccati evitandi causa bona fides in omni praescriptione et per totum praescriptionis tempus desideratur. Pro bona fide tamen militat praesumptio iuris: et mala fides ab allegante probanda est.

(a) Notiones bonae et malae fidei conveniunt cum rationibus et cum tota sententia cap. ult. X. de praescript. Quoniam omne, quod non est ex fide, peccatum est: synodali iudicio definimus, ut nulla valeat absque bona fide praescriptio, tam canonica, quam civilis: Cum generaliter sit omni constitutioni atque consuetudini derogandum, quae absque mortali peccato non potest observari. Unde oportet, ut qui praescribit, in nulla temporis parte rei habeat conscientiam alienae. Conf. c. 5. X. eod. Gratianus post c. 44. de poenit. Nic. Cbrist. LINCKER de bona fide in praescriptionibus tam de iure civ. quam Can. necessaria th. 16. f. August. LEYSER ad Pand. spec. 455. med. 1. et 12. Es. Frid. PUFENDORF in obs. iur. univ. tom. 1. obs. 115. Io. Vlr. de CRAMER tom. 1. obs. 433. Non pauci tamen strictiorem iuris Romani significatum sequuntur. Vid. Henr.

COCCEII binis diff. *de finibus b. f. in praescript. de iure Can.* WERNHERVS in *select. obs. for. P. I. obs.* 183.

(b) *Casp. BARTHEL in Annot. ad lus Can. lib. 2. tit. 26. §. 3. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 2. tit. 26. §. 4. n. 106. 108.*

§. 636. Fundamentum PRAESCRIPTIONIS ACQUISITIVAE continetur in *bonae fidei possessione per tempus lege definitum continuata*, qua ius, *ab altero neglectum*, acquiritur. (§. 634.) Ad eam requiritur, I. *b. f. possessio*, quae est possessio rei, *tamquam suae*, quam ignorat esse alienam (a). Quantum itaque *b. f. possessum*, tantum praescriptum est (b).

(a) *c. 5. 19. 20. X. b. t. c. 2. 3. de reg. iur. in 6.*

(b) *c. 18. h. t. c. 30. X. de decimis.*

§. 637. Ut rem alienam, *tamquam suam*, quis possideat, tum in genere requiritur *ius possidendi*, quod quilibet habet ex iure communi, quoad ex speciali ratione non ademptum vel restrictum est (a), tum speciatim *iustus titulus*. In *longi temporis praescriptione probatio tituli* desideratur (b). In praescriptione *longissimi temporis* titulus ex tanti temporis possessione *praesumitur*, quoad praescribens ius possidendi ex iure communi habet: sin hoc *ipsi contrarium* est, ideoque *praesumptio* ex eo habetur *contra ipsum*; probandus est *titulus*, qui possessori *causam* tribuat *praescribendi*, veluti in *praescriptione rerum ecclesiasticarum* (c).

(a)

- (a) c. 7. X. de praescript.
 (b) L. 4. C. de usuc. pro herede. L. 21. C. de rei vind.
 (c) c. 1. de praescript. in 6. c. 17. X. eod.

§. 638. II. *Tempus lege definitum* in praescriptione *aduersus ecclesiam* intuitu bonorum immobilium et iurium est tempus *longissimum* saltem XL. annorum; etiam si ecclesia *aduersus ecclesiam* praescribere velit (b); *triennii* praescriptione in rebus immobilibus in suo vigore manente (c). Obseruandum vero, 1) in *computando* tempore praescriptionis subducendum esse tempus *legitimi* in persequendo iure *impedimenti*, quale est tempus *hostilitatis*, *vacantiae* et *schismatis* (d), 2) eodem toto elapso, ecclesiae *intra quadriennium* saluam esse *restitutionem in integrum* (e).

(a) Ecclesia *contra priuatos* utitur iure communi, resque priuatorum praescribere potest non minus *longo* quam *longissimo* tempore XXX annorum: eoque pertinet c. 3. X. b. t. c. 8. c. 16. qu. 3.

(b) c. 8. 9. X. b. t. Centum annorum praescriptione gaudet ecclesia Romana ex priuilegio IUSTINIANI in NOV. 131. c. 6. vid. c. 13. 14. 17. X. eod. lo. Aug. BACHII diss. de praescriptione c. annorum in actionibus ecclesiae Rom. de iure civili.

(c) Auth. Quas actiones C. de SS. eccles.

(d) c. 4. 10. 14. 15. X. b. t.

(e) Clem. vn. de restitut. in integr.

§. 639. III. *Possessio b. f. continuata* esse debet per totum praescriptionis tempus. Interrumpitur

praescriptio, si inchoata ex post vim amittit ob superuenientem defectum eorum, quae ad eius naturam desiderantur. *Naturaliter* interruptitur acquisita possessione, vel superueniente mala fide (a). *Ciuitiliter* interruptitur, si ex legis dispositione pro interrupta habetur, veluti iure Can. per citationem reo insinuatam (b). *Naturaliter* interrupta vim omnem amittit, quamuis sublato impedimento de nouo inchoari queat; *ciuitiliter* interruptae vis ab exitu litis pendet (c).

(a) c. ult. X. h. t. c. 8. X. eod.

(b) L. 1. C. de annali except. Clem. 2. *Vt lite pendente nihil innouetur.*

(c) REIFENSTVEL in iur. Can. lib. 2. tit. 26. §. 7. n. 218.

§. 640. *Praescriptio acquisitiua* est vel *SIMPLEX* quae tantum fundatur in b. f. possessione per tempus iure determinatum continuata, vel *QUALIFICATA* seu *IMMEMORIALIS*, quae simul fundatur in praesumptione iuris olim legitime acquisiti quam quis habet ex b. f. possessione per immemoriale tempus continuata. Hac probata, nascitur 1) violenta iuris praesumptio, iuris olim legitime acquisiti, non elidenda, nisi probato initio acquisitionis iniustae; quae vice tituli et legitimae concessionis fungitur: ideoque 2) eidem innixa praescriptio immemorialis in omnibus casibus obtinet, vbi *ius commune* possessori est

est aduersum, ac praesumptio *contra ipsum* habetur, etiam si *specialem titulum* ostendere nequeat. Denique 3) omni praescriptione *exclusa*, non censetur *exclusa immemorialis*, vim tituli habens (a).

(a) c. 1. de praescript. in 6. ibi: *Vbi tamen est eius commune contrarium, vel habetur praesumptio contra ipsum, bona fides non sufficit, sed est necessarius titulus, qui possessori causam tribuit praescribendi: Nisi tanti temporis allegetur praescriptio cuius contrarii memoria non existat.* Conf. c. 26. X. de verb. signif. Rec. Imp. de a. 1548. §. 54. 55. et de a. 1576. §. 100. 104. B. Parens in iur. eccl. Lib. 2. tit. 26. §. 39. 42. f. WERNHER obs. for. P. IV. obs. 5. Paul KRESSIVS de ind. vetustatis seu praescript. immemor. c. 11. §. 18. et c. 3.

§. 641. Fundamentum PRAESCRIPTIONIS EXTINCTIVAE consistit in *sola neglecta iuris sui persecutione per tempus, lege definitum*: quod in praescriptione longissimi temporis *aduersus ecclesiam* est tempus *XL. annorum*, secundum §. 638. computandum. Ad eius *iustitiam* iure Canonico desideratur, ut praescribens toto praescriptionis tempore in *bona fide* sit constitutus: ac proinde nec *debitor rei alienae*, quam *talem* esse sciuit, nec *debitor rei propriae*, de ea praestanda per illud tempus *interpellatus* (a); praescribere potest. (§. 635.) Hoc sensu *bona fides* in omni praescriptione actionum tam realium quam personalium requiritur (b).

(a) c. 8. X. de praescript. Dau. Ge. STRVBEN *Rechtliche Bedenken* N. XXI. And. Flor. RIVINVS de effectu

effectu quasi interpellationis seu legalis et extraiudicialis.

(b) c. 6. et ult. X. de praescript. STRUVIUS in Synt. iur. ciu. ex 43. th. 21. PVFENDORF l. c. tom. I. obs. 116. tom. II. obs. 194. Vid. not. (a) ad § 671.

§. 642. Tribuit haec praescriptio ob solam iuris persecutionem, per tempus definitum neglectam, *exceptionem* ad ius ipsius actionemue excludendam (a). Per eam 1) amitti possunt *iura ecclesiae priuata*, siue ex iure communi siue ex priuilegio competant (b); non vero 2) iura iurisdictionis et *potestatis ecclesiasticae*, quae publica habentur (c), nec 3) res seu iura *merae facultatis*, quorum scilicet exercitium pendet a libertate naturali vel ab alio iure haud controuerso. In his tamen non minus quam in illis (d), interueniente b. f. possessione, locus esse potest praescriptioni acquisitiuae tum ordinariae, si titulus interuenit, tum immemoriali (e) (§. 637. 640.)

(a) c. 6. X. b. t. ibi: *Quadragenalis praescriptio omnem prorsus actionem excludit.*

(b) c. 6. 15. X. de priuilegiis c. 4. b. t.

(c) c. 11. 12. 16. X. b. t.

(d) c. 16. X. b. t. ibi: *nec contra visitationem ipsam et procuracionem potest aliquid modo praescribi, et si alius contra eum praescribere posset utramque.*

(e) Sam. L. B. de COCCEII in iure Controu. lib. 41. tit. 3. qu. 13. PVFENDORF l. c. tom. III. obs. 160. 161.

§. 643. *Iuris annuorum reddituum* haec est natura, quod singulis annis nascatur ius eosdem percipien-

ciendi. Hinc exactione eorum per longissimum tempus intermissa, *ipsum ius* praescriptione non extinguitur, sed *cuiuslibet anni* debitum (a). Aliud est, si praescribens simul fuerit in *b. f. possessione* vel quasi *libertatis* et *immunitatis* ab annuis redditibus: quippe per quam fundari potest praescriptio *acquisitiua immunitatis* (b), et quidem vel *sine titulo*, si haec immunitas iuri communi vel praesumptioni iuris non est aduersa, vel *cum titulo* vel *per immemoriam* possessionem, si est eidem aduersa. (§. 637. 640.)

(a) L. 7. §. ult. C. de praescript. 30. vel 40. ann. ibi, *In his promissionibus, vellegatis, vel aliis obligationibus, quae dationem per singulos annos vel menses --- continent, tempora praescriptionum non ab exordio talis obligationis, sed ab initio cuiusque anni vel mensis computari manifestum est.* L. 46. §. 9. C. de episcop. et cler. BVLGARI, praescriptionem admittentis, et MARTINI, eandem negantis, et ICTorum sequacium dissensum recenset Io. Nic. HERTIVS de praescriptione iurium per temporum intervalla renascentium, ipse posteriorem succincte explicans Sect. I. Es. Frid. PFENDORF obs. iur. tom. I. obs. 116. tom. II. obs. 78.

(b) HERTIVS l. c. Sect. II. §. I. CARPZOV P. II. c. 3. def. 17. Ferd. Cbrist. HARPPRECHT de praescriptione immunitatis.

TIT.

TIT. X.

DE IVRE CIRCA DECIMAS.

(Lib. III. Tit. 30. *de Decimis, primitiis et oblationibus.*)

ARGVMENTVM.

- § 644. *Ius decimandi et decimae.* 645. 646. *Debentur vel ex lege ecclesiastica vel titulo speciali.* 647. *Ecclesiasticae et Seculares.* 648. *Reales et personales.* 649. *Vis consuetudinis circa illas.* 650. *Ius Protestantium.* 651. *Ius decimandi universale et particulare.* 652. *Immunitas ab eo.* 653. *Decimae debentur in natura* 654. *ex omnibus fructibus.* 655. *Quomodo praestandae sint.* 656. *Debentur a quolibet fundi possessore,* 657. *ex agris cultis et novatibus.* 658. *Quatenus debeantur inter utriusque religionis consortes.*

§. 644. Bonorum ecclesiasticorum eminentem speciem constituunt DECIMAE. Accipiuntur vel formaliter pro IVRE DECIMANDI, quod est *ius singulare, exigendi determinatam partem fructuum ex re aliena provenientium*; vel obiective, dum denotant ipsam determinatam fructuum partem ex bonis alteri praestandam, *vi iuris singularis ipsi competentis*. Ex regula est decima fructuum pars: etiam si maior vel minor pars observantia vel conventionione definiri possit (a).

(a) *Achat. Lud. Car. SCHMIDT diff. de nonis Sect. 2.*

§. 645. Ius decimandi constituitur vel lege ecclesiastica, vel titulo speciali. 1) *Ex lege ecclesiastica* (a)

(a) datur *ecclesiae*, et iure nouo *ecclesiae parochiali*, ius exigendi decimas omnium fructuum, intra fines eius perceptorum, ad *ministrorum ecclesiae sustentationem* aliaque *onera eius* ferenda (b). II. *Titulo speciali* ab origine obuenit 1) dominis praediorum per *reservationem decimarum* in praediis, ad culturam datis; 2) *infeudatione* et qualibet *alienatione* translatum est in ecclesias, extra parochiae limites constitutas, in monasteria, domusque religiosas, nec non in laicos (c).

(a) Primo quidem sponte oblatae et commendatae sunt, instituto *reipublicae Iudaicae* in exemplum proposito; deinde ex erronea *praecepti diuini* opinione lege mere ecclesiastica imperatae sunt poenisque munitae c. 14. 25. 26. 33. X. *de decimis*. Io. SELDEN *history of Tythes in Op. Vol. III. P. I. Lond.* 1726. THOMASSINVS *de vet. et nou. eccl. discipl. P. 3. lib. I. c. 9.* Ierome a Coste, seu Rich. Simon *histoire de l'origine des reuenues ecclesiast.* p. 5. f. I. C. BARTHEL *de decimis* t. 2. op. p. 711. Dau. Ge. STRUBEN *Nebensunden obs.* XXXIV. p. 190. f. Cbrist. Ferd. HARPPRECHT *de iure decimatoris uniuersalis Sect. I. Diss. mea de or. et rat. decimar. in Germ.*

(b) c. 7. 13. 20. b. t. c. 5. X. *de parochiis*.

(c) c. 9. 18. 20. 25. X. b. t.

§. 646. Seculo XII. demum per Concilium *Lateranense* III. *Laicis* negatum est ius possidendi decimas, et ius possessas in laicos transferendi (a). Quod concilium tamen in Germania vim non obtinuit (b). Hinc laicis non modo saluae permanse-

runt

runt decimae ante hoc concilium possessae (c), verum etiam generali consuetudine seruata est libera de iis *disponendi* facultas (d). Nec in his ecclesiae *parochiali* tribui potest vllum ius, nisi *nominatim* reseruatum (e).

(a) c. 19. X. b. t. c. 7. X. de Praescript.

(b) Sanctio concilii *Lateranensis III.* in Comitibus Gelnhusanis a. 1186. publice impugnata est. ARNOLDVS LVBECK. *Chron. Slav. lib. 3. c. 18.* apud LEIBNITIVM tom. II. *Script. Brunsv. p. 619.*

(c) c. 7. X. de his quae fiunt a Praelat. c. 2. §. 2. b. t. in 6. c. 1. de praescript. in 6.

(d) BARTHEL l. c. Sect. 5. §. 4. tom. II. p. 756.

(e) Conf. B. Parens in *Consult. et dec. tom. I. P. I. resp. 4.* Io. HORIX de *differ. decim. eccles. et secular. praecipue quoad onus reparandi ecclesias, in CRAMERI obs. tom. IV. obs. 1180.*

§. 647. Sunt inde decimae vel *ecclesiasticae* vel *seculares* duplici sensu, 1) ratione *originis*, prout vel *ex lege ecclesiastica*, vel aliunde *ex speciali titulo* debentur: 2) ratione *acquisitionis*, prout vel *ecclesiae cuiusque*, vel *aliis* praeter illam sunt *acquistae*. In significato posteriore bonorum vel *ecclesiasticorum* vel *secularium* iure censentur.

§. 648. Porro decimae vel *REALES* sunt vel *PERSONALES*, prout obligatio praestandi decimas annexa est vel *bonis*, ex quibus praestantur, vel *personae*, quae eas debet (a). *ILLAE* debentur ex *fructibus*, ex *substantia bonorum* prouenientibus; qua-

quales sunt decimae *praediales* et decimae *animalium*, der Bluthzehnte: *HAB* ex fructibus *sola humana industria* productis (b).

(a) c. 26. in f. b. r.

(b) c. 5. 6. 7. 20. 21. 23. 28. b. r. c. 4. C. 16. qu. 7.

§ 649. Hodie ius exigendi cuiuscunque generis decimas simul regitur et determinatur *consuetudine* (a). Hinc I) decimae ecclesiasticae *reales*, siue sint *praediales* siue decimae *animalium*, ecclesiae non aliter debentur, quam quatenus *observantia* simul introductae sunt: *personales* vero *contraria observantia* vniuersim sunt abolitae (b). II. consuetudine non minus definitur *modus* eas praestandi quam *genus fructuum*, ex quibus praestantur (c). *Naturalia decimarum* sunt qualitates illarum, iure non minus quam *consuetudine* determinatae; quae inesse praesumuntur.

(a) c. 18. 20. 31. 32. X. b. r.

(b) BARTHEL l. c. Sect. 2. §. 1. p. 716.

(c) Exactio decimarum de rebus et fructibus, decimis per consuetudinem *non obnoxiiis*, ad abusum *potestatis ecclesiasticae* refertur, auctoritate *Imperantium* emendandum. *Petr. de MARCA de concord. Sac. et imp. lib. 4. c. 10. per tot.*

§. 650. Seruatum est inter *Protestantes* ius decimandi inter *iura ecclesiarum*, iisdem Pace *religiosa* et *Westphalica* confirmatum; idque *iure com-*

Ff

muni

muni regitur in defectu *iurium particularium* (a). Nec laicis ius decimas vi *tituli specialis* possidendi negatur: nec illis ideo praescriptio *quadragenaria titulata* contra ecclesiam in dubium vocari potest.

(a) *Pax relig. de a. 1555. §. 16. I. P. O. art. V. §. 45. CARPZOV l. c. lib. I. def. 125. 138. B. Patens in iur. paroch. Sect. 7. c. 1.*

§. 651. Ius decimandi *uniuersale* est, quod per *uniuersum* loci districtum, et *particulare*, quod per certa praedia tantum competit. Illud fundatum est tum intuitu omnium *fundorum* per districtum constitutorum, tum intuitu omnium *fructuum*, donec exemptio doceatur (a).

(a) *c. 13. 30. X. b. t. c. ult. X. de parochiis. HARPRECHT l. c. Sect. 2. §. 13.*

§. 652. *Exemptio*, seu *immunitas* a iure decimandi, vel intuitu *omnium* vel intuitu *certorum* fundi fructuum competere (a), et constitui potest 1) *concessione superioris*, modo haec non detur aduersus ius quaesitum alterius (b), 2) *conuentione* rite et legitime inita (c), 3) *praescriptione* XXX. annorum, si decimae sunt *seculares*, vel XL. annorum *titulo* munita, si sunt *ecclesiasticae*: (§. 637.) quae cum sit *acquisitiua* praescriptio, *possessionem* vel *quasi libertatis* a decimis desiderat, siquidem solo non usu ius decimandi non amittitur; (§. 643.) (d) 4) *praescriptione immemoriali* (§. 640)

(a)

(a) c. 10. 12. 24. X. b. 1.

(b) c. 25. X. b. 1.

(c) c. 5. 8. X. de Transactionib. c. 3 X. h. t.

(d) Christoph. HARPRECHT de *praescriptione immunitatis a collect.* c. II. n. 16. Casp. KLOCK Vol. IV. Conf. I. n. 331. BARTHEL l. c. Sect. 7. §. 2. p. 777.

§. 653. EXERCITIVUM *iuris decimandi* consistit in ipsa decimarum perceptione. Cum decimae *reales* sint *pars fructuum*, ex bonorum substantia provenientes: debentur I. ex *ipsis fructibus* (a), nec in *aestimatione* fructuum, vel in fructibus, in aliam *speciem* conuersis, recte praestantur, nisi vi *conventionis*. Eiusmodi decimae extraordinariae vocantur *saccariae*, *Sackzehnden*, et talis *conventio* in *singulos annos* inita taciteque renouata censetur, ac proinde saluum in *perpetuum* est ius decimas in natura exigendi: nisi 1) probetur, saccarias decimas esse vi *primae constitutionis*, vel tales 2) vi *locationis perpetuae iure colonario* esse constitutas, vel 3) a tempore immemoriali ita esse praestitas, (§. 641.) (b).

(a) c. 21. 30. X. b. t.

(b) MEVIUS P. VIII. dec. 66. PVFENDORFVS tom. I. obs. 2. tom. II. obs. 137. BARTHEL l. c. p. 731. Cramer Nebenst. P. XV. N. 13.

§. 654. Debentur II. ex *omnibus* bonorum decimalium *fructibus*, nisi vel ius decimandi ad *certam fructuum speciem* adstrictum, vel ratione certae fructuum

etuum speciei *immunitas* acquisita sit (a). Perdu-
rat ergo 1) haec obligatio, *mutato* licet *fructuum*
genere (b), nec 2) fas est, fundum, decimis obno-
xium, in *fraudem decimatoris* in aliam formam re-
digere, eiue quidquam inaedificare, nec 3) eum vl-
tra *morem regionis* incultum relinquere ad pastum
pecudum (c).

(a) c. 6. 21. 24. 30. X. b. t.

(b) c. 4. 21. b. t.

(c) PVFENDORF l. c. tom. II. obs. 157. tom. III.
obs. 202. §. 4. p. 554. *Ordinatio decimaria Brun-*
suico-Luneburg de a. 1709. tom. III. *Corp. Const.*
Calenb. p. 997.

§. 655. Praestandae III. sunt, simulac fructus
percepti et *collecti* sunt; quos ex praedio euehere
prius non licet, quam *admonito* decimatore (a).
Debentur vero nullis deductis *expensis*, et *ante tri-*
butorum et *mercedis* exactionem (b).

(a) c. 7. X. b. t. PVFENDORF l. c. tom. I. obs. 112.
tom. II. obs. 32.

(b) c. 33. X. b. t.

§. 656. IV. Exigi possunt a quolibet *possessore*
bonorum, decimis obnoxiorum, (§. 647.) nulla ha-
bita vel *iuris*, quo bona possidentur (a), vel *status*
et *religionis* ipsius possessoris ratione. Vnde et *cle-*
rici et diuersae religionis consortes iisdem obstrin-
guntur (b).

(a)

(a) c. 8. 24. X. h. t.

(b) c. 10. 16. 31. X. b. t. c. 18. de usuris.

§. 657. V. Lege ecclesiastica debentur non minus ex praediis *cultis* quam ex *noualibus*, hoc est, per *hominum memoriam incultis et de nouo ad culturam redactis* (a). Si I) in districtu, *decimis obnoxio*, queritur de noualibus; ei, cui debentur *decimae ecclesiasticae*, ius etiam comperit in *Nouales* (b): ei vero, cui debentur *decimae seculares*, non comperit ius in *Nouales* intra eundem districtum (c), nisi interueniat *iusta causa*, ex qua titulus, ex quo competunt *decimae*, referri possit ad *Nouales* (d). II) In districtu vero iuri *decimandi uniuersali* non obnoxio, *ius circa Nouales* inter Protestantes dependet a iure, terras incultas aliis concedendi sub lege praestandi *nouales*: ex eoque est vel *Domini fundi inculti priuari*, vel *domini territorii* in praediis *desertis publicis* (e).

(a) c. 1. de verbor. signif. in 6.

(b) c. 13. 27. 29. X. b. t. Dau Ge. STRVBEN *Nebenstunden* tom. V. p. 226.

(c) c. 25. X. b. t.

(d) c. 29. X. b. t. Al. Lud. BOEHMER in diff. sub Praef. Dan. Nettelbladtii habita de feudo *decimarum*, quoad pertineat ad *nouales* cap. 2.

(e) *Recessus Gandersheim. de a. 1601. §. 15. Recess. Luncb. a. 12. Iul. 1570. Dav. Ge. STRVBEN rechil. Bedenken* N. 100. p. 239. Nonnulli tamen id domino territoriali simpliciter vindicant. PFEFFINGER

F f 3

in

in *Vitriario illustr. lib. 3. tit. 18. §. 75. HERTIVS de superioritate §. 50.*

§. 658. Inter utriusque religionis confortes ius decimas et Nouales *ex alieno territorio* exigendi non nisi iuxta normam *diei decretorii* competit, ita tamen ut, quod ad nouales attinet, *nihil novi iuris in posterum quaeratur (a)*; in eodem territorio vero secundum ius commune vel loci consuetudinem aestimandum est (b).

(a) *Instr. Pac. Osn. art. 5. §. 47.*

(b) Hoc volunt verba I. P. O. *art. V. §. 47.* priori dispositioni, quae nouales *ex alieno territorio* percipiendas concernit, opposita: *inter ceteros status imperii et subditos id iuris esto, quod ius commune vel cuiusque loci consuetudo et observantia de decimis ex noualibus constituunt, aut per paciones voluntarias conuentum est.*

LIBER IV.
DE IVDICIO CAVSARVM
ECCLESIASTICARVM.

PARS I.
DE IVDICIO CAVSARVM
ECCLESIASTICARVM
CIVILIVM.

SECTIO I.
DE IVDICIO IN GENERE
ET DE REMEDIIS IVRIS IN IVDICIUM
DEDVCENDIS,

TIT. I.
DE IVDICIIS.

(Lib. II. Tit. 1. *De iudiciis.*)

ARGVMENTVM.

§. 659. *Iudicium.* 660. *Or-* *seculare, ciuile et crimi-*
dinarium et summarium. *nale.* 663. *De iudice et*
661. *Quando locus sit iudicis suspecti recusatio-*
summario. 662. *Intuitu* *ne.* 664. *Gradus seu in-*
obiecti est Ecclesiasticum et *stantiae iudicii.*

§. 659. IVDICIUM est *legitima causae liti-*
giosae, disceptatio coram iudice decisionis obti-
nendae causa suscepta. Constat duabus par-
tibus, I) disceptatione causae inter litigantes
Ff 4. iudi-

iudice dirigente suscepta (a), ad quam pertinent omnia, quae causae cognitionem respiciunt, II) eius *decisione*, causa cognita facienda, et si opus est, vi executionis in effectum deducenda.

(a) c. 19. X. b. t.

§. 660. SUBSTANTIALIA iudicii sunt, quae ad essentiam iudicii pertinent, et SOLENNIA, quae lege addita sunt ad efficiendam exactiorem causae tractationem (a). Est inde iudicium vel ORDINARIUM, in quo tam substantialia quam solennia iudicii observanda sunt, vel SUMMARIVM, in quo substantialia observare sufficit. Negligi ergo in hoc possunt solennia: eorumque usus a iusto iudicis arbitrio et a consensu litigantium dependet (b).

(a) c. 19. X de iudiciis. Clem. 2. eod. Clem. 2. de verb. signif.

(b) Clem. 2. de Verb. signif. in f. si vero in praemissis casibus solennis ordo iudiciarius in toto vel in parte non contradicentibus partibus observetur, non erit processus propter hoc irritus.

§. 661. Iudicio summario locus esse potest 1) ex speciali iuris dispositione, vi cuius causae, vel ob utilitatem publicam, vel ob periculum in mora, vel ob ius singulare causarum et personarum, celerem tractationem desiderantes, eidem subiiciuntur (a), 2) ex consensu litigantium, 3) ex praescripto superioris (b).

(a)

- (a) Huc pertinent causae beneficiorum, matrimoniales, decimarum, vsurarum. *Clem. 2. de iudiciis.*
 (b) c. 4. X. de Off. et pot. iud. del. *Clem. 2. de V. S. Sam. STRYK de iudicio principis secundum solam facti veritatem.*

§. 662. Obiectum iudicii sunt *causae litigiosae*. Pro harum diuersitate iudicium I. est vel ECCLESIASTICVM vel SECVLARE, prout in eo agitur de *causis vel ecclesiasticis, vel secularibus*: et II. vel CIVILE, vel CRIMINALE. In illo de *causis ciuilibus*, hoc est, quae iura priuatis acquisita concernunt; in hoc de iure reipublicae vel ecclesiae in poenis delictorum sumendis contenditur. Vtrumque tam ecclesiasticum quam seculare esse potest.

§. 663. Iudicium non est nisi coram *Iudice*. Hunc non modo *competentem* esse oportet, (§. 121.) verum etiam *bonum virum*, hoc est, *iustitiae et aequitatis amantem, et a partium studio alienum*. *Suspectus* vocatur, in quem ex speciali ratione cadit praesumptio contrarii. Pertinet ad ius *utriusque litigantis, recusare iudicem tam ordinarium, quam delegatum* (a), vel *probata causa recusationis*, vel praestito iureiurando *perhorrescentiae* (b). Iudice ordinario recusato, causa ad *superiorem* defertur, vel ab hoc iudici *delegato* committitur (c).

- (a) c. 5. X. de Exceptionib. c. 36. 41. X. de appellat. c. 10. X. de foro comp.

- (b) Hoc originem ducit ex *usuali interpretatione c. 11. de rescriptis in 6. l. Ge. PERTSCH de origine iuramenti perhorrescentiae*. Sine omni allegatione causae id admittunt Ger. FELTMANNVS de *iuram. perborr. disp. 1. c. 4. et STRYK in praxi for. c. 9. §. 17.* Rectius et ex *iuris analogia* causam recusationis speciatim exprimendam esse existimant MEVIUS *Part. VIII. dec. 71. BERGERVS discept. for. tom. I. p. 354. WERNHERVS obs. for. P. V. obs. 165.*
- (c) *c. 4. de Off. iud. del. in 6. Ord. Cam. P. 2. tit. I. §. 1. WERNHER l. c. P. VII. obs. 84.*

§ 664. Dantur gradus iudicii, siue in his *repetitae eiusdem causae tractationis*, siue simul *fori ratio* habeatur. Gradus iudicii instantia vocatur. Ab *instantia absolui* dicitur reus, qui liberatur ab obligatione iudicium tale, quale actor instituit, cum eo suscipiendi vel prosequendi. Cum id fiat *saluo iure agendi* actoris: absolutio ab instantia non impedit, quo minus actor possit rectius instituere iudicium, re-fusus tamen prioris instantiae expensis (a).

- (a) *c. 15. X. de iudiciis c. 1. X. De dolo et contumacia L. 13. §. 2. L. 15. C. de iudic. Christ. Ferd. HARPPRECHT comment. de absolutione ab instantia.*

TIT. II.

DE FORO COMPETENTE ECCLESIASTICO.

(Lib. II. Tit. 2. *de foro competente.*)

ARGUMENTVM.

- §. 665. *Forum ecclesiasticum eiusque competentia.* 667. *Est vel commune vel speciale.* 668. *Pri-
mae et superioris in-
stantiae.*
666. *Tam ratione causa-
rum quam personarum.*

§. 665. Cum FORVM sit locus exercendae iuris-
dictionis; forum vel ECCLESIASTICVM est, in quo
iurisdictio ecclesiastica, vel SECVLARE, in quo iu-
risdictio secularis exercetur. Forum ergo est coram
quolibet iudice ordinario et delegato: et a competen-
tia iurisdictiois aestimatur *fori competentia* (§. 121.)

§. 666 Forum ecclesiasticum competens est I.
ratione *causarum ecclesiasticarum* (a): (§. 240. 241.)
tum vero ex sola qualitate *causae* aestimatur, nulla
habita *personarum* ratione: II. intuitu *clericorum* et
personarum ecclesiasticarum et *scholasticarum* in cau-
sis personalibus quibuscunque, etiam secularibus
non exemptis. (§. 242.) (b). Hoc aestimatur ex
persona rei, seruatō principio: actorem sequi fo-
rum rei.

(a) c. 2. X. de iudiciis. Mart. SCHRADER de causis
ecclesiasticis. Felicianus de OLIVA de foro eccle-
siastico. Io. Vlr. CRAMER de non ente fori mixti
ecclesiastici praesertim in actionibus realibus tom.
III. op. p. 694. 718.

(b)

(b) c. 2. X. b. t. In actionibus realibus clerici etiam foro *rei sitae* subsunt, quod generatim agnoscitur in c. ult. X. b. t.

(c) c. 5. c. 8. X. b. t.

§. 667. Est vero forum ecclesiasticum vel I commune, cui causae et personae ecclesiasticae secundum *ius commune ecclesiasticum* subsunt; idque personae ecclesiasticae tum per *domicilium* tum per *beneficium*, residentiam postulans, tum per *delictum* sortiuntur; (a) vel II. SPECIALE, cui causae et personae ecclesiasticae vi *iuris specialis* subsunt, v. c. coram his, quibus iurisdictio ecclesiastica vi specialis tituli acquisita est. (§. 173.) Inter Protestantes *canonici* et *conventuales* vel foro speciali coram *capitulo* subsunt, vel si hoc iurisditione caret, coram tribunali, cui princeps Evangelicus iurisditionem in eos, quippe quae ad iura eius reservata pertinet, (§. 172.) demandavit (b).

(a) c. 1 2 4. X. b. t. c. 7. de officio Ordinarii in 6. c. 3. de temporibus Ordinatis in 6. Forum commune inter Catholicos est coram *Officiali generali* et inter protestantes coram *consistorio* (§. 145. 181.)

(b) B Parens in iur. eccl. lib. 3. tit. 1. §. 39.

§. 668. Ratione subordinationis, *forum* est *primae* instantiae, vel *secundae* et *ulterioris*, (§. 534) prout reus ratione causae vel personae eidem vel *immediate* subest, vel *mediate* iudice prioris fori. Beneficio *primae instantiae* fruitur reus: nec ideo iudi-

iudicium in foro superiori prius suscipere tenetur, quam finitum sit iudicium in iudicio inferiori (a): cuius consequens est, ut forum superius incompetens sit, si causa ad illud defertur, praetermisso foro inferiori.

(a) c. 39. C. II. qu. 1. Ord. Cameral. P. II. Tit. I. §. 2 tit. 8. §. 16. Forum et *beneficium primae instantiae* coram quibuscunque Ordinariis confirmatum est quoque in *Concilio Tridentino Sect. 24. de reform. c. 20.*

TIT. III.

DE IMPLORATIONE OFFICII IUDICIS.

(Lib. I. Tit. 32. *De officio iudicis.* Lib. II. Tit. 11. *De plus petitionibus.*)

ARGUMENTVM.

§. 669. *Iudicium nullum sine actione.* 670. *Actio et imploratio officii iudicis.* 671. *Eius fundamentum.* Denunciatio euan-
gelica. 672. *Ius agendi probatione non indiget, nisi ex speciali ratione.* 673. *Pius petitio.*

§. 669. In omni iudicio *duplex ius* intelligitur, *alterum*, quod persequimur, *alterum* vero, virtute cuius illud in iudicio persequimur. Vltimum *ACTIO* vocatur, quippe quae, definiente *CELSO* et *IUSTINIANO* (a), nihil aliud est, quam *ius persequendi in iudicio, quod sibi debetur*. Nullum iudicium ergo esse potest sine actione.

(a)

(a) *L. 51. D. de obligat. et act. Pr. I. de actionib.*

§. 670. Actio, ad ius certum persequendum instituenda, vel *lege ipsa* determinata est, eaque vocatur *actio specialis*; vel lege determinata non est, et vocatur *imploratio officii iudicis* (a), quae est *ius, implorato solo officio iudicis, persequendi in iudicio, quod sibi debetur, licet eius nomine specialis actio prodita non sit.*

(a) c. 2. X. de officio iudic. ibi: *IVDICIS OFFICIUM ubicunque PRO ACTIONE proponitur, veluti cum restitutio in integrum principaliter postulatur, litis contestationem exposcit.* Hanc implorationem ius vocare licet ad analogiam actionis. (§. ant.) Simulac actio vel imploratio officii iudicis actu exercetur in iudicio, utraque fit *remedium ius suum persequendi.* *Frid. Alex Kunhold de remedio implorationis officii iudicis, actionum forensium vicario. LIPS. 1770.*

§ 671. Implorationi officii iudicis locus non est, nisi *ius perfectum* vel *ex lege* competat, vel *ex aequitate* lege agnita (a). Male applicatur, ubi *ius imperfectum* tantum interuenit, et aequitas lege non agnita et approbata (b). Inde rationibus iuris destituitur *DENVNCIATIO EVANGELICA*, quae est *imploratio iudicis ecclesiastici ad persequendum id, quod ab altero iure interno seu imperfecto tantum debetur, peccati evitandi causa proposita* (c).

(a) *Iudicium non est, antequam debeat L. 35. D. de iudiciis.*

(b) *L. 64. §. 9. D. soluto matr. quem. dos repet.*

(c)

(c) *Christ. THOMASIVS de usu pract. denunciatio-
nis Evangelicae.* B. Parens in *I. E. L.* 1. lit. 32.
§. 7.

§. 672. Quoniam omne ius perfectum *vi legis* coniunctum est cum iure agendi: *ius agendi* specia-
li probatione non indiget: nisi a *facto quodam de-
pendeat*, quo posito demum competit: veluti si ius,
in iudicium deductum, sub *certa qualitate* vel *vi
cessionis* tantum competit. *Probatio facti, a quo ius
agendi pendet*, LEGITIMATIO AD CAUSAM vocatur (a).

(a) *Iac. Frid. LUDOVICI de legitimatione ad cau-
sam Io. Tob. CARRACH de vera indole legitimo-
nis ad causam.*

§. 673. Actione *plus* peti non potest, quam quod
debetur. (§. 669.) Si 1) actor sciens *re* vel *causa*
plus petit, in expensas condemnatur, modo reus
verum debitum agnouerit; si 2) *plus tempore* petit,
reus ab instantia absoluitur, duplicatis induciis tem-
poris, illius videlicet, in quo *plus* petit; sin 3) *lo-
co* *plus* petit, ad interesse loci tenetur (a).

(a) *c. vn. X. de plus petitionibus.* GONZALEZ in
comment. ad Decret. tom. II. p. 215.

TIT.

TIT. IV.

DE IN INTEGRVM RESTITVTIONE.

(Lib I. Tit. 41. *De in integrum restitutione.* Tit. 40. *De his quæ vi metusque causa fiunt.* Tit. 42. *De alienatione iudicii mutandi causa facta.*)

A R G V M E N T V M.

§. 674. *Restitutio in integrum.* 675. *Maiores non datur nisi ex causa speciali* 676. *Minoribus et ecclesiis laesis simpliciter.* 677. *Contra quæ* *negotia detur?* 678. *Modus eam petendi principaliter et incidenter.* 679. *Tempus eam petendi.* 680. *Vis interpositæ et impetratæ.*

§. 674. IN INTEGRVM RESTITVTIO est beneficium iuris, vi cuius actus validus ob laesionem interuenientem auctoritate iudiciali ex iusta causa rescinditur. Proponitur per implorationem iudicis (a), quæ ipsa restitutio in integrum appellatur. Desiderat iustam causam, quæ vel in causa laesionis, quæ culpa vacat, vel in statu et qualitate personæ læsæ continetur.

(a) c. 2 X. de officio iudicis.

§ 675. MAIORIBVS XXV. annis, ex negotio lœtis, in integrum restitutio non datur, nisi ex speciali causa, ex qua laesionem aliunde, quam ex eorum culpa descendere apparet: qualis est vel causa iure determinata, veluti dolus alterius, metus non
vanus

vanus et sine iure illatus (a), *absentia*, *alienatio* ab aduersario iudicii mutandi causa facta, vel *alia iusta causa*, secundum *analogiam iuris* iusto iudicis arbitrio aestimanda. (b). Ob causam iure reprobata, veluti ob metum reuerentialem, *officio iudicis* dari nequit (c).

(a) c. 2. 4. 6. X. de his quae vi metusque causa fiunt.

(b) c. 4. X. b. t. Dominicus GALESIUS in tract. de in int. restit. c. 8. p. 101.

(c) c. 6. X. de his quae vi met. caus. B. Parensiniur. eccl. lib. 1. tit. 40. §. 2.

§. 676. MINORIBVS datur ob laesionem quamcunque ex negotio emergentem, etiam si a facilitate et culpa originem ducat (a). Iure minorum vtuntur ecclesiae (b), quo nomine in sensu latiori omnia corpora ecclesiastica, monasteria, domus religiosae et scholae veniunt (c): iisque per quaeuis *gesta* vel *neglecta* laesis (d), in integrum restitutio competit non contra priuatos modo et laicos, verum etiam contra *aliam ecclesiam* (e).

(a) c. 8. X. b. t.

(b) c. 1. et 3. X. b. t.

(c) c. 6. X. eod. c. 11. X. de reb. eccles. alienand. c. 2. X. de consuetud. Clericis vero in bonis *patrimonialibus* restitutio in integrum non competit. REIFENSTUEL in iur. C. lib. 1. tit. 41. §. 2. n. 33.

(d) c. 1. 2. 3. 5. 7. X. b. t. c. 1. b. t. in 6. Clem. vn b. t.

(e) c. 3. 5. X. b. t. c. 1. 2. b. t. in 6.

Gg

§. 677.

§. 677. Cum restitutio in integrum detur ob laesionem: ob hanc etiam datur aduersus negotia *ecclesiastica*, quoad patiuntur *rescissionem*. Locus ergo ei est 1) in causis *beneficialibus*, veluti ob renunciationem beneficii, 2) in causis *matrimonialibus*, quoad non agitur de matrimonio rescindendo, veluti in causis *sponsalium* (b), 3) aduersus sententiam a *iudice ecclesiastico* latam (c), et eiusdem generis alia.

(a) c. 8. X. de rer. permut. REIFFENSTVEL l. c. n. 83.

(b) B. Parens de *restitut. in int. contra sponsalia minorum*.

(c) c. 5. X. b. t.

§. 678. Peti potest vel *principaliter*, separato iudicio (a), vel *incidenter*, hoc est, in iudicio de alia causa moto (b). *Illa* coram *iudice*, cui subest is, contra quem petitur, ideoque ab ecclesia contra laicum petenda est in foro *seculari* (c); *haec* tamquam causa incidens, in eodem iudicio. *Illa* expedienda est ordine iuris seruato (d), *haec*, quoad de laesione constat, expediri potest *breui manu*.

(a) c. 8. X. b. t. c. 2. X. de officio iud.

(b) c. 3. X. b. t.

(c) c. 2. X. de officio iudicis.

(d) c. 9. X. h. t. c. 8. X. de foro competente. Henr. CANISIUS in *Summa iur. Can. lib. 4. tit. 16. §. 6. in oper. p. 764.*

§. 679. Tempus petendae restitutionis est *quadriennium* continuum, quod *ecclesiae* currit a *tempore cognitae laesionis* (a); veluti a morte praelati, per quem ecclesia laesa est. Semel *denegata* per sententiam, quae transit in rem iudicatam, denuo peti nequit; nisi noua eius petendae causa interueniat (b).

(a) Veteres interpretes restitutionem in integrum ecclesiae *in perpetuum*, alii eam intra *XL. annos*, exemplo reliquarum actionum, dandam esse existimant. *Ian. a COSTA ad Decret. p. 261.* Rectius secundum *c. 1. b. t. in 6. et Clem. vn. b. t.* eandem quadriennio circumscribi dicendum est. *Dom. GALESIVS in commentar. ad singulos textus Decretal. de in integr. restit. p. 71. et 99.* B. Parens in *iur. eccl. lib. 1. tit. 41. §. 8. 9.*

(b) *c. ult. X. b. t. GALESIVS ad cit. cap. ult. p. 69.*

§. 680. Cum restitutio in integrum *negotii rescindendi* causa proponatur: 1) eadem in iudicio *pendente*, omnia in suo statu manere debent, per eamque et *sententiae* executio suspenditur; nisi eam morae tantum nectendae causa per fraudem postulari appareat, quod casu victor *praestita cautione* eius executionem petere potest (a); eadem vero 2) in iudicio *decreta*, negotium, in quo quis laesus est, rescinditur; cuius consequens est, ut unusquisque eius suum recipere debeat, resque tradita una *cum fructibus* restituenda sit, exceptis bona fide consumptis vel usucaptis, refusus non minus impensis in rem factis (b).

(a) c. 6. X. h. t.

(b) c. 1. X. h. t. c. penult. X. de rebus eccl. alienand.
REIFFENSTVEL l. c. §. 8. n. 127. 130.

TIT. V.

DE REMEDIO PETITORIO ET
POSSESSORIO.

(Lib. II. Tit. 12. De causa possessionis et proprietatis.)

ARGUMENTVM.

§. 681. *Petitorium et pos-* Huius effectus 1) *ratione*
sefforium. 682 *Alter-* *processus.* 685. 2) *ratione*
utrum quomodo separa- *decisionis.* 686. *Cumula-*
tum instituitur? 683. *tio actionum.*
Vtriusque cumulatio 684.

§. 681. CAUSA PROPRIETATIS est, quae concernit ius ipsum, quatenus nobis proprium est, et CAUSA POSSESSIONIS, quae concernit tantum ius circa rei possessionem vel quasi. Iudicium ab utraque distinguitur in *petitorium* et in *possessorium*, prout in eo vel de *causa proprietatis*, vel de *causa possessionis* contenditur (a) REMEDIUM PETITORIUM est, quo ius ipsum, quoad nobis proprium est, et POSSESSORIUM, quo ius circa possessionem persequimur (b). Vtrumque tendit ad *diuersa iura* circa *eandem rem* persequenda: vtrumque tamen *connexum* est, quod per *possessorium* *facilior* reddatur *cognitio petitorii*.

(a)

(a) c. 5. X. eod.

(b) c. 4. 6. X. eod. De foro utriusque vid. §. 241.

§. 682. Positum est in arbitrio actoris, alterutrum remedium *separatim instituere* (a). Finito possessorio, succumbenti in eo, saluum adhuc est *petitorium* (b); ob utriusque iudicii nexum tamen in *eodem foro* instituendum (c), modo hoc etiam *intuitu petitorii* competens sit. (§. 241.) (d).

(a) L. 3. C. de interdict. L. 3. C. de rei vindicat.

(b) c. 7. X. b. t.

(c) c. 1. 2. 3. 6. X. h. t. Clem. vn. b. t.

(d) c. ult. X. de iudic. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 2. tit. 12. §. 8. n. 252. B. Parens in iur. eccl. lib. 2. tit. 12. §. 13.

§. 683. Sed permissum est *iure Canonico*, litis promouendae causa *utrumque remedium cumulare*, hoc est, *in idem iudicium simul deducere*; modo *forum* intuitu utriusque *competens* sit, nec *utrumque* sibi inuicem sit *contrarium* (a). Potest ergo 1) *petitorium* cumulari cum remedio *adipiscendae* et *recuperandae* possessionis, non vero 2) cum remedio *retinendae*, nisi tale concurrat remedium petitorium, quod etiam datur *possidenti*, v. c. actio confessoria. Ceterum *utrumque* tam in *initio iudicii*, quam ex interuallo vsque ad *conclusionem in causa* cumulare integrum est (b).

(a) c. 5. X. b. Diuersas veterum sententias de hoc argumento recenset GONZALEZ *ad Decret.* c. 2. p. 242.

(b) c. 5. X. cit.

§. 684. Vis huius cumulationis est, quod utrumque iudicium *coniunctim* tractari, et ad decisionem instrui possit (a); nisi et media lite actori placuerit *petitorio suspenso*, in *solo possessorio* procedere (b).

(a) c. 1. 2. X. b. t.

(b) Clem. vn. b. t. c. 36. X. de testib.

§. 685. *Viroque* 1) *satis instructo*, in utroque ferri potest sententia definitiua, ita tamen ut licet decisio causae possessionis praemittenda sit, in executione tamen causa proprietatis praeualeat (a). 2) *Possessorio* vero *tantum* instructo, de hoc solo iudex pronunciare potest, *causa proprietatis* ulteriori disceptationi reueruata (b).

(a) c. 6. X. b. t.

(b) c. 2. 5. X. b. t.

§. 686. Ad analogiam cumulandi petitorii et possessorii permittitur *cumulatio actionum*, quatenus earum intuitu idem forum competens est. Itaque 1) plures actiones, ad *diuersa* tendentes, *simpliciter*, et 2) plures actiones ad *idem* tendentes non nisi *alternatiue* et *subsidiarie* cumulari possunt (a).

(a) c. 3. de rescriptis in 6. B. Parens in doctrina de actionibus Sect. III. Io. BRUNNEMANN de concursu, Cumulatione et transmiss. actionum.

TIT.

LIBER VI. DE REMEDIO SPOLII.

(Lib. II. Tit. 13. *De restitutione spoliatorum.*)

ARGUMENTVM.

§. 686. *Remedia possessoria.* detur? 691. *Quaenam*
687. *Spolium.* 688. *Eius* in eo in cognitionem ve-
689. *natura et ambitus.* 689. niant? 692. *Ad quid de-*
Actio et exceptio spoli. tur? 693. *Exceptio spo-*
690. *Actio contra quem* lii.

§. 686. *Remedia possessoria* vel ad *acquirendam* vel ad *retinendam* vel ad *recuperandam* possessionem comparata sunt. Duo *priora* ex principiis iisdem aestimantur, quae sunt *iure Civili* constituta (a); *posterius*, *iure Canonico* specialius determinatum, *remedium spoli* vocatur (b).

(a) c. 9. X. *de probationibus.*

(b) In c. *redintegranda* 3. C. 3. qu. I. non nisi applicatio interd cti *Vnde vi* occurrit. Interpretatione Doctorum vero sententia *huius cap.* latius producta novis constitutionibus locum fecit in tit. X *de restitutione spoliatorum.* Casp. ZIEGLER ad C. *redintegranda* 3. qu. I. et ad iit. *Decretal de restitut. spoliat.*

§. 687. *SPOLIUM* est quodlibet factum illicitum, quo rei possessio vel quasi alicui aufertur. *Spolium* ergo non intelligitur, nisi constet, I. alterum in possessione vel quasi rei fuisse, II. et hanc quolibet facto illicito ablatam esse: quibus duobus momentis probatio spoli absolvitur (a).

Gg 4

(a)

(a) c. 10. X. de offic. iud. deleg. c. 17. X. h. t.

§. 688. Ex quo intelligitur, I. spoliū committi posse in rebus *immobilibus*, *mobilibus*, aequē ac in *iuribus*, (a) et II. quolibet *illicito* modo, quo inuito aufertur possessio, siue id fiat per *vim* vel *sine ea* (b) siue *dolo* vel sub *specie iuris*, siue (c) a priuatis vel a *iudice*, non *seruato iuris Ordine* ad priuationem possessionis procedente (d). Vnde spoliū reus fieri potest, qui ad spoliū alterius *moraliter* concurrat, *mandans* illud, vel *ratum* habens (e), vel rem spoliatam a spoliatore *scienter* accipiens (f).

(a) c. 3. C. 3. qu. 1. c. 6. X. de sepult. Esf. Frid. PFENDORF in obs. iur. tom. II. obs. 142.

(b) c. 6. 8. 9. 10. X. h. t.

(c) ZIEGLER de restitut. spoliator. c. 4.

(d) c. 7. X. h. t. MEVIVS P. 4. dec. 386.

(e) c. 15. X. h. t.

(f) c. 18. X. h. t.

§. 689. Ex *aequitate*, *iure Canonico* agnita, *spolii reus* obligatur ad rem spoliatam cum omni causa *restituendam*, data aduersus eum ACTIONE SPOLII. Spoliatus porro ante praestitam spoliū restitutionem cum spoliatore *nullum iudicium* suscipere tenetur, data ipsi EXCEPTIONE SPOLII (a).

(a) Iuxta c. 2. X. de ordine cognit. quæstio spoliationis obici potest vel IN MODVM ACTIONIS ad restitutionem petendam, vel in FORMA EXCEPTIONIS ad interventionem aduersarii repellendam.

§. 690.

§. 690. De spolio I. agit spoliatus: ideoque de spolio satis constare idque *probatum* esse sufficit: (§ 687.) nec spoliatus *titulum* possessionis docere tenetur, nisi *ius commune* ipsi sit aduersum (a). Vnde 1) nec vlli *exceptioni*, qualitatem *possessionis* vel *titulum* concernenti, ante restitutionem spolii respondere (b), 2) multoque minus spoliatori defu- per *cautionem* praeferre tenetur (c).

(a) c. 2. h. t. in 6.

(b) c. 2. de Ord. cognit. c. 1. 2. 5. 6. X. h. t. c. 22. X. in f. de offic. iud. del. Clem. vn. de Caus. poss. et propr. B. Parens l. c. §. 5.

(c) Io. Vlr. de CRAMER obs. iur. uniu. tom. I. obs. 238. p. 547.

§. 691. Datur II. haec actio in genere aduersus spo- lii reum, ideoque tam aduersus *spoliatores*, qua- talem (a), quam aduersus *tertium* possessorem, spo- lii conscium (b): non vero contra *tertium bonae fidei* possessorem (c). Vsum huius actionis vero secun- dum ius Can. non impedit respectus reuerentiae spe- cialis, reo debitae (d).

(a) LEYSER ad Pand. spec. 504. in 6.

(b) c. saepe 18. X. h. t.

(c) c. 18. X. h. t. Per hoc cap. correctae est opinio interpretum, hoc remedium ex can. *redintegranda* contra *quemvis* possessorem producentium. Vid. B. Parens l. c. §. 8. 10. Io. Vlr. de CRAMER de resti- tut. spoliati aduersus tertium b. f. poss. tom. III. op. p. 91.

(d) c. *Grauis* II. X. h. t. LEYSER l. c. *spec.* 505. med. 1. Vnde et datur contra *ecclesiam*. MEVIVS P. VII. d. f. 299.

§. 692. Agitur III. ad Restitutionem spoli, qua continentur tum 1) *res ablata* et *in subsidium* eius aestimatio (a), tum 2) *damna* inde orta, *fructusque* a spoliatore *percepti* (b), nec non fructus percipiendi, si spolium *vi* vel *dolo malo* commissum est (c). Probationem et aestimationem eorundem *proprio iureiurando* instruere, actori integrum est (d). Est haec actio *personalis* (§. 689.) ideoque perpetua (e).

(a) c. 8. X. *de transactionib.*

(b) c. 22. X. *de offic. iud. deleg.* c. 7. 16. X. h. t.

(c) c. 11. X. h. t. ibi: *Vt non tam fructus a nouo et VIOLENTO POSSESSORE perceptos, sed quos, si eis possidere fuisset licitum, possesores veteres percipissent, reddi faciat is eisdem.* MEVIVS P. VIII. dec. 387. DE CRAMER l. c. tom. I. obs. 7.

(d) c. 7. X. *de bis, quae vi metusue causa fiunt.*

(e) Casp. ZIEGLER l. c. cap. 9. WERNNER *obs. for.* p. VII. obs. 54.

§. 693. *Exceptio spoli* a spoliato opponi potest *cu cunque actioni*, a spoliatore motae, cum ante restitutionem spoli huic nullatenus respondere teneatur (§. 689.) Opponi potest in qualibet litis parte (a); modo *probatio spoli* in continenti fieri possit, videlicet intra terminum *XV. dierum*, qui vsu fori a *sententia*, probationem iniungente, computari solet: eaque probata causae principalis cognitio ad spo-

spoliati preces suspendenda est vsque ad plenariam spoliū restitutionem (c).

(a) c. 2. et 4. X. de ordine cognitionum WERNHER P. IV. obs. 25.

(b) c. 1. b. 1. in 6. I. Tob. REINHARTH in obs. ad Christinaei decis. Vol. 5. obs. 10.

(c) c. 2. X. de Ord. Cognit. WERNHER P. I. obs. 350.

TIT. VII.

DE MUTVIS PETITIONIBVS.

(Lib. II. Tit. IV. De mutuis petitionibus.)

ARGVMENTVM.

§. 694. Reconuentio 695. *pria*. 698. *Propria simul-*
in quibus causis obtineat. *taneo processu exercetur.*
 696. *Coram quo iudice.* 699. *Impropria finita*
 697. *Propria et impro-* *causa conuentionis.*

§. 694. MUTVAE PETITIONES sunt actiones inter litigantes erga se inuicem apud eundem iudicem motae, quarum altera ex parte actoris est conuentio, altera ex parte rei reconuentio. Reo conuento ius datur, actore n vicissim apud eundem iudicem, competentem (a) aequae ac incompetentem, reconueniendi (b); cum et aequum sit, ut cuius in agendo quis obseruat arbitrium, eum habere etiam contra se iudicem in eodem iudicio non dedignetur (c): ex qua aequitatis ratione auctoritate legis prorogatur iurisdictio iudicis, qui alias intuitu actoris iudex non est.

(a)

(a) *L. 11. §. 1. D. de iurisdic. L. 22. D. de iudiciis.*

(b) *Apud incompetentem iudicem id licere, introductum demum est constitutione Imp. Zenonis in L. 5. C. de fructibus et litium expensis, cuius vestigiis insitit IUSTINIANVS in Nov 96. c. 2. et Auth. Consequenter C. de sentent. et interloc. Vid. IANUS a COSTA in comment. ad Decretal. p. 393.*

(c) *c. 1. C. 3. qu. 8. L. 14. C. de sentent. et interl.*

§. 695. Reconuentio I. est *species actionis*. Hinc
1) omnes *reconuenire* possunt, qui et *agere* possunt
(a): et 2) reconuentio in *omni causa*, siue *connexa*
siue *diuersa*, exerceri potest (b), et in *seculari* non
modo sed et in *ecclesiastica* (c); modo iudex *vi suae*
iurisdictionis de ea *iudicandi potestatem* habeat. Vnde de *causa ecclesiastica* in foro *seculari*, vel de *causa*
feudali in foro *allodiali* non datur reconuentio.

(a) *c. 5. X. de exceptionibus.*

(b) *Nov. 96. c. 2. auth. consequenter C. de sent. et interl.*

(c) *c. 12. X. de fide instrument.*

§. 696. Cum II. per reconuentionem *vi legis* pro-
rogetur *iurisdictionis*; eidem locus est tam coram iudice
ordinario quam coram iudice, ad causam conuentio-
nis ad preces actoris *delegato*; etiam si actor *foro pri-
uilegiato* gaudeat (a). Hinc clericus in foro *eccle-
siastico* conuentus *laicum*, vel laicus in foro *secu-
lari* conuentus *clericum* in causa *seculari* reconuenire
potest (b). Quoniam vero actori reconuento benefi-
cium

cium primae instantiae adimi nequit: reconuentio in *appellationis instantia* institui non potest (c).

(a) c. 1. 2. X. b. t. L. 5. C. de *fructib. et lit. expens.* LEYSER *spec.* 123. *med.* 3. Actori in respondendo contumaci *audientia* negari potest c. 1. 2. X. b. t.

(b) Hanc quaestionem negant Robert KÖNIG in *princ. iur. Can. lib. 2. tit. 4. n. 8.* PIRHING in *iur. Can. lib. 2. tit. 4. n. 9.* Rectius eandem affirmant Prosp. FAGNANVS ad *tit. decret. de obligat. ad ratioc. n. 57.* Io. VALLENSIS ad *Decret. lib. 2. tit. 4. §. 1. n. 3.* Lud. ENGEL in *coll. iur. Can. lib. 2. tit. 4. n. 6.* REIFFENSTVEL in *iur. Can. lib. 2. tit. 4. §. 2. n. 31.* BRVNNEMANN ad L. 14. C. de *sent. et interl.*

(c) MEVIVS P. V. dec 356.

§. 697. *Modus exercendi reconuentionem duplex est, vel iudicio simultaneo, vel successiuo.* Reconuentio PROPRIA est, quae iudicio simultaneo cum conuentione exercetur, et IMPROPRIA, quae finito demum iudicio conuentionis in eodem foro instituitur (a).

(a) c. 2. X. b. t.

§. 698. Cum propria reconuentio simultaneo iudicio expedienda sit cum conuentione: instituenda 1) est in ipso *exordio litis* (a); eidem 2) tantum locus est in causis, quae possunt eodem *processus genere* et *simultanea* cognitione tractari; ideoque non admittitur in causa *spolii*, vel in causa *moram* non patiente, vel in causa *ratione decisionis* cum causa conuentionis *connexa*, et ab ea dependente (b); denique 3)
vtrius-

utriusque litigantis in utroque conventionis et reconventionis iudicio eadem sunt iura (c).

(a) *Clem. 2. de Verb. Signif. ibi: pro parte agentis et etiam Rei, si quae petere velit, est in ipso litis exordio petitio facienda.*

(b) *c. 2. et 4. X. de ordine cognitionum.*

(c) *c. 2. X. b. t.*

§. 699. Reconventio *impropria* vero cum finita demum conventione, in iudicium deduci possit, 1) in *qualibet* quidem primae instantiae parte, proponi, finita vero conventione demum tractari potest (a); Locus huic est 2) in causis, quae *propriam* reconventionem non admittunt: (§ ant.) in illius *securitatem* vero 3) et quod actor finita conventione in eodem foro ei respondere velit, *cautio pro reconventionem* praestanda est, quae est species cautionis *de iudicio fisci* (b).

(a) *c. 3 in f. de rescriptis in 6 ibi: durante iudicio. Ordinat. Camer. P. 3. tit 30*

(b) *WERNHER obs. select. P. IV. obs. I. n. 48.*

TIT. VIII.
DE ORDINE COGNITIONVM.

(Lib. II. Tit. 10. de Ordine cognitionum.)

ARGVMENTVM.

- §. 700. *Causae connexae.* Non praeiudiciales simul
701. *Ordo cognitionum.* tractari possunt 704. *lu-*
702. *Praeiudiciales cau-* dex causae incidentis.
sae praeiudicandae. 703.

§. 700. Causae in iudicium deducendae CONNE-
XAE sunt, quarum altera alterius decisioni inferuit.
Harum numero sunt 1) *praeiudiciales*, ex quarum
decisione dependet alterius causae decisio: 2) *prae-*
paratoriae, quae faciliorem reddunt alterius causae
decisionem; 3) *incidentes*, quae in lite de re aliena
mota emergunt; 4) causae ex *eodem negotio* emer-
gentes, sed ad *diuersa* tendentes.

§. 701. ORDO COGNITIONVM est *ordo*, in tra-
datione causarum connexarum et in iudicium dedu-
ctarum ex legis dispositione observandus.

§. 702. Causae praeiudiciales prius cognoscendae
sunt, quam de eis contendatur, quae ab earum co-
gnitione dependent, siue illae civiles sint, siue crimina-
les. Nec quidquam interest, utrum per modum
actionis, an reconventionis vel exceptionis propo-
nantur (a).

(a)

(a) c. 1. 2. 3. X. b. t. c. 3. 4. C. 3. qu. II. L. 2. C. de ordine cognit. L. 26 D. ad L. Iul. de adulter. L. 10. C. de iniuriis L. 1. C. de appellat. L. 7. C. ad L. Iul. de vi publ. HERTIVS de ordine causarum in iudicio tractandarum.

§. 703. *Causae ex eodem negotio emergentes, quarum neutra alteri praeiudicialis est, simul tractari possunt (a), siue separato processu proponantur, siue in idem iudicium deducantur per cumulationem actionum (§. 685.) Causa tamen criminalis, tamquam maior et praestantior, ante causam civilem, ex eodem negotio emergentem, tractanda est (b).*

(a) L. 1. C. de ordine cognit.

(b) L. 4. C. de ordine iudicior.

(c) L. 35. D. de acquir. et amit. poss. L. 13. C. de rei vind. L. 3. C. de interdict.

§. 704. Cum causa incidens partem faciat causae principalis: *Iudex causae principalis etiam de causa incidente cognoscere potest (a), etiam si huius intuitu incompetens sit (b). Exceptio est, si causa incidens non nisi vi iurisdictionis privilegatae in petitorio definiri potest: hinc causa mere ecclesiastica, in iudicio seculari incidens (c), et causa de statu nobilitatis in iudicio ecclesiastico incidens, ad forum competens remittenda (d), quoad in utroque casu de petitorio agitur.*

(a) c. 5. c. 21. §. 2. in f. X. de off. et potest. iud. deleg. c. 9. X. de integr. restitut. c. 5. X. de renunciatione.

(b)

- (b) c. 3. X. de donationib. inter Vir. et vx. L. i. C. de ordine iudiciorum L. 3. C. de iudiciis.
- (c) c. 2. X. h. t. c. 5. X. qui filii sint legit. Si de possessione rei ecclesiasticae tantum in foro seculari incidenter agitur, de ea et iudex secularis cognoscere potest. (§. 241.) Sam. STRYK de causa incidente c. 2. §. 5. 6. 10.
- (d) Capitul. Caes. nouis. art. 14. Concl. Iud. Imp. aul. d. 28. Febr. 1726. in MOSERI Staatsrecht tom. III. p. 436. es babe der Resignatariae von Morsey keinesweges gebühret, in dieser vor Ihro Kayserl. Maj als des teutschen Adels allerhöchstes Oberhaupt und einzigen Richter gehörigen causa status an dessen Officialat (zu Münster) zu recurrirern, noch diesen darinnen zu cognosciren zugestanden.

SECTIO II.
DE LITIGANTIBVS IVDICIVM
CONSTITVENTIBVS.

TIT. I.
DE POSTVLANDO.

(Lib. I. Tit. 36. *de Postulando.*)

ARGVMENTVM.

§. 705. <i>Litigantes principales.</i> 706. <i>Ius pro se postulandi.</i> 707. <i>Ius per aduocatos postulandi.</i> 708.	<i>Vis eorum, quae per bos exponuntur.</i> 709. <i>Quibus interdicta sit advocatio.</i>
--	---

§. 705. Litigantes, inter quos iudicium exercetur, sunt vel *principales*, si nomine proprio, vel *minus principales*, si nomine alieno litigant. Est inter illos *ACTOR*, qui *ius suum persequitur in iudicio*, *REVS*, *aduersus quem id alter persequitur*; et *INTERVENIENS*, qui *liti, inter alios motae, iure proprio se immiscet, vel ad assistendum alterutri parti, vel ad ius proprium et praecipuum in eadem lite aduersus utrumque litigantem persequendum*. Principales litigantes *partes* dicuntur.

§. 706. *Postulare* idem est, ac *in iudicio exponere, quae ad disceptationem causae litiginae pertinent*. Postulant litigantes vel *pro se* vel *pro aliis*.

Pro

Pro se postulare cuilibet permissum est, modo habeat legitimam standi in iudicio personam (a), hoc est, ut vi liberae de iure suo disponendi facultatis ius suum persequi et tueri possit. *Minores* 1) XIV. annum egressi, in causis *beneficialibus* aliisque *spiritualibus* ad postulandum pro se admittuntur in foro ecclesiastico (b). Nec 2) *clerici* pro se postulare prohibentur (c).

(a) L. 1. 2, C. *Qui legitim standi in iud. person. hab.*

(b) c. 3. *de iudiciis* in 6.

(c) c. 1. 3. X. b. t.

§. 707. *ADVOCATI* sunt *iurium periti*, quibus per leges permissum est pro aliis postulare. Liberum est unicuique, postulare per *advocatos*, nisi interveniant actus, ex iusta causa *remotis illis* suscipiendi. (a) Ad officium iudicis spectat, *petentibus* dare, quem habere non possunt, *advocatum* (b). *Aduocati* vero in praestando patrocinio subsunt *iudici* eius *fori*, coram quo postulant (c).

(a) c. 14. X. *de iudiciis* c. 1. *eod.* in 6.

(b) c. 1. X. *de offi iudicis*.

(c) c. 2. §. 1. C. 3. *qu* 7. L. 1. *pr. D. b. t.* L. 9. §. 2. 4. 5. *D. de off. Procons.*

§. 708. Quidquid *aduocatus cliente* vel *praesente* vel *subscribente* ea, quae in scriptis exhibentur, nomine eius in iudicio exponit, perinde habetur, ac si

ab ipso cliente proferatur: nisi quod *errorem* aduocati, in facto commissum, intra *triduum* reuocare liceat (a).

(a) c. 20. X. de Censibus c. 62. X. de appellat.

§. 709. Postulare *pro aliis* possunt omnes, quibus id ex *speciali ratione* non est interdictum (a). Iure Canonico (ex ratione §. 106.) *pro aliis* postulare interdictum est 1) *Monachis et Canonicis regularibus*, nisi pro causa ecclesiae suae (b), 2) *clericis maiorum ordinum*, et *clericis minorum ordinum*, beneficio prouisis, in iudicio *seculari*, nisi pro ecclesia, cui inseruiunt, et pro coniunctis et miserabilibus personis: *contra ecclesiam* postulantes, beneficio priuantur (c): 3) *hereticis*, et in Germania approbatae religioni haud addictis (d) 4) *excommunicatis* (e).

(a) c. 2. C. 3. qu. 7.

(b) c. 2. X. b. t.

(c) c. 1. 3. X. h. t. CARPZOV in iur. eccl. lib. I. 89. BRUNNEMANN, ius eccl. lib. I. c. 6. m. 10. §. 8.

(d) c. 11. X. de heretic. l. P. O. art. V. §. 35.

(e) c. 8. de sentent. excommunic. in 6. c. 8. X. eod.

TIT. II.
DE PROCVRATORIBVS.

(Lib. I. Tit. 37. de Procuratoribus)

ARGVMENTVM.

§ 710. Procurator. 711. *Ius partium constituendi procuratorem ad lites.* 712. *Quinam eos constituere, et 713 quinam constitui possint.* 714. *Quomodo plures constitu-* antur. 715. *In quibus causis?* 716. *Constitutio per mandatum,* 717. *id. que vel verum vel prae-* sumtum. 718. *Iura eo-* rum et obligationes. 719. *Eorum reuocatio.*

§. 710. PROCVRATOR in sensu generali est, qui negotia aliena per mandatum sibi commissā administranda suscipit. Est is I. vel generalis, cui genus negotiorum (a), vel specialis, cui certum negotium, nec non II. iudicialis, cui negotium iudiciale, vel extraiudicialis, cui negotium extraiudiciale committitur. (§. 348. 364.)

(a) c. II. X. h. t. Cbrist. Gothofr. HOFFMANNI diff. de orig. et condit. Procuratorum iure Rom. et Canonicō nec non eorum progressu in for. Germ.

§. 711. Iure communi partibus liberum est, lites per procuratores exercere (a): nec in iudicio in persona comparere tenentur, nisi actus interueniat, cuius peragendi causa partes coram adesse interest (b). Huiusmodi PROCVRATOR AD LITES est procurator iudicialis, ad litem alienam agendam datus:

Hh 3

qui

qui ex principiis *iuris Romani*, in *Iure Canonico* repetitis, vi *mandati* et *accedente litis contestatione*, *dominus litis effectus* fingitur (c).

(a) c. 7. X. h. t.

(b) Sufficit *iusta causa*, arbitrio iudicis relicta: c. 1. de iudiciis in 6. quorum pertinet causa *amicabilis compositionis*, maxime in causa *matrimoniali* in iudicio ecclesiastico tentandae. CARPZOV *Iurispr. eccl. lib. 3. def. 31.*

(c) c. 1. §. 1. c. 6. pr. b. t. in 6.

§. 712. Omnibus, qui *proprio nomine* litigant, *procuratorem dandi* facultas est. Vnde 1) iure *praelaturae* vel *beneficii* litem exercentes, procuratorem constituere possunt (a): 2) Nec procuratori post *litem contestatam* iure communi negatur facultas alium sibi substituendi.

(a) Clem. 4. h. t.

(b) c. 1. §. 1. b. t. in 6.

§. 713. Procuratores constitui possunt omnes: nisi *ex speciali ratione* iure prohibeantur (a) Iure Canonico a procuratore litium excluduntur 1) minores *XXV. annis* (b), 2) clerici in causis *secularibus*, (§. 106.) (c) 3) excommunicati (d), 4) infantes (e).

(a) c. 1. §. 1. b. t. in 6.

(b) c. 5. §. 2. b. t. in 6. lo. DAN. GRUBERI diff. de minore procuratore §. 9. LEYSER spec. 51. m. 1.

(c) c. 2. 4. X. ne clerici vel monachi secul negot. nec religiosi sine permisso abbatis. Clem. 3. h. t. Non vero excluduntur *laici* in causis ecclesiasticis c. 1. b. t. in 6.

(d)

(d) c. 9. X. de probationibus.

(e) c. 1. 2. C. 3. qu. 7.

§. 714. Possunt *plures* ad eandem causam constitui, ita quidem, ut vel I) omnibus eadem causa *simpliciter* et aequo iure committatur, quo casu omnes eandem *coniunctim* gerere debent, nec alter absque altero procedere potest, nisi sint in *solidum* constituti (a): vel II) ut unus *principaliter*, ceteri in *subsidiū* et *subordinate* per modum substitutionis constituentur (b).

(a) c. 6. h. t. in 6.

(b) Rec. Imp. de a. 1654. §. 100.

§ 715. Constitui potest procurator ad causas *ciuiles* omnes, praesentes et futuras (a), ideoque etiam 1) ad *ecclesiasticas* (b), 2) ad causas criminis, quatenus ex eis *ciuilitè* agitur, non vero quatenus ex eis agitur ad poenam (d)

(a) c. 68. de regul. iur. in 6. c. 14. X. b. t.

(b) c. 1. c. 6. §. 2. b. t.

(c) c. 10. X. b. t. c. 10. X. de restitut. Spoliat.

(d) c. 5. X. b. t. B. Parens in diff. de potestate procuratoris in causis criminalibus.

§. 716. Constitutio procuratoris fit per *Mandatum ad litem*: quod vel *generale* est, quo tota lis, vel *speciale*, quo certi actus in lite expediendi committuntur. Ad actus expediendos, ex quibus man-

Hh 4

danti

danti *praeiudicium* evenire potest, *mandatum speciale* desideratur, nec generale sufficit, nisi 1) in hoc *libera* causae *administratio* sit concessa, quod vocatur *mandatum cum libera*, vel 2) actus varii, *speciale mandatum* desiderantes, in eo sint expressi, cum facultate *similes* peragendi (a).

(a) c. 4. 5. b. t. in 6. Clem. 2. b. t. B. Parens in iur. eccl. lib. 1. tit. 38. §. 10.

§. 717. *Mandatum verum* est, quod interuenisse probatur, et *praesumtum*, quod interuenisse ex iusta causa iure praesumitur (a). Probatur tum per *instrumentum*, quo continetur *mandatum*, tum per *declarationem mandantis apud acta* (b). *Falsus* est procurator, qui talem se gerit, licet nec *verum* nec *praesumtum* *mandatum* habeat; et probata falsi procuratoris exceptione, quae in *omni lites parte* obliici potest, iudicium *nullum* est (c).

(a) L. 35. D. b. t. L. 2. C. de litis consortibus.

(b) c. 1. X. et Clem. 1. b. t. c. 64. X. de appellat.

(c) c. 4. X. b. t. c. 3. 8. X. b. t. c. 33. X. de rescript.

§. 718. *Iura* et *obligationes* procuratoris *ante lites contestationem* ex *natura mandati*, *post eam* simul ex *ficto dominio litis* aestimantur. Ex *mandato* intelligitur, quod procuratur 1) obligetur ad *litem* intra *finis mandati* diligenter et bona fide expediendam (a), quodque 2) ea, quae vi legitimi mandati

agis

agit, in iudicio *rata* sint (b). Ex *scito dominio* colligitur, quod 1) *post* L. C. substituere (c), et 2) vnus ex pluribus, in solidum constitutis, litem occupans, ceteros excludere possit, nisi aliud in mandato contineatur (d), quod 3) sententia *in procuratorem* ferri possit (e), quod 4) *post* L. C. *reuocari* nequeat nisi ex iusta causa (f), quod 5) morte constituentis non expiret, nisi iure officii et beneficii constitutus sit (g).

(a) c. 22. X. de rescript. c. 3. X. b. t.

(b) c. 1. 14. X. b. t.

(c) c. 1. b. t. in 6.

(d) c. 6. b. t. in 6.

(e) c. 2. X. de Capell. monach. c. 6. X. de relig. domih.

(f) c. 2. b. t. in 6.

(g) Clem. 4. b. t. *Recess. imp. de a.* 1654. § 99. De usu forensi harum doctrinarum vid. B. Parens l. c. §. 42. 57.

§. 719. Finitur procuratoris officium *reuocatione*, ad *acta* declarata (a): eaque *tacite* interuenisse *prae-sumitur*, vel per constitutionem *noui procuratoris* (b), vel si ipse constituens *litis tractandae* gratia ad causam veniat; nec tamen *de alia mente ex protestatione* vel *ex natura actus suscepti* euidenter appareat (c). Quidquid a procuratore, *legitime reuocato*, geritur, nullum est (d)

(a) c. 13. X. b. t. c. 2. b. t. in 6.

(b) c. 14. X. b. t.

(c) c. 3. 8. 13. X. h. t. c. 33. X. de rescript.

(d) c. 8. b. t. in 6.

TIT. III.

DE SYNDICO.

(Lib. II. Tit. 39. de Syndico.)

ARGUMENTVM.

§. 720 *Syndicus publicus obligatio uniuerſitatis et priuatus. 721. Vtriusque iura. 722. Ius et eum constituendi.*

§. 720. SYNDICVS est *procurator ad causas uniuerſitatis in iudicio agendas constitutus*. PUBLICVS est, qui officio publico fungitur in *administratione causarum iudicialium uniuerſitatis*, PRIVATVS est, qui officio publico non fungitur, et solo *mandato uniuerſitatis* constituitur (a); quod *syndicatum* vocatur.

(a) c. vn. b. t. c. 7. X. de Procurat.

§. 721. *Syndici priuati et procuratoris eadem sunt iura* (a): vnde et plures ad eandem causam dati, hanc *coniunctim* tractare tenentur, nisi sint in *solidum* constituti (b). *Syndici publici* potestas in tractandis causis uniuerſitatis est pars *muneris publici* isque ideo speciali mandato non indiget.

(a)

- (a) e. 7. X. de Procurator c. 2. X. de in int. restitut.
 (b) B. Parens in iur. eccl. lib. 1. tit. 39. § 4.

§. 722. *Ecclesiae et cuiusque uniuerſitatis ecclesiasticae non modo ius est constituendi syndicum ad causas ipsius in iudicio agendas, sed et ad id obligatur (a): nisi tales sint causae, quas potest is, qui ecclesiae praeest iure beneficii et praelaturae administrare (b).*

- (a) c. 7. X. de Procuratoribus c. vn. X. b t. c. 2. X. de in integr. restitut. ibi: *Iudices monachis iniunxerunt, ut Syndicum vel Procuratorem eligerent, qui in causis monasterii et consulte agere et utiliter responderet.*
 (b) c. 9. X. de Procurat. c. 21. X. de Rescript. ibi: *cum ex officio suo teneantur congregationum suarum negotia procurare: nisi forte Abbatis et Conuentus negotia sint discreta.* Exempla sunt in c. 17. X. de restitut. spoliat. c. 15. X. de praescript.

TIT. IV.
DE IVRAMENTO CALVMNIAE,

(Lib. II. Tit. 7. *De iuramento calumniae.*)

A R G V M E N T V M.

§. 723. *Iuramentum calumniae generale et speciale.* 724. *Generale a lege impositum.* 725. *Poenae illud recusantis.* 726. *Ius exigendi speciale* 727. *modus utrumque praestandi.*

§. 723. IVRAMENTVM CALVMNIAE est, quo litigans bona fide se litigaturum et ab omni fraude et frustratione se alienum esse asseuerat. GENERALE est, quod intuitu totius iudicii, et SPECIALE quod intuitu certi actus in iudicio expediendi praestatur (a).

(a) ROCHVS FRID. COMES LINARIAE *de iurisiurandicalumniae moralitate, historia, Principumque Imp. ab illo immunitate c. 1. Io. Ern. FLOERCKE de iuramento calumniae.*

§. 724. *Generale*, ad vitandam in iudicio calumniam, omnibus litigantibus praeceptum est (a), nullo habito vel status personarum (b) vel qualitatis causarum secularium et ecclesiasticarum (c), vel iudicii ordinarii et summarii discrimine (d). Vnde Iudex illud in omni iudicii coepta parte exigere potest (e); nec litigantibus facultas competit illud sibi *expresse remittendi*, sed remissio *inefficax* est (f).

Eodem

Eodem tamen neque a iudice neque a partibus exacto, iudicium ideo *nullum* non est (g).

(a) c. 1. 5. 7. X. b. t. Ge. Henr. AYRER de *necessitate officii a iuramento calumniae non liberante* §. 17.

(b) Olim in causis ecclesiasticis exactum non est c. 2. X. b. t. quod tamen iure nouo mutatum est per c. 1. §. ult. b. t. in 6.

(c) Clem. 2. de verb. signif.

(d) c. 1. pr. b. t. in 6.

(e) L. 2. §. 4. C. de iureiur. propter calumn.

(f) c. 1. §. 1. b. t. in 6. Vfus huius iuramenti *iure prouinciarum particulari* varie determinatur. In terris Brunsvico-Luneburgicis eius praestatio ad *specialem probabilemque calumniae suspicionem*, iudicis arbitrio aestimandam, adstricta est in Ord. Appel. trib. Cell. P. 11. tit. 7. §. 2.

§. 725. Poena illud sibi per sententiam iniunctum praestare *recusantis* est, quod actor *actione* cadat, et *reus pro confesso* habeatur (a). Procuratores et Syndici, id recusantes, *ad postulandum* non admittuntur.

(a) c. 7. §. 1. X. b. t.

§. 726. Iuramentum calumniae speciale seu malitiae iure communi non praeceptum, sed *partibus* datum est *ius*, illud approbante iudice *a se inuicem exigendi*, et *iudici* potestas id illis iniungendi (a). Exigi potest tum 1) in actibus iudicii, *iure determinatis* (b), tum 2) in actibus, *iure non determinatis*, in quibus tamen probabilis emergit *calumniae suspici-*

suspicio, iudicis arbitrio aestimanda (c). Exactum et a iudice approbatum, *praestare recusans*, commodo eius actus excidit, propter quem iurandum est.

(a) L. 34 § 4. D. de iureiurando c. 2. §. 2. b. t. in 6. *Recess. imp. de a* 1654. § 43.

(b) Exempla sunt in c. 55. X. de testibus c. 4. X. de except. c. 6. X. Qui matrim. accusar. poss.

(c) c. 2. §. 2. b. t. in 6. ibi: *quoties Iudex viderit expedire.*

§. 727. Iuramentum calumniae generale et speciale tam in persona propria quam per *procuratorem*, speciali mandato instructum, praestare, iure Canonico permissum est (a). Ab uniuersitate praestandum est per Syndicum, causae notitia non destitutum, quem in *animam propriam* iurare oportet (b).

(a) c. ult. b. t. in 6.

(b) c. 3 X. b.

SECTIO III.
DE SINGVLIS ACTIBVS IN IVDICIO
OBVENIENTIBVS.

TIT. I.
DE CITATIONE.

ARGVMENTVM.

- §. 728. *Citatio*, 729. *Eius necessitas*, 730 *facienda a iudice competente*, 731. *Directa est vel subsidiaria*, 732. *Eius obiectum* 733 *et causa*. 734. *a modo denunciandi est privata vel publica* 735. *Immediata et mediata*, 736. *Eius obligatio*.

§. 728. Singulis actibus in iudicio obeundis inferviunt *citationes et dilationes*, quibus neglectis *contumacia* admittitur: de quibus prius est agendum. CITATIO est *denunciatio iussu iudicis facta, ut quis actus in iudicio expediendi causa in foro compareat*. Inest ei *decretum iudicis*, de actu in iudicio obeundo. Quae ergo de citatione, eadem valent de DECRETO SIMPLICI, *quo actus in iudicio expediendus iniungitur, cuius intuitu in foro comparere necesse non est*.

§. 729. Cum naturaliratione nihil contra inauditum definiendum sit (a): citatio pertinet ad substantiam iudicii, *singulorumque iudicii actuum*. Necesfaria ergo est in omni, etiam *summario*, iudicio (b): nec actus iudicii, *iura et obligationes aliorum* concernens,

cernens, valide suscipi potest, quam *citatis* his, quos concernit (a).

(a) Verba sunt c. 1. X. de causa poss. et propriet.

(b) Clem. 2. de Verb. Signif.

(c) c. 8. X. de maiortate et obed. ibi: *Ratio iuris postulat, ut in eorum praeiudicium nihil ordinemus de ipsis, cum nec citati sint, nec conuicti, nec per contumaciam se absentent.*

§. 730. Citatio 1) efficaciter decerni non potest, nisi a iudicē competente (a), siue is sit ordinarius siue delegatus, suae delegationis fidem in prima citatione factururus. (265.) (b). Ab incompetente facta citatio prorsus nulla est, nec vim accipit nisi per *pro-rogationem*, quoād huic locus est. (c) (§. 243.)

(a) c. 29. X. de off. et potest. iudicis deleg.

(b) c. 2. X. de dilationibus.

(c) c. 16. X. de foro competente.

§. 731. Citatio vel DIRECTA est, quam iudex virtute iurisdictionis suae decernit, vel SVBIDIARIA, cuius decernendae causa requirere debet alium iudicem, cui citandus subest. In hac non iudex requirens sed iudex requisitus citat: eaque opus est, si citandus iurisdictioni iudicis in certa causa prorsus non est subiectus (a).

(a) Nic. Christ. L. B. de LYNCKE R in Comment. ad ius ciuile, p. 253.

§. 732. Fit II. *ad actum in iudicio obeundum*. Hinc citatus 1) per citationem simul de *actu* in iudicio peragendo, quoad opus est, instruendus est (a); in eaque 2) *dies* ad comparendum congruus praefiniendus (b), 3) et *locus iudicii* indicandus, quem *tutum* esse oportet (c). Vt vero 4) citatus in *propria persona* compareat, ei iniungi nequit, nisi ad actum, qui personae praesentiam desiderat. (§. 711.)

(a) *Clem. 2. Vt lite pendente c. 2. X. de dilationib.*

(b) *c. 1. X. eod. c. 6. X. de dolo et contum.*

(c) *c. 4. X. ut lite non contest. c. 47. X. de appellat.*

§. 733. Decernenda est III. non temere sed ex *iusta causa*. Causa eius vel in *precibus partium*, quoad iuri non sunt aduersae (a), vel in causa, quae iudicem *ex officio* mouet, continetur. In iudicio *civili* ordinarie facienda est *ad instantiam* (b), nisi concernat causam, de qua iudex ex officio sollicitus esse debet.

(a) *Rec. Imp. de a. 1654. §. 105. B. Parens in diss. de iudice proced. ex officio c. III. §. 3. f. et in Iur. Eccl. lib. 1. tit. 32. §. 30.*

(b) *L. 68. D. de iudic. MEVIUS P. VI. dec. 21.*

§. 734. Decreta citatio *citando* legitime *denuncianda* est: id quod fit per *insinuationem* et in subsidium per *denunciationem ex loco publico factam*. Est inde citatio vel PRIVATA, vel PUBLICA. ILLA insinuat *ipsi citando*, et primario quidem in fa-

ciem, vel si copiam sui non faciat, *ad domum* (a). Si per citandum fit, quo minus ad eius notitiam perveniat, *pro insinuata* habetur (b). HAEC permixta est in subsidium, si *priuata effectum sortiri nequit*: (c) eique locus est, si 1) ignoretur, *quo loco* citandus versetur, 2) vel si *citandi incerti* sint, vel 3) si *iudex requisitus* citationis insinuationem deneget (d).

(a) Clem. vn. de foro Competent. in pr.

(b) Clem. 2. Vt lite pendente nihil innouet.

(c) c. 11. X. de Clericis non resident.

(d) c. 5. § 1. X. Vt lite non Contest. Clem. 1. de iudic. Clem. vn. de foro Compet.

§. 735. Ratione iudicis, cuius auctoritate vel *insinuatio* eius vel *publica denunciatio* peragenda est, citatio est vel IMMEDIATA vel MEDIATA, prout vel *virtute propriae iurisdictionis*, vel *requisito iudice eius loci, ubi citandus degit*, peragitur. Viramque *decernere* potest iudex competens. (§. 730.) Sed illa fieri nequit, nisi et citandus simul *intra districtum ipsius* versetur: hac vero opus est, si is in *alterius iudicis districtu* commoratur. Itaque *Consistoria provincialia* intra provinciam (§. 132.) et iudex *delegatus* intra districtum, qui *deleganti* subest, *immediate* citare possunt. (§. 248.)

§. 736. Citationis legitime *decretæ* et *insinuatae* vel *publice denunciatae* vis est, quod citatus ei parere obstringatur (a). Prout vel *perfecte* vel *imperfecte*

fecte obligat, ARCTATORIA est vel MONITORIA. Haec vim moniti et consilii habet, eaque significatur, actum in iudicio geri, qui iura ipsius concernere possit (b). Illa vero coniuncta est cum *poenis*, v. c. *condemnatione in expensas*, *praeclosure*, et id genus aliis.

(a) c. 4. 5. 24. X. *de off. et pot. iud. deleg. c. 1. X. de dolo et cont.*

(b) c. 2. X. *de Testibus*.

TIT. II. DE DILATIONIBVS.

(Lib. II. Tit. 8. *De dilationibus*.)

ARGVMENTVM.

737. *Dilatio*. 738. *Le- Peremptoria et dilatoria.*
galis et iudicialis. 739. 740. *Eius prorogatio*.

§. 737. DILATIO *generatim* accepta, est *tempus actui in iudicio expediendo statutum*: quod si *spatium temporis* continet, in sensu *speciali* DILATIO, *sin diem certum*, TERMINVS vocatur. *Legalis* est, quae lege, *iudicialis*, quae decreto iudicis, et *conventionalis*, quae conuentione partium constituitur (a).

(a) c. 28. *in f. X. de off. et pot. iud. deleg.*

§. 738. Dilatio *legalis* est vel 1) *absolute talis*, quae *ipsa lege immediate praefigitur partibus*, quae si sub iactura iuris praefinitur, praecise observanda est (a), vel 2) *secundum quid talis*, quae *ideo tantum lege definitur, ut iudici normam praestet in eadem partibus praescribenda*. Haec iudicis decreto indiget, et ab eo praefinita, *instar iudicialis* habetur (b).

(a) c. 15. in med. X. de sentent. c. 4. X. de in int. rest.

(b) c. 15. X. de sent. et re iud.

§. 739. *Iudicialis* dilatio decreto iudicis constituitur; et tempus *congruum* pro causae, personae, et circumstantiarum qualitate continere debet (a). Est illa vel *peremptoria*, si ea neglecta praeiudicium intuitu actus in iudicio expediendi decerni potest (b), vel *dilatoria*, si hoc decerni non potest. *Prima* et *secunda* dilatoria est; *tertia* vel *vna*, pro omnibus data, peremptoria (c). Eodem sensu et *citatio*, in qua dilatio praefigitur, vel *peremptoria* vel *dilatoria* appellatur.

(a) c. 1. X. b. t. c. 24. X. de Off. et Potest. iud. deleg. c. 5. et 54. X. de appellat.

(b) c. 3. 4. X. de dolo et cont. c. 24. X. de off. et pot. iud. del.

(c) L. 68. 69. 70. D. de iudiciis.

§. 740. *PROROGATIO* dilationis iudicialis fit, si dilatio nondum elapsa in ulterius tempus profertur.

Huius

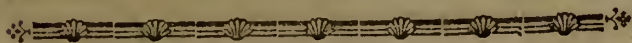
Huius dandae arbitrium penes *iudicem* est (a), nec ex *causa probabili* petita denegari potest (b): dummodo si *secunda vice* petatur, vel *impedimentum* manifestum sit, vel impetrans iuramentum *calumniae speciale* praestare paratus sit (c); cuius exactio iusto arbitrio iudicis subest (d).

(a) c. 24. X. de off. et potest. iud. deleg. Car. Gottl. KNORRE de recto dilationum usu.

(b) L. 36 D. de iudic. L. 4. C. de dilationib.

(c) Vsu introducta est solennitas legalis, arg. c. ven. X. de testib. confirmata deinceps in Rec. Imp. de a. 1654. §. 50.

(d) c. 2. de iuram. calumn. in 6. Hen. BERGER in elect. discept. forens. tit. 20. p. 674. 677.

TIT. III.

DE CONTVMACIA.

(Lib. II, Tit. 14. De dolo et contumacia.)

ARGVMENTVM.

§. 741. Contumacia 742. dolosa et culposa, vera et praesumta. 743. Eius poena publica 744 poena priuata generalis et specialis. 745. Eius purgatio. 746. Modus procedendi in poena priuata decernenda.

§. 741. CONTVMACIA est neglectus eorum, quae quis in iudicio statuto tempore expedire obligatur. Non intelligitur I. sine obligatione perfecta ad actum

in iudicio expediendum, quae descendit ex *citatione arctatoria* legitime decreta et nŕinuata, aliisue decretis iudicis (§. 736. 728.) (a) II. committitur vel *non comparendo* in termino, vel *non expediendo*, quae in iudicio facere oportet (b).

(a) c. 2. 3. 6. X. h. t. c. 34. pr. X. de *Eleŕtione*. ibi: *cum citatus non fuerit, et ideo non debuit contumax iudicari.*

(b) c. 2. pr. c. 5. §. 1. X. *Vt lite non contestata non proced.* c. 3. X. h. t. c. 7. X. de *appellat.* ibi: *ŕi legitime citatus nec venit nec responsalem miŕit, aut etiam alias parere contemnit.*

§. 742. Est vel *dolosa* vel *culpōsa*, prout dolo vel culpa committitur. *Dolosa* iterum vel *vera* est, quam dolo commissam eŕre constat, vel *praesumta*, quam dolo commissam eŕre praesumitur tamdiu, donec dolus purgatus sit (a).

(a) c. 7. §. 1. de *ŕent. excom.* in 6. Vocatur *quasi contumacia* apud PAULVM *recept. ŕent. lib. V. tit. 5. §. 6.*

§. 743. Poena contumaciae vel *publica* est vel *priuata*. PUBLICA est, *quam ŕumendi ius penes iudicem est* ad tuendam ius dicentis auctoritatem: v. c. *multa* et olim maxime in foro ecclesiastico *poena excommunicationis* (a). In causa ciuili decerni non potest nisi ex *speciali causa* et in actibus, in quibus iudex ex officio procedere potest (b).

(a) c. 1. 3. X. *Vt lite non contestata non proced.* c. 19. X. de *appellat.* l. P. O. art. V. §. 48.

(b)

(b) c. 4. §. 1. et c. 5. X. de off. et pot. iud. del. c. 5. in f. X. b. t.

§. 744. PRIVATA est, quam persequi in iudicio potest alter litigantium, cuius interest: eaque iterum vel generalis est vel specialis, prout vel in expensarum restitutione consistit (a), vel in praeiudicio ratione actus, per contumaciam neglecti (b). Illa ob quamlibet contumaciam, haec non nisi ob contumaciam, aduersus decretum peremptorium commissam, decerni potest (c).

(a) c. 2. §. 6. X. b. t. c. 1. eod. in 6.

(b) c. 3. 4. X. b. t. c. 24. X. de off. et pot. iud. del. c. ult. X. de iuram. calumn. L. 53. D. de re iud. Wolsfg. Ad. SCHÖPFII diss. de processu in contumaciam in causis ecclesiast.

(c) c. 1. b. t. in 6. c. 6. X. b. t.

§. 745. A poena contumaciae liberant legitima impedimenta; quae si ita comparata sunt, ut nihil sit, quod imputetur, ab omni poena liberant (a), si a dolo quidem excusant non vero a culpa, culposae contumax praeiudicium quidem ratione actus non expediti imminens declinare potest (b), non vero restitutionem expensarum. (§. ant.)

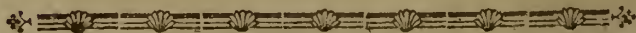
(a) L. 2. §. 8. D. Si quis caut. in iud. sist. non obtemp. L. 53. D. de re iudic.

(b) c. 1. X. ut lite non contestat. ibi: si non purgaverit eandem c. 6. X. b. t. ibi: nec per literas excusauerit moram suam c. 1^a. X. de Sent. et re iud. Io. Petr. de LVDEWIG de purgatione contumaciae.

§. 746. Priuatae poenae cum adiura partium pertineant, (§. 744.) 1) non nisi ad *instantiam partium* praecua contumaciae accusatione, decernendae sunt (a), et 2) *sententiam* desiderant, in qua iudex *impedimentorum legitimorum* rationem habere, et *aequitatem* rigori praeferrere tenetur (a).

(a) L. 13. §. 2. C. de iudic. MEVIVS P. III. dec. 390.

(b) c. 1. 6. X. h. t. c. 24. X. de off. et potest. iud. deleg. L. 1. §. 3. D. Quae sent. sine appellat. rescind.

TIT. IV. DE OBLATIONE LIBELLI.

(Lib. II. Tit. 3. De libelli oblatione.)

A R G V M E N T V M.

§. 747. *Libellus eiusque edenda est actio competens.* 748. *Eius contenta.* 749. *Per eum emendatio et mutatio.*

§. 747. Actio in iudicio vel *viua voce* proponi potest, quod fieri sufficit in summario iudicio (a), vel in *scriptis*. LIBELLVS est *scriptura*, qua proponitur actio in iudicio instituenda. LIBELLI OBLATIO fit interueniente imploratione iudicis de admittenda actione et de decernendis his, quae pertinent ad iudicium ordinandum. Hanc vel libello infe-

inferere licet vel *separato scripto* exhibere vna cum libello.

(a) *Clem. 2. de verb. signif.*

§. 748. Cum in libello proponatur actio: in eodem exponendum est tum I. *factum*, ex quo actio nascitur (a), tum II. *causa agendi proxima*, quae est in actione *personali* causa seu titulus obligationis (b), et in actione *reali* species iuris in re. Titulum iuris in re exprimere, necesse non est, exprimere tamen *praestat*, ut actori, in causa succumbenti, salva supersit ex *alio titulo* eandem rem petendi facultas (c). Addendum III. congruum *petitum* ex facto et causa agendi descendens, quod *certum* seu ita determinatum esse debet, ut *quid quantumque* sibi deberi actor intendat, ex eo appareat (d); nisi ex natura *actionis generalis* id exprimi nequeat. Exponenda haec omnia in libello sunt *succincte*, *perspicue*, et *continua oratione* (e).

(a) c. 6. X. de iudiciis.

(b) c. 3. X. h. t.

(c) c. 3. de sentent. et re iudic. in 6.

(d) c. 2. X. h. t.

(e) *Rec. Imp. de a.* 1654. §. 34. 65.

§. 749. Per libellum edenda est actio, ad ius suum persequendum *competens*. Incompetente actione per libellum proposita, reus *ab instantia* absolendus

est, actore in expensas condemnato. (§. 664.) (a)
Plures actiones, aduersus eundem competentes, non
 minus *eodem libello* complecti permissum est. (b)
 (§. 685.)

(a) c. 15. X. de iudiciis.

(b) c. 3. de rescriptis in 6.

§. 750. Neglectis requisitis libelli oriuntur *vitia libelli*, quae tolli possunt vel 1) *emendatione*, vsque ad sententiam permissa, cum saluo libello fiat in eius accidentalibus (a); vel 2) *mutatione* libelli, mutata specie institutae actionis (b). Per quam cum reuera noua actio instituat: post *litem contestatam* non admittitur, nisi nouo exhibito libello, refutisque expensis (c). Iudicis vero non minus cura esse debet in iniungenda *vitiosi libelli* mutatione (d), quam in illo ex iusta causa *sustinendo* (e).

(a) c. 3. X. de dilationibus.

(b) L. 3. C. de edendo.

(c) arg. c. 15. X. de iudiciis.

(d) c. 2. X. b. t.

(e) c. 6. X. de iudiciis.

TIT. V.

VT LITE PENDENTE NIHIL
INNOVETVR.(Lib. I. Tit. 16. *Vt lite pendente nihil innouetur.*

ARGVMENTVM.

§. 751. *Citatio prima ad actionem.* 752. *Litis pendencia.* 753. *Eius innovatio interdicta* 754. *Effectus litis pendens.*

§. 751. *Citatio* quae fit reo ad iudicium cum actore suscipiendum, *prima* et totius iudicii *primaria* est, non nisi causa cognita decernenda, et ita facienda, vt de specie *actionis institutae* reus instruat; (a) id quod fit libello cum reo communicato. Recepta est in nonnullis supremis tribunalibus *generalis* citatio, quae fit ad totum iudicium, cum actore obeundum (b), cum ex regula citatio sit *specialis*, quae fit ad certum iudicii actum.

(a) Clem. 2. *Vt lite pend. nihil innou.*

(b) c. ult. X. de dolo et contum. c. 5. in f. X. de integ. restit.

§. 752. Per *primam citationem*, a iudice competente decretam et rite insinuatam, fit initium iudicii, et lis in foro *pendere* incipit (a); *lis enim pendens* est lis in iudicio coepta, sed nondum finita. Hinc per eam 1) inducitur *praeuentio* tum ratione *causarum concurrentis* et *mixti fori*, tum ratione
rei,

rei, qui postmodum *iurisdictionis alterius* esse coepit (b): 2) tam *actio*, in iudicio mota, quam *res*, quae ex dominio vel quasi dominio petitur (c), nec non *possessio*, in iudicium possessorium deducta, sit *litigiosa* (d).

(a) c. 20. X. de off. et potest. iud. deleg. c. 10. X. de off. legati. Clem. 2. b. t.

(b) c. 19. X. de foro compet. Io. Steph. PUTTERI diff. de praeuentione c. 4. in opusc. p. 70.

(c) L. 2. C. de litigiosis. Auth. Litigiosa C. eod.

(d) Rob. LANCELOTVS de attentatis et innouatis lite et appel. pendente. P. II. c. 4. in praef. n. 493.

§. 753. Quidquid suscipitur ad statum *litis pendentis* et *rei in litem deductae* immutandum, *innouatio* et *attentatum* est; quod aequè a *iudice* quam a *partibus* admitti potest. Vt iuribus partium et victoris in lite prospiceretur; constitutum est, *pendente lite nihil esse innouandum* (a), sed reuocatis attentatis omnia in eum statum esse reducenda, in quo fuerant tempore *litis motae* (b).

(a) c. ult. C. II. qu. I. Clem. 2. b.

(b) c. 1. 4. X. b. t. c. 1. X. de sequestr. possf.

§. 754. Itaque 1) *pendente lite* possessori saluum esse debet *commodum possessionis*, nec hoc per *litem* motam priuandus est: (a) 2) *cessio* et *alienatio* actionis vel rei *litigiosae* *pendente lite* nulla est, exceptis casibus iure speciatim expressis (b), eaque facta potest
pars

pars aduersa, suspenſa lite principali, prius de *reuo-
cando attentato* et de *vitio litigioſi* queri (c); 3) *reſcri-
ptum* vel *privilegium*, in alterius *praeiudicium* pen-
dente lite datum, vim nullam habet (d).

(a) c. 1. 2. X. b. t.

(b) c. 3. 4. X. b. t. c. ult. C. II. qu. I L. ult. C. de
Litigioſis. Io. Vlr. de CRAMER tom. I. obf. 14.

(c) c. 3. X. b. t. ne ſi obtinuerit in iudicio, in vanum
laboret, altero minime poſſidente.

(d) c. 1. et 5. X. b. t. c. 19. X. de teſtib.

TIT. VI.

DE SEQUESTRATIONE POSSESSIONIS ET FRUCTUVM.

(Lib. II. Tit. 17. *De ſequeſtratione poſſeſſionis et
fructuum.*)

ARGUMENTVM.

§. 755. *Sequeſtratio iudi- ta. 757. Quomodo de-
cialis 756. quando liti- cernenda.*

§. 755. *Iudicialis ſeu neceſſaria* SEQUESTRATIO
eſt actus, quo *cuſtodia rei litigioſae* pendente lite ali-
cui auctoritate iudicis committitur. Res *litigioſa*
hoc loco accipitur pro quolibet obiecto litis: inde-
que ſequeſtratio cadere poteſt in res *mobiles*, *im-
mobiles*, *iura*, etiam *eccleſiaſtica*, nec non in *per-
ſonas*, poteſtati ſubiectas (a).

(a)

(a) *c. 1. 2. X. b. t. Clem. vn. b. t. c. 8. X. de restitut. Spoliat. Henr. COCCII de Sequestro feminar. Io. GÖDDAEVS in Comment. ad tit. XVII. lib. II. decret. de sequest. possess. et fruct.*

§. 756. Sequestratio cum sit species innouationis: (§. 753.) ex regula prohibita (a), nec permessa est, nisi ex causa speciali, iure approbata, si 1) est *unicum remedium idoneum cautionis* prospiciendi iuribus actoris in casum victoriae, v. c. ob probabilem metum alienationis, ob *dissipationem bonorum* (b), ob graue *praeiudicium* ex fauitiis vel iniusta coactione imminens (c); 2) si adhibetur vel in *remedium cogendi reum*, in se sistendo contumacem (d), vel 3) in *remedium securitatis publicae* ob metum armorum ex litigiosa possessione (e).

(a) *L. vn. C. de prohibita sequestrat.*

(b) *c. 1. 3. X. et Clem. vn. h. t. c. 7. X. de don. int. vir. et vx.*

(c) *c. 14. X. despons. c. 8. 13. X. de restit. spoliat.*

(d) *c. 2. X. de dolo et contum. ut taedio affecti stare iudicio cogantur.*

(e) *Ord. Camer. P. II. tit. 21. §. 3. Rec. Imp. de a. 1532. §. 12. Ludou. Adolph. de ZECH in diss. de sequestro publico.*

§. 757. Cum itaque non nisi ex causa iure determinata admittatur: 1) decernenda non est nisi praeuia sufficiente *causae cognitione*; sine ea vero *solo arbitrio Iudicis* decreta irrita est, reuocationi Superioris obnoxia (a); 2) declinari potest cautione idonea

idonea a reo oblata (b); 3) causa sequestrationis posthac cessante, *iudiciali auctoritate iterum relaxanda* est.

(a) Exemplum est in c. 1. X. h. t.

(b) c. 7. X. de donat. int. Vir. et Vx. c. 8. 13. X. de restit. spol.

TIT. VII.

DE LITIS CONTESTATIONE.

(Lib. II. Tit. 5. De litis contestatione.)

ARGUMENTVM.

§ 758. *Litis contestatio.* Eius necessitas. 762. Poena contumaciae in lite et solennia 760. affirmatiua et negatiua, generalis et specialis. 761. non contestanda. 763. Eius effectus.

§. 758. LITIS CONTESTATIO est *responsio rei ad factum, in actione propositum, animo iudicium cum actore suscipiendi* (a). Actione edita, et lite contestata, constituitur iudicium: et simul determinatur, quid inter partes controuersum sit. Est itaque *fundamentum iudicii*.

(a) In c. vn. X. h. t. c. 54. §. 3. X. de Election. fieri dicitur *per petitionem in iure propositam et responsionem secutam*. Conferri meretur Caroli Godofr. WINCKLERI diff. de discrimine inter litis contestationem iure veteri ac hodierno et utriusque effectibus Sect. I. et II.

§. 759.

§. 759. In litis contestatione sufficit *responsionem* fieri *ad factum* in actione propositum, et *animo* iudicium cum altero suscipiendi, qui praesumitur ex ipsa *responsione*, quoad eam *alia mente* factam esse non apparet (a). Solennia eius varia esse possunt, veluti quod fieri debeat *in scriptis* et *per responsionem ad libellum*. Est inde vel SOLENNIS, quae facienda est *secundum formam iure praescriptam*, vel MINVS SOLENNIS, quam ita fieri opus non est (b).

(a) c. 2. h. t. in 6. c. 63. de R. I. in 6.

(b) c. 2, X. de offic. iud.

§. 760. Litis contestatio est vel AFFIRMATIVA, qua reus *factum, in actione propositum, verum esse agnoscit* (a), vel NEGATIVA, qua id vel in totum vel ex parte *verum esse negat*. Est porro vel GENERALIS, qua reus *ad totum factum, ab actore propositum, simul respondet*, vel SPECIALIS, qua *ad singula eius capita sigillatim respondet*. Generalis iure Canonico sufficit; specialis, utpote ad formandum statum controversiae magis accommodata, *legibus imperii* exigitur in iudicio ordinario (b).

(a) c. 62. X. de appellat.

(b) Rec. Imp, de a. 1654. §. 37.

§. 761. Cum per litis contestationem constituatur iudicium: *necessaria* est in iudicio tam ordinario, quam *summario* (a); quamquam in hoc minus *solennem*

lennem interuenisse sufficiat (b). Ex commodo litigantium simul cautum est iure nouiori (c), vt reus mox in *primo termino*, et saltim *euentialiter* litem contestari teneatur.

(a) c. vn. b. 2. c. 2. 4. 5. pr. X. *Vt lite non contestata non procedatur ad test. recept.*

(b) Clem. 2. de V. S. iuncto c. 2. X. de off. iud.

(c) Rec. Imp. de a. 1654. § 37.

§. 762. *Reus in lite in primo termino contestanda contumax*, in *expensas* non modo condemnari, sed et si *peremptorie* citatus in contumacia persistit, lis *pro negatiue contestata* haberi, et actor ad *probandam* intentionem suam admitti potest (a). Si actor ipse ad terminum, quo lis contestanda est, venire non curauit: reo *expensas* refundere, reus vero nouum iudicium cum eo suscipere non tenetur, quam praestita cautione *de lite prosequenda* (b).

(a) c. 34. X. de testibus Ord. Cam. P. 3. tit. 43. §. 4. Rec. Imp. de a. 1654. §. 36. Iure Canonico olim recepta fuit *missio in bona contumacis*, qua actor in *actione reali* in possessionem rei petitaе, et in *actione personali* in bona rei pro mensura debiti, primum quidem *custodiae causa*, reo vero in contumacia perseuerante, post annum ita immittebatur, vt actori vera *possessio* adiudicaretur, *proprietas quaestione* reo tantum seruata. c. 1. 2. 3. 4. X. de eo qui mittitur in possessionem causa rei seruandae c. 5. X. de dolo et contumacia. Sed hic modus coercendi contumaciam per *Recessum Imp. de a. 1654. §. 36.* sublatus est.

(b) c. 1. X. de dolo et contumac. in 6. WERNHER obs. for. P. II. obs. 437.

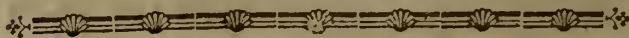
Kk

§. 763.

§. 763. Iudicio per L. C. suscepto, cum litigantes consentiant in causam a iudice decidendam, per eam inter illos *quasi contrahitur* (a), et *novatio accessoria* fieri censetur; vi cuius actio in litem deducta *perpetua* fit, et in *heredes* transmittitur (b). Qui effectus, *iure civili* constituti, iuxta *analogiam iuris Canonici* quoque subsistunt.

(a) L. 3. §. ult. D. de peculio.

(b) L. ult. C. de praescript. 30. ann. §. 2. 3. I. de temporal. act.

TIT. VIII. DE EXCEPTIONIBVS.

(Lib. II. Tit. 25. De exceptionibus.)

ARGVMENTVM.

<p>§. 764. <i>Exceptiones dilatoriae et peremptoriae.</i></p> <p>765. <i>Dilatoriae ante L. C. opponendae.</i> 766. <i>Per-</i></p>	<p><i>emptoriae liti ingressum impediunt, et strictae sic dictae.</i> 767. <i>Earum effectus.</i></p>
---	---

§. 764. Reo in iudicio conuento integrum est se ueri EXCEPTIONIBVS, quae sunt *allegationes rationum*, quibus reus actionem aduersus se motam impugnat. DILATORIAE sunt, quibus impugnat iudicium, quo actio proponitur; et PEREMTORIAE, quibus impugnat ius ipsum in iudicium deductum.

Ex

Ex dilatoriis aliae sunt *fori declinatoriae*, quibus iudicium impugnatur ratione *fori*; aliae *dilatoriae in specie* sic dictae, quibus id *aliaratione* quam intuitu *fori* impugnatur, v. c. ratione litigantium, modi procedendi, libelli. Si *fori declinatoriae* sunt *liquidae*, reus litem contestari non tenetur (a).

(a) *Recess. Imp. de a. 1654. §. 10.*

§. 765. Dilatoriae proponendae sunt *ante litem contestatam* (a): et ad *iudicis* curam olim pertinuit, praefigere tempus, intra quod *omnes simul* proponerentur (b). Id tempus iure nouiori *lege* constitutum est (c), vt omnes in *primo termino* ante L. C. allegentur, non admittendae deinceps, nisi interueniente *iusta et speciali* ratione, veluti quod *de nouo* emergant, vel demum ad *notitiam rei* perueniant (d), vel quod integritatem *iudicii* respiciant (e).

(a) c. 20. X. de sent. et re iud.

(b) c. 4. X. b. t.

(c) *Rec. Imp. de a. 1654. §. 37.*

(d) c. 4. X. b. t. c. 31. X. de testibus.

(e) c. 4. in f. X. de procurat. c. 12. X. b. t.

§. 766. Peremptoriae vel sunt *LITIS INGRESSVM IMPEDIENTES* vel *PEREMPTORIAE* *strictè sic dictae*, prout *litis contestationem* vel *impediunt*, vel *non impediunt*. Ad *ILLAS* pertinent exceptiones, quibus *litem iam sublatam esse*, ostenditur, veluti *rei*

iudicatae, transactionis, litis per iusiurandum finitae (a); quae ante litem contestatam tum *opponendae* sunt tum in *continenti probandae (b)*. Hae litis contestationi *annectendae* sunt: alioquin omissae, in progressu iudicii non admittuntur (c).

(a) c. 1. et 2. de *litis contest.* in 6. BERGERI *Elect. disc. for. tit. 39. §. 3.* *Vsu fori* in earum numerum referuntur exceptiones, quibus actori *iur. agendi non esse*, in *continenti* probari potest. B. Parens in *L. E. lib. 2. tit. 25. §. 10.*

(b) Modus probandi iure communi non definitur, indeque probatio per *iurisiurandi delationem* non excluditur. BRUNNEMANNVS ad *L. 33. D. de rebus credit. Es. PUFENDORFII introd. ad Proc. P. II. c. V. §. 17.*

(c) *Rec. Imp. de a. 1654. §. 40.*

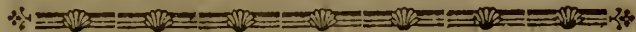
§. 767. Ex quibus intelligitur, 1) ex opposita exceptione peremptoria nec *confessionem intentionis* actoris recte inferri (a), nec *litis contestationem (b)*: (§. 761.) 2) *probata* exceptione *litis ingressum impediens*, reum *ab actione* absolvendum esse; eadem 3) *in continenti non probata*, reum ad litem contestandam obstrictum manere, salva facultate exceptiones, nondum satis probatas, litis contestationi annectendi: indeque 4) ex commodo litigantium *iure nouo* constitutum esse (c), ut reus *salvis exceptionibus omnibus*, litem in primo termino *euentualiter* contestetur, sub poena *expensarum termini* restituendarum, si ad litem contestandam deinceps obstrictus fuerit iudicatus.

(a)

(a) c. 63. de regul. iur. in 6. c. 6. X. b. r.

(b) c. 2. de litis contest. in 6.

(c) Rec. Imp. de a. 1654. §. 37. 40.

TIT. IX.

DE PROBATIONIBVS ET PRAESVM- TIONIBVS.

(Lib. II. Tit. 19. *De Probationibus.* Tit. 23. *de Praesumptionibus.*)

ARGVMENTVM.

§. 768. *Probatio in genere.* plena. 772. *Artificialis*
769. *Probatio iudicialis* et *inartificialis.* 773.
770. *Ordinaria et sum-* *Praesumptio,*
771. *Plena et non*

§. 768. PROBATIO in genere est actus, quo veritas facti controuersi euincitur, ut ei fides haberi possit (a). Media probandi sunt remedia, ad veritatem facti euincendam idonea. Legitima sunt, in quibus ratio sufficiens continetur veritatem facti inde adstruendi (b): sin secus, spuria sunt, qualia olim ex superstitiosa obseruatione fuerunt probationes per *ordalia*, et *purgationes vulgares* (b).

(a) Eius vsus quoque est in causis extraiudicialibus, veluti in *admissione ad ordines et ad beneficia*, in *probatione nobilitatis*, etc.

(b) c. 27. X. de testib. c. 15. X. de restit. Spoliat.

(c) tot. tit. X. *de purgatione vulgari*. B. Parens in diff. *de probatione in criminal. spuria* tom. IV. *exercit. ad Pand. ex. 64.*

§. 769 *Probatio iudicialis est, quae ab altero litigantium peragitur in iudicio. Ex fine iudicii I. adstricta est ad facta, inter partes controuersa (a), et quae decisioni litis vel directo vel per indirectum inferuire possunt (b): II. Subiecta est directioni iudicis, ad cuius officium spectat, tum determinare, quoad opus est, quis probare debeat, et quid probandum sit, tum efficere, quae ad probationem promouendam eamque faciliorem reddendam pertinent (c).*

(a) c. 44. X. *de appellat.*

(b) c. 8. X. *de exceptionib. c. 32. §. I. X. de Simon.*

(c) c. 5. pr. X. *Vt lite non contestata. c. 45. X. de testib.*

§. 770. *Substantialia probationis sunt, quae ex natura et essentia probationis intelliguntur, et solennia eius sunt, quae a lege addita sunt ad efficiendam exactiorem probationem. Probatio ORDINARIA est, in qua obseruanda sunt tam substantialia quam solennia, SUMMARIA est, in qua substantialia obseruare sufficit (a); DEMONSTRATIO dicta. Illa in ordinario iudicio exigitur; haec admittitur tum in summario iudicio, tum in causis, in ordinario iudicio incidentibus, merita causae non concernentibus.*

(a) Clem. 2. *de Verb. signif.*

§. 771.

§. 771. Probatio *PLENA* est, *si sit per tot media probandi, quot secundum leges sufficiunt ad veritatem facti euincendam*: sin secus, *NON PLENA* est (a). Haec iterum vel *semitplena* est, vel *plus* vel *minus* quam *semitplena*.

(a) c. 2. X. de probat.

§. 772. A modo probandi (a) diuiditur in *INARTIFICIALEM*, qua factum ipsum. quod probandum est, *directo* probatur, et in *ARTIFICIALEM*, qua factum probandum iusto ratiocinio inferitur ex aliis factis vel probatis vel aliunde certis.

(a) non a mediis probandi: namque facta, ex quibus in probatione artificiali aliquid inducitur, quolibet probandi medio v. c. per testes et instrumenta euinci possunt, ut inductioni locus sit.

§. 773. *PRAESVMTIO* est assertio facti ex argumentis probabilibus inducta. Quae si per leges inducitur, est *praesumptio iuris* in sensu generali; per leges non inducta, est *praesumptio hominis* seu *nuda praesumptio*, cuius vis ex solo gradu probabilitatis aestimatur (a). Quidquid ex *praesumptione iuris* assertitur, pro vero habetur inter litigantes, idque vel *secundum quid*, donec contrarium probetur (b), vel *absolute* et ita, ut probatio contrarii ex regula non admittatur (c). Est inde *praesumptio iuris*, in specie sic dicta, et *praesumptio iuris et de iure*.

- (a) c. 10. c. 11. X. de Praesumpt. c. 13. X. de Prob.
 (b) c. 12. c. 16. X. eod. c. 3. X. de presb. non bapt.
 (c) c. X. de sentent. et re iud. c. 30. X. de Sponsal.
 c. 6. X. de conditionib. appof. in desponsat. God.
 Lud. MENCKE in Opusc. diff. XI. de Praesumpt.
 iuris et de iure probationem contrarii admittentibus.

TIT. X.

DE IVRIBVS ET OBLIGATIONIBVS
 PARTIVM IN PROBATIONE ET
 REPROBATIONE.

ARGVMENTVM.

§. 774. Probatio principalis et reprobatio. 775.	Suscipitur vel sponte vel ex iniunctione iudicis.
Cui incumbat probatio 776. pro diuersa ratione litis contestationis? 777.	778. Terminus probatorius. 779. Reprobatio directa et indirecta.

§. 774. Probatio eorum, quae ad causam principalem pertinent, in iudicio ciuili suscipi demum potest post litem contestatam (a). Agitur in eo de duplici probatione: altera est PROBATIO, in specie sic dicta, seu PRINCIPALIS, ad quam suscipiendam alter litigantium obligatur: altera est REPROBATIO, quae est probatio, quae fit ad elidendam probationem quae

ad aduersario susceptam. Huius obeundae nulla est obligatio, sed tantum ius et facultas.

(a) c. 1. 2. 3. X. *Vt lite non contest. non proced.*

§. 775. *Obligatio ad probationem in iudicio suscipiendam* vocari solet *ONVS PROBANDI*. Ab onere probandi liberant *praesumptiones iuris* et *iuris et de iure* (§. 773.) Regula ergo est; onus probandi incumbere ei, qui allegat *factum*, ex quo ius sibi competere intendit; nisi pro eo *praesumptio iuris* militet (a).

(a) L. 2. D. de Probat. c. 2. de reitut. spol. in 6.

§. 776. Lite itaque *negatiue* contestata, actor *fundamentum agendi*, quoad a reo *negatum* est (a), et lite *affirmatiue* contestata, reus *fundamentum excipiendi* probare tenetur (b). Nec interest, utrum fundamentum agendi et excipiendi in facto *affirmatiuo* an in *negatiuo* consistat. Hinc et *propositio negatiua* ab allegante probanda est, nisi pro ea *praesumptio iuris* militet (c). *Neganti* vero *factum*, ab altero allegatum, per rei naturam probatio nulla incumbit (d), nisi in negatione virtualiter assertio *noui facti* contineatur, ad *exceptiones* pertinentis (e).

(a) c. 1. 2. C. 6. qu. 5. Hinc actore non probante, reus absoluendus est c. 3. X. de Caus. poss. et propriet. et c. vn. pr. X. *Vt eccl. benef. sine diminut. conf.*

(b) c. 3. X. de probationib.

(c) c. 14. X. de fide instrument. L. 25. in f. D. de Probat. Franc. HERCVLANVS de probanda negativa. Henr. COCCEII de directa probatione negatiuae.

(d) c. 11. X. de p. obat. c. 23. X. de elect.

(e) c. 5. in f. X. de renunciatione.

§. 777. Liberum est ei, cui onus probandi incumbit, sponte se accingere probationi: qua non sufficienter peracta *ulterior* et *melior probatio* ipsi a iudice iniungi potest (a). Probatione vero sponte non suscepta, ad *officium iudicis* pertinet, eam *iniungere* per sententiam (b), in eaque determinare, *quis* probare debeat, *quid* probandum sit, et *intra quod tempus* probatio facienda sit. Obiectum probandum vel *generaliter* definiri potest vel *specialiter*, dum factum probandum in sententia exprimitur.

(a) c. 9. X. de fide instrument. c. 15. 36. X. de testib. Tob. Iac. REINHARTH obs. ad Christinaei decis. vol. III. obs. 1. Sam. STRYK de probationis probatione meliori.

(b) Henr. Christ de SENCKENBERG in diss. de probationis iniunctione in iudicio.

§. 778. *Terminus* probationi iure communi praefixus non est, sed a iudice praescribendus (a): qui pro *peremptorio* tum demum haberi potest, si habet *qualitates termini peremptorii*. (§. 739.) Currere incipit 1) a die, quo sententia, eum iniungens, in rem iudicatam transit: 2) intra eum probatio *adeun-*

da

da est, id quod fit *mediis probandi coram iudice speciatim propositis*. Post terminum *perfici et absolui* potest intuitu eorum, quae pertinent ad *actualem usum mediorum probandi*. 3) Termino peremptorio praeterlapso, nec *ulterior* nec *melior* probatio in causa *priuata* in foro *eiusdem instantiae* admittitur, nisi ope *restitutionis in integrum* (b), quae ex causa nouiter reperorum instrumentorum vel testium non immerito datur (c).

(a) *Rec. Imp. de a. 1654, §. 50.*

(b) *c. 3. X. de in integr. restit. Conf. c. 24. X. de off. et potest. iud. delegat. BRUNNEMANN in iur. eccl. lib. III. c. 4. §. 12. REIFFENSTVEL in iur. Can. lib. 2. tit. 19. §. 6. n. 168.*

(c) *arg. c. 4. X. de exc. pt.*

§ 779. REPROBATIO pertinet ad *ius* et ad *defensionem* partis aduersae, et sententia iudicis non quidem *iniungi* sed *reseruari*, et litis abbreviandae causa *termino* circumscribi potest; quamquam et *non reseruata* competat. Duplex est vel *DIRECTA*, quae dirigitur ad probandum *directio contrarium* (a), vel *INDIRECTA*, quae dirigitur ad probanda facta, quibus *euerit per indirectum potest alterius probatio*, veluti ad *exceptiones peremptorias*, L. C. annexas. Posteriori demum opus est, si actio sit probata (b).

(a) *c. 9. X. de probat.*

(b) *L. 8. 9 C. de exceptionib. Ge. Andr. IOACHIMI diss. de differentiis reprobationis a probatione actionis et exceptionum peremptoriarum.*

TIT.

TIT. XI.

DE PRAESUMPTIONE IVRIS EX CONFES-
SIONE ADVERSARII.(Lib. II. Tit. 18. *de Confessis.*)

ARGUMENTVM.

§. 780. *Confessio.* 781. *et* 783. *Possionum usus:*
vis praesumptionis. 782. 784. *Obligatio respon-*
Qualificata et simplex. *dendi ad eas.*

§. 780. CONFESSIO est *declaratio, qua quis agnoscit veritatem facti proprii*, hoc est, iura et obligationes ipsius concernentis. *VERA* est, quae actu interuenit, et *FICTA*, quae iure fingitur interuenisse, quamquam actu non interuenerit. Haec iuris dispositione ex speciali causa pro confessione habetur v. c. in poenam contumaciae (a).

(a) c. 2. h. t. in 6. c. 7. §. 1. *de iur. calumn.*

§. 781. Confessio *directa et determinata*, quam quis sponte et sciens intelligensque edit (a), pro veritate accipitur aduersus confitentem, non vero aduersus tertium (b). Si facta est in iudicio competente, vim habet praesumptionis iuris et de iure (c); nec impugnari potest, nisi vel probatis eius vitiis, veluti errore, vel restitutione in integrum ob errorem aduersus confessionem *nociuam* impetrata (d). Confessio *extraiudicialis*, legitime probata vim
habet

habet praesumptionis iuris aduersus confitentem in causae facili, donec probetur contrarium (e).

(a) c. 14. X. de fide instr. c. 16. X. de off. et pot. iud. del.

(b) c. 1. c. 10. X. b. t. c. 10. X. de prob. c. 10. X. de test.

(c) c. 4. X. de iudiciis c. 6. X. de excess. praelat. c. 10. X. de cohabit. cler. et mulier. c. 7. X. de poenis.

(c) c. 3. X. b. t. c. 2. de restitu. in int. in 6.

(e) c. 2. X. b. t. c. 14. X. de fid. instrum c. 6. X. de renunciat. c. 10. X. de transact. Dm. Ge. STRUBEN Recbtl. Bedenck. tom. I. N. 159.

§. 782. Confessio vel *qualificata* est, quae fit adiecta certa limitatione, vel *simplex*, quae sine ea fit simpliciter. Confessio qualificata, continens capita *connexa*, quae factum ratione existentiae vel valoris concernunt, ab aduersario vel tota est acceptanda, vel *tota* repudianda, *diuidi* autem nequit; nisi contra adiectam limitationem *praesumptio iuris* militet. Sin continet capita *separata*, quae *executionem* facti concernunt, *pro parte* acceptari potest, et *pro parte* negari (a).

(a) LAVTERBACH de confessione §. 55. 58. MEVIVS P. I. dec. 123. B. Parens in iur. eccl lib 2. tit. 18. §. 2. REINHARTH obs. ad Christinzei decis Vol. IV. obs. 55. Frid. a GRAFEN de Confessione qualificata Gött. 1770.

§. 783. Ad eliciendam partis aduersae confessionem introductus est vsus POSITIONVM (a), quae sunt
pro.

propositiones, in quas factum litigiosum dissolvitur, et quæ pars altera veras esse asserit, alterique parti ad respondendum proponit. Vti eiudem potest actor non minus quam reus ad efficiendam faciliorem actionis et exceptionis probationem (b). Ad evitandam calumniam in dandis positionibus et in responsione ad easdem, introductum est iuramentum dandorum et respondendorum (c), utrumque iuramentum calumnie speciale, etiam per procuratorem præstandum (d).

(a) *Vsu longæuo introductæ esse dicuntur in Clem. 2. de Verh. Signif. c. vn. X. de litis contest.*

(b) *c. 1. de Confessis in 6. Clem. 2. de V. S.*

(c) *c. 2. de confessis in 6. c. 2. de testib. in 6.*

(d) *c. 2. cit. de testib. c. 3. de iur. calumn. in 6.*

§. 734. Positionibus exhibitis, et iuramento dandorum confirmatis, alter ad respondendum ad singulas et ad præstandum iuramentum respondendorum iudicis decreto obstringitur (a). Respondere iussus, et sine probabilis causa recusans et contumax, pro confesso habetur (b).

(a) *c. 2. de testibus in 6.*

(b) *c. 2. de confessis in 6. Superest positionum usus, qui iure particulari non est sublatus, Ord. Camer. P. III. tit. 15. Rec. Imp. de a. 1654. §. 34. 37. 41. Ge. ENGELBRECHT de usu for. articulorum positionum eorumque abusu præsciindendo.*

TIT.

TIT. XII.

DE PROBATIONE PER TESTES.

(Lib. II. Tit. 20. de Testibus et attestationibus.)

ARGUMENTVM.

§. 785. *Testes habiles, et inhabiles.* 786. *Horum exempla.* 787. *Obligatio adferendum testimonium.* 788. *Probatio per testes.* 789. *Quomodo ad eundam?* 790. *Intra quod tempus?* 791. *Ius aduersae partis circa eam.* 792. *Testium productio* 793. *Eorum iuramenti praestatio.* 794. *Eorum examen* 795. *Examen testium alieni fori.* 795. *Rotulus eiusque publicatio.* 796. *Huius effectus.*

§. 785. TESTES sunt personae, ad veritatem facti dictis suis euincendam idoneae. Testes habiles, seu ad fidem faciendam idonei, sunt 1) instructi sufficiente facti cognitione, tali videlicet, quae obtinetur per eum corporis serfsum, cui res certa subiicitur, et 2) qui velle praesumuntur veritatem dicere. Quorum si nihil deest in teste, omni exceptione maior dicitur. Ex alterutro defectu redduntur inhabiles (a); vel saltem suspecti, qui admitti possunt salua exceptione, maxime si praesumptio generalis in casu obuio elidi potest per speciales praesumptiones (b); in quibus aestimandis arbitrium iudicis versatur (c).

(a) b. 1. C. 4. qu. 3. Aduersus receptionem testium absolute inhabilium datur appellatio in c. 7. X. h. t.

(b) c. 3. X. de probat. c. 24. X. h. t.

(c) c. 5. X. de testib. cogend.

§. 786.

§. 786. Veritatem dicere velle *iure non praesumuntur* 1 *infames*, eiusue *delicti rei*, ex quo *infamia* contrahitur (a); hinc testi *exceptio criminis* opponi et hoc fine probari potest, vt a *testimonio* repellatur, (b) saluo iudicis arbitrio, si ad emendatam vitam redierit (c); 2) *periuri* (d); 3) *corrupti* (e); 4) *Iudaei* pro Iudaeo contra Christianum (f); 5) *heretici* contra orthodoxos, quod applicatione caret inter approbatae religioni addictos (g); 6) *laici* contra clericos in causa criminis (h); 7) testes in *causa* quodammodo *propria*, v. c. in causa vniuersitatis, vel in causa beneficii, quoad ex ea commodum vel incommodum ad eos redundat (i); 8) *clerici* in causa ecclesiae, cui inferuiunt, nisi *iusiurandum* illis *relaxetur* (k); 9) testes de *familia*, nisi in causis, in quibus veritas aliter haberi non potest, veluti in causis *matrimonialibus*, *domesticis*, *legitimorum natalium*; (l) 10) *Procuratores* et *mediatores* in causa per illos gesta (m).

(a) c. 7. c. 13. c. 54. 56. X. b. t. *Es. Frid. PVEENDORF obs. iur. vniu. tom II. obs. 18.*

(b) c. 1. X. de Except. c. 2. in f. X. de Ord. Cognit.

(c) c. 54. X. b. t.

(d) c. 9. X. b. t.

(e) c. 1. 9. X. b. t. c. 10. X. de praesumpt.

(f) c. 21. X. b. t. L. 21. C. de heret. PVEENDORF tom. I. obs. 109.

(g) c. 1. X. de hereticis I. P. O. art. V. §. 35.

(h) c. 14. X. b. t.

(i)

- (i) c. 20. X. h. t. c. 12. X. eod. ibi: *nisi alia rationabilis causa impediatur*: alioquin et clerici in negotiis ecclesiae admittuntur c. 6. 39. X. h. t. c. 26. X. de iureiur.
- (k) c. 38. X. h. t. De usu relaxationis iuramenti in causis similibus vid. LEYSER *spec.* 283. m. 16.
- (l) c. 5. 22. 24. X. h. t. c. 3. X. qui matrim. accusar. c. 10. X. de Prob. PVFENDORF t. 1. obs. 15. 16.
- (m) c. 1. et 3. h. t. in 6. c. 6. X. b. t.

§. 787. Ad testimonium ferendum, ex *aequitate*, iure agnita, quilibet *perfecte* obligatur, et in iuris cogi a iudice potest multa et censuris (a); nec ulla est vis *pacti* et *iurisiurandi de non ferendo testimonio* (b). Ab eo excusatur nemo, nisi ex *speciali causa*, legibus probata; qualis est, si praestatio testimonii pugnat cum *obligatione publica ad secreta seruanda* (§. 318.) (c) vel cum *vinculo necessitudinis naturalis*, quo quis alteri parti obstrictus est (d).

- (a) c. 2. 5. 9. X. de test. cogend. c. 33. c. 37. c. 45. X. b. t.
- (b) c. 18. c. 46. X. h. t. c. 4. 11. X. de test. cogend.
- (c) c. 12. X. de poenit.
- (d) c. ult. C. 4. qu. 2. L. 4. 5. D. de testib. nisi sit causa, de qua veritas aliter haberi non potest c. 6. X. de testib. cogend.

§. 788. Vt *probatio plena* per testes habeatur, duo saltem habiles requiruntur, de *facto ipso* idem deponentes ex sufficienti scientia (a). HINC *PLENA PROBATIO* non fit 1) per *Testes singulares*, quorum

Ll

singula-

singuli de diuersis facti circumstantiis testantur (b), nec 2) per testes *de auditu*, nisi qualitate causae aliud exigente (c), nec 3) per *unum testem* (d). Potest tamen in his omnibus defectus probationis ex *aliis idoneis probandi mediis* suppleri. Pari ratione nec PLENA DEMONSTRATIO fit per *unum testem*; nisi ex causa, *speciatim* probata, fides habeatur *testimonio unius*, veluti 1) pro *conscientiae* securitate (e), 2) in causa *incidente*, merita causae non concernente, 3) in testimonio *personae publicae* de his, quae ad officium ipsius pertinent (f).

(a) c. 5. c. 10. c. 23. X. b. t.

(b) c. 33. X. b. t. c. 23. 32. X. de elect. c. 9. X. de probat.

(c) c. 5. c. 47. X. b. t. c. 13. X. de probat.

(d) c. 23. 28. 47. X. b. t. c. 27. X. eod.

(e) c. 22. 47. X. b. t. c. 12. c. 27. X. de sponsal.

(f) c. 6. X. de renunciat.

§. 789. Probatio per testes facienda est secundum *formam*, iure definitam: in qua alia pertinent ad eam *adeundam*, alia ad eam *absoluendam*. (§. 778) *Adeunda* est exhibitis *articulis probatorialibus*, iuncta speciali *testium denominatione*, et *directorio super quibus articulis* singuli examinandi sint, interueniente *imploratione iudicis de probatione recipienda*, et de *decernendis* his, quae ad *testium productionem* pertinent (a).

(a) c. 2. b. t. in 6.

§. 790. Quidquid pertinet ad probationem per testes *adeundam*, intra *tempus*, probationi prae-
fixum, in iudicio offerendum est. (§. 778.) *Intra*
hoc tempus novos articulos seu *additionales* exhibere,
et *nouos testes* ad XL. vsque denominare integrum
est (a), modo, si id *quarta* vice fiat, *iuramentum*
calumniae speciale praestetur (b).

(a) c. 37. X. b. t.

(b) c. 15. c. 55. X. b. t.

§. 791. Ad probationem *absoluendam*, pertinet I.
productio testium in foro, ferendi testimonii causa,
moderante iudice a producente facienda (a). Est ve-
ro iudicis, prius *decernere de admittenda* probatio-
ne, tum *productioni testium* praefigere *terminum*, *te-*
sibus, foro ipsius subiectis, *producente et parte ad-*
uersa ad eundem citatis (b); ablatisque *articulos*
probatoriales communicare cum *parte aduersa*.

(a) c. 37. X. b. t.

(b) c. 7. c. 41. X. b. t.

§. 792. Ius *partis aduersae* est, tum 1) *excipien-*
di contra articulos et *contra testes*, saluo arbitrio con-
sentiendi in *testium productionem*, *reseruatis sibi ex-*
ceptionibus omnibus, tum 2) exhibendi INTERRO-
GATORIA (b), seu *quaestiones*, *ad testes directas*,
de eis, *quae ad veritatem facti eo rectius exquiren-*
dam pertinent. Sunt haec vel *specialia*, ad singulos

articulos directa, vel *generalia* ad eosdem non directa, vel *causam* in genere vel *personam testium* in primis concernentia.

(a) c. 2. X. b. t.

(b) c. 2. b. t. in 6. c. 37. X. b. t.

§. 793. II. In termino ipso testium productio peragenda est a *producente*, *absentium* vero testium architectio citatio petenda. Producti testes, a iudice partibus praesentibus obstringendi sunt *iureiurando* (a); nisi hoc illis utriusque partis consensu *remittatur* (b).

(a) c. 5. c. 51. X. b. t.

(b) c. 39. X. b. t.

§. 794. III. *Examen testium* ad officium iudicis pertinet, *prudenter* ita instituendum, ut *perspicua* et *categorica* testium depositio obtineatur (a). Examinandi sunt testes, et quidem *singuli* sigillatim (b) et remotis partibus tum ad *articulos* tum ad *interrogatoria* (c); qualia et ipse iudex supplere, et in circumstantias facti *ex officio* inquirere potest (d).

(a) c. 37. 41. 53. X. b. t.

(b) c. 52. X. b. t.

(c) c. 2. b. t. in 6.

(d) c. 37. X. b. t.

§. 795. Si testes *alieni fori* sunt, iudex causae implorandus est de *subsidiario* eorum examine a iudice com.

competente requirendo: (§. 731.) id quod a iudice requisito non minus *seruato iuris ordine* obeundum est (a). Hinc clericorum, in testes productorum, examen in *foro ecclesiastico* requirendum est (b).

(a) c. 3. X. de fideiussorib.

(b) Ob difficultates et ambages huius subsidiarii examinis in *Electoreatu Brunsvico-Luneburgico* cautum est, vt clerici a iudice causae seculari, sub quo commorantur, testimonii ferendi causa *immediate* citari possint, et *coram eo* se sistere teneantur. Vid. *Rescriptum Electorale* de a. 1712. et de a. 1717. in tom. I Corp. Constit. Calemb. p. 846. et tom. II. p. 584.

§. 796. IV. Peracto examine 1) depositiones testium iudicis auctoritate redigendae sunt in ROTVLVM (a), qui est *instrumentum publicum, in quo testium depositiones singulis articulis et interrogatoriis subiectae exhibentur*: tum 2) ad instantiam producentis facienda est ROTVLI PVBLICATIO (b), qua is auctoritate iudiciali ad *utriusque partis notitiam* deducitur in *termino*, hoc sine praefixo.

(a) c. 41. c. 43. X. h. t.

(b) c. 30. X. h. t.

§. 797. V. Rotulo publicato, partibus *integrum* est, de vi *probationis* et *reprobationis* in scriptis inuicem *disputare* (a). Ob metum vero subornationis testium, permissum non est, *nouos testes* vel super *iisdem* vel super *contrariis* articulis producere

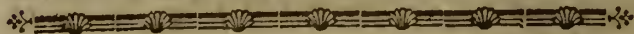
(b): quamquam eorum productio super *nouis articulis* salua sit (c). Hinc *reprobatio directo contraria* per testes non nisi *ante publicationem rotuli* instituenda est, nec post eam nisi *ex iusta causa* admittitur (d).

(a) c. 15. c. 31. X. b. t.

(b) Clem. 2. b. t. Instrumentorum productio semper adhuc salua est. c. 9. X. de *fi te instr.*

(c) c. 17. c. 19. c. 25. c. 35. X. b. t.

(d) c. 35. in f. X. b. t.

TIT. XIII.

VI LITE NON CONTESTATA NON PROCEDATUR AD TESTIVM RECEPTIONEM VEL AD SEN- TENTIAM DEFINITIVAM.

(Lib. II. Tit. 6.)

ARGVMENTVM.

§ 798. Probationi per te- um extraordinarium.
stes quatenus locus ante 800. Modus illud insti-
L. C. 799. Examen testi- tuendi.

§. 798. Cum probatio causae principalis ordina-
rie demum post *litem contestatam* admittatur: (§. 774.)
oritur inde regula: *ante litem contestatam in causa*
ciuili principali non procedendum esse ad testium re-
ceptionem (a). In causa incidente ergo vel in cau-
sis,

sis, in quibus iudex *ex officio* procedit, probationi per testes etiam *ante L. C.* locus esse potest (b).

(a) c. 1. 2. X. b. t.

(b) c. 5. §. 1. X. b. t.

§. 799. Ob *periculum amittendae probationis* admittitur EXAMEN TESTIVM EXTRAORDINARIUM, quod prius, quam eo opus est in lite, *future probationis conseruandae* causa instituitur. Reo quidem omni tempore permittitur pro conseruanda *exceptionis* probatione (b), *actori* vero non aliter, quam si *in agendo* impeditur, vel reus, *actione iam mota*, *litis contestationem* remoratur (c).

(a) c. 5. *pr. h. t. c. 4. X. de confirmatione utili.*

(b) c. 41. X. *de testibus.*

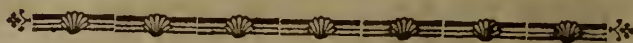
(c) c. 5. *pr. h. t.*

§. 800. Instituendum est *seruato iuris ordine* (a): nisi iusta causa, veluti *periculum in mora*, hunc seruari non patiatur (b). Quo sine solenni iuris forma peracto, actor *intra annum* vel id reo *denunciare* vel *actionem* mouere tenetur, vt et reus suae defensionis rationem habere possit: alioquin *vim omnem* amittit (c). Reus vero illud actori denunciare non tenetur.

(a) c. 41. X. *de testibus.*

(b) c. 4. X. *de confirmat. utili.*

(c) *c. 5. pr. h. t. Ge. ENGELBRECHT de examine
testium ad perpetuam rei memoriam et Io. WERL-
HOF de exam. testium extraord.*

TIT. XIV.

DE PROBATIONE PER INSTRUMENTA.

(Lib. II. Tit. 22. *De fide instrumentorum.*)

ARGUMENTVM.

§. 801. *Instrumenta, pu- vera 805. et authentica*
blica et priuata. 802. Fi- 806. Quatenam pertine-
des publicorum. 803. et ant ad probationem ade-
priuatorum. 804. Requi- undam, 807. et ad eam
sita probationis, vt sint absoluendam.

§. 801. INSTRUMENTA sunt *scripturae, ad fi-*
dem de veritate facti faciendam idoneae. PUBLICA
sunt, quae conficiuntur a personis publicis vi potesta-
tis publicae, qua sunt instructae (a). PRIVATA sunt,
quae a priuatis scripta vel subscripta sunt: eaque quasi
publica dicuntur, si subscripta sunt a duobus testi-
bus, quorum testimonio veritas instrumenti probari
possit (b).

(a) *c. 2. X. b. t. Exempla occurrunt in c. II. X.*
de Probat. c. 2. de Off. Ordin. in 6. c. 15. X. b. t.
ad eaque pertinent libri parochiales, de actibus pa-
rochialibus conscripti. Conc. Trid. de ref. matrim.
sess. 24. c. 1. CAREZOV I. E. lib. 1. def. 142. Lud.
MENCKE in Proc. iur. Com. et Sax. lit. 24. §. 3. Aug.
de BALTHASAR de libris seu matriculis ecclesiasticis.

(b) *c. 2. X. b. t.*

§. 802.

§. 801. Ratio fidei *instrumenti publici* continetur in *praesumptione iuris*, quae ob auctoritatem publicam, qua conficitur, militat pro *veritate contentorum* (a). Hinc *plene* probat (b), nisi probari euidenter possit, aliter rem consignatam esse, ac quidem gesta est (c). Si confectum est de negotio inter *priuatos* gesto, *inter hos* plene probat, non vero contra *tertium* (d): sin conditum est de negotio, *causam* et *utilitatem publicam* concernente, probat contra quoscunque.

(a) *Tob. Jac. REINHARTH in obs. ad Christinaei decis. Vol. III. obs. 6.*

(b) *c. 2. X. h. t. c. 13. X. de praescript. c. 11. X. de praesumpt. c. 7. X. de probat.*

(c) *c. 10. X. h. t. REINHARTH l. c.*

(d) *ex natura negotii priuati: L. 1. 2. C. Inter alios acta vel iud. aliis non nocere.*

§. 802. Ratio fidei *instrumenti priuati* in *scripti-
one* vel *subscriptione* eius, cuius obligationes concernit, vel in *testimonio testium adhibitorum* continetur: ideoque si *causam debendi* adiectam habet, *contra scribentem* plene probat (a), non vero *pro scribente*, nisi ex *antiquitate temporis*, velex *qualitate personarum* (b), vel ex *speciali lege* vel *consuetudine* vis quaedam probandi ei accedat (c).

(a) *c. 14. X. h. t.*

(b) *c. 13. X. de probat. c. 13. X. de praescript.*

(c) *c. 9. X. h. t.*

§. 803. Ut probatio fiat per instrumentum, constare necesse est, 1) illud *verum* esse. Pro *veritate instrumenti publici* militat *praesumptio iuris*, modo rite confectum, et *manu publica* subscriptum, vel *sigillo publico genuino* et *congruo* munitum sit (a). Veritas *privati* instrumenti adstruenda est vel *reco- gnitione* eius, aduersus quem producit, vel *aliunde* veluti per testimonium *testium adhibitorum* (b). Ad *praesumptiones* pro *veritate* utriusque generis instrumentorum pertinet, si translata sunt in *archiuum publicum* (c). Probata *falsitate* instrumenti, vis eius prorsus eueritur (d): eaque ex *rasura* in loco suspecto (e), ex *sigillo minus congruo*, ex *chartae* et *scripturae* genere aliisque indiciis induci potest (f).

(a) c. 2. c. 6. X. b. t.

(b) cit. c. 2. et 6. X. b. t.

(c) c. 13. X. de *praescript.* Ex fide *archiui publici* oritur tantum praesumptio pro *veritate instrumenti*: *fides* documenti *aliunde* dependet. Scripta de fide *archiui* exhibet *Iac. WENCKER* in *collectis archiui et Cancellariae iuribus*.

(d) c. 4. c. 10. X. b. t.

(e) c. 3. 11. X. h. t. c. 9. X. de *crim. falsi* c. 14. X. de *privileg.* c. 7. X. de *domib. relig.*

(f) Exemplum est in c. 6. X. b. t.

§. 804. II. Instrumentum ex *authentico*, seu ex scriptura primigenia, ex qua originem ducit, producendum est. *Exemplum*, ex illo tantum descriptum, non probat (a). Exemplum vero praeuia cognitione

tionē de *integritate authenticī* ex eodem auctoritate iudicis descriptum, *vim authenticī* habet (b).

(a) c. 1. 2. X. h. t.

(b) c. ult. X. h. c. 4. X. de confirmat. utili.

§. 805. Probatio *per instrumenta* adeunda est intra tempus probationi praefixum, quod, termino probatorio non praefinito, patet usque ad sententiam definitivam (a): post conclusionem in causa non admittitur, nisi ob instrumenta nouiter reperta (b): Peragitur 1) vel *exhibitis* in iudicio instrumentorum *exemplis*, saltem quoad *clausulam concernentem*, (c) vel 2) si quis instrumentum non possideat, *petita* eius *editione*. Et *actor* quidem *omnia documentata* reo, *reus* vero non nisi *communia* et *actoris propria* edere (d), *ipsius propria* vero actori ad *probandam actionem* edere non tenetur (e).

(a) c. 9. X. h. t.

(b) c. 4. X. de exceptionib.

(c) c. 4. 5. X. h. t.

(d) c. 12. X. h. t. c. 4. X. de testib. cogend.

(e) c. 1. c. 5. X. de probationib. Ecclesiae agenti arg. L. 1. §. 2. D. de iure fisci vsu fori tribuitur ius exigendi a reo omnium documentorum editionem REIFENSTVEL h. t. n. 251. MEVIVS P. V. dec. 317. WERNHER P. II. obs. 496. De editione exigenda in causis matrimonialibus vid. BERGERVS in elect. Proc. matrim. §. 38.

§. 806.

§. 806. Ad *absoluendam* probationem pertinet 1) *productio authenticorum* instrumentorum in *termino*, a iudice praefixo; 2) *recognitio* productorum, si instrumenta sunt *privata* (a); quae *salvis exceptionibus* recognoscere pars aduersa tenetur, nisi ea *diffiteri*, hoc est, veritatem eorum praestito iureiurando negare possit: quam diffessionem tamen producens *declinare* potest, veritate instrumentorum aliunde probata (§. 804.) (b). 3) *Deductio probandorum* ex instrumentis, eorumque impugnatio per *oppositas exceptiones*.

(a) G^r. ENGELBREHT de *recognitione instrumentorum* §. 131. Christ. WILDVOGEL de *document. recognit. c. IV.*

(b) Io. Frid. WAHL de *recognitione instrumentorum per testes et comparisonem literarum* §. 17. f. Io. Henr. BERGER de *modis declinandi recognit. et diffessionem instrum. iurata* inter selecta eius opusc. p. 1381.

TIT. XV.

DE VSV IURISVRANDI IN PROBATIONE.

(Lib. II. Tit. 24. *De iureiurando*. Lib. V. Tit. 34.
De purgatione canonica.)

ARGUMENTVM.

§. 808. *Iuramentum delatum*. 809. *A quo, et* 810. *cui deferri possit?* 811. *In qua causa?* 812. *Intra quod tempus?* 813. *Vis delationis*. 814. *Facultas il-*

lud referendi. 815. *Iuramentum necessarium, purgatorium et supplementarium*. 816. *Quando alterutri locus sit.*

§. 808. Iusiurandum in remedium expediendarum litium adhiberi potest vel *ex pactione ipsorum litigatorum* vel *ex auctoritate iudicis* (a) indeque est vel *voluntarium* vel *necessarium*. Iusiurandum *voluntarium iudiciale*, seu *DELATVM* est, *quod litis finiendae causa de veritate facti pars a parte aduersa in iudicio praestari desulerat, accedente iudicis auctoritate*. Est remedium expediendi lites, et loco probationis habetur, cum quod ex eo iuratum est, ciuilitur pro vero simpliciter habeatur inter litigantes; ac proinde *praesumptionem iuris et de iure* constituat (§. 773.)

(a) *L. 1. L. 34. §. vlt D. de iureiur. Diff mea de auctoritate iudicis circa iusiur. delatum § 2. et 13.*

§. 809. I. Datur *uniquae parti* licentia, loco probationis, et *litis finiendae causa* iuramentum deferendi

ferendi suo aduersario (a), modo liberam de causa controuersa habeat *transigendi potestatem*, nec id faciat *ex calumnia*: quo nomine ab eo *iuramentum calumniae* speciale exigi potest (b). *Procurator*, non nisi speciali mandato instructus, id deferre potest (c).

(a) L. 25. §. 2. D. de probat.

(b) L. 31. §. 4. de iureiur.

(c) c. 4. de Procurat. in 6.

§. 810. II. Deferri potest *parti aduersae* cuicunque (a), ideoque etiam clericis vel *uniuersitati*, cum qua iudicium exercetur (b), non vero *extraneis*, qui non est in lite.

(a) c. ult. §. 1. X. b. r.

(b) c. 26. X. b. r. PUFENDORF l. c. tom. I. obs. 179. et tom. II. obs. 124.

§. 811. III. Delationi locus est in qualibet *causa civili*, partium dispositioni obnoxia: modo in causis, in quibus grauari potest iurantis opinio, ex probabili causa fiat (a). Deferri ergo potest in causis *ecclesiasticis*, iura priuatorum concernentibus; non vero in illis, de quibus transigere non licet (b), ideoque nec in causis *dissolutionem matrimonii* concernentibus: quamuis quo minus contra sponsalia admittatur, ratio iuris non impediat (c). Aduersus id vero, quod ab aduersa parte iam *plene probatum* est, non admittitur (d).

(a)

(a) MEVIUS *P. VI dec.* 405. COTHMANNVS *Vol. II. resp.* 82. REINHARTH *in obs. ad Christinaei decis. vol. III. obs.* 3.

(b) *c. 10. X. de Transact.*

(c) *c. 7. X. de sent. et re iud.* CARPZOV *iurispr. eccl. lib. 3. def.* 46 *nr.* 14. BRVNNEMANN *in iur. eccl. lib. 3. c. 5. §. 6. 7.* STRYK *de diff. spons. Sect. 3. §. 3.* B. Parens *in iur. eccl. lib. 2. tit. 24. §. 60. 65.* PVFENDORF *l. c. tom. I. obs.* 73

(d) *c. 2. X. de Prob.* PVFENDORF *l. c. obs.* 64. §. 7.

§. 812. IV. Deferri potest iure Rom. in *qualibet litis parte*, tamquam remedium lites finiendi (a): nec id mutatum est iure Canonico. Hinc elapso etiam termino probatorio ex iuris communis rationibus admittenda est iuramenti delatio, maxime si pars ex causa, quod *probationes adhibitae* parum idoneae et sufficientes sint, ad eam venit (b).

(a) *L. 12. C. de rebus credit.*

(b) PVFENDORF *l. c. tom. I. obs.* 154.

§. 813. Delatum iuramentum et a iudice approbatum pars aduersa vel *acceptare*, vel *referre* tenetur, nisi probationem pro *exoneranda conscientia* suscipere velit; quod ipsi licet ex iuris communis rationibus (a). In hac tamen succumbens, iuramentum adhuc vel *acceptare*, vel *referre*, iure communi non prohibetur (b).

(a) *c. 2. X. de prob.* STRYK *de Caut. iur. P. III. S. 2. c. 3.*

(b)

(b) *Sam. de COCCERII in iur. controu. lib. 12. tit. 2. qu. 29. MEVIVS P. VI. def. 168. Ord. trib. Appel. Cellens. P. II. tit. 8. §. I.*

§. 814. *Facultas referendi iusiurandum delatum ex lege competit, modo deferens eius facti, de quo delatum est, notitiam habere praesumatur. Vnde iuramentum, super dolo delatum, referri nequit (a). Ceterum relatum simpliciter acceptandum et praestandum est: nec a referente exigere potest iuramentum calumniae (b).*

(a) *c. ult. X. b. t. ibi: quamvis quod in iudicio a parte partis defertur, recusari possit licite, ac referri. Nec liceat conuento famosa actione referri huiusmodi iusiurandum.*

(b) *L. 34. §. 7. 8. 9. D. h. t.*

§. 815. *IVRAMENTVM NECESSARIVM est, quod deficiente probatione, ad causam decidendam sufficiente, alterutri parti a iudice iniungitur. Est illud vel SUPPLETORIVM, quod iniungitur ad perficiendam imperfectam probationem, veluti si sit femiplena vel semiplena maior; vel PURGATORIVM, quod iniungitur ad elidendas praesumptiones, ex probatione alterius partis emergentes (a). Purgatio, quae per hoc fit ad amoliendam criminis suspicionem, canonica dicitur (b).*

(a) *c. ult. X. b. t.*

(b) *c. 8. 10. X. de purgatione canonica.*

§. 816.

§. 816. Vtrum Suppletorio vel purgatorio locus sit, de eo iudex decernere debet *perspectis tum personarum tum causae circumstantiis* (a). *Suppletorium* in causis *criminalibus* et *contra matrimonium* non admittitur. Nec *pro matrimonio contrahendo* admitti potest, nisi ex probatione semiplena maiore (b): quamquam in his causis *purgatorio* locus sit (c). Alterutro ex iudicis decreto *praestito*, secundum illud lis dirimitur; eodem vero per contumaciam *recusato*, *contra contumacem* pro vero habetur id, intuitu cuius iurandum erat (d).

(a) c. ult. X. b. t.

(b) arg. c. ult. de Procurat. in 6. WERNHER obs. for. P. III. obs. 90. P. V. obs. 151. n. 640 f. STRVIVS in Synt. iur. civil. ex. 17. tb. 43. lit. k.

(c) c. 34. X. b. t. in quo cap. sermo est de *purgatorio* c. 1. 4. 8. 10. 16. X. de purgat. Canon.

(d) c. 7. 15. X. de purgat. Can.

TIT. XII.

DE SENTENTIA ET RE IUDICATA.

(Lib. II. Tit. 27. *De sententia et re iudicata.*)

ARGVMENTVM.

§. 817. *Sententia definitiva et interlocutoria* 818. *Interlocutio mera vel mixta* 819. *A quo sententia, 820. et quomodo sit ferenda?* 821. *Decisionis per illam faciendae ratio.* 822. *Eius publicatio.* 823. *Res iudicata.* 824. *Quatenus in causa criminali et matrimoniali obtineat?* 825. *Exulat in sententiis nullis.* 826. *Eius executio.* 827. *Principalis et subsidiaria.*

§. 817. *Disceptatione causae* ordine iuris peracta, quam finitam esse, *ipsa conclusione in causa* partes declarant, res transit ad iudicis cognitionem et decisionem. SENTENTIA est pronuntiatio iudicis, quae causae litigiosae, in iudicio disceptatae, decisionem continet: unde omnis sententia causa cognita ferenda est (b). DEFINITIVA est, quae causae principalis, in iudicium deductae, et INTERLOCUTORIA, quae causae incidentis in iudicio motae decisionem continet. (c)

(a) c. II. C. 30. qu. 5. *Auth. Iubemus C. de iudiciis* c. 3. b. t. in 6. in f.

(b) Clem. 2. de Verb. signif. c. 18. X. b. t.

(c) c. 5. b. t. in 6. c. 12. X. de appellat. in 6.

§. 818. INTERLOCVTIO est pronuntiatio iudicis, qua determinantur ea, quae pertinent ad iudicium,

cium, (§. 659.) hoc est, ad iudicalem causae disceptationem. Est haec vel MIXTA, quae causa cognita in forma sententiae fertur, vel MERA, quae non fertur in forma sententiae. Haec mutari et corrigi potest ab eodem iudice (a).

(a) c. 60. X. de appellat. l. 14. D. de re iudic.

§. 819. Sententia ferenda est a iudice causae, eoque competente: (§. 663.) a iudice non suo lata non tenet (a), nisi vi prorogatae iurisdictionis. Inter plures iudices fertur secundum maiora suffragia. Si paria sunt iudicum ordinariorum suffragia, praevalet sententia pro reo lata, nisi aliud suadeat fauor causae; si delegatorum, valet sententia, a delegante approbata (b).

(a) c. 4. X. de iudiciis c. 3. X. de consuet. c. 29. X. de off. et pot. iud. deleg.

(b) c. ult. X. h. t.

§. 820. Cum per eam decidenda sit causa in iudicio disceptata: sententia iuri et actis probatisque conformis esse debet. Contra ius expressum lata, nulla est (a): actis probatisque aduersa, seu contra ius litigatoris lata, iniqua est, et stricto iure subsistit, salvis eandem impugnandi remediis (b).

(a) c. 1. c. 13. X. h. t. c. 64. dereg. iur. in 6.

(b) c. 13. X. h. t.

§. 821. Sententia ex natura *decisionis certa et determinata* esse debet. Definitiva sententia itaque vel per *absolutionem* vel per *condemnationem* ferenda est (a): siue verbis *expressis* siue *aequipollentibus* exprimatur (b). Quae *rationem* in se continent factae *decisionis*, sunt *rationes sententiae*; quas iudex sententiae inserere non tenetur (c), nisi id iusta causa suadeat (d).

(a) c. 18. X. de *praescript.* c. 2. X. de *capell. monach.* c. 3. X. de *accusat.*

(b) c. 15. X. de *Verb. Signif.*

(c) c. 16. X. *b. t.*

(d) ut in exemplis c. 18. X. *b. t. c. 10. de fide instr.* c. 14. X. de *privileg.*

§. 822. Concipienda est sententia *in scriptis* (a), partibusque legitime publicanda. *Publicatio* eius *auctoritate iudicis* et in *confessu iudicii* facienda est *partibus* per *recitationem sententiae ex scripto* (b); ad eamque *praefixo termino* partes citandae sunt (c). Sententiam scriptam partibus *insinuari*, non sufficit in *ordinario processu* (d): quamquam hoc vim *publicationis* habeat in *summario*.

(a) c. *ult. b. t. in 6.*

(b) *cit. c. ult. b. t. in 6.*

(c) *Clem. 2. de verb. signif.*

(d) c. *ult. b. t. in 6.*

§. 823.

§. 823. RES IUDICATA est *lis*, *sententia iudicis ita decisa*, ut inter partes vim iuris obtineat. Haec obtinet non ex sola *ius dicentis* auctoritate, sed maxime ex *partium consensu*, eoque vel *vero*, - quo in sententia acquiescunt, vel *ficto*, cum intra tempus, quo licet, sententiam non impugnant, *cum per hoc videantur per interpretationem iuris latae sententiae paruisse* (a). Inter alios ergo sententia vim iuris non habet (b), nisi ex *speciali ratione*, vel quod eorum consensu lis acta sit (c), vel quod causam habeant ab alterutra parte.

(a) Verba sunt c. 15. X. b. t. c. 13. X. b. t.

(b) c. 25. X. b. t. c. 25. inf. X. de praebend.

(c) c. 25. X. b. t. L. 63. D. de re iudicat.

(d) c. 20. X. b. t.

§. 824. Itaque sententia etiam *iniqua*, et contra ius litigatoris lata, in rem iudicatam abit (a), modo respiciat causam, in qua *partes* possint iniquae decisioni *suo se consensu* submittere. In rem iudicatam ergo non transit 1) sententia iniqua *condemnatoria* in criminalibus, bene tamen absolutoria: nec 2) sententia, qua matrimonium vel ex errore falsae causae *dirimitur*, vel *absolute prohibitum*, ex errore facti *pro valido* declaratur (b): quamquam sententia iniqua in ceteris causis matrimonialibus, quae a consensu partium pendent, iudicata fiat (c).

(a) c. 13 X. b. t.

(b) c. 7. 10. 11. X. b. t. c. 5 6. X. de frigidis et inficiatis. GONZALEZ in Comm. ad Decret. h. t. c. 7. Henr. BERGERVS in elect. Proc. matrimonial. th 45. 47.

(c) REIFFENSTVEL in Iur. Can. lib. 2. tit. 27. n. 121. 122.

§. 825. Ut vero sententia, inter legitimum tempus haud impugnata, *in rem iudicatam* abeat, requiritur, ut ordine iuris lata et *publicata* sit. Hinc in rem iudicatam non transit sententia *nulla*, veluti ab *incompetente* iudice, §. (819.) contra *ius expressum*, (§. 820.) contra rem iudicatam (a), et ex *falsis instrumentis* lata (b): vel quae lata non est seruato *iuris ordine* (c): nisi defectus sit in solenni- bus, in *fauorem partium* constitutis (d). Interlocutio mera, veluti mandatum, decretum, nequidem rationem sententiae habet, (§. 818.) ideoque nec vim rei iudicatae (e).

(a) c. 20. X. b. t.

(b) c. 6. X. de except. c. 22. X. b. t. c. 9. X. de test.

(c) c. 19, X. b. t. c. 2. X. Ut lite non contestata.

(d) Rec. Imp. de a. 1654. §. 122. 123.

(e) c. 60. X. de appell. B. Parens l. c. §. 8. 11. f.

§. 826. EXECUTIO rei iudicatae est *actus*, quo res iudicata, cui parere condemnatus non vult, iudicis

dicis auctoritate per remedia coactiva in adum deducitur. Executio I. non intelligitur, nisi posita *re iudicata*; II. peragenda est *iudicis auctoritate*; et iudicis *ordinarii* quidem est, sententiam *a se latam* executioni dare (a), iudex *delegatus* vero eam facere nequit, nisi vi *delegationis*, et *delegantis* auctoritate (b); III. decernenda est ad *instantiam victoris*, praefixo *congruo termino* (c), salvo tamen semper iure *tertii*, cui est ius in executione *interueniendi* (d).

(a) c. 1. §. 3. *de foro compet. in 6. L. 15. pr. D. de re iud.*

(b) c. 7. 9. 26. 28. X. *de off. et pot. iud. deleg.*

(c) c. 15. X. *b. t.*

(d) c. 17. X. *b. t.*

§. 327. Executio est vel *PRINCIPALIS*, quam iudex vi *propriae iurisdictionis* peragit, siue eam *immediate*, siue *mediate* peragat per executorem *delegatum* (a); qua *delegandi facultate iudicia superiora* utuntur: vel est *SVBSIDIARIA*, quam iudex peragit *requisito alio iudice*, cui condemnatus vel bona eius subsunt: quae denegari non potest in *subsidium iustitiae* exercendae (b). Cum iudex *requisitus* eam vi *requisitionis* suscipiat: *fines requisitionis* egredi, et de *exceptionibus aduersus sententiam* iudicare nequit, quamvis de *exceptionibus*,

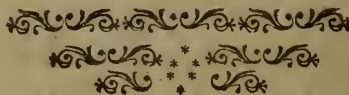
executioni oppositis, cognoscere possit (c). Species subsidariae est *imploratio brachii secularis*, qua iudicis secularis auxilium requirit iudex ecclesiasticus (d).

(a) *Merus executor* vocatur, cui solus actus executionis delegatur; qui destitutus facultate cognoscendi, exceptiones oppositas ad delegantem referre debet. c. 5. X. h. t.

(b) *Rec. Imp. de a.* 1654. §. 160.

(c) c. 23. §. 3. X. de off. et potest. iud. deleg. BRVN-
NEMANN in iur. eccl. lib. III. tit. II. §. 4.

(d) c. 1. 14. X. de offic. iud. ord. c. 10. X. de iudic.
Ge. Ad STRUVIUS de brachio seculari ib. 7. Fr.
MOLINA de brachio secul. ecclesiae praestando et
mutuis iudicum auxiliis.

TIT. XVII.
DE APPELLATIONIBVS.

(Lib. II. Tit. 28,

ARGVMENTVM.

§. 828. *Appellatio.* 829. *Remedium est deuolutiuum et suspensiuum.* 830. *Iudicialis et extraiudicialis in specie sic dicta.* 831. *Ius appellandi ob grauamen,* 832. *et in omni causâ præterquam excepta.* 833. *Dirigenda est ad iudicem superiorem.* 834. *Interpositio appellationis* 835. *in specie in extraiudiciali.* 836. *Apostolorum requisita.* 837. *Introductio appellationis.* 838. *Cognitio iudicis de ea recipienda.* 839. *Recepta, si commune beneficium.* 840. *Justificatio.* 841. *Sententia in iudicio appellationis* 842. *Desertio et renunciatio appellationis.* 843. *Attentatum.* 844. *Appellatio extraiudicialis improprie sic dicta.*

§. 828. Per sententiam non minus quam per decretum et per quemlibet modum procedendi a iudice inferri potest *grauamen*, quoad *aduersus ius alterius* quidquam ab eo agitur. *Grauaminis tollendi causa datur APPELLATIO, quae est remedium iuris, quo iudex superior imploratur, de grauamine, a iudice inferiori illato, tollendo.*

§. 829. Per appellationem 1) cognitio de grauamine ad Superiorem iudicem defertur, ideoque est *remedium deuolutiuum*; per eandem 2) vis sententiae vel decreti tamdiu suspenditur, donec Superior

de grauamine cognouerit, eoque nomine est *remedium suspensiuum*.

§. 830. Appellatio ex principiis iuris Canonici vel IUDICIALIS est, quae datur ob grauamen per sententiam illatum, siue haec sit definitiua siue interlocutoria; vel EXTRAIUDICIALIS PROPRIE SIC DICTA, quae datur ob grauamen alia ratione quam per sententiam a iudice inferiori illatum; veluti aduersus simplices interlocutiones, decreta et mandata iudicis, vel ob non seruatum in procedendo vel exequendo ordinem iuris (a).

(a) c. 12. X. h. t. c. 1. et 3. b. t. in 6. Clem. 5. X. h. t. Ex iudicialis, iure Canonico introducta, abusus appellandi continet, indeque tum *Conc. Trid. sess. 24. c. 20. de reform.* tum passim inter Protestantes iure particulari restricta est, vt non admittatur ab interlocutione simplici, nisi grauamen irreparabile contineat Io. Tob. REINHARTH in obs. ad Christinaei decis. Vol. I. obs. 18. et obs. 22. B. Parens in iur. eccl. lib. 2. tit. 28. §. 9.

§. 831. I. Grauamen probabili saltim ratione a iudice illatum, est *causa appellationis* (a). Datur ergo appellatio 1) cuiuslibet grauato, etiam tertio, nisi ex speciali ratione cesset, veluti ex renunciatione appellationis (b). Datur 2) tum ob grauamen praesens tum ob futurum in certa causa probabiliter imminens (c), non vero si grauamen fundamento palam destituitur (d), vel si hoc ex praesumptione iuris abest,

abest, veluti ob tres *conformes sententias* (e). *Graumine* ergo *sublato*, ipsa appellatio tollitur (f).

(a) c. 38. c. 70. *pr. X. b. t.*

(b) c. 21. *X. b. t.*

(c) c. 18. *X. b. t. Io. Tob. CARRACH de emendanda litium protract. circa appellationes euentuales.*

§. 7.

(d) c. 14. c. 28. c. 61. *X. b. t. c. 5. b. t. in 6.*

(e) c. 65. *X. b. t. L. vn. C. ne liceat in vna eademque causa. REINHARTH l. c. vol. I obs. 12.*

(f) c. 60. *X. b. t. c. 19. X. de Elect.*

§. 832. Admittitur appellatio 3) in *omni causa*, seculari et ecclesiastica, in qua quis se *grauatum* esse conqueri potest (a), modo non obstat *rei iudicatae* auctoritas (b), nec facultas appellandi ex *causa speciali* vel restricta vel sublata sit. Sic 1) *restricta* est in causis moram non ferentibus, vt tantum admittatur quoad *effectum deuolutiuum* (c): 2) ex iusta causa tum in certa lite *per rescriptum* (d), tum in certis causis *lege* tolli vel circumscribi potest, quorsum pertinent causae, quae non ascendunt ad *summam appellabilem*, vel causae ad iurisdictionem correctiuam seu disciplinarem pertinentes, nisi in his modus excedatur (e).

(a) c. 11. *X. b. t.*

(b) c. 15. *X. de sent. et re iud. c. 43. X. b. t.*

(c) c. 15. *X. de restit. spoliat. Clem vn. de causa propriet. et poss. B. Parens in diff. de executione pendente appellat. facienda PVFENDORF in intr. ad Proc. P. V. Sect. I. c. 1. p. 575.*

(d)

- (d) c. 71. X. b. t. c. 53. eol. Iac. BRUNNEMANN
de appellatione principis rescripto remota.
(e) c. 3. 32. 26. X. b. t.

§. 833. II. Appellatio dirigenda est ad iudicem superiorem, cui iudex a quo immediate in eo causarum genere subiectus est (a). Hinc in causis, iurisdictioni ecclesiasticae subiectis, (§. 240.) neque inter Catholicos neque inter Protestantes appellari potest ad suprema imperii tribunalia (b): nec vicissim 2) in causis, iurisdictioni seculari obnoxiiis, etiamsi in officialatibus tractentur, appellatio datur ad iudicia superiora ecclesiastica (§. 127. 135. 145.) (c).

(a) Per saltum ergo fieri nequit ad iudicem remote superiorem: facta tamen ad iudicem intermedium remittenda est c. 66. X. b. t. L. 21. §. 1. D. b. t.

(b) Conclus. Vist. Cam. d. 19. Dec. 1713. FABRI Staats-Cantzl. Tom. 26. p. 121. tom. 27. p. 134. SCHAVROTH concl. corp. Euang. tom. 1. p. 286. PFEFFING. in Vir. illustr. tom. III. p. 288. Io. Iac. HELFERICH de independentia iuris circa sacra statutum Imp. Evangelicorum intuitu Imperat. et Imp. §. 19. Io. Steph. PÜTTERI epit. Process. Imp. Tribunal. suprem. §. 544. 545.

(c) c. 7. §. 1. X. b. t.

§. 834. Ad modum exercendi appellationem pertinet I. eius INTERPOSITIO, quae fit per legitimam declarationem, quod quis appellatione ad Superiorem usus sit. Ratione modi fieri potest vel in iudicio, vel extra iudicium coram Notario et testibus (a). Illud in primis fit coram iudice a quo (b), et quidem

dem vel *in continenti* et immediate post pronunciationem sententiae per *declarationem ad acta*, vel ex *interuallo* per *schedulam appellationis*. *Ratione temporis* adstricta est ad decendum, quod *litiganti* a momento *publicatae sententiae* vel *insinuati decreti*, et tertio a tempore *scientiae* currit (c)-

(a) *Ord. Cam. P. II. tit. 29. §. 5.*

(b) *c. 9. b. t. in 6. L. 14. C. b. t.* Non inutilis tamen censetur coram *Superiore* iudice interposita *c. 9. c. 34. X. b. t.* Conf. REINHARTH *l. c. vol. I. obs. 19. n. 2.*

(c) *c. 15. X. de sent. et re iud. c. 8. b. t. in 6.* REINHARTH *l. c. Vol. I. obs. 20. et 21.*

§. 835. Appellatio iudicialis quolibet *legitimo* modo interponi potest: *extra iudicialis* vero coram iudice a quo interponenda est *in scriptis*, *grauaminibus* simul *speciatim* expositis (a); ut videlicet iudex a quo de *grauamine* *extra iudiciali* *reuocando* ipse statuere possit (b).

(a) *c. 1. b. t. in 6. c. 59. X. b. t.* Inde desumpta constitutio in *ordinat. Camer. P. II. tit. 29. §. 4. lo. Steph. PÜTTER l. c. §. 329.*

(b) *c. 60. X. b. t. c. 10. b. t. in 6.*

§. 836. Appellatione interposita appellans intra *XXX. dies instanter et saepius* petere tenetur *apostolos*, quibus iudici Superiori de *appellatione rite interposita* fides facienda est (a), vel loco *apostolorum*, ubi id fert *usus iuris nouioris*, iudicem a quo de *actis*

ad

adiudicem Superiorem transmittendis requirere (b). Deserta est appellatio, si vel *neglecta* sit apostolorum petitio, vel appellans in termino, quem iudex ad eos recipiendos praefigit, non comparuerit (c). *Iudice a quo eisdem iniuste denegante, saluum est ius appellationem prosequendi (d).*

(a) c. 1. b. t. in 6. Clem. 2. b. t.

(b) Concil. Trid. sess. 24. de reform. c. 20. Rec. Imp. de anno 1654. §. 63. PVFENDORF introd. ad Proc. Part. IV. c. 1. Sect. III.

(c) c. 1. b. t. in 6. Clem. 2. h. t.

(d) c. 4. b. t. in 6. Clem. 2. §. 1. b. t.

§. 837. INTRODUCTIO APPELLATIONIS est ipsa *implicatio ad iudicem superiorem directa de recipienda appellatione*. Peragitur exhibita *supplica pro recipienda appellatione*, una cum *libello grauaminum*. *Fatale introducendae appellationis* non quidem iure Canonico (a), sed tamen sere ubique *iure particulari* definitum est: in cuius defectu a *iudice a quo* definiendum est (b).

(a) *Annus*, cuius mentio fit in Clem. 3. b. t. praefixus est prosequendae et finiendae appellationi.

(b) c. 5. c. 33. c. 44. c. 61. X. b. t.

§. 838. *Iudicis appellationis* est, de *recipienda appellatione* decernere: in qua cognitione versantur tum *formalia* appellationis tum *materialia*, seu *relevantia grauaminum* (a). Recipitur, 1) decreta aduersae

uersae partis *citatione*, 2) decretisque tum *compulsorialibus* tum 3) *inhibitorialibus*, quibus iudici a quo tum transmissio actorum prioris instantiae iniungitur, tum ne ulterius in causa procedat, inhibetur. His tribus momentis constant *processus appellatorii plenarii*: qui *non plenarii* sunt, si quid eorum ex iusta causa non decernitur.

(a) c. 38. X b t. Magni momenti est examen et sententia de releuantia grauaminum, qua sisti potest appellationum abusus. De eius eximio usu in iudiciis Brunsvico-Electoratibus vid. REINHARTH l. c. vol. I. obs. 19. n. 11.

§. 839. Appellatione recepta, 1) causa in his momentis, *in quibus appellatum est* (a), In iudicio appellationis *pendere* incipit: et 2) appellatio fit commune *utriusque partis* beneficium (b), modo interposita sit aduersus *totam sententiam*. Sin appellatum est aduersus *certa capita* sententiae, *appellatus* quoad reliqua *capita* non fruitur commodo appellationis, nisi huic intra decendum *adhaereat* (c).

(a) Clem. 5 b. t.

(b) L. 39. C. de appellationib. Sam. STRYK de communionem appellationis.

(c) Io. Vlr. de CRAMER obs. 257. Io. Wolffg. TEXTOR de beneficio adhaerendi appellationi §. 21. *Adhaesionis* mentio iniicitur in c. 4. de electione in 6.

§. 840. IUSTIFICATIO receptae appellationis fit tum probatione rite obseruatorum *formalium*, tum
dedu.

deductione grauaminum. Disceptatio de his coram iudice appellationis instituta, est *iudicium appellationis*, (§. 659.) in quo seruatur principium: *causam principalem*, si de ea appellatum est, *ad statum litis contestatae* reduci. Hinc in appellatione *iudiciali*, (non vero in appellatione *extra iudiciali* *strictè* *sic dicta*,) (a) utrique parti, praestito prius *iureiurando calumniae speciali* (b), datur beneficium *non probata probandi, et non deducta deducendi* (c): praeterquam quod *noua probatio per testes* super *eisdem* vel *contrariis* articulis non admittatur, nisi ex speciali et iusta causa (§. 797.) (d). Obseruandum tamen est, beneficium nouae probationis excludi per terminum *probatorium peremptorium, lege prouinciali* praefixum: id quod tamen de termino probatorio, a *iudice primae instantiae* praefinito, dici nequit, qui tantum ad *instantiam* pertinet.

(a) *Chm. 5. b. t.*

(b) Quod exigitur per *Rec. Imp. de a. 1654. §. 73.*

(c) *L. 4. C. de temporib. appell. Clem. 5. h. t.*

(d) *Clem. 2. de restib. Esaias REISCHER de beneficio probandi secundae instantiae p. 50. Sam. STRYK de probat. meliori cap. III. Es. Frid. PUFENDORF l. c. tom. I. obs. 157.*

§. 841. Finito appellationis iudicio, iudicis ad quem est, causam appellationis *sententia* dirimere. Quae si *confirmatoria* est, causa ad iudicem primae instantiae, vel executionis vel vltioris cognitionis causa,

causa, est *remittenda*: si *reformatoria* est, *iudex ad quem*, eius executionem decernere, vel si *causa* incidente appellata est, totius *causae principalis* cognitionem suscipere potest (a): cum videlicet quilibet iudex lata a se sententiam exequatur. (§. 827.) In illa temere prouocans in *expensas condemnatur*, in hac *expensae compensantur* (b).

(a) c. 59. et c. 61. X. h. t. Idem obtinet, si iudex a quo appellationi *simpliciter* detulerit c. 5. h. t. in 6.

(b) cit. c. X. h. t. 59.

§. 842. *Desertione* vel *renunciatione* *appellationis*, tam interpositae quam introductae, finitur et tollitur appellatio, et sententia *iudicis a quo* vim rei iudicatae consequitur (a), salvo tamen iure *appellati* ex communione et adhaesione appellationis acquisito (§. 839.) (b). Sublata itaque per *renunciationem* appellatione, *iudex ad quem* nec de *gravamine*, quippe sublato, nec de *reliqua causa*, quippe non deuoluta, cognoscere potest, causam ad *iudicem a quo* remittere obstrictus (c).

(a) Clem. 6. h. t.

(b) MEVIVS P. I. dec. 59. P. V. dec. 86. Herm. Henr. ab ENGELBRECHT select. obs. for. spec. I. obs. 36.

(c) c. 60. X. h. t. Gabr. SCHWEDER de *renunciat. appell.* §. 29. Exceptio ex *iure singulari* est in appellatione ad Pontificem in c. 1. h. t. in 6 de cuius ratione et incongrua appellatione egi in diss. de *appellationis interpositae renunciatione* §. 26. 27.

Nn

§. 843.

§. 843. ATTENTATUM est, *quidquid post interpositam appellationem in praeiudicium litis, ad iudicis superioris cognitionem pertinentis, suscipitur. Ut attentatum committatur, 1) requiritur, ut appellatio legitime interposita et iudici a quo intimata sit (a): ubi illicite appellatum est, non fit attentatum (b): 2) ut per eam iurisdictio iudicis a quo suspensa sit, quod ipso iure fit per appellationem iudicalem, in extraiudiciali vero non prius, quam per inhibitionem iudicis superioris (c): 3) attentatum fit tum per ea, quae post appellationem iudicalem interpositam, tum quae mediotempore inter sententiam et appellationem innouata sunt (d). 4) Attentatum ad preces appellantis mox reuocandum est per iudicem appellationis (e).*

(a) Clem. 1. b. t.

(b) c. 7. pr. b. t. in 6.

(c) c. 7. b. t. in 6. c. 3. § 4. 5. eod. L. 3. C. b. t.

(d) c. 7. b. t. in 6. c. 31. C. 2. qu. 6. c. 19. pr. X. de Eu. &c.

(e) c. 54. 62. X. b. t. c. 19. X. de iudic. c. 12. X. de rescript.

§. 844. APPELLATIO EXTRAJUDICIALIS IMPROPRIE SIC DICTA est imploratio iudicis ordinarii de grauamine extra iudicium illato remouendo, sub forma appellationis proposita. I. Rationem habet imploratio-
nis officii iudicis, (§. 670.) (a) ideoque coram iudice, cui subest is, a quo grauamen illatum, proponen-

ponenda est (b). II. Admittitur a quolibet grauamine, extra iudicium in negotio tam *seculari* quam *ecclesiastico* illato (c). III. Proponitur in *forma appellationis*; ideoque intra *decendium* a die *notitiae* interponenda est, et interposita vim appellationis consequitur, ut actus *suspendatur*, eiusque innouatione *atentatum* committatur (e).

(a) c. 5. X. h. t. ibi: *non solent huiusmodi dici appellationes sed prouocationes ad causam*. De eius origine vid. B. Parens in *iur. eccl. lib. 2. tit. 24. §. 2.* LYNCKER de *grauamine extraiudiciali. c. I. §. I.*

(b) c. 11. b. t. in 6.

(c) c. 8. b. in 6. Exempla sunt in c. 34. 35. 46. 57. X. h. t.

(d) c. 8. b. t. in 6.

(e) c. 51. X. h. t. c. 10. pr. c. 19. pr. X de *Elect.*

SECTIO IV.
DE COMPOSITIONE LITIVM
EXTRAIVDICIALI.

TIT. I.
DE TRANSACTIONIBVS.

(Lib. I. Tit. 35. 36.)

ARGVMENTVM.

§. 845. <i>Amicabilis compositio in sensu generali.</i>	<i>transactio obnoxiiis.</i>
846. <i>Transactio et amicabilis compositio in sensu speciali.</i>	848. <i>Vis transactionis et compositionis.</i>
847. <i>de rebus</i>	849. <i>Officium iudicis in ea promovenda.</i>

§. 845. *Lites, extra iudicium non minus conventionione litigantium quam per assumptos arbitros finiri possunt. CONVENTIONALIS COMPOSITIO in sensu generali est conventio litigantium, qua inter ipsos definitur modus, litem inter eosdem obuiam finiendi (a).*

(a) Sic ei locus est inter *patronos*, in nominatione candidari dissentientes, vel inter *membra Collegii*: inter quae *compositio causae per amicabilem compositionem* distinguitur a compositione, quae fit *votorum pluralitate*, ut in *Instr. Pac. Osn. art. V. §. 52.* PACIS nomine venit *conventio belligerantium*, qualis, cuius intuitu bello decertatum est, componitur. De *pace* et *treuga* est specialis titulus iuris Canonici, qui pertinet *ad bella priuata*, olim usitata. TREUGA nihil aliud est, quam status, quo hostilia per tempus determinatum inter *belligerantes priuatos* suspenduntur: quae vel *lege ecclesiastica* vel *conventionione belligerantium* constitui solebat. c. 1. X. de Pace

Pace et treuga, Ian. a COSTAIN Comment. ad Decret. p. 217.

§. 846. Est illa vel *onerosa*, quae TRANSACTIO dicitur, et dato aliquo vel retento vel promisso initur, vel *gratuita*, in sensu *speciali* AMICABILIS COMPOSITIO dicta, qua lis finitur gratis, nec quidquam datur vel promittitur, ut alter a lite discedat. De rebus, quarum intuitu nihil licite *dari* vel promitti potest, nec *transactio* licita et valida est; quamquam nihil impediat, quo minus lis de illis *amicabili compositione* finiatur (a); veluti de dissidiis *doctrinas religionis* respicientibus (b).

(a) c. 7. 9. X. h. t. REIFENSTVEL in iur. Can. lib. 1. tit. 36. §. 3. n. 37. 38.

(b) Instr. Pac. Osn. art. V. §. 14. 25. 31. 48. 50.

§. 847. Transactio iniri non potest nisi de rebus *litigantium dispositioni* obnoxiiis; et quatenus *alienationem* continet, ad eandem formam, qua haec, adstricta est. Hinc non valet 1) de rebus ecclesiasticis *immobilibus* vel *pretiosis*, nisi interueniente alienationis solennitate, (§. 621.) (a) 2) nec de *beneficio ecclesiastico*, nisi ex auctoritate superioris, cui subest (b), vel saltem interueniente resignatione in fauorem transigentis, (§. 567.) nec 3) de *dissoluendo matrimonio* (c), nec 4) de *reconciliando matrimonio illegitimo*, cui inest impedimentum dirimens publicum, (§. 386.) nisi hoc casu superioris dispensatio inter-

uenerit: e contra 5) de *conseruando matrimonio*, vel de *impedimento eius dirimente* priuato, (§. 384.) nec non de *sponsalibus*, etiam dirimendis, valet transactio. (§. 372.) (d)

(a) c. 2. 3. 8 X. b. t. c. 5. X. de reb. eccl. alienand.

(b) c. 4. c. 7. X. b. t.

(c) c. ult. X. b. t.

(d) Henr. BERGER elect. proc. matrim. th. 42. Es.
Frid. PVFENDORFIVS obs. iur. tom. I. obs. 76.

§. 848. Ex transactione vel amicabili compositione rite inita *ius* et *obligatio* oritur inter paciscentes, non vero *inter alios* (a). Ratione litis sublatae, *vim decisionis* habet et rei iudicatae (b): ex eaque oritur 1) exceptio *peremptoria*, *litis ingressum impediens* (c); 2) lis pristina instaurari nequit sub praetextu nouorum documentorum (d), nisi vi *restitutionis in integrum* (e).

(a) c. 8. X. h. t. c. 5. h. t.

(b) Hoc sensu *decisio* vocatur, in c. 1. X. h. t. quamquam proprie *vim decisionis* tantum habeat LYNCKER in comm. iur. ciu. lib. 2. tit. 14. §. 2. Ge. Frid. de PLOENIES tr. de transact. §. 1.

(c) c. 1. de litis contestatione in 6.

(d) c. 1 X. h. t. c. 20. X. de sent. et re iud.

(e) L. 1. 2. C. Si aduersus transact. c. 3. X. de restit. in int.

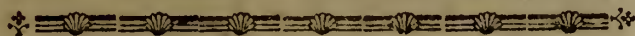
§. 849. Iudicis est, partes suas interponere in concilianda inter litigantes transactione vel amicabili com-

compositione (a). Cum vero *arbitrii litigantium* sit, *utrum cedere*, an *iure experiri* malint: penes iudicem non est inuitos ad transigendum cogere (b). Hoc non est *iurisdictionis*, sed *imperii ex salutis publicae* ratione (c).

(a) c. vit. X. b. t. c. 1. X. de mutuis petitionibus.

(b) De *actione iniuriarum* aduersus iudicem, partes ad transigendum *cogentem*, vid. WERNHERR, *obs. for. P. I. obs. 225. et PLOENNIES l. c. §. 110.*

(c) Huc pertinent argumenta, quae habet MEYERUS *P. I. dec. 225.*

TIT. II. DE ARBITRIS.

(Lib. I. Tit. 43. De arbitris.)

ARGUMENTVM.

<p>§. 850. Arbitrorum et arbitratorum constitutio.</p> <p>851. Arbitri vel voluntarii vel necessarii</p> <p>852. Eius vis inter compromittendi.</p> <p>853. Quinam arbitri esse</p>	<p>possint. 854. Eorum iudicandi potestas. 855. Sententia arbitri et superarbitri. 856. Eius vis inter compromittentes.</p>
---	---

§. 850. ARBITER est, cui a litigantibus litis inter eosdem obuiæ decisio committitur: ARBITRATOR VERO, cui ab his, qui in ineundo negotio dissentiunt, negotii compositio committitur. In utroque constituendo interuenit tum COMPROMISSVM, quod litigantes

in negotio dissentientes inter se ineunt, de decisione litis vel compositione negotii tertio committenda (a), tum RECEPTUM, quo compromittentes arbitro vel arbitratori decisionem litis vel compositionem negotii acta committunt. Compromissum rationem *conventionalis compositionis* (b), receptum naturam *mandati* habet (c): utrumque non minus *poena conventionali*, quam *iureiurando* confirmari potest (d).

(a) exemplo electionis per compromissum (§. 488.)

(b) c. 13. X. b. t.

(c) c. 30. X. de *Electione*.

(d) c. 9. 13. X. b. t. c. 14. X. de *praesumptionib.*

§. 851. Arbitrii litigantium est, litis decisionem ad arbitros deferre; nec ad id obligantur, nisi ex speciali obligandi causa, ex lege, statuto, pacto vel testamento descendente. Hinc arbitri vel *voluntarii* sunt, vel *necessarii*. Inter necessarios referuntur *arbitri iuris*, ex *obligatione legis* assumpti, *iudicibus delegatis* aequiparati (a).

(a) c. 11. de *effic. ind. del. in 6.* c. 39. X. *cod. c. 61. X. de appellat.* Wolffg. Ad. SCHOEFFII *diff. de arbitris necessariis in primis ausraegis conventionalibus ac testamentariis*, quae exstat in I. I. MOSERI *synt. dissertat. select. p. 773.*

§. 852. Quae valent de transactione et amicabile compositione, etiam obtinent de compromisso. Valet ergo compromissum de rebus ecclesiasticis, quoad per-

pertinent ad *iura singulorum* horumque *arbitrio* sub-
sunt (b), non vero de his, quae non sunt priuati ar-
bitrii (c). (§. 847.)

(a) c. 1. 9. 13. X. b. t.

(b) c. 2. X. b. t. c. 21. X. de praebend. c. 50 X. de
testib.

(c) c. 5. X. b. t.

§. 853. Cum compromissa ad similitudinem *iudi-
ciorum* redacta sint (a): *arbiter* valide eligi non pot-
est, *nisi qui et potest esse iudex*. Compromittere er-
go licet, 1) in iudicem tam *ordinarium*, quam *de-
legatum*, in eadem causa datum (b), 2) in *feminam*,
iurisdictione *ordinaria* instructam (c), non vero 3)
in *laicos* in causa *ecclesiastica publica*, nisi interueni-
ente iudicis *ecclesiastici* consensu et clerico simul in
arbitrum assumpto (d). 5) In vnum vel plures, *pari*
vel *impari* numero compromittere, integrum est (e).

(a) L. 1. D. de recept. et qui arbitr. rec.

(b) c. 5. 7. 13. X. b. t. c. 21. X. de Praebend.

(c) c. 4. X. b. t.

(d) c. 8. 9. X. b. t.

(e) c. 1. 3. 12. X. b. t.

§. 854. Potestas decidendi, arbitris mutuo liti-
gantium consensu delata, I. adstricta est ad *cau-
sam controuersam*, et per consequens pertinet ad
causam in eadem lite *incidentem*, etiamsi restitutio in
integrum inciderit (a), non vero ad causas, de qui-

bus non est compromissum, ideoque nec ad reconventionem (b); II. exercenda est iuxta *normam praescriptam*, vel hac non praescripta, secundum *iuris ordinem* (c). Itaque ex pluribus arbitris *indefinite* constitutis, alter absque altero procedere non potest (d), nisi alter *absentia malitiosa* litem remorari studeat (e).

(a) c. 9. X. *de in integr. restitut.*

(b) c. 6. X. *h. t.*

(c) c. 2. X. *h. t. c. 7. X. de confirmat. utili.*

(d) adeo ut vno ex arbitris *mortuo* compromissum expiret. c. 10. X. *h. t. c. 50. X. de Testib. c. 24. X. de off. et pot. iud. del.*

(e) c. 2. *h. t. in 6.*

§. 855. Sententia arbitri in iure Can. *arbitrium* vocatur (a). Inter plures arbitros sententia valet ex *maiori parte*: in *pari* suffragiorum numero neutra vim habet (b). Tum vero locus esse potest iudicio *superarbitri*, qui in euentum, si arbitri in decidendo in paria suffragia iuerint, constituitur. Constitui is potest 1) a *litigantibus*, eodem vel in compromisso *designato* (c), vel etiam ex post in ipso dissensus arbitrorum euentu electo; 2) ab *arbitris*, qui litigantibus id urgentibus, ad superarbitrum assumendum cogi a iudice possunt (d).

(a) c. 2. 3. 4. 5. 7. 9. 11. 13. X. *h. t.*

(b) c. 26. X. *de sentent. et re iud.*

(c)

(c) *L. 17. §. 5. D. de recept. qui arbitr.* Singulare est, quod compromissum de *persona incerta* in superarbitrum assumenda, *non tenere* dicatur in *c. 12. X. b. t.* de quo egi in diff. de *Superarbitris cap. I. §. 12. cap. II. §. 5. cap. III. §. 9.*

(d) *c. 61. X. de appellat. c. 39. X. de off. iud. deleg.*

§. 856. Sententiam ex forma compromissi et legitime latam, (§. 854.) litigantes servare obligantur, (a) tum vi *compromissi*, tum ex eorum consensu in *latam sententiam* expresso vel tacito, si intra decem dies non est impugnata (b). Quamquam aduersus eam non competat *appellationis* remedium (c): eam tamen intra decem dies impugnare, et causam *obgruam* ad iudicem ordinarium deducere, usu fori permittitur: id quod convenit principiis *appellationis extraiudicialis*. (§. 844.)

(a) *c. 9. c. 13. X. b. t.* Si lata est per *fordes*, vel contra *formam compromissi*, vel contra *iura* vel *rem iudicatam*, non obligat, *c. 2. 5. 6. II. X. b. t. c. 7. X. de confirmat. util.*

(b) *L. 4. §. ult. L. 5. C. de receptis. Sam. de coccenii in iur. controu. lib. 4. tit. 8. qu. 5.*

(c) *c. 33. 34. C. 2. qu. 6. Ian. a COSTA h. t. p. 265.*

PARS II.

DE IUDICIO CAUSARVM ECCLESIA-
STICARVM CRIMINALIVM.

TIT. I.

DE IUDICIO CRIMINALI.

(Lib. V. Tit. I. *De accusationibus.*)

A R G V M E N T V M.

§. 857. *Iurisdictio eccle-* *rium et inquisitorium.*
siastica. 858. *Delicta ec-* 861. *Inquisitio generalis*
clesiastica et secularia. *et specialis.* 862. *Eius*
 859. *Iudicium criminale.* *vis et effectus.*
 860. *Iudicium accusato-*

§. 857. Ecclesiae, qua tali, ius est, legum eccle-
 siasticarum observantiam *poena* sancienti: (§. 3.) id-
 que intra terminos iuris collegialis stetit in *ecclesia*
primitiua. Potestate ecclesiastica a *Superioribus* oc-
 cupata, etiam illud ius *beneficio principum* exerceri
 coepit sub *forma iurisdictionis coercitiuae* (a).
 (§. 112. 237.)

(a) Dividi solet in iurisdictionem *fori interni* et *exter-*
ni. (110.) Sed *interna* iurisdictione, quae consistere
 creditur in decernendis poenitentibus ad peccata expi-
 anda, (314) pertinet ad ius ecclesiasticum *internum*,
 cuius nullus est inter protestantes usus. (§. 72.)

§. 858. *Delicta ecclesiastica* sunt facta aduersus
 leges ecclesiasticas poenales commissæ: sicut *secula-*
ria

ria sunt, quibus violantur leges seculares, poena publica munitae. Ita differunt ratione *indolis*. Postquam vero iurisdictio *ecclesiastica* iam inde a *sec. XI.* ad crimina *secularia* non sine *violatione iurisdictio- nis secularis* producta est: *discrimen delictorum* aestimari coepit a *iurisdictione*, vi cuius coërcentur. Alia inde dicta sunt *mere ecclesiastica*, alia *mere secularia*, alia *mixta*, prout ius animaduertendi in illa vel iure solius iurisdictio- nis *ecclesiasticae*, vel *secula- ris*, vel iure *utriusque* competit (a).

(a) *Ant. MATTHAEI de Criminib. in proleg. c. IV. §. 6.*

§. 859. *Iudicium criminale ecclesiasticum* est, in quo causa *criminis* aduersus *eiusdem reos* coram iudice *ecclesiastico* tractatur *poenae* sumendae causa.

§. 860. Est illud vel *accusatorium*, quo quis poenam ecclesiasticam aduersus criminis reum coram iudice ecclesiastico persequitur, vel *inquisitorium*, in quo ipse iudex eam ex officio persequitur, eoque nomine de veritate criminis eruenda ipse laborat. Modus procedendi in *accusatorio*, ad normam iuris Romani definitus est (a). Inquisitorium, ab *Innocentio III. in subsidium* introductum (b), vere *principale* effectum est, et *analogiam* accusatorii usu forensi cultum et determinatum.

(a) c. 5. 6. 8. C. 3. qu. 9. c. 16. 22. X. de accusat.

(b)

(b) c. 24. X. eod. B. Parens in I. E. lib. 5. tit. 1.
§. 81. 86.

§. 861. Inquisitorium constat tam *inquisitione generali* in veritatem criminis commissi, quam *speciali* contra certam personam, quae eius rea arguitur, instituta. Ad specialem descendere non oportet, nisi *ex iusta et probabili causa* (a).

(a) c. 24. X. de accusat. c. 21. X. eod.

§. 862. *Pœna ecclesiastica* ob delictum nemo afficiendus est, nisi in *iudicio ecclesiastico* de eo confessus vel *convictus* (a). Ob verisimilem criminis suspicionem locus est *purgationi* per iusiurandum: quo recusato, reus pro confesso habetur (b).

(a) c. 1. C. 2. qu. 1. c. 18. C. 2. qu. 1.

(b) c. 7. 15. X. de purgatione Canonica.

TIT. II.

DE POENIS ECCLESIASTICIS.

(Lib. V. Tit. 37. *De poenis* et Tit. 39. *de sententia excommunicationis*.)

ARGUMENTVM.

§. 863. *Poenae ecclesiasticae* 864. *Censurae et poenae in specie sic dictae*. 865. *Excommunicationis*. 866. *Poenitentia publica*. 867. *Interdictum*.

§. 863. *Poenae ecclesiasticae sunt, quae statuuntur vi potestatis ecclesiasticae, in remedium tum emendationis obtinendae tum salutis ecclesiae promouendae. Ecclesiae ius non est alias poenas decernendi, nisi quae contineant malum, potestati ecclesiasticae obnoxium. Ultima poena est excommunicatio, ultra quam ecclesia non habet, quid faciat (a).*

(a) c. 10. X. *de iudiciis*.

§. 864. *Poenae ecclesiasticae vel decernuntur ob delictum, vel ob contumaciam in non parendo praeceptis ecclesiasticis. Illae poenae stricte sic dictae (a), hae speciatim censurae vocantur (b). Censurarum tres species habentur, excommunicatio, interdictum et suspensio, adhibita simul in remedium imperii hierarchici et dominationis.*

(a) c. 5. c. 6. c. ult. X. *de poenit.* c. 3. *eod.* in 6.

(b) c. 20. 23. X. *de V. S.* c. 25. X. *de appellat.*

§. 865.

§. 865. *Excommunicatio maior* est, qua quis a tota ecclesia, cuius *membrum* est, excluditur: de *minori* supra actum (§. 296.) Ius eam statuendi est potestatis ecclesiasticae (a), indeque vel *immediate* vi legis, vel *mediate* per sententiam inferri potest. Per eam tollitur communio iurium in *ecclesia externa* (b); eaque ideo vi sua non priuat communione iurium in *republica*; quae vis ei addita est ex consensu imperantium (c). Subordinata est *iuri maiestatico circa sacra*, (§. 20.) (d) indeque *iniusta* est opinio, *imperantes* excommunicari posse (e). Rarior eius usus est inter Protestantes, nec decerni potest nisi auctoritate consistorii et ex principis consensu (f).

(a) c. 3. 16. X. de offic. iud. ord. c. 21. X. de sentent. excommunicat. c. 5. eod. in 6. Io. D'AVEZAN tr. de excommunicat. in Meermannii thes. iur. tom. IV. p. 239.

(b) c. 4. C. 24. qu. 3.

(c) Du PIN. de discipl. eccles. diff. 3. c. 3.

(d) Nov. 123. c. 11. B. Parens l. c. lib. 5. tit. 39. §. 44.

(e) Declaratio ecclesiae Gallicanae de a. 1682. eiusque defensio a Ben. BOSSVETTO conscripta. Du PIN. l. c. diff. VII. Pragmat. Geschichte der Bullae in Coena Domini p. 2. p. 7. et 153.

(f) I. Ge. PERTSCH tr. von Recht des Kirchenbanns c. 12. 13.

§. 866. In remedium obtinendi *reconciliationem* *excommunicati* cum *ecclesia* olim adhibita est *poeniten-*

nitentia publica per deprecationem publice in ecclesia factam. Sed tota eius ratio deinceps prorsus inuerfa, eaque *per errorem* translata est ad expianda *peccata*. (§. 314.) Quatenus seruata est passim inter Protestantes, non nisi *consistorii auctoritate* discerni potest (a); sanioribus monentibus, in ea adhibenda *moderandam* esse iurisdictionem.

(a) CARPZOV *iurisp. eccl. lib. 3. tit. 7.* B. Parens *l. c. lib. 5. tit. 38. §. 67. 68.* Christ. WILDVOGEL *de deprecatione publica ecclesiastica.*

§. 867. *Interdictum* est censura, qua vsus rerum diuinarum vel certis ecclesiae membris vel per certum ecclesiae districtum prohibetur (a). Poena ante sec. X. inaudita, ob *iniustitiam* saepius impugnata, rario-rem inter *Catholicos* vsus fert, et nullum inter *Protestantes*.

(a) c. 16. c. 24: *De sentent. excomm. in 6. Io. D' AVEZAN de interdicto l. c. p. 280.* Pauli SARPII tr. sub titulo *les droits des Souverains defendus contre les excommunications et les interdicts des Papes.*

TIT. III.

DE DELICTIS ECCLESIASTICIS.

(Lib. V. Tit. 7. *De haereticis*. Tit. 3. *de Simonia*.
 Tit. 6. *de Iudaeis*. Tit. 9. *de Schismaticis*.
 Tit. 9. *de Apostatis*.)

ARGUMENTVM.

§. 868. *Haeresis in sensu lato* 869. *in sensu stricto*. 870. *Eius vin dicta*. 871. *Schisma*. 872. *Iudaismus*. 873. *Apostasia*. 874. *Simoniz*. 875. *Iura circa eam*.

§. 868. Sequuntur delicta ecclesiastica. HAERESIS late accepta est *diffensus Christiani a formula fidei ecclesiae publice receptae*. Hoc sensu 1) cadit in dissentientes a religione publice approbata, non vero 2) in addictos diuersae religioni, in republica approbatae. Hinc in Germania inter Catholicos et inter Augustanae Confessioni addictos nulla de haeresi eiusque effectibus quaestio moueri potest (a): quin potius in HERETICUM crimen, fomitem turbarum in republica, incidunt, qui diuersae religionis approbatae consortes haereseos insimulant.

(a) *Inst. Pac. Osn. art. V. §. 35. Car. Otto RECHENBERG de crimine heretificii §. 17. f.*

§. 869. Haeresis, *strictè accepta*, est *diffensus a formula fidei eius ecclesiae, cui quis addictus est, in detrimentum ecclesiae publice propositus*. I. Dissensus

sus vel error in articulo fidei, qui intra fines *cogitationum* vel *priuatae opinionis* stat, rationem delicti non habet, cum a *ratione* et a *vera religione* alienum sit, *errorem*, qua talem, in poenam reuocare (a): II. rationem *delicti ecclesiastici* habere incipit, ubi in *detrimentum ecclesiae* publice proponitur, eundem publice tradendo, propagando, verbis blasphemis vel iniuriosis exponendo, studia in religione seditionesue excitando (b). III. Hoc sensu haeresis tantum cadit in membra *eius ecclesiae*, a cuius formula fidei quis dissensum tuetur, non in *alterius ecclesiae* membra.

(a) *Christ. THOMASIVS in diff. an haeresis sit crimen.*
Henr. COCCII de iure circa hereticos.

(b) *WERNHER obs. for. Part. IV. obs. 4. n. 41. f.*
LEYSER spec. 566. m. 31.

§. 870. Iure Canonico non modo omni censurae ecclesiasticae subiecti sunt heretici, sed et *imperantes excitati* ad varii generis supplicia de iisdem sumenda (a). Inter Protestantes probantur iusta remedia ad *unionem fidei* in ecclesia tuendam, (§. 268.) et ad cauenda et impedienda *damna*, quae *ex haeresi* ecclesiae imminet: quibus non sufficientibus, gradibusque admonitionum frustra adhibitis, causa ad *principis* aestimationem redire incipit, vtrum ecclesia et respublica malis hominibus sit purganda (b).

(a) c. 9. §. ult. 13. X. de haeretic. c. 11. eod. in 6.
Phil. a LIMBORCH in historia inquisitionis lib. 3.
B. Parens in iur eccl lib. 5. tot. tit. 7.

(b) WERNIER P. IV obs. 4. n. 45. Conf. mandata in Corp. Constit. Calemb. P. II. Sect. 15. proposita.

§. 871. SCHISMA est temeraria dissolutio unionis, per regimen ecclesiasticum in ecclesia constitutae. Dissidium enim, quod ab ecclesia fit ex iusta causa, et auctoritate eorum, qui iure circa Sacra maiestatio pollent, iustum est. (§. 35.)

§. 872. Iudaismus non nisi in regnis, in quibus lege publica absolute prohibitus est, pro crimine ecclesiastico habetur (a). Ceterum Potestatis secularis ius est, de Iudaeorum tolerantia in republica statuendi, eosque recipiendi; idque in Germania est pars superioritatis territorialis (b). Recepti 1) non nisi incolarum iure fruuntur, et iuribus circa religionis suae cultum speciatim concessis (c), 2) ideoque et legibus publicis prohibitiuis obstringuntur (d).

(a) B. Parens de cauta Iudaeorum tolerantia et in iure Eccl. lib. V. tit. 6. §. 73.

(b) Es. Frid. PFENDORF obs. iur. tom. II. obs. 1.

(c) C. 3. 7. X. de Iudaeis.

(d) L. 7. C. de Iudaeis.

§. 873. APOSTASIA est temeraria desertio status ecclesiastici; et prout quis vel penitus a fide Christiana,

siana, quam amplexus est, vel ab *instituto regulari*, vel a *statu clericali* recedit, apostasia *fidei*, *monachatus*, et *ordinis* vocatur (a). Prior fit per transitum ad *Judaismum* et *paganismum* (b): transitus ad aliam religionem Christianam *approbatam* pertinet ad iura circa libertatem religionis et conscientiae, in Germania constituta. (§. 49.)

(a) c. 1. 4. 6. X. de apostatis. Cbrist. THOMASIVS de desertione ordinis ecclesiastici.

(b) c. 13. X. de haeretic. in 6. L. 3. 4. C. de apostatis.

§. 874. SIMONIA committi dicitur, dum quis dat temporale, ut acquirat spirituale vel spirituali annexum: id quod cum facto Simonis, unde nomen ducit, incongrue contenditur (a). Primaria eius species est *nundinatio officiorum sacrorum actuumque sacrorum*, quae rationem perpetuam habet, quod saluti ecclesiae nihil adeo aduersetur, quam ea acquisitioni pro pretio permittere (b). Redemptio beneficiorum simplicium et canonicatum non quidem ex eadem ratione, sed vel ex ea, quod non sint in commercio priuatorum, iure communi inualida et obligatione externa destituta est (c), nisi quoad titulo consuetudinis toleratur (d).

(a) Io. Vlr. de CRAMER de diuersitate criminis Simoniae et Simonis magi tom. II. opus. p. 637.

(b) L. 31. C. de episcop. et Clericis Casp. ZIEGLER de Clerico renitente et in tr. de Episcopis lib. 2. cap. V. LEYSER in medit. ad Pand. spec. 613.

Kk 3

(c)

- (c) c. 12. 34. X. de *Simonia. c. 2. Extrau. Com. eod.*
 CARPZOV *iurispr. eccl. lib. 2 def. 312.* Canonici in
Capitulis et conuentibus terrarum electoralium Brun-
 swicensium speciatim interdicta est.
- (d) WERNHER *obs. for. P. I obs. 21. n. 278.* De vi
 consuetudinis in *honorariis* clericorum vid. c. 42.
 X. de *Simonia.*

§. 875. Ad impediendam Simoniam 1) introdu-
 ctum est *iuramentum simoniae* (a). 2) *Conuentio*,
 per simoniam facta, inualida est, et datum commit-
 titur (b). 3) Quaelibet *prauisio pretio muneribus-*
redemta nulla et irrita est (c), etiam si *Superioris*
 consensus accedat, vel *ei* solutio fiat; cum deficiat
 Superioris potestas innouandi ea, quae in ecclesiae
 salutem constituta sunt (d). 4) Simoniacae prouisi
 officio *remoueri* possunt (e), salua dispensatione, ma-
 xime si ipsis ignorantibus ab aliis sit commissa (f).

- (a) Formula eius habetur in *Corp. Constit. Calemb.*
tom. I. p. 806. Reinb. Frid. SAHME de iuramento
simoniae a Candidatis ministerii in consistoriis regni
Prussiae praestando.
- (b) c. 8. X. de *patris* c. 9. X. de *transact.*
- (c) c. 27. X. de *simonia* c. 2. *Extrau. Comm. eod.*
- (d) Ex hoc principio sententiam dixit Ordo noster Iu-
 rid, in casu, quo *successor in Principatu* simoniacas
 promotiones, Antecessoris auctoritate factas, vindicauit.
 Simile occurrit in *Simonia curiae Romanae*,
 de qua scripsit Io. WOLFG. IAEGER et Io. LAVNOIS
 de *traditione ecclesiae circa Simoniam.*
- (e) c. 6. 11. X. *eod. c. 2. X de confessis.* Speciale edi-
 ctum contra Simoniacos extat. in *Corp. Const. Ca-*
lemb. tom. I p. 925.
- (f) c. 22. X. de *Simonia.*

TIT.

TIT. IV.

DE DELICTIS SECVLARIBVS IVRISDICTIONI ECCLESIASTICAE SVBIECTIS.

ARGVMENTVM.

§. 876. *Delicta secularia ex causa stupri. 879. Opiforo ecclesiastico subiecta natum vitium usurarum. 880. Quatenus licitae? 881. Verum crimen usurariae prauitatis.*

§. 876. *Delicta laicorum secularia tum ratione poenitentiae publicae, quam subire oportuit reum in delictis manifestis et notoriis (a), tum ratione Satisfactionis priuatae reuocata sunt sub forum ecclesiasticum. Illius non nisi quaedam reliquiae passim supersunt; (§. 866.) (b) eoque pertinent multae stuprorum ad poenitentiam redimendam in iudiciis Synodalibus decretae, die Send und Huren Brüche vel Bussen. Vti ius eas decernendi fuit iurisdictionis ecclesiasticae: ita hoc ius dominis iurisdictionalibus passim non nisi vi specialis tituli competit, vel ex principis concessione vel vi immemorialis praescriptionis (c).*

(a) c. 1. 2. 7. X. de poenitentiis. c. 3. X. de poenis.

(b) CARPZOV in iur. eccl. lib. 3. def. 84. 86. 88.

(c) Exposui earum origines et ius illas decernendi in diss. de multis stuprorum. In Saxonia sub initio superioris seculi abrogatae sunt. Vid. CARPZOV in iur. eccl. lib. 3. def. 74. 75. et in iur. for. P. 4. Const. 27. def. 9.

§. 877. Ratione *satisfactionis priuatae* ex delicto praestandae l- generatim cautum est, delinquentis a *peccato liberandi* causa, eiusdem *heredes* ex delicto *pro viribus hereditatis* teneri ad satisfactionem (a); idque cum et *aliam* eamque *naturalem* rationem habeat, in foro seculari adoptatum est contra ius ciuile (b).

(a) c. 5. X. de Raptoribus. c. ult. X. de Sepultur. c. 9. X. de usuris c. 3. X. de pignorib. c. 3. C. 6. qu. 6.

(b) B. Parens in iur. eccl. lib. V. tit. 17. §. 137. REINHARTH in obs. ad Christinacii decis. Vol. III. obs. II.

§. 878. Deinde II. *specialis* satisfactio definita est in *stupro*, vi cuius puellae honestae, cum seducta praesumatur, ius agendi datur aduersus stupratorem, ad *ducendum* vel in subsidium ad *satisfactionem pecuniariam*, iusto iudicis arbitrio definiendam. Vtraque obligatio interpretatione vsuali *alternatiua* effecta est; vt adeo si priori locus esse non possit, de sola posteriori ius agendi detur; ideoque et a marito exigi queat dotatio (b). Si puella simul ad *ducendum* agit, in foro ecclesiastico agere tenetur,

(a) c. 1. et c. 2. X. de Adulteriis et Stupro.

(b) BURC. BARDILI de satisfactione stupratae I. P. de LVDEWIG de stupro sub matrimonii spe. B. Parens in iur. eccl. lib. 5. tit. 17. §. 6. ES. FR. PVFENDORF obs. iur. tom. I. obs. 44.

§. 879.

§. 879. Est et negotium *lege ciuili publica* approbatum, videlicet *vsurarum* etiam *moderatarum perceptio*, delicti ad instar sub censuras quascunque in foro ecclesiastico reuocatum. Inualuit nempe opinio, *vsuras* quatenus *lucrum ex sola causa mutui descendens* continent, iure naturali et diuino damnatas esse (a); error saepius iam confutatus (b).

(a) c. 1. C. 14. qu. 3. c. 1. 4. 6. 10. X. de *vsuris*.

(b) Car. MOLINAEVS de *commerciis et vsuris*. Claud. SALMASIVS de *vsuris et de modo vsurarum*. Ger. NOODT de *foenore et vsuris*. B. Parens de *fundamento pecuniae mutuatitiae*.

§. 880. Cum ratio *opinati* *vsurarum vitii* in eo ponatur, quod *lucrum ex sola causa mutui* percipitur; 1) *vsurae* pro *permissis* habentur, quae *alio titulo* quam ex *causa mutui*, ratione *damni emergentis* et *lucris cessantis*, vel ratione *periculi* amittendae sortis, vel ratione *morae* praestantur (a); nec 2) in notam incidit *contractus censualis*, quo ius certos redditus annuos percipiendi emitur et venditur, siue sint redditus reales, siue personales (b), quamquam *laruatas vsuras* contineant; nec 3) notantur *montes pietatis*, qui nihil aliud sunt quam *aeraria publica*, eo *sine constituta*, ut *indigentes mutuam pecuniam sub pignore idoneo accipere* queant; etiam si et annua *vsura* pro *conseruatione montis* praestanda sit (c).

(a) c. 9. X. de arbitris c. 48. X. de sent. excommunicat. c. ult. X. de usur. REIFFENSTVEL iniur. Can. lib. 5 tit. 19 §. 4 et 5,

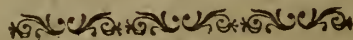
(b) c. 1. 2. Extrau. Comm. de Emt. vendit. REIFFENSTVEL l. c. §. 8. lo. lac. SORBER de censu constitutio seu mutuo palliato.

(c) Montes pietatis *Perusiae* pximum erecti sunt anno 1450 vid *Doroib* ASCIANI montes pietatis *Romanenses* Paul. lac. MARBERGERI Montes pietatis.

§. 881. In Germania istius *opinati* vsurarum vitii prohibitionisque canonicae in foro externo ratio nulla habetur (a). Lege imperii publica probantur vsurae, intra *determinatum* modum etiam ex mutuo perceptae. Nec aliud agnoscitur *vsurariae prauitatis* crimen, quam quod perceptione vsurarum, *lege civili* prohibitarum, committitur (a); quodque *foro seculari* merito vindicatur.

(a) REIFFENSTVEL l. c. §. 3. n. 57.

(b) *Rec. Imp.* de a. 1600. §. 152, et de a. 1654. §. 174.

TIT. V.
DE DELICTIS ET EXCESSIBVS
CLERICORVM.

(Lib. V. Tit. 31. de *Excessibus praelatorum et subditorum.*)

ARGVMENTVM,

§. 882. *Forum clericorum* Eorum coercitio. 885.
ratione delicti. 883. Ex- Remotio et degradatio.
cessus clericorum. 884. 886. *Suspensio.*

§. 882. Clerici ratione delictorum fruuntur *privilegio fori*, et exemptionis a iudicum *secularium* iurisdictione, idque *beneficio imperantium* (a), iure Canonico confirmato. Hoc vero 1) non tribuit exemptionem ab imperio *ciuili imperantis*: idque ideo 2) pro salute reipublicae circumscribi potest, et in variis regnis circumscriptum est, introducta distinctione inter delicta clericorum *communia*, quae secundum ius commune ad forum ecclesiasticum, et inter delicta *privilegiata*, quae iure regni speciali ad cognitionem iudicis regii pertinent, qualia in Gallia sunt omnia delicta poenam capitalem vel grauiorem corporis afflictiuam merentia (b). Idem 3) obtinet inter Protestantes, ut penes consistorium tantum sit iurisdiclio in puniendis delictis eorum leuioribus, quorum extrema poena in remotione consistere potest, grauiora vero delicta ad superiora principis tribunalia criminalia vel ad commissarios principis deferantur.

rantur, ita tamen, vt *generalis* criminis *inquisitio* consistorio permittatur (c).

(a) Iure Romano adhuc agnoscitur iurisdictio magistratum secularium in clericos facinorosos. NOV. 83. et 123. c. 21. Priuilegium fori illis asseritur constitutione FRIDERICI I. in *Amb. statuimus* C. de *Episc. et Clericis*. Conf. c. 12. X. de *foro competente*. ESPEN in iur. eccl. P. 3. tit. 3. c. 1. tom. II p. 203.

(b) ESPEN l. c. cap. II. p. 287. FLEVRY institut. iur. eccl. Part. 3. c. 14.

(c) CARPZOV iurispr. eccl. lib. 3. def. 5 WERNHER obs. for. tom. III. P. I. obs. 162. B. Parens in iur. eccl. lib. 2. tit. 2. §. 65.

§. 883. A delictis differunt *excessus clericorum*, qui nihil aliud sunt, quam *facta illicita in officio ecclesiastico commissa*. Excessuum rei fiunt clerici, dum 1) *limites iuris*, sibi per officium competentis, egrediuntur in aliorum iniuriam (a); vel dum 2) *facta committunt*, quae vel *officiis clericorum communibus* in vitae honestate, in decoro clericali, nec non in obeundis secularibus negotiis, a quibus alieni esse iubentur, (§. 104. 105. 106.) et *specialibus singulorum officii* aduersantur (b).

(a) c. 7. 12. 15. 16. X. de *excessibus praelatorum* c. 3. 7. 10. X. de *priuileg. et excessibus priuilegiatorum*.

(b) c. 4. 7. 9. 13. 15. et c. ult. X. de *excess. praelat.* c. 1. X. de *maledicis* c. 1. 2. X. de *clerico venatore* c. 1. X. de *clerico percussore*. Tob. lac. REINHARTH de *clerico per abusum officii pastoralis leges imp. et tranquillitatem publ. violante eiusque coercitione*.

§. 884.

§. 884. Coercitio excessuum est *potestatis ecclesiasticae*, pertinetque ad disciplinam ecclesiasticam: qua inter Protestantes defunguntur *consistoria*. In ea *per gradus et correctionis* causa facienda, multum relictum est *arbitrio* iudicis ecclesiastici (a).

(a) c. 10. C. II. qu. 1. CARPZOV *iur. eccl. lib. 3. tit. 10. def. 112.* B. Parens *in iur. eccl. lib. 5. tit. 31. §. 16 et. 31. Sam. Frid. WILLENBERGII tr. de excessibus et poenis clericorum.*

§. 885. *Remotio ob officio ecclesiastico* continet *eius priuationem*, in poenam decretam. Cum poenam contineat, ei 1) locus non est, nisi ob *delictum* vel ob *excessum grauem*, cui corrigendo adhibitae leuiiores poenae non sufficiunt: 2) vi *iurisdictionis ecclesiasticae* et non nisi *causa cognita* decernenda est (a). Remotione non amittitur *status ecclesiasticus*. Huius priuatio est *degradatio*, ad quam in honorem status ecclesiastici deueniri solet, si poena capitalis in clericum est statuenda (b).

(a) CARPZOV *l. c. lib. 3. tit. 10. def. 109. f. I. Vlr. de CRAMER de different. inter remotionem ab officio et dimissionem tom. IV. opusc. p. 477.* B. Parens *l. c. lib. 5. tit. 37 §. 101. f.*

(b) c. 2. de Poenis in 6. c. 27. X. de verb. signif. B. Parens *l. c. §. 118. 124.*

§. 886. *Suspensio ab officio ecclesiastico* fit, si administratio officii et exercitium iurium beneficii alicui ad tempus interdicitur. Decerni potest 1) tamquam *cerfura*,

cenfura, (§. 866.) cui locus non est nifi ob *exceffus* graues vel ob *delicta leuiora* (a); et 2) tamquam *remedium* *profpiciendi ecclefiae*, pendente *inquifitione fpECIALI*, aduerfus beneficiatum mota: cui locus non est, nifi ob crimen, *remotione dignum*, et interuenientibus *fpECIALIBUS criminis indiciis*, ex quibus poteft *inquifitio fpECIALIS* decerni (b).

(a) c. 26. X. de appellat. c. I. de fent. excomm. in 6.
Io. D' AVEZAN II. de depofitione, degradatione et
fufpenfione in Meermannii thef. iur. tom. IV. p. 263.

(b) Sum. STRYK de fufpenfione ab officio c. IV. WERN-
HER. obf. for. tom. III. P. I. obf. 148.

INDEX I.

TITVLORVM

PARS GENERALIS.

- Tit. I. de ecclesia eiusque iuribus.
- Tit. II. de nexu ecclesiae cum republica.
- Tit. III. Origines hierarchiae in ecclesia Romana.
- Tit. IV. Origines politiae ecclesiae Euangelicae.
- Tit. V. de nexu religionis Catholicae et Euangelicae per Germaniam in genere.
- Tit. VI. Notitia legum ecclesiasticarum.
- Tit. VII. de iure et iurisprudencia ecclesiastica.

PARS SPECIALIS.

LIBER I. *De ministerii potestate, seu de ordine et inde dependente statu ecclesiastico.*

- Tit. I. de statu ecclesiastico in genere.
- Tit. II. de discrimine clericorum ratione ordinum in ecclesia Romana.
- Tit. III. de discrimine clericorum ratione officiorum in ecclesia Euangelica.
- Tit. IV. de iuribus circa ordinationem in ecclesia Romana.
- Tit. V. de iuribus circa ordinationem in ecclesia Euangelica.
- Tit. VI. de iuribus et obligationibus clericorum in genere.

LIBER

LIBER II. *De regimine ecclesiastico.*

Señtio I. *De regimine ecclesiastico in ecclesia Romana.*

- Tit. I. de regimine ecclesiastico in genere.
- Tit. II. de Pontifice Romano.
- Tit. III. de Cardinalibus.
- Tit. IV. de legatis papalibus.
- Tit. V. de iuribus Episcoporum, in specie de iure dioecesano.
- Tit. VI. de parochiis et iuribus parochorum.
- Tit. VII. de iuribus Archiepiscoporum, in specie de iure metropolitico et patriarchico.
- Tit. VII. de usu et auctoritate pallii.
- Tit. IX. de regimine ecclesiastico vicario.

Señtio II. *De regimine ecclesiastico ecclesiae Euangelicae.*

- Tit. I. de regimine ecclesiastico ecclesiae Euangelicae in genere.
- Tit. II. de iure consistorii.
- Tit. III. de iuribus Superintendentium.
- Tit. IV. de parochiis earumque iure.
- Tit. V. de regimine ecclesiastico priuato.
- Tit. VI. de regimine ecclesiastico sub domino territorii diuersae religionis.

Señtio III. *De partibus regiminis ecclesiastici generalibus.*

- Tit. I. de conciliis et exereitio regiminis ecclesiastici in iisdem,

Tit. II.

I N D E X. I.

- Tit. II. de iure circa leges ecclesiasticas ferendas.
Tit. III. de iure circa priuilegia et dispensationes ecclesiasticas.
Tit. IV. de iure circa rescripta.
Tit. V. de iure consuetudinis et obseruantiae ecclesiasticae.
Tit. VI. de iurisdictione ecclesiastica.
Tit. VII. de iurisdictione ecclesiastica delegata.
Tit. VIII. de iure circa uisitationem ecclesiasticam.

LIBER III. *De iure circa cultum publicum.*

Sectio I. *De iuribus circa actus sacros eorumque celebrationem.*

- Tit. I. de religionis exercitio in genere.
Tit. II. de iure circa doctrinas ecclesiae.
Tit. III. de iure circa liturgiam in genere.
Tit. IV. de iure circa dies festos.
Tit. V. de iure circa conciones et preces.
Tit. VI. de iure circa sacramenta.
Tit. VII. de iure circa baptismum.
Tit. VIII. de iure circa S. eucharistiam.
Tit. IX. de iure circa poenitentiam priuatam.
Tit. X. de iure circa ieiunia et cultum sanctorum.
Tit. XI. de iure circa votum et iusiurandum.

Sectio II. *De iuribus circa matrimonium.*

- Tit. I. de causis matrimonialibus in genere.

Pp

Tit. II.

I N D E X I.

- Tit. II. de matrimonio contrahendo.
Tit. III. de sponsalibus contrahendis.
Tit. IV. de conditionibus adpositis in desponsatione et de concursu sponsalium.
Tit. V. de impedimentis matrimonii.
Tit. VI. de impedimento consanguinitatis et affinitatis.
Tit. VII. de effectibus contracti matrimonii.
Tit. VIII. de divorcio.
Tit. IX. de secundis nuptiis contrahendis.

Sectio III. De congregationibus ecclesiasticis religionis causa institutis.

- Tit. I. de regularibus et monachis.
Tit. II. de statu et regimine regularium.
Tit. III. de canonicis.
Tit. IV. de statu et iuribus capituli in genere.
Tit. V. de ordinibus sacris militaribus.
Tit. VI. de scholis et academiis.

Sectio IV. De officiis et beneficiis ecclesiasticis.

- Tit. I. de rebus ecclesiasticis in genere.
Tit. II. de officiis et beneficiis in genere.
Tit. III. de erectione beneficii.
Tit. IV. de provisione beneficiorum in genere.
Tit. V. de provisione maiorum beneficiorum per electionem et postulationem.
Tit. VI. de electione et postulatione Praelatorum Evangelicorum.

Tit. VII.

INDEX I.

- Tit. VII. de administratione ordinaria beneficii
maioris sede plena.
Tit. VIII. de administratione beneficii sede vacante
Tit. IX. de coadiutoribus Praelatorum.
Tit. X. de beneficiorum minorum collatione et
institutione.
Tit. XI. de iure patronatus et de praesentatione
ad beneficia a patrono facta.
Tit. XII. de prouisione extraordinaria papali.
Tit. XIII. de prouisione extraordinaria per primas
preces.
Tit. XIV. de iure deuolutionis.
Tit. XV. de iuribus et obligationibus beneficia-
torum.
Tit. XVI. de renunciatione et resignatione.
Tit. XVII. de translatione beneficiorum.
Tit. XVIII. de iure circa innouationem beneficio-
rum.
Tit. XIX. de commendis et commendaturis.

Sectio V. *De iure circa res sacras religiosas et ecclesiasticas.*

- Tit. I. de ecclesiis aedificandis et reparandis.
Tit. II. de domibus religiosis.
Tit. III. de coemeteriis et iure sepulturae.
Tit. IV. de iuribus et immunitatibus locorum sa-
crorum et religiosorum.
Tit. V. de iure circa bona ecclesiastica acqui-
renda.
Tit. VI. de iure circa bona ecclesiastica alie-
nanda.

I N D E X I.

Tit. VII. de iure ecclesiae circa feuda acquirenda et constituenda.

Tit. VIII. de iure circa bona ecclesiastica administranda.

Tit. IX. de iure circa praescriptionem bonorum ecclesiasticorum.

Tit. X. de iure circa decimas.

LIBER IV. *De iudicio causarum ecclesiasticarum.*

Pars I. *De iudicio causarum ecclesiasticarum civilium.*

Sectio I. *De iudicio in genere et de remediis iuris in iudicium deducendis.*

Tit. I. de iudiciis.

Tit. II. de foro competente ecclesiastico.

Tit. III. de imploratione officii iudicis.

Tit. IV. de in integrum restitutione.

Tit. V. de petitorio et possessorio.

Tit. VI. de remedio spolii.

Tit. VII. de mutuis petitionibus.

Tit. VIII. de ordine cognitionum.

Sectio

I N D E X I.

Señtio II. *De litigantibus iudicium constitu-*
entibus.

- Tit. I. de postulando.
- Tit. II. de procuratoribus.
- Tit. III. de Syndico.
- Tit. IV. de iuramento calumniae.

Señtio III. *De singulis actibus in iudicio obue-*
nientibus.

- Tit. I. de citatione.
- Tit. II. de dilationibus.
- Tit. III. de dolo et contumacia.
- Tit. IV. de oblatione libelli.
- Tit. V. vt lite pendente nihil innouetur.
- Tit. VI. de sequestratione possessionum et fru-
ctuum.
- Tit. VII. de litis contestatione.
- Tit. VIII. de exceptionibus.
- Tit. IX. de probationibus et praesumptionibus.
- Tit. X. de iuribus et obligationibus partium in
probatione et reprobatione.
- Tit. XI. de praesumptione iuris ex confessione aduer-
sarii.
- Tit. XII. de probatione per testes.
- Tit. XIII. vt lite non contestata non procedatur
ad testium receptionem vel ad sententiam
definitiuam.
- Tit. XIV. de probatione per instrumenta.
- Tit. XV. de vsu iurisiurandi in probatione.
- Tit. XVI. de sententia et re iudicata.
- Tit. XVII. de appellationibus.

I N D E X . I.

Sectio IV. *De compositione litium extraiudiciali.*

Tit. I. de transactione.

Tit. II. de arbitris.

Pars II. *De iudicio causarum ecclesiasticarum criminalium.*

Tit. I. de iudicio criminali,

Tit. II. de poenis ecclesiasticis.

Tit. III. de delictis ecclesiasticis.

Tit. IV. de delictis secularibus iurisdictioni ecclesiasticae subiectis.

Tit. V. de delictis et excessibus clericorum.

INDEX II.

RERVM ET VERBORVM.

*Numerus paragraphum designat, littera singularis
notam subiectam.*

- A.**
Abbates 425. sq.
Absoluendi potestas 317.
Absolutio ab instantia 664.
Absolutio a iuramento 337.
Absolutionis formulæ 317.
a.
Accusatorium iudicium 854.
Acquaestus ecclesiasticus
558 ius testandi de eo ne-
gatum 559. vsu introdu-
ctum 560.
Actio in genere 669. actio
specialis 670. actionum
cumulatio 686. 749. actio
competens per libellum
edenda 749. eius cessio
pendente lite facta 754.
Actor 705.
Adiaphora 272. ius circa ea
273. 279. a.
Administratio bonorum ec-
clesiasticorum 629. bene-
ficii 503. sede plena 504.
quatenus restricta sit 505.
eius norma. 506.
Administratio sede vacante
507. quatenus restricta
508. 509. eius effectus
510.
Administrator praelaturæ
511.
Admissio postulati, eiusque
ratio et effectus 494. non
desideratur in praelaturis
immediatis A. C. 499.
Aduocati 707. ius per eos
postulandi. ib. vis eorum,
quæ per hos exponuntur
708. quinam esse non pos-
sint 709. quatenus inhabi-
les sint ad ferendum testi-
monium 786.
Aduocata ecclesiastica 23.
caesarea 52. differt ab ad-
uocata ecclesiae romanae
ib. b. eius ius in electio-
ne ad beneficia immedi-
ata 502.
Aduocata patronorum 535.

INDEX II.

- Affinitas** 391. inter quos contrahatur 392. paria eius cum consanguinitate iura 393. antecedens est impedimentum matrimonii 394. triplex affinitatis genus 395.
- Agendi ius** quatenus indigeat probatione 672.
- Alienatio bonorum ecclesiasticorum** prohibita 619. quatenus permessa 620. eius solennitas 622. vis alienationis rite vel non rite factae 623. probatio et praesumptio pro iustitia alienationis 624. alienatio rei litigiosae 754.
- Altaria** 591.
- Amicabilis compositio** in genere 845. in specie 846. de quibus causis ineatur 847. a iudice promouenda 849. eius vis 848.
- Amortizatio** 613.
- Annatae** 583.
- Annexa religionis exercitii** 17. 261.
- Annuorum reddituum ius** quatenus praescriptioni obnoxium 643.
- Annus decretorius** 50. 51. norma est iurisdictionis ecclesiasticae inter diuersae religionis consortes 200. 203. et religionis exercitii 263.
- Annus deseruitus** 561.
- Annus gratiae** 561.
- Arms luctus iure can. sublatus** 415. restitutus iure protestantium 416.
- Annus probationis** 439.
- Apostasia** 873.
- Apostolorum requisitio** 836.
- Appellatio extraiudicialis** improprie sic dicta 844.
- Appellatio** 828. est remedium deuolutiuum et suspensiuum 829. iudicialis et extraiudicialis in specie sic dicta 830. eius causa 831. in quibus causis obtineat 832. ad quem sit dirigenda 833. eius interpositio 834. in specie in extraiudiciali 835. eius introductio 837. cognitio iudicis de ea recipienda 838. eius iustificatio 840. eius desertio et renuntiatio 842. quando fiat commune beneficium 839. sententia appellationis 841. non competit aduersus sententiam arbitratorum 956.
- Arbiter et arbitrator** 850. eorum constitutio. ibid.
- Arbitri voluntarii et necessarii** 851. qui non esse possint 853. eorum iudicandi potestas 854. eorum sententia 855. 19.
- Arbitrium** 853.
- Archidiaconi** 158. eorum iura 159. et potestas vicaria ib.
- Archiepiscoporum origo** 28. 146. eorum iura metropolitana communia et reseruata 147. iura reseruata qualia sint 148.
- Archi-

Archipresbyteri 155.

Afylli ius 611.

Attentatum 753. 843.

Augustana confessio 37. eius additi 37. a. reformati inter eos continentur 47. an inter eos et Catholicos haereseos quaestio moueri possit 868.

B.

Baliuiae 450. 453.

Baptismus 297. infantum et adultorum 298. obligatio parentum in offerendis liberis 299. ius eum dandi 300. modus eum conferendi 301. eius interdicta iteratio 304. eius effectus 305. effectus spurii 306. eius probatio 303.

Baptizatorum confirmatio 507.

Beatorum et sanctorum discrimen 324.

Benedicti ordo, eiusque sectae 419 a.

Benedictio sacerdotalis in matrimonio 345. quo fine sit introducta 353. ad ratum matrimonium desideratur iure protestantium 349 353. quomodo peragenda 354. in secundis nuptiis 413. a.

Beneficiorum obligatio ad residentiam 553. eorum ius in beneficio competens 556 eorum ius in fructus beneficii et acquaesitum ecclesiasticum 557. 558. iustestandi de

eo 559. 560. et de patri-
monio 562.

Beneficiorum ratio inter protestantes 469. eorum pluralitas prohibita 555. innouatio 575. vnio 576. sq. sectio 580. diminutio 581. sq. retentio 584. reformatio 585. secularisatio 586.

Beneficium 463. eius indoles 464. simplex et duplex, curatum et non curatum regulare et seculare 465. maius et minus 466. immediatum et mediatum ratione hierarchiae 467. et ratione imperii germanici 468. eius administratio sede plena 503. sq. sede vacante 507. sq. eius erectio 470. sq. eius fundatio 471. sq. eius renunciatio 563. sq. et resignatio 567. sq. simplicium redemptio quatenus inualida? 874.

Bona ecclesiae communia et particularia 459. dotalia et nouiter acquisita 612. quatenus iuri circa sacra subsint 460. iura circa eorum acquisitionem 613. 614. in primis per ultimam voluntatem 615. eorum immunitas 618. eorum administratio 629 sq. eorum alienatio 619. sq. eorum infeudatio 626. sq.

Bona fides in praescriptione 635.

- Brachii secularis imploratio 827.
 Burchardi collectio decretorum 57. C.
 Calendarii ius 285.
 Canones quid? 27. eorum collectiones et compendia 55. canonum codex. ibid
 Canonicatus redemptio prohibita 874.
 Canonici regulares et seculares 432. eorum iura et obligationes 433. maiores et minores 434. eorum qualitates 435. ratione clericatus 436. doctrinae 437. nobilitatis 438. eorum receptio 439. eorum collegia 431. inter A. C. consortes 440. eorum origo 431. a.
 Canonissae 431. 432.
 Capellae 591.
 Capitulares 434.
 Capitularia negotia 445. modus ea tractandi. ib.
 Capitulatio praelati 506.
 Capitulum canonicorum 434. cathedralis et collegiatae ecclesiae 442. iura eius vel collegialia vel aliunde acquisita 443. eius politia 444. modus capitularia negotio tractandi 445. eius consensus et consilium in administratione beneficii sede plena 505. sq. eiusius sede vacante 507. sq. et sede impedita 507. 508.
 Capitulum canonicorum A. C. addictorum 440.
 Capitulum canonicarum 445. mediatum et immediatum. ib.
 Capitulum mixtum 441.
 Capitulum ordinum generale, provinciale et locale 426.
 Cardinales 128. eorum consistorium et congregationes 129. eorum constitutio 131.
 Cartusianorum ordo 419. a.
 Causa agendi in libello exponenda 784.
 Causae ad diuersa tendentes 700.
 Causae connexae 700.
 Causae ecclesiasticae merita et mixtae 213. 666. iurisdictio ecclesiastica in illis 240. 241.
 Causae incidentes 700. eorum iudex 704.
 Causae maiores 124. b.
 Causae matrimoniales 340. origines iurisditionis ecclesiasticae in iis. ib. quousque ecclesiae acquisita sint 341. et seruata inter protestantes 342. principia decisionum in illis 343. quatenus res iudicata in illis obtineat 824.
 Causae piae 461.
 Causae praeiudiciales 700. praeiudicandae sunt 702. non praeiudiciales simul tractari possunt 703.
 Causae praeparatoriae 700.

Causa

- Causa proprietatis et possessionis 681.
 Censurae 864.
 Cessio actionis pendente lite facta 754.
 Chrodogangi regula 431. a. 432. a.
 Cisterciensis ordo 419. a. 1
 Citatio 728. eius necessitas 729. facienda a iudice competente 730. eius obiectum 732. eius causa 733. insinuatio 734. obligatio 736.
 - - - arctatoria et monitoria 736.
 - - - dilatoria et peremptoria 739.
 - - - directa et subsidia-ria 731.
 - - - generalis et specialis 751.
 - - - mediata et immediata 735.
 - - - priuata et publica 734.
 Clementinae 61.
 Clericatus canonicorum 433.
 Clerici 78. clerici in genere 84. eorum discrimen respectu ordinum in ecclesia romana ib. eorum discrimen in ecclesia euangelica nullum ratione ordinis 85. discrimen eorum ratione officiorum sacrorum eorumque subordinationis 86. ratione inspectionis ecclesiasticae 87. clerici non sunt ad simplicia munera ecclesiastica admoti 88.
 Clericorum obligatio ad vitae honestatem 104. ad decorum clericale 105. a. negotiis secularibus abesse debent 106. quatenus ad coelibatum obstricti 107. eorum iura 108. quatenus aduocatio illis permittitur 706. 709. quatenus inhabiles sint ad testimonium ferendum 786.
 Cluniacensis ordo 419. a.
 Coadiutor temporarius 511. cum spe succedendi 512. ius eum constituendi 513. eius constitutio interpretantes 514.
 Coemeterium 602. eius fundatio et erectio 603.
 S. Coena 308. potestas eam administrandi 309. quatenus ad parochiam adstricta sit. ib. quinam ad eam admittendi 310. legitimus eius usus 311.
 Cognatio legalis 397. spiritualis 306. 397.
 Cognitionum ordo 701. sq. cognitio de recipienda appellatione 838.
 Collatio penes quem sit 515. libera et necessaria 516. facienda est de beneficio vacante 517. quibus et intra quod tempus facienda 518. sq. ius ex ea competens 519.
 Commendae temporariae et perpetuae 587.

Com.

- Commendatores 450.
 Comendaturae ordinum mi-
 litarium 588. maiores et
 minores. *ibid.* immedia-
 tae et mediatae 589.
 Compromissum arbitrorum
 850.
 Compromittendi ius 852.
 Computatio graduum cano-
 nica 389.
 Concilia 206. ius ecclesiae
 constituendi ea *ib.* eorum
 species 207. ius maiesta-
 ticum circa illa 208. illo-
 rum vsus interprotestan-
 tes 209.
 Conciones 288. ius litur-
 gicum circa illas 290. ius
 principis circa illas 293.
 Concubinitus 358.
 Concubitus anticipatus 373.
 quatenus per concubitum
 sponsalia confirmentur. *ib.*
 Conditio sponfalibus adie-
 cta 374. eius vis 375. eius
 remissio 376. matrimonio
 adiecta 374. c.
 Confessio augustana 37.
 Confessio 780. vera et ficta.
ibid. iudicialis et extra iu-
 dicialis 781. eorumque
 vis probationis *ibid.* qua-
 lificata et simplex 482.
 Confessionarii mutatio 316.
 Confessio peccatorum in ec-
 clesia romana 314. in ec-
 clesia euangelica 315.
 Confessionis sigillum 319.
 Confirmatio baptizatorum
 307.
 Confirmatio electionis se-
 cundum ius commune
 491. secundum ius refer-
 uatum papale 492. non
 desideratur in electione
 praelatorum A. C. addi-
 ctorum 500.
 Coniugum obligationes ex
 matrimonio 401.
 Coniunctio beneficii aequa-
 lis 577.
 Congregationes ecclesiasti-
 cae 417.
 Consanguinitas 387. eius
 computatio 389. quatenus
 sit impedimentum matri-
 monii 390. quatenus dis-
 pensationi in ea locus sit
 398. sq.
 Conscientiae libertas 3.
 Consecratio episcopalis 96.
 Consensus matrimonialis
 eiusque vitia 348.
 Consistoria mediatorum
 183. sub principe diuer-
 sae religionis 207.
 Consistoria prouincialia
 179. eorum iura 181. sq.
 Consistorium 176. eius con-
 stitutio est pars politicae
 177. ius illud constituen-
 di 178. iura principis
 euangelici circa illud 179.
 Constantini M. ius in eccle-
 siam 29.
 Consuetudo ecclesiastica
 230. eius requisita 231.
 iusta et legitime prae-
 scripta 232. eius vis 233.
 et probatio 234.
 Contractus alienationem in
 se continentes 630. vi ad-
 ministrationis initi 632.

obli-

I N D E X II.

- obligatio ecclesiae ex iis
ib.
- Contumacia 741. dolosa et
culpofa, vera et prae-
sumpta 742. eius purgatio
754. eius poena publica
743. priuata generalis et
specialis 744. modus pro-
cedendi in hac decernen-
da 746.
- Conuentio 694.
- Conuenticuales inter prote-
stantes 430.
- Conuentus vide capitulum.
- Corpus euangelicorum 45.
163.
- Cumulatio actionum 686.
- Cumulatio petitorii et pos-
fessorii 683. huius effe-
ctus 684. fq.
- Custos in capitulo 444.
- D.
- Datio in precariam 630.
- Debiti ecclesiae iura singu-
laria 633.
- Decanus capituli 444.
- Decimae 644. vel ex lege
ecclesiastica vel ex speci-
ali titulo debitae 645.
646. ecclesiasticae et se-
culares 647. reales et per-
sonales 648. vis consue-
tudinis in illis 649. ea-
rum ratio inter protestan-
tes 650. debentur in na-
tura 653. ex omnibus
fructibus 654. a quolibet
fundi possessore 656. ex
agris cultis et noualibus
657. quatenus debeantur
inter vtriusque religionis
confortes 658. quomodo
praestandae 655.
- Decimandi ius 644. vniuer-
sale et particulare 651. im-
munitas ab eo 652.
- Decisionis per sententiam
faciendae ratio 821.
- Decorum clericorum 105.
- Decretales Gregorii IX. 59.
- Decretales Pseudo Isidori
56.
- Decretalium liber sextus 60.
- Decreta Pontificum 56.
- Decretum Gratiani 58.
- Dedicatio 590.
- Degradatio 885.
- Delegatio iurisdictionis 245.
fq.
- Delicta ecclesiastica et secu-
laria 858. quatenus haec
foro ecclesiastico subsint.
876. fq.
- Denunciatio euangelica 671.
- Desertio appellationis 842.
- Deuolutionis ius 549. eius
causa ib. cui competat
550. quomodo exercen-
dum 551. eius ratio inter
protestantes 552.
- Deuotio domestica 14.
eius libertas 264.
- Diaconi 26. eorum ordo 82.
diaconi ecclesiae euange-
licae 86.
- Dies decretorius 50. 51.
- Dies festi 280. eorum cele-
bratio 281. ius ecclesiae
illos instituendi 282. ius
imperantis circa illos 283.
circa dies festos diuersae
religionis confortium
284.

Dies

- Dies ieiuniorum 323.
 Dignitas 117.
 Dilatio 737. legalis et iudicialis 738. peremptoria et dilatoria 739. eius pro-rogatio 740.
 Diminutio beneficii 581. per impositas pensiones 582. et annatas 583.
 Dioecesis 115. episcoporum in Germania 140.
 Dionysii exigui codex cano-num eiusque versio 55. eius collectio decretalium 56.
 Dispensatio et ius eam con-cedendi 223. superioris in causa propria 224. di-spensatio in matrimonio 398. ius dispensandi in eodem 399. modus di-spensationis 400.
 Diuortium 404. priuatum et publicum 405. quoad vinculum et quoad torum et mensam 406. eius ra-tio inter protestantes 407. eius causae 408. harum probatio 409. ius inde petendi diuortium 410. ius effectus intuitu dissol-uendi matrimonii 411. intuitu iurium succedendi et dotis 412.
 Doctrina canonicorum 437.
 Doctrinas ecclesiae defini-endi ratio 266.
 Documentum connubiale 382.
 Domicellarii 434.
 Dominicani 419. a.
 Dominium radicale et fun-damentale pralaturae 507.
 Domus religiosae 598. iura in illas 599.
 Dotatio ex causa stupri 878.
- E.
- Ecclesia christiana 4. 10. eius finis 4. 9. eius vin-culum 5. simplex et com-posita 6. particularis et vniuersalis. ibid. eius iu-ra collegialia 8. inaequa-lis 12. iura ecclesiarum inter se 13. iura impera-torum in ea 29.
 Ecclesia euangelica germa-nica 45. 163. eius inde-pendentia a Romana 162. quatenam sint ad eius con-sensum adstricta 171.
 Ecclesiae euangelicae origi-nes 35. sq. religionis exer-citium 38. eius politiae origines 41. sq.
 Ecclesiae primitivae status 26. ius illius 54.
 Ecclesiae romanae politia 32. sq. eius nexus erga rem publicam 34.
 Ecclesia cathedralis et col-legiata 431. publica et priuata 19. iuri circa sa-cra subest 20.
 Ecclesia siue templum 591. eius exstructio 592. ius principis in ea conceden-da 593. eius reparatio 596. sq.
 Ecclesiastica sunt vel spiri-tualia vel temporalia 457.
- Electio

- Electio 476. 483. fata eius in beneficiis maioribus 484. penes quem sit ib. ius suffragii in electione. 485. tempus instituendae electionis 487. modus eligendi 488. 489. ius electi ex ea 490. eius confirmatio secundum ius commune 491. secundum reservatum papale 492.
- Electio evangelicorum in beneficiis immediatis 498. 499. eius vis sine confirmatione et admissione 500. ius ex ea in praelaturam ib. ius caesareum in eam 501. electio in beneficiis mediatis 502.
- Electio pontificis 496.
- Elegibilis 486.
- Emigratio ob religionem 264.
- Emphyteusis ecclesiastica 631.
- Encaeniae 594.
- Episcopi S. R. I. immediati 140. suffraganei et exempti 149. titulares 157.
- Episcoporum origo 26. eorum ordo 82.
- Episcopus dioecesanus 136. eius iura ordinis et iurisdictionis 137. eius iura status 138.
- Erectio beneficii eiusque triplex modus 470. iura secularia circa eam 472.
- Eremitae 418.
- Exceptiones dilatoriae et peremptoriae 764. dilatoriae ante L. C. opponenda 765. litis ingressum impediens vel peremptoriae strictae sic dictae 766. illarum effectus 767.
- Excessus clericorum 883. eorum coercitio 884.
- Excommunicatio maior 865. et minor 296.
- Excommunicatis interdicta est advocatia 709.
- Executio rei iudicatae 826. principalis et subsidiaria 827. quomodo facienda 826. merus executor 827. a.
- Exempla instrumentorum quatenus probent 805
- Exemptio a iure dioecesano 141.
- Expectativae ecclesiasticae 517. 539.
- Eucharistia vid. S. Coena.

F.

- Factum in libello exponendum 748.
- Fatale introducendae appellationis 837.
- Feriae 281. mere ecclesiasticae et publicae 286. horum vis ib. effectus mere ecclesiasticarum 306.
- Feuda ab ecclesia acquisita 624. obligatio circa ea 625. ab ea aliis concessa 626. iura ecclesiae circa illa 627. eorum indoles 628.
- Fidei commissa quatenus deductioni variusque quarta obnoxia 616.

Fidei

Fidei doctrinas determinandi ratio 266. ius circa illas in ecclesia romana et in ecclesia euangelica 267. cura pro eorum integritate conferuanda 268. ius principis circa illa 269. ius circa diuersae ecclesiae doctrinas 270.

Fides christiana 1.

Forum ecclesiasticum 237. 665. eius competentia intuitu causarum et personarum 240. 241. 242. 666 non competit in causis laicorum secularibus 244. quatenus prorogari possit 243. Forum ecclesiasticum commune et speciale 667. eius instantiae 668. eius praeuentio 752. forum clericorum ratione delicti 882.

Franciscani 419. a.

Fructus beneficii 557.

Fundatio beneficiorum 471.

G.

Generales ordinum 425.

Gradus affinitatis et consanguinitatis 388. eorum computatio canonica 389.

Gratiani collectio 58.

Grauenen religionis 52.

Guardiani 425.

H.

Haeresis in sensu latiori 868.

in sensu strictiori 869. eius vindicta 870.

Haereticis interdicta aduocatio 709. an testes esse possint 786.

Heredes, quatenus ex delicto defuncti teneantur 877.

Hierarchia 12. eius origines 32. eius systema papale et episcopale 33. eius nexus erga rem publicam 34.

Horae canonicae 433.

Hospitalarium ordo 447.

Hymni et ius circa illos 290. 293.

I.

Ieiunium totale 320. partiale 321. publicum et priuatum 322. ius indicendi dies ieiuniorum 323.

Iesuitae 419. a. iura in bona ordinis extincti 601. c.

Immunitas locorum sanctorum 610.

- - - bonorum ecclesiasticorum 618.

- - - a iure decimandi 652.

Imperatoris ius in electione ad beneficia immediata 501.

Imploratio brachii secularis 827.

- - - officii iudicis 670. eius fundamentum 671.

Impotentia coeundi est impedimentum matrimonii 384.

Impu.

- Impubes, an sponsalia contrahere possit 366.
- Inauguratio ecclesiae 594.
- Incidentes causae 700. earum iudex 704.
- Indulgentiae 314.
- Infames ad testimonium ferendum inhabiles 786.
- Infeudatio bonorum ecclesiae 625.
- Innouatio beneficiorum 575.
- - - post L. C. interdicta 753. eius species est sequestratio 755.
- Inquisitio generalis et specialis 861. eius vis et effectus 862.
- Inspectio ciuilis in ecclesiam 22.
- Inspectio ecclesiastica 8. a. 22. a. 172. superior et inferior 172. sq. Consistorii 176. 177. Superintendentium 187.
- Instantia iudicii 664. et fori 668.
- Institutio 516. auctorizabilis 520. corporalis 520
- Instrumenta, publica et priuata 801. eorum fides 802. 803. debent esse vera 804. et authentica 805. probatio per ea quomodo instituenda 806. et absolueda 807.
- Interdictum 867.
- Interlocutio mera vel mixta 818. non transit in rem iudicatam 825.
- Interpositio appellationis 834. in specie in extraiudiciali 835.
- Interueniens 705.
- Introductio appellationis 837.
- Iohanniticus ordo 448. eius politia 449. 450. eius lingua Alemannica 451. et magisterium domini Brandenburgicum 452.
- Irregulares et irregularitas 93. 94.
- Isidori collectio decretorum 56.
- Iudaei, quatenus testes inhabiles sint 786. Iuseos recipiendi 872.
- Iudaismus 872.
- Iudices delegati 245. eorum constitutio 246. officium et potestas 248. 249. inter plures delegatos quid obtineat 250. an ab iis detur appellatio 251. an executionem facere possint 826.
- Iudicia ecclesiastica in ecclesia euangelica 42.
- Iudicis recusatio 663.
- Iudicium ecclesiasticum criminale 859 accusatorium et inquisitorium 860.
- Iudicium 659. ecclesiasticum et seculare 662. ciuile et criminale. ib. ordinarium et summarium 660 quando locus sit summario 661. iudicii partes 659. eius instantiae 664. petitorium et possessorium 681. alterutrum quomodo separatim instituat

- tur 682. Viriusque cumulatatio 683.
- Iudicium** quomodo constituitur 758.
- Iura** collegialia ecclesiae 8. in ecclesia primitiva. 27. 28.
- Iuramentum** vid. Iusiurandum
- Iurisdictio** coercitiva 857.
- Iurisdictio** delegata 245. sq.
- Iurisdictio** ecclesiastica sensu latiori 109. interna et externa 110. ordinaria et delegata 118. propria et mandata 119. superior et inferior 172. eius competentia 121. 665. intuitu personarum et causarum 666. quinam eius sint capaces 120. eius suspensio intuitu A. C. addictorum 162. 200. quo titulo acquiri possit 173.
- Iurisdictio** ecclesiastica in specie sic dicta 237. ecclesiastica evangelica 239. eius competentia ratione causarum 240. 241. et personarum 242. in causis matrimonialibus 341. inter protestantes servata 342. origines iurisdictionis ecclesiasticae in his causis 240. non competit in causis laicorum secularibus 244.
- Ius** Canonicum valet ex receptione 63. eius auctoritas restricta in Germania 64. inter Catholicos inter se ib. inter Catholicos et Protestantes inter se 65. inter Protestantes 66. 67.
- Ius** dioecesanum 136. continet iurisdictionem ordinariam 137. quomodo tribuitur ib. adstrictum est ad dioecesim ib. eius partes 138. eius discrimen ab ordine episcopali 139.
- Ius** ecclesiasticum naturale et positivum 69. publicum et privatum 70. Catholicorum et Protestantium 71. externum et internum 72. viriusque exponendi ratio 73. fontes 74. subsidia 75.
- Ius** episcopale 166. Catholicorum suspensum inter Protestantes 40. 162. 200. Statibus evangelicis speciatim acquisitum 167. eius discrimen a iure circa sacra territoriali 168. est ius independens, limitatum tamen 169.
- Ius** iurandum 309. reale et personale, assertorium et promissorium 330. quomodo praestandum 331. eius effectus 332. obligatio ex eo 333. ex dolo et metu invalidum 336. eius vis in confirmandis actibus validis 334. et non obligatoriis 335. intuitu prohibitorum. ibid. quatenus eius obligatio ad heredes transeat 338. absolutio ab eo 337.

INDEX II.

- - - calumniae *generale* 723. a lege impositum 724. poena illud recusantis 725. eius usus secundum iura provinciarum particularia 724. g. *Speciale* 723. ius illud exigendi 726. modus utrumque praestandi 727.
- - - delatum 808. a quo deferatur 809. cui 810. in qua causa 811. intra quod tempus 812. vis delationis 813. facultas illud referendi 814.
- - - necessarium, suppletorium et purgatorium 815 quando alterutri locus sit 816.
- - - perhorrescentiae 663. eius origo. *ibid.* c.
- - - a testibus praestandum 787.
- Ius maiestaticum circa sacra 20. sq. exercetur in concedendo religionis exercitio 17. inest ei ius reformandi 21. inspectio secularis 22. advocatia 23. competit statibus imperii evangelicis 39. eius discrimen a potestate ecclesiastica 24. et a iure episcopali 168. eius limites 25. quatenus competat circa concilia 208. circa visitationes 256. circa leges ecclesiasticas 215. circa doctrinas fidei 269. circa liturgiam 279. circa dies festos 283. diuersae religionis consortium 284. circa conciones, preces et hymnos 293. circa dies supplicationum 323. circa bona ecclesiastica 460. eorumque acquisitionem 613. 614. circa erectionem beneficiorum 472. circa electionem 495. circa provisionem 482. circa suppressionem beneficiorum 586. circa fundationem et erectionem ecclesiae 593. circa erectionem coemeterii 603.
- Ius metropoliticum 146.
- Ius parochiale in ecclesia romana 145. in ecclesia evangelica 193.
- Ius patriarchicum 150.
- Ius reformandi exercitium religionis 21.
- Ius regiarum 507. b.
- Ius singulare 218. sq.
- Iustificatio appellationis 840
- Ius traditum 229.
- Ius visitandi 254.
- Iuonis collectio decretorum 57.

L.

- Laici 77. quando inhabiles sint ad testimonium ferendum 786.
- Legata ad pias causas 615.
- Legati a latere 134.
- - - obedientiae 126.
- - - papales 132. nati vel dati 133. horum iura 134. limites eorum potestatis 125.

Q q 2

Leges

Leges ecclesiasticae 68. 210.
 publicae et priuatae 211.
 ius eas ferendi 212. ea-
 rum obiectum 213. et
 obligatio 214. ius imperii
 circa illas 215.
 Leges fundamentales circa
 sacra 25. 46.
 Leges priuatae ecclesiasti-
 cae 216 sq.
 Legitimitas ad causam 672.
 - - - per subsequens ma-
 trimonium 403.
 Legitimorum natalium ius
 407.
 Lex dioecesana 138.
 Libellus 747. eius contenta
 748. eius emendatio et
 mutatio 750. eius oblatio
 747. per eum actio com-
 petens est edenda 749.
 Liberi legitimi 402. illegi-
 timi 403.
 Linea recta et transuersa
 388. Linguae ordinis lo-
 hannitici 451.
 Litigantes principales et mi-
 nus principales 705.
 Litigiosae rei alienatio 754.
 Litis contestatio 758. eius
 substantialia et solennia
 759. affirmatiua et nega-
 tiua, generalis et specia-
 lis 760. eius necessitas
 761. et effectus 763. poe-
 na litis non contestatae
 762. an post eam admit-
 tatur mutatio libelli 750.
 et post eam exceptiones
 dilatoriae opponi possint
 765.
 Litis pendentia 752. eius

innouatio interdicta 753.
 eius effectus 754.
 Liturgia 271. eius substan-
 tialia et accidentalia 272.
 publica et priuata 275. ius
 maiestaticum circa eam
 279.
 Liturgica sacra 273. ratio ea
 celebrandi 274.
 Liturgicum ius 276. eius
 partes et normae 277.
 Locales 425.
 Loca sacra et religiosa 609.
 ab usu seculari exempta. ib.
 eorum immunitas et san-
 titas 610.

M.

Magisterium Domini | Bran-
 denburgicum 452.
 Maioribus quando detur re-
 stitutio in integrum 675.
 Mandata de prouidendo
 539.
 Mandatum procuratoris ge-
 nerale et speciale 716. ve-
 rum et praesumptum 717.
 Matrimonialis consensus
 eiusque vitia 348. eius
 declaratio legitima 349.
 Matrimonium, naturaliter et
 ciuilitate tale 344. in eo
 contrahendo quatenus in-
 terueniant 345. eius ca-
 paces et incapaces 346.
 libera id ineundi facultas
 347. eius impedimenta in
 genere ibid. 380. ius ea
 inducendi 381. secularia
 et ecclesiastica ib. eius im-
 pedimenta dirimentia 380.
 sq.

I N D E X II.

- sq. publ. 385. priuata 384.
 eorum vis in matrimonio
 annullando 386. eius im-
 pedimenta impediencia
 tantum 380. quomodo
 contrahatur secundum ius
 can. Concil. Trident. et
 iura Protestantium 349.
 eius consummatio per so-
 lennitates nuptiales 353.
 an sub conditione iniuri
 possit 374. c.
 Matrimonium verum 350.
 ratum ibid. legitimum ib.
 horum species 351. legiti-
 mum et non ratum 352.
 publicum et clandestinum
 356. conscientiae 357.
 putatum 386.
 Mendicantes ordin. 419. a.
 Metropolitanorum origo
 28.
 Metropolitica iura 146.
 communia et archiepisco-
 po reservata 147. reserua-
 ta qualia sint 148.
 Ministerium ciuitatis 197.
 Ministerium V. D. 10 eius
 discrimen a potestate ec-
 clesiastica 11. 12. eius
 constitutio pertinet ad
 politiam 11. eius consti-
 tutio in ecclesia euange-
 lica 41. 165. eius pote-
 stas seu ordo 77.
 Minoribus datur restitutio
 in integrum 676.
 Missa ex stilo veteri eiusque
 ratio in ecclesia romana
 312. iura inde protestan-
 tes concernentia 313.
 Monachi 418. eorum ordi-
 nes 419. quinam inter eos
 admittantur 420. quate-
 nus postulare illis permif-
 sum 709. 713.
 Monasterium 600.
 Mons pietatis 880.
 Mutuae petitiones 694.
 Mutuum ecclesiae 633.
- N.
- Negotia secularia 106.
 Nobilitas canonicorum 438.
 Nominandi ius 530.
 Nominatio 474. nominatio
 Praelatorum extra Ger-
 maniam 497.
 Nouales decimae 657. qua-
 tenus debeantur inter v-ri-
 usque religionis consor-
 tes 658.
 Nouitiorum ius ante profes-
 sionem 422.
 Nummus confessionarius
 319.
 Nuncii 134. limites eorum
 potestatis 135.
 Nuptiae secundae quomodo
 validae 414. earum con-
 trahendarum libertas et-
 iam intra tempus luctus
 415.
 Nuptiales sollemnitates 353.
- O.
- Obseruantia ecclesiastica
 235. eius vis in negotiis
 ecclesiae et in acquisitio-
 ne iurium 236.
 Officia clericorum commu-
 nia et specialia 462.
- Qq 3 Officia-

- Officiales generales et speciales** 160. limites eorum iurisdictionis 161.
Officia publica in ecclesia, sacra et ecclesiastica 116.
Officia scholastica 455.
Officium diuinum publicum et priuatum 291.
Officium visitandi 257.
Onus probandi 775.
Oratoria publica 591.
Ordinandorum habilitates et qualitates 93. 100.
Ordinatio 89. ius eam discernendi in ecclesia romana 90. in ecclesia euangelica 98. a quibus peragatur in eccl. rom. 90. in eccl. euang. 98. c. eius species 91. eius titulus in eccl. rom. 92. in eccl. euang. 99. eius forma in eccl. rom. 96. in eccl. euang. 102. eius effectus in eccl. rom. 97. in eccl. euang. 103.
Ordinationes ecclesiasticae 57. 217.
Ordines hospitalarii et militares 447.
 . . . religiosorum 419. regimen ecclesiasticum in illis 424. sq. nexuseorum erga hierarchiam 428. et erga imperium 429.
Ordo cognitionum 701. sq.
Ordo Iohanniticus 448. eius politia 450. eius lingua Alemanica 451. et magisterium domini Brandenburgicum 452. **Templariorum** 448. **Teutonicus** 448. eius politia 453. eius fodaes 454. iura eius et Iohannitici communia 449.
Ordo 77. ordinum gradus 81. ordines maiores 82. minores 83. discrimen clericorum a collatis ordinibus 84.
Ordo episcopalis 82. presbyteralis, ibid, diaconalis ibid.

P.

Pactum de sponsalibus futuris contrahendis 364. a.
Pallium 151. eius vis et auctoritas 152. ius illud concedendi 153. modus illud concedendi 154.
Papatus 125.
Parentum obligatio offerendi liberos ad baptismum 299. eorum consensus in sponsalia liberorum secundum ius can. 368. et iura protestantium 369. de eo iniuste denegato 370.
Parochia pro districtu accepta, inter Catholicos 115. 142. inter Protestantes 190 eius constitutio et finis inter Cath. 143. inter Protest. 191. parochiarum origo 142. a.
Parochia pro ipso coetu accepta inter Cathol. 142. inter protest. 190. **Paro-**

INDEX II.

- Parochiale ius 145.
 Parochialia sacra inter Cathol. 145. inter Protest. 192.
 Parochiani inter Cathol. 144. inter protest. 193. eorum obligationes inter Cathol. inter Protest. 145. 193.
 Parochus 142.
 Partes 705.
 Patriarchae 31. 30.
 Patriarchatus 115.
 Patrinorum usus in baptismo 302.
 Patronatus ius 324. eius constitutio 525. et acquiritio 526. ecclesiasticum et laicale 527. reale et personale 528. quatenam ei insint iura 529. sq. iura eius honorifica et utilia 596. quatenam iura ei non insint 538.
 Pax 845. a.
 - - religiosa et westphalica 38. 46. norma iurium inter utramque ecclesiam 46. sq.
 Peculium clericorum 558.
 Pensiones 582.
 Periurium 339.
 Periuri ad testimonium ferendum inhabiles 786.
 Personae ecclesiasticae 78. 79.
 Personatus 117.
 Petitiones mutuae 694.
 Petitorium 681. quomodo separatim instituatur 682. eius cumulatio cum possessorio 683.
 Petitum eiusque requisita 748.
 Plenitudo potestatis 125.
 Plus petitio 673.
 Poenae ecclesiasticae 863. in specie sic dictae 864.
 Poena contumaciae publica 743. priuata vel generalis vel specialis 744. modus procedendi in hac discernenda 746.
 Poenitentia priuata ex usu ecclesiae romanae 314. et ecclesiae euangelicae 316.
 Poenitentia publica 866. 876.
 Politia ecclesiae 9. inaequalis 12. primitiuae 26. ecclesiae euangelicae 41. sq.
 Pontifex Rom. 122. sq. eius primatus 31. iura eius communia et reseruata 123. primaria et secundaria 124. quatenus restricta sint 127. subiectio erga eum immediata et mediata 126. eius electio 496.
 Positiones 783. obligatio ad eas respondendi 784.
 Possessoria remedia 686.
 Possessorium 681. quomodo separatim instituatur 682. eius cumulatio cum petitorio 683.
 Postulabilis 486.
 Postulare in iudicio 706. ius pro se postulandi. ib. per aduocatos 707.
 Postulatio 483. eius forma 493. eius effectus 494. eius ratio in praelaturis
 Q 94 . A. C.

- A. C. 498. sq. capitulorum ius postulandi 499.
- Potestas ecclesiastica 7. iura quae ei insunt 8. eius discrimen a iure circa sacra maiestatica 24. quomodo acquisita praelatis 28. 32.
2. penes quem sit in ecclesia romana 109. eius administratio in ecclesia euangelica sub initium reformationis 42. delata in status imp. euangelicos 43. quomodo ab iis suscepta sit 42. quando ab ipsa ecclesia exerceatur 44. eius ius in prouisionem ab aliis factam 481.
- Praejudiciales causae 700. praecognoscendae sunt 702. quando non praejudiciales 703.
- Praelatura 117.
- Praelatorum capitulatio 506.
- Praeparatoriae causae 700.
- Praepositus 425. 444.
- Praescriptio acquisitiua 634. eius iustitia in bona fide 635. desideratur in ea bonae fidei possessio 636. quatenus titulus 637. tempus praescriptionis 638. eius interruptio 639.
- Praescriptio extinctiua 634. eius fundamentum 641. eius interruptio 641. vis eius in iuribus ecclesiae amittendis 642. et in iure annuorum reddituum 643.
- Praescriptio ordinaria et immemorialis 640.
- Praesentandi ius 530.
- Praesentatio 530. eius ratio 533. quatenus iuri patronatus insit 530. pluribus simul competens, quomodo exerceatur 531. lite mota de iure patronatus, cui competat 532. cum ea coniuncta sit collatio 534. cui facienda. ibid.
- Praesumptio 773. hominis 773. iuris et de iure ibid. vis probationis per praesumptiones ibid.
- Precaria 630.
- Preces determinandi ius 290. ius preces publicas pro se exigendi 292. ius principis circa illas 293.
- Precum primariarum ius 543. eius fundamentum 544. quatenus competat imperatori et nonnullis imp. Statibus ibid. solennitas in indulto papali exigendo 545. quomodo exerceatur 546. ius praestitae inde competens 547. precum insinuatio ibid. earum cessio 548.
- Presbyteri 25. 26.
- Presbyterium 196. subest inspectioni superintendentium 197.
- Primicerius 444.
- Priores conuentuales 425.
- Priuilegium 218. reale et personale 220. eius concessio 219. ius ex eo competens 221. eius amissio et conseruatio 222. pendente lite datum 754.

Pro-

- Probandi media legitima et spuria 768.
 Probatio in genere 768. iudicialis 769. ordinaria et summaria 770. plena et non plena 771. artificialis et inartificialis 772. principalis 774. cui incumbat 775. pro diuersa ratione litis contestationis 776. quomodo suscipiatur 777. an ius agendi ea indigeat 772. commodum ex ea sponte suscepta 777.
 Probatio per praesumptiones 773.
 --- per testes 785. quomodo instituenda 789. intra quod tempus 790. ius aduersae partis circa eam 791. quatenus ei locus sit ante L. C. 798.
 --- per instrumenta 801. sq. quomodo facienda 806. et absoluenta 807.
 --- per iusiurandum 808. sq.
 --- caufarum diuortii 409.
 Proclamatio in matrimonio ineundo 345. iura circa eam 355. sine ea matrimonium est clandestinum, non irritum 356.
 Procuraciones 259.
 Procurator in genere 710. ad lites 711. quinam constituantur 713. a quibus 712. in quibus causis 715. quomodo plures constituantur 714. eorum constitutio per mandatum 716. idque vel verum vel praesumptum 717. iura eorum et obligationes 718. reuocatio 719. an pereos iuramentum calumniae praestari possit 727. quatenus sint inhabiles ad testimonium ferendum 786.
 Prodominus in feudis ecclesiasticis 627.
 Professio monachorum 421. eius effectus 423.
 Prorogatio dilationis 740.
 --- fori ecclesiastici 243.
 Protector nationis 131.
 Prouasallus ecclesiae 624.
 Prouincia ecclesiastica 115.
 Prouisio in sensu generali 473. ius prouidendi 475. prouisio ordinaria et extraordinaria 477. canonica 478. ius potestatis ecclesiasticae in prouisionem ab aliis factam 481. ius seculare in eam 482. eius effectus 480. norma eius in Germania 482.
 Prouisio papalis 539. eius norma ex concordatis 540. in quibus beneficiis cesset ibid. sublata in beneficiis protestantium 541. quatenus obtineat in capitulis mixtis 542.
 Puniendi ius ecclesiae 863.
 Purgatio canonica 815. 862.
 Purgatio contumaciae 745.

R.

 Rationes sententiae 821. an inferendae sint sententiae ibid.

- Receptio canonicorum 439.
 Receptum 850.
 Reconuentio 694. in quibus
 causis obtineat 695. co-
 ram quo iudice 696. pro-
 pria 697. quo processu
 exerceatur 698. impro-
 pria 697. quando locum
 habeat 699.
 Rectores ordinum 425.
 Reformandi ius 21. eius li-
 mites et norma 25. 262.
 pertinet ad ius maiestati-
 cum circa sacra 262.
 Reformati iisdem iuribus
 vtuntur, ac A. C. addicti
 47.
 Reformatio beneficii 585.
 Regalium ius 507. b.
 Regimen ecclesiasticum 9.
 113 vniuersale et parti-
 culare priuatum 114. sub
 principe diuersae religio-
 nis 198. sq.
 Regimen in ecclesia euange-
 lica 170. iura eius com-
 munita et propria 171. vi-
 caria et reseruata 172 an
 immutari possit, domino
 territorii religionem mu-
 tante 175.
 Regimen monasticum 424.
 eius iura 427.
 Religionis collectio cano-
 num 57.
 Regula monastica 419 a.
 Regulares 80. 418. quasi re-
 gulares ibid.
 Religio christiana 1. eius li-
 bertas 3. modus compo-
 nendi eius dissidia 13. ap-
 probata in republica 17.
 dominans 18. 53. eius
 mutatio in principe 175.
 nexus catholicae et euang-
 elicae per Germaniam
 46. sq.
 Religionis exercitium 14.
 260. publicum et priua-
 tum 16. 260. iura in eo
 contenta 261. eius nor-
 mae 262. normae eius in-
 ter diuersae religionis
 consortes 263 et inter
 Protestantes inter se 265.
 religionis catholicae et
 euangelicae exercitium
 aequale 48. liberum 49.
 Religiosi 418. eorum quali-
 tates 420. eorum congré-
 gationes 419.
 Remotio 885.
 Renunciatio appellationis
 842.
 Renunciatio beneficii 564.
 ius eam admittendi 565.
 quatenus sine admissione
 valida 566. modus renun-
 ciandi 564. pura et con-
 ditionalis 567.
 Reprobatio 774. directa et
 indirecta 779.
 Repudium 372.
 Rescripta 225. fundamen-
 tum iuris rescribendi in
 causis ecclesiasticis 226.
 rescripta gratiae et iusti-
 tiae 227. eorum vitia ex
 falsitate precum 228. re-
 scriptum pendente lite da-
 tum 754.
 Reseruaciones beneficiorum
 539.

Refer-

Referuatum ecclesiasticum

S.

49. 585.
 Residentia beneficiatorum perpetua et temporaria 553. vera et ficta 554.
 Relinatio beneficii 567. eius ratio 568. effectus 569. relinatio permutationis causa facta 571. eius usus inter protestantes 570.
 Res iudicata 823. eius vis 824. cessat in sententiis nullis 825. quatenus in causa criminali et matrimoniali obtimeat 824. eius executio 826. principalis et subsidiaria 827.
 Res litigiosa 755. eius sequestratio ibid. eius alienatio 754.
 Res merae facultatis 642.
 Res religiosae 461.
 Res sacrae et ecclesiasticae 458. ius reipublicae in illa 460.
 Restitutio in integrum 674. maiorum et minorum 675. 676. ecclesiae 676. contra quae negotia detur 677. modus eam petendi principaliter et incidenter 678. tempus eam petendi 679. eius effectus 680. aduersus confessionem iudicialem 781.
 Retentio beneficii 584.
 Reus 705.
 Rotulus testium 895. quae pendeat ab eius publicatione 896.
 Sacerdotium maius et minus 82. sq.
 Sacra 2. domestica 15. 264. ad liturgiam non adstricta 278. liturgica 273. ratio ea celebrandi 274. parochialia in ecclesia rom. 145. in eccl. euangel. 192.
 Sacramenta determinandi ius 294. potestas ea administrandi 295. exclusio ab eorum perceptione 296.
 Sacrista 444.
 Sanctitas locorum religiosorum 610.
 Sanctorum cultus 324. eorum a beatis discrimen ibid. iura inde descendunt inter protestantes 325.
 Schisma 871.
 Scholae pertinent ad annexa religionis 455 iurisdictioni ecclesiasticae subsunt ibid. officia scholastica instar ecclesiasticorum ibid.
 Scholae canonicorum 437.
 Scholasticus 444.
 Scrutinium electionis 489.
 Scrutinium in ordine in ecclesia rom. 95. in eccl. euang. 101.
 Sectio beneficii 580.
 Secularisatio beneficiorum 586.
 Sedes impedita 507. plena 504. vacans 507. administratio beneficii sede vacante ibid. seq.
 Sententia definitiua et interlocutoria 817. a quo ferenda

- renda 819. quomodo ferenda 820. decisionis per eam faciendae ratio 821. eius publicatio 822. nulae an in rem iudicatam transeant 825. iniquae quatenus transeant in rem iudicatam 824. sententiae in iudicio appellationis 841. arbitri et superarbitri 855. eius vis inter compromittentes 856.
- Separatio quoad torum et mensam 106.
- Sepeliendi ius 604.
- Sepulchra familiaria et hereditaria 604.
- Sepultura Christiana 605. solennis et minus solennis 606. censetur iure actuum parochialium 607. eius denegatio 608.
- Sequestratio iudicialis 755. quando licita 1756. quomodo decernenda 757.
- Sigillum confessionis 318.
- Simonia 874. iura circa eam 875.
- Simonia vel quasi 874.
- Solennitas iuris in alienatione bonorum ecclesiasticorum 621.
- Spiritualia 457.
- Spolii actio 689. huius re-
medii origo 686, b. contra quem 690. et ad quid detur 692. quatenus in ea in cognitionem veniant 691.
- Spolii exceptio 689. 693.
- Spolii ius 559.
- Spolium 687. eius amplitudo 688.
- Sponsalia 345. eorum delictum a tractatibus sponsalitiis 359. pactum de futuris sponsalibus 364. a. quomodo contrahantur. ib. ius ea contrahendi 366. quatenus ex consensu tertii ineunda sint 367. et consensu parentum indigeant secundum ius canonicum 368. et ius protestantium 389. consensus iniuste denegatus 370. obligatio sponsalium 371. eorum dissolutio 372. desponsatorum concubitus illicitus 373. impedimentum honestatis ex sponsalibus 396. sponsalium concursus 377. sq.
- Sponsalia conditionata 374. vis conditionis in sponsalibus 375. eius remissio 376.
- Sponsalia de futuro 360. pura et conditionata 361. publica et clandestina 365.
- Sponsalia de praesenti 360. quatenus contineant matrimonium 362. eorum vis inter protestantes 363. quatenus praeferantur sponsalibus de futuro 379.
- Status clericalis 77.
- Status ecclesiasticus communis et specialis 76. in specie sic dictus 78.

INDEX II.

- Status religiosus 80.
 Statuta ecclesiastica 211.
 2 6.
 Stuprum mulctae 876 c.
 Satisfactio ex stupro 878.
 Subdiaconi in ecclesia rom.
 84. c. in ecclef. euang.
 86.
 Subditorum iura sub principi-
 pediuersae religionis 175.
 200. 203.
 Subdelegati 247.
 Subiectio beneficii 578.
 Subiectio in ecclesia romana
 126. in ecclef. euang. 174.
 182.
 Subsellia ecclesiae, ius in
 illa 595.
 Superarbitr 855.
 Superintendentes generales
 et speciales 185 eorum
 iura et officia 187. sq.
 Superiores in ecclesia 113.
 sq. 116.
 Superiores regulares 425.
 Suppressio beneficii 579.
 586.
 Suspendio 886.
 Syndicus publicus et priua-
 tus 720. vtriusque iura
 721. ius et obligatio vni-
 uersitatis eam constituen-
 di 722. iuramentum ca-
 lumniae ab eo praestan-
 dum 727.

 T.

 Tempa vid. ecclesia.
 Templariorum ordo 448.
 Temporalia 457.

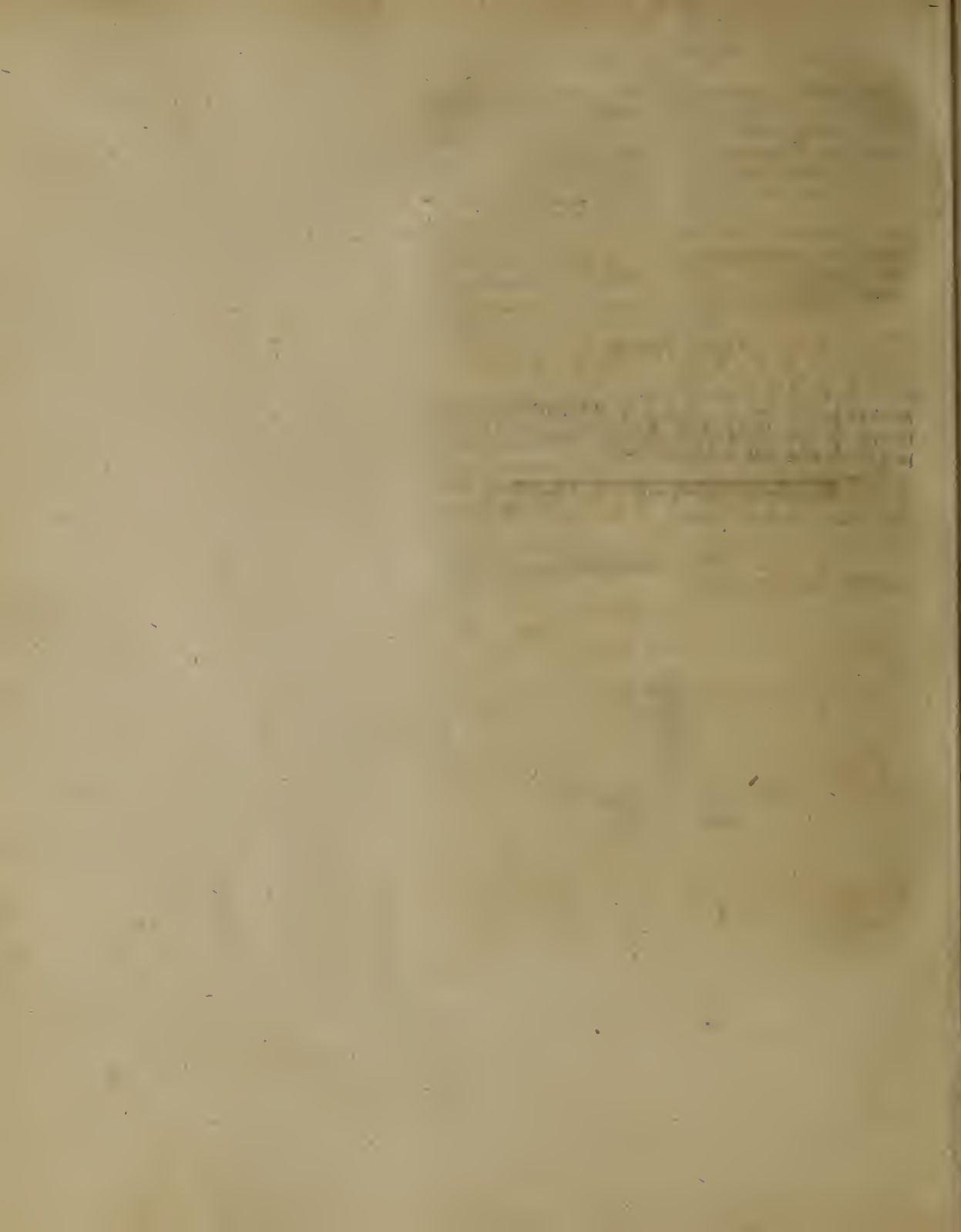
 Tempus luctus ex iure pro-
 testant. 416.
 Terminus 737.
 Terminus probatorius 778.
 Terminus decretorius 50.
 51.
 Territorium catholicum,
 protestantium, mixtum
 53.
 Territorii ecclesiastici et
 dioeceseos discrimen 140.
 Testamenta ad pias causas
 615. coram parcho et
 testibus 616.
 Testandi ius clericorum de
 acquaeftu ecclesiastico
 559. 560. de patrimonio
 562.
 Testes habiles et inhabiles
 785. inhabilium exempla
 786. obligatio ad feren-
 dum testimonium 787.
 probatio per testes 788.
 quomodo instituenda 789.
 intra quod tempus 790.
 ius aduersae partis circa
 eam 791. testium produ-
 ctio 792. eorum iuramen-
 ti praestatio 193. et exa-
 men 794. examen testium
 alieni fori 795. eorum
 examen extraordinarium
 799. modus illud insti-
 tuendi 800. testes in cau-
 sa propria 786. testes de
 familia. ibid.
 Teutonici ordinis politia
 453. eius sodales 454.
 Tentura prima 77. c.
 Traditio 229.
 Transactio 846. de quibus
 causis fiat 847. quinam
 eam

- eam inire possint, eius effectus 848. a iudice promouenda 849.
- Translatio beneficiatorum 572. potestas transferendi ibid. voluntaria et inuoluntaria 573. eius effectus 574.
- Trau - Schein 382.
- Trebellianicae deductio 616.
- Treuga 845. a.
- V.
- Vicarii episcoporum dati et nati 156. sq. vicarii in actibus ordinis 157. in pontificalibus ibid. in iurisdictione 158. 159. in spiritualibus 160.
- Visitandi ius 254.
- Visitandi officium 257. in specie in ecclesia euangelica ibid.
- Visitatio ecclesiastica 253. iura ecclesiae circa illam 255. iura imperii ciuilibus circa illam 256. ordinaria et extraordinaria 257. sub principe diuersae, religionis 258.
- Vnio beneficiorum 576. per coniunctionem aequalem 577. per subiectionem 578. per suppressionem 579.
- Vocatio ad ministerium 520. ius vocandi 521.
- Vota monastica eorumque professio 421. 423.
- Votum 326. reale et personale, eiusque obligatio 327. solenne et minus solenne. ib. ius circa illud disponendi 328.
- Vsurae quando licitae 880. eorum vitium opinatum 878.
- Vsuraria prauitas vera 881.

Errata potiora.

- p. 11. §. 20. l. 1. lege *eousque*.
p. 181. §. 266. not. b. lin. pen. 1. *Atbinafino*.
p. 274. §. 395. lin. 4. l. alterius coniugis *affines*.
p. 330. §. 474. lin. 1. l. quae *simul*.
-
-

APPENDIX

INSTRUMENTVM
PACIS
OSNABRVGENSE

CAESAREO-SVECICVM

IVXTA EDITIONEM

IOANNIS GODOFREDI DE MEIERN

IMPRESSVM.

— APRIL 1864 —

THE NEW YORK

LIBRARY

OF THE CITY OF NEW YORK

— THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY —

ASTOR LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

— 125 N. 4TH ST. N. Y. —

— 1864 —

INSTRUMENTVM PACIS

CAESAREO-SVECICVM.

*In nomine sacrosanctae et indiuiduae trinitatis,
Amen.*

Notum sit vniuersis et singulis, quorum interest ^{Prooemi-}
aut quomodolibet interesse potest. ^{um.} Postquam
a multis annis orta in Imperio Romano dissidia, mo-
tusque ciuiles eo vsque increuerant, vt non modo
vniuersam Germaniam, sed et aliquot finitima Regna,
potissimum vero *Sueciam*, *Galliamque* ita inuolue-
rint, vt diuturnum et acre exinde natum sit bellum;
primo quidem inter Serenissimum et Potentissimum
Principem ac Dominum, Dominum FERDINAN-
DVM SECVNDVM, Electum Romanorum Impera-
torem Semper Augustum, Germaniae, Hungariae,
Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclauoniae &c.
Regem, Archiducem Austriae, Ducem Burgundiae,
Brabantiae, Styriae, Carintiae, Carniolae, Mar-
chionem Moraviae, Ducem Luxemburgiae, Supe-
rioris ac Inferioris Silesiae, Wurtembergae et Teckae,
Principem Sueviae, Comitem Habsburgi, Tyrolis,
Kyburgi et Goritiae, Landgratium Alsatiae, Mar-
chionem Sacri Romani Imperii, Burgouiae ac Su-
perioris et Inferioris Lusatiae, Dominum Marchiae
Sclauonicae, Portus Naonis et Salinarum &c. incly-
tae memoriae, cum suis foederatis et adhaerentibus
ex una: et Serenissimum ac Potentissimum Princi-
pem ac Dominum, Dominum GVSTAVVM ADOL-
PHVM, Suecorum, Gothorum et Vandalorum Re-
gem, Magnum Principem Finlandiae, Ducem Est-
honiae et Careliae Ingriaeque Dominum &c. incly-
tae recordationis et Regnum Sueciae, eiusque

deratos et adhaerentes ex altera parte: Deinde post eorum e vita discessum, inter Serenissimum ac Potentissimum Principem et Dominum, Dominum FERDINANDVM TERTIVM, Electum Romanorum Imperatorem Semper Augustum, Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae &c. Regem, Archiducem Austriae, Ducem Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carinthiae, Carniolae, Marchionem Moraviae, Ducem Luxemburgiae, Superioris ac Inferioris Silesiae, Wurttembergae et Teckae, Principem Sueviae, Comitem Habsburgi, Tirolis, Kiburgi et Gorritiae, Landgravium Alsaciae, Marchionem Sacri Romani Imperii, Burgundiae ac Superioris et Inferioris Lusatiae, Dominum Marchiae Sclauonicae, Portus Naonis et Salinarum &c. cum suis Foederatis et adhaerentibus ex vna: Et Serenissimam ac Potentissimam Principem ac Dominam, Dominam CHRISTINAM, Suecorum, Gothorum, Vandalorumque Reginam, Magnam Principem Finlandiae, Ducem Esthoniae et Careliae, Ingriaeque Dominam, Regnumque Sueciae, et eius Foederatos et adhaerentes ex altera parte: vnde multa Christiani sanguinis effusio, cum plurimarum provinciarum desolatione secuta est: Tandem Diuina bonitate factum esse, vt vtrunque de pace vniuersali suscepta sit cogitatio, in eumque finem ex mutua partium conventionione Hamburgi die vigesima quinta Stylo nouo, vel die decima quinta *Stylo veteri* Decembris Anno Domini Millesimo Sexcentesimo quadagesimo primo inita, constituta sit dies vndecima Stylo nouo, vel prima Stylo veteri, Mensis Iulii, Anno Domini Millesimo Sexcentesimo quadagesimo tertio, Congressui Plenipotentiariorum Osnabrugis et Monasterii Westphalorum instituendo. Comparescentes igitur statuto tempore et loco vtrunque legitime constituti Legati Plenipotentarii, a parte quidem Imperatoris, Illustrissimi et Excellentissimi Domini, Dominus *Maximilianus Comes à Trautmansdorff* et Weinsberg, Baro in Gleichenberg, Neostadii ad Cocrum, Negau, Burgau et Tezenbak, Dominus in Teinitz, Eques Aurei Velleris, Consiliarius Secretus, et Camerarius Sacrae Caesariae Maiestatis, Eiusque aulae Supre-

Ao. 1643.
1. Jul. Plenipotentiariorum Osnabrugis et Monasterii pacis conciliandae ergo congressi.

Supremus praefectus, Nec non Dominus *Ioannes Maximilianus Comes à Lamberg*, Liber Baro in Ortteneck et Ottenstain, Dominus in Stockharn et Ammerang, Burggravius in Steyr &c. Sacrae Caesareae Maiestatis Camerarius, et Dominus *Ioannes à Crane*, Iuris Viriusque Licentiatus, Comes Palatinus, Consiliarii Imperiales Aulici: A parte vero Reginae Sueciae Illustrissimi et Excellentissimi Domini, Dominus *Ioannes Oxenstierna Axelii*, Comes Moreae Australis, Liber Baro in Kym'tho et Ny-näas, Dominus in Fiholm, Alhult, Hörningsholm, Söderbo et Lidöo, Regni Sueciae Senator, et Consiliarius Cancellariae; et Dominus *Iohannes Adler Saluius*, Dominus in Adlersberg, Harsfeld, Wildenbruch et Tullinge, Regni Sueciae Senator, Regiae Maiestatis Consiliarius Secretus et Aulae Cancellarius, post inuocatum Diuini Numinis auxilium, mutuasque Plenipotentiarum tabulas (quarum apographa sub finem huius instrumenti de verbo ad verbum inserta sunt) rite commutatas, praesentibus, suffragantibus et consentientibus *Sacri Romani Imperii Electoribus, Principibus ac Statibus* ad Diuini Numinis gloriam et Christianae Reipublicae salutem in mutuas pacis et amicitiae leges consenserunt et conuenerunt, tenorè sequenti:

ARTICVLVS I.

Pax sit Christiana, vniuersalis, perpetua, veraque et sincera amicitia inter *Sacram Caesaream Maiestatem*, Domum *Austriacam* omnesque eius *foederatos* et adhaerentes, et singulorum haeredes et successores, imprimis Regem Catholicum, *Electores, Principes ac Status Imperii* ex vna: et *Sacram Regiam Maiestatem* Regnumque *Sueciae*, omnesque eius *foederatos* et adhaerentes, et singulorum haeredes ac successores, imprimis *Regem Christianissimum*, ac respectiue *Electores, Principes, Statusque Imperii* ex altera parte, eaque ita sincere serioque seruetur et colatur, vt vtraque pars alterius vtilitatem, honorem ac commodum promoueat, omnique ex parte et vniuersi Romani Imperii cum Regno Sue-

ART. I.
Pax inter
Caesarem ac
Status Im-
perii; Re-
gnum item
Sueciae, ac
inter eius
confoedera-
tos conclu-
sa:

ciae, et vicissim Regni Sueciae cum Romano Imperio, fida vicinitas, et secura studiorum pacis atque amicitiae cultura requirescant et reflorescant.

ARTICVLVS II.

*Amnestia
vniuersalis
constituta,*

Sit vtrunque perpetua obliuio et *amnestia* omnium eorum, quae ab initio horum motuum, quocunque loco modoue, ab vna vel altera parte vltro citroque hostiliter facta sunt, ita vt nec eorum, nec vllius alterius rei causa vel praetextu alter alteri posthac quicquam *hostilitatis*, aut *inimicitiae*, *molestiae* vel *impedimenti*, quo ad personas, statum, bona vel securitatem per se vel per alios, clam aut palam, directe vel indirecte, specie iuris aut viâ facti in Imperio, aut vsquam extra illud (non obstantibus vllis prioribus pactis in contrarium facientibus) inferat vel inferri faciat aut patiat, sed omnes et singulae hinc inde tam ante bellum, quam in bello, verbis, scriptis aut factis illatae *iniuriae*, *violentiae*, *hostilitates*, *damna*, *expensae* absque omni personarum rerumue respectu ita penitus abolitae sint, vt quicquid eo nomine alter aduersus alterum praetendere posset, perpetua sit obliuione sepultum.

ARTICVLVS III.

*Statuum
Imp. resti-
tutio in sta-
tum pristinum ex ca-
pite amne-
stiae,*

§. I. Iuxta hoc vniuersalis et illimitatae amnestiae fundamentum vniuersi et singuli Sacri Romani Imperii Electores, Principes, Status (comprehensa immediata Imperii Nobilitate) eorumque Vasalli, subditi, ciues et incolae, quibus occasione Bohemiae Germanicae motuum vel foederum, hinc inde contractorum, ab vna vel altera parte aliquid praeiudicii aut damni quocunque modo vel praetextu illatum est, tam quo ad *ditiones* et *bona feudalia*, *subfeudalia* et *allodialia*, quam quo ad *dignitates*, *immunitates*, *iura et priuilegia restituti sunt plenarie* in eum vtrunque statum in sacris et profanis, quo ante destinationem gauisi sunt, aut iure gaudere potuerunt, non obstantibus sed annullatis quibuscunque interim in contrarium factis mutationibus,

§. 2. Quemadmodum vero tales restitutiones *Saluis iuribus* omnes et singulae intelligendae sunt, *saluis iuribus* quibusque tam directi, quam utilis dominii, in *his quibus* vel circa bona restituenda, siue secularia siue ecclesiastica, siue restituenti, siue restituendo, siue cuius tertio competentibus, saluis item *litispendentiis* de super in Aula Caesarea, siue in Camera Imperiali, vel aliis Imperii immediatis aut mediatis dicasteriis vertentibus: ita haec *clausula saluatoria generalis*, vel aliae subsequentes speciales ipsam restitutionem nullatenus impediunt, sed competentia iura, actiones, exceptiones et litispendentiae post factam deum restitutionem coram competenti iudice examinentur, discutiantur et expendantur. multo minus haec reseruatio ipsi amnestiae vniuersali et illimitatae quicquam praeiudicii afferat, aut etiam ad proscriptiones, confiscationes et eius generis alienationes extendatur, vel articulis aliter conuentis interque hos compositioni grauaminum aliquid derogat. Nam quantum iuris in bonis ecclesiasticis hucusque controuersis eiusmodi restituti vel restituendi sint habituri, patebit infra articulo de *grauaminum ecclesiasticorum* compositione.

ARTICVLVS IV.

§. 1. Et quamuis ex hac praecedenti regula generali facile diiudicari possit, qui et quatenus restituendi sint, tamen ad instantiam aliquorum de quibusdam grauioris momenti causis, pro vt sequitur, specialiter mentionem fieri placuit, ita tamen, vt qui expresse non nominati vel expuncti sunt, propterea pro omissis vel exclusis non habeantur.

Inductio
Causarum
Singularium:

§. 2. Ante omnia vero *causam Palatinam* Conuentus Osnabrugensis et Monasteriensis eo deduxit, *De Causa Palatina.* vtea de re iam diu mota lis diremta sit modo sequenti.

§. 3. Et primo quidem quod attinet *domum Bauaricam*, dignitas Electoralis, quam Electores Palatini ante hac habuerunt, cum omnibus *Regaliis, Officiis* Electoralis dignitas Palatina Domui Bauariciis

ricae tribu-
ta. *ficiis, praecedentiis, insigniis et iuribus* quibuscun-
que ad hanc dignitatem spectantibus, nullo prorsus
excepto, vt et *Palatinatus Superior* totus, vnâ cum
Comitatu *Cbam*, cum omnibus eorum *appertinen-*
tiis, Regaliis ac iuribus, sicut hactenus, ita et im-
posterum maneant penes Dominum *Maximilianum*
Comitem Palatinum Rheni, Bauariae Ducem, Eius-
que liberos, totamque *lineam Guilbelmianam*,
quàm diu masculi ex ea superstites fuerint.

Electoꝝ Ba-
variae re-
nunciet de-
bito 13.
Millionum
&c.

§. 4. Vicissim Dominus *Electoꝝ Bauariae* pro
se, haeredibus ac successoribus suis totaliter renun-
ciet debito *tredecim millionum* omnique praetensio-
ni in *Austriam Superiorem*, et statim à publicata pa-
ce omnia Instrumenta desuper obtenta, *Caesareae*
Maiestati ad cassandum et annullandum extradat.

Electoꝝ Pa-
lat. frua-
tur Electo-
ratus *Otha-*
uo.

§. 5. Quod ad domum *Palatinam* attinet, Im-
perator cum Imperio publicae tranquillitatis causa
consentit, vt vigore praesentis conventionis institu-
tus sit *Electoꝝratus othauus*, quo Dominus *Carolus*
Ludouicus Comes Palatinus Rheni, eiusque haeredes
et Agnati totius lineae Rudolphinae, iuxta ordinem
succedendi in Aurea Bulla expressum, deinceps
fruantur. Nihil tamen iuris, praeter *simultaneam*
Inuestituram ipsi Domino *Carolo Ludouico*, aut eius
successoribus, ad ea, quae cum dignitate Electorali
Domino Electoꝝi Bauariae, totique lineae Guiliel-
mianae attributa sunt, competat.

Inferioꝝ Pa-
latinatus ip-
si restitua-
tur.

§. 6. Deinde vt *Inferioꝝ Palatinatus* totus cum
omnibus et singulis ecclesiasticis et secularibus *bonis*
iuribusque et appertinentiis, quibus ante motus Bo-
hemicos Electoꝝes Principesque Palatini gauisi sunt,
omnibusque documentis, registis, rationariis et cae-
teris actis huc spectantibus eidem plenarie restituun-
tur; cassatis iis, quae in contrarium acta sunt, idque
authoritate Caesarea effectum iri, vt neque *Rex Ca-*
tholicus neque vllus alius, qui exinde aliquid tenet,
se huic restitutioni vllò modo opponat.

Saluo iuro
relucendi

§. 7. Cum autem certae quaedam Praefecturae
Stradae Montanae antiquitus ad *Electoꝝrem Mogun-*
tinensem

tingentissimo sexagesimo tertio, anno demum *millesimo quadringentesimo* pro certa pecuniae summa Palatinis cum pacto perpetuae reuisionis impignoratae fuerint, ideo conuentum est, vt hae Praefecturae penes modernum Dominum *Electorem Moguntinensem*, eiusque in Archiepiscopatu Moguntinensi successores permaneant, dummodo pretium pignorationis sponte oblatum infra terminum executioni conclusae Pacis praefixum parata pecunia exsoluat, caeterisque, ad quae iuxta tenorem literarum oppignorationis tenetur, satisfaciatur.

Stradam Montanam ad Moguntinum pertinentem.

§. 8. Electori quoque *Treuirensi*, tamquam *Episcopo Spirensi*, Episcopo item *Wormatiensi*, iura quae praetendunt in bona quaedam Ecclesiastica, intra *Palatinatus Inferioris* Territorium sita, coram competenti iudice prosequi liberum esto, nisi de his inter vtrumque Principem amice conueniatur.

Saluis iuribus Spirensis et Wormat: Episcop. in quaedam bona.

§. 9. Quodsi vero contigerit Lineam *Guilhelmianam masculinam* prorsus deficere, superstiti Palatina, non modo *Palatinatus Superior*, sed etiam *dignitas Electoralis*, quae penes Bauariae Duces fuit, ad eosdem superstites Palatinos, interim *simultanea inuestitura* gauisuros, redeat, octauo tunc *Electoralitu* prorsus expungendo, ita tamen *Palatinatus Superior* hoc casu ad Palatinos superstites redeat, vt haeredibus allodialibus Electoris Bauariae actiones et beneficia, quae ipsis ibidem de iure competunt, reseruata maneant.

De redditu Electoralis dignitatis ad Palatinum.

§. 10. *Pacta* quoque *gentilitia* inter Domum Electoralem *Heidelbergensem* et *Neoburgicam*, a prioribus Imperatoribus, super Electorali successione confirmata, vt et totius Lineae *Rudolpinae* iura, quatenus huic dispositioni contraria non sunt, saluataque maneant.

Pacta inter Domum Heidelberg. et Neob. feruntur.

§. 11. Ad haec si quae *feuda Iuliacensa* aperta esse competenti via iuris euictum fuerit, ea *Palatinis* euacuentur,

Iura Palatinorum in feuda Iuliac.

Appanagi-
um Palatini
fratribus
fixum.

§. 12. Praeterea vt dictus Dominus *Carolus Ludouicus* aliquatenus liberetur onere prospiciendi fratribus de Apennagio, Caesarea Maiestas ordinabit, vt dictis suis fratribus *quadringenta Imperialium Thalerorum* millia, intra quadriennium, ab initio anni venturi millesimi sexcentissimi quadragesimi noni numerandum, expendantur, singulisque annis *centena millia* soluantur, vnà cum annuo censu, quinque de centum computatis.

Amnestia
pro tota
Domo Pa-
latina,

§. 13. Deinde tota *Domo Palatina* cum omnibus et singulis, qui ei quocunque modo addicti sunt aut fuerunt, praecipue vero *Ministri*, qui ei in hoc conuentu aut alias operam suam nauarunt, vt et omnes Palatinatus exules, fruantur *amnestia generali* supra descripta, pari cum caeteris in ea comprehensis iure et hac transactione singulariter in *puncto gravaminum* plenissime.

Renunciatio
Palatini in
Palatina-
tum Superi-
orem.

§. 14. Vicissim Dominus *Carolus Ludouicus* cum fratribus Caesareae Maiestatis obedientiam et fidelitatem, sicut caeteri Electores Principesque Imperii, praestet, ac insuper *Palatinatui Superiori* pro se et haeredibus suis tum ipse, tum eius fratres, donec ex Linea *Guilielmiana* haeredes legitimi et masculi superfu-erint, renuncient.

Vidualiti-
um Palatini
Matri ac so-
roribus con-
stitutum.

§. 15. Cum autem de eiusdem Principes *Viduae Matri, Sororibusque* praestando *victualitio* et *dote* constituenda, mentio iniiceretur, pro beneuolo Sacrae *Caesareae Maiestatis* in Domum Palatinam affectu promissum est, dictae *Viduae Matri* pro *Victualitio* semel pro semper viginti Thalerorum Imperialium millia, singulis autem sororibus dicti Domini *Caroli Ludouici* quando nuptum elocatae fuerint, dena Thalerorum Imperialium millia, nomine Suae Maiestatis exsolutum iri. De reliquo vero ipsis idem Princeps *Carolus Ludouicus* satisfacere teneatur.

Elect. Pal,
non turbet
iura Comi-
tum in Lei-

§. 16. Comites in *Lainingen* et *Daxburg*, saepe dictus Dominus *Carolus Ludouicus* eiusque successores in Palatinatu Inferiori, nullà in re turbet, sed iure

iure suo à multis retro seculis obtento, et à Caesari-
bus confirmato quiete et pacifice vti frui permittat.

ningen et
Daxburg.

§. 17. *Liberam Imperii Nobilitatem* per Franco-
niam, Sueviam et Tractum Rheni, cum districtibus
appertinentibus, in suo statu immediato inuiolate re-
linquat.

Aut iura
Nobilitatis
Immediatae

§. 18. Feuda etiam ab *Imperatore* in Baronem
Gerhardum de *Waldenburg* dictum *Schentherrn*,
Nicolaum Georgium *Reigersberg*, Cancellarium
Moguntinum, et Henricum *Brömbser* Baronem de
Rudesheim, item ab *Electore Bauariae* in Baronem
Ioannem Adolphum Wolff, dictum *Metternich*,
collata, rata maneant. Teneantur tamen eiusmodi
Vasalli Domino *Carolo Ludouico* velut Domino di-
recto, eiusque successoribus, iuramentum fidelitatis
praestare, atque ab eodem feudorum suorum reno-
vationem petere.

Rata habeat
feuda inte-
rim in Pa-
latinatu
concessa.

§. 19. Augustanae Confessionis Confortibus, qui
in possessione templorum fuerant, interque eos Ci-
vibus et incolis *Oppenbaimensibus*, seruetur status
Ecclesiasticus *Anni millesimi sexcentessimi vicesimi*
quarti, caeterisque id desideraturis, Augustanae Con-
fessionis exercitium, tam *publice* in templis ad sta-
tas horas, quam *priuatim* in aedibus propriis aut
alienis ei rei destinatis, per suos aut vicinos verbi
Diuini ministros peragere liberum esto.

Statum Ec-
clesiasticum
in Palatina-
tu saluum
seruet.

§. 20. Princeps *Ludovicus Philippus* Comes
Palatinus Rheni recuperet omnes *ditiones*, *digni-
tates et iura* in sacris et profanis, quae ipsi à Maio-
ribus ex successione et diuisione ante tumultus belli-
cos obuenerunt,

De restitu-
tione Ducis
Simmeren-
sis.

§. 21. Princeps *Fridericus* Comes Palatinus
Rheni quartam partem vectigalis *Vitzbacensis*, Coe-
nobium quoque *Horenbach* cum pertinentiis et quic-
quid iuris parens eius ante hanc ibidem habuit ac pos-
sedit, recipiat et respectiue retineat,

Bipontini
Principis
portio,

Veldensis
restitutio in
statum anni
1624.

§. 22. Princeps *Leopoldus Ludouicus* Comes Palatinus Rheni restituatur penitus in Comitatum *Veldentz* ad Mosellam, tam in ecclesiasticis quam politicis, contra omnia hactenus attentata in eum, quo anno *millesimo sexcentesimo vicesimo quarto* ipsius parens fuit, statum.

Compositio
causae *Ki-
zingensis*;
*Wiltzburgen-
sis*.

§. 23. Controuersia, quae vertitur inter Episcopos respectiue *Bambergensem* et *Herbipolensem*, ac Marchiones *Brandenburgicos Culmbachi* et *Onolzbachi* de castro, oppido, praefectura et monasterio *Kutzingen* in Franconia ad Moenum, aut amicabile compositione, aut summario iuris processu terminetur intra biennium, sub poena perdendae praetentionis imponenda tergiuersanti; interim dictis Dominis Marchionibus restituatur nihilominus fortalitium *Wiltzburg* in eum statum, qui tempore traditionis descriptus fuit ex conuentione et promisso.

Restitutio
Domus
Wurtembergicae.

§. 24. Domus *Wurtembergica* maneat quiete in recuperata possessione Dynastiarum *Weinsperg*, *Neustad* et *Mechmuhl*; restituatur etiam in omnia et singula secularia atque ecclesiastica bona et iura ante hos motus vbicunque possessa, interque illa specialiter in Dynastias *Blubeuren*, *Achalm* et *Stauffen* cum pertinentiis, et, sub praetextu pertinentium ad eas, occupatis bonis, cum primis Ciuitate et territorio *Göppingersi*, atque pago *Pflumern*, redditibus vniuersitati *Tubingensi* pie fundatis. Recipiat etiam Dynastias *Haidenhaim* et *Oberkyrk*, item Ciuitates *Balingen*, *Tutlingen*, *Ebingen* et *Rosenfeld*, nec non arcem et pagum *Neidlingen*, cum pertinentiis, tum *Hochentweil*, *Hochenasperg*, *Hochenaurach*, *Hochen Tubingen*, *Albeck*, *Hornberg*, *Schiltag*, cum ciuitate *Schorndorff*. Restitutio etiam fiat in ecclesias Collegiatas *Stuigard*, *Tubingen*, *Hernberg*, *Göppingen*, *Backnang*, nec non in Abbantias, praeposuras atque monasteria *Bebenhausen*, *Maulbrun*, *Anhausen*, *Lorch*, *Adelberg*, *Denckendorf*, *Hirschau*, *Blaubeuren*, *Herprechtlingen*, *Murhard*, *Alpersbach*, *Königsbrun*, *Hernalb* Diui *Georgii*, *Reichenbach*, *Pbullingen* et *Leichtenstern*, siue *Marien-*

Marien-Cron, et similia, cum omnibus documentis ablatis, saluis tamen et reseruatis Domus Austriae nec non Wurtembergicae in supradictas Dynastias *Blaubeuren Aebalm* et *Stauffen* praetensis iuribus, actionibus, exceptionibus et remediis atque beneficiis iuris quibuscunque.

§. 25. Principes quoque *Wurtembergici* Lineae *Montpelgardensis* restituantur in omnes suas ditiones in Altitia vel vbiunque sitas, et nominatim in duo feuda Burgundica *Clerual* et *Passavant*, et ab vtraque parte redintegrentur in eum statum, iura, praerogatiuas, ac in specie, ad eam immedietatem erga Romanum Imperium, qua ante initium horum bellorum gauisi sunt, et quâ caeteri Principes ac status gaudent, vel gaudere debent.

Restitutio
Dom. Wurr.
lineae
Montpelgar-
densis.

§. 26. De causa Badensi hoc modo conuentum est: *Fridericus* Marchio *Badensis* et *Hachbergenfis* eiusque filii et haeredes, cum omnibus qui iisdem quocunque modo inferuerunt aut adhucdum inferuiunt, cuiuscunque nominis aut conditionis sint, gaudeant et fruantur supra articulo secundo et tertio descripta *amnestia*, cum omnibus suis clausulis et beneficiis, eiusque vigore restituantur plenissime in eum statum in sacris et profanis, in quo ante exortos Bohemiae motus fuit Dominus *Georgius Fridericus* Marchio *Badensis* et *Hachbergenfis*, quoad Marchionatum inferiorem *Badensem*, qui vulgo sub appellatione *Baden-Durlach* venit, itemque quoad Marchionatum *Hochbergensem*, tum etiam quoad Ditiones *Rötteln*, *Badenweiler* et *Sausenberg*; non obstantibus sed annullatis quibuscunque interim in contrarium factis mutationibus. Deinde restituantur Marchioni *Friderico* praefecturae *Stain* et *Reinchingen* absque onere aeris alieni, interea temporis à Marchione *Guilielmo* contracti, ratione fructuum, interesse, aut sumptuum per transactionem *Erlingae*, anno Domini Millesimo sexcentesimo vicesimo nono initam, dicto *Guilielmo* Marchioni *Badensi* cessae, cum omnibus iuribus, documentis literariis, aliisque pertinentiis, ita vt tota illa actio sumtuum ac fru-

Restitutio
Marchio-
num *Baden-*
sum.

fructuum perceptorum et percipiendorum, cum omni damno et interesse, à tempore primae occupationis numerando, sublata et penitus extincta sit. Annua quoque pensitatio ex Marchionatu *Inferiori*, Marchionatui *Superiori* pendenda solita, virtute praesentium penitus sublata, annullata et annihilata sit, nec eo nomine quicquam vel de praeterito vel de futuro imposterum vnquam praetendatur vel exigatur. Alternetur etiam imposterum inter vtramque Lineam Badensem, *Inferioris* scilicet et *Superioris* Marchionatus Badensis, praecedentia et Sessio in Comitibus et Circuli Sueuici, aliisque vniuersalibus vel particulare Imperii aut quibuscunque Conuentibus, pro nunc tamen eadem praecedentia penes Marchionem *Fridericum*, dum superstes erit, permanente.

Restitutio
Princ. Bad.
in Barona-
tum *Hohen-
Gerolzeck*.

§. 27. De Baronatu *Hochen Gerolzeck* conuentum est, vt si Domina *Principissa Badensis* praetensa sua iura in dicto Baronatu documentis authenticis sufficienter probauerit, restitutio statim post latam desuper sententiam fiat, cum omni causa, omnique iure, vigore documentorum competenti; Cognitio autem haec finiatur à die publicatae Pacis infra biennium. Nullae denique actiones, transactiones vel exceptiones generales vel speciales clausulae, in hoc Instrumento pacis comprehensae (quibus omnibus per expressum, et in perpetuum vigore huius derogatum sit) ab vna vel altera parte vllò vnquam tempore contra hanc specialem conuentionem allegentur vel admittantur.

Amnestia
Duci de
Croy concessa.

§. 28. Dux de *Croy* gaudeat effectu generalis amnestiae, neque protectio Regis Christianissimi sit ei fraudi, dignitatis, priuilegiorum, honorum, bonorum, aut vllò alio respectu: quietè quoque possideat eam Domini *Vinstingen* partem, quam maiores sui possederunt, prout nunc à Domina Matre sua, dotalitii nomine possidetur, iuribus Imperii, quoad dictum dominium *Vinstingen*, in eo statu, quo fuerunt ante hos motus, saluis permanentibus,

§. 29.

§. 29. Quod controuerſiam *Naffau Siegen* contra *Naffau Siegen* attinet. cum res haec per Commiſſionem Caefaream anno *milleſimo ſexcentefimo quadreſimo tertio* ad amicabilem compoſitionem fit remiſſa, reaſſumatur eiſusmodi Commiſſio, et tota lis, vel amicali compoſitione vel iuridica ſententia, coram competenti iudice decidatur, Comite *Ioanne Mauritio de Naffau* eiſusque ſiatribus abſque vlla turbatione, pro ſuis quotis duntaxat, in apprehenſa poſſeſſione manentibus.

Terminatio
Cauſae *Naffau-ſenſis*.

§. 30. Comitibus *Naffau Sarapontanis* reſtituantur omnes eorum Comitatus, Dynaſtiae, Territoria, homines et bona eccleſiaſtica et ſecularia, feudalia et allodialia, nominatim vero Comitatus *Sarapontanus et Sarwerdanus* integri, cum omnicauſa, vt et fortalitium *Homburg* cum tormentis bellicis mobilibusque ibi reperitis, ſaluis vtrimque reſpectiue tam ratione anno *milleſimo ſexcentefimo viceſimo nono, ſeptimo Iulii* per ſententiam adiudicatum in *Reuiſorio*, quam aliis, etiam de illatis damnis, competentibus iuribus, actionibus, exceptionibus et beneficiis iuris, iuxta leges Imperii determinandis, niſi partes potius ament, amica tranſactione rem componi; ſaluo etiam iure quod Comitibus de *Lainingen Daxburg* in dicto Comitatu *Sarwerdano* competere po: eſt.

Reſtitutio
Comitum
Naffau-Sarapontanorum.

§. 31. Domus *Hanouica* reſtituatur in Praefecturas *Bobenbaufen Biſchoffsheim am Steg et Wilſtat*.

Domus *Hanouicae*,
iteraque.

§. 32. *Iohannes Albertus Comes Solmenſis* in quadrantem oppidi *Buzbacenſis*, et quatuor pagos adiacentes reſtituatur.

Comitis
Solmenſis.

§. 33. Itemque reſtituatur Domus *Solms-Hohenſolms* in omnia bona et iura ſibi anno milleſimo ſexcentefimo trigeſimo ſeptimo ademta, non obſtante tranſactione deſuper cum Domino *Georgio Landgrauiſſae* poſtea facta.

Comitis
Solms-Hohenſolmenſis.

Amnestia
Comitibus
de *Isenburg*
concessa.

§. 34. Comites de *Isenburg* gaudeant amnestia generali supra articulo secundo et tertio descripta, saluis tamen iuribus Domino *Georgio* Landgrauio *Hassiae* vel cuius tertio contra eosdem, vt et contra *Comites de Hobensolms*, competentibus.

Restitutio
Rheingra-
uierum;

§. 35. *Rheingrauii* in suas Praefecturas *Troneck* et *Wildenburg*, itemque Dynastiam *Mörchingen* cum pertinentiis, et caetera omnia iura à vicinis usurpata restituantur.

Sainen-
sis vi-
dua;

§. 36. Vidua Domini *Ernesti* Comitis *Sainen-*
sis restituatur in eam possessionem arcis, oppidi et Praefecturae *Hachenberg* cum pertinentiis, vt et pagi *Bendorff*, in qua fuit ante destitutionem, saluo tamen iure cuiusuis.

Comitatus
Falckenstein
iuribus Co-
mitum de
Löwen-
haupt sal-
uis;

§. 37. Castrum et Comitatus *Falckenstein* restituatur ei, cui de iure compeit. Quidquid etiam iuribus Comitibus de *Rasseburg*, cognominatis *Löwenhaupt*, in Praefecturam *Brezenhaim*, feudum Archiepiscopatus Colonienfis, nec non Baronatum *Reipolzkirck* in districtu *Hundsrück* sita, competit, id eis cum omnibus iuribus et appertinentiis saluum sit.

Domus
Waldecen-
sis;

§. 38. Restituatur etiam Domus *Waldeck* in possessionem vel quasi omnium iurium in Dynastia *Di-
dinghausen* et pagis *Norderneu*, *Lichtenscheid*, *Defeld* et *Niderschleiden*, prout illis anno millesimo sextentesimo vicesimo quarto gauisa est.

Comitis *O-*
ettingen-
sis;

§. 39. *Ioachimus Ernestus* Comes *Oettingen-*
sis in omnia ecclesiastica et secularia, quae pater eius *Ludouicus Eberhardus* ante hos motus possidebat, restituatur.

Hohenl-
oica Domus;

§. 40. Item Domus *Hohenloica* in omnia ipsi ablata, praecipue Dynastiam *Weichersheim*, itemque in Coenobium *Scheffersheim*, absque omni exceptione, imprimis retentionis, restituatur.

§. 41. *Fridericus Ludouicus Comes de Löwenstain et Wertheim* in omnes suos Comitatus et Dynastias, quae tempore huius belli sequestratae, confiscatae aliisque cessae fuerunt, in politicis et ecclesiasticis restituatur.

Comitis
Frid. Ludov. de Löwenstain et Wertheim;

§. 42. *Ferdinandus Carolus Comes de Löwenstain et Wertheim* in omne id, quod defunctis eius agnatis, *Georgio Ludouico et Ioanni Casimiro* sequestratum, confiscatum, aliisque cessum est, in politicis et ecclesiasticis restituatur, saluistamen iis bonis et incibus, quae *Mariae Christianae*, filiae dicti *Georgii Ludouici de Löwenstain*, ex haereditate paterno et materna competunt, in quae plenarie restituatur; pariter etiam vidua *Ioannis Casimiri de Löwenstain* in sua bona dotalia et hypothecata, reseruato iure, si quod in supradicta competit, Comiti *Friderico Ludouico*, vel amicabili compositione vel legitimo processu prosequendo.

Itemque
Ferdinandi
Caroli.

Ac viduae
Ioannis
Casimiri;

§. 43. Domus *Erbacensis*, imprimis Comitis *Georgii Alberti* haeredes, in Castrum *Breubergicum*, omniaque eius iura, ipsis cum Domino Comite *Löwenstainensi* communia, tam quoad praesidium eiusdemque directionem, quam caetera ciuilia iura restituantur.

Domus
Erbacensis in
Castrum
Breuberg;

§. 44. Vidua et haeredes Comitis *a Brandenstein* restituuntur in omnia ex causa belli adempta bona et iura.

Brandensteinorum;

§. 45. Baro *Paulus Keuenbüller* cum nepotibus ex fratre, Haeredes Cancellarii *Löffleri*, Marci *Conradi a Rbelingen* liberi et haeredes, item *Hieronymus a Rbelingen* vna cum vxore, nec non *Marcus Antonius a Rbelingen* etc. quisque in omnia sibi per confiscationem adempta plenarie restituti sunt.

Keuenbüller.
ri, Löffleri.
Rbelingen;

§. 46. *Contractus, permutationes, transactiones, obligationes et instrumenta debiti*, vi metue seu statibus seu subditis illicite extorta, prout in specie

De contra-
ctibus rem-
bore belli vi
metuque
initis,

specie queruntur *Spira, Weissenburgum ad Rbenum, Landauia, Reidlinga, Heilbrunna*, alique, vt et redemptae cessaeque actiones, abolitae, atque ita annullatae sunt, vt vllum iudicium actionemque eo nomine intentare minime liceat. Quod si vero debitores instrumenta crediti vi metuae creditoribus extorserint, ea omnia restituantur, actionibus desuper saluis.

Nomina vi
extorta in-
ris auxilio
destituan-
tur.

§. 47. *Debita* siue emtionis, venditionis, annuorum, reddituum, siue alio nomine vocentur, si ab vna alteraque belligerantium parte in odium creditorum *violenter extorta* sint, contra debitores, veram violentiam et realem solutionem intercessisse allegantes, et se ad probandum offerentes, nulli *processus executiui* decernantur, nisi his exceptionibus praevia plenaria causae cognitione decisis:

Processus de
iisdem quo-
modo tra-
dendi.

§. 48. *Processu* desuper instituto a pacis publicatione infra biennium finiendo, sub poena perpetui silentii, contumacibus debitoribus imponenda *Processus* autem hactenus eo nomine contra ipsos *decreti*, vna cum transactionibus et promissionibus, pro futura creditorum restitutione factis, *tollantur* et eneruentur, saluis tamen iis pecuniarum summis, quae flagrante bello pro aliis, ad auertenda maiora eorum pericula et damna, bono animo et intentione erogatae sunt.

Sententiae
durante bel-
lo latae
ab effectu
rei iudic.
suspendan-
tur

§. 49. *Sententiae* tempore belli de rebus (mere secularibus) pronuntiatas, nisi processus vitium et defectus manifeste pateat, vel in continenti demonstrari possit, non quidam omnino sint nullae, ab effectu tamen rei iudicatae suspendantur, donec acta iudicialia (si alterutra pars, intra semestre ab inita pace spatium, petiuerit reuisionem) in iudicio competenti, modo ordinario vel extraordinario in Imperio visitato, *reuideantur*, et aequabili iure ponderentur, atque ita dictae sententiae vel confirmentur, vel emendantur, vel si nulliter latae sint, plane rescindantur.

§. 50. Si quæ etiam *feuda, regalia vel priuata*, Renouatio
ab anno millesimo sexcentesimo, decimo octauo non neglectæ
fuerant renouata, nec interim eorum nomine præ- hætenus in-
stituta seruitia, nemini id fraudi esto, sed tempus repe- vestituræ
tendæ inuestituræ a die factæ pacis cedere incipiat. fendorum,

§. 51. Tandem omnes et singuli tam belli officia- Generalis
les militesque, quam Consiliarii et Ministri togati, amnestia
Ciuiles et Ecclesiastici, quocunque nomine aut quoad sub-
ditione censentur, qui uni alteriue parti earundemue ditos.
foederatis aut adhaerentibus toga vel sago militarunt,
a *summo ad infimum*, ab *infimo ad summum*, absque
villo discrimine vel exceptione, cum vxoribus, libe-
ris, hæredibus, successoribus, seruitoribus, quoad
personas et bona, in eum *vitaæ, famæ, bonoris, con-*
scientiæ, libertatis; iurum ac priuilegiarum sta-
tum, quo ante dictos morus gaudi sunt aut iure gau-
dere potuerunt, vtrimque restituti sunt, nec eorum
personis aut bonis vllum creator præiudicium, vlla-
ue actio vel accusatio intentator, multo minus vlla
poena damnumve quocunque prætexu irrogator.
Et hæc quidem omnia quoad illos, quæ *Caesareæ*
Maiestatis et Domus Austriacæ subditi et Vasalli
non sunt, plenissimum effectum habeant.

§. 52. Qui vero *subditi et Vasalli hæreditarii* Speciatim
Imperatoris et Domus Austriacæ sunt, eadem gau- quoad sub-
deant amnestia, quoad personas, vitam, famam et ditos Au-
honores, habeantque securum, reditum, in pristinam striacos.
patriam, ita tamen, vt se teneantur accommodare le-
gibus patriis, regnorum et prouinciarum.

§. 53. Quantum autem eorundem *bona* concer- Quatenus
nit, si ea, antequam in Coronæ *Sueciæ Galliaque* intuitu bo-
partes transferunt, confiscatione aut alio modo amis- norum?
sa fuere, essi Plenipotentarii Suecici diu multumque
institèrant, vt iis etiam illa restituerentur, tamen
cum Sacrae Caesareæ Maiestati hac in re ab aliis ni-
hil præscribi, nec ob Caesareanorum constantem
contradictionem aliter transigi potuerit, Ordinibus
que Imperii ea propter bellum continuari e re. Impe-

rii non fuerit visum, porro quoque amissa sunt, ac
modernis possessoribus permanento.

§. 54. Illa vero bona, quae iis post ob eam
causam, quod pro Svecis aut Gallis, contra Caesa-
rem Domumque Austriacam, arma sumpsis-
sint, erepta sunt, iisdem, quae nunc sunt, absque re-
fusione tamen sumptuum et fructuum perceptorum, aut
damni dati restituantur.

Salua iusti-
tia ratione
iurium pri-
uatorum
admini-
stranda.

§. 55. De caetero in Bohemia aliisque quibus-
cunque Prouinciis haereditariis Imperatoris, Augu-
stanae confessioni addictis subditis vel Creditoribus,
eorumque haeredibus, pro priuatis suis praerensio-
nibus, si quas habent, et earum nomine actiones inter-
derint aut prosecuti fuerint, ius et iustitia aequae ac
Catholicis citra respectum administratur.

Quaenam
restitutio-
ne post bel-
lum excep-
ta?

§. 56. A dicta tamen vniuersali restitutione ex-
cepta sunt, quae restitui vel reddi nequeunt,
mobilia et se mouentia, fructus percepti, auctori-
tate belligerantium partium interuersa, itemque tam
destructa, quam publicae securitatis causa in alios
usus conuersa aedificia publica et priuata, sacra et
profana, nec non deposita publica vel priuata, ho-
stilitatis intuitu confiscata, legitime vendita, sponte
donata.

Causa In-
liacensis suc-
cessionis
quomodo
dirimenda?

§. 57. Quia vero etiam causa Iuliacen-
sis inter interestatos, nisi praeueniatur, magnas
aliquando turbas in Imperio excitare posset, ideo
conuenit, ut ea quoque, pace confecta, ordina-
rio processu coram Caesarea Maestrate vel amicabili
compositione vel alio legitimo modo sine mora diri-
matur.

ARTICVLVS V.

Gra-
uamina
Ecclesiastica
belli tricen-
nalis causa.

Cum autem praesenti bello magnam partem gra-
uamina, quae inter vtriusque religionis Electores,
Principes et Status Imperii vertebantur, causam et
occa-

occasionem dederint, de iis, prout sequitur, conuen-
tum et transactum est.

§. 1. Transactio anno millesimo quingentesimo
quingagesimo secundo *Passavi* inita, et haec anno
millesimo quingentesimo quingagesimo quinto se-
cuta *pax Religionis*, prout ea anno millesimo quin-
gentesimo sexagesimo sexto Augustae Vindelicorum,
et post in diuersis Sacri Romani Imperii Comitibus
vniuersalibus confirmata fuit, *in omnibus suis capi-
tulis* vniuersi Imperatoris, Electorum, Principum
et Statuum, vtriusque Religionis, consensu, initis ac
conclusis rata habeatur, *sanciteque et inuolabiliter
seruetur.*

Quae vero de nonnullis in ea *articulis controuer-
sis* hac transactione communi partium placito statuta
sunt, ea pro perpetua dictae pacis *declaratione*, tam
in iudiciis, quam alibi obseruanda habebuntur, do-
nec per Dei gratiam de religione ipsa conuenerit,
non attempta cuiusuis seu Ecclesiastici seu Politici,
intra vel extra Imperium, quocunque tempore inter-
posita *contradictione vel protestatione*, quae omnes
inanes et nihili vigore horum declarantur. In reli-
quis omnibus autem inter vtriusque Religionis Ele-
ctores, Principes, Status omnes et singulos sit *aequa-
litas exacta mutuaque*, quatenus formae Reipubli-
cae, constitutionibus Imperii et praesenti conuen-
tioni conformis est, ita ut, *quod uni parti iustum
est, alteri quoque sit iustum*, violentia omni et via
facti, vt alias, ita et hic inter vtramque partem per-
petuo prohibita.

I.
Confirma-
tio Trans-
actionis
Passavi, et
Pacis Reli-
giosae.

Eiusdem-
que declara-
tio.

Aequalitas
inter vtrius-
que Reli-
gionis Sta-
tus exacta.

Quod uni parti iustum
est, alteri quoque sit iustum.

§. 2. Terminus a quo *restitutionis in ecclesiasti-
cis*, et quae intuitu eorum in politicis mutata sunt,
sit *dies prima Ianuarii. Anni millesimi sexcentissimi
viginti quarti*. Fiat itaque restitutio omnium Ele-
ctorum, Principum et Statuum vtriusque Religionis,
comprehensa libera Imperii Nobilitate, vt et com-
munitatibus et pagis immediatis plenarie et pure,
castatis omnibus interim in istiusmodi causis latis,
publicatis et institutis *sententiis, decretis, trans-
actioni-*

II.
Terminus
restitutionis
secundum
quem.

actionibus, pactis seu dedititiis, seu aliis, et executionibus, reductione ad statum dicti anni dieique in omnibus facta.

Restitutio
Augustae
Vind. Dun-
kelipulæ
etc.

§. 3. Civitates *August. Vindellicorum, Dunkel-
spula, Biberacum et Rauensburgum* retineant bona,
iura et exercitium Religionis dicti anni dieique; sed
ratione dignitatum senatoriarum aliorumque mune-
rum publicorum, sit inter utrique Religioni addictos
aequalitas, idemque numerus.

Aug. Vin-
del.

1) quoad
senatum

§. 4. In specie autem quoad Civitatem *Augu-
stam* sint septem *senatores* Consilii secretioris ex fa-
miliis patriciis delecti, ex his desumpti Reipublicae
praesides duo, vulgo *Stadt. Pfleger* dicti, vnus sit
Catholicus, alter Augustanae Confessionis: ex reli-
quis quinque tres Catholicae Religioni et duo Au-
gustanae Confessioni addicti. Senatores reliqui Se-
natus vt vocant minoris, nec non Syndici, Assesso-
res Iudicii vr bani alique officiales omnes sint aequa-
li numero vtriusque religionis. *Quaestores rei num-
mariae* sint tres, quorum duo vnus, tertius diuersae
religionis: ita quidem vt primo anno duo sint Ca-
tholici, vnus vero Augustanae Confessionis, altero
duo Augustanae Confessionis et tertius Catholicus,
et sic deinceps alternando singulis annis.

2) quoad
alia mune-
ra, quae
pluribus.

§. 5. Praefecti rei tormentariae itidem tres pari-
que annua alternatione. Idem etiam circa curam
collectarum, annonae, aedilitii muneris, et si quae
alia sunt officia, quae tribus committuntur, obtineat:
ita quidem vt si vno anno duo officia (veluti Quae-
stura et cura annonae, vel aedilitii muneris) penes
duos Catholicos et vnum Augustanae Confessionis
sint, eodem anno duo alia officia (veluti praefectura
rei tormentariae et collectarum) duobus ex Augusta-
na Confessione, et vni Catholico committantur; se-
quenti autem anno circa haec officia duobus Catholi-
cis duo Augustanae Confessionis addicti et vni Ca-
tholico vnus Augustanae Confessionis surrogetur.

§. 6.

§. 6. Munera quae vni soli committi solita sunt, ^{Vel quae} pro qualitate rei vel vno vel pluribus annis inter Ca- ^{vni com-} tholicos et Augustanae Confessionis ciues alternen- ^{mittuntur.} tūr, eo quidem modo, vt de officiis, quae tribus per- sonis committuntur, nunc dictum.

§. 7. *Templorum* tamen et *scholarum* cuique ^{3) quoad} parti suarum cura integra reseruetur, ii autem Catho- ^{Templorum} lici, qui nunc tempore huius pacificationis in Magi- ^{et schola-} stratu et officiis praeter numerum supra conuentum ^{rum.} supersunt, pristino quidem per omnia honore com- modoque fruuntur, veruntamen vsque dum eorum loca vel morte vel abdicatione vacauerint, *vel* domi se contineant, *vel* si Senatui quandoque interesse ve- lint, voto tamen careant.

§. 8. Neutra vero pars suae religioni adhaeren- ^{4) Neutra} tium potentia ad deprimendam alteram abutatur, aut ^{pars alte-} maiorem numerum directe vel indirecte ad dignita- ^{ram poten-} tes Praesidium, Senatorum, aliorumque publicorum ^{tia depri-} numerum aggregare praesumat, sed quicquid eius ^{mat.} quodcumque et quomodocumque tentatum fuerit, irritum esto, proinde non solum haec dispositio quo- tannis, quando de nouorum Senatorum aliorumque officialium in demortuorum locum surrogatione agi- tur, publice praelegitor, sed etiam praesidis, seu duum viri secretiorum, reliquorumque Senatorum, Praefectorum, Syndicorum, Iudicum, aliorumque Officialium Catholicorum electio et nunc et posthac sit penes ipsos Catholicos, Augustanae vero Con- fessionis addictorum penes eosdem, et defuncto Ca- tholico, alius Catholicus, pariterque Augustanae Confessionis addicto, eidem addictus surrogetur.

§. 9. *Pluralitas* autem *votorum in causis Reli-* ^{5) Pluralitas} *gionem* siue directe, siue indirecte concernentibus ^{Votorum,} nequaquam attendatur, neque illa Augustanae Con- fessionis addictis ciuibz eius loci magis, quam Au- gustanae Confessionis Electoribus, Principibus et Statibus in Imperio Romano praeiudicet. Quod si Catholici pluralitate votorum in his vel aliis quibus- vis negotiis in praeiudicium Augustanae Confessionis

addictorum abutantur, reservatum his ipsis esto vigore huius transactionis ad introducendam alternationem quinti Senatoris secretioris, aliaque legitima remedia prouocare.

Legibus
Imp. III.
aliisque
Constitutioni-
bus salutis
manenti-
bus.

§. 10. De caetero *Pax Religiosa*, itemque *Ordinatio Carolina* de Electione Magistratum, nec non transactiones de annis millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, et millesimo quingentesimo nonagesimo primo (quatenus huic dispositioni *directe* vel *per indirectum* non repugnant) salvae et inuiolatae per omnia maneant.

Status pu-
blici *Dun-*
ekelspulae,
Biberaci et
Rauenspurgi
ordinatus.

§. 11. Deinde *Dunckelspulae*, *Liberaci* et *Rauenspurgi* duo sint Consules, Catholicus vnus, alter Augustanae Confessionis, quatuor secretioris consilii aequali numero vtriusque religionis. Eadem etiam aequalitas circa Senatum, iudicium vrbani, praefecturam aerarii, vt et alia omnia officia, dignitates ac munera publica obseruetur. Quoad praefecturam iudicii vero, Syndicatum et Secretarios Senatus et iudicii, nec non quoad alia huiusmodi officia, quae uni tantum personae committuntur, alternatio perpetuo obseruetur, ita vt demortuo Catholico semper Augustanae Confessionis addictus, et vice versa, succedat. Quantum ad modum electionis et votorum pluralitatem, nec non curam templorum ac scholarum, itemque anniuersariam praelectionem huius dispositionis attinet, idem quod de Augusta dictum est, obseruetur.

Donawer-
dae restitu-
tio ad Co-
mitia re-
mittitur.

§. 12. Quod ad ciuitatem *Donawerdam* attinet, si in proxime venturis comitiis vniuersalibus in pristinam libertatem restituenda esse iudicabitur ab Imperii Statibus, eodem gaudeat iure in ecclesiasticis et politicis, quo caeterae Imperii liberae ciuitates vigore huius transactionis gaudent: saluis tamen quoad hanc ciuitatem eorum, quorum interest, iuribus.

Terminus
1624. non

§. 13. Terminus autem *anni millesimi sexcentissimi vigesimi quarti* nullum praeiudicium creare debet

debet iis, qui ex capite *amnesiae* aut aliunde resti- praeiudicat
Amnesiae.
tuendi veniunt.

§. 14. *Bona Ecclesiastica immediata* quod atti- III.
In Bonorum
Ecclesiasticis
Immediato-
rum termi-
nus d. 1.
Jan. 1624.
attendatur.
net, siue sint Archiepiscopatus, Episcopatus, Prae-
laturae, Abbatiae, Balliuae, Praepositurae, Com-
mendae, siue liberae fundationes seculares, aut alia,
vna cum redditibus, pensionibus aliisque quocunque
nomine signatis, seu in vrbibus, seu ruri sitis, ea,
seu Catholici, seu Augustanae Confessionis Status
die prima Ianuarii *anni millesimi sexcentessimi vice-*
fimi quarti possederint, omnia et singula, nullo pla-
ne excepto, eius Religionis Confortes, qui dicto
tempore in *reali* eorum *possessione* fuerunt, vsque
dum de Religionis dissidiis per Dei gratiam conuen-
tum fuerit, tranquille et imperturbate possideant,
neutrique parti liceat alteri seu in iudicio seu extra
negotium facessere, multo minus turbas aut impedi-
mentum aliquod inferre. Si vero, quod Deus pro-
hibeat, de religionis dissidiis amicabiliter conueniri
non possit, nihilominus haec *conuentio perpetua sit*
et pax semper duratura.

§. 15. Si igitur *Catholicus* Archiepiscopus, Epi- Ecclesiastici
religionem
mutantes
excident
suo iure.
scopus, Praelatus, aut *Augustanae Confessionis addi-*
ctus in Archiepiscopum, Episcopum, Praelatum
electus vel postulatus, solus aut vna cum Capitulari-
bus seu singulis seu vniuersis, aut etiam alii ecclesia-
stici *religionem* impofterum *mutauerint*, *excident*
illi statim *suo iure*, *honore* tamen *famaque illibatis*,
fructusque et redditus citra moram et exceptionem ce-
dant, Capituloque, aut cui id de iure competit, in-
tegrum sit, etiam personam religioni ei, ad quam
beneficium istud vigore huius transactionis pertinet,
addictam, *eligere* aut *postulare*, relictis tamen Ar-
chiepiscopo, Episcopo, Praelato &c. decedenti, fru-
ctibus et redditibus interea perceptis et consumptis.

Si ergo Status seu *Catholicus* seu *Augustanae* Status Ec-
clesiastici
Immedia-
in Status
Confessionis addicti, Archiepiscopatus, Episcopati-
bus, beneficiis aut praebendis suis *immediatis*, a die
prima Ianuarii anni *millesimi sexcentessimi vicesimi*

d. 1. Ian.
1624. resti-
tuantur.

quarti iudicialiter aut extraiudicialiter exciderint, aut quocunque modo turbati fuerint, vigore harum illico tam in ecclesiasticis quam politicis, omnibus novationibus abolitis, restituantur, ita quidem, ut quaecunque bona ecclesiastica immediata, *die prima Ianuarii anni millesimi sexcentissimi vigesimi quarti Catholico praesule* regebantur, Catholicum caput recipiant, et vicissim, quae dicto anno dieque *Augustanae Confessioni addicti* possidebant, retineant etiam imposterum, remissis tamen, quae vna pars contra alteram praetendere posset, perceptis interea *fructibus, damnis et expensis.*

IV.
Iura eligendi et postulandi salva maneant, Legibus Imp. conformia. In mixtis locis iura antiqua serventur.

§. 16. In omnibus Archiepiscopatibus, Episcopatibus et reliquis foundationibus immediatis *iura eligendi et postulandi* iuxta cuiusque loci consuetudines et statuta antiqua, illibata maneant, quatenus illa Imperii constitutionibus, transactioni Passäuiensi, Paci religiosae, et imprimis huic declarationi et transactioni sunt conformia, et intuitu Archiepiscopatum et Episcopatum Augustanae Confessioni addictis permanentium, ea nihil in se contineant illi Confessioni aduersum; sicut etiam pariter in Episcopatibus et Ecclesiis, in quibus Catholicis et Augustanae Confessionis Ordinibus mixta iura admittuntur, *statutis* antiquis nihil de nouo admisceatur, quod Catholicorum vel Augustanae Confessioni ad dictorum conscientiam et causam pro cuiusque parte laedere eorumue ius imminuere possit.

Bona Ecclesiastica ne fiant hereditaria, Capituli iuribus, sede vacante, salvis manentibus.

§. 17. Postulati vero seu electi in Capitulationibus suis spondeant, se susceptos ecclesiasticos principatus, dignitates et beneficia nequaquam *haereditario iure* possessuros, aut id acturos, ut haereditaria fiant, sed libera sit vbiq; *Capitula*, et quibus id praeterea pariter cum Capitulo pro more competit, tam *electio et postulatio*, quam sede vacante *administratio et iurium episcopaliu exercitium*; operaque detur, ne *nobiles, Patricii, gradibus academicis insigniti*, aliaeque personae idoneae, vbi id foundationibus non aduersatur, excludantur, sed ut potius in iis conferentur.

§. 18. Vbi sacra Caesarea Maiestas *ius primariarum precum* exercuit, exerceat etiam imposterum, dummodo decedente Augustanae Confessione addicto, in *eius Religionis Episcopatibus* Augustanae Confessioni addictus, ad normam statutorum et obseruantiae idoneus, precibus fruatur. In mixtis vero extraque religione seu Episcopatibus seu aliis locis immediatis, precibus primariis praesentatus non gaudeat, nisi beneficium vacans religionis confors possederit.

V.
Ius primariarum precum in beneficiis immediatis A. C. addictarum.

§. 19. Siquid *annatarum, iurium pallii, confirmationum, mensum Papalium* et huiusmodi iurium et reservationum nomine in bonis Statuum Augustanae Confessionis ecclesiasticis immediatis, a quocunque, quandocunque aut quomodocunque praetendatur, id validitate et executione a brachio seculari impertienda careat.

Annatae aliaque iura papalia in iisdem cessant.

§. 20. In quorum autem Ecclesiasticorum bonorum immediatorum *Capitulis utriusque religionis* Capitulares et Canonici, vigore praefati termini certo vtriusque numero admittuntur, *mensisque Papales* id temporis in vsu fuerunt, porro quoque si decedentes Capitulares et Canonici ex numero *Catholicorum* definito fuerint, obtineant atque executioni casu eueniente mandentur, modo papalis prouisio Capitulis immediate e curia Romana et tempore legitimo insinuetur.

Mensibus papalibus in Capitulis mixtis, quatenus sit locus?

§. 21. Electi aut Postulati in Archiepiscopos, Episcopos aut Praelatos Augustanae Confessioni addicti a Sacra Caesarea Maiestate, postquam *intra annum electionis* aut postulationis suae fidem fecerint et iuramenta *regalibus* sueta *feudis* praestiterint, absque vlla exceptione *inuestiantur*, vltraque taxae ordinariae summam, insuper eiusdem dimidium pro infeudatione pendant; iidem, aut sede vacante Capitula, et quibus administratio cum iis coniunctim competit, ad vniuersales aequae ac particulares *deputationum, visitationum, reuisionum*, aliosque *Conventus Imperiales* literis solitis euocentur, et *suffragii*

VI.
De Ecclesiasticorum Aug. Conf. inuestitura, aliisque iuribus.

gii iure fruuntur, prout quisque Statuum ante religionis dissidia eorum iurium particeps fuit. Quae vero et quot personae ad eiusmodi conuentus mitti debeant, de eo Praesulibus cum Capitulis et Conuentualibus statuere liberum esto.

De Titulis
Principum
Ecclesiastico-
rum Aug.
Conf. eo-
rumquæ Ses-
sione in Co-
mitiis.

§. 22. De titulis *principum ecclesiasticorum* ex Augustana Confessione ita conuenit, vtabsque tamen praeiudicio status et dignitatis titulis *electorum aut postulorum* in Archiepiscopum, Episcopum, Abbatem, Praepositum, insigniantur, *sessionem* autem in *scamno* inter ecclesiasticos et seculares *intermedio* et *transuerso* capiant, quibus a latere assideant in conuentu omnium trium Imperii Collegiorum Director Cancellariae Moguntinensis, nomine Domini Archiepiscopi, actorum Comitum generalis directione fungens, et post ipsum Directores Collegii Principum, idemque obseruetur in Senatu Principum collegialiter congregato, a solis istius Collegii actorum directoribus.

VII.
In Episcopa-
tibus mixtis
numerus
Canonicorum
et Religionis
status
ad normam
anni 1624.
aestimetur.

§. 23. Quot *Capitulares* aut *Canonici* die prima Ianuarii anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto vsquam vel Augustanae Confessionis vel Catholici fuerunt, totidem illic ex vtraque Religione erunt semper, nec decedentibus nisi eiusdem religionis consortes surrogentur. Si vero alicubi iam plures Catholici, vel Augustanae Confessionis Capitulares aut Canonici beneficia possident, quam anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto, ii quidem supernumerarii beneficia et praebendas ad vitam retineant, mortuis vero tam diu Catholicis Augustanae Confessioni addicti, et his Catholici succedant, donec redintegratus fuerit vtriusque religionis Capitularium et Canonicorum numerus, qui die prima Ianuarii, anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto erat. *Exercitium vero religionis in mixtis Episcopatibus* ita restituatur et permaneat, vbi et quatenus id anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto palam receptum permixtumque fuit, neque supradictis omnibus vel eligendo vel praesentando aliterue quicquam detrimenti creetur.

§. 24.

§. 24. Qui Archiepiscopus, Episcopus et aliae fundationes atque bona ecclesiastica immediata vel mediata in *satisfactionem Regiae Maiestatis Regnique Sueciae*, aut *aequivalentem* recompensationem indemnitateque suorum foederatorum, Amicorum et Interessatorum concesserunt, peculiaribus suis conuentionibus infra contentis per omnia relinquuntur. In omnibus vero iis, quae ibi non continentur, et inter haec, quoad *Sm. Ius Dioecesanum etc.* infra positum Constitutionibus Imperii et huic transactioni subiecti manento.

VIII.
Quid obtineat circa bona Ecclesiastica Regno Sueciae eiusque foederatis cessat.

§. 25. Quaecunque *Monasteria, Collegia, Balliuius, Commendas, templa, fundationes, scholas, hospitalia, aliae bona ecclesiastica mediata*, ut et eorum redditus, iuraque, quocunque ea nomine appellata fuerint, *Augustanae Confessionis* Electores, Principes, Status anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto die prima Ianuarii possederunt, eadem omnia et singula, *sive retenta semper, sive restituta, sive vigore huius transactionis restituenda*, iidem possideant, donec controuersiae Religionis amicabili partium compositione vniuersali definiantur, non attentis *exceptionibus*, sive ante sive post transactionem Passuientem aut Pacem Religiosam reformata et occupata, aut quod non de, *vel in territorio Augustanae Confessionis Statuum, vel exempta* vel aliis Statibus iure *suffraganeatus, Diaconatus*, aliae quauis ratione obligata fuisse dicuntur. Vnicum solumque huius transactionis, restitutionis, obseruantiaeque futurae fundamentum sit *die prima Ianuarii Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto habita possessio*, irritis prorsus exceptionibus, quae ex introducto alicubi exercitio interimistico, vel anterioribus aut secutis pactis, generalibus aut specialibus transactionibus, vel litibus moris, causisue decisis, vel etiam decretis, mandatis, Rescriptis, paritoriiis, reuersalibus, litispendentiis, vel aliis quibuscunque praetextibus et rationibus desumi possent.

IX.
Nona Ecclesiastica mediantia Statuum A. G. ex sola possessione anni 1624. aestimanda.

Vbi igitur supradictorum omnium bonorum, eorumdem pertinentium, fructuumue Augustanae Confessionis

Adempta, ad illius termini statum

ipsis restituantur, nec amplius iurarentur.

cessionis Statibus aliquid, quouis modo aut praetextu, siue iudicialiter siue extraiudicialiter a dicto tempore *interuersum* aut *ademptum* est, omnino absque mora et indistincte (interque illa specialiter etiam Monasteria, fundationes, atque bona ecclesiastica omnia et singula a Principe *Würtembergico* anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto possessa) cum suis pertinentiis, redditibus et accessionibus vbicunque sitis, vna cum amoris documentis in priorem statum restituantur, nec Augustanae Confessioni addicti post hac in *habita* vel *recuperata* possessione vilo modo turbentur, sed ab omni persecutione *iuris* et *facti* perpetuo tuti sint, donec controuersiae religionis compositae fuerint.

Idem intuitu Catholicorum constituitur.

§. 26. Omnia quoque Monasteria, fundationes et sodalitia mediata, quae die prima Ianuarii anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto *Catholici* realiter possederunt, possideant et ipsi similiter, vt in *Augustanae Confessionis Statuum territorii et ditionibus* ea sita sint, non tamen in alios Religiosorum ordines, quam quorum regulis primitus dicata sunt, commutentur; nisi talium *Religiosorum ordo plane intercederit*: tunc enim Magistratui Catholicorum liberum esto, ex alio in Germania ante dissidia religionis exorta, vsitato ordine nouos Religiosos substituere.

In mixtis locis numerus Religiosorum et Religionis exercitium per statum a. 1624. determinatur.

In quibuscunque vero foundationibus, ecclesiis collegiatis, monasteriis, hospitalibus eiusmodi mediatis Catholicis et Augustanae Confessioni addicti promiscue vixerunt, viuant etiam post hac promiscue, numero prorsus eodem, qui die prima Ianuarii anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto ibidem repertus fuit; publicum etiam religionis exercitium idem maneat, quod quouis in loco dicto anno dieque vsitatum fuit, absque vnus vel alterius partis impedimento.

Itemque Ius primariae vni preces

In quibuscunque etiam *foundationibus mediatis* anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto, die prima Ianuarii, Sacra Caesaris Maiestas *primarias preces*

preces exercuit, exerceat eas imposterum, ad modum circa bona immediata superius explicatum. Idem plane hic obseruetur de mensibus papalibus, quod supra de iis §.o quinta dispositum est. Conferant etiam Archiepiscopi, et quibus aliis id iuris competit, beneficia mensium extraordinarium. Quod si quoque Augustanae Confessioni addicti in eiusmodi bonis ecclesiasticis mediatis dicto anno dieque a Catholicis realiter, plene vel ex parte possessis, iura praesentandi, visitandi, inspectionis, confirmandi, corrigendi, protectionis, aperturae, hospitalitatis, seruitiorum, operarum habuerunt, item parochos, praepositos ibi aluerunt, iura ista illis facta tectaue manean.

in fundatio-
nibus me-
diatis; nec
non menses
papales. b

A. C. addi-
tis iura in
Catholico-
rum bona
Eccles. facta
manean.

Et si electiones debito tempore modoque non fiant praebendarum vacantium, distributio et collatio in eiusdem religionis personas, cuius decedens fuit ex iure deuoluto ad eosdem pertineat, modo per hoc in istiusmodi bonis ecclesiasticis mediatis instituto Catholicae religionis nihil praeiudicetur, et Magistratui Catholicorum ecclesiastico sua iura ex instituto ordinis in ipsos Religiosos competentia salua et illibata sint; quibus etiam, si electiones aut collationes praebendarum vacantium debito tempore factae non fuerint, ius deuolutum saluum esto.

De iure de-
uoluto, si
electio non
debite fiat.

Quod ad oppignorationes Imperiales attinet, cum in Capitulatione Caesarea dispositum reperiatur, quod electus Romanorum Imperator, Electoribus, Principibus, caeterisque Statibus immediatis Imperii, eiusmodi oppignorationes confirmare, atque illos in earundem tranquilla possessione defendere ac manutenere debeat, conuentum est, hanc dispositionem, donec consensu Electorum, Principum et Statuum aliter statutum fuerit, obseruandam esse, atque propterea Ciuitati *Lindau* nec non *Weisenburgo* in Noricis, reddita sorte, oppignorationes Imperiales ipsis ademptas illico et plenarie restituendas.

Oppignora-
tiones Impe-
riales non
reliantur,
donec con-
sensu Sta-
tuum aliter
fuerit statu-
tum.

§. 27. Quae vero bona Status Imperii sibi invicem pignoris iure ante hominis memoriam obligauerunt,

Oppignora-
tionum a

*Statibus
Imp. inui-
cem facta-
rum relui-
tioni quan-
do sit locus?*

*De Religio-
nis statu in
terris a pi-
gnoris nexu
liberatis.*

si

*Nobilitas
Imp. Imme-
diata quoad
Religio-
nem, idem
cum Imp.
Statibus ius
habeat.*

*Nec non
Liberae Imp.
Civitates.*

§. 28. Libera et immediata Imperii nobilitas,

§. 29. Liberae Imperii Civitates

pro vt omnes

atque singulae sub appellatione Statuum imperii, non

tantum in Pace religionis et praesenti eiusdem decla-

ratione, sed et alias vbique indubitate continentur,

ita et ex illarum numero eae, in quibus vnica tan-

tum religio anno millesimo sexcentesimo vicesimo

quarto in vfu fuit, tam ratione iuris reformandi,

quam aliorum casuum religionem concernentium in

territoriis suis et respectu subditorum non minus ac

intra muros et suburbia, idem cum reliquis Statibus

Imperii Superioribus ius habeant, adeoque de istis

gene-

verunt, in iis reuersioni aliter locus non detur, nisi

possefforum exceptiones et merita causarum sufficien-

ter examinentur. Quod si bona eiusmodi durante

hoc bello, vel absque praevia causae cognitione, vel

non soluta sorte, ab aliquo occupata fuerint, vna

cum documentis statim plenarie prioribus posseffori-

bus reddantur, et si sententia reuersioni locum conce-

dat, inque rem iudicatam transierit, atque sorte nu-

merata restitutio subsecuta fuerit, Domino quidem

directo liberum esse debet in huiusmodi terras op-

pignoras ad se reuersas suae religionis exercitium

publice introducere; incolae tamen et subditi migra-

re, aut suam, quam sub priori posseffore huiusmodi

terrarum oppignoratarum amplexi fuerant, religio-

nem deferere non cogantur; de publico vero suae

religionis exercitio inter ipsos et reluctantem Domi-

num directum transigatur.

generaliter disposita et conuenta, de his quoque dicta et intellecta sunt, non attento, quod in iis ciuitatibus, in quibus praeter Augustanae Confessionis exercitium nullum aliud a Magistratu et ciuibus, iuxta morem et Statuta cuiusque loci anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto introductum fuit, aliqui Catholicae religioni addicti ciues commorentur, vel etiam in aliquibus Capitulis, ecclesiis collegiatis, *Mixtorum locorum iure* Monasteriis et Coenobiis ibidem sitis immediate vel antur, propter quorundam inhabitantium Cathol. Religionis exercitium, immediate Imperio subiectis, inque eo statu, qui fuit die prima Ianuarii, anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto, deinceps quoque cum *) Clero intra praedictum terminum non introducto, et ciuibus Catholicis pro tempore ibi existentibus tam actiue quam passiue omnino relinquendis, Catholicae religionis exercitium vigeat. Ante omnia vero illae Ciuitates Imperiales, quae siue vni, siue vtrique religioni addictae (et inter has posteriores cum primis *Ciuitates Imp. ab an. 1624* *Augusta Vindelico-* rum, itemque *Dunckelspula, Biberacum Rauenspur-* gium et *Kauffbeura*) ab anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto *propter religionem* vel *bona ecclesiastica* ante vel post Transactionem Passauiensem et insecutam Pacem religiosam occupata et reformata, vel alias intuitu religionis in politicis quocunque modo siue extra siue iudicialiter *aggrauatae* sunt, in eum statum, in quo calendis Ianuarii praedicti anni millesimi sexcentesimi vicesimi quarti, tam in sacris quam in profanis fuerunt, non minus ac reliqui Status Imperii superiores *plenissime reponantur*, inque eo absque vltiore turbatione perinde atque illae, quae tum temporis adhuc possederunt, aut interea possessionem recuperarunt, vsque ad amicabilem religionum compositionem conseruentur, neutrique partium alteram de religionis suae exercitio, ecclesiae ritibus, et caeremoniis deturbare fas sit, sed ciues pacifice et comiter inuicem cohabitent, *liberumque religionis suae et bonorum usum* ultro citroque habeant, cassatis rerum iudicatarum et transactarum, litispendentiarum

*) Vocem cum ex Authentico Instrumento Suecico pacis Westph. restituit Dau. Ge. Struben tom. III. Rechtl. Bedenken resp. 101. p. 361.

tiarum, aliisque §o secundo et nono enumeratis *exceptionibus*; Saluis tamen iis, quae politicorum ratione de *Augusta Vindelicorum, Duncelspula, Biberaco* et *Rauensburgo* dicto §o secundo disposita sunt.

XII.
Iura *Media-*
torum circa
religionem.

Statibus
Imp. ius re-
formandi,
ratione
territorii
competens,
impediri-
quidem non
oportet;

§. 30. Quantum deinde ad Comites, Barones, Nobiles, Vasallos, Ciuitates, fundationes, Monasteria, Commendas, Communicantes et subditos *Statibus Imperii immediatis*, siue *ecclesiasticis* siue *secularibus* subiectos pertinet, cum eiusmodi Statibus immediatis *cum iure territorii et superioritatis*, ex *communi per totum imperium haecenus usitata praxi*, etiam ius reformandi exercitium religionis competat, ac dudum in Pace Religionis talium Statuum subditis, si a Religione Domini territorii dissentiant, *beneficium emigrandi* concessum, insuper maioris concordiae inter Status conseruandae causa cautum fuerit, quod nemo alienos subditos ad suam religionem pertrahere, eae causa in defensionem aut protectionem suscipere, illisue vlla ratione patrocinari debeat, conuentum est, hoc idem porro quoque ab vtriu que religionis Statibus obseruari, nullique Statui immediato ius, quod ipsi ratione territorii et superioritatis in negotio religionis competit, impediri oportere.

Catholico-
rum tamen
Statuum
subditi *Aug.*
Confess.
suae religi-
onis exerci-
tium ad re-
gulam a.
1624. cum
annexis re-
tineant.
Quae sint
Religionis
exercitii
annexa?

§. 31. Hoc tamen non obstante Statuum Catholico-
rum Landssassii, Vasalli et subditi, cuiusunque generis, qui siue *publicum* siue *priuatum Augustanae Confessionis Exercitium* anno mill simo sexcentesimo vicesimo quarto *quacunque anni parte*, siue certo *pacto* aut *pruilegio*, siue *longo usu*, siue *sola* denique *obseruantia dicti anni* habuerunt, retineant id etiam imposterum, vna cum *annexis*, quatenus illa dicto anno exercuerunt, aut exercita fuisse probare poterunt. Cuiusmodi annexa habentur, *institutio Consistoriorum, Ministeriorum*, tam *scholasticorum* quam *ecclesiasticorum*, *ius patronatus*, aliaque *si nihil iura*, nec minus maneant in possessione omnium dicto tempore in potestate eorundem constitutorum templorum, fundationum, monasteriorum, hospitalium, cum omnibus pertinentiis, redditibus et access-

accessionibus. Et haec omnia semper et vbique obseruentur eo vsque, donec de religione Christiana vel vniuersaliter, vel inter Status immediatos eorumque subditos mutuo consensu aliter erit conuentum, nec quisquam a quocunque vlla ratione aut via turbetur.

§. 32. *Turbati* aut quocunque modo *desituti* vero, sine vlla exceptione in eum, quo anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto fuerunt, statum *plenarie restituantur*; idemque obseruetur ratione subditorum Catholicorum Augustanae Confessionis Statuum, vbi dicto anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto vsum et exercitium Catholicae religionis publicum aut priuatum habuerunt.

Turbati restituantur in statum anni 1624.

Idem obseruetur circa subditos Catholicos Statuum Euang.

§. 33. *Pacta* autem, *transactiones*, *conuentiones* aut *concessiones*, quae inter tales immediatos Imperii Status, eorumque status provinciales et subditos supradictos, de publico vel etiam priuato *exercitio religionis introducendo*, permittendo et conferuando, ante hac intercesserunt, initae et factae sunt, eatenus ratae et firmae manento, *quatenus obseruantiae dicti anni millesimi sexcentesimi vigesimi quarti non aduersantur*, nec ab iisdem nisi mutuo consensu recedere liceat, non attentis sed annihilatis omnibus anni millesimi sexcentesimi vigesimi quarti obseruantiae, vtpote quae instar regulae obtineat, contrariis latis sententiis, reuersalibus, pactis, quibuscunque transactionibus: Et inter illa, quae Episcopus *Hildesensis*, et Duces *Brunsuico-Luneburgenses* de religione eiusque exercitio Statuum et subditorum episcopatus Hildesensis nonnullis pactis anno millesimo sexcentesimo quadagesimo tertio transegerunt. Excipiantur vero a dicto termino et Catholicis referuentur nouem Monasteria in Episcopatu Hildesensi sita, quibus Duces Brunsuicenses certis conditionibus eodem anno cesserunt.

Pacta de Religione, obseruantiae anni 1624. aduersa, annihiliantur.

Obseruantia anni 1624. instar regulae esto.

Exceptio nouem monasteriorum Hildesensium.

§. 34. Placuit porro, vt illi Catholicorum subditi Augustanae Confessionis addicti, vt et Catholici

Catholicorum subditi Euangelici,

qui 20. 1624
nullum re-
ligionis
exercitium
habuerunt
tolerentur.

Augustanae Confessionis statuum subditi, qui anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto publicum vel etiam priuatum Religionis suae exercitium *nulla anni parte habuerunt*, nec non qui post pacem publicatam deinceps futuro tempore, diuersam a Territorii Domino religionem profitebuntur et amplectentur, *patienter tolerantur*, et conscientia libera domi deuotioni suae sine inquisitione aut turbatione priuati vacare, in vicinia vero, vbi et quoties voluerint, publico religionis exercitio interesse, vel liberos suos exteris suae religionis scholis aut priuatis domi praeceptoribus instruendos committere, non prohibeantur, sed eiusmodi Landsassii, Vassalli et Subditi in caeteris officium suum cum debito obsequio et subiectione adimpleant, nullisque turbationibus ansam praebeant.

Nemo ob
religionem
despicatur
habeatur,
sed paria
vtrique
iura obti-
neant.

§. 35. Siue autem Catholici, siue Augustanae Confessionis fuerint subditi, nullibi ob religionem despicatur habere, nec a *mercatorum*, *opificum* ac tribuum communione, haereditatibus, legatis, hospitalibus, leprosoriiis, elemosinis, aliisque iuribus aut commerciis, multo minus publicis *caemiteriis*, honoreue *sepulturae* arceantur, aut quicquam pro exhibitione funeris a superstitionibus exigatur, praeter cuiusque parochialis ecclesiae iura pro demortuis pendendi solita, sed in his et similibus pari cum conciuibus iure habeantur, *aequali iustitia protectioneque* tuti.

Religionis
causa emi-
grantibus
bonorum
administra-
tio salua
maneant.

§. 36. Quod si vero subditus qui nec publicum nec priuatum suae religionis exercitium anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto habuit, vel etiam, qui post publicatam pacem religionem mutabit, sua sponte emigrare voluerit, aut territorii domino iussus fuerit, liberum ei sit, aut retentis bonis aut alienatis discedere, reten a per Ministros administrare, et quoties ratio id postulat, ad res suas inspiciendas vel persequendas lites aut debita exigenda libere et sine litteris commeatus adire.

§. 37. Conuentum autem est, vt a territoriorum dominis, illis subditis, qui neque publicum neque priuatum exercitiū religionis suae dicto anno habuerunt, et tamen tempore publicatae praesentis pacificationis in vnus vel alterius religionis Statuum immediatorum ditionibus habitare deprehenduntur, quibus illi etiam annumerandi erunt, qui ob calamitates bellicas euitandas, non tamen animo transferendi domicilium alio emigrarunt, et facta pace in patriam redire volunt, terminus non minor *quinquennio*; illis vero, qui post pacem publicatam religionem mutant, non minor *triennio*, nisi tempus magis laxum et spatiosum impetrare potuerint, ad emigrandum praefigatur. Neque siue voluntarie siue coacte emigrantibus, *natiuitatis, ingenuitatis, manumissionis, noti opificii, honestae vitae* testimonia denegentur, aut iidem *reuersalibus* inuitatis, vel *decimationibus* substantiae secum exportatae plus aequo extensis, praegrauentur, multo minus spontaneam suscipientibus emigrationem, seruitutis aut vlllo alio praetextu impedimentum inferatur.

De termino
Emigratio-
nis et de non
praegranda-
dis emigra-
turis.

§. 38. Silesii etiam Principes Augustanae Confessioni addicti, Duces scilicet in *Brieg, Lignitz, Munsterberg* et *Oels*, itemque ciuitas *Vratislauen- sis* in libero suorum ante bellum obtentorum iurium et priuilegiorum, nec non Augustanae Confessionis exercitio, ex gratia Caesarea et Regia ipsis concessio manutenebuntur.

XIII.
Silesii Prin-
cipes Aug.
Confessionis
in huius
exercitio-
manutenen-
tur.

§. 39. Quod vero ad *Comites, Barones, Nobi- les* eorumque subditos in reliquis Silesiae ducatibus, qui immediate ad Cameram Regiam spectant, tum etiam de praesenti in *Austria inferiori* degentes *Comites, Barones* et *Nobiles* attinet, quamuis Caesareae Maestati ius reformandi exercitium religionis non minus quam aliis regibus et principibus competeat, tamen non quidem ex pacto iuxta dispositionem praecedentis versiculi: *Pacta autem etc.* sed ad *interuentionem* Regiae Maestatis Sueciae, et in *gratiam* intercedentium Augustanae Confessionis Statuum permittit, vt eiusmodi *Comites, Barones* et

Subditis in
Silesia et
Austria emi-
grandi ne-
cessitas re-
missa, reli-
gionis exer-
citium ipsi
in vicinia
indultum.

Nobiles, illorumque in praedictis Silesiae Ducatibus subditi, ob professionem Augustanae Confessionis loco aut bonis cedere aut *emigrare non teneantur*; nec etiam prohibeantur dictae Confessionis exercitium in locis vicinis extra territorium frequentare, modo in reliquis tranquille et pacifice viuant, seque tales praestent, quales erga suum summum Principem decet. Si vero sua sponte emigrauerint, et bona sua immobilia vendere vel nolint, vel commode non possint, liber iis aditus rerum suarum inspiciendarum et curandarum causa concessus esto.

In Silesiae
Ducatibus,
subditis
Euangelicis
tres Eccle-
siae concef-
sae.

§. 40. Praeter haec autem, quae supra de dictis Silesiae Ducatibus, qui immediate ad Cameram Regiam spectant, disposita sunt, Sacra Caesarea Maiestas vltterius pollicetur, se illis, qui in his Ducatibus Augustanae Confessionis addicti sunt, pro huius Confessionis exercitio, *tres ecclesias* propriis eorum sumtibus extra ciuitates *Schweinitz, Laur et Glogauium* prope moenia, locis ad hoc commodis iussu Suae Maiestatis designandis, post pacem confectam aedificandas, quam primum id postulauerint, concessuram.

Facultas in
tercedendi
reseruata
pro Euange-
licis in ter-
ris heredita-
riis Impera-
toris.

§. 41. Et cum de maiori religionis libertate et exercitio in supra dictis et reliquis *Caesareae Maiestatis et Domus Austriacae regnis et prouinciis* concedendo in praesenti tractatu varie actum sit, nec tamen ob Caesareanorum Plenipotentiariorum contradictiones conueniri potuerint; *Regia Maiestas Sueciae et Augustanae Confessionis ordines* facultatem sibi reseruant, eo nomine in proximis Comitibus aut alias apud Suam Caesaream Maiestatem, pace tamen semper permanente, et exclusa omni violentia et hostilitate, vltterius respectiue amice interueniendi, et demissa intercedendi.

§. 42. A sola qualitate *feudali, vel subfeudali*, siue a Regno Bohemiae, siue ab Electoribus, Principibus et Statibus Imperii, siue aliunde procedant, ius reformandi non dependet, sed feuda ista et subfeuda, nec non Vasalli, subditi et bona ecclesiastica in causis religionis, et quicquid iuris dominus feudi praetendat, introduxerit, aut sibi arrogarit *ex statu* anni millesimi sexcentissimi vigesimi quarti, die prima Ianuarii, perpetuo censeantur, quae vel iudicialiter vel extra iudicialiter innouata fuerint, tollantur et in pristinum statum restituantur.

XIV.
Ius Reformandi a qualitate feudali non dependeat.
Iura circa Religionem in feudis, ex statu a. 1624. censenda.

§. 43. *Territorii iure* vel ante vel post terminum anni millesimi sexcentissimi vicesimi quarti *controuerso*, donec super possessorio et peritorio cognoscatur et decidatur, possessori praefati anni idem ius esto, quantum equidem ad publicum exercitium attinet, subditi vero propter mutatam interim Religionem pendente territorii controuersia migrare non cogantur. In iis locis, vbi *Catholici*, et *Augustanae Confessionis Status* ex aequo iure superioritatis fruuntur, tam ratione publici exercitii, quam aliarum rerum religionem concernentium idem status maneat, qui fuit anno dieque supradictis.

Iure territorii controuerso, religio ad statum anni 1624. aestimanda.

Idem status maneat in locis condominii.

§. 44. Sola *criminalis iurisdictio* Cent=Gericht, solumque *ius gladii et retentionis, patronatus, filialitatis*, neque coniunctim neque diuissim, ius reformandi tribuunt. Quae itaque hoc colore reformationes hucusque irrepperunt pactisue intrusae sunt, cassantur, grauati restituuntur, et imposterum ab eiusmodi penitus abstinetur.

Iurisdictio Criminalis, aliaque similia, ius reformandi non tribuunt.

§. 45. Ratione *redituum* cuiuscunque generis, ad bona ecclesiastica eorumque possessores pertinentium, ante omnia obseruetur id quod in Pace religionis §. Dagegen sollen die Stände der Anspurgischer Confession etc. et §. Alsdaun auch denen Ständen der alten religion etc. dispositum inuenitur.

XV.
Circa redditus Ecclesiasticos obseruetur Pax Religiosa.

*Reditus e
Catholico-
rum prouin-
ciis ao. 1624
Euangelicis
praestiti,
porro prae-
stentur.*

*Intraque in
bonis eccle-
siasticis rite
quaesita, v.
trinque re-
tineantur,*

*Decimae
etc. ex fun-
dationibus
iam destru-
ctis, ad sta-
tum anni
1624. prae-
standae: iis-
dem posthac
destructis
Domino
Monasterii
debentur.*

*Decimae no-
uales in alie-
no territo-
rio, funda-
tionibus ex
statu anni
1624. prae-
stentur.*

§. 46. Illi vero *reditus, census, decimae, pen-
siones*, quae vigore iam dictae pacis religionis Stati-
bus Augustanae confessionis ob immediatas vel me-
diatas fundaciones ecclesiasticas ante vel post pacem
religiosam acquisitas, e Catholicorum prouincijs de-
bentur, quorumque *in possessione, vel quasi perci-
piendi* anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto
die prima Ianuarii fuerunt, absque vlla exceptione
soluantur. Si alicubi etiam Augustanae Confessio-
nis Status quaedam protectionis, aduocatae, apertu-
rae, hospitationis, operarum, aut alia iura sin Ca-
tholicorum Ecclesiasticorum ditioribus et bonis, siue
intra siue extra territorium sitis, legitimo vsu aut
concessione habuerunt, quemadmodum etiam Catho-
lici Status, si quid eiusmodi ipsis circa bona ecclesia-
stica Augustanae Confessionis Statibus acquisita com-
petit, omnes ex aequo iura sua pristina retineant,
ita tamen vt ne per vsum eiusmodi iurium, bono-
rum ecclesiasticorum reditus, nimium prae grauentur
et exhauriantur.

§. 47. Reditus etiam nec non decimae, canones
et pensiones Augustanae Confessionis Statibus, fun-
dationibus iam destructis et collapsis ex alienis terri-
toriis debitae, iis exsoluantur, qui anno millesimo
sexcentesimo vigesimo quarto die prima Ianuarii in
possessione perceptionis vel quasi fuerunt, quae vero
ab anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto de-
structa fuerunt, aut in futurum concident, earum pen-
siones etiam in alienis territoriis domino destructi
Monasterii seu loci, in quo id situm fuit exsoluantur.

Quae itidem fundaciones die prima Ianuarii anni
millesimi sexcentesimi vigesimi quarti in *possessione*
vel quasi iuris decimandi e bonis noualibus in alieno
territorio fuerunt, sint etiam imposterum, nihil au-
tem noui iuris quaeratur. Inter ceteros Status Im-
perii et subditos id iuris esto, quod ius commune,
vel cuiusque loci consuetudo et obseruantia de deci-
mis ex bonis noualibus constituunt, aut per pactio-
nes voluntarias conuentum est.

§. 48. Ius *dioecesanum* et tota *iurisdictio ecclesiastica* cum omnibus suis speciebus contra Augustanae Confessionis Electores, Principes, Status (comprehensa libera Imperii Nobilitate) eorumque subditos, tam inter Catholicos et Augustanae Confessionis addictos, quam inter ipsos solos Augustanae Confessionis Status vsque ad compositionem Christianam dissidii religionis *suspensa esto*, et *intra terminos territorii cuiusque ius Dioecesanum et iurisdictio ecclesiastica se contineat*. Ad consequendos tamen redditus, census, decimas et pensiones in iis Augustanae Confessionis Statuum ditionibus, vbi Catholici anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, notorie in possessione vel quasi exercitii iurisditionis ecclesiasticae fuerunt, vtantur eadem post hac quoque, sed non nisi in exigendis hisce pensionibus, nec procedatur ad excommunicationem, nisi post tertiam demum denunciationem.

XVI.
Ius dioecesanum et iurisdictio Eccl. in Aug. Confessionis consortes, suspensa.

Catholicorum Augustanae Confessionis addicti status prouinciales et subditi, qui anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto ecclesiasticam iurisditionem agnouerunt, in iis casibus, modo dictae iurisditioni subsint, qui Augustanam Confessionem nullatenus concernunt, modo ipsis occasione processus nihil iniungatur, *Augustanae Confessionis vel Conscientiae* repugnans. Eodem etiam iure Augustanae Confessionis Magistratuum *Catholici subditi* censeantur, inque hos, qui anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto publicum religionis Catholicae exercitium habuerunt. ius dioecesanum, quatenus Episcopi illud dicto anno quiete in eos exercuerunt, saluum esto.

Catholicorum subditi Evangelici iurisdictio. nem Eccl. ad a. 1624. statum agnoscant.

et vicissim Evangelicorum subditi Catholici.

§. 49. In quibus Civitatibus vero Imperii *mixtae religionis exercitium* in usu est, Catholicis Episcopis contra ciues Augustanae Confessionis nulla sit iurisdictio, at Catholici iuxta obseruantiam dicti anni millesimi sexcentissimi vigesimi quarti suo iure experiantur.

De Civitatibus Imp. mixtae religionis.

XVII.
Nemo Instrumentum
Pacis, *scriptis vel dictis* audeat
impugnare.
Dubitatio circa
illud ad Comitium
deferantur.

§. 50. Vtriusque religionis Magistratus seuerè et rigorose prohibeat, ne quisquam publice priuatimue *concionando, docendo, disputando, scribendo, consulendo* Transactionem Passauiensem, Pacem religiosam vel hanc imprimis siue declarationem, siue *transactionem* vspiam *impugnet, dubiam faciat*, aut *assertiones contrarias* inde deducere conetur. Quicquid etiam contrarii hactenus vel editum vel promulgatum publicatumue fuerit, irritum esto; sed si dubii quid, hinc aut aliunde incidat, aut ex causis pacem religiosam aut hanc transactionem tangentibus resultet, de eo in Comitibus vel aliis Imperii Conuentibus inter vtriusque religionis proceres non nisi amicabilem ratione transigatur.

XVIII.
De Conuentibus et numero
Deputatorum Imperii.

§. 51. In *conuentibus Deputatorum Imperii ordinariis* numerus ex vtriusque religionis proceribus aequetur, de personis autem vel Statibus Imperii adiungendis in Comitibus proximis statuatur. In horum *conuentibus*, itemque *Comitiis vniuersalibus*, siue ex vno, siue duobus aut tribus Imperii Collegiis quacunque occasione aut ad quaecunque negotia deputandi veniant, aequetur deputatorum numerus ex vtriusque religionis proceribus. Vbi *extraordinariis Commissionibus* negotia in Imperio expedienda occurrunt, si res inter Augustanae Confessionis *Status versatur*, soli eidem religioni addicti deputentur; si *inter Catholicos*, soli Catholici, si *inter Catholicos et Augustanae Confessionis Status* vtriusque religionis pari numero Commissarii denominentur et ordinentur. Placuit etiam, vt Commissarii quidem res a se gestas referant, et vota subiungant, instar *sententiae* nihil definiant.

De officio et potestate
Commissariorum.

XIX.
Pluralitas
Votorum in
Causis religionis etc.
non attendatur.

§. 52. In *causis religionis*, omnibusque aliis negotiis, vbi Status tanquam *unum corpus* considerari nequeunt, vt etiam Catholicis et Augustanae Confessionis Statibus *in duas partes* euntibus, sola *amicabilis compositio* lites dirimat, *non attendenda votorum pluralitate.* Quod vero ad pluralitatem votorum in materia collectarum attinet, cum res haec in praesenti

senti Congressu decidi non potuerit, ad proxima Comitia remissa esto.

§. 53. Praeterea cum ob enatas ex praesenti bello mutationes et alias causas de *iudicio Camerae Imperialis*, ad alium vniuersis Imperii Statibus commodiorem locum transferendo, et Iudicem, Praesides, Assessores et quosunque Iustitiae ministros pares numero, variusque religionis praesentando, sicut etiam de reliquis ad iudicium Camerale spectantibus quaedam in medium allata fuerint, sed in praesenti congressu ob negotii grauitatem non tam plene expediri queant, in proxime indicendis Comitiiis de his omnibus agi et conueniri, deliberationesque de reformatione iustitiae in deputatorum imperii conuentu Francofurtensi habitae, effectum dari, et si quae in his desiderari videntur, suppleri et emendari debere, conuentum est. Ne tamen res haec prorsus in incerto maneat, placuit praeter iudicem et quatuor Praesides, et quidem duos horum ex Augustana Confessione a sola Caesarea Maiestate constituendos, numerum *Assessorum Cameralium ad quinquaginta* in vniuersum adaugeri, ita vt Catholici, computatis duobus Assessoribus Imperatoris praesentationi reseruatis, viginti sex, Augustanae Confessionis Status, viginti quatuor Assessores praesentare possint et teneantur, atque ex singulis circulis mixtae religionis non tantum duos Catholicos, sed etiam binos Augustanae Confessionis addictos assumere et eligere fas sit. Caeteris ad iudicium Camerale pertinentibus, vt dictum est, ad proxima comitia reiectis.

XX.
De rebus ad
Iudicium Ca-
merale spe-
ctantibus.

Numerus
Assessorum
ad 50. au-
gendus.

§. 54. Ac proinde Circuli de praesentandis mature in locum demortuorum nouis ad Camerale iudicium Assessoribus secundum schema subsequens admoneantur. Catholici etiam suo tempore de ordine praesentandi conuenient, Caesareaque Maiestas mandabit, vt non solum in isto iudicio Camerali causae ecclesiasticae, vt et politicae inter Catholicos et Augustanae Confessionis Status, vel inter hos solos verentes, vel etiam quando Catholicis, contra Catholicos Status litigantibus, tertius interueniens Augusta-

Quando ex
utraque re-
ligione Asses-
sores pari
numero le-
gendi sint,
tam in Ca-
mera.

nae

Quam in
iudicio Imp.
Aulico.

nae Confessionis Status erit, et vicissim quando Augustanae Confessionis Statibus contra eiusdem Confessionis Status litigantibus, tertius interueniens erit Catholicus, adlectis ex vtraque religione pari numero Assessoribus discutiantur et iudicentur. Sed idem etiam in iudicio Aulico obseruetur, huicque fini aliquot Augustanae Confessionis doctos et rerum Imperii peritos viros, ex iis Imperii Circulis, vbi vel sola Augustana Confessio vel simul etiam Catholica viget religio, adsciscat, eo quidem numero, vt eueniente casu paritas iudicantium ex vtraque religione Assessorum obseruari possit. Idem etiam quoad paritatem Assessorum obseruetur, quoties Augustanae Confessionis Status immediatus a mediato Catholico, vel immediatus Catholicus a mediato Augustanae Confessionis Statu iudicio conuenitur.

In Iudicio
Aulico, quoad
processum, seruetur
Ordinatio Camera-
lis. Loco
reuisionis,
obteneat ibi
Supplicatio.

§ 55. Quoad *processum iudicarium*, ordinatio Camerae Imperialis etiam in Iudicio aulico seruabitur per omnia, tum vt ne partes ibidem litigantes omni remedio suspensiuo destituantur, loco reuisionis in Camera usitatae licitum esto, parti grauatae a sententia in Iudicio aulico lata ad Caesaream Maiestatem *supplicare*, vt acta iudicialia denuo adhibitis aliis grauitati negotii paribus, neutrique partium adiectis, ex vtraque religione aequali numero Consiliariis, et qui concipiendae et ferendae priori sententiae non interfuerint, aut certe referentium et correferentium partes non sustinuerint, *reuideantur*, liberumque sit Suae Maiestati, in *causis maioribus* et vnde tumultus in Imperio timeri possent, insuper etiam *quo undam vtriusque religionis Electorum et Principum sententias et vota requirere*.

Visitatio
Consilii Au-
licii Mo-
guntino
fiat. Quan-
do causae
iudiciales
ad Comitium
remittun-
dae?

§. 56. *Visitatio Consilii Aulici* fiat ab Electore Moguntino toties, quoties opus fuerit, obseruatis iis, quae in proximis Comitibus de communi Statuum placito obseruanda esse videbuntur. Si quae vero dubia circa interpretationem constitutionum ac recessuum Imperii publicorum occurrunt, aut in diiudicandis causis ecclesiasticis vel politicis inter partes supra expressas vertentibus, ex paritate Assessorum vtriusque reli-

religionis, postquam in pleno etiam Senatu, pari tamen semper vtriusque iudicantium numero, examinata fuerint, contrariae oriuntur sententiae, Catholicis quidem in vnam, Augustanae vero Confessionis Assessores in aliam abeuntibus, remittuntur ad *Comitia Imperii Vniuersalia*; sin autem duo pluresue Catholici cum vno aut altero Augustanae Confessionis Assessore, et vicissim vnam, reliqui vero totidem numero, quamuis religione dispares, alteram amplexi fuerint sententiam, indeque contrarietas oritur, hoc casu iuxta ordinationem Camerae lis terminabitur, vltiori remissione ad Comitia cessante: et haec omnia in causis Statuum comprehensa immediata Imperii nobilitate, siue Actores illi, siue rei, siue interuenientes fuerint, obseruentur. Si vero inter mediatos vel Actor vel reus, vel tertius interueniens fuerit Augustanae Confessionis, et paritatem iudicantium ex vtriusque religionis Assessores postulauerit, adhibeantur pares. Eueniente autem tunc votorum paritate, cesset remissio ad Comitia, et lis iuxta ordinationem Camerae terminetur. Caetera in aulico, non minus quam in Camerae imperialis iudicio priuilegium primae instantiae, austregarum iura, et priuilegia de non appellando Statibus Imperii illibata sunt, nec per mandata aut commissiones, aut auocationes, aut quouis alio modo turbantur.

Quae remissio in causis mediatorum cessat.

Iura Austregarum etc. Statibus illibata sunt.

Denique cum etiam de abolendis curia Imperiali Rottvilae, iudiciis prouincialibus Sueviae, et aliis hinc inde per Imperium hactenus vltatis mentio injecta fuerit, resque haec grauioris visa sit momenti, de his quoque vltior deliberatio ad proxima Comitia remissa esto.

Curiae Rottvilensis abolitio ad Comitia remissa.

§. 57. Assessores Augustanae Confessionis praesententur ab

Electores	{ Brandenburgico Palatino Saxonico }	} 5
-----------	--	-----

Schema Praesentationis Assessorum Augustanae Conf.

Cir-

Circulo { Superioris Saxoniae - - 4 } . alternando per
 { Inferioris Saxoniae - - 4 } hos duos Circul.

Circuli { Franconici Statibus Augae Confis 2 } 1. alter-
 { Sueuici - - - - - 2 } nando
 { Superioris Rhenani - - - 2 } per hos
 { Westphalici - - - - - 2 } quatuor
 } circu-
 } los.

Statuum A.
 C. sub Cir-
 culo Bauar.
 iura salua
 sint.

§. 58. Et quamuis sub schemate nulla fiat mentio
 Statuum Imperii Augustanae Confessionis, qui sub
Circulo Bauarico comprehenduntur, nihil tamen ex
 eo ipsis praeiudicetur, sed salua maneant horum iu-
 ra, priuilegia et libertates.

ARTICVLVS VI.

Exemptio Ci-
 uit. Basileen-
 sis et Helue-
 tiorum a lu-
 risdictione
 Imperii.

Cum item Caesarea Maiestas ad querelas nomi-
 ne Ciuitatis Basiliensis et vniuersae Heluetiae coram
 ipsius Plenipotentariis ad praesentes Congressus De-
 putatis, propositas super nonnullis processibus et
 mandatis executiuis, a Camera Imperiali contra di-
 ctam ciuitatem aliosque Heluetiorum vnitos Cantones
 eorumque Ciues et subditos emanatis requisita
 ordinum Imperii sententia et Consilio singulari de-
 creto, die decima quarta *Menfis Maii*, anno proxi-
 me praeterito declarauerit, praedictam Ciuitatem Ba-
 sileam coeterosque Heluetiorum Cantones in *posse-
 ssione vel quasi plenae libertatis et exemptionis ab
 Imperio esse*, ac nullatenus eiusdem Imperii Dicasteriis
 et iudiciis subiectos, placuit hoc idem publicae
 huius pacificationis Conuentioni inferere, ratumque
 et firmum manere, atque idcirco eiusmodi processus
 vna cum arrestis eorum occasione quodocunque de-
 cretis prorsus castos et irritos esse debere.

ARTICVLVS VII.

Reformatis
 qualia circa
 religionem

§. 1. Vnanimi quoque Caesareae Maiestatis om-
 niumque Ordinum Imperii consensu placuit, vt quic-
 quid

quid iuris aut beneficii cum omnes aliae Constitutiones Imperii, tum pax religionis et publica haec tractatio, in eaque decisio grauaminum caeteris Catholicis, et Augustanae Confessione addictis Statibus et subditis tribuunt, id etiam iis, qui inter illos *Reformati* vocantur, competere debeat, saluis tamen semper Statuum, qui Protestantes nuncupantur, inter se et cum subditis suis *conuentis pactis, privilegiis, reuersalibus, et dispositionibus aliis, quibus de religione eiusque exercitio, et inde dependentibus*, cuiusque loci statibus et subditis huc vsque *promissum est*, salua itidem cuiusque *conscientiae libertate*. Quoniam vero controuersiae religionis, quae inter modo dictos protestantes vertuntur, haecenus non fuerunt compositae, sed vltiori compositioni reseruatae sunt, adeoque illi duas partes constituent: ideo de *iure reformandi* inter vtramque ita conuentum est, vt si aliquis princeps, vel alius territorii dominus, vel alicuius ecclesiae patronus posthac ad alterius partis sacra transferit, aut principatum aut ditionem, vbi alterius partis sacra, exercitio publico de praesenti vigent, seu iure successionis, seu vigore praesentis Tractatus pacis, alioque quocunque titulo nactus fuerit, aut recuperarit, ipsi quidem *Concionatores aulicos suae Confessionis* citra subditorum onus aut praeiudicium secum, atque in Residencia sua habere liceat, at fas ei non sit vel publicum Religionis exercitium, leges aut Constitutiones ecclesiasticas haecenus ibi receptas immutare, vel templa, scholas, hospitalia, aut eo pertinentes redditus, pensiones, stipendia, prioribus adimere, suorumque sacrorum hominibus applicare, vel iuris *territorialis, episcopalis, patronatus*, alioque quocunque praetextu subditis, ministros alterius Confessionis obrudere, vltimue aliud *impedimentum* aut *praeiudicium* directe vel indirecte *alterius sacris offerre*. Et vt haec Conuentio eo firmitus obseruetur, liceat hoc mutationis casu ipsis communitatibus *praesentare*, vel quae praesentandi ius non habent, nominare idoneas scholarum et ecclesiarum Ministros a publico loci Consistorio et Ministerio, si eiusdem cum praesentantibus vel nominantibus Communicatibus sunt religionis,

cum ceteris Statibus et subditis, iura tribuuntur. *Saluis pactis* Protestantium inter se et cum subditis suis. De *iure Reformandi* Protestantium inter se in vicem, restricto.

Quid iuris competat subditis in casum mutationis religionis domini.

ligionis, vel hoc deficiente eo loco, quem ipsae Communitates elegerint, *examinandos et ordinandos*, atque a principe vel domino postea sine recusatione *confirmandos*.

Quid iuris,
si pars Com-
munitatis
domino re-
ligionem
nouiter am-
plectatur?

Clausula
saluatoria
pro Principi-
bus Anhal-
tinis.

Præter 3.
Religiones,
nulla alia
recipiat.

§. 2. Si vero aliqua communitas, eueniente mutationis casu domini sui religionem amplexa, petierit suo sumtu *exercitium*, cui princeps vel dominus addictus est, liberum esto sine reliquorum praeiudicio ei illud indulgere, a *successoribus non auferendum*. At consistoriales sacrorum visitatores, Professores scholarum et Academiarum, Theologiae et Philosophiae, non nisi eidem religioni addicti sint, quae hoc tempore quolibet in loco publice recepta est. Sicut autem supradicta omnia de mutationibus futuris intelligenda sunt, ita iuribus Principum Anhaltinorum et similium, quae ipsis competunt, nullum adferant praeiudicium.

Sed praeter *religiones supra nominatas*, nulla alia in sacro imperio Romano *recipiat vel toleretur*.

ARTICVLVS VIII.

Quoad sta-
tum Politi-
cum, Status
Imp. in pos-
sessione iuri-
um suorum
confirman-
tur.

§. 1. Vt autem prouisum sit, ne post hac in statu politico controuersiae suboriantur, omnes et singuli Electores, Principes et Status Imperii Romani in *antiquis suis iuribus*, praerogatiuis, libertate, priuilegiis, libero iuris territorialis tam in *ecclesiasticis* quam *politicis exercitio*, ditionibus, regalibus, horumque omnium possessione, vigore huius transactionis, ita stabiliti firmatique sunt, ut a nullo unquam sub quocunque praetextu, de facto turbari possint vel debeant.

De iure Suf-
fragii Sta-
tum Imp.
in Comitibus,
circa negotia
publica.

§. 2. Gaudeant sine contradictione iure *suffragii in omnibus deliberationibus super negotiis Imp. et*, praesertim ubi *leges ferendae, vel interpretandae, bellum decernendum, tributa indicenda, delenda aut hospitaciones militum instituendae, noua munimenta intra statum ditiones extruenda nomine publico, veteraue firmanda praesidiis*, nec non

vbi

vbi pax aut foedera facienda, aliaue eiusmodi negotia peragenda fuerint, nihil horum aut quicquam simile posthac vnquam fiat vel admittatur, nisi de Comitiali liberoque omnium Imperii Statuum suffragio et consensu. Cum primis vero ius faciendi *inter se et cum exteris* foedera, pro sua cuiusque *conservatione ac securitate*, singulis Statibus perpetuo liberum esto, ita tamen ne eiusmodi foedera sint contra Imperatorem et Imperium, pacemque eius publicam, vel hanc imprimis transactionem, fiantque saluo per omnia iuramento, quo quisque Imperatori et Imperio obstrictus est.

De iure
Foederum
Statuum
Imp.

§. 3. Habeantur autem *Comitia Imperii* intra sex menses a dato ratificatae pacis, postea vero quoties id publica utilitas aut necessitas postulauerit. In proximis vero Comitibus emendentur imprimis anteriorum Conuentuum defectus, ac tunc quoque de *electione Romanorum Regum*, certa constantique *Caesarea Capitulatione concipienda*, de modo et ordine in *declarando* vno vel altero Statu *in hannum Imperii*, praeter eum, qui alias in constitutionibus Imperii descriptus est, tenendo, redintegrandis *circulis*, renouanda *matricula*, reducendis *Statibus exemptis*, moderatione et remissione *Imperii collectarum*, reformatione *politiae et iustitiae*, *taxae sportularum* in iudicio camerali, *ordinariis deputatis* ad modum et utilitatem Reipublicae rite formandis, legitimo munere *Directorum* in Imperii Collegiis et similibus negotiis, quae hic expediri nequiverant, ex communi Statuum consensu agatur et statuatur.

De Comitibus
Imperii habendis, et de proximorum Comitiorum obiectis.

§. 4. Tam in vniuersalibus vero, quam particularibus diaetis, *liberis Imperii Ciuitatibus*, non minus quam caeteris Statibus Imperii competat *votum decissuum*, iisque rata et intacta maneant *regalia*, *vectigalia*, *reditus annui*, *libertates*, *privilegia* *confiscandi*, *collectandi* et inde *dependentia*, aliaque iura ab Imperatore et Imperio legitime impetrata, vel longo vsu ante hos motus obtenta, possessa et exercita, cum *omnimoda iurisdictione* intra muros et in

De Voto
Comitiali
decisivo
Legationum
Imp. Ciuitatum, eorumdemque locis.

d

terri-

De religio-
se seruandis
Imperii legi-
bus, moni-
tum.

territorio, cassatis, annullatis, et in futurum prohibitis iis, quae per *repressalias, arresta, viarum occlusiones* et alios actus praeiudiciales, siue durante bello quocunque praetextu, in contrarium facta et propria auctoritate huc vsque attentata sunt, siue dehinc, nullo praecedente legitimo iuris et executionis ordine, fieri attentariue poterunt. De caetero omnes *laudabiles consuetudines* et sacri Romani Imperii constitutiones et leges fundamentales imposte- rum religiose seruentur, sublatis omnibus, quae bellicorum temporum iniuria irreperant, confusione- bus.

Quatenus
contra debi-
tores bello
lapsos pro-
cedendum
sit.

Limitatio
intuitu Hol-
satae.

§. 5. De indaganda aliqua *ratione et modo ae-
quitati conueniente*, qui persecutiones *actionum con-
tra debitores, ob bellicas calamitates fortunis lap-
sos*, aut nimio vsurarum cursu aggrauatos moderate terminari, indeque nascituris maioribus incommodis, etiam tranquillitati publicae noxiis obuiam iri possit, Caesarea Maiestas curabit exquiri tam iudicii aulici, quam Cameralis vota et consilia, quae in futuris Comitiis proponi et in constitutionem certam redigi possint, interea tamen temporis in huiusmodi causis ad iudicia cum summa Imperii tum singularia Sta- tum delatis circumstantiae a partibus allegatae bene ponderentur, ac nemo executionibus immoderatis praegrauetur; sed haec omnia Holsatae constitutio- ne salua et illaesa.

ARTICVLVS IX.

De Commer-
ciis in pristi-
nam liber-
tatem resti-
tuendis.

§. 1. Et quia publice interest, vt facta pace Com- mercia vicissim reflorescant, ideo conuentum est, vt quae eorum praeiudicio et contra vilitatem publi- cam hinc inde per Imperium belli occasione noui- ter propria auctoritate contra iura, priuilegia, et sine consensu Imperatoris atque Electorum Imperii inue- sta sunt, vectigalia et telonia, vt et abusus *Bullae Brabantinae*, indeque natae repressaliae et arresta, cum inductis peregrinis *certificationibus, exactioni-
bus, detentionibus*, itemque immoderata postarum, omniaque alia inusitata onera et impedimenta, qui-
bus

bus commerciorum et nauigationis vsus deterior redditus est, penitus tollantur, et prouinciis, portubus, fluminibus quibuscunque sua pristina *securitas, iurisdiclio et vsus*, prout ante hos motus bellicos a pluribus retro annis fuit, restituantur et inuiolabiliter conseruentur.

§. 2. Territoriorum, quae flumina alluunt, et aliorum quorumcunque iuribus ac priuilegiis, vt et teloniis ab Imperatore de consensu Electorum cum aliis tum etiam Comiti Oldenburgensi in Wisurgi concessis, aut vsu diuturno introductis, in pleno suo vigore manentibus et executioni mandandis, tum vt plena sit *commerciorum libertas et transitus* vbique locorum terra marique *tutus*, adeoque ea omnibus et singulis vtriusque partis foederatorum Vassallis, subditis, clientibus et incolis, eundi, negotiandi, redeundique potestas data sit, virtuteque praesentium concessa intelligatur, quae vnicuique ante Germaniae motus passim competeat, quos etiam Magistratus vtriusque, contra iniustas oppressiones et violentias instar propriorum subditorum defendere ac protegere teneantur; hac conuentione, vt etiurelegeque cuiusque loci per omnia saluis.

De teloniis legitimis, in primis Oldenburgensi, conseruandis.

Amnestia intuitu Commerciorum indulta.

ARTICVLVS X.

§. 1. Porro quoniam Serenissima Regina Sueciae postulauerat, vt sibi pro locorum hoc bello occupatorum restitutione satisfaceret, pacique publicae in Imperio restaurandae condigne prospiceretur, ideo Caesarea Maiestas de consensu Electorum, Principum et Statuum Imperii, cum primis interessatorum, vigoreque praesentis transactionis *concedit* eidem Serenissimae Reginae et futuris eius haeredibus ac successoribus Regibus Regnoque Sueciae *sequentes ditioes pleno iure in perpetuum et immediatum Imperis feudum*.

De satisfactione Suecica.

§. 2. Primo *totam Pomeraniam citeriorem*, vulgo *Wor-Pommern* dictam, vna cum insula Rugia, iis finibus contentas, quibus sub vltimis Pomeraniae

Cessio Pomeraniae Citerioris et Rugiae Insulae.

Ducibus descriptae fuerant. Ad haec e Pomerania vltiori *Stettinum*, *Gartz*, *Dam*, *Golnaw* et Insulam *Wollin*, vna cum interlabente *Odera et Mari*, vulgo das frische Haff vocato, suisque tribus ostiis *Peine*, *Schweine* et *Diemenau*, atque adiacente vtrinque terra ab initio territorii regii vsque in mare Balticum ea latitudine littoris orientalis, de qua inter Regios et Electorales Commissarios circa exactiorem limitum et caeterorum minutorum definitionem amicabiliter conuenietur.

In feudum
Imperii hereditarium.

§. 3. Hunc Ducatum Pomeraniae, Rugiaeque Principatum vna cum ditionibus locisque annexis, omnibusque et singulis ad ea pertinentibus *territoriis, praefecturis, urbibus, castellis, oppidis, vicis, pagis, hominibus, feudis, fluminibus, insulis, lacubus, litto-ibus, portubus, stationibus, antiquis vedigalibus et redditibus*, et quibuscunque aliis ecclesiasticis et secularibus *bonis*, nec non *titulis, dignitatibus, praeminentiis, immunitatibus et praerogatiuis*, ceterisque omnibus ac singulis ecclesiasticis et secularibus iuribus ac priuilegiis, quibus antecessores Pomeraniae Duces ea habuerant, incoluerant et rexerant, Regia Maiestas Regnumque Sueciae ab hoc die in perpetuum pro haereditario feudo habeat, possideat, iisque libere vtatur et inuiolabiliter fruatur.

Quid iuris
in Episcopatum Caminensem
competat
Sueco et Brandenburgico.

§. 4. Quicquid etiam *iuris in collatione Praelaturarum et Praebendarum Capituli Caminensis* antehac habuerunt Duces Pomeraniae Citerioris, habeat impostero Regia Maiestas Regnumque Sueciae perpetuo, cum potestate eas *extinguendi, redditusque mensae Ducali*, post modernorum Canonorum et Capitularium decessum *applicandi*. Quicquid autem vltioris Pomeraniae Ducibus competierat, competat Domino Electori Brandenburgico, vna cum integro Episcopatu Caminensi, eiusque territoriis, iuribus et dignitatibus, prout infra pluribus explicatur. *Titulis et insigniis Pomeraniae* tam Regia Domus, quam Brandenburgica promiscue vtantur, more inter priores Pomeraniae

nae Duces vſitato: Regia quidem perpetuo, Brandenburgica vero quam diu vllus e linea masculina ſu-
perſuerit, absque tamen Rugiae Principatu, omni-
que alia praetensione vllius iuris in loca Regno Sue-
ciae ceſſa. Deficiente vero linea masculina Domus
Brandenburgicae omnes praeter Sueciam alii titulis
et insigniis Pomeranicis abſtinebunt. Atque tunc
quoque vltior Pomerania tota cum citeriori Pome-
rania, totoque Episcopatu et integro Capitulo Ca-
minenſi; adeoque omnibus antecēſſorum iuribus et
expectantiis consolidata ad ſolos Reges Regnumque
Sueciae perpetuo pertinebunt, ſpe interim *ſucceſſio-
nis* et *inueſtitura ſimultanea* gauiſuros, ita vt etiam
ordinibus ſubdiſtis dictorum locorum pro *homagii*
praestatione ſolito more caueant.

Extincta li-
nea mascul.
Brandenb.
pertineat ad
Sueciam Po-
merania et
Ep. Cami-
nenſis.

§. 5. Dominus Elector Brandenburgicus, cae-
terique omnes intereſſati exſoluunt ordines, officia-
les, et ſubditos ſingulorum ſupradictorum locorum
vinculis et ſacramentis; quibus hucusque ſibi ſuis-
que domibus obſtricti fuerant, eosque ad homagium
et obſequia Regiae Maiestati Regnoque Sueciae mo-
re ſolito praestandum remittunt; atque ita Sueciam
in plena iuſtaque eorum poſſeſſione conſtituunt, *re-
nunciantes* omnibus *in ea praetensionibus*, ex nunc
in perpetuum; idque pro ſe ſuisque poſteris peculia-
ri diplomate hic confirmabunt.

Renunciatio
Branden-
burgici Ele-
ctoris in di-
tiones cel-
ſas.

§. 6. Secundo, Imperator de conſenſu totius Im-
perii concedit etiam Sereniſſimae Reginae eiusque
haeredibus ac ſucceſſoribus Regibus Regnoque Sue-
ciae in perpetuum et immediatum Imperii feudum
Ciuitatem Portumque Wiſmarienſem, vna cum for-
talitio Wallſſich et praefecturis Poel (exceptis pagis
Seedorff, Weitendorff, Brandenhausen et Wangeru,
ad hoſpitale S. Spiritus in vrbe Lubeca pertinenti-
bus,) et Neuencloſter, omnibus iuribus et apperti-
nentiis; quibus ea Duces Megapolitani hucusque ha-
buerant: ita vt dicta loca torusque portus cum ter-
ris vtriusque lateris ab vrbe in mare Balthicum libe-
rae diſpoſitioni Suae Maiestatis ſubſit; poſſitque *ea*
munimentis et praesediis, pro lubitu et exigentia cir-

Wiſmaria
in feudum
perpetuum
Sueciae cel-
ſa.

cumstantiarum, suis tamen propriis sumptibus, firmare, ibique semper pro *suis nauibus classeque tutum securumque receptum* ac stationem habere, iisque de caetero vti fruique eo iure, quod ipsi in caetera sua Imperialia feuda competit: ita tamen vt Ciuitati Wisinariensi priuilegia sua sint salua, eiusque commercia protectione fauoreque Regio omni meliori modo promoueantur.

Iremque
Archier
Episcopatus
Bremensis et
Verdensis.

§. 7. Tertio, Imperator de consensu totius Imperii concedit etiam vigore praesentis Transactionis Serenissimae Reginae, eiusque haeredibus ac successoribus Regibus, Regnoque Sueciae *Archiepiscopatum Bremensem et Episcopatum Verdensum*, cum oppido et praefectura *Wilsbusen*, omni iure, quod vltimis Archiepiscopis Bremensibus competierat in *Capitulum et Dioecesin Hamburgensem* (salvis tamen Domui Holsaticae, vt et Ciuitati Capituloque Hamburgensi suis respectiue Iuribus, Priuilegiis, libertate, pactis et possessione statuque praesentibus, ita vt quatuordecim illi pagi in praefecturis Holsaticis Tritouienſi et Reinbeccensi, pro moderno annuo Canone, Domino Friderico Duci Holsatiae Gottorpiensi et illius posteris in perpetuum maneant) cum omnibus et singulis ad eos pertinentibus, vbicunque sita sunt, ecclesiasticis et secularibus bonis et iuribus, quocunque nomine vocatis, terra marique, in perpetuum et immediatum Imperii feudum, sub solitis quidem Insigniis, sed *titulo Ducatus*; cessante Capitulorum caeterorumque Collegiorum Ecclesiasticorum eligendi et postulandi, omni que alio iure, administratione et gubernatione terrarum ad hos Ducatus pertinentium.

De Ciuita-
tis Bremen-
sis iuribus.

§. 8. Ciuitati vero *Bremensi* eiusque territorio et subditis praesens suus status, libertas, iura et priuilegia in ecclesiasticis et politicis sine impetitione relinquuntur; si quae autem ipsi cum Episcopatu seu Ducatu aut Capitulis sint, aut imposterum enascantur controuersiae, eae *vel* componantur amicabiliter, *vel* iure terminentur, salua interim cuique parti sua, quam obtinet, possessione.

§. 9.

§. 9. Quarto, ratione supradictarum omnium ditionum, feudorumque Imperatorcum Imperio cooperat Serenissimam, Reginam Regnique Sueciae successores in immediatum Imperii Statum, ita ut ad Imperii *Comitia* inter alios Imperii Status Regina quoque Regesque Sueciae sub titulo Ducis Bremensis, Verdenensis et Pomeraniae, ut et Rugiae Principis, Dominique Wismariae, citari debeant, assignata eis *sessione* in conuentibus Imperialibus in Collegio Principum scamno seculari, loco quinto; *voto* quidem Bremensi hoc ipso loco et ordine, Verdensi vero et Pomerano ordine antiquitus prioribus possessoribus competenti, explicando:

De Voto Comitali Sueciae.

§. 10. In *Circulo* autem *superioris Saxoniae* proxime ante Duces Pomeraniae vterioris: In Circulis Westphaliae et inferioris Saxoniae, loco moreque receptis, ita ut inter Magdeburgensem et Bremensem, Circuli inferioris Saxoniae directorium alternetur; satuo tamen Ducum Brunsvicensium et Lüneburgensium Condirectorii iure.

Itemque Circulari, et Directorio.

§. 11. Ad conuentus autem *Deputatorum Imperii*, tam Regia Maestas, quam Dominus Elector suos pro more solito mittant: cum autem utriusque Pomeraniae vnum tantum votum in iis competat, a Regia Maestate, *communicato* prius *consilio* cum dicto Electore, id semper feratur.

De voto communicatio in Conuentibus Deputatorum Imperii.

§. 12. Deinde concedit eis in omnibus et singulis dictis feudis *privilegium de non appellando*, sed hoc ita, ut summum aliquod *Tribunal* seu *appellationis* instantiam, commodo in Germania loco, constituent, eique idoneas praeficiant personas, quae unicuique ius et iustitiam, secundum Imperii Constitutiones et cuiusque loci statuta, absque vltiori prouocatione, causarumue auocatione, administrent.

Privilegium de non appellando, et summum Tribunal constitutionis.

E contra vero si contigerit, ipsos tanquam Duces Bremenses, Verdenenses aut Pomeraniae, vel etiam ut Principes Rugiae, aut Dominos Wismariae ex causa dictas ditiones concernente, ab aliquo legitime

Itemque Electionis fori;

time conueniri, Caesarea Maiestas liberum eis relinquit, vt pro sua commoditate *forum eligant*, vel in Aula Caesarea vel Camera Imperiali, vbi actionem intentatam excipere velint. Teneantur tamen *intra tres menses* a die denunciatae litis sese declarare, coram quo iudicio sese sistere velint.

et erigendi
Academiam.

§. 13. Praeterea concedit eidem Regiae Maiestati Sueciae ius *erigendi Academiam* vel Vniuersitatem, vbi quandoque ei commodum visum fuerit. Ad haec concedit eidem *moderna vedigalia* (vulgo licentia vocata) ad littora portusque Pomeraniae et Megapoleos, iure perpetuo, sed ad eam taxae moderationem reducenda, ne commercia in iis locis intercidant.

Guarantia
Imperii de
ditionibus
Sueco cessis.

§. 14. Exsoluit denique status, Magistratus, officiales et subditos dictarum respectiue ditionum feudorumque omnibus *vinculis et sacramentis*, quibus prioribus dominis et possessoribus aut praetendentibus hucusque obstricti fuerant, eosque ad subiectionem, obedientiam et fidelitatem Regiae Maiestati Regnoque Sueciae, ceu ab hoc die haereditario suo domino praestandum remittit, obligatque, atque ita Sueciam in plena iustaque eorum possessione constituit, verbo Imperiali promittens, se, non solum modernae Reginae, sed et omnibus futuris Regibus Regnoque Sueciae, ratione dictarum ditionum, bonorum, iuriumque concessorum *securitatem praestitutum*, eosque sicut caeteros Imperii Status in eorum possessione quieti *contra quemcunque iniolabiliter conseruaturum et manutenturum*: Atque haec omnia peculiaribus inuestiturarum literis omni meliori modo confirmaturum.

Reciproca
obligatio
Sueci.

§. 15 Vicissim Serenissima Regina et futuri Reges Regnumque Sueciae dicta feuda omnia et singula a Caesarea Maiestate et Imperio *recognoscant*; eoque nomine, quoties casus euenierit, *inuestiturarum renouationes decen'er petant*, iuramentum fidelitatis eique annexa. sicut antecessores, similesque Imperii vasalli, praestando.

§. 16.

§ 16. De caetero Ordinibus et subditis dictarum ditionum locorumque, nominatim *Stralsundensibus*, ^{Clausula pro Stralsundensibus.} competentem eorum libertatem, bona, iura et priuilegia, communia et pecularia legitime acquisita, vel longe vsu obtenta, cum libero Evangelicae Religionis exercitio, iuxta inuariatam Augustanam Confessionem perpetim fruendo, circa homagii renouationem et praestationem more solito confirmabunt. Interque eos *Ciuitatibus Anseaticis*, eam nauigationis et commerciorum libertatem tam in exteris regnis, ^{pro Ciuitatibus item Anseaticis.} rebus publicis, et prouinciis, quam in Imperio integram conferuabunt, quam ibi ad praesens vsque bellum habuerunt.

ARTICVLVS XI.

§. I. Pro *aequiualente* autem *recompensatione* Electori *Brandenburgico*, Domino *Friderico Wilhelmo*, quod ad promouendam pacem vniuersalem iuribus suis in Pomeraniam citeriorem et Rugiam, vna cum ditionibus locisque supra annexis cesserit, praestanda, eidem eiusdemque posteris et successoribus haeredibus atque agnatis masculis, cum primis Dominis Marchionibus *Christiano Wilhelmo*, olim administratori Archiepiscopatus Magdeburgensis, item *Christiano Culmbacer si*, et *Alberto Onolzba-censi*, eorundemque successoribus et haeredibus masculis, statim ac pax cum vtroque Regno et Statibus Imperii composita et ratificata fuerit, a Sacra Caesarea Maiestate de consensu Statuum Imperii et praecipue interessatorum tradatur *Episcopatus Halberstadiensis*, cum omnibus iuribus, priuilegiis, regalibus, territoriis et bonis secularibus et ecclesiasticis, quocunque nomine vocatis, nullo excepto, in *perpetuum et immediatum feudum*. Constituatur item Dominus Elector statim in possessione eiusdem quieti et reali, eoque nomine *sessionem et votum* in Comitibus Imperii et Circulo inferioris Saxoniae habeat. Religionem autem et *bona ecclesiastica* in eo statu relinquat, quemadmodum per Dominum Archi-Ducem Leopoldum Wilhelmum inita cum capitulo Cathedrali pactione, ordinata fuerant: ita ta-

De satisfactio-
ne Bran-
denburgica.

Cessio Epi-
scopatus
Halbersta-
diensis cum
voto Comi-
tali et Cir-
culari.

Religio illic
in statu quo
relinquenda.

Capitulum
nullum ius
in regimine
competat.

Extinctio
quartae par-
tis Canonici-
catuum per-
missa.

Quatenus
Comitatus
Honslein
eo perti-
neat.

Comitis a
Tettenbach
inuestitura.

men vt nihilominus Episcopatus domino Electori
torique suae Domui et agnatis masculis supra nomi-
natis cum eorum successoribus et haeredibus mascu-
lis, ordine, quo sibi inuicem succedent, haedita-
rius maneat, atque Capitulum nullum ius in eligendo
et postulando, vel etiam regimine episcopatus, et
iis, quae eo pertinent, reliquum sit, sed modo di-
ctus Dominus Elector, et iuxta ordinem successorum
reliqui supra nominati ea *potestate in hoc Episcopa-
tu utantur, qua reliqui Principes Imperii in suis
territoriis utuntur.* Liceatque *quartam partem
Canonicatum* (excepta Praepositura in hanc com-
putationem non numeranda) decedentibus successu
temporis modernis eorum possessoribus Augustanae
Confessionis addictis, extinguere, eorumque redditus
mensae Episcopali incorporare. Quod si tot Cano-
nici Augustanae Confessionis non sint, qui quartam
partem totius corporis Canonorum, dempto Prae-
posito, conficiant, numerus suppleatur ex Catholi-
corum decedentium beneficiis,

§ 2. Cum etiam *Comitatus Honsleins* pro
ea parte, qua feudum est Episcopatus Halberstadien-
sis, consistens in duabus Dynastiis siue Praefecturis,
Lohra et Klettenberg, et quibusdam oppidis, vna
cum eo pertinentibus bonis et iuribus, post vltimo
defunctam Comitem huius familiae eidem Episco-
pato applicatus, atque a Domino Archiduce Leo-
poldo Guilielmo tanquam Episcopo Halberstadiensi
hactenus possessus fuerit, hunc eundem Comitatum
porro quoque penes istum Episcopatum irrevocabili-
ter permanere placuit, adeo vt Domino Electori
tanquam haereditario possessori iam dicti Episcopa-
tus Halberstadiensis de memorato Comitatu dispo-
nendi libera facultas esse debeat, non obstante nec
vigorem habente vlla contradictione, quae a quo-
quam in contrarium moueri possit.

§ 3. Teneatur item dominus Elector *Comitem
a Tettenbach* in possessione Comitatus *Rheinfain*
conseruare, eidemque inuestituram a Domino Ar-
chi-

chi-Duce de consensu Capituli concessam renovare.

§. 4. Eidem Domino Electori pro se et successoribus suis supra scriptis tradatur *Episcopatus Mindanus*, cum omnibus iuribus et appertinentiis, par ratione, ut ante memoratus Episcopatus Halberstadensis in feudum perpetuum a Sacra Caesarea Maiestate de consensu Statuum Imperii, statimque post conclusam et ratificatam hanc pacificationem, Dominus Elector pro se et successoribus suis in *possessione eiusdem* queta et reali constituatur, eoque nomine sessionem et votum in Comitibus Imperii universalibus et singularibus, ut et circuli Westphalici obtineat, salvis tamen *ciuitati Mindensi* suis Regaliis et iuribus in sacris et prophanis, cum mero et mixto imperio in criminalibus et ciuilibus, praesertim iure districtus eiusque iurisdictionis exercitio concessio, et pro nunc apprehensio, aliisque vñsibus, immunitatibus et priuilegiis circa pristina iura ipsis legitime competentibus; ita tamen ut pagi et villae domusque ad Principem, capitulum, totumque clericum et equestrem ordinem pertinentes et respectiue in districtu et intra moenia Ciuitatis sitae, omnino excipiantur, et de caetero ius Principis et capituli inuiolatum maneat.

Cessio Episcop. Mindensis Domui Brandenburgicae facta.

Saluis iuribus ciuitatis Mindensis.

§. 5. Dicto Domino Electori et successoribus suis Episcopatus quoque *Caminensis* in feudum perpetuum ab Imperatore et Imperio concedatur, eodem plane iure et modo, ut supra de Episcopatu Halberstadensi et Mindano dispositum est, sed cum hoc tamen discrimine, ut in Episcopatu Caminensi integrum sit Domino Electori Canoniciatus, post decessum praesentium Canoniceorum extinguere, atque sic successu temporis totum Episcopatum vñteriori Pomeraniae adiungere seu incorporare.

Itemque Ep. Caminensis, vna cum suppressione Canoniciatus.

§. 6. Similiter concedatur Domino Electori *expectantia* in Archiepiscopatum Magdeburgensem, ita quidem ut quandocunque eundem morte aut successione in Electoratu vel quacunque alia *successione* praee-

Expectantia in Archiepiscopatum Magdeburgensem data.

praesentis Administratoris Domini Augusti, Ducis Saxoniae, vacare contigerit, totus iste Archiepiscopatus cum omnibus eo pertinentibus territoriis, regalibus et iuribus, prout supra de Episcopatu Halberstadensi dispositum est, Domino Electori suisque posteris et successoribus, haeredibus et agnatis masculis, non obstante vlla electione aut postulatione interea temporis siue clam siue palam facta, tradatur et conferatur in feudum perpetuum, sitque eisdem vel itsdem ius autoritate propria vacantem apprehendendi possessionem.

Praefato
Interim l^o
magio.

§. 7. Interea autem teneatur Capitulum vna cum Ordinibus et subditis dicti Archiepiscopatus statim conclusa pace praedicto domino Electori et toti Domui Electorali, pro se atque omnibus in ea successoribus et haeredibus atque agnatis masculis, se *sacramento fidelitatis et subiectionis* in euentum obstringere.

Iura et Pri-
vilegia Ci-
uitati Mag-
deburgensi
salua sunt.

§. 8. Ciuitati vero *Magdeburgensi* pristina sua libertas et *privilegium* Ottonis primi die septimo Iulii, Anno noningentesimo quadragesimo, quod etiam si temporum iniuria deperditum, ad praeses eiusdem humiliter porrigendas a Caesarea Maiestate renouabitur, cum etiam privilegium *munendi et fortificandi* ab Imperatore Ferdinando secundo concessum, quod cum omnimoda *iurisdictione* et *proprietate* ad quadrantem milliaris germanici extendatur; si ut et reliqua illius Privilegia et iura in ecclesiasticis et politicis salua et inuiolata maneant, cum inserta clausula, quod in praeiudicium ciuitatis reaedificari non debeant suburbia.

Praef.
Aurac Mag-
deburgenses
Electori Sa-
xoniae ces-
sas.

§. 9. Caeterum quod ad quatuor Dynastias seu Praefecturas Querfurti, Gütterbock, Damb et Worf attinet, cum illae iam olim Domino Electori Saxoniae traditae sint, in eiusdem quoque ditione permaneant in perpetuum, cum hac tamen reservatione, ut quae hactenus ratione earundem ad collectas Imperii et Circuli contributa fuit quota, a dicto Domino Electore Saxoniae imposterum exsoluatur, eaque

que Archi-Episcopatu dematur, et huius rei ratione expressa fiat prouisio in Matricula Imperii et Circuli.

Vt autem inde causata imminutio reddituum Cameralium et ad mensam Archi-Episcopalem pertinentium aliquatenus refarciatur, iam dicto Electori Brandenburgico et successoribus suis, non solum statim post conclusam Pacem Praefectura Egleu, quae alias ad Capitulum spectabat, pleno iure possidenda et fruenda tradatur, cassato processu a Comitibus de Barby aliquot ab hinc annis desuper moto; sed etiam facultas sit, obtenta Archi-Episcopatus possessione quartam partem *Canonicatum Cathedralium* illis decedentibus extinguendi, eorumque redditus *Camerae Archi-Episcopali* applicandi.

Aequia-
lens Bran-
denburgi-
cum.

§. 10. Quae vero debita a praesente Domino Administratore, Augusto Duce Saxoniae *hactenus contracta* sunt, ex redditibus Archi-Episcopalibus, existente modis supradictis casu vacantiae et deuolutionis dicti Archi-Episcopatus, ad Dominum Electorem Brandenburgicum et successores suos, neuitquam dissoluantur, neque integrum sit, dicto Domino Administratori posthac *novis debitis*, oppignoracionibus et alienacionibus saepe dictum Archi-Episcopatum in praeiudicium Domini Electoris eiusque successorum, haeredum et aguatorum masculorum quoquo modo onerare.

De debitis
Administra-
toris Mag-
deb.

§. 11. In his vero Domini Electoris Archi- et Episcopatibus de caetero salua maneant ordinibus et subditis competentia eorum iura et priuilegia, cum primis *inuariatae Augustanae Confessionis exercitium*, quale nunc ibi viget, nec minus locum habeant ea, quae in puncto grauaminum inter variusque religionis status et ordines Imperii transacta et conuenta sunt, quatenus scilicet non aduersantur illi dispositioni, quae supra in articulo quinto de *Grauaminibus*, §. 8. continetur, incipiente: *Qui Archi-Episcopatus, Episcopatus et aliae fundationes atque bona Ecclesiastica, etc.* et finiente: *subiecta manen-*

Quomodo
in prouin-
ciis Bran-
denburgico
cessis pro-
spectum
fuerit *subdi-
torum iuri-
bus ac reli-
gioni.*

manento. etc. utpote quem aequè hic valere debere, ac si verbotenus insertus esset, et supra dictos Archiepiscopatum et Episcopatus haereditario et immutabili iure apud Dominum Electorem atque Domum Brandenburgicam, omnesque in ea successores, haeredes et agnatos in perpetuum plane, ut de reliquis terris ipsorum haereditariis iuris est, permanere oportet.

Tituli ditionum totius Domui communes sint.

Ratione tituli autem conuenientum est, ut iam dictus Dominus Elector cum tota Domo Brandenburgica et in ea omnes et singuli Marchiones Brandenburgici, *Duces Magdeburgenses* et *Principes Halberstadiensis* et Mindenses appellentur et scribantur.

Restituenda Electori Brandenburg. a Regina Sueciae, Pomerania Vltior et Culberga.

§ 12. Regia quoque Maiestas Sueciae restituat Domino Electori pro se et successoribus suis haeredibus atque agnatis masculis, primo reliquam *Pomeraniam vltiorem* cum omnibus appertinentiis, bonis et iuribus secularibus et Ecclesiasticis pleno iure, tam quoad Dominium vtile, quam directum, deinde *Colbergam cum toto Episcopatu* Caminensi, omnique iure, quod vltioris Pomeraniae Duces hucusque habuerunt in collatione Praelaturarum et Praebendarum Capituli Caminensis, ita tamen ut salua maneant iura Regiae Maiestati Sueciae supra concessa atque ordinibus et subditis in restitutis partibus vltioris Pomeraniae Episcopatuque Caminensi competentem eorum libertatem, bona, iura et priuilegia, secundum tenorem literarum reuersalium (quibus etiam ordines et subditi dicti Episcopatus gaudere debent, ac si iis directe datae essent) cum libero Augustanae Confessionis exercitio, iuxta inuariatam Augustanam Confessionem, absque vlla perturbatio-
ne perpetim fruendo, circa homagii renouationem et praestationem omni meliori modo confirmet et conseruet.

Itemque occupata.

§ 13. Tercio omnia loca, quae praefidiis Suecicis infesta tenentur per Marchiam Brandenburgicam.

§ 14.

§. 14. Quarto omnes *Commendas et bona ad ordinem Equestrem Diui Iohannis spectantia*, quae extra territoria Regiae Maieftati Regnoque Sueciae cessa continentur, vna cum *actis et regeftis ceterisque literariis documentis originalibus*, haec loca iuraque restituenda concernentibus, communibus vero et vtramque nempe tam citeriorem quam vltiorem Pomeraniam afficientibus in authentica et probante forma, quae in Archiuo et Cartophylaciis Aulae Stetinenfis, vel alibi intra vel extra Pomeraniam reperiuntur.

Et bona ordinis diui Iohannis.

ARTICVLVS XII.

§. 1. Pro eo vero, quod Duci Megapolitano Suerinenfi, Domino Adolpho Friderico, in alienatione Ciuitatis Portusque Wismariensis decessit, competant ipsi eiusque haeredibus masculis, *Episcopatus Suerinenfis et Ratzeburgensis* iure perpetui et immediati feudi (saluo tamen Domus Saxonico-Lauenburgicae, aliorumque vicinorum, vt et distae Dioeceseos hinc inde competenti iure) cum *omnibus iuribus, documentis literariis, Archiuo, rationariis, aliisque pertinentiis, et potestate extinguendi Canoniciatus* vtroque post praesenti tempore residentium Canoniceorum decessum, omnesque *reditus mensae Ducali applicandi*, eoque nomine habeat sessionem in conuentibus Imperii et circuli Saxoniae inferioris, cum *duplici Principis titulo et voto*. Etsi vero eiusdem ex fratre nepos, Dominus *Gustauus Adolphus* Dux Megapolitano-Gustrouienfis antehac designatus fuerat Administrator Ratzeburgensis, quia tamen ipsi non minus, quam patruo beneficium restitutionis in suos Ducatus obtigerat, aequum visum est, vt patruo cedenti Wismariam, ipse vicissim hunc cedat Episcopatum. Conferentur autem dicto Duci Gustauo Adolpho, eo nomine compensationis ergo, *duo Canoniciatus*, iuxta modernam compositionem Grauinum ad Augustanae Confessioni addictos pertinentium, beneficia, vnum in ecclesia cathedrali Magdeburgensi, alterum in *Halberstadtensi*, primum vacatura.

De aequiualentia Megapolitano.

Cessio Episcop. Suerinenfis et Ratzeburgensis.

Duci Gustrouienfi duo Canoniciatus concessi.

§. 2.

Familiae
Megapoli-
tanae ius in
2. *Canonici-
catus Argen-
tin.*

§. 2. Quod deinde ad praetenfos *duos Canonici-
catus* in ecclesia Cathedrali Argentinenſi attinet, ſi
quid eo nomine Statibus Auguſtanae Confeſſionis,
iuxta praefentem transactionem competit, familiae
Dacum Mecklenburgenſium ex huiusmodi prouentibus
duorum Canoniciatum portiones concedantur,
absque tamen praepiudicio Catholicorum. Quod ſi
vero contigerit lineam masculinam Suerinenſem de-
ficere, ſuperſtite Guſtrouiana, tunc haec iterum ipſi
ſuccedat-

Itemque in
2. *Commenda-
das Miraw
et Nemeraw.*

§. 3. Pro maiori vero dictae Domus Mecklen-
burgenſis ſatisfactione cedant ipſi Commendae ordi-
nis equeſtris Diui Iohannis Hieroſolymitani *Mi-
raw* et *Nemeraw*, in iſto Ducatu ſitae, vigore di-
ſpoſitionis in Articulo quinto §. 9. ſupra expreſſae
in perpetuum, donec de controuerſiis religionis in
Imperio conuentum fuerit, et quidem lineae Sueri-
nenſi *Miraw*, lineae vero *Guſtrouienſi* commenda
Nemeraw, ſub hac conditione, vt dicti ordinis con-
ſenſum ipſi procurare, eidemque nec non Domino
Electori Brandenburgico tanquam eius Patrono,
quotieſcunque caſus euenerit, haſtenus praefari ſo-
lita, porro quoque praefare teneantur.

Confirma-
tio *Veſtigia-
lium*; et im-
munitas a
*Tributis Im-
perii* ad
200000.
thl.

§. 4. Confirmabit etiam Caefarea Maieſtas ei-
dem *veſtigalia ad Alhim* antehac obtenta in perpe-
tuum, conſeſſi inſuper *immunitate a tributis* Impe-
rii futuro tempore, citra cauſam ſatisfactionis mili-
tiae Suecicae, indicendis, donec ſumma ducento-
rum millium thalerorum Imperialium compenſata
ſuerit. Caſſetur inſuper praetenſum debitum *Win-
gerſchianum*, vtpote ex cauſa belli ortum, proceſ-
ſibus etiam et decretis deſuper emanatis penitus an-
nullatis, ita vt neque Duces Megapolitani, neque
Ciuitas Hamburgienſis eo nomine in poſterum vn-
quam conueniri poſſint vel debeant.

ARTICVLVS XIII.

Domui
Brunſuiceniſi

§. 1. Cum Domus Ducalis *Brunſuiceniſis* et *Lu-
neburgeniſis* ob pacem publicam melius ſcilicet ſue-
ſt bi-

stabiliendam cesset Coadiutoriis in Archi-Episcopatus Magdeburgensem et Bremensem, itemque Episcopatus Halberstadiensem et Ratzeburgensem, obtentis ea conditione, vt inter alia etiam *alternatiua* iisdem cum Catholicis in Episcopatum Osnabrugensem addiceretur successio, Caesaræa Maiestas præsentis Sacri Romani Imperii statui minime expedire iudicans pacem publicam propterea impediri diutius, consentit et permittit, vt eiusmodi *alternatiua successio* in dicto Episcopatu *Osnabrugensi* deinceps inter Catholicos et *Augustanæ Confessionis Episcopos*, ex familia tamen Ducum *Brunsvicensium et Luneburgensium*, quamdiu eadem durauerit, postulandos, locum habere debeat, modis et conditionibus sequentibus.

datur successio in Episcopatum Osnabrugensem.

§. 2. Primo, Quoniam Dominus Gustaus Gustavi, Comes in *Wassenburg*, Regni Sueciæ Senator, omni suo iuri in Episcopatum Osnabrugensem, occasione præsentis belli obtento, *renunciat, iuramentumque*, a statibus et subditis eiusdem sibi præstitum, *remittit*, ideo Dominus Episcopus Franciscus Wilhelmus, eiusque *successores*, sicut et Capitulum Status et subditi dicti Episcopatus, virtute præsentium obligati sunt ad soluendum dicto Dominò Comiti, eiusue mandatario, Hamburgi spatio quatuor annorum a die publicatæ Pacis numerandorum, octuaginta *millia thalerorum* Imperialium, ita vt singulis annis vicena millia Hamburgi ad manus dicti Comitis eiusue mandatarii exsoluere et numerare teneantur, executione in non parentes ex lege communi huius Pacificationis suas vires obtinente.

In quem Comiti a Wassenburg 80000. thal. soluantur,

§. 3. Secundo, Restituatur dictus Episcopatus Osnabrugensis totus et integer, cum omnibus suis appertinentiis secularibus et Ecclesiasticis, moderno Domino Episcopo *Francisco Wilhelmo* pleno iure possidendus, prout vniformis perpetuæque *Capitulationis* leges communi Principis Francisci Wilhelmi Domusque Brunsvico Luneburgicæ et Capitularium Episcopatus Osnabrugensis consensu iam ineundæ sancierint,

Restituatur Episcopatus integer.

Religionis
status in Epi-
scopatu Os-
nabrugensi
ad statum
anni 1624.
reductus.

reuerfales]
subditis dan-
di.

§. 4. Tertio, *Status Religionis* ac coetus ecclesiastici, totiusque Cleri *viriusque Religionis* tam in ipsa Vrbe Osnabrugensi, quam in reliquis ad hunc Episcopatum pertinentibus ditionibus, oppidis, villis, pagis omnibusque aliis locis maneat et reducatur in eum, qui fuit *die prima Ianuarii anno millesimo sexcentesimo vicesimo quarto*, statum, ita tamen, vt prius fiat singularis quaedam determinatio et dispositio de iis, quae post annum millesimum sexcentissimum vigesimum quartum, quoad verbi Ministros et diuinum cultum mutata deprehenduntur, etiam supradictae capitulationi inferenda, caueatque Dominus Episcopus per literas reuerfales Statibus et subditis suis homagio (quarenus obseruantia ab antiquo obtinuit) ab ipsis recepto, *iura ac priuslegia salua* fore, et quae praeterea futurae Episcopatus administrationi statuumque et subditorum securitati vrimque necessaria videbuntur.

Episcopo
succedat
Dux Brun-
svico - Lune-
burgicus.

§. 5. Quarto, Defuncto eodem Domino Episcopo succedat in Episcopatu Osnabrugensi Dominus *Ernestus Augustus Dux Brunsvicensis et Luneburgensis*, atque adeo vi huius Pacis publicae sit designatus eiusdem successor, teneaturque Capitulum Cathedrale Osnabrugense, vt et reliqui Status et subditi statim post decessum aut resignationem moderni Episcopi, eundem Dominum *Ernestum Augustum* in Episcopum recipere, ac dicti status et subditi isti fini intra trimestre, a conclusa hac pace computandum, ipsi solitum vt supra praestare homagium, iuxta condiciones in capitulatione perpetua cum Capitulo ineunda positas.

Alternatiua
successio per-
petua sit in
Episcopatu
Osnabru-
gensis.

§. 6. Quod si vero Dux *Ernestus Augustus* post obitum moderni Episcopi non fuerit superstes, teneatur Capitulum alium ex Domini Georgii Ducis *Brunsvicensis et Luneburgensis* posteris in Episcopum suum postulare, conditionibus tamen in recepta Capitulatione vniformi initis perpetuo obseruandis. Eo autem demortuo aut vltro resignante teneatur dictum Capitulum vel electione vel postulatione Praefulem Catholicum sibi praeficere; sin vero hac in parte

parte vel Canoniorum negligentia vel discordia interceſſerit, locus ſit ordinationi iuris Canonici et conſuetudini Germaniae, ſalua tamen capitulatione perpetua, vt et hac tranſactione, et ſic perpetuo admittatur *alternatiua* ſucceſſio inter *Catholicos Episcopos* ex gremio Capituli electos, vel aliunde poſtulat, atque *Auguſtanae Confeſſioni addictos*, ſed non alios, quam ex *familia* modo nominati Ducis *Georgii* deſcendentes, et quidem ſi plures ſint Principes, *enatu minoribus* eligatur vel poſtuletur Episcopus, nullis vero exiſtentibus natu minoribus, ſufficiatur vnus ex Principibus *regentibus*: Illis autem deficientibus, ſuccedat tandem *Ducis Auguſti poſteritas*, alternatione, vt dictum, inter ipſam et Catholicos perpetua.

Lineae Guelpherhyanae ſucceſſio ſubſidiaria.

§. 7. Quinto, Teneatur non ſolum memoratus Dux *Erneſtus Auguſtus*, ſed etiam omnes et ſinguli ex familia Ducum Brunsuicenſium et Luneburgenſium Auguſtanae Confeſſioni addictorum in hoc Episcopatu alternatim ſuccedentium *ſtatum religionis*, coetus Eccleſiaſtici, totiusque Cleri, tam in ipſa vrbe Osnabrugeniſi, quam in reliquis ad hunc Episcopatum pertinentibus ditionibus, oppidis, villis, pagis, omnibusque aliis locis conſeruare ac tueri, prout ſuperius articulo *tertio et perpetua Capitulatione* diſpoſitum eſt.

Status Eccleſiaſtici in Episcopatu ad normam Capitulationis ſeruandus.

§. 8. Sexto, ne etiam durante adminiſtratione et regimine Episcopi Auguſtanae Confeſſioni addicti circa cenſuram *Eccleſiaſticorum Catholicorum*, itemque vſum et adminiſtrationem *Sacramentorum* ritu Romanae Eccleſiae, vt et caetera, quae ſunt *Ordinis*, vlla difficultas aut confuſio ſuborietur, horum omnium diſpoſitio, quoties alternatiua ſucceſſio in talem Auguſtanae Confeſſioni addictum deuenerit, Domino *Archi-Episcopo Coloniensi*, velut *Metropolitano* reſeruata, aduerſus Auguſtanae Confeſſioni vero addictos plane ſublata eſto. Caetera ſuperioris et regiminis iura in Ciuilibus et Criminalibus Auguſtanae Confeſſionis Episcopo iuxta Capitulationis leges illibata permaneant. Quoties vero *Catholicus Episcopus* in Episcopatu Osnabrugeniſi re-

Iura Coloniensis seu Metropolitani, regente Euangelico.

rum potitur, nihil omnino in *Augustanae Confessionis sacra* arroget sibi iuris, aut obtineat.

Walckenried, et Schawen Domui Brunsvicensi cessa.

§. 9. Septimo, Monasterium seu Praelatura Walckenried, cuius hoc tempore Administrator est *Christianus Ludovicus Dux Brunsvicensis et Luneburgensis*, una cum praedio Schawen, perpetuo feudi iure Ducibus Brunsvicensibus et Luneburgensibus, itidem a Caesarea Maiestate et Imperio cum omnibus pertinentiis iuribusque conferatur eodem prorsus, quo supra inter Ducum Brunsvicensium et Luneburgensium familias succedendi ordine, annullato iure advocatae, aliisque *Episcopatus Halberstadensis et Comitatus Hohnsteinensis* praetensionibus omnino sublati.

Itemque Monasterium Groeningense etc.

§. 10. Octavo, Ducibus quoque Brunsvicensibus et Luneburgensibus restituatur *Monasterium Groeningense*, quod antehac acquisitum Episcopatu Halberstadiensi cesserat; reservatis etiam iuribus, quae dictis Ducibus in castrum *Westerburg* competunt, nec minus infeudatio Comiti a *Tattenbach* a Ducibus facta, eoque nomine initae leges, perinde ut iura crediti et pignoris Ducis *Christiani Ludovici* Vicario *Friderico Skenkio* a *Winterstett* in *Westerburg* competentia, facta testata maneat.

Expunctio debiti Tyllio cessi.

§. 11. Nono, Debitum a *Friederico Ulrico* Duce Brunsvicensi et Luneburgensi cum Rege *Daniae* contractum, et per hunc in pacificatione Lubecensi Sacrae Caesariae Maiestati cessum, posteaque Caesariae militiae Praefecto Comiti *Tyllio* donatum quod attinet; cum moderni Duces Brunsvicensis et Luneburgenses se ad hoc debitum persolvendum ob plures rationes teneri negauerint. eaque de re etiam per Legatos plenipotentarios *Coronae Sueciae* instanter actum sit, amore pacis remissio et expunctio totius istius debiti et obligationis dictis Ducibus eorumque haeredibus et Prouinciis concessa esto.

Nec non debiti Razeburgensis.

§. 12. Decimo: Cum Duces Brunsvicensis et Luneburgenses Cellensis Lineae. Capitulo *Ratzeburgensi*

burgensi pro sorte viginti millium florenorum annuas pensiones vsque dum pependerit, alternatione iam cessante, *cessent* quoque annuae illae pensiones, abolito prorsus debito, vt et alia quauis obligatione,

§. 13. Vndecimo: Ducis etiam Augusti duobus filiis natu minoribus *Antonio Vlrico* et *Ferdinando Alberto* conferantur *duae praebendae* in Episcopatu Strasburgensi, primo vacaturae, ea tamen conditione, vt dictus Dominus Dux Augustus renunciaret praetensionibus suis, quas in vnum alterumue Canonicatum antehac habuit vel habere poterat.

*Praebendae
duae Aychen-
tineses con-
cessae.*

§. 14. Duodecimo: Vice versa iidem Duces *po-*
sulationibus et *coadiutoriis* in Archi-Episcopatus
Magdeburgensem et Bremensem, itemque Halber-
stadiensem et Ratzeburgensem plenissime renunciant,
ira, vt quae circa hosce Archi-Episcopatus et Episcopatus
superius in hoc Pacificationis instrumento
disposita sunt, citra ipsorum contradictionem effectum
habere debeant. Capitulis utrobique in eo statu
permanentibus, quo superius conuentum est.

*Ducum
Branfueen-
sium renun-
ciatio in
Coadiutorias
etc.*

ARTICVLVS XIV.

§. 1. De summa 10000. Imperialium Domino
Christiano Wilhelmo Marchioni Brandenburgico,
ex Archi-Episcopatu Magdeburgensi quotannis sol-
vendum, conuentum est, vt coenobium et praefec-
turae Zinna et Loburg dicto Domino Marchioni
statim tradantur, cum omnibus pertinentiis et omni-
moda Iurisdictione; solo territorii iure excepto.
Atque his praefecturis idem Marchio *vtatur, fruatur,*
ad dies vitae absque ulla rationum redditione:
hac tamen lege, vt in politicis et ecclesiasticis nul-
lum plane subditis afferatur praefudicium.

*De restaura-
tione Zinnae
et Loburg.*

§. 2. Quia porro, vt totus Archi-Episcopatus,
ita etiam iam nominatum coenobium et praefecturae
temporum iniuria valde sunt deuastatae: ideo a mo-
dero Domino Administratore, Domino Marchioni,
sine mora ex collectis in Archi-Episcopatu ad hoc

*De pensione
ab Admini-
stratore Mag-
deburg. prae-
standa.*

instituendis soluantur *tria millia Thalarorum Imperialium* ab ipso Marchione vel eius haeredibus non restituenda.

Quid mor-
tuo illo, post
quinguen-
nium resti-
tuendum sit,

§. 3. Praeterea placuit, vt post fata Domini Marchionis ratione et nomine non praestitorum alimentorum descendantibus ipsius eorumque haeredibus liceat dictum coenobium atque praefecturas per integrum quinquennium retinere, iisque sine rationum redditione cum omnibus suis pertinentiis et iuribus *uti frui*. Elapso vero quinquennio praedictae praefecturae earundemque iurisdictioni, redditus et proventus Archi-Episcopatus absque tergiuersatione restituantur; nec superius memoratae summae titulo quicquam ulterius moueatur vel petatur. Et praedicta omnia obseruentur, etiamsi propter Domini Electoris Brandenburgici aequiualem recompensationem Archi-Episcopatus Magdeburgensis ad Dominum Electorem eiusque haeredes ac successores peruenierit.

ARTICVLVS XV.

De Causa
Hasso-Cas-
sellana.

§. 1. Circa causam *Hasso-Cassellanam* conuentum est, vt sequitur:

Primo omnium Domus Hasso-Cassellana, omnesque eius principes, maxime Domina Amelia Elisabetha, Hassiae Landgrauiam, eiusque filius Dominus Wilhelmus, illorumque haeredes, Ministri, Officiales, Vassalli, subditi, milites et alii quocunque modo illis addicti, nullo prorsus excepto, non obstantibus contrariis pactis, processibus, proscriptionibus, declarationibus, sententiis, executionibus et transactionibus, sed illis omnibus vt et actionibus vel praetensionibus ratione damnorum et iniuriarum tam neutralium, quam belligerantium annullatis, vniuersalis amnestiae supra sancitae, et ad initium belli Bohemici cum plenaria restitutione reductae (exceptis Caesarea Maiestatis et Domus Austriacae Vassallis et subditis haereditariis, quemadmodum de iis in §. *Tandem omnes, etc.* disponitur) omniumque bene-

ficio.

sciorum ex hac et Religiosa Pace prouenientium, pari cum caeteris statibus iure, prout in articulo incipiente: *Vnanimi, etc.* disponitur, plenarie participes sunt.

§. 2. Secundo: Domus Cassellana, eiusque Successores *Abbatiam Hirsfeldensem*, cum omnibus appartenentiis secularibus et Ecclesiasticis, siue intra, siue extra territorium (vt praepositura Gellingen) sitis, saluis tamen iuribus, quae Domus Saxonica a tempore immemoriali possidet, retineant, et eo nomine inuestituram a Caesarea Maiestate toties, quoties casus euenerit petant, et fidelitatem praestent.

Retineat
Abbatiam
Hirschfeld,
iure feudi
Imp.

§. 3. Tertio: Ius directi et vtilis Domini in Praefecturas *Schaumburg, Bückeburg, Saxenbagen et Statthagen*, Episcopatu Mindano ante hac assignatum et adiudicatum, porro ad Dominum *Wilhelmum* modernum Hassiae Landgrauium, eiusque Successores plenarie in perpetuum citra vltiorem dicti Episcopatus, aut alterius cuiusvis contradictionem aut turbationem pertineat, salua tamen transactione inter *Christinum Ludouicum*, Ducem Brunsvico-Luneburgensem et Hassiae Landgrauiam, Philip-pumque Comitem de Lippe inita, firma etiam manente, quae inter eandem Landgrauiam et dictum Comitem inita est, conuentione.

De Praefec-
tuus eidem
cessis,
Schaumburg,
Bücken-
burg,
Saxenbagen,
et Statthagen.

§. 4. Conuentum praeterea est, vt pro locorum hoc bello *occupatorum restitutione* et *indemnitate* causa Dominae Landgrauiae Hassiae Tutrici eiusque Filio huius Successoribus Hassiae Principibus, ex Archi-Episcopatibus Moguntinensi et Colonien- si, Episcopatibus item Paderbornensi, Monasteriensi et Abbatia Fuldeni, sexies centena millia thalerorum Imperialium, bonitate Imperialibus constitutionibus modernis correspondentium, intra spatium nouem mensium a tempore ratificationis pacis computandum Casselli soluentium periculo et sumptibus pendatur. Nec contra promissam solutionem vlla exceptio vllusue *praetextus* admittatur, multo minus summa conuenta vlllo *arresto* afficiatur.

Indemnita-
tis causa ei-
dem
600000. thl.
leri soluen-
di.

Pignore pro-
pterea in se-
curitatem
constituto,

§. 5. Vt etiam Domina Landgrauia de solutione tanto securior sit, sequentibus conditionibus retineat Neus, Cosfeld et Neubaus, inque iis locis sua sibi-que solum obligata praesidia habeat, ea quidem lege, vt praeter officiales et alias personas in praesidiis necessarias dictorum trium locorum praesidia coniunctim non excedant numerum *mille ducentorum peditum et centum equitum*, Dominae Landgrauiae dispositioni relicto, quot cuius dictorum locorum peditum et equitum imponere, quemue huic vel illi praesidio praestare velit.

Quid circa
praedia in
locis oppi-
gnoratis ob-
seruandum.

§. 6. Praesidia autem secundum *ordinationem de sustentatione Officialium et militum* Hassiacis habitenus consuetam alantur, et quae ad conseruanda fortalitia necessaria sunt, praestentur ex Archi- et Episcopatibus, in quibus dicta arx et ciuitates sunt sitae, absque summae supra nominatae diminutione. Integrum autem sit ipsis praesidiis contra morosos et tardantes, sed non vltra debitam summam exequi, Iura autem *superioritatis et iurisdictionis* tam ecclesiastica quam secularis et *reditus* nominatarum arcis et ciuitatum, Domino Archi-Episcopo Colonensi sint salua.

Summa di-
midia exso-
luta, pigno-
ris pars re-
stituatur.

§. 7. Quamprimum vero post ratificatam Pacem Dominae Landgrauiae *trecenta millia* thalerorum Imperialium fuerint exsoluta, restituta Neusia, retineat Cosfeld solum et Neubaus, ita tamen vt praesidium Neussianum in Cosfeld et Neuhaus, non deducat, vel eius nomine quicquam vltius exigat, nec praesidia in Cosfeld numerum sexcentorum peditum et quinquaginta equitum, in Neuhaus autem centum peditum excedant. Sin autem intra terminum nouem mensium Dominae Landgrauiae integra summa non dependatur, non tantum Cosfeld et Neuhaus, donec plenaria subsecuta fuerit solutio, sed etiam pro residuo summae eiusque singulis centenis quinque annuatim Imperiales, donec residuum summae exsolutum fuerit, pensionis nomine soluantur, et tot praefectarum ad supra nominatos Archi- et Episcopatus atque Abbatiam pertinentium et Hassiae Prin-

Promissio in
casum non
solatae in-
demnitatis
sammatae.

Principatui vicinarum, quot praestandis et exsoluendis pensionibus sufficiunt. Quaestores et Receptores Dominae Landgraviae iuramento obstringantur, vt de redditibus annuas residuae summae pensiones soluant, non obstante Dominorum suorum prohibitione.

§. 8. Quod si vero Quaestores et Receptores in soluendo moras nectant, aut redditus alio conferant, Domina Landgrauia exequendi, et ad solutionem quouis modo illos adigendi liberam habeat potestatem, de reliquo iure territoriali domino proprietatis interea semper saluo. Simulac vero Domina Landgrauia totam summam cum pensionibus a tempore morae acceperit, restituat illico *loca* iam denominata, cautionis loco interim retenta, *pensiones* cessent et *Quaestores* atque Receptores, quorum facta fuit mentio, iuramenti nexu sint liberati.

Exequendi facultas Castellanis concessa.

§. 9. Quarum autem praefectarum redditus pensionibus, contingente mora, soluendis sin assignandi, ante ratificationem pacis euentualiter conuenietur, quae conuentio non minoris sit roboris, quam ipsum pacis instrumentum.

De praefecturis in subsidium assignandis.

§. 10. Praeter loca autem securitatis causa, vt memoratum, Dominae Landgraviae relinquenda, et post solutionem demum restituenda, *restituatur* illa nihilominus, ratificatione pacis subsecuta, omnes prouincias et Episcopatus, nec non illorum vrbes, praefecturas, oppida, fortalitia, propugnacula et omnia denique bona immobilia, nec non iura inter haec bella ab ipsa occupata, ita tamen, vt tam in praefatis tribus locis, cautionis nomine retinendis, quam reliquis omnibus restituendis non solum annuam et omnia ad bellicum apparatus spectantia, quae inferri vel fieri curauit per subditos euehenda Dominae Landgraviae et supradictis Successoribus.

Obligatio Domus Castellanae ad restituenda bello occupata.

§. 11. Quae vero ab ipsa non illata, sed in locis occupatis tempore occupationis reperta sunt et adhuc existant, ibi permaneant; sed vt etiam fortificatio-

Quae in iis relinquenda vel destruenda?

cationes et valla durante occupatione exstructa, eatenus destruantur, ne tamen vrbes, oppida, arces vel castra cuiusuis inuasionibus et depraedationibus pateant.

Quinam
Status ad sa-
tisfactionem
Hassiacam
teneantur.

§. 12. Et quamuis Domina Landgrauia praeterquam ab Archi- et Episcopatibus Moguntinensi, Coloniensi, Paderbornensi, Monasteriensi et abbacia Fuldensi a nemine restitutionis et indemnitis loco aliquid poposcerit, et sibi eo nomine a quoquam alio quicquam solui omnino noluerit, pro rerum tamen et circumstantiarum aequitate placuit toti Conuentui, vt salua manente dispositione §. praecedentis, inchoantis: *Conuentum praeterea est, etc.* etiam caeteri Status, cuiuscunque generis, cis et ultra Rhenum, qui prima Martii huius anni Hassiacae contributionem dependerunt, secundum proportionem contributionis exsolutae toto hoc tempore obseruatam ad conficiendam summam superius positam, et militum praesidiariorum sustentationem, ratam suam supra nominatis Archi- et Episcopatibus atque Abbatiae conferant, et damnum si quod soluentes vnus vel alterius moram perpeffi fuerint; morosi refarciant, nec executionem contra tergiuersantes instituendam Caesareae Maiestatis aut Regiae Maiestatis Sueciae, vel etiam Hassiae Landgrauiae officiales aut milites impediant, neque etiam fas sit Hassiacis quemquam in praeiudicium huius declarationis eximere, ii vero, qui suam quotam rite persoluerint, ab omni eatenus onere liberi erunt.

Confirma-
tio Trans-
actionis de
successione
Marburgensi.

§. 13. Quod controuersias inter Domos Hassiacas Castellanam et Darmstadinam, super *successione Marpurgensi* agitatae attinet, quandoquidem eae Castellis die decima quarta mensis Aprilis proxime elapsi consensu partium vnanimi accedente penitus sunt compositae, placuit *transactionem istam* cum suis annexis et recessibus, sicut ea Castellis inita et a partibus subsignata conuentuique huic insinuata fuit, vigore Instrumenti huius, eiusdem plane esse roboris, ac si verbis totidem hisce tabulis inserta *comprehenderetur*, nec a partibus transigentibus, nec aliis

aliis quibuscumque sub praetextu siue pacti, siue iuramenti, siue alio quocunque, villo vnquam tempore conuelli posse, quin imo ab omnibus, etiamsi aliquis ex interessatis eam forte confirmare detrectet, exactissime obseruari debere.

§. 14. Sicut etiam Transactio inter defunctum Dominum *Wilhelmum* Hassiae Landgrauium et Dominos *Cbristianum* et *Wolradum*, Comites Waldeciae die vndecimo Aprilis anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto facta, et a Domino *Georgio* Hassiae Landgrauio die decimo quarto Aprilis anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octauo ratificata, non minus vigore huius Pacificationis perpetuum et plenissimum robur obtinebit, omnesque Hassiae Principes pariter ac Comites Waldeciae obligabit.

Itemque
Transactio-
nis Hassiaco-
Waldecen-
sis.

§. Firmum quoque maneat et inuiolabiliter custodiatur *Ius primogeniturae* in qualibet Domo Hassiae Castellana et Darmstatina introductum et a Caesarea Maiestate confirmatum.

Primogeni-
tura Hassia-
ca confir-
mata.

ARTICVLVS XVI.

§. 1. Simulatque vero Instrumentum Pacis a Dominis Plenipotentariis et Legatis subscriptum et signatum fuerit, cesset *omnis hostilitas* et quae supra conuenta sunt, vtrunque e vestigio *executioni* mandentur.

De Execu-
tione Pacis.

§. 2. Imprimis quidem Imperator ipse per vniuersum Imperium edicta promulget, et serio mandet iis, qui hisce pactis et hac Pacificatione ad aliquid restituendum vel praestandum obligantur, vt sine tergiversatione et noxa intra tempus conclusae et ratificandae pacis praestent et exequantur transacta, iniungendo tam Directoribus *Ausschreibenden Fürsten*, quam Praefectis militiae circularis, *Crantz=Driften*, vt ad requisitionem restituendorum iuxta ordinem Executionis et haec pacta, restitutionem cuiusque promoueant et perficiant. Inferatur etiam Edictis clausula, vt quia circuli Directores, *Ausschreibende Für-*

De Edictis
restitutorii.

Fürsten, aut Praefectus militiae circularis Crayß-
 Obrister, in *causa* vel *restitutione propria*, minus
 idonei executioni esse censentur, hoc in casu, item-
 que si Directores vel Praefectum Circularis militiae
 repudiare commissionem contingat, *vicini Circuli*
Directores aut Praefecti militiae circularis eodem
 executionis munere etiam in alios Circulos ad resti-
 tuendorum requisitionem fungi debeant.

De Commis-
 sariis ad exe-
 quendum.

§. 3. Quod si etiam restituendorum aliquis Cae-
 sareanos *Commissarios* ad alicuius restitutionis, prae-
 stationis vel executionis actum necessarios censuerit,
 quod ipsorum optioni relinquitur; etiam illi sine
 mora dentur :

De modo
 constituendi
 Commissa-
 rios ad pacis
 executio-
 nem.

§. 4. Quo casu ut rerum transactarum effectus
 tanto minus impediatur, tam restituentibus quam re-
 stituendis liceat statim conclusa et subscripta pacifi-
 catione binos aut trinos vtrinque *nominare Commis-*
sarios, e quibus Caesarea Maiestas vnum a resti-
 tuendo, alterum a restituente nominatum, pares ta-
 men numero ex vtraque religione eligat, quibus in-
 iungatur, ut omnia quae vigore huius transactionis
 oportet, absque mora exequantur. Sin autem resti-
 tuentes Commissarios nominare neglexerint, Caesa-
 rea Maiestas ex iis, quos restituendus nominauerit,
 vnum deliget, aliumque pro suo arbitrio, obseruata
 tamen vtrobique diuersae religioni addictorum pari-
 tate. adiunger, quibus commissionem executionis
 demandabit, non obstantibus exceptionibus in con-
 trarium factis. Ipsi deinde restituendi mox a con-
 clusione Pacis de transactorum tenore notum faciant
 interessatis aliquid restituturis.

Quisque,
 quod debet,
 i pacis ini-
 tae, praestet
 sine mora.

§. 5. Omnes denique et singuli siue status siue
 communitates, siue priuati, siue Clerici, siue secular-
 res, qui vigore huius transactionis eiusdemque regula-
 rum generalium, vel specialis expressaeque alicuius
 dispositionis ad *restituendum*, *cedendum*, *dandum*,
faciendum, aut aliud quid *praestandum* obstri-
 cti sunt, teneantur statim post promulgata Caesarea
 edicta, et factam restituendi notificationem, *sine*
omni

omni tergiuersatione vel oppositione clausulae saluatoriae, siue generalis, siue specialis alicuius supra in Amnestia positae, aut quacunque alia *exceptione*, itemque sine noxa aliqua, omnia, ad quae obligantur, restituere, cedere, dare, facere, et praestare.

§. 6. Nec Directorum et Praefectorum circularis militiae aut Commissariorum executioni quicquam, siue status, siue miles praesertim praesidiarius, siue quilibet alius sese opponat, sed potius *executoribus assistant*, liberumque sit dictis executoribus contra eos, qui executionem quouis modo impedire conantur, suis vel etiam restituendorum viribus uti.

Executionem impedituri quomodo compescendi?

§. 7. Deinde omnes et singuli *utriusque partis captiui*, sine discriminis sagi vel togae, eo modo, quo inter Exercituum Ducēs, cum Caesarēae Maiestatis approbatione conuentum est, vel adhuc conuenietur, liberi dimittantur.

Captiui utrinque relaxentur.

§. 8. Denique pro *militiae Suecicae exauctoratione* omnes et singuli Electores, Principes et reliqui Status, comprehensa libera et immediata Imperii Nobilitate (salua tamen requisitione hactenus in talibus casibus usitata, libertateque et exemptione in futurum saluis) septem sequentium Circulorum Imperii, Electoralis Rhenani, superioris Saxonici, Franconici, Sueuici, superioris Rhenani, Westphalici et inferioris Saxonici teneantur in medium conferre *quinque myriades Imperialium Thalerorum* in moneta per Imperium Romanum usitata, idque tribus terminis; primo termino (Statibus in circulo Electorali ut et superiori Rhenano Francofurtum ad Moenum, superioris Saxoniae Lipsiam seu Brunsuigam, Franconiae Norinbergam, Sueviae Ulmam, Westphaliae Bremam vel Monasterium, et inferioris Saxoniae Hamburgum suam cuiusque quotam conferentibus) *octodecim centena millia* Imperialium thalerorum in numerata pecunia (pro cuius summae faciliiori solutione impetranda, liceat illos subditos, qui ex Amnestia veniunt restituendi, non moderno ipsorum

De satisfactione militiae Suecicae, 5 myriadibus praestanda.

Termini solutionis.

ipforum possessori sed vero Domino, cui ex Amnestia restituendi sunt, statim a conclusa pace, etiam ante factam restitutionem, secundum ipsorum quantitatem et proportionem, collectare, nec in exigendis illis collectis moderni possessores ullum creent impedimentum) et duodecies centena millia per assignationes ad certos Status, super quorum solutione tolerabilibus conditionibus facienda, a quolibet Statu inter conclusam et ratificandam pacem cum officiali militari sibi assignato ex aequo et bono conueniendum,

De Militiae
exauctorati-
one et Lo-
corum ena-
cuatione.

§. 9. Qua conuentione, vt et ratificationum commutatione facta, dictorum *octodecim centenorum millium thalerorum solutio, militiae exauctoratio et locorum euacuatio*, statim pari passu peragantur, nec ob ullam aliam causam differantur, cessantibus statim a conclusa pace contributionibus et *omnis generis exactionibus*, salua tamen praesidiariorum militum caeterarumque copiarum sustentatione ad tolerabilem modum conuenienda; salua itidem iis statibus, qui suam portionem soluerunt, vel cum assignatis officialibus, quoad solutionem suarum portionum amicabiliter conuenerunt, a suis constitutibus ob horum soluendi moram, sibi *illatorum damnorum* repetitione.

Residuum
quomodo
praestan-
dum? et a
quibus?

Reliquarum duarum myriadam priorem quidem sub finem proximi anni a facta exauctoratione computandi, alteram vero in fine anni proxime insequentis, vtramque thaleris Imperialibus, eorumue in alia per Imperium vsitata moneta valore, ad supradicta loca Regiae Maiestatis Sueciae ad id cum potestate deputatis Ministris dicti septem Circulorum Status bona fide sunt exsoluendi. Sicuti autem dicti septem Circuli soli militiae Suecicae sine praetensione alterius assignati intelligantur, ita singuli eorum Electores, Principes et Statuseam tantum portionem, quae iuxta matriculam et cuiusque loci obseruantiam, et extraditam hic designationem unicuique praestanda incumbit, pendere debebunt.

§. 10. Nec vllus Status vela solutione *immunis* sit, vel maiori numero *der Römer Monat praegravetur*, vel pro alio suo constatu, aliisque belligerantium militibus plus soluere teneatur, multo minus *repressaliis* vel *arrestis* eo nomine praegravetur: Neque etiam vllus Status in *modo* suos *collectandi*, vel a milite aut constatu vel vlllo alio, sub quocunque praetextu, de facto impediatur.

Nullus prae alio gravandus in contribuendo.

§. 11. Quod ad Circulum *Austriacum* et *Bavaricum* attinet, cum ille (praeter factam in hoc pacificationis conventu a Statibus Imperii promissionem, se in proximis Imperii Comitibus Suae Caesareae Maiestati pro hactenus toleratis belli sumptibus, subsidium e collectis Imperii praestandum decreturos) soluendis exercitui immediato Caesareo *stipendiis*, hic vero pro Bavarico milite sepositus sit, solutionis conventio et exactio in Circulo Austriaco penes Sacram Caesaream Maiestatem esto: In Circulo autem Bavarico observetur idem collectandi et solvendi modus, qui in reliquis Circulis; executio tamen, vt et in caeteris septem Circulis fiat secundum Constitutiones Imperii.

Ex Austriaco et Bavarico Circulis contributiones cui sint praestandae?

§. 12. Vt autem Regia Maiestas Sueciae eo securior certiorque sit de infallibili singulorum terminorum praestatione, singuli septem dictorum Circulorum Electores, Principes et Status vigore huius conventionis se ad suam quisque quotam condicto tempore locoque bona fide soluendum sponte, idque sub hypotheca omnium suorum bonorum obligant, ita quidem vt si mora vllius interuenerit, omnes Imperii Ordines, potissimum vero cuiusque Circuli Directores, Ducesque, vi articuli assècurationis pacis teneantur promissa, ceu rem iudicatam, exequi, absque vlllo vltiori iuris processu vel exceptione.

Securitas de solutione Suecis certissime facienda.

§. 13. Restitutione ex capite Amnestiae et gravaminum facta, liberatis captiuis, ratihabitionibus commutatis et praestitis iis, quae de primo solutionis termino supra conuenta sunt, omnia vtriusque partis militaria praesidia, siue Imperatoris eiusque sociorum

De militarium praesidiarum educatione ex locis restituendis.

ciorum et foederatorum, siue Reginae Regnique Sueciae et Landgrauiae Hassiae, eorumque foederatorum et adhaerentium, alioque quocunque nomine imposita fuerint, ex ciuitatibus Imperii ac omnibus aliis locis restituendis, sine exceptionibus, mora, damno et noxa pari passu educantur.

Loca occupata legitimis dominis restituantur.

§. 14. Loca Ipsa, Ciuitates, vrbes, oppida, arces, castella, fortalitia, tam quae per regnum Bohemiae, aliasque terras Imperatoris Domusque Austriae haereditarias, quam caeteros Imperii Circulos, a partibus belligerantibus supradictis occupata et retenta, vel per armistitii vnus vel alterius partis, vel quemcunque alium modum concessa sunt, prioribus et *legitimis suis possessoribus et dominis*, siue mediati, siue immediati Imperii status sint, tam ecclesiasticis quam secularibus, comprehensa libera Imperii nobilitate, *absque mora* restituantur, liberaeque eorum dispositioni, siue de iure et consuetudine, siue vigore praesentis transactionis competenti permittantur, non obstantibus vllis *donationibus, infeudationibus, concessionibus* (nisi vltro et spontanea Status alicuius voluntate alicui factae sint vel fuerint) obligationibus, pro redimendis captiuis, aut auertendis deuastationibus, incendiisque datis, aut aliis quibuscunque titulis in priorum legitimorum dominorum possessorumque praeiudicium acquisitis; cessantibus etiam *pactis et foederibus*: aut quibuscunque aliis *exceptionibus* praedictae restitutioni aduersantibus, quae omnia pro nullis haberi debent; saluis tamen iis, quae et quatenus in praecedentibus articulis circa Reginae Regnique Sueciae vt et quorundam Electorum et Principum Imperii Romani satisfactionem vel aequiualem recompensationem, siue aliter speciatim excepta et disposita sunt. Atque haec restitutio locorum occupatorum tam a Caesarea Maestate, quam a Regia Maestate Sueciae, et vtriusque fociis, foederatis et adhaerentibus fiat reciproce et bona fide.

De Archinotum restitu-

§. 15. Restituantur etiam *Archina et documenta literaria*, aliaque mobilia, vtet *tormenta bellica*, quae

quae in dictis locis tempore occupationis *reperita* tione. Quae
sunt, et adhuc ibi salua reperiuntur; quae vero post vel relin-
occupationem aliunde eo *inuenta* sunt, siue in proe- quenda vel
liis capta. siue ad vsum et custodiam eo per occupa- auferenda
pantes illata fuerunt, vna cum annexis, vt et belli sint?
co apparatus iisdem quoque secum exportare et aue-
here liceat.

§. 16. Teneantur subditi cuiusque loci deceden- *Discedenti-*
tibus praesidiis et militibus currus, equos et naues, *bns militibus*
cum necessario victu pro omnibus necessariis aue- quaenam
hendis ad loca in Imperio destinata, absque pretio submini-
subministrare; quos currus, equos et naues *restri-* stranda
tuere debent Praefecti praesidiorum militumque hoc sint?
modo discedentium sine dolo et fraude. Liberent
etiam Statuum subditi se inuicem ab hoc onere ve-
cturae de vno territorio in aliud, donec ad loca in
Imperio destinata peruenerint. Nec praesidiorum
aut aliis militiae Praefectis aut Officialibus liceat sub-
ditos eorumque currus, equos, naues et similia eo-
rum vsum commodata, omnia vel singula *extra*
dominorum suorum, multo minus Imperii fines, se-
cum trahere, eoque nomine obsidibus cauere te-
neantur.

§. 17. Reddita vero, siue maritima et limitanea, *De futura*
siue mediterranea fuerint, dicta loca, ab vltiori- locorum re-
bus omnibus, durantibus hisce bellorum motibus stitutorum
introducitis praesidiis perpetuo posthac libera sunt, *libertate.*
et dominorum suorum (saluo de caetero cuiusque
iure) liberae dispositioni relinquantur.

§. 18. Nulli autem Ciuitati vel nunc, vel in fu- *Ciuitates*
turum vlli praeiudicio damnoue cedat, quod ab omnes gau-
terutra parte belligerantium *occupata* et *inseffa* fue- deant *Amne-*
rat; sed omnes et singulae cum omnibus et singulis *stia*, suisque
ciuibus et incolis tam vniuersalis *Amnestiae*, quam *inuib.*
caeteris huius pacificationis beneficiis gaudeant, iis-
que de caetero omnia sua *iura et priuilegia* in sacris
et profanis, quae ante hos motus habuerunt, facta
rectaque maneant, saluis tamen *iuribus superiorita-*
tis

tis cum inde dependentibus pro singulis quarumcunque dominis.

De militiae
superfluae
exauctorati-
one.

§. 19. Denique omnium belligerantium in Imperio partium *copiae* et *exercitus dimittantur et exauctorentur*, eo tantum numero in suos cuiusque proprios Status traducto, quem quaeque pars pro sua securitate iudicauerit necessarium.

Ordo exe-
cutionis ad
militiae Du-
ces remissus.

§. 20. Tam exauctoratio vero militiae, quam restitutio locorum ad praefixum tempus eo ordine modoque fiant, de quibus inter Generales Exercituum Duces conueniet, obseruatis tamen, quoad rem ipsam iis, quae in puncto Satisfactionis militiae conuenta sunt.

ARTICVLVS XVII.

De Ratiha-
bitione con-
clusae pacis.

§. 1. Pacem hoc modo conclusam promittunt Caesarei et Regii Ordinumque Imperii Legati et Plenipotentiarii respectiue ab Imperatore et Regina Sueciae, Sacrique Imperii Romani Electoribus, Principibus et Statibus ad formam hic mutuo placitam ratihabitum iri, seseque infallibiliter praestituros, vt *solemnia ratihabitionum instrumenta* intra spatium octo septimanarum a die subscriptionis computandarum, hic Osnabrugis praesententur et reciproce riteque commutentur.

Esto haec
pax lex Im-
perii funda-
mentalís et
regula per-
petua.

§. 2. Pro maiori etiam horum omnium et singulorum pactorum firmitudine et securitate, sit haec Transactio *perpetua lex et pragmatica Imperii sanctio*, imposterus aequae ac aliae leges et Constitutiones fundamentales Imperii, nominatim *proximo Imperii Recessui* ipsique *Capitulationi Caesareae* inferenda, obligans non minus absentes, quam praesentes, ecclesiasticos aequae ac politicos, siue Status Imperii sint, siue non, eaque tam Caesareis procerumque Consiliariis et officialibus, quam Tribunalium omnium Iudicibus et Assessoris, tanquam Regula, quam perpetuo sequantur, praescripta.

§. 3.

§. 3. Contra hanc Transactionem vllumue eius articulum aut clausulam nulla *iura Canonica vel civilia*, communia vel specialia, *Conciliorum decreta, priuilegia, indulta, edicta, commissiones*, inhibitiones, mandata, decreta, rescripta, litis pendenciae, quocumque tempore latae *sententiae, res iudicatae, Capitulationes Caesareae et aliae religionum ordinum regulae*, aut exemptiones siue praeteriti, siue futuri temporis *protestationes, contradictiones, appellationes, investiturae, transactiones, iuramenta, renunciationes*, pacta siue dedititia siue alia, multo minus *edictum Anni millesimi sexcentesimo vigesimo noni*, vel *transactio Pragensis* cum suis appendicibus, aut *concordata* cum Pontificibus, aut *interimisticum Anni millesimi quingentesimi quadragiesimi octauo*, vllaue alia *statuta* siue politica siue ecclesiastica *decreta, dispensationes, absolutiones*, vel vllae aliae, quocumque nomine aut praetextu excogitari poterint, *exceptiones* vnquam allegentur, audiantur aut admittantur, nec vsquam contra hanc transactionem in petitorio aut possessorio seu inhibitorio, seu alii processus vel commissiones vnquam decernantur.

Derogatis omnibus quocumque modo eidem aduersantibus.

§. 4. Qui vero huic transactioni vel paci publicae consilio vel ope contrauenerit, vel executioni aut restitutioni repugnauerit, vel etiam legitimo modo supra conuento et sine excessu facta restitutione sine legitima causae cognitione et ordinaria iuris executione restitutum de nouo grauare tentauerit, siue Clericus siue Laicus fuerit, *poenam fractae pacis* ipso iure et facto incurrat, contraque eum iuxta constitutiones Imperii restitutio et praestatio cum pleno effectu decernatur et demandetur.

Poenae fractae Pacis intransgressores statuta.

§. 5. Pax vero conclusa nihilominus in suo robore permaneat, teneanturque omnes huius transactionis consortes vniuersas et singulas huius pacis leges contra quemcunque sine religionis distinctione, tueri et protegere, et si quid eorum a quocumque violari contigerit, laesus laedentem, inprimis quidem a via facti dehortetur, causa ipsa vel amicabili compositioni vel iuris disceptationi submissa.

De Garantia Pacis Vniuersali, et gradibus contra re-fractarios.

Quomodo
effectui dan-
du sit Garan-
tia Pacis?

§. 6. Veruntamen si neutro horum modorum intra spatium trium annorum terminetur controuersia, *teneantur* omnes et singuli huius transactionis consortes, iunctis cum parte laesa consiliis viribusque arma sumere ad repellendam iniuriam, a passo moniti, quod nec *amicitiae* nec *iuris via* locum inuenit, salua tamen de caetero vniuscuiusque iurisdictione, iustitiaeque iuxta cuiusque Principis aut Status leges et constitutiones competenti administratione.

Via facti
et armorum
prohibita.
Sententiae
executioni
mandentur.

§. 7. Et nulli omnino Statuum Imperii liceat ius suum *vi vel armis* persequi, sed si quid controuersiae, siue iam exortum sit, siue posthac inciderit, vnusquisque iure experiatur: Secus faciens reus sit fractae pacis. Quae vero iudicis sententia definita fuerint, sine discrimine Statuum executioni mandentur, prout Imperii leges de exequendis sententiis constituunt.

De Circulo-
rum redinte-
gratione et
Pace Publi-
ca.

§. 8. Vt etiam pax publica tanto melius conseruari possit, *redintegrentur Circuli*, et statim ac vndecunque turbarum vel motuum aliqua initia apparent, obseruentur ea, quae in Constitutionibus Imperii de Pacis publicae executione et conseruatione disposita sunt.

Transitus
militum per
aliena terri-
toria quo-
modo insti-
tuendus?

§. 9. Quoties autem *milites* quauis occasione aut quocunque tempore per aliorum territoria aut fines aliquis ducere velit, transitus huiusmodi instituatur eius, ad quem transeuntes milites pertinent, sumptu, atque adeo sine *maleficio, damno et noxa eorum, quorum per territoria ducuntur*; ac denique omnino obseruentur, quae de conseruatione pacis publicae Imperii Constitutiones decernunt et ordinant.

Quinam hac
pace compre-
hendantur
ex parte Im-
peratoris?

§. 10. Hac Pacificatione comprehendantur ex parte Serenissimi Imperatoris omnes suae Maiestatis foederati et adhaerentes, inprimis *Rex Catholicus, Domus Austriaca*, Sacri Imperii Romani *Electores, Principes*, interque eos etiam *Dux Sabaudiae*, caeteri.

terique Status, comprehensa libera et immediata Imperii *Nobilitate*, et Ciuitates *Anseaticae*, item Rex Angliae, Rex et Regna *Daniae Norwegiaeque* cum annexis prouinciis, vt et Ducatu *Schleswicensi*, Rex *Poloniae*, Dux *Lotharingiae*, omnesque Principes et Respublicae Italiae, Ordinesque foederati *Belgii* et *Heluetiae*, Rhetiaeque, Princeps etiam *Transylvaniae*.

§. 11. Ex parte vero Serenissimae Reginae Regnique Sueciae omnes eius foederati et adhaerentes, imprimis Rex *Christianissimus*, tum *Electores*, *Principes*, Status, libera et immediata Imperii *Nobilitate* comprehensa, et ciuitates *Anseaticae*, item Rex Angliae, Rex et Regna *Daniae Norwegiaeque* cum annexis Prouinciis, vt et Ducatu *Schleswicensi*, Rex *Poloniae*, Rex et Regnum *Lusitaniae*, Magnus Dux *Moscouiae*, Respublica *Veneta*, foederatum *Belgium*, *Heluetii*, *Rbetique* et Princeps *Transylvaniae*.

Quinam ex
parte Sue-
cia?

§. 12. In quorum omnium et singulorum fidem maiusque robur tam Caesarei quam Regii Legati, nomine vero omnium Electorum, Principum ac Statuum Imperii ad hunc actum specialiter ab ipso (vigore conclusi die decima tertia Octobris anni infra mentionati facti, et ipsa die subscriptionis sub sigillo Cancellariae Moguntinae, Legationi Suedicae extraditi) Deputati, nimirum *Electoralis Moguntinus*, Dominus Nicolaus Georgius *de Reigersberg*, Eques, Cancellarius: *Electoralis Bauaricus*, Dominus Ioannes Adolphus *Krebs*, Consiliarius intimus: *Electoralis Saxonicus*, Dominus Ioannes *Leuber*, Consiliarius: *Electoralis Brandenburgicus*, Dominus Ioannes Comes in *Sain et Witgenstein*, Dominus in *Homburg* et *Vallendar*, Consiliarius intimus; Nomine *Domus Austriacae*, Dominus Georgius Viricus Comes a *Wolckenstein*, Consiliarius Caesareo-Aulicus: Dominus Cornelius *Gohelius*, Episcopi *Bambergensis* Consiliarius: Dominus Sebastianus Wilhelmus *Meel*, Episcopi *Herbipolensis* Consilia-

Subscriptio
Instrumenti
Pacis a prae-
sentibus Le-
gatis facta.

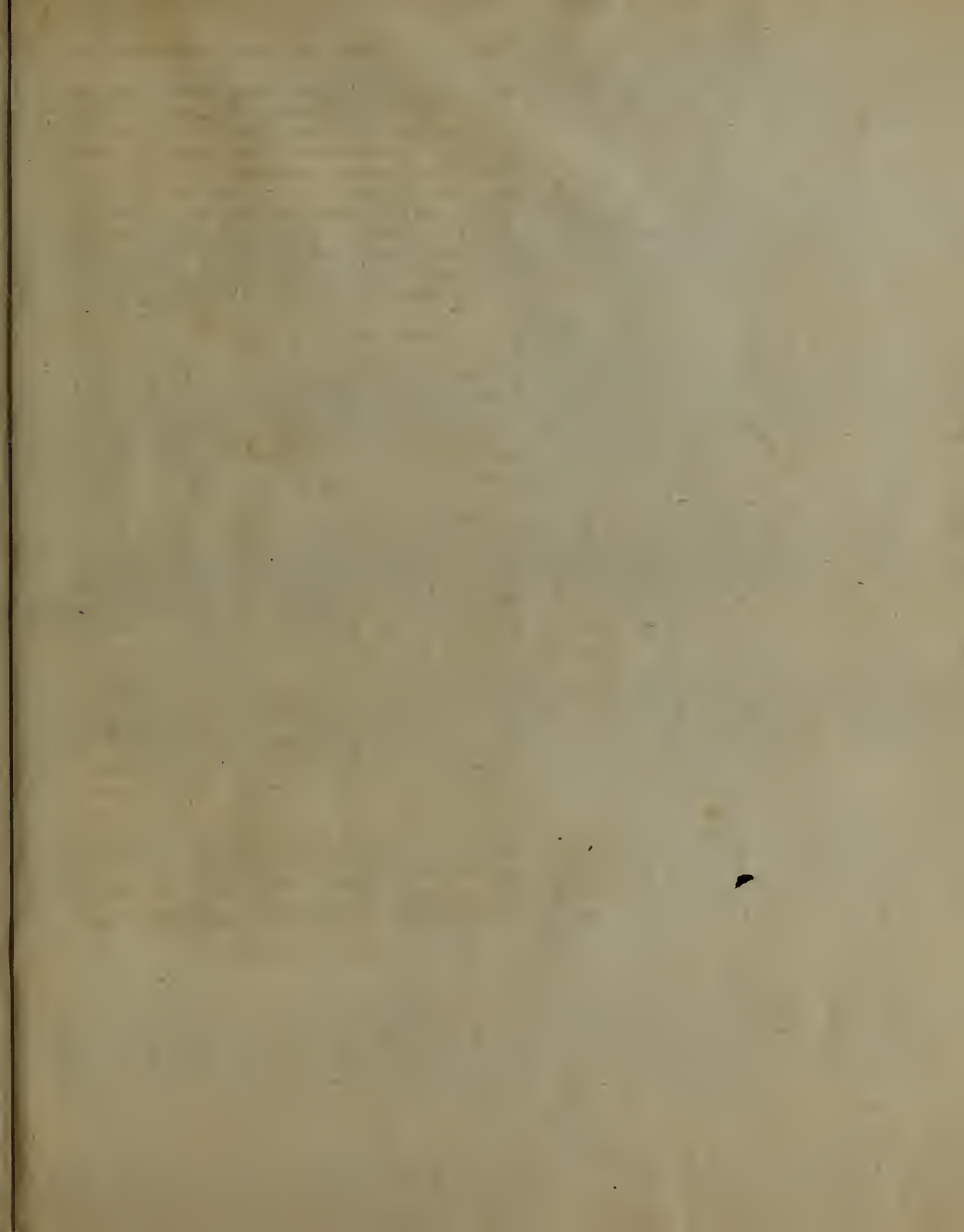
Nomina
Legatorum
qui praesentes
fuerunt.

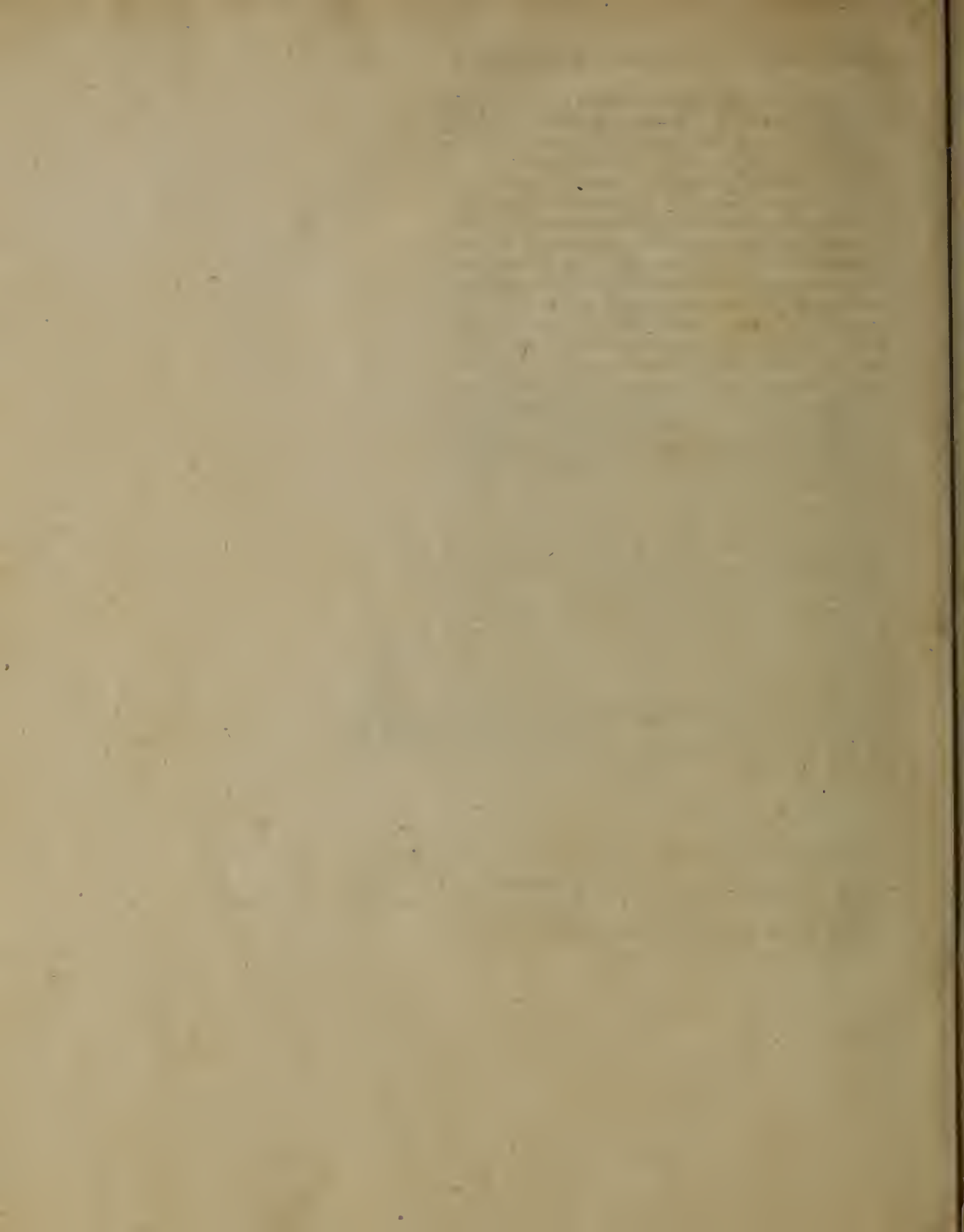
rius intimus: Dominus Ioannes *Ernestus* Ducis *Bavariae* Consiliarius Aulicus: Dominus *Wolfgangus* Conradus a *Tumshirn*, Consiliarius Aulicus Saxonico-*Altenburgensis* et *Coburgensis*: Dominus *Augustus Carpzouius* Consiliarius Saxonico-*Altenburgensis* et *Coburgensis*: Dominus Ioannes *Frombold* Domus Brandenburgicae *Culmbacensis* et *Onolzbacensis* Consiliarius intimus: Dominus *Henricus* Langenbeck Iuris Consultus, Domus *Brunsvico-Laneburgicae* lineae *Cellensis* Consiliarius intimus: Dominus *Iacobus Lampadius* Iuris Consultus lineae *Calebergensis* Consiliarius intimus et Pro-Cancellarius: Nomine Comitum *Scamni Wetteraviensis* Dominus *Matthaeus Wesembecius* Iuris Consultus et Consiliarius: Nomine vtriusque *Scamni Ciuitatis* Dominus *Marcus Otto*, *Argentoratensis*: Dominus *Ioannes Iacobus Wolff*, *Ratisbonensis*: Dominus *David Gloxinus*, *Lubecensis*: et Dominus *Iodocus Christophorus Kress* a *Kresserstein*, *Norimbergensis* Reipublicae respectiue Syndici, Senatores, Consilarii et Aduocati, praesens Pacis Instrumentum manibus sigillisque propriis munierunt et firmarunt, dictique Ordinum Deputati Principalium suorum ratificationes formula conuenta termino supra constituto, sese extradituros polliciti sunt. Reliquis Statuum Plenipotentariis liberum relinquendo, velint an nolint nomina sua subsignare, suorumque Principalium ratificationes accerfere, sed hoc pacto atque lege, vt subscriptione iam nominatorum Deputatorum, reliqui Status omnes et singuli, qui subscriptione et ratificatione superfedent, tam firmiter ad obseruantiam et manutenentiam eorum, quae in hoc pacificationis Instrumento continentur, obligati sint, ac si ab ipsis *scriptio* fuerit facta, et exhibita *ratificatio*: nec vlla a Directorio imperii Romani contra subscriptionem a memoratis Deputatis factam, recipiatur aut valeat vel protestatio vel contradictio. Acta sunt haec *Osnabrugis Westphalorum*, Die *Decima, vigesima* } quarta Mensis Octobris, Anno Christi *Millesimo Sexcentesimo Quadragesimo octauo*.

Reliqua assensibus subscribendi facultates. Absentes quoque ad hanc Pacem obligati sunt.

Nulla contra Pacem valeat protestatio vel contradictio.

[illegible]

TUFTS UNIVERSITY LIBRARIES

3 9090 012 457 343

